

104

2

21

B. P.
600.5 (136)

BIBLIOTHECA

CLASSICA LATINA

SIVE

COLLECTIO

AUCTORUM CLASSICORUM LATINORUM

CUM NOTIS ET INDICIBUS

On souscrit, à Paris,

CHEZ **N. E. LEMAIRE**, Éditeur, rue des Quatre Fils, n° 16, au Marais.

DEBURE frères, libraires du Roi, rue Serpente, n° 7.

TREUTTEL et WURTZ, libraires, rue de Bourbon, n° 17.

F. DIDOT, imprimeur du Roi et de l'Institut, rue Jacob, n° 24.

BOSSANGE père, libraire, rue de Richelieu, n° 60.

DONDEY-DUPRÉ, impr.-lib. rue de Richelieu, n° 47 bis.

BRUNOT-LABBE, libraire, quai des Augustins, n° 33.

JUL. RENOUARD, libraire, rue de Tournon, n° 6.

MONGIE aîné, libraire, boulevard Italien, n° 10.

H. VERDIÈRE, libraire, quai des Augustins, n° 25.

ARTHUS-BERTRAND, libraire, rue Hautefeuille, n° 23.

Et chez tous les libraires de France et des pays étrangers.

PUBLII TERENTII AFRI
COMOEDIÆ

EXCUDEBAT FIRMINUS DIDOT,
REGIS ET GALLICARUM ACADEMIARUM TYPOGRAPHUS.

VA 1
1525528

PUBLII TERENTII AFRICI COMOEDIAE

INDEX

NOMINUM, RERUM ET VERBORUM

ABSOLUTISSIMUS,

QUEM AD HANC NOVAM EDITIONEM

ACCOMMODAVIT

N. E. LEMAIRE

VOLUMEN POSTERIUS

PARS SECUNDA

PARISIIS

COLLIGEBAT NICOLAUS ELIGIUS LEMAIRE

POESSËS LATINÆ PROFESSOR

MDCCCXXVIII

4.2.11

PRÆMONITIO

AD LECTOREM

DE HOC NOVO INDICE IN TERENCEM.

OMNES Terentii editores valde dissentiunt in distribuendis comœdiarum scenis, imo et nonnunquam actibus; ita, ut unius enjusbet editionis index, huic tantummodo, omnibus aliis exclusis, possit convenire. Res ergo poscebat, ut index unus Terentii conficeretur extra hanc inconcinnitatem positus et commodiorem in usum admittendus; quam hodie operam lectori offerimus benevolo.

Textum scilicet comœdiarum pro tota fabulæ unius serie, admissio in hanc recensionem prologo, notavimus numeris continuis; et rursus in indice, varia loca designavimus, non, ut fit vulgo, per actum, scenam, et scenæ versum; sed proferentes solum cum suo numero versum, ubi voces citatæ reperientur. Quam cæterum immutationem non tentavimus primi omnium; siquidem una pariter serie numerantur versus in scenicis fere omnibus Græcorum poetis; item fit apud unum etiam Terentii editorem, Bothium; item denique in Seneca Tragico nostræ editionis.

Quamquam tamen ita agendo destinaverimus vitio occurrere satis grandi, et hunc præterea indicem editioni nostræ peculiariter (cur non fateremur?) voluerimus accommodare, inscripsimus in cujusque operis paginæ titulo actum et scenam, ex recentissimis sapientissimisque distributionibus, ita ut supputatione admodum facili debeat opus esse, si quis textum editionis nostræ, alieno indice usus, interrogaverit.

Secuti fuimus indicem Delphiniacæ editionis; sed cavimus ne, ad illius imitationem, apud nos confuse miscerentur literæ *i* et *j*, *u* et *v*, et ne in nimiam prolixitatem abirent loca in indice citata; unde potuimus longe breviorē, nec minus tamen plenam offerre materiem.

Facile agnoscat lector, quantam huic operi sedulitatem adhibue-

rimus, ut satisfaceremus viris bonarum litterarum studiosis, et sentientibus quam sit necessaria Indicis in auctores adjunctio. Quotiescumque vox una citatur, sequimur seriem quam indicat ordo grammaticæ; genitivus, verbi causa, dativum antecedit; singularis numerus, pluralem; fit item de verbis. Præterea uno agmine referimus omnia nnius ejusdem comœdiæ loca, in quibus vox de qua agitur eundem statum grammaticum habet.

Facile item agnoscere licebit, quam periculosum et aleæ plenum fuerit opus novos numeros suffiendi, pro iis quos omnes præbent vulgo indices. Sane non potuit non fieri, quin plura irrepserint minus juste indicata, tum propter laboris novitatem, tum quia versus ipse pluribus minoribusve vocibus apud varias editiones sæpe constat. Arbitramur tamen loca, si acciderit ut male designentur, non plus a suo versu aberrare quam ab uno aut altero, ita ut lector vel paulo infra, vel paulo supra; locum verum repererit, si non statim despondeat animum.

Quod attinet ad cætera, et ad ea quæ sine remedio vitiata occurrere poterunt, ea in nos recipere properamus, deprecati quidem legentium severitatem, velint modo tenuem, sed non tenuis utilitatis et præsertim difficultatis, operam æqua lance ponderare: speramusque fore ut indulgentiam facilius nobis conciliata sit ea ipsa ingenuitas, quacum ultro proferimus quid mali possit in hoc Indice reperiri. Vale.

Scribebam Parisiis, mense septembri, MDCCLXXIII.

N. E. LEMAIRE.

INDEX ABSOLUTISSIMUS

IN TERENTIUM

AD HANC NOVAM EDITIONEM UNICE ACCOMMODATUS.

A. Andriam designat; *Eu.* Eunuchum; *Hea.* Heautontimorumeon; *Ad.* Adelphos; *He.* Hecyram; *Ph.* Phormionem.

A.

A, AB, ABS; a parvulo, *A.* 35; *Ad.* 48. — a principio, *A.* 48; *He.* 381 (omittit *Perl.*); *Ph.* 649. — metui a Chryside, *A.* 106. — a parvis, *A.* 540. — concrepuit a Glycerio ostium, *A.* 683. — unde est? a vobis, *A.* 755. — dona adsunt a Phædria, *Eu.* 465. — longe a mari, *Eu.* 519. — abiit a milite, *Eun.* 732. — præmium a me optato, *Eu.* 1056. — poterit a facundia, *Hea.* 13. — peccatum a me maximum est, *Hea.* 158. — a pueritia, *Hea.* 183. — a pueris, *Hea.* 314. — a me aberit, *Hea.* 668. — dabitur a me argentum, *Ad.* 119. — a me nulla orta est injuria, *Ad.* 190. — alieno animo a nobis, *Ad.* 339. — a me procul culpa, *Ad.* 349. — a puero, *Ad.* 441. — a matre accessi, *He.* 184. (*Not.* ad matrem) — a me distrahit, *He.* 492. — a primo, *Ph.* 603. — *Ibid.* 641, et passim in Terent.

Ab: proclivis ab labore ad libidinem, *A.* 78. — ab illo animadvertenda, *A.* 56. — ab illa exclu-

dar, *A.* 387. — ab Andria est ancilla hæc, *A.* 462, 758. — ab dextra venire, *A.* 735. — tollere ab janua, *A.* 760. — ab istoc cavendum, *Eu.* 882. — est ab re tus, *Hea.* 75. — ab adolescentia, *Ad.* 41. — ab lenone eripuit, *Ad.* 329. — ab re omissiores, *Ad.* 834. — remotum ab studio atque ab labore, *He.* 23. — ab Orco redux, *He.* 853. — otiosus ab animo, *Ph.* 340. — ab oculis abducet, *Ph.* 547. — ab sese amittere, *Ph.* 917, et passim.

Abi: abs te segreges, *A.* 291. — abs te ortum, *A.* 490. — veritus sum abs te, *A.* 583. — abs te spernor, *Eu.* 171. — abs te absum, *Hea.* 399. — abs te ut blanditiis expleat voluptatem, *He.* 68. — ostium concrepuit abs te, *Ph.* 839. — et alibi passim.

Abdo; senex rus abdidit se, *He.* 175.

Abduco; abducit domum, *Eu.* 576. — abducit secum ancillas, *Eu.* 581. — me convivam abducebat

* Vide quid modo supra de hoc indice digerendo scriimus præfati.

Eu. 407. — abduxi ad cenam, Hea. 183. — abduxi mulierem, Ph. 828. — abduxit meam, Ad. 199. — me a foro abduxit, Ad. 649. — filiam abduxit suam, He. 748. — an illum hinc abducet, Ad. 665. — in ignotum hinc abducet locum, Ph. 547. — abduc, duc, Eu. 377. — hunc abduce, Ad. 483. — abduce hanc, Ph. 410. — quid illum ui abducit? Ad. 666. — ne illum ab studio abducerem, He. 19. — ut filiam abduceres, He. 545. — si abduxeris, Hea. 698. — cupiam abducere, Eu. 145. — cupio abducere, Eu. 157; 172. — ad nequitiam abducere, Ad. 359. — mulierem abducere, Ph. 437. — abducta est domum, Ad. 631. — abducta fuerat filia, He. 640. — ad tuam matrem abducetur, Hea. 335. — scio, quo abducta sit, Eu. 350. — abduci ab oculis? Ad. 673. — abduci non potest, Ph. 798. — credo abductum in ganeum, Ad. 360.

Aleo; *abeo*, A. 345. — recte; inquit, *Aleo*, Eu. 342. — ego hinc *abeo*, Eu. A. 494; Ad. 436. — quum iude *abeo*, Eu. 724. — ego *abeo* intro, Eu. 969. — nusquam *abeo*, Ad. 247. — quum *abeo*? Ph. 210. — cur tu *abis* ab illa? A. 299. — hinc *abis*? Eu. 536. — non tu hinc *abis*? Eu. 798. — dimittam caput, nisi *abis*, Eu. 802. — si a nobis *abis*, Hea. 696. — rus *abis*? Ad. 431. (*Nos*, *ibis*) — quo *abis*? Ad. 784; Ph. 217; He. 495, 496. — quo nunc *abis*? Ph. 488. — etiam tu hinc *abis*? Ph. 541. — *abit*, Ad. 786. — *abeunt* lavatum, Eu. 600. — cum illo *abii* huc, Eu. 120. — in *Asiam* hinc *abii*, Hea. 111. — *abii* ad proximos, Hea. 968. — rus habitatum *abii*,

He. 224. — jam pudebat. *Abii*, He. 807. — ut *abii* abs te, Ph. 616. — *abisti*: mihi amicam adduxisti, Hea. 818. — nimium istoc *abisti*, Ad. 170. — reliquit me homo, atque *abii*, A. 746. — *abii* hora, Eu. 341. — *abii* a milite, Eu. 732. — scio; nescio; *abii*, Eu. 817. — eunuchus *abii*, Eu. 820. — ad regem militatum *abii*, Hea. 117. — huc *abii* Clitipho, Hea. 905. — *abii*; vah! Hea. 980. — rus *abii*, Ad. 437. — milesius *abii*, Ad. 707. — *abii*, He. 184. — ille *abii*, He. 444. — *abii*. quid mea? He. 510. — in diem *abii*, Ph. 780. — e medio *abii*, Ph. 1018. — *abierunt* foras, Eu. 701. — *abiere* intro, Hea. 907. — *mens* *abierunt* decem, Ad. 695. — longe jam *abieram*, Eu. 633. — *abibo* hinc, He. 703. — *abi* domum, *abi* cito, A. 255. — *abi* intro, A. 524; Hea. 314, 618, 872. — tu, Dave, *abi* domum, A. 980. — *abi* prae, Eu. 499; Ad. 168; Ph. 818. — *abi*, Dorias, Eu. 538. — *abi* hinc cum donis, Eu. 651. — *abi* tu, Eu. 752. — tu *abi*, atque obscura ostium, Eu. 762. — *abi* illis obviam, Hea. 249. — *abi* deambulatum, Hea. 587. — *abi* sane istac, Hea. 588. — *abi*: effer argentum, Hea. 804. — *abi*, nescis inescare homines, Ad. 221. — tu, quantum potes, *abi*, Ad. 351. — *abi*, virum te iudico, Ad. 566. — *abi*, *abi* jam, *Aesclione*! Ad. 623. — *abi* domum, *abi*! Ad. 763. — *abi*! Ad. 769; 780. — tu illas, *abi*, et traduce, Ad. 921. — *abi*: solum solus conveni, He. 557. — *abi* rus ergo hinc, He. 610. — immo vero *abi*, He. 726. — *abi* sis, in sciens, Ph. 59. — *abi*, Phaedria, Ph. 309. — *abi* tu, vise, redierintne jam, Ph. 445. — *abi*, dic esse argen-

tum, Ph. 711. — abi prae, nuntia hanc venturam, Ph. 776. — abi : tange, Ph. 993. — abin' hinc in malam rem? A. 318. — abin' hinc, insana? Eu. 860. — abite, A. 28. — quo modo hinc abeam nescio, Eu. 715. — quin abs te abeam doctior, Eu. 790. — quo hinc abeam? Hea. 586. — numquid vis, quin abeam, Ad. 248. — in angulum abeam, Ad. 790. — ne hinc abeam longius, Hea. 212. — abeam, si sapias, Hea. 379. — ne abeam longius, Ad. 886. — denuo abeat, Hea. 544. — optabit, ut abeat filius, Hea. 756. — immo abeat multo malo, Hea. 929. — priusquam hinc abeat, Ph. 718. — ne hac hinc abeat, Ph. 778. — abeamus intro, Eu. 905. — abeamus, Ad. 682. — mirabor, hoc si sic abiret, A. 175. — quam ob rem abiret? He. 696. — te incusamus, qui abieris, Ph. 471. — miror, quid ex Piraeo abierit, Eu. 290. — quamobrem haec abierit, He. 382. — quando haec abierit, He. 619. — si pergis, abiero, Ad. 128. — ubi ego abiero, Ph. 143. — quo ille abire possit, Eu. 662. — iube hunc abire, Hea. 586. — hinc abire matrem, He. 613. — si nam sine munere a me abire? He. 854. — dic, abiisse Dorum, Eu. 723. — ain', patrem hinc abiisse rus? Ad. 519. — uxorem abiisse, He. 578. — patris ais conspectum veritum hinc abiisse? Ph. 315. — itane hinc abiisse? Ph. 466. — cupida abeundi, He. 91. — puerum abiens conveni, A. 369. — abiens mihi innuit, Eu. 734. — interminata sum abiens tibi, Eu. 829. — eripuit vi abiens annulum, He. 574. — commendavi filium abiens, Ph. 288. — suspicor aliquid abeuntem abstulisse, Eu. 662. — observabam

servnlos abeuntes, A. 84. — abeuntes ambo senes, Ph. 71. — abiturum se minabitur, Hea. 489. — spero abituram, He. 156. — rus abituram me decrevi, He. 586.

Abhinc; abhinc triennium, A. 69. — abhinc menses decem fere, He. 823. — fere abhinc annos quindecim, Ph. 1026.

Abhorreo; abhorre animam video a nuptiis, He. 714. — abhorrenti abre uxoria, A. 831.

Abigo; abigam hunc rus, Ad. 402.

Abjicio; quae aliquo abijcienda est, Ad. 748.

Abitio, *Abitus*; propter eam hanc abitio evenit, Hea. 190. — excruciarier abitu, Hea. 385. — sperabit sumptum levatum esse harum abitu, Hea. 746.

Ablego; est ablegandus, He. 414.

Abligurio; patria abliguriet bona, Eu. 235.

Abortus; dicam abortum esse, He. 398.

Abrado; aliquid abradi potest, Ph. 333.

Abripi; id illa abripiet, Ph. 45. — parvola est abrepta, Eu. 156. — intro abripiere, Ad. 182. — in cruciatum abripi, A. 788. — jussisse abripi, Hea. 1003. — puella ex Attica abrepta, Eu. 110. — abrepta e Sunio, Eu. 115.

Abi (præpos.) Vid. in *A*, *Ab*.

Abscedo; ira abscedet, He. 782. — ne abscedam, imperat, Eu. 578. — latere tecto abscedere, Hea. 672.

Absolvo; hominem absolvitote, Ad. 283. — ut hunc absolvam, Ad. 278.

Absque; absque una hac foret, He. 601. — nam absque eo esset, Ph. 189.

Abstergeo; qui abstergerem vulnere? Eu. 778.

Asterreo; quo Chremetem absterreant, A. 473.

Abstineo; non mauum abstines, Ad. 785. — Tussis, risus, abstine, Hea. 373. — abstineas mauum, Hea. 565. — se abstinere ut potuerit? He. 139. — abstinuise in principio, He. 411.

Abstraho; vix me abstraxi, He. 297. — quis eum sb illa abstraxit? A. 520. — psaltriam abstraham, Ad. 847. — ut me a Glycerio abstrabat, A. 243. — ab hac me abstrabat, He. 298.

Absum; dum absum, Hea. 399. — nunc abest, A. 850. — menses tres abest, Hea. 118. — diutius abest, Hea. 425. — quod abest, non quæris, Hea. 1041. — domini absunt, Eu. 600. — haud multum aberit infortunium, Hea. 668. — non aberit longius, Hea. 986. — si absis, Ad. 28. — si abesset longius, Ad. 526. — absens ut sies, En. 192. — absens facere, Hea. 164. — præsens, absensque, idem erit, Ad. 73. — hero absenti male loqui? Ph. 372. — absenti contumelias dicere, Ph. 375. — metnebat absentem patrem, Ph. 118. — absentem incusamus, Ph. 481. — absente nobis, Eu. 649. — te præsentem, absente, Eu. 1049. — me absente, Hea. 231. — quo studio vitam snsm, exegerit, te absente, Hea. 280. — Pamphilo absente, He. 269. — me absente confecistis nuptias! Ph. 258. — quod te absente filius egit, Ph. 450. — quid gnato obtigerit, me absente, andistin? Ph. 576.

Absumo; mihi quid vini absumpsit! Hea. 458. — ille et cura, et sumptu absumitur, Ph. 340.

Absurdus; est hercle (ratio) absurdus, Ad. 377. — mihi absurdum videtur, Ad. 948.

Abundo; amore abundas, Ph. 163. — diuitiis abundet, Hea. 528.

Abutor; operam abutitur, A. 5. — ubi abusus sis, Ph. 413.

Ac; dissimili oratione factæ, ac stilo, A. 12. — ego vero, ac lubens A. 328. — Cn. liberatus sum. Da. Ae nullas quidem, A. 371. — dictum ac factum iuenerit causam, A. 382. — quid tibi snm oblitus, ac volui, dicere, A. 823. — ita feci, ac lubens, Eu. 591. — cognoscitne? Cn. Ac memoriter, Eu. 914. — recipimus. Cn. Ac libenter, Eu. 1085. — animus te erga idem, ac fuit, Hea. 265. — faciam boni tibi aliquid ac lubens, Hea. 763. — ac Syro nihil gratiæ, Hea. 1001. — hoc pater, ac dominus interest, Ad. 76. — ne quid dicerem, ac fieret palam, Ad. 627. — nunquam secus habui illam, ac si ex me esset nata, He. 279. — alio morbo me visurum affectam, ac sensi esse, He. 366. — neque voce alia, ac res monchat, He. 375. — ac tu morem antiquum obdines, He. 861. — nunquam æque, ac modo, Ph. 93. — nihilo sum aliter, ac fui, Ph. 529. — aliud mihi respondes, ac rogo, Ph. 683. — pariter nunc opera me adjuves, ac re dudum, Ph. 785. — bina? quæso! Nau. Ac rebus vilioribus multo, Ph. 790. — propior illi, quam ego sum, ac tu, nemo est, Ph. 807. — Et passim.

Accedo; accedo ad pedisequas, A. 123. — nunquam accedo, quin, Eu. 790. — accedo ut melius dicas, Ad. 351. — illico accedo, Ad. 622. — ad hæc mala hoc accedit, A. 215. — accedebam, He. 804. — moriens me vocat: accessi, A. 285. — accessi: intro aspexi, A. 366. — accessi: adstiti, Ph. 866. — amans

accessit, A. 76. — accessit imprudentius, A. 130. — accessit expectatio, He. 34. — ad aures sermo mihi accessit, He. 482. — paululum accessit pecuniam, He. 506. — ad eam accesserat, He. 181. — accedam ad illos, Hea. 583. — accedam ad fores, Ad. 635. — accede ad ignem, Eu. 85. — accede huc, Eu. 472; Hea. 762; Ad. 975. — ubi via, accede, Eu. 1087. — accede illuc, Ad. 169. — accede propius, He. 316. — ne accedam ad Bacchidem, Hea. 809. — propius accedamus, Ad. 310. — accedamus, He. 622. — quod hinc accesserit, Ad. 820. — voluntas si accesserit, Ph. 30. — ad heram accedere, Ph. 863. — accedundi via, Hea. 583.

Accido; vere in te accidit, A. 887. — ad genua accidit, He. 378. — quæ nec opinanti accidunt, He. 362. — nihil quidquam accidet novum, Ph. 250. — hoc quorsum accidat, A. 264. — aliquid acciderit boni, A. 399.

Accingo; accingere, Ph. 318. — accingar, En. 1059.

Accipio; dos est decem talenta. Pa. Accipio, A. 953. — accipio tristis, Eu. 596. — accipioque, et volo, Eu. 875. — ab hæc accipio, Ph. 656. — non recte accipis, A. 368. — aliter tuum amorem, atque est, accipis, Hea. 264. — quiu accipis? Hea. 832. — accipit hominem, Eu. 1081. — ad contumeliam accipiunt, Ad. 608. — accepi. Acceptam servabo, A. 298. — accepi ab suis, He. 150. — accepi auribus, He. 363. — procul hinc stans accepi, He. 607. — argentum accepi, Ph. 828. — me accepiisti. A. 683. — accepiit conditionem, A. 79. — mater ubi ac-

cepit, Eu. 116. — illa ubi me accepit, Eu. 576. — incommoditates accipies, Hea. 933. — si te æquo animo ferre accipiet, A. 398. — dotem si accipiet, Ph. 692. — accipe a me hunc, A. 726. — accipe hem! Ph. 52; 857. — minas accipe, Ph. 410. — causam accipite, He. 55. — contumeliam accipiam, Eu. 770. — hanc a me accipias, Eu. 750. — accipias puerum, He. 638; 699. — cupide accipiat, Ad. 210. — jam accipiat (dotem), Ph. 676. ubi acceperim, Eu. 140. — neve aliorum acceperit, En. 82. — si argentum acceperit, Ph. 698. — multum accipere, Eu. 1074. — accipere metum, Hea. 337. — argentum accipere, Ad. 196. — beneficium accipere, Ad. 255. — accipere injuriam, Ph. 768. — accipiunda injuria, Ad. 208. — indignis acceptus modis, Ad. 167. — accepta injuria, Eu. 761.

Accipiter; rete accipitri tenditur, Ph. 330.

Accresco; quæ (amicitia) eum ætate accrevit, A. 540.

Accubo; dum accubabam, Eu. 727.

Accumbo; accumbere mecum, Eu. 515.

Accuro; res accuro, He. 738. — accurate, ut metui videar, A. 495.

Accurro; accurrit, A. 133. — Accurrit ad me, Eu. 334; Ph. 861. — accurrunt servi, Hea. 124. — accurre hinc, Ph. 982.

Accuso; nemo accusat te, Hea. 977. — accusat virum, He. 267. — me accusat vir, He. 276. — quum hunc accusant, Nævium, Plantum, Ennium accusant, A. 18, 19. — ultro accusant, Ad. 598. — quotidie accusabam, Hea. 102. — te ultro aceusabis, Eu. 69. — ac-

cusemus gravius, He. 717. — te omnes nos accusare audio, Ph. 289. accusando fieri infectum non potest, Ph. 1033. — acensatum advenit? Ph. 360. — ambo accusandi, Hea. 119. — quam ob rem aceuser, He. 205. — ne quid accusandus sis, Hea. 352. — me immerito esse accusatam, He. 208.

Acer; coitio acerrima, Ph. 346. — patrem acerrimum, Ph. 262.

Acerbus; plura acerba, He. 281.

Acrius; acrius instat, He. 120.

Actor; actor poterit a facundia, Hea. 13. — actoris opera stetit, Ph. 10. — actoris virtus, Ph. 34. — me actorem dedit, Hea. 12.

Actus; primo actu, He. 39.

Actutum; aperite actutum ostium, Ad. 637. — congregere actutum, Ph. 851.

Acuo; illos aetas acuet, Ad. 839.

Ad; nihil opus est arte ad hanc rem, A. 32. — canes ad venandum, A. 57. — causae ad objurgandum, A. 138. — dum tempus ad eam rem tulit, A. 188. — magistrum cepit ad eam rem, A. 192. — ad haec mala hoc accedit, A. 215. — ego hinc me ad forum, A. 226. — ne ad morbum hoc etiam, A. 301. — animum ad nuptias perspexerit, A. 379. — signa ad salutem, A. 483. — posse ad salutem converti, A. 674. — nihil ad te, A. 685. — vacuum esse ad narrandum, A. 708. — si opus sit ad harum iurjurandum mihi, A. 730. — ad rem avidior, Eu. 131. — ad virginem animum adjecit, Eu. 143. — respicio ad virginem, Eu. 342. — deducta ad meretricem, Eu. 352. — at nihil ad nostram hanc, Eu. 361. — comparandus hic ad illum, Eu. 681. — quis is ad nos? Eu. 825. — ubi is est? ad sinistram, Eu. 834.

— ad omnia opportunus, Eu. 1076.

— ad regem abiit, Hea. 117. —

ad haec utenda idonea est, Hea. 133

— quasi talenta ad quindecim cor-

gi, Hea. 145. — haec sunt ad vir-

tutem omnia, Hea. 207. — ad rem

redi, Hea. 319. Ad. 186. — ad

res perspicax, Hea. 370. — ad mi-

serias natus, Hea. 420. — instructa

ad perniciem, Hea. 450. — fene-

stram ad nequitiam patefeceris, Hea.

481. — ad senem fabricam fugit,

Hea. 545. — est nunc ad uxorem,

Hea. 604. — tantum devenisse ad

eum mali, Hea. 750. — ad rastros

res rediit, Hea. 932. — esse (cibum)

ad sororem intelligo, Hea. 981. —

principium ad placandum, Hea.

1046. — poetæ ad scribendum in-

dustria, Ad. 25. — ad patrem hoc

permanet, Ad. 284. — ad eundem

præcipio modum, Ad. 425. — ubi

ad Dianæ veneris, Ad. 584. — ad

contumeliam omnia accipiunt, Ad.

608. — fero alia flagitia ad te, Ad.

725. — ad te redi, Ad. 798. — ad

omnia sapimus, Ad. 836. — at-

tentiores ad rem, Ad. 850. — bene

subducta ratione ad vitam, Ad.

859. — ad hos provisam, Ad.

893. — hecyram ad vos refero, He.

29. — recidere ad paucos, He. 47.

— ut ad pauca redeam, He. 135. —

Ph. 647. — ad exemplum amba-

rum existimans, He. 163. — doctæ

ad malitiam, He. 203. — aegrum

ad fores, He. 315. — ad eam visam,

He. 339. — ad genua accidit, He.

378. — ad rem exercitatus, He.

407. — corripuit sese ad filiam, He.

518. — credo ipsum ad me exire,

He. 521. — vidiisse introeuntem

ad amicam, He. 551. — animum

ad meretricem inducti, He. 689. —

figis causas ad discordiam, He.

693. — ad famam rejicere, Ph. 19.

—præterierat ad ducendum ætas, Ph. 423. — qui prior ad dandum est, Ph. 532. — hominem ad forum jussi opperiri, Ph. 597. — in servitutem pauperem ad ditem dari, Ph. 652.

Adaugeo; duritia adducta, Hea. 435.

Addibo; adhibet plus paulo, Hea. 220.

Adde. Vid. in *Acc*.

Addo; dieculam addo, A. 712. — addo istuc, Ph. 294. — addit animum, Hea. 542. — propter misericordiam addunt pauperi, Ph. 277. — mercator hoc addebat, Eu. 114. — hæc tria addidi, Ad. 888. — ut ne addam, Ph. 168. — neque, præterquam quas amor molestias habet, addas, Eu. 78. — tantummodo non addat, Ph. 143. — aliquid addant divitioribus, Ph. 42. — verbum si addideris, A. 862.

Adduco; adducimus Bacchidem, Hea. 311. — amatorem adduxi! Eu. 793. — adduxi pro eunucho, Eu. 948. — mihi amicam adduxi, Hea. 819. — adduxit filiam? Ph. 567. — quem adduxit Parmeno, Eu. 694. — istum adduxit, Eu. 943. — ancillas adduxit, Hea. 451. — hæc adduxit, Hea. 604. — secum adduxit adolescentulam, Hea. 654. — nemon' medicum adduxit? He. 323. — puero nutricem adduxit, He. 771. — eam adducam, A. 231. — animum ad malas adducam partes, He. 837. — uxorem adducam, Ph. 775. — ad misericordiam adduces, Hea. 997. — domum adducet, Ad. 917. — adduce huc, Ph. 309. — ad me adducito, Eu. 503. — siue illum adducam. Si adducas! A. 902. — eam adducam, Eu. 807. — te ut adducerem, Ph. 880. — copias adducere, Eu.

754. — adducere ante oculos, Hea. 1043. — scortum adducere, Ad. 970. — secum adduxisse, Hea. 769. — esse adducturum senem, Ph. 598. — quamobrem adductus est? Eu. 825. — fac illi adducatur, Eu. 189. — adduci jubes, A. 228. — curabo adductum, A. 686. — adductum æmulum, Eu. 623. — adducti, qui illam civem dicant, A. 894.

Adelphi. Ad. 11.

Adeo (Adverbium); vultu adeo modesto, adeo venusto, A. 120. — magis id adeo, A. 162. — ipsum adeo præsto video, A. 416. — aut, si adeo, bidui est aut tridui sollicitudo, A. 441. — atque adeo in tempore eorum obviam, A. 533. — tute adeo verba audies, A. 580. — idque adeo metuens, A. 587. — usque adeo, donec, A. 664. — propterea adeo tollere, A. 761. — nunc adeo, A. 777. — atque adeo longum est, A. 979. — adolescentem adeo nobilem, Eu. 204. — hoc adeo venit in mentem, Eu. 233. — adeo hanc inveni viam, Eu. 247. — meque adeo, qui restiterim, Eu. 303. — adeo digna res, Eu. 312. — idque adeo visam, Eu. 545. — usque adeo ferre possum, Eu. 740. — adeo ad te attingere, Eu. 743. — nunc adeo edico, Eu. 805. — non adeo inhumano iugenio, Eu. 879. — atque adeo cur non intro eo? Eu. 963. — inde adeo, Hea. 54. — nulla adeo ex re istuc fit, Hea. 109. — postremo adeo, Hea. 113. — ibo adeo hinc intro, Hea. 173. — adeo impeditur, Hea. 245. — quum egomet vitam tuam considero, omniumque adeo vestrarum, Hea. 386. — facis adeo indigne injuriam, Hea. 565. — ipse adeo adest, Hea. 804. — gaudere adeo

cepit, Hea. 886. — adeo exornatum, adeo depexum, ut, Hea. 951, 952. — idque adeo miror, Hea. 1006. — hoc adeo faciam, Hea. 1056. — is adeo dissimili studio est, Ad. 40. — nunquam adeo astutus fui, quin, Ad. 222. — hæc adeo mea culpa fateor fieri, Ad. 632. — ex te adeo est ortum, Ad. 801. — neque adeo ex æquo et bono, Ad. 992. — et merito adeo, He. 240. — Id adeo gnati causa, He. 259. — neque adeo clam me est, He. 261. — tque adeo omnes, He. 397; 499; 524. — facis huic adeo injuriam, He. 680. — sensitque adeo uxor, He. 695. — hic adeo annulus fuit initium, He. 822. — venustatis adeo plenior, He. 849. — antiquam adeo venustatem obtines, He. 859. — adeo mutito, He. 867. — adeo res redit, Ph. 55. — neque adeo defetiscar, Ph. 588. — quod dixi adeo ei, Ph. 644. — opportune adeo argentum attuli, Ph. 678. — credis ignorarier tua facta adeo? Ph. 931. — hæc adeo denarrabo, Ph. 943; et passim.

Adeon'; adeon' hominem esse invennstum, ut, A. 245. — adeon' me ignavum putas? adeon' porro ingratum, ut, A. 277, 278. — adeon' demens? A. 470. — adeon' idonei? A. 759. — adeon' rem redisse, ut, Hea. 982; Ph. 153. — adeon' hoc indignum tibi videtur? Ph. 1039; et passim.

Adeo (Verhum.); adeon' ad eum? A. 316. — adeo, an maneo? Ph. 136. — adii te heri de filia, He. 251. — aliquot me adiere, A. 535. — adibo, atque assimulo, Eu. 461. — adibo, atque gratiam inibo, Eu. 557. — adibo quid istuc? Eu. 650; 946. — eecum video: adibo, Eu. 1005. —

pater adest: adibo, Hea. 179. — adibo. Salvere Hegionem jubeo, Ad. 461. — nam jam adibo, Ad. 592. — ego hunc adibo, He. 429. — me exspectat, credo: adibo, He. 856. — adibo hosce, Ph. 608. — magistratus adi, Ph. 403. — adito tu, Ph. 229. — adeamus ad eum? A. 641. — ad precatorem adeam, Ph. 140. — ne vir adeat, Eu. 578. — adeamus, Eu. 849. — capitis periculum adire, A. 679. — satis periculi adire, A. 823. — hominem adire? Ph. 252. — adire senem, Ph. 285. — meretricem adeundam censeo, He. 716.

Adf. Vid. in *Aff.*

Adhibeo; testes adhibeam, Ph. 713.

Adhortor; adhortor, properent, Eu. 583. — res te adhortatur tua, Hea. 58. — Syrus est adhortandus, Hea. 509.

Adhuc; leni animo usque adhuc, A. 262. — adhuc signa ad salutem, A. 482. — nihil adhuc est, quod vereare, Hea. 175. — celata adhuc est, Hea. 698. — adhuc quod factum est, miror, Hea. 1002. — adhuc non molesta sunt, Ad. 123. — sat tua nos frustrata est fides, Ad. 624. — cessatum usque adhuc est, Ad. 634. — vitam duram vixi usque adhuc, Ad. 863. — quid adhuc habent infirmitatis? He. 176. — nihil cessavisti usque adhuc, He. 544. — adhuc tranquilla res est, Ph. 479. — adhuc curavi unum hoc, Ph. 903.

Adigo; adigis me ad insaniam, Ad. 112. — te adigent insomnia, Eu. 209.

Adjicio; animam adjecit, Eu. 143.

Adimo; adimunt diviti, Ph. 276. — Ademi curas, He. 818. — hanc mihi adimet nemo, A. 699. — ut

metum adimam, A. 340. — adimat hanc consuetudinem, Ph. 161. — adimere aegritudinem, Hea. 422. — curam adimere, Ph. 885. — adempta spes, A. 305. — causa adempta, A. 839. — ademptum saxo metum, Hea. 341. — ademptam causam vides, He. 680.

Adipiscor; adipiscar ego, Ph. 412. — nuptias adipiscier, A. 333. — his iudicium adipiscier, Ph. 406.

Adjuventum; nihil aderat adjuventi, Ph. 105.

Adjungo; beneficio adjungas, Ad. 72. — animum adjungas, He. 683. — animum adjungant, A. 56. — familiam adjungere, Ad. 931. — imperium quod amicitia adjungitur, Ad. 67.

Adjuro; per omnes adjuro Deos, A. 696. — sancte adjurat, He. 268.

Adjuto; adjutabo senem, Hea. 426. — adjuta me, Eu. 150. — his adjuta, He. 359. — Pamphilumve adjutem, A. 209. — adjutaret funus, Ph. 90. — adjutare adolescentuli causa, Hea. 546. — dicunt nobiles eum adjutare, Ad. 16. — bonitas adjutans, Ph. 35.

Adjutor; adjutor meus, Hea. 876. — adjutor iracundiae, Ad. 147. — in psalteria adjutor, Ad. 972. — in re adjutor, He. 721. — ad rem adjutorem dare, Ph. 559.

Adjutrix; oro ut adjutrix sis, Eu. 884. — adjutrix industris, He. 32. — auctoritas adjutrix, He. 48. — adjutrix socrus, He. 705. — in peccato adjutrices, Hea. 994.

Adjuvo; consilio adjuvas, Hea. 984. — fortes fortuna adjuvat, Ph. 203. — adjuvabo, Eu. 362. — me adjuves in hac re, A. 543. — opera me adjuves, Ph. 785. — adjuverit comiter, Ph. 536. — familiam ad-

juvare, Ad. 931. — id spero adjuturos Deos, A. 523.

Adl. Vid. in All.

Administro; laute muuus administrasti, Ad. 768.

Admiror; eorum ingenia admiror, Eu. 250. — cave quidquam admiratus sis, ea. 826.

Admisceo; ne te admiscee, Hea. 977. — ne me admisceas, Hea. 783.

Admitto; quid sceleris admisi, Hea. 958. — admisit nemo, He. 189. — sumptum admittet, Ad. 917. — ne quid turpe admitteret, Ph. 415. — si (uoxiam) aliam admisero, Eu. 852. — culpam in se admiserit, Ph. 270. — stultum admittere, Eu. 760. — admittere indigna, Ad. 409. — intro admittere, He. 237; 329. — delictum admisisse, Ad. 686. — non admissa sum, He. 238. — admittat ad illam, Eu. 181. — illum admitti jubest, Eu. 618.

Admodum; hinc inter uos nuper notitia admodum est, Hea. 53. — atque iratum admodum, Ad. 404. — La. Adveus modo? Pa. Admodum, He. 458. — sis hinc abisse? Gr. Admodum, Ph. 315. — confutavit verbis admodum iratum senem, Ph. 477.

Admoneo; recte admoneas, A. 955. — ridiculum est, te istuc me admovere, Hea. 353.

Admovo; aurem admovi, Ph. 867.

Adn. Vid. in Ann.

Adolescens; advenit adolescens, Eu. 617. — te auctore fecisset adolescens, Eu. 1013. — quisnam hic adolescens est? Hea. 403. — adolescens patris pacem conficiet, Hea. 999. — in Græcia adolescens est, Ad. 8. — adolescens luxu perditus, Ad. 764. — adolescens plus potus, He. 138. — adolescens mulier, He. 661; Ph. 793. — adolescens, dio

dum, quæso, He. 804. — adolescens lacrymans, Ph. 92. — imprudens adolescens, Ph. 294. — adolescens abs te hoc peto, Ph. 378. — homo adolescens, Ph. 944. — bonum ingenium adolescentis, A. 467. — servulus adolescentis, Hea. 531. — flagitia adolescentis, Ad. 726. — pater adolescentis venit, Ph. 730; 761. — optime adolescenti facere injuriam, A. 489. — dictum imprudenti adolescenti, En. 430. — unde esset adolescenti, amicum quod daret, Hea. 534. — adolescenti morem gestum oportuit, Ad. 215. — adolescenti esses morigeratus, Ad. 219. — adolescenti eriperem oculos, Ad. 319. — jam adolescenti nihil est, quod succenseam, Ph. 361. — nuptum virginem locavi, huic adolescenti, Ph. 751. — adolescentem adeo nobilem, Eu. 204. — liberum scire æquum est adolescentem, Eu. 478. — adolescentem nolle intelligo, Hea. 412. — cur perdis adolescentem, Ad. 61. — mitte adolescentem, He. 556. — conferunt consilia adolescentes, Hea. 474. — partes adolescentium, Hea. 2. — pernicios adolescentium, Ad. 189. — mussitanda injuria adolescentium est, Ad. 208. — quam iniqui sunt patres in adolescentes judices, Hea. 213.

Adolescentia; affines esse rerum quas fert adolescentia, Hea. 215. — quæ fert adolescentia, Ad. 53. — persuasit adolescentia, Ad. 471. — vitium adolescentiæ, He. 542. — insidias nostræ fecit adolescentiæ, Ph. 274. — nostramque adolescentiam habent despiciatam, Eu. 383. — speram deferuisse adolescentiam, Ad. 153. — quæ vos propter adolescentiam minus videtis, Ad. 997. — ah adolescentia, Ad. 41.

Adolescentior; quo jure sum usus adolescentior, He. 111.

Adolescentula; aspicio adolescentulam, A. 118. — reliquit filiam adolescentulam, Hea. 602. — Bacchis adduxit adolescentulam, Hea. 654.

Adolescentulus; Rhodius adolescentulus, Eu. 423. — deductus est adolescentulus, Eu. 686. — quomodo adolescentulus meretricum ingenia posset noscere, Eu. 930. — adolescentulus victus est, Hea. 113. — animum ægrotum adolescentuli tractare, Hea. 100. — adolescentuli causa, Hea. 546. — functus adolescentuli est officium liberalis, Ph. 281. — homini adolescentulo filiam ut darem, A. 830. — id demus adolescentulo, Hea. 477. — o infelicem adolescentulum! Eu. 942. — adduxi pro euncho adolescentulum, Eu. 948. — stultum adolescentulum nobilitas, Eu. 1020. — filium unicum adolescentulum habeo, Hea. 93. — cruciat adolescentulum, Hea. 1047. — adolescentulum scortari, Ad. 102. — non est flagitium, facere hæc adolescentulum! Ad. 113. — insanum scripsit adolescentulum, Ph. 6. — quod plerique omnes faciunt adolescentuli, A. 55. — aliquot adolescentuli coimus, Eu. 539. — adolescentuli vobis placere studeant, Hea. 51. — nosse omnia hæc, salus est adolescentulis, Eu. 939. — odiosa ætas adolescentulis, He. 619. — adolescentulos in fraudem illicis, A. 912.

Adopto; majorem (filium) adoptavi mihi, Ad. 47. — tuum filium dediati adoptandum, Ad. 59. — fratri adoptandum dedisti, Ad. 464.

Adorior; adoriar hospitem, Ph. 604. — adortus jurgio fratrem, Ad.

405. — me in veris nuptiis adortus, A. 480. — cesso adoriri? Hea. 757.

Adorno; hæc adornant, En. 582. — adornabat fugam, Eu. 673.

Adp. Vid. in *App.*

Adr. Vid. in *Arr.*

Adsp. Vid. in *Asp.*

Adst. Vid. in *Ast.*

Adsum; jam dudum hic adsum, En. 742. — adsum, dic, quid est? Hea. 349. — dumque adsum, Ph. 548. — ades præsens, Ad. 394. — prope adest, quam, A. 152. — sed pater adest, A. 404. — pudor paululum adest, A. 632. — adest optime ipse frater, Eu. 904. — uhi est frater? Ca. Præsto adest, Eu. 1049. — pater adest, quem volui, Hea. 179. — mulier tibi adest, Hea. 243. — ipse adeo adest; abi, Hea. 804. — Geta non adest, Ad. 292. — adest senex noster, Ad. 771. — adest corruptela liberam, Ad. 796. — adest Parmeno cum pueris, He. 409. — exquire: adest, He. 784. — berus adest, Ph. 185. — ad defendendam causam adest, Ph. 266. — senex adest: vide, quid agas, Ph. 346. — Phædris tibi adest, Ph. 484. — pater adest hic, Ph. 540. — dona adsunt tibi a Phædris, En. 464. — signa ostende. Pr. Adsunt, Eu. 766. — ecce enim Dromonem cum Syro: nna adsunt tibi, Hea. 241. — aderam, cujus consilio ea per fuerat prospici, He. 561. — sderam; sed cessas? Ph. 857. — tu quoque aderas, Phormio? Ph. 857. — cum illis una aderat frequens, A. 107. — neque cognatus aderat, Ph. 99. — nihil acerat adjumenti, Ph. 105. — mulieres ibi aderant, A. 118. — omnes qui aderant, En. 432. — ego non adfui, Eu. 817.

— adfuit hic meus amicus, Eu. 134. — aliquot adfuerunt liberæ, A. 773. — jam, inquam, hic adero, A. 717. — omitte: jam adero, Eu. 764. — continuo hic adero, Hea. 502. — nunquam, dum ego adero, hic te tanget, Ad. 158. — in cognoscendo ipse aderis, Chærea, Eu. 892. — aderit una in unis ædibus, En. 367. — jam hæc tibi aderit supplicans, En. 810. — Thais jam aderit, Eu. 724. — jam frater ipse hic aderit virginis, Eu. 890. — pol is quidem jam hic aderit, Ad. 294. — at pol jam aderit, He. 543. — aderit continuo, hoc uhi ex te audierit, He. 814. — pater aderit; mihi paratæ lites, Ph. 133. — jam faxo hic aderit, Ph. 308; 1054. — jam aderunt, Hea. 238. — Dave: ades; resiste, A. 345. — Phidippe, ades! He. 510. — Sosia, adesdum, A. 29. — favete, adeste æquo animo, Hea. 35; Ph. 31. — adeste, queso, Ph. 350. — adsis, tangas, Eu. 373. — jam partus adsiet? Ad. 622. — domi adsitis, facite, Eu. 506. — amicos advocabo, qui adsient, Ph. 313. — magistratus quum ibi adesset, En. 22. — ntiam hic prope adesset, Ad. 454. — si adesset ibi ejus commiseresceret, He. 129. — si nihil mali esset, jam hic adessent, Hea. 238. — quidni? qui usque nna affuerim, Hea. 684. — quasi nunquam affueris, Ad. 291. — utrumque adesse video, A. 417. — ibi me adesse, neutrum præsenserat, A. 841. — volo ego adesse hic advocatos nobis, En. 763. — hunc minime est opus in hac re adesse, He. 410. — visne adesse me una, He. 725. — non possum adesse, Ph. 216. — credo illum jam adfuturum esse, Eu. 738.

— illum tibi saluum adfuturum esse hic confido, Hea. 160. — illam simul tibi hic ego adfuturam hodie scio, Hea. 176.

Aduncus; virginem adunco naso, Hea. 1064.

Adustus; hoc adustum est, Ad. 426.

Adveho; mecum una advectus est, He. 433. — quum advecta est, Eu. 161.

Advena; e Corintho advena, Hea. 96.

Advenio; o salve, Pamphile, ad te advenio, A. 320. — quum illoc advenio, A. 363. — hne quum advenio, nulla erat, Eu. 345. — optato advenis, A. 534. — per tempus advenis, A. 785. — paratus advenis, A. 911. — in tempore ipso advenis, A. 976. — opportune advenis, Hea. 179. — chem! Menedeme, advenis? Hea. 884. — advenis modo? He. 458. — tentatum advenis, Ph. 388. — advenit Chremes adolescens, En. 617. — derisum advenit, Eu. 859. — unde hæc advenit? He. 81. — rure hne advenit, He. 190. — ad macellum ubi advenimus, En. 255. — nt ne imparatus sim, si adveniat Phormio, Ph. 314. — mansurusque patrum pater est, dum hne adveniat, Ph. 480. — quamohrem adveneris, He. 791. — quocumque adveneris, He. 860. — si Chremes hne forte advenerit, Eu. 501. — ego tum si advenissem, Ph. 396. — video herilem filium hne advenire, Eu. 289. — saluum te advenire gaudeo, Eu. 975. — saluum te advenire gaudemus! Ad. 80. — videon' ego Getam advenire? Ph. 177. — saluum advenire. Da. Credo, Ph. 255. — saluum advenisse gaudeo, Hea. 407. — post-

quam me aspexere advenisse, He. 367. — bene factum, te advenisse, Pamphile, He. 456. — here, salve: saluum te advenisse gaudeo, Ph. 286. — conveni hodie adveniens quemdam mei loci, Eu. 234. — adveniens mecum stomachabar, En. 323. — quod dedit principium adveniens! Eu. 458. — adveniens audiavi omnia, He. 468. — offendi adveniens, quicum volebam collocatam filiam, Ph. 757. — hoc advenienti quot mihi dixere! Ad. 93. — multa adveniendi, ut sit, nova hic, compluria, Ph. 610. — advenientem abduxi, Hea. 182.

Adventus; voluptati adventus tuus siet, He. 860. — adventus hujus quo impellat patrem? Ph. 607. — ubi in meum ejus adventi venit, Ph. 154. — ego commodiorem adventum non vidi, A. 846. — adventum gratulantur, Eu. 259. — isse dicitur percontatum adventum Pamphili, He. 77. — nunc adventum tuum ambas scio reverituras, He. 290. — illis fors obtulerat adventum mentis, He. 370. — obtuli adventu meo lætitiā, He. 817.

Adversarius, vel *Advorsarius*; restitui remotam injuria adversarium, He. 22. — causam tradere adversariis, Ph. 237. — adversarios rapere in pejorem partem, Ad. 2. — ulcisci adversarios, He. 72.

Adversatrix, vel *Advorsatrix*; in re advorsatrix, Hea. 1009.

Adversor, vel *Advorsor*; advorsor sedulo, Ad. 145. — libidini advorsabor, He. 245. — ein' ego ut advorsor? A. 263. — non possum advorsari meis, He. 271. — noli advorsari mihi, He. 654. — capi advorsari primo, Ph. 75.

Advorsum, vel *Advorsum*; id gratum fuisse advorsum te, habeo gra-

tiam, A. 42. — peropus est, me adversum hunc loqui, A. 265. — ne credas me adversum edictum tuum facere, Hea. 623. — qui adversum ierant, Ad. 27. — adversumne illum causam dicerem? Ad. 680. — adversum animi tui libidinem, He. 534. — adversum stimulum calces? Ph. 78. — itane es paratus facere me adversum omnia? Ph. 427. — ego te adversum ingenium meum tuli, Ph. 519.

Adversus, vel *Adversus*, a, um; adversus nemini, A. 64. — Adversam ærummam ferant, Ph. 242. — adversa tempestate usi, He. 423. — bonæ felicitates adversæ, Eu. 325. — res adversæ sicut, Ph. 821. — viris esse adversas, æque studium est, He. 202. — nihil est magis meis nuptiis adversum, Hea. 699. — si quid adversi evenierit, Hea. 355. — adversa tecta, He. 388.

Adverso, vel *Advorto*; advertunt graviter, quæ non censeas, Hea. 570. — advorti hercle animum, Eu. 397. — animum non advorti primum, Hea. 656. — illa sese huc advorterat, Eu. 343. — animum advortite, A. 8.

Advesperascit; jam advesperascit, A. 583.

Advigilo; si advigilaveris, A. 675. — te advigilare æquum est, Ph. 203.

Advocatus; advocatus mame, Eu. 340. — veneram advocatus, Ad. 681. — me a foro abduxit huc advocatum sibi, Ad. 650. — volo ego adesse hic advocatos, Eu. 763.

Advoco; amicos advocabo, Ph. 313.

Ecastor; vide *Ecastor*.

Edepol, A. 316, 694; Eun. 866, 915, 1001; Hea. 381; Ad. 290, 767, 787, 974, 976; He.

83, 160, 274, 499, 520, 568; 623, 732, 787, 800; Ph. 734.

Ædes; ædes vix capient, Hea. 254. — ædes perviam, Ad. 916. — dominus ædium, Ph. 752. — si puerum ante ædes viderit, A. 775. — ædes expugnabo, Eu. 772. — in ædeis recipere, Eu. 896. — inscripsi ædes mercede, Hea. 145. — ventum ad ædes, Hea. 275. — in ædes irruit, Ad. 89. — ante ædes fecisse convicium, Ad. 181. — extulisse extra ædes puerum, Hea. 563. — scin' Cratini, hujus ditis, ædes? Ad. 583. — introiit in ædes cauis, Ph. 705. — in ædibus uilibi ornat, A. 365. — aderit una in unis ædibus, Eu. 367. — consilium de occludendis ædibus, Eu. 783. — nihil reliquo in ædibus, Hea. 140. — in ultimis conclave ædibus, Hea. 903. — pollicita est ea, se concessuram ex ædibus, He. 679.

Ædiculæ suut, Ph. 662.

Ædilis; postquam ædiles emerunt, Eu. 20.

Æger, a, um; video ægrum, Eu. 236. — ægra est, He. 256. — in proxumo ægra, He. 341. — ægram simulant mulierem, He. 188.

Ægre; ægre ferens, A. 137. — ægre tulit, A. 178, He. 128, 709. — facere ægre, Eu. 624. — ægre ferat? Cu. *Ægre!* Hea. 861, 862. — ægre patior, Hea. 960. — ægre est, Ad. 138. — ostendere, me ægre pati, nolui, Ad. 144. — ægre fero, Ad. 549. — ne quid ægre esset, He. 227. — dixi, hanc rem ægre laturum esse eum? He. 497. — quod mihi ægre est, evomam, He. 515. — ne ægre quidquam audias, He. 765. — fuisset mihi ægre, Ph. 159. — aliis, quia desit, quod amant, ægre est, Ph. 162.

Ægritudo; si ulla ægritudo huic

gaudio intercesserit, A. 963. — de filio ægritudo, Hea. 424. — ægritudo recens, Ad. 313. — ægritudo oritur mihi abs te, He. 223. — adimere ægritudinem, Hea. 422. — ægritudinem afferat, Hea. 680. — gaudium contamineat ægritudine, Eu. 552. — animo perturbato præ ægritudine, Hea. 123. — præpediti ægritudinis, Hea. 506. — ex ægritudine mors consecuta est, Ph. 749. — remedium ægritudinum, Hea. 539.

Ægrotus; animum ægrotum ad deteriore partem applicat, A. 193. — reducant animum ægrotum ad misericordiam, A. 560. — animum ægrotum tractare, Hea. 100. — puerperam ægrotam, Ad. 926. — facile, quoniam valemus, recta consilia ægrotis damus, A. 310.

Æmulor; æmulari negligentiam, A. 20.

Æmulus; æmulum pellito, Eu. 214. — putare adductum æmulum, Eu. 623.

Æqualis; filium æquali video inservire, Hea. 417. — patris æqualem novistin? Eu. 327. — noras Simulum æqualem? Ad. 467. — quem ad cenam vocabo meorum æqualium? A. 454. — ne cuiquam æqualium supplex siet, Ph. 886.

Æquanimitas; æquanimitas poetæ augeat industriam, Ad. 24. — vostra æquanimitas, Ph. 35.

Æque; æque quidquam nunc quidem, A. 435. — miser æque, atque ego, A. 704. — cui æque audistic modius quidquam evenisse? Hea. 685. — quid? quam illam? *Æque*, Ad. 706. — utinam omnes mulieres eadem æque studeant, He. 199. — viris esse adversas, æque studium est, He. 202. — nos sumus inique æque invise viris, He. 274. — an

quisquam est æque miser? He. 293. — nunquam æque, inquit, ac modo, Ph. 93. — nihil est, æque quod faciam lubens, Ph. 564. — te mihi fidelem esse æque, atque egomet sum mihi, Ph. 580. — novi æque omnia tecum, Ph. 1031.

Æquus, a, um; tuus iste animus æquus, Ad. 841. — adeste æquo animo, A. 24; Hea. 35; Ph. 31. — æquo animo ferre, A. 398, 923; Ad. 742; He. 685; Ph. 128, 1019, 1020. — æquo animo æqua noscere oportet, Ad. 505. — quid petam, æquo animo attendite, He. 28. — facite æqui sitis, Hea. 28. — ne plus iniquum possit, quam æquum, oratio, Hea. 27. — utinam esset mihi pars æqua amoris tecum, Eu. 92. — euremus æquum uterque partem, Ad. 131. — hic ciue libertatem aiunt æquam esse omniibus? Ad. 184. — debinc postulo, sive æquum est, te oro, Dave, A. 190. — æquum est, vos cognoscere, Eu. 42. — æquum est fieri ut, Eu. 386. — scire æquum est adolescentem, Eu. 478. — ita ut æquum fuerat, Eu. 869. — nec tibi est credere ausus, quæ est æquum patri, Hea. 156. — huncce erat æquum ex illius more vivere? Hea. 203. — senes est æquum senibus obsequi, Hea. 419. — hic, ita ut liberos est æquum, dictis confutabitur, Hea. 950. — nihil succenseo: nec vos est æquum, quod facio, mihi, Hea. 979. — æquum est benefacere, Ad. 256. — nisi facient, quoniam illos æquum est, Ad. 455. — quoniam fieri æquum est, Ad. 507. — hæc te dicere æquum fuit, Ad. 679. — mihi jus æquum est, Ad. 805. — hanc te æquum est ducere, Ad. 937. — prodesse æquum est, Ad. 973. —

haud dubium, quin emitti æquum siet, Ad. 981. — istuc patrem rogare est æquum? He. 527. — e medio æquum excedere est, He. 620. — ut non siet peccato mihi ignosci æquum, He. 737. — nec, quibus est minime æquum, viderier, He. 759. — ejus incommoda æquum est ferre, He. 841. — quos non æquum est scire, He. 869. — te advigilare æquum est, Ph. 203. — restitui in integrum, æquum est, et bonum, Ph. 451. — ita, ut æquum fuerat, volui uxorem ducere, Ph. 650. — me hoc est æquum amittere, Ph. 672. — non est æquum, me propter vos decipi, Ph. 926. — istuc, æqui bonique facio, Hea. 788. — æqui modo aliquid, Ad. 188. — si tu aliquam partem æqui bonique dixeris, Ph. 636. — æquum postulat, A. 903. — non æquum facis, Hea. 91. — æquum esse censet, Hea. 214. — neque bonum, atque æquum sciunt? Hea. 642. — ego hunc æquum censeo, Hea. 1057. — durus, præter æquumque et bonum, Ad. 64. — ita æquum ceuses, Ad. 603. — non æquum dicis, Ad. 807. — judico Syrum fieri esse æquum liberum, Ad. 965. — præter æquum atque ætatem meam, He. 226. — neque cum æquum sit facere, Ph. 114. — scio quidem, hoc esse æquum, Ph. 538. — neque adeo ex æquo et bono, Ad. 992. — vos æqua noscere oportet, Ad. 505. — quum illa æqua de me dixerit, He. 475. — quo æquior sum Pamphilo, A. 430.

Ærumna; quo pacto adversam ærumnam ferant, Ph. 242. — ex quantæ ærumna extraxeris, He. 877. — misus scis ærumnas meas, A. 657. — qui te expeditas his ærumnis, He. 288.

Æs; ancillam ære emptam suo, Ph. 510.

Æschinus; non rediit hac nocte a cœna *Æschinus*? Ad. 26. et ibid. passim.

Æsculapius; te, *Æsculapi*, oro! He. 338.

Ætas; dum ætas, metas, prohibebant? A. 54; He. 594. — dum ætas tulit, A. 444. — forma, et ætas ipsa est, facile ut pro eunucho probes, Eu. 375. — illa ætas magis ad hæc idonea est, Hea. 133. — locus, occasio, ætas, mater, Hea. 233. — quæ sit ejus ætas vides, Hea. 555. — illos sat ætas acuet, Ad. 839. — ætas aliquid adportet novi, Ad. 860. — cur non aut istuc mihi ætas, et forma est? He. 75. — odiosa hæc ætas adolescentulis, He. 619. — tua præterierat jam ad ducendum ætas, Ph. 423. — non manebat ætas virginis meam negligentiam, Ph. 569. — an mea ætas magis expetenda est? Ph. 1023. — istuc ætatis, non amor operam dabam, Hea. 110. — mea longinquitas ætatis, He. 596. aliquid tulisse mali capiti atque ætati! He. 334. — formam atque ætatem vides, A. 286. — neque per ætatem potuerat, Eu. 113. — jamdudum, ætatem. Eu. 733. — præter ætatem facere, Hea. 59. — ætatem agere, Hes. 392; He. 207, 284. — ætatem velle assimularier, Hea. 716. — dum per ætatem licet, Ad. 109. — contrivi in querendo ætatem meam, Ad. 873. — præter æquum atque ætatem meam, He. 226. — neque ille hoc animo erit ætatem, He. 747. — ut cum uno ætatem degeret? Ph. 417. — respice ætatem tuam, Ph. 434. — ætate integra A. 72; Eu. 473. — quæ (amicitia) incepta a parvis,

cum ætate accrevit simul, A. 540. — ætate putavit me plus scire, Hea. 115. — alieniore ætate, Ad. 111. — ad omnia alia ætate sapius rectius, Ad. 836. — exacta ætate, Ad. 874. — ea jam ætate sum, ut, He. 737. — neque pol tu eadem (eris) istac ætate, He. 747. — ætate porro minus peccatum putem? Ph. 1011.

Æternus; spero æternam inter nos gratiam fore, En. 871.

Æthiopia; ex Æthiopia est usque hæc, Eu. 471.

Affabilis; meditor esse affabilis, Ad. 900.

Affecto; ad dominaa qui affectant viam, Hea. 301. — ad me affectant viam, Ph. 963.

Affero; confeci, assero, Ph. 38. — quid mihi hic assera? Ph. 1024. — hic dies aliam vitam asfert, A. 189. — solum hoc vitium senectus asfert, Ad. 837. — illi molestiam asfert, He. 344. — haud suspicato huc me attuli, A. 809. — quot commodas res attuli! He. 818. — opportune argentum attuli, Ph. 678. — nihil attulisti plus una sententia, He. 462. — pner hic unde est? Quisve huc attulit? A. 749. — bonam magnamque partem attulit, En. 123. — efferant quæ secum huc attulerunt, Hea. 745. — quam cansam asseram? Hea. 701. — da mihi, atque asser mihi, Hea. 233. — quidam hæc turba tristitie asserat, A. 235. — res quæ mihi ingritudinem asserat, Hea. 680. — auxilii nihil asserant, Ad. 301. — mirabar, si tu mihi quidquam asseres novi, Ph. 489. — pnerum ut asferret simul, A. 516. — mihi opus erat, aliquantulum quæ asferret, Ph. 654. — vide, ut mihi hæc certa et clara attuleris, He. 842.

— si mihi prior tu attuleris, Ph. 531. — si quid opis potes asferre, Ph. 552. — hæc asfertur mihi ab hoc fallacia, A. 472. — quod ab ipso allatum est, Ph. 22. — quemne heri vidi ad vos asferre vesperi? A. 770. — epistolam ab eo allatam esse audivi, Ph. 149.

Afficio; quanta me sollicitudine afficit! Ph. 441. — hera injuria afficiatur, Ph. 729. — tantane affectum quemquam esse hominem audacia? Ph. 976. — quonam modo nunc te offendam affectum? He. 325. — alio suspicans morbo me visurum affectam, He. 366.

Affinis; affinis nobis, Ad. 952. — si me affinem volet, Ph. 581. — quid ab nostro affine exeuntem video? He. 808. — neque illarum affines esse rerum, Hea. 215. — et gener, et affines placent, Hea. 937. — ex amicis inimici ut sint nobis affines, He. 211.

Affinitas; affinitatem effugere, A. 247. — si perpetuam vis esse affinitatem, He. 252. — affinitatem hanc perpetuam volo, He. 636. — manere affinitatem hanc inter nos volo, He. 723.

Afflicto; ne te afflictes, Eu. 76.

Agellus; agelli est hic sub urbe paullum, Ad. 953.

Ager; ager oppositus est pignori, Ph. 660. — neque agri odium me unquam percipit, En. 971. — agrum in proximo mercatus es, Hea. 54. — agrum meliorem nemo habet, Hea. 63. — agrum mercatus sum, Hea. 146. — agrum de patre habebat, Ph. 364.

Agito, miles Dionysia agit, Hea. 733. — hunc agitato, Ph. 351. — ut agitem convivium, He. 93. — id agitans mecum, Ph. 614.

Agmen; in medium huc agmen cum veeti, Eu. 773.

Ago; id ago sedulo, A. 616. — parum succedit quod ago, A. 681. — istuc ago quidem, Eu. 349. — quid ago nunc? Hea. 343. — tamen istuc ago, Hea. 347. — quid ago? Ad. 920; Ph. 447. — dis gratias habeo, atque ago, Ph. 893. — mea Glycerium, quid agis? A. 134. — hoccine agis, an non? A. 186. — quid tu? quo hinc te agis? A. 710. — alias res agis, Eu. 348. — quid agis? jocabar equidem, Eu. 378. — quid agis, homo impudens? Eu. 425. — ah! quid agis? tace, Eu. 794. — siccine agis? Eu. 803; Ad. 129. — quam rem agis? Hea. 89, 740, 943. — quid agis? Hea. 948, 978; Ad. 344; 784. — quid agis, Micio? Ad. 60. — agis gratias, Ad. 598. — quo magis, quæ agis, curæ sunt mihi, Ad. 684. — nihil agis: fieri aliter non potest! Ad. 939. — ah! quid agis? quo abis, Antipho? Ph. 216. — quid agit? My. Rogas? A. 267. — quid hic agit? A. 312. — viden' tu, Thais, quam hic rem agit? Eu. 782. — quam hic rem agit? Ad. 936. — quid agimus? En. 810; 1080; Ph. 1006. — obsecro te, quid agimus? En. 1087. — syre, quid agimus? Ad. 540. — quam vos facillime agitis, Ad. 503. — quid istuc est, quod vos agitis! He. 875. — itane agitis mecum? Ph. 967. — rape hunc. Ph. Itane agitis? Ph. 984. — oetne hic ipse, de quo agebam? Ad. 78. — ipse est, de quo hic agebam tecum, He. 455. — ipsum esse opinor, de quo agebam, Ph. 355. — id hoc quum agebam commodum! Ph. 613. — pudice vitam, parce, ac duriter agebat, A. 75. — vel rex semper

maximas mihi agebat, Eu. 398. — dis gratias agebat, Ph. 595. — perii! quid ego egi miser? En. 87. — ecquid de illo, quod dudum tecum egi, egisti, Syre? Hea. 595. — usque id egi dudum Hea. 985. — perii! quid ego egi? He. 321. — egi, atque oravi tecum, uxorem ut duceres, He. 686. — quid egisti? Ph. 681. — mihi egit gratias, Ad. 369. — egit vitam in otio, Ad. 867. — quod te absente hic filius egit, Ph. 451. — ego id agam, mihi qui ne detur, A. 336. — quid agam, cogito, A. 359. — hoc agam, A. 416. — sed quid agam? aderamne ad eum? A. 641. — herna est. Quid agam? A. 848. — quid agam? aut quid comminiscar? Hea. 674. — at jam hoc nou ages. Cl. Agam, Hea. 694. — nunc si hoc omnitto; actum agam, Ad. 233. — Quid ego nunc agam? Ad. 788. — sie agam, Ad. 790. — hei mihi! quid faciam? quid agam? Ad. 793. — ille abiit. Quid agam infelix? He. 444. — perii! quid agam? He. 516. — quid ergo agam, Phidippe? He. 715. — quid agam? Ph. 199, 727. — at jam hoc non ages, Hea. 694. — tamen hoc non ages, Ad. 227. — quid ages? Ph. 322. — primas qui partes aget, 322. Ph. 28. — age igitur, ubi nunc est ipse? A. 602. — age, instiga, A. 694. — age, veniam, A. 715. — age nunc jam, A. 868. — age, Pamphile, exi, A. 873. — age dicat, sino, A. 897. — jube solvi obsecro. Sr. Age fiat, A. 958. — age, me in tuis secundis respice, A. 977. — siccine ais, Parmeno? age! Eu. 99. — age modo, nunc patent fores, Eu. 282. — age, inepte! Eu. 311; Ad. 272. — age, eamus iutro, En. 377. — age

nunc, bellus, Eu. 704. — age modo, hodie scro, Hea. 344. — nunc istue age, Hea. 558. — nunc Clodia, age, da te mihi vieissim, Hea. 688. — age jam, uxorem ut arcessat, Hea. 949. — age, Chremes mi. Mx. Age quæso, ne tam, Hea. 1054. — age, jam cupio, Ad. 203. — age, scis quid loquar? Ad. 216. — age; novi tuum auium, Ad. 224. — age, tamen ego huic amovebo, Ad. 555. — age, mitto, Ad. 629. — age, da veniam, Ad. 941. — age; quid, si quid te majus oret? Ad. 945. — age; prolixè, Micio, Ad. 947. — age, pater, Ad. 987. — hic ero succenturiatus, si quid deficiet. Pn. Age, Ph. 230. — age, mitto imperium, Ph. 232. — quin tu hoc age. St! Ph. 350. — hoc age: satis jam verborum est, Ph. 435. — age ergo, solus servare hunc potes, Ph. 538. — age, fiat quid? Ph. 810. — age, age, ut lubet, A. 311. — age, age, cedo istue tuum consilium, Hea. 332. — age, age, traducatur Bacchis, Hea. 722. — age, age, nunc experiamur contra hæc, Ad. 881. — age, age, inventas reddam, Ph. 558. — age, age; jam ducat: dabo, Ph. 661. — age, age oune, Phormionem lacessito, Ph. 1026. — agedum, hoc mihi expedi primam, Eu. 694. — agedum, vicissim, Syre, die, Hea. 310. — agedom, ad fores, He. 315. — agedum, ut soles, Ph. 783. — lege agito ergo, Ph. 983. — hoc agite, amabo, Eu. 120. — nec quid agam, certum est, A. 209. — incertum est, quid agam, A. 264; Ph. 239. — teneo quid erret; et quid agam, habeo, A. 499. — ut, quid agam, porro intelligas, A. 733.

— nec, quid agam, scio, Eu. 73; Ad. 486; He. 701. — quid agam, nescio, Eu. 710. — metuo, quid agam, Hea. 720. — ut, quid agam, quamprimum sciam, Ad. 518. — ut, neque quid agam, certum siet! Ad. 614. — non agam? immo haud desinam, Ph. 419. — ut, quid agam eum illo, nesciam prorsum, Ph. 979. — ego, quid agas, nihil intelligo, A. 739. — nihilo plus agas, Eu. 63. — quid agas? nisi ut te redimas captum, Eu. 74. — vide, quid agas, Eu. 224, 992; Ph. 346. — quid cum illo agas? Eu. 794. — si sumas in illis exercendis, plus agas, Hea. 74. — quid eum illis agas, qui neque jus sciunt? Hea. 642. — vide, quam rem agas, Ad. 344. — quid tu hic agas, ubi, Ad. 434. — di vortant bene, quod agas! He. 197; Ph. 551. — quid agas? meretricem adeundam censeo, He. 716. — actum, aiunt, ne agas, Ph. 419. — observes filium, quid agat, A. 170. — proviso quid agat, A. 959. — rogitò, quid agat? Ad. 622. — filius introiit videre, quid agat, He. 345. — reviso, quid agant, A. 405. — quid agerem? Ad. 215. — ceteros agerem, Ad. 320. — rogavit ut ageres, Ph. 835. — ut, quid ageret de nuptiis, scirem, A. 414. — noster, quid ageret, uescire, Ph. 117. — ut, quid egerim, egomet nesciam, Eu. 690. — quid egerint inter se, nondum scio, He. 192. — intus quæ inter sese egerint? Ph. 875. — neu, quod ego egissem, esset ratum, He. 545. — quid, si sic? tantumdem egero, Hea. 676. — te sciente faciam, quidquid egero, Hea. 874. — ubi hoc egeris, Ph. 717. —

rem negligenter agere ? A. 253. — magnas agere gratias, Eu. 391. — rem seriam agere, Eu. 514. — statariam agere liceat, Hea. 36. — cum uno statem agere ubi decretum viro, Hea. 392. — subsensi illos id agere clanculum, Hea. 472. — ruri agere vitam, Ad. 45. — omnia pro jure agere, Ad. 52. — aliquid ruri agere, Ad. 402. — de psaltria agere, Ad. 729. — easdem agere capi, He. 18. — per silentium agere, He. 30. — quam primum eam agere capi, He. 33. — agere statem licet, He. 207. — ubivis gentium agere statem, He. 284. — alias res agere se simulare, He. 827. — egisse jam nescio quid, Hea. 759. — dic egisse te de nuptiis, Hea. 864. — assidue agendi, Hea. 39. — agendi tempus, He. 44. — in agendo partem ostendent, Ad. 24. — dies mihi hic ut sit satis vereor ad agendum, A. 708. — integram Comœdium acturus, Hea. 5. — partes acturus, Ph. 834. — quam tu rem actura es? Eu. 895. — acturi sumus Menandri Eunucho, Eu. 19. — adversarios rapere in pejorem partem, quam acturi sumus, Ad. 3. — eam nos acturi sumus novam, Ad. 12. — quid agitur ? Pa. Statur, Eu. 271. — meum suavium, quid agitur ? Eu. 456. — non nunc de pecuniis agitur, Hea. 476. — ea res nunc agitur ipsa, Hea. 851. — aspexeram te : quid agitur ? Ad. 374. — quid sit ? quid agitur ? 887, 889. — quid agitur, *Æschine* ? Ad. 905. — mensis agitur septimus, He. 394. — hæc res hic agitur, He. 775. — quid agitur ? Ph. 609. — non capitis ejus res agitur, Ph. 630. — acta hæc res est ; perii ! Hea. 564.

— sic res acta est. Quanta spe decidi ! Hea. 852. — actum est ; si vera prædicat, A. 466. — nescis quid sic actum ? A. 793. — actum est ! licet ! Eu. 54. — de symbolis quid actum est ? Eu. 607. — actum est, siquidem tu me nebulo ludificabere, Eu. 716. — actum est, Eu. 1015 ; Hea. 584. — quod si iterum mihi sit danda, actum siet, Hea. 456. — perimpe ! actum est ! Ad. 326. — hoc actum est, Ph. 1008. — in diebus paucis, quibus hæc acta sunt, A. 104. — ut, quomodo acta hæc sint, sciat, Ad. 640. — ut, quæ acta hic sint, sciat, Ph. 463. — per quem res agetur maxime, Ph. 29. — quasi istic minor mea res agatur, Hea. 354. — quid agitur ? Da. Quid agatur ! Ad. 375. — ocepta est agi, Eu. 22. — bene dicat secum esse actum, Ad. 211. — nunc si hoc omitto ; actum agam, Ad. 233. — actum, aiunt, ne agas, Ph. 419.

Aggravasco ; metuo, ne morbus aggravescat, He. 337.

Aggredior ; satis astute aggredimini, Ph. 967. — aggrediar. Bacchis salve ! He. 731. — alia aggrediemur via, A. 672.

Agrestis ; ego ille agrestis, Ad. 870.

Ah ! A. 252 ; Eu. 208 ; Hea. 91 ; Ad. 113 ; He. 109 ; Ph. 195, et pluries passim.

Aio ; negat quis ? nego ; ait ! aio, Eu. 252. — quid ais ? A. 137, 184, 302, 518, 576, 590, 618, 667, 874 ; Eu. 334, 654, 747, 947, 956 ; Hea. 118, 182, 611, 702, 901 ; He. 138 ; 346 ; Ph. 199, 754, 832. — hinc eivem esse ais ? A. 910. — quid tu ais ? A. 935. — sicine ais, Parmeno ? Eu. 99. — quid tu

ais, Guatho? Eu. 474. — idem hoc tu ais, Thais? Eu. 809. — quid ais, venefica? Eu. 824. — quid ais, sacrilega? Eu. 828. — quos ais homines cessare? Hea. 884. — quid ais, boue vir? Ad. 558. — hem! quid ais? Ad. 478; Ph. 386, 872, 1003, 1040. — quid ais tu? Ad. 924. — quid ais, Myrrha? He. 523. — quæ me peccasse ais, He. 557. — itane patris ais conspectum veritum hinc abisse? Ph. 315. — quem amicum tuum ais fuisse istum? Ph. 380. — tu, qui ais, redige in memoriam, Ph. 383. — ducenda est uxor, ut ais, Ph. 699. — ain' tandem? A. 877. — ain' tu? læta est? Eu. 392. — ain' tu? Eu. 567; Hea. 242, 891; Ph. 969. — ain, vero, canis? Eu. 802. — subditum! ain' tu? Hea. 1016. — ain' vero? Ad. 406. — ain', patrem hinc abisse rus? Ad. 519. — ain' tu, tibi incommodum evenisse iter? He. 415. — ain' tandem? carcer! Ph. 373. — ain'? vendidit? Ph. 609. — ait tibi uxorem dare sese, A. 354. — ait, nimium parce facere sumptum, A. 451. — quid hic sensisse ait? A. 471. — videre ait te cupere, A. 690. — quid ait tandem? A. 861; Ph. 798. — Nisi quid pater ait aliud, A. 952. — ait, se iri præpositum tibi, Eu. 139. — ait, rem divinum fecisse, Eu. 513. — modo ait, modo negat, Eu. 713. — amabo! quid ait? Eu. 914. — audin' tu illum, quid ait? Eu. 1036. — nunc ait: periculum ex illis facio, Hea. 221. — quid ait, ubi me uominas? Hes. 303. — quid ait? Hea. 886. — quid ait tandem nobis Sannio? Ad. 277. — primum ait se scire, Ad. 550. —

me impulsore hauc emptam esse ait, Ad. 562. — quis id ait? He. 748. — neque eum æquum ait facere, Ph. 114. — satietatem amoris ait se velle sumere, Ph. 833. — ait, esse vetitum, Ph. 863. — ait uterque tibi potestatem se dare, Ph. 879. — sororem esse aiunt Chrysidis, A. 124. — ita aiunt, A. 192; Hea. 854; He. 357. — hodie uxorem ducis? Pa. Aiunt, A. 322. — ut quimas, aiunt, A. 807. — illam hinc civem esse aiunt, A. 835. — pugilem esse aiunt, Eu. 315. — quo pacto Dauæ misisse aiunt in gremium, Eu. 585. — præsto apud me esse aiunt, Hea. 172. — qui aiunt: quid si nunc cælum ruat? Hea. 719. — illum aiunt velle uxorem, Hea. 855. — natus, ut aiunt Minervam esse ex Jove, Hea. 1038. — libertatem aiunt æquam esse omnibus? Ad. 184. — te aiunt proficisci Cyprum, Ad. 225. — quid ipse? quid aiunt? Ad. 660. — proba et modesta. Mi. Aiunt, Ad. 934. — aiunt tecum concubuisse eam, He. 393. — venisse aiunt: redeat, He. 452. — actum, aiunt, ne agas, Ph. 419. — id quod aiunt, auribus teneo lupum, Ph. 505. — eum animo iniquo hoc ferre aiunt, Ph. 762. — ita fugias, ne præter casam, quod aiunt, Ph. 767. — id quod me fecisse aiebas parum, Hea. 925. — hic patrem astare aiebas? Hea. 962. — non tu eum rus hinc modo produxe aiebas? Ad. 563. — rhasmussium se aiebat esse, A. 932. — summne esse aiebat, A. 934. — neque fratrem homo vidisse se aiebat quisquam, Ad. 721. — ut aiebat, Ph. 470. — ex te auditum qui aiebant, A. 535. — lassam esse aiebant, He. 238.

— ad me profectam esse aiebant, Ph. 571.

Alacris; quid es alacris? Eu. 304.

Algeo; ne aut ille alserit, Ad. 36.

Alias; quid alias malim, A. 530. — alias ut uti possim, He. 80.

Alibi; neque alibi tibi erit in me mora, A. 421. — hinc sciri potuit, aut nusquam alibi, Hea. 279. — habebam alibi animum, He. 294.

Alicubi; utinam adesset alicubi, Ad. 454.

Alicunde; venit meditatus alicunde, A. 407. — minas corradet alicunde, Ad. 234. — alicunde obiectus labos, He. 286. — sonneret alicunde. Ga. Alicunde! Ph. 300.

Alieno; nos alienavit, Hea. 981.

Alienus, a, um; cibus alienus? Eu. 265. — alienus non sum, Ad. 138. — alienus ab nostra familia, Ad. 327. — alienus puer, Hea. 576, 649. — vobis alienus sum? Ph. 544. — alienus affinem volet, Ph. 581. — alienus canis, Ph. 705. — id illi nunc dolet alieno, Ad. 453. — ne in animum inducas, alienum esse te, Hea. 1031. — alienum ab sese videt, He. 158. — alienus animus, He. 658; Ad. 339. — alieno more vivendum est, A. 152. — labore alieno parta gloria, Eu. 399. — alieno metu, Ad. 75. — cur duxit alienam? Ad. 676. — in sedes irrui alienas, Ad. 90. — alienum a vita mea, Ad. 948. — humani nihil a me alienum puto, Hea. 77. — tantumne est otii, aliena ut cures? Hea. 76. — aliena ut melius videant, quam sua? Hea. 504. — alieniore ætate, Ad. 111.

Alimentum; pro alimentis datæ minæ, Hea. 836.

Alio; profectus alio, Eu. 280. — alio conferas, Eu. 450. — animum alio conferuat, Hea. 390.

Aliorsum; neve aliorsum, atque ego feci, acceperit, Eu. 82.

Aliqua; ne aliquis ad patrem hoc permanet, Ad. 284. — ne uxor aliqua hoc resciscat mea, Ph. 584. — id aliqua uxor mea rescisceret, Ph. 745.

Aliquando; si quid simile aliquando evenierit, Hea. 551. — aliquando animum adjungas, He. 683.

Aliquantisper; concedas hinc aliquantisper, Hea. 572. — cur non ludo hunc aliquantisper? Ad. 643.

Aliquantulum. Subtristis aliquantulum, A. 448; — aliquantulum tibi parce, Hea. 163. — aliquantulum quæ afferret, Ph. 654.

Aliquantum; aliquantum avidior, Eu. 131. — aliquantum iniquior, Hea. 201.

Aliquis, a, od vel id; atque aliquis dicat, nihil promoveris, A. 642. — aliquis forsitan me putet non putare hoc verum, A. 959. — ne videat te aliquis exiens, Hea. 235. — inveniendus est aliquis, Hea. 841. — aperite aliquis ostium, Ad. 637. — aliquis obiectus labos, Hea. 286. — quum ex te esset aliquis, He. 652. — arbitrator, jam aliquem esse amicum ei, A. 815. — ferendum aliquo modo, Ad. 470. — audisti ex aliquo, He. 550. — aliquos parare amicos, Eu. 149. — aliqua pars laboris, Hea. 42. — qui alicui rei est, Ad. 359. — invenerit aliquam causam, A. 383. — aliquam fallaciam portare, A. 433. — ut aliquam producam moram,

A. 617. — dabit hic aliquam pugnam, Eu. 898. — aliquam causam quaerebat, Eu. 999. — aliquam fabricam fingit? Hea. 545. — in cellam aliquam concludam, Ad. 554. — aliquam uutricem para, He. 726. — aliquam partem æqui bouique dixeris, Ph. 636. — gaudium contaminare ægritudine aliqua, Eu. 552. — ut hæream in parte aliqua, Eu. 1054. — interea fiet aliquid. Br. id aliquid nihil est, A. 315. — aliquid boni, A. 399. — utinam mihi esset aliquid hic, quo nunc me præcipitem darem! A. 608. — nisi si prospectum interea aliquid est, Hea. 391. — aliquid præsidii, Hea. 646. — cupio: æqui modo aliquid, Ad. 188. — unum aliquid verbum inter eas iram conciverit, He. 313. — unde aliquid abradi potest, Ph. 333. — ut animum ad aliquod studium adjungant, A. 56. — aliquid moustri alunt, A. 250. — aliquid facerem, ut hoc ne facerem, A. 259. — aliquid de illa eloqui, A. 265. — dicam, aliquid jam inventurum, A. 617. — jam aliquid despiciam, A. 624. — aliquid invenire facile, Eu. 210. — aliquid inveni modo quod ames, Eu. 308. — aliquid domo abstulisse, Eu. 661. — aliquid eventurum mali, Eu. 998. — insigne aliquid facere, Eu. 1000. — aliquid ferre, Hea. 69. — aliquid repperi, Hea. 339. — aliquid reperiret, Hea. 533. — uisi aliquid video, Hea. 670. — faciam boni aliquid, Hea. 763. — Aliquid conficiis mali, Hea. 1005. — perfregerit aliquid, Ad. 38. — non dedit aliquid? Ad. 151. — aliquid ruri agere, Ad. 402. — aliquid magnum malum, Ad. 511.

— operis aliquid facere, Ad. 520. — quin usus semper aliquid apportet novi, Ad. 860, 861. — bene uos aliquid facere illi decet, Ad. 952. — aliquid paululum præ manu dederis, Ad. 985. — aliquid tulisse comminiscenter, He. 333. — aliquid addant divitiaribus, Ph. 42. — aliquid tibi consilium celere reperis, Ph. 179. — aliquid convasassem, Pb. 191. — aliquid novi negotii incipere, Ph. 708. — dum aliud aliquid flagiti conficiat, Ph. 769. — aliquid credito esse causæ, Ph. 873. — aliquo pacto efficiendum tibi, A. 886. — aliquo pacto verba dare, Hea. 735.

Aliquo; proficiscor aliquo, A. 330. — aliquo conclusissem, Eu. 667. — concedas hinc aliquo, Hea. 572. — jube bone abire aliquo, Hea. 586. — aliquo extradar, Hea. 809. — abductum aliquo, Ad. 361. — profugiet aliquo militatum, Ad. 386. — aliquo abjicienda est, Ad. 748. — interea in angulum aliquo abeam, Ad. 790. — aliquo mihi hinc est ablegandus, He. 413.

Aliquot; aliquot saltem uuptiis prodant dies, A. 314. — aliquot profer, A. 329. — aliquot adiere, A. 535. — aliquot affuerunt liberæ, A. 773. — siue illum aliquot dies apud me habere, Eu. 151. — aliquot adolescentuli coimus, Eu. 539. — hosce aliquot dies, non sentiet, Hea. 752. — fuisset tum illos mihi ægre aliquot dies, Ph. 159. — aliquot mihi amicos advocabo, Ph. 312. — aliquot bos sumam dies, Pb. 831.

Aliter. Aliter evenire, A. 4. — aliter sentias, A. 311. — aliter tuum amorem, atque est, accipis,

Hea. 264. — aliter animus est, Ad. 493. — aliter de hac re est ejus sententia, Ad. 517. — nunquam te aliter, in animum induxi meum, Ad. 599. — aliter patas, Ad. 605. — hand aliter censeo, Ad. 932. — fieri aliter non potest, Ad. 940. — scio, nemini aliter suspectum fore, He. 398. — neque adeo arbitrari patris est aliter, He. 529. — ut aliter tua siet sententia, He. 637. — aliter si facias, He. 765. — sin aliter, negat, Ph. 116. — ego hunc esse aliter credidi, Ph. 528. — nihilo sum aliter, ac fui, Ph. 529.

Aliunde; aliunde est periculum, Ph. 333.

Alius, a, ud; alius nemo respicit nos, Ad. 354. — est alius quidam, parasitaster, Ad. 783. — quibus in rebus alius ne iratus quidem est, He. 308. — vultisne eamvis visere? alius: censeo, Ph. 102. — alius ab oculis meis illam hinc abducet? Ph. 547. — ut alii, si hinc non sit, siet, He. 509. — alium esse, atque olim? A. 546. — neminem alium videam? A. 752. — qui pararet alium, Eu. 488. — alium habui neminem, Eu. 680. — alium querebam, Eu. 1064. — ad alium defertur gregem, Hea. 45. — per alium ostendit suam sententiam, Hea. 219. — per alium ut des, Hea. 470. — apud alium prohibet dignitas: apud alium ipsius facti pndet, Hea. 576. — quere alium tibi amicum firmiorem, He. 746. — quareret alium virum, Ph. 297. — alio die querebam, A. 89. — in alio occupato amore, A. 831. — esse ex alio viro puerum natum, Ad. 661. — alio morbo affectam, He. 365. — sin alio est

animo, He. 502. — eadem hinc multi alii audivere, A. 933. — ubi alii? Sa. Qui, malum, alii? Eu. 779. — alii clanculum patres que faciunt, Ad. 108. — fecere alii saepe, Ad. 692. — alii meliores erant, Ad. 973. — aliorum exempla commonent, A. 814. — quod si personis iisdem uti aliis (poetis) non licet, Eu. 35. — mihi (gratias) agebat, aliis non item, Eu. 398. — immo, aliis si licet, tibi non licet, Hea. 797. — aliis consilium dare, Hea. 923. — libeat scribere, He. 156. — aliud fortasse aliis vitii est, He. 270. — hic dies alios mores postulat, A. 189. — cedo alios, Eu. 775. — video alios festinare, Hea. 125. — rem habere præter alios, Ad. 259. — testaque alios partum ut celaret, He. 384. — alios tuam rem credidisti magis, quam tete, animadverturos? Ph. 467. — periculum ex aliis facere, Hea. 210. — periculum ex aliis facito, Hea. 221. — ex aliis sumere exemplum, Ad. 417. — quod ipsa ex aliis auditura sit, Ph. 959. — fallacia alia aliam trudit, A. 781. — alia res est, Eu. 361. — dum nulla alia delectatio, Hea. 989. — nati filii: alia cura, Ad. 872. — ei causa alia quam fuit, He. 695. — si esset alia ex hoc quaestio, He. 756. — hic dies aliam vitam affert, A. 189. — aliam otiosus quæret, A. 399. — aliam rem ex alia cogitare, Eu. 631. — si aliam (noxiam) admisero unquam, occidito, Eu. 852. — ne quam aliam quærat copiam, Hea. 928. — aliam (virginem) dabo, Hea. 1065. — amare occipit aliam (puellam), Ad. 328. — quum amet aliam, Ad. 342. — tuos esse illi mores morbum ma-

gis, quam aliam rem, arbitror, He. 239. — Lemni habuit aliam, Ph. 941. — alia via, A. 672; Hea. 789. — illud rus nulla alia causa tam male odi, nisi, Ad. 525. — voce alia, ac res monebat, He. 375. — alia occupatus sollicitudine, Ph. 501. — aliae ueretrices, He. 777, 835. — ex aliarum ingenii me iudicet, Eu. 198. — neque declinatam quidquam ab aliarum ingenio, He. 201. — alias res agis, Eu. 348. — quum dabit alias novas, Hea. 34. — nescio alias (mulieres), Hea. 396. — alias (fabulas) cognostis ejus, He. 8. — ut ab eodem alias discerem, He. 18. — deterruissem facile, ne alias scriberet, He. 27. — alias ut omittam miseras, He. 420. — alias res agere, He. 827. — medicum item sunt ob decem alias (minas), Ph. 662. — di, date illi in aliis (mulieribus) potius pec candi locum, A. 233. — et in hac re, et aliis, Ad. 929. — itidem in hac re, ut in aliis, Ph. 476. — dictum puta. St. Immo aliud, A. 30. — fuit hercle huic aliud parvum, A. 944. — quid te aliud sollicitat? Eu. 162. — aliud ex alio malum, Eu. 986. — numquid est aliud mali reliquum? Eu. 994. — jam hoc aliud est, quod gaudeamus, Eu. 1040. — dicam: verum, ut aliud ex alio incidit, Hea. 598. — quaeratur aliud, Hea. 790. — aliud nihil, nisi oculos pascere, Ph. 85. — si aliud gravius faciendum foret? Ph. 208. — patris nomen aliud dictum est, Ph. 803. — nihil volo aliud, nisi Philumenam, A. 317. — quid dicam aliud, nescio, A. 748. — nisi quid pater ait aliud, A. 952. — quia habet aliud (negotium) ma-

jus, A. 956. — numquid vis aliud? Eu. 191. — numquid aliud imperas? Eu. 213. — at numquid aliud (vides?) Eu. 272. — numquid me aliud vis? Eu. 362; Ph. 150. — quid? quid aliud volui dicere? Eu. 504. — inde item in aliud, inde in aliud, Eu. 845. — quid aliud tibi vis? Hea. 331. — mane habeo aliud, si istud metuis, Hea. 338. — aliud lenius sodes vide, Hea. 459. — nunc aliud specta, Hea. 993. — aliud si scirem, qui firmare apud vos possem fidem, He. 750. — nihil dicam aliud, He. 812. — timeo, ne aliud credam, atque aliud nunties, He. 848. — aliud cura, Ph. 235. — aliud mihi respondes, ac rogo, Ph. 683. — aliud aliquid flagitii conficiat, Ph. 769. — cur aliud (nomen) dixit? Ph. 804. — alio pacto, Eu. 715. — porro autem alio (munere), ubi erit pueri natalis dies, Ph. 48. — nullo alio pacto, Ph. 301. — incommoda alia, En. 330. — emptae mulieres, et item hinc alia, Ad. 231. — ut ut erant alia, Ph. 468. — ut alia facta tua sunt, Ph. 1019. — ait tibi uxorem dare sese hodie: item alia multa, A. 355. — habeo alia multa, quæ nunc condonabitur, Eu. 17. — simul alia circumspecto, Eu. 602. — ut alia omittam, Hea. 457. — alia, quæ opus sunt, comparet, Hea. 856. — alia tam plane scias, Hea. 898. — alia flagitia, Ad. 725. — omnia alia ætate, Ad. 836.

Allego; ne credas a me allegatum hunc senem, A. 901.

Alligo; hic furti se alligat, Eu. 808. — alligaris filium, Ad. 848.

Alloquor; ibo, alloquar, Hea.

426. — cessare alloqui ? A. 344, 847; Ph. 252.

Alludo; cepit ad id alludere, Eu. 424.

Allo; alit illas, Ad. 482. — aliquid moustrum alunt, A. 250. — illam aluit parvulam, Eu. 891. — ego alam ? He. 671; 708. — eho ! an non alemus ? He. 671. — ut alemus nostrum, He. 670. — equos alere, A. 57. — mulierem alere cum familia ? Hea. 751. — alere hominem edacem, Ph. 335.

Alter, a, um; amans unus, et item alter, A. 77. — ille alter venit, Eu. 693. — ille alter sine labore potitur commodum, Ad. 875. — ex incommodis alterius sua comparare comoda ? A. 630. — omnes sibi malle melius esse, quam alteri, A. 428. — ecce autem alterum, Eu. 297. — ludum jocumque dices fuisse illum alterum, Eu. 300. — hem alterum, Eu. 459. — curemus equam uterque partem : tu alterum, ego item alterum, Ad. 131, 132. — quænam est altera ? Hea. 272. — quæ illa est altera ? Hea. 310. — si altera illa magis instabit, Ph. 716. — quid illa altera ? Ph. 754. — altera (iniuria) est tecum, Ph. 983. — hoc alteræ narrat, Hea. 271. — quum repudium alteræ remiserim, Ph. 927. — uactus alteram (causam) es, Hea. 681. — alteram ducere, Ph. 915. — hasce (minas) ornamentis consequentur alteræ, Hea. 837. — tum hoc alterum id vero est, Eu. 928.

Alterco; cum patre altercasti, A. 655.

Amans; postquam amans accessit, A. 76. — quomodo hanc amans habere posset, Ph. 755. — uisi me lactasses amantem, A. 650. — eo

amantem invitum Pamphilum extrudit pater, He. 173. — inceptio est amantium, haud amantium, A. 218. — amantium iræ, amoris integratio est, A. 556. — uovi ego amantium animum, Hea. 570.

Amorus, a, um; amare mulieres sunt, He. 710.

Amator; satrapes si siet amator, Hea. 453. — amator nuptiis letetur, He. 836. — summum bonum esse heræ putavi hunc Pamphilum, amatorem, A. 720. — coram amatorem adduxi tuum ! Eu. 793. — Cum amatore suo comant, Eu. 935. — forma impulsi nostra, nos amatores colunt, Hea. 389. — amatores mulierum, 665. — fideles amatores, He. 59.

Ambages; ambages narrare, Hea. 318.

Ambigo; ambigunt de finibus, Hea. 499.

Ambiguus, a, um; fuerat ambiguum hoc mihi, He. 648.

Ambio; amicos ambire, A. 374.

Ambo, æ, o; euge, Charine; ambo opportune, A. 346. — ambo abierunt foras, Eu. 701. — ambo accusandi, Hea. 119. — quod ambo confiteamini sine periculo esse, Hea. 338. — usque ambo defessi sumus, Ad. 214. — apud illum sunt ambo, Ad. 877. — abeuntes ambo hic tum senes, Ph. 71. — nos ambo opere maximo dabamus operam, nt, Ph. 759. — putabas tua bona ambohas fore, Ad. 814. — evenit, senibus ambobus simul iter, ut esset, Ph. 65. — ego vos credere ambos hoc mihi vehementer velim, Eu. 1068. — ut eos ambos fallam, Hea. 711. — ad misericordiam ambos adduces, Hea. 997. — uam ambos curare, propemo-

dum reposcere illum est, Ad. 132. — curavi ambos sedulo, Ad. 967. — mihi viginti ambohus dedi, Eu. 169. — te obsecramus ambas, He. 387. — sequimini me huc intro ambas, He. 794. — ad exemplum amharum mores earum existimus, He. 163. — qui utramvis recte uorit, ambas noverit, A. 10. — adventum tuum ambas, scio reverituras, He. 190.

Ambulo; o hominem felicem! Sv. Ambula, Hea. 380. — In ius ambula, Ph. 935. — defessus sum ambulando, Ad. 717. — ut me ambulando rumperet, He. 435. — ambulando totum contrivi diem, He. 816.

Amenus; inceptio est amentium, haud amentium, A. 118.

Amentia; quæve amentia est? Hea. 976. — quæ hæc amentia est? He. 673. — cur meam senectutem hujus sollicito amentia? A. 889.

Amica; hæc Andria, sive amica est, A. 116. — tuæ apud patrem amica tecum ut sit, est, Hea. 328. — hæc Clitiphonis est amica, Hea. 854. — filii est amica Barchis! Hea. 909. — timet animum amicæ, Hea. 189. — me amicæ dicta stimulavit, Hea. 223. — unde esset amicæ quod daret, Hea. 534. — id amicæ dabitur, Hea. 857. — immo quod amicæ (operam dat), Hea. 912. — amicam habeo in uxoris loco? Hea. 104. — assimilabimus, tuam amicam, hujus esse, Hea. 333. — amicam subagitare, Hea. 567. — ne esse amicam hæc quati resciscat, Hea. 670. — senex resciscet, esse amicam hæc Clitiphonis, Hea. 697. — uarret senex, istam esse amicam quati, Hea. 712. — amicam

hanc meam esse credet, Hea. 714. — Clitiphonis esse amicam Barchidem dixit Clivia, Hea. 767. — mihi amicam adduxti, quam non liceat tangere, Hea. 819. — ut ne suboleat, esse amicam hanc Cliviam, Hea. 900. — amicam patistur suam (subagitari)? Hea. 914. — cur emis amicam? Ad. 804. — scivi, illum amicam habere, He. 541. — introeuntem ad amicam, He. 551. — spatium amandi amicam, He. 684. — homo adolescens, si habet unam amicam, Ph. 1040. — una ire cum amica in via, Eu. 495. — ne quid de amica nunc senex (resciscat), Hea. 690. — lætus est de amica, Ad. 254. — is pro sua amica leuoni dedit, Ph. 1038. — at hæc amicæ (mulieres) erant, He. 791. — amicæ deserere, He. 592. — at eandem (mulieres) amicæ fore tibi promitto, He. 792.

Amicitia; satis spectata amicitia, A. 822. — quod ego in propinqua parte amicitiam puto, Hea. 57. — te per amicitiam obsecro, A. 327. — per nostram amicitiam, A. 539. — ex quo firmiorem inter vos fore amicitiam scires, Hea. 533. — egon' tuam expetam amicitiam? Ph. 432. — imperium quod amicitia adjungitur, Ad. 67. — scio te non usum antehac amicitia mea, Ad. 251. — nostra utere amicitia, He. 764.

Amicus; pater amicus summus nobis, A. 972. — adfuit hic meus amicus, Eu. 135. — homo amicus nobis a puero, Ad. 441. — amicus, hospes, nemo est vobis? Ad. 531. — amicus quidam me a foro abduxit, Ad. 649. — hic meus amicus illi genere est proximus, Ad. 655. — qualis sim amicus, pericu-

lum facias, He. 766. — amicus summus meus heri ad me venit, Ph. 35. — o vir fortis, atque amicus! Ph. 324. — tu parens, tu amicus, Ph. 495. — solus est homo amico amicus, Ph. 561. — vestrae familiae amicus, Ph. 1048. — amici quoque res est videnda, Hea. 689. — amici filiam uxorem ducere, Ph. 649. — illa filia amici nostri, quid futurum est? Ph. 811. — amico filium restitueris, A. 571. — amico inservire, Hea. 417. — ille operam amico dat amo, Hea. 911. — te isti do amicum, A. 295. — summum hominem esse heri putavi Pamphilum amicum, A. 720. — simul arbitror jam aliquem esse amicum ei, A. 815. — habeo hic neque amicum, Eu. 148. — hominem amicum recipere, Hea. 567. — nostrum amicum noras Simulum? Ad. 466. — quere alium tibi amicum, He. 746. — paternum amicum me assimulabo, Ph. 128. — amicum tuum ais fuisse istum? Ph. 380. — nihilo minus amicum esse, Ph. 597. — quem mihi amicum inveniam misera! Ph. 727. — o festus dies hominis! amice! salve, En. 560. — si unquam erga te animo esse amico sensisti eam, He. 389. — me amici deserunt, Eu. 238. — ut amici inter nos simus, Ph. 731. — ceteri amici uno ore suctores fuere, Ph. 623. — amici, quod polliciti sunt, dabunt, Ph. 702. — minus amicorum habebens, Eu. 759. — amicum ingenio fretum, Hea. 24. — nemo est amicorum hodie, apud quem, Hea. 574. — communia amicorum inter se omnia, Ad. 808. — noctu amicis operam dare, Ad. 534. — ita facillime amicos pares,

A. 66. — obsequium amicos parit, A. 68. — nisi senis amicos oras, A. 374. — parare amicos beneficio, Ea. 149. — sic soleo amicos (heare), Eu. 279. — patriam incolumem, amicos, genus, Hea. 194. — unaque nos sibi opera amicos junget, He. 799. — aliquot mihi amicos advocabo, Ph. 313. — nosque amicos ejus exonerastis metu? Ph. 842. — ex amicis inimici ut sint nobis, facis, He. 211. — si amicis argentum attfero, Ph. 512.

Amitto; illam e conspectu amisi meo, En. 293. — consilium cum re amisti? En. 241. — qua ratione amisisti? Eu. 322. — incertum amisti, He. 251. — annulus, quem amiserat, Ad. 348. — hoc temere nunquam amittam ego a me, Ph. 713. — nunc amitte, queso, hunc, Ph. 141. — quomodo a me amittam, Ph. 506. — cave, ne prius, quem hanc a me accipias, amittas, Eu. 750. — prius quam abs te amittas filium, Hea. 480. — occasionem insperatam amittere? En. 606. — hanc vis amittere? A. 900. — quidvis jam malo, quam hunc amittere, Hea. 859. — quid velis: retinere, amare, amittere, Ph. 175. — mercedem amittere, Ph. 414. — me hoc est sequum amittere, Ph. 672. — tum, Antiphonem video ab sese amittere, Ph. 917. — video invitum mulierem ab se amittere, Ph. 919. — dic te parvam virginem amisisse, Ea. 766. — ut neque mihi ejus sit amittendi nec remittendi copia, Ph. 176. — illa cum his amittenda sunt, Hea. 325.

Amo; merito amo te, Eu. 186; Ad. 950. — qui queso? Cu. Amo, Eu. 307. — te quoque

jam, *Thais*, amo, *Eu.* 881. — quanto minus spei est, tanto magis amo, *Eu.* 1052. — amo te, *Ph.* 54; *Hea.* 360. — uam te amo, *Ad.* 684. — ui magis te quam oculos uine amo meos, *Ad.* 705. — amoque, et laudo, *He.* 488. — ut mihi liceat tam diu, quod amo, frui, *Ph.* 165. — omnes vos amo, *Ph.* 478. — uisi illam plus amas, quam me, *Eu.* 160. — eequid uos amas de fidicina istae? *Eu.* 456. — cave posthae, si me amas, istuc verbum ex te audiam, *Hea.* 1033. — eni, quod amas, domi est, *Ph.* 503. — sponsam hic tuam amat, *A.* 325. — propterea quod amat filius, *A.* 586. — quando illud, quod tu dis, expectat, atque amat: jam dndum te amat, *Eu.* 447, 448. — uostis hanc, quam amat frater? *Eu.* 563. — fidicinam amat. *I. A.* Hem! quid? amat? *Eu.* 984, 985. — eam misere amat, *Hea.* 190. — cur amat? cur potat? *Ad.* 61. — amat? dabitur a me argentum, *Ad.* 119. — haud scio, an illam misere unnc amat, *Ad.* 671. — te amat plus quam hosce oculos, *Ad.* 907. — qui amat, cui odio ipsus est, bis facere stulte duco, *He.* 343. — qui amant, graviter sibi dari uxorem ferunt, *A.* 191. — omnes bene dicunt, amant, *Ad.* 869. — illum amant, me fugitant, *Ad.* 876. — virginem amabat, *Eu.* 927. — mulierem amabat, *Ad.* 92. — *Bacchidem* amabat, *He.* 115. — amabat fidicinam, *Ph.* 109. — qui tum illam amabant, *A.* 80. — hi tres tum simul amabant; *A.* 88. — amabant *Chrysidem*, *A.* 107. — habui, amavi pro meo, *Ad.* 48. — recte amasti uxorem tuam, *He.* 863. — dum-

que setas tulit, amavit, *A.* 445. — uou amavit meretricem? *Ad.* 150. — hoc agite, amabo, *Eu.* 130. — id amabo! adjuva me, *Eu.* 150. — fce amabo, *Eu.* 534. — amabo, ut illic transeas, ubi illa est, *Eu.* 537. — vise amabo, num sit, *Eu.* 663. — habesne hominem, amabo? *Eu.* 674. — vide amabo! si non, quum aspicias, *Eu.* 837. — amabo! quid ait? cognoscitne? *Eu.* 914. — amabo, quid tibi est? 404. — hisciae tu, amabo, non contra insidiabere? *He.* 70. — mi *Pamphile*, inquam, amabo, *He.* 825. — sic me *Dii* amabunt, *Hea.* 463. — ita me *Dii* amabunt, *Hea.* 749; *He.* 106. — quo quemquam plus amem, *Eu.* 96. — orare iussit, si se ames, *bera*, iam ut ad se venias, *A.* 689. — dies noctesque me ames, *Eu.* 193. — aliquid inveni modo quod ames, *Eu.* 309. — dabo illam lepidam, quam tu facile ames, *Hea.* 1062. — ita velim me promerentem ames, dum vivas, *Ad.* 685. — neque metuas ne amet mulier, *Eu.* 1079. — quum amet aliam, *Ad.* 342. — ita me *Di* ament! *A.* 929; *Eu.* 474, 1036; *Hea.* 308, 383, 569, 686, 954; *Ad.* 753; *He.* 233, 258, 276, 579, 642, 865; *Ph.* 882, 953. — ita me *Dii* bene ament! *Eu.* 615, 881; *He.* 206; *Ph.* 165. — siquidem me amaret, *Eu.* 446. — qui meretricem amaret, *He.* 539. — quin ne omnes amarent plurimum, *Eu.* 1091. — scimus, quam misere haec amarit, *A.* 521. — quid, si ipse amasset? *A.* 112. — meum gnatum rumor est amare, *A.* 185. — postquam me amare dixi, *A.* 647. — me amare hanc fateor, *A.* 898. — qui magis licet amare,

odisse? Eu. 40. — indicans te amare, Eu. 54. — miles me amare coeperat, Eu. 125. — eam me amare suspicata est? Eu. 435. — amare coepi, Eu. 568. — extrema linea amare haud nihil est, Eu. 641. — amare coepit, Ph. 111. — amare perditte, Hea. 97; Ph. 82. — vis amare: vis potiri, Hea. 322. — illam te amare, et velle uxorem, Hea. 703. — te amare cogitat, Ad. 32. — amare coepit aliam, Ad. 328. — video vereri, inter se amare, Ad. 832. — ante quam me amare rebar, He. 581. — retinere, amare, amittere, Ph. 175. — uescio; uisi amasse credo Pamphilum, Eu. 826. — spatium amandi amicam tibi dedi? He. 684. — itaque ergo amantur, Eu. 37. — nihil est Thaide hac tua, dignius quod ametur, Eu. 1051. — a meis me amari, postulo, Ad. 883. — hic non amaudas? Ad. 713.

Amoliri; proinde hinc vos amolimini, A. 709.

Amor; tot me impediunt curae: amor, misericordia huius, A. 261. — ut neque me amor commoveat, A. 279. — amor molestias habet, Eu. 77. — quid amor valeat, nesciam, Eu. 880. — persuasit amor, Ad. 471. — amor me graviter tenet, He. 404. — prior amor me exercitatum reddidit, He. 407. — amantium ira, amoris integratio est, A. 556. — pars aequa amoris, Eu. 92. — fecisse causa amoris, Eu. 877. — in hunc suspicio est translati amoris, Hea. 801. — satietatem amoris velle sumere? Ph. 833. — amoris suppeditare sine sumptu, Eu. 1075. — non amoris operam dabam, Hea. 110. — ut nunquam ulla amoris vestro iuci-

dere possit calamitas, Hea. 395. — pudorin', anne amoris obsequeretur magis, He. 122. — habebam alibi animum amoris deditum, He. 294. — amoris obsequi, He. 448. — quo pacto me habueris praepositam amoris tuo, He. 583. — bene dissimulatum amorem indicat, A. 132. — consuetum facile amorem cerneret, A. 135. — propter amorem uxorem nolit ducere, A. 155. — amorem ex animo amoveas tuo, A. 308. — amorem huic narrabo meum, A. 313. — per amorem obsecro, A. 327. — si cognoris amorem meum, A. 654. — amorem difficillimum, Eu. 925. — gaudeo amorem esse omnem in tranquillo, Eu. 1037. — aliter tuum amorem, atque est, accipis, Hea. 264. — meum amorem permitto tibi, Hea. 351. — meum amorem in se transtulit, Ad. 264. — huc transtulit amorem, He. 170. — vestrum amorem pertuli, He. 744. — horum amorem distrahi poterin' pati? Ph. 517. — de amore hoc comperit, A. 211. — adolescentulus in alio occupatus amore, A. 831. — in amore huc omnia insunt vitia, Eu. 59. — amore ardeo, Eu. 72. — misera pro amore exclasti huic foras, Eu. 98. — adeo? homines immutari ex amore, Eu. 226. — nescio quid de amore loquitur, Eu. 298. — secunda res de amore, Hea. 230. — in amore est totus, Ad. 591. — acerba ex amore oblata, He. 281. — amore abandas, Antipho, Ph. 163. — meretricios amores nuptiis conglutinas? A. 915.

Amoveo; ego hunc amovebo, Ad. 555. — te hinc amove, Ph. 565. — amorem ex animo amo-

veas tuo, A. 308. — testem hanc quum abs te amoveris, He. 694. — amoto metu, A. 181. — opinionem hanc tuam esse amotam volo, A. 511.

Amplector; si se illam in somnis, quam illum, amplecti maluit, A. 431.

Amplexor; mitto jam amplexari, Hea. 901.

Amplior; morhus amplior, He. 330. — ire ampliores, He. 289.

Amplius; quod tibi mea ars efficere hoc possit amplius? A. 31. — num quidnam amplius tibi cum illa fuit? A. 326. — etiamne amplius? Eu. 143. — nec rei fere sane amplius quidquam fuit, Hea. 55. — quem pariter nti his decuit, ant etiam amplius, Hea. 132. — quam vellem invitatum amplius, Hea. 185. — unus est dies, pax! nihil amplius, Hea. 717. — quid est, quod amplius simuletur? Hea. 902. — vereor coram in os te laudare amplius, Ad. 270. — an quid est etiam amplius? Hk. Vero amplius, Ad. 469, 470. — quid faciam amplius? Ad. 736. — ego amplius deliberandum censeo, Ph. 457. — orat: constitetur: purgat. quid vis amplius? Ph. 1034.

An. Anne; spectandæ, an exigendæ sint vobis, A. 27. — hoc cunctis agis, an non? A. 186. — hoc intellexisti? an nondum etiam? A. 201. — an id flagitium est? Eu. 382. — an potius hæc pati? Eu. 386. — is est, an non est? Eu. 546. — an ea quoque dicetur huius? Hea. 334. — pravam an rectum siet, Hea. 485. — utrum vis: argentum accipere, an causam meditari? Ad. 196. — servesne, an perdas totum, Ad. 242. — eho tu, an non habet? He. 100. — an id

succenses nunc illi? Ph. 259. — nostrane ea culpa est, an iudicium? Ph. 275. — anne est intus Pamphilus? A. 853. — anne abiit jam a milite? Eu. 732. — pudorin', anne amori obsequeretur, He. 122. — anne hoc dicent mihi? Ph. 235. — an mea forma nunc magis expetenda? Ph. 1023. Et alibi passim.

Ancilla; ah Andria est ancilla hæc? A. 462, 768. — missa est ancilla ilico, A. 515. — cum Davo vidi iurgantem ancillam, A. 840. — ancillam ære emptam suo, Ph. 510. — parasitus cum ancilla, Eu. 347. — ancillas tot me vestiant? Hea. 130. — pericil unde illi sunt ancillæ? Hea. 246. — me aspexere ancillæ advenisse, He. 367. — ancillarum gregem docuit, Hea. 245. — abduxit ancilla, Eu. 581. — corras omnia, ancillas, servos, Hea. 142. — viden' tu ancillas, aurum, vestem? Hea. 252. — disciplina est eisdem, munerarier ancillas, Hea. 301. — ancillas secum adduxit plus decem, Hea. 451. — ancillas Bacchidia traduce huc ad vos propere, Hea. 744. — sponsæ vestem, anrum, atque ancillas opus esse, Hea. 894. — ancillas dedo, He. 774.

Ancillula, præterea una ancillula erat, Hea. 293. — uxori emenda ancillula est, Ph. 664. — cupere ex Æthiopia ancillulam, Eu. 166. — ire ancillulam emptum, Ph. 837. — quam (amicam) cum una ancillula hie reliqui, Hea. 252.

Andria; hei vereor, ne quid Andria oportet mali, A. 73. — hæc Andria sive ista uxor, sive amica est, A. 215. — Andriam illi id erat nomen, A. 85. — Menander fecit Andriam et Perinthiam, A. 9. — que convenere in Andriam, A. 13.

— ab Andria est ancilla est, A. 463, 758.

Andrius; Andrium Critouem video? A. 908.

Andrus; apud Andrum insulam, A. 222. — apud Andrum ejectus est, A. 925. — ex Andro commigravit huc, A. 70. — in Andro tum audire, A. 933.

Angiportum; ibi angiportum propter est, Ad. 578. — id angiportum uou est pervium, Ad. 580. — ego me in pedes in angiportum quoddam desertum, Eu. 844. — hinc concedam in angiportum hoc proximum, Ph. 890.

Ango; cura angeret animum, Ph. 150.

Anguis; anguis decedit de tegulis, Ph. 706.

Angulus; in angulum abeam, Ad. 789.

Angustus, a, um; in angustum uunc meæ coguatur copiae, Hea. 669.

Anhelo; confugere anhelans domum, He. 824.

Anicula; importunitatem spectate aniculæ, A. 231. — extra unam aniculam, Ph. 98.

Anima; seni animam primum exstinguerem ipsi, Ad. 315. — animam recipe, Ad. 325. — animam relinquam potius, quæm, Ad. 499. — quid, si animam debet? Ph. 660. — animam compressi, Ph. 867.

Animadverto; postquam, tantopere id vos velle, animadverteram, Ph. 908. — cum silentio animadvertite, Eu. 44. — alios tuam rem credidisti magis, quam te, animadverturos? Ph. 467. — animadvertenda injuria est, A. 156. — o facinus animadvertendum! A. 768.

Animus; neque commovetur animus in ea re, 94. — mala mens, malus animus, A. 164. — dum in dubio est animus, A. 266. — animus in spe atque in timore attentus, A. 304. — dum animus irritatus est, A. 599. — animus commotus metu, spe, gaudio, A. 939. — meus fac sis postremo animus, Eu. 196. — animus gaudebat mihi, Eu. 587. — animus est in patinis, Eu. 815. — hæc periade sunt, ut illius animus, qui ea possidet, Hea. 195. — animus se cupiditate devinxit mala, Hea. 208. — nescio quid mihi animus præagat mali, Hea. 236. — vita est eadem, et animus te erga idem, ac fuit, Hea. 265. — nisi me animus fallit, Hea. 614, 668; Ph. 734. — animus maternus, Hea. 637. — animus natu gravior, Hea. 645. — animus tibi pendet? Ad. 227. — sin aliter animus voster est, Ad. 493. — animus timore obstupuit, Ad. 615. — tuus iste animus requus, Ad. 841. — animus misericordia devinctus, Hea. 167. — qui eos gubernat animus, He. 311. — animus mihi rediit, He. 347. — audisti, de hac re animus meus ut sit? He. 786. — animus qui modeste istæ ferat, Ph. 170. — mansueti animi officia, A. 114. — mollities animi, Eu. 222. — ut falsus animi est! Eu. 274. — quid illi credis animi tum fuisse, ubi, Eu. 1014. — animi pudentis signum, Hea. 120. — pendebit animi, Hea. 727. — compos animi, Ad. 311. — discrucior animi, Ad. 612. — quid illi tandem creditis fore animi misero? Ad. 670. — animi incertus, He. 121. — Advorsum animi tui lubidinem, He. 534. — erras, tui animi si me

esse ignarum putas, He. 682. — me excruciat animi, Ph. 188. — quæ meo eumque animo lubitum est, facere, A. 263. — animo egregie caram pro uxore habuerim, A. 273. — atque animo morem gesserò, A. 643. — animo exoptata meo? Hea. 408. — animo obsequi, Ad. 33. — animo male est, Ad. 659. — ut ue quid animo sit uovum, Ph. 245. — nihil accidet animo novum, Ph. 250. — animum ad scribendum appulit, A. 1. — animum advortite, A. 8. — animum ad studium adjuvant, A. 56. — percussit animum, A. 125. — animum ut expleret suum, A. 188. — animum ægrotum ad deteriorem partem applicat, A. 193. — animum divorce trahunt, A. 260. — mihi suum animum credidit, A. 272. — reddidisti animum, A. 334. — expleam animum gaudio, A. 340. — priusquam tuum, ut sese habent, animum ad nuptias perspexerit, A. 379. — animum ad uxorem appulit, A. 447. — priusquam reducant animum ægrotum ad misericordiam, A. 560. — animum induxti esse utile, A. 573. — animum ex animo spectavi, A. 648. — ne illis animum inducas credere, A. 836. — quum ita animum induxti tuum, A. 885. — ad virginem animum adjecit, Eu. 143. — advorti hercle animum, Eu. 397. — qui huic animum assentari induxeris, Eu. 490. — animum inducite, Hea. 41. — in animum induxi, Hea. 49. — animum ægrotum tractare, Hea. 100. — timet animum amicæ, Hea. 189. — opiniones, quæ mihi animum exaugeant, Hea. 232. — animum cupidum incenderet, Hea.

367. — animum alio conferunt, Hea. 390. — si semel tuum animum ille intellexerit, Hea. 478. — nisi mihi addit animum, Hea. 542. — novi ego amantium animum, Hea. 570. — animum non advorti primum, Hea. 656. — ut ejus animum retundam, Hea. 946. — ut pater omnem ejecerit animum patris, Hea. 957. — ne istuc in animum inducas tuum, Hea. 1030. — credas animum ibi esse, Hea. 1065. — vah! hominem in animum instituere? Ad. 38. — sic animum induco meum, Ad. 68. — novi tuum animum, Ad. 224. — in animum induxi, Ad. 599; He. 50. — jam relevabis, Ad. 604. — scire est liberum animum, Ad. 833. — populus in funambulo animum occuparat, He. 5. — ut ille viva posset animum inducere uxorem habere, He. 99. — omnia esse, ut dicis, animum induco, He. 264. — ita animum induxerunt, He. 277. — pergravia in animum induxti tuum, He. 292. — habebam animum amori deditum, He. 294. — impeditum expedivi animum, He. 297. — non tute incommodam rem in animum inducas pati? He. 603. — ubicumque opus sit animum flectere, He. 608. — quum ejus alienum esse a me animum sentiam, He. 658. — animum ut adjungas tuum, He. 683. — animum ad meretricem induxti tuum, He. 689. — abhorre animum huic video a nuptiis, He. 714. — exple animum iis, He. 755, 786, 789. — nunquam animum ad malas adducam partes, He. 837. — animum attendite, Ph. 25. — cura hæc angeret animum, Ph. 160. — animum cogi-

tandum inatituere, Ph. 240.—haud scio, an autet animum, Ph. 773.—animum cepi attendere, Ph. 867.—anime mi, A. 687; Eu 95; Hea. 406.—adeste æquo animo, A. 24; Hea. 35; Phorm. 31.—leni pasaus animo, A. 262.—dicta iu animo Chrysidis, A. 283.—istum amorem ex animo amoveas, A. 308.—æquo animo ferre, A. 398; 648.—ex animo omnia facias? A. 769.—animo otioso esse, A. 844.—impotenti esse animo, A. 881.—malum æquo animo feres? A. 923.—bono animo es, Eu. 84; Hea. 822; Ad. 285, 700; Ph. 964.—ntinam istuc verbum ex animo diceret, Eu. 175.—ego non ex animo misera dico? Eu. 179.—iniquo pati animo, Eu. 212.—deleo omnes dehinc ex animo mulieres, Eu. 296.—quasi ubi illam exspueret miseriam ex animo, Eu. 406.—ubi quid iu animo est molestiæ, Eu. 630.—fac animo hæc præsentī dicas, Eu. 768.—animo fere perturbato, Hea. 122.—in animo vitam tuam considero, Hea. 385.—leni et victo animo, Hea. 438.—tantamne esse in animo inacitiam, Hea. 620.—quam timui male, ne nuuc animo ita esses duro, Hea. 665.—quemquamne animo tam communi esse, aut leni putas, Hea. 913.—tibi bene ex animo volo, Hea. 961.—animo esse omisao, Hea. 964.—quæ in animo cogitat irata, Ad. 30.—quem beneficio adjungas, ex animo facit, Ad. 72.—talem, tali genere, atque animo, Ad. 298.—alieno animo a nobis esse, Ad. 339.—quum animo cogites, Ad. 502.—æquo animo æqua noscere, Ad. 505.—bono animo fac sis, Ad. 513.—quin tu animo bono es, Ad. 545.—æquo animo fero,

Ad. 742.—in animo vere cogitare, Ad. 822.—fortunatus, qui istoc animo sis, Ad. 856.—hodie animo judicavi meo, Ad. 896.—tuus hercle vero et animo et natura pater, Ad. 906.—te video nostræ familiæ tam ex animo factum velle, Ad. 923.—germanus corpore et animo, Ad. 961.—quid petam, æquu animo attendite, He. 28.—uno animo omnes socrus oderunt nurus, He. 201.—ego tamen patrio animo victus, faciam, He. 244.—ego sum animo leni natus, He. 270.—si unquam erga te animo esse amico sensisti eam, He. 389.—quam fideli animo in illam fui, He. 472.—sin alio est animo, He. 502.—adeon' pervicaci esse animo, ut, He. 532.—eo essem animo, He. 548.—quum hoc tam animo iracundo tulit, He. 568.—quam animo æquo tuli? He. 685.—ucque ille hoc animo erit ætatem, He. 747.—feremus æquo animo, Ph. 138.—ten' asymholam venire! otiosum ab animo, Ph. 340.—cum istoc animo es vituperandus, Ph. 465.—animo iniquo hoc oppido ferre aiunt, Ph. 762.—parare iu animo cupiditates, Ph. 820.—animo virili præsentique ut sis, para, Ph. 956.—hi gladiatorio animo ad me affectant viam, Ph. 963.—te oro, æquo animo hoc feras. *NAV.* Quid ego, æquo animo? Ph. 1019, 1020.—sublati animi sunt, He. 507.—eorum animos lætas? A. 904.—non adeo, ut mea facilitas corumpat illorum animos, He. 248.

Annona; tum annona cara est, A. 747.

Annulus; hic profecto est annulus, quem ego suspicor, Hea. 614.—is hic est annulus, Hea. 653.

— testis mecum est annulus, Ad. 348. — hic adeo his rebus annulus fuit initium inveniendis, He. 822. — de digito annulum detraho, Hea. 650. — ipse eripuit virgini annulum, He. 574. — cognosse annulum illum Myrrhinam gnatae suae fuisse, He. 812. — unde annulum istum nactus? He. 826. — dicitque sese illi annulum detraxisse, He. 830. — sic te dixisse, opinor, Bacchidem annulum suum habere, He. 847. — memini ad me confugere cum hoc annulo, He. 825. — dati annuli, Eu. 541.

Annumero, vel *Adnumero*; argentum annumeravit illico, Ad. 370.

Annuo, vel *Adnuo*; annuo, terram intuens modeste, Eu. 579.

Annus; dum moliantur, dum comuntur, annus est, Hea. 240. — anno demum quinto et sexagesimo, Ad. 949. — anni? Cu. Anni? sexdecim, Eu. 318. — ea si vivit, annos nata est sedecim, Eu. 526. — annos natus sedecim, Eu. 693. — annos sexaginta natus, Hea. 62. — parere jam diu hæc per annos non potest, Ad. 935. — quicum tot consuesset annos, He. 555. — fere abhinc annos quindecim, Ph. 1016. — annis obitus, Eu. 236.

Ante. (Præpositio.) Solitudo ante ostium, A. 363. — ante ostium me audivit stare, A. 475. — deferent puerum huc ante ostium, A. 508. — ante nostrum januam appone, A. 727. — si positum puerum ante aedes viderit, A. 775. — Parmenonem ante ostium Thaidis tristem video, Eu. 267. — sibi putare adductum ante oculos æmulum, Eu. 623. — mihi ante oculos coram amatorem adductum! Eu. 793. — dum ante ostium sto, Eu. 842. — domi opperia-

mur potius, quam hic ante ostium, Eu. 894. — quem præstolare hic ante ostium? Eu. 974. — non mihi per fallacias adducere ante oculos? Hea. 1043. — ante aedes non fecisse, erit melius, convicium, Ad. 181. — non, quod ante pedes modo est videre, Ad. 387. — ut ante tempus exirem foras, He. 36. — Pamphilum video stare ante ostium, He. 428. — neque unquam ante hunc scivi diem, He. 641. — Bacchidem video stare ante ostium, He. 855. — unquam ante hunc diem eam videram, He. 864. — plus hodie honi feci imprudens, quam sciens ante hunc diem unquam, He. 881. — ante hramam aliquid lucipere, Ph. 708.

Ante, *Antea*, *Antequam*. (Adverb.) Nunc oportuit præscisse me ante? A. 239. — id te oro, ut ante eam, dum tempus datur, A. 557. — sed Thais multo ante venit? Eu. 732. — antea qui scire posses? A. 52. — seque ante, quam eam uxorem duxisset domum, sperasse, He. 146. — teque ante quam me amare rehar, He. 581.

Antecedo; non: verum hæc (dies) ei antecessit, Ph. 524.

Anteo; herum anteo sapientia, Ph. 247.

Antehac; quod antehac fecit, nihil ad me attinet, A. 187. — animus in spe atque in timore usque antehac attentus fuit, A. 304. — veniret antehac nunquam? A. 919. — anus dicta mater antehac, Hea. 270. — antehac facta, Ad. 87. — scio te non usum antehac amicitia mea, Ad. 251. — quas antehac fecit fabulas, Ph. 4.

Anteverto, vel *Antevorto*; miror ubi ego huic antevorterim, Eu. 737.

Antiphila; collocupletasti te, *Antiphila*, Hea. 258. Passim alibi.

Antipho. Eu. 565. Passim alibi.

Antiquus, *a*, *um*; tu morem antiquum ubtines. He. 861. — iter ad hospitem antiquum, Ph. 67. — tua duritia antiqua illa, Hea. 435. — rationem antiquam obtine, Ad. 816. — antiquam venustatem obtines, He. 859. — homo antiqua virtute, Ad. 443. — antiqua u consuetudine agitare inter vos convivium, He. 92. — Crito, antiquum ubtines, A. 819.

Anus; e Corintho anus panperculus, Hea. 96. — anus quæ est dicta mater esse ei, non fuit, Hea. 269. — anus quædam prodit, Hea. 276. — anus foribus obdit pessulum, Hea. 278. — anus inbtemen nebat, Hea. 292. — fuit quædam anus Corinthia hic, Hea. 600. — erat hic Corinthia anus, Hea. 629. — id anus fecit indicium mihi, Ad. 620. — jam nos fabulæ sumus, senex, atque anus, He. 621. — quæ hæc anus est exanimata? Ph. 731. — ego, quæ essem anus deserta, Ph. 750. — ejus anvis causa, quæ erat mortua, Hea. 287. — anui illi prodita abs te filia est planissime, Hea. 639. — annum decrepitem, Ad. 943. — cum pnella annum suscepisse inimicitias, non pudet? He. 231. — ad annum recta pergit, Ph. 112.

Apage; apage sis? Eu. 755. — Apage te, Eu. 903.

Aperio; qui mihi nuo digitalo fores aperis fortunatus, En. 284. — necessario se aperiant, A. 634. — hæc ubi aperuit ostium, Hea. 276. — quo pacto hoc aperiam? He. 628. — senes qui primi venient, ii partem aperient, Ad. 23. — aperi fores, Ad. 168. — ape-

rite aliquis actutum ostium, Ad. 638.

Aperte; aperte loqui? A. 195. — aperte ipsam rem modo locutus es, A. 202. — aperte fallere dolis? A. 494. — non tu istuc mihi dictura aperte es? Eu. 818. — aperte narrato, Hea. 702. — dicendum aperte, Ad. 668. — aperte tibi nunc fabuler, Ph. 653. — tem aperte irridens, Ph. 955.

Apiscor; deorum vitam apti sumus, Hea. 693.

Apollo; non Apollinis magis verum, atque hoc responsum est, A. 700.

Appareo; apparet servum hunc esse domini pauperis, Eu. 486. — ille bonus vir nusquam apparet, Eu. 660. — res apparet, Ad. 969. — fac sis, nunc promissa appareant, Eu. 311.

Apparo, vel *Adparo*; video alios cœnam apparare, Hea. 126. — apparare de die convivium, Ad. 970. — in apparando consumunt diem, Ad. 904. — spatium apparandis nuptiis dabitur, Ph. 700. — dum apparetur, Eu. 563. — hæ nuptiæ non apparabantur mihi, A. 658. — omnia apparata jam sunt intus, A. 849. — domum modo ibo, ut apparentur, A. 596. — postquam videt nuptias domi apparari, A. 515. — nuptias quod mihi apparari sensit, A. 692.

Appello, *are*. Demipho, te appello, Ph. 1010. — nam quo ore appellabo patrem, Hea. 700. — quum ex te esset aliquis, qui te appellaret patrem, He. 652. — ne me istoc posthac nomine appellassis, Ph. 741.

Appello, *ere*; animum ad scribendam appulit, A. 1. — animum ad uxorem appulit, A. 447.

Applico; animum ad deteriorem partem applicat, A. 193. — forte applicat primum ad Chrysidis patrem se, A. 926. — hi se ad vos applicant, Hea. 393. — ad studium se applicasse musicum, Hea. 23.

Appono; tun' apposuisti hunc? A. 744. — cujum puerum hic apposuisti? A. 765. — ante nostram ianuam appone, A. 727. — at istos rastros interea appone, Hea. 89. — si forte opus sit iurandum, non apposuisse, A. 731. — prior decembris: cœua dubia apponitur, Ph. 342. — postulare id gratiæ sibi apponi, A. 332.

Apporto, vel *Adporto*; nuntium apporto tibi, Hea. 427. — apporto novam Comœdiam, Ph. 25. — quidnam apportas? A. 860. — Hei vercor, ne quid Audria apportet mali, A. 73. — hoc paulum lucri, quantum ei damni apportet, Hea. 747. — quin usus semper aliquid apportet novi, Ad. 860.

Apposco, *Adposco*; hæc talenta dotis apposcut duo, Hea. 838.

Apprehendo; pone apprehendit pallio, Ph. 862.

Apprime; nam id arbitror apprime in vita esse utile, A. 61. — scis, fratrem ejus esse apprime nobilem? Eu. 951. — etsi me omnibus scio esse apprime obsequentem, 247.

Approbo; si non id fama approbat? Ph. 723.

Appropero; appropinquat, A. 476.

Apud; ut semper tibi apud me justa fuerit servitus, A. 38. — navem is fregit apud Andrum insulam, A. 222. — præteriens mox mihi apud forum inquit, A. 254. — proin tu fac, apud te ut sies, A. 409. — aut quia sum apud te primus, Eu. 90. — se iri præpositum tibi apud me, Eu. 140. — sine

illam priores partes apud me habere, Eu. 152. — olim isti fuit generi quondam quaestus apud seculum prins, Eu. 246. — si commodum est, apud me sis volo, Hea. 162. — quo maxime apud te se valere sentiet, Hea. 488. — at mihi fides apud hunc est, Hea. 571. — apud quem expromere omnia mea occulta audeam: apud alium ipsius facti pudet, Hea. 575, 576. — facio te apud illum Deum, Ad. 537. — uostin' porticum hanc, apud macellum, Ad. 575. — apud ipsum lacum est pistrilla, Ad. 585. — cur nunc apud te potat? Ad. 803. — apud illum sunt ambo, Ad. 877. — sancte adjurat, non posse apud vos se perdurare, He. 269. — uti adversa ejus per te tecta, tacitaque apud omnes scient, He. 388. — eo pacto apud te meo erit ingenio fides, He. 474. — ut apud me præmium esse positum pietati scias, He. 584. — num tibi videtur esse apud sese? He. 707. — ut nomen mihi quaestus obstat apud te, He. 735. — qui firmare meam apud vos posseme fidem? He. 750. — nihil apud me tibi deferri patiar, He. 768. — erat ei de ratiuncula apud me reliquum pauxillulum mmmorum, Ph. 37. — modo apud portum, Ph. 198. — itan' parvam mihi fidem esse apud te? Ph. 809. — potaturus est apud me, Ph. 836. — sin est, ut velis manere illam apud te, Ph. 925. Et passim alibi.

Aqua; congrum istum sinito in aqua ludere, Ad. 378.

Aquila; aquilæ senectus, Hea. 521.

Ara; uec tu aram tibi pararis, Hea. 977. — ex ara hinc sume verbenas, A. 728.

Arbitror; me cepere arbitrum, Hea. 500. — cedo quemvis arbitrum, Ad. 124.

Arbitrium; arbitrium vestrum valebit, Hea. 25.

Arbitror; id arbitror apprime in vita esse utile, A. 60. — at ego non posse arbitror, A. 564. — simul arbitror, jam aliquem esse amicum ei, A. 814. — deorum vitam sempiternam arbitror, A. 961. — civemne? Tu. Arbitror: certum non scimus, Eu. 110. — hac re arbitror id fieri posse maxime, Eu. 173. — tene? non hercle arbitror, Eu. 218. — nec quemquam esse ego hominem arbitror, cui, Eu. 324. — sic homo est, perpaucorum hominum. Gx. Immo nullorum arbitror, Eu. 409. — e flamma petere te cibum posse arbitror, Eu. 491. — idem ego arbitror, Eu. 1082. — Illud permagni referre arbitror, Hea. 467. — sic est, non esse horum te arbitror, Hea. 987. — non arbitror, Hea. 993. — rem me habere præter alios præcipuam arbitror, Ad. 259. — jamdudum aliquid ruri agere arbitror, A. 580. — neque faciam, neque me antipie posse arbitror, Ad. 460. — animum te credis esse? Mi. Equidem arbitror, Ad. 752. — dignos arbitror, Ad. 923. — te desiderium Athenarum arbitror cepisse saepe, He. 88. — nec verum arbitror, He. 140. — incommodam mihi esse arbitror, He. 153. — tuos esse illi mores morbum arbitror, He. 239. — te mihi injuriam facere arbitror, He. 256. — me uxorem in culpa inventurum arbitror, He. 299. — neutiquam honestum esse arbitror, He. 403. — meæ commodum famæ arbitror, He. 585. — nec conventurum

inter nos posthac esse arbitror, He. 659. — neque eum quemquam esse arbitror, He. 807. — me fecisse arbitror, ne, He. 840. — commodius esse in omnes arbitror, Ph. 813. — quam hoc munus gratum Thaidi arbitrare esse? Eu. 275. — in qua civitate te arbitrare vivere? Ad. 689. — quodnam arbitrare? Ph. 870. — nescire arbitramini, quo quisque pacto hic vitam exigat? He. 215. — me iudotatis patrocinarî fortasse arbitramini, Ph. 938. — bice hoc munere arbitrantur suam Thaidem esse, Eu. 269. — non sunt solæ arbitratæ bæ, He. 762. — arbitrabitur commercuisse culpam, Ph. 205. — si, Simo, hunc noris satis, non ita arbitrare, A. 917. — ut te arbitretur sibi paratum mœchum, A. 317. — te arbitrari, quod res est, velim, Eu. 978. — neque adeo arbitrari patris est aliter, He. 529.

Arcesso; obstetricem arcesso, A. 299. — cur non domum uxorem arcessis? Ad. 908. — postquam arcessunt sæpius, He. 187. — ubi voles, arcesse, A. 850. — propere arcesse, biue qui auferant eam, A. 981. — Pamphilam arcesse, Eu. 625. — cnrre: obstetricem arcesse, Ad. 355. — abi domum, ut uxorem arcessas, Ad. 703. — uxorem ut arcessat, paret, Hea. 949. — nec qui arcessat Æschinum, Ad. 293. — rogitò, cone obstetricem arcessat? Ad. 623. — quam mox virginem arcessant, Ad. 894. — missa est obstetricem arcessitum, A. 516. — nutricem arcessitum iit, Eu. 891. — nam idcirco arcessor, A. 692. — ne nunc quidem, quam arcessor? Eu. 47. — cur non arcessitur? A. 583. — arcessitur lavatum interea virgo, Eu. 592. —

arcessi jube, A. 547. — ut jubeam arcessi, A. 743. — huc qua gratia te arcessi jussi, ausculta, Eu. 100. — quum primum jussit me ad se arcessier, Eu. 510. — cur uon arcessi jubes filiam? Hea. 1049. — simulat se a matre arcessi ad rem divinam, abiit; ubi ibi est dies complures, arcessi jubet, He. 184, 185. — Philumenam ad se arcessi hic jussit, He. 466.

Archidemides; Archidemidem, novitiu? Eu. 327.

Archilis; audiui, Archilis, jamdudum, A. 228.

Archonides; quam volo: Archonidi hujus filiam, Hea. 1067.

Ardeo; amore ardeo, Eu. 72. — Ardeo iracundia, Ad. 311.

Argentarius, a, um; occasio est, et Phædræ, curam adimere argentarii, Ph. 885.

Argentum; inveniendum est argentum, Hea. 513. — est paratum argentum, Hea. 737. — argentum dabitur ei ad nuptias, Hea. 777. — ut ea via abs te argentum auferretur, Hea. 850. — dabitur a me argentum, Ad. 119. — ut numerabatur forte argentum, Ad. 407. — argentum decrat, Ph. 299. — etiam argentum est ultro objectum, Ph. 768. — argentum inventum est Phædræ, Ph. 777. — jam illi datum est argentum? Ph. 795. — idem hoc argentum ei datum erit, Ph. 887. — huic drachmarum argenti hæc mille dederat motuum, Hea. 601. — argentitantum dabitur, Ad. 193. — quantum tibi opus est argenti, Ph. 556. — talenta argenti hina capiebat, Ph. 788. — luceiae ut a nobis hoc tantum argenti auferat? Ph. 954. — illi argentum es pollicitus, Hea. 329. — ego argentum effecero, Hea. 584.

— retraham ad me illud fugitivum argentum, Hea. 678. — argentum eripio, Hea. 717. — argentum cudo, quod tibi dem, Hea. 740. — abi: effer argentum, Hea. 804. — Ex te prius audivisse gaudeo, quam argentum haberes, Hea. 817. — jam argentum ad eum deferres, Hea. 822. — cape hoc argentum, ac defer, Hea. 831. — sponsæ ancillas opus esse, argentum ut dares, Hea. 894. — pro qua ego argentum dedi? Ad. 180. — vide, utrum vis: argentum accipere, an, etc. Ad. 196. — si modo argentum reddat, Ad. 203. — argentum adnumeravit illico, Ad. 370. — non tu hoc argentum perdis, Ad. 411. — ipse egomet solvi argentum, Ad. 465. — a me argentum, quanti est, sumito, Ad. 982. — ab amicis argentum aufero, Ph. 512. — cras mane argentum mihi miles dare se dixit, Ph. 530. — unde tam subito huic argentum inveniam? Ph. 533. — invenias argentum, Ph. 539. — opportune nunc argentum mecum attuli, Ph. 678. — quum argentum repetent, Ph. 694. — si argentum acceperit, Ph. 698. — abi, dic, esse argentum Phædræ, Ph. 711. — hic simul argentum repperit, Ph. 822. — argentum accepi, Ph. 828. — conficere argentum suum, Ph. 838. — ut modo argentum tibi dedimus apud forum, Ph. 858. — illud mihi argentum rorsum jube rescribi, Ph. 921. — quin tu mihi argentum cedo, Ph. 934. — argentum condonamus, Ph. 946. — ea relicta huic arrhaboni est pro illo argento, He. 402. — quod de argento sperem, nihil est, Hea. 671. — quod tibi dixi de argento, Hea. 791. — de argento, somnium, Ad. 205. — ut dicerem, argento opus esse, Ph.

592.—hem! emuuxi argento senes, Ph. 681.

Argumentum; non qui argumentum narret, A. 6. — debinc ue expectetis argumentum Fabulæ, Ad. 22. — non ita dissimili sunt argumento, A. 11. — duplex quas ex argumento facta est simplici, Hea. 6.

Aridus, a, um; habet patrem avidum, miserum, stque aridum, Hea. 526.

Arma; omnia prius experiri, quam armis sapientem decet, Eu. 788. — belli gloriam armis reperire, Hea. 112.

Aro; in fundo arare, Hea. 60.

Arrhabo; ea relicta huic arrhaboni est, Hea. 603.

Arrideo; sed his ultro arrideo, Eu. 250. — arridere omnibus, Ad. 868.

Arrigo; arrige anres, Pamphile, A. 935.

Arripio; quod ego arripni, Eu. 571. — anblinem medium arripere, Ad. 317.

Ars; quid est quod tibi mea ars efficere hoc possit amplius, A. 31. — ignara artis meretricis, Hea. 226. — si nunquam avare pretium statui arti meæ, Hea. 48, 49. — nolite sinere per vos artem musicam recidere ad paucos, Hea. 46. — qui artem tractant musicam, Ph. 18. — nihil istò opus est arte ad hanc rem, A. 32. — arte tractabat virum, Hea. 366. — id arte ut corrigas. Dx. Corrector! nempe tua arte viginti minæ pro psaltria periere, Ad. 745, 746. — remotus ab arte musica, Hea. 23. — fratrem homini nemini esse primarum artium magis principem, Ad. 260.

Articulus; in ipso articulo oppressit! Ad. 230.

Artifex; o artificem probum! Ph. 259.

Arx; in arcem transcurso opus est. PA. Cui homini? PA. Tibi. PA. In arcem! quid eo? Hea. 431, 432. — hospitem exspecto in arce Callidemidem, Hea. 770.

Ascendo; ascendo in excelsum locum, A. 357. — navem ascendit, Ad. 707.

Asia; meque in Asiam persequens, proficiscitur, A. 937. — in Asiam huic abii propter pauperiem, Hea. 111. — in Asiam ad regem militatum abii, Hea. 117. — andivi, esse in Asia, Hea. 181.

Asinus; quæ sunt dicta in 'stultum, caudex, stipes, asinus, plumbeus, Hea. 878. — flabellum tenere te asinum tantum, Eu. 598. — quid? tu autem huic, asine, auscultas? Ad. 939.

Aspecto; quid me aspectas? Eu. 559.

Asper, a, um; asperum, pater, hoc est, Hea. 458.

Aspernor; aspernatur illiberaliter, Ph. 371.

Aspicio; forte unam aspicio adolescentulam, A. 118. — accessi intro aspexi, A. 366. — tremo, horreoque, postquam aspexi hanc, Eu. 84. — sed postquam aspexi, illico cognovi, Hea. 656. — postquam aspexi, o facius indignum! Hea. 376. — postquam me aspexere ancillam advenisse, Hea. 367. — hem! Demea, haud aspexeram te, Ad. 374. — elamant, venit! id quod me repente aspexerant, Hea. 368. — vide, ambo! si nou, quum aspicias, os impudens videtur, Eu. 837. — sibi complacitam formam, postquam aspexerit, Hea. 773.

Asporto; quoque huic asportabitur terrarum, Ph. 550.

Assentor; imperavi egomet mihi omnia assentari, Eu. 253. — nam qui huic animum assentari induxeris, Eu. 490. — ne id assentandi facere existimes, Ad. 271. — Assentando, indulgendo, Ad. 993.

Assequor; assequere, ac retine, Ph. 981.

Assero; ego liberali illam assero causa manu, Ad. 195.

Asservo; hic tibi asservandus est, Hea. 593. — dic me hic oppido asservari, Hea. 734. — cura asservandum vinctum, A. 867.

Assido; assido, accurrunt, servi, Hea. 124.

Assidue; ne semper servus currens, iratus seor, etc. assidue agendi sint mihi, Hea. 39. — quid te futurum censes, quem assidue excedent? Hea. 462. — dicunt malevoli, homines uobiles eum adjuvare, assidueque una scribere, Ad. 16. — multo melius hic quæ fiunt, quam illic, ubi sum assidue, scio, He. 217.

Assimulo; quid si assimulo? satini est? Ph. 210. — se assimulat lætum, Hea. 889. — quo me assimularam ire ad mercatum, non eo, Ph. 892. — hinc ab dextera me venire assimulabo, A. 737. — adibo, atque assimulabo, Eu. 461. — paternum amicam me assimulabo virginis, Ph. 128. — assimulabimus, tuam amicam, hujus esse, Hea. 332. — has hec ut assimules nuptias, A. 168. — istonc exora, ut suam esse assimulet, Hea. 338. — qui scis, an ea causa, me odisse assimulaverit, He. 235. — an tute intellexi hoc assimulari? A. 501. — me ætatem censes velle id assimulari? Hea. 716.

Assisto; hic propter hunc assiste, Ad. 170.

Assoleo; quæ assolent signa esse ad salutem, A. 482.

Asto; accessi: astiti, Ph. 866. — Hic patrem astare aiebas? Hea. 962. — patrum video cum patre astantem, Ph. 606.

Astringo; hac lege tibi meam astringo fidem, Eu. 102.

Astu; an in Asto venit, Eu. 986.

Astus; quæ si non astu providentur, me, aut herum pessumdabunt, A. 208; Ph. 183. — quod si artu rem tractavit, Di vestram fidem! Eu. 923.

Astute; ne esset spatium cogitandi ad disturbandas nuptias. Astute! A. 183. — astute labefactarier, Eu. 509. — satis astute agredi, Ph. 967.

Astutia; me magnifice offero, qui et potestatem habeam tantæ astutiae, Hea. 710. — opus est tua mihi astutia, A. 725. — hem astutias! quod si quiessem, A. 606.

Astutus; astutus! nunc ille haud scit, quam, etc. Hea. 222. — nunquam adeo astutus fui, quin, Ad. 222. — me non tam astutum esse, id certo scio, Hea. 875.

Asymbolus; a, um; Ten' asymbolum venire! Ph. 339.

At; Atat; At enim; at nunc faciet? neque sine tuo magno mslo, A. 179. — at te Di perdant, Eu. 431. — at scin' quid, sodes? Hea. 738. — peccatum magnum, at humanum tamen, Ad. 691. — at faciam, ut noveris, He. 439. — mi vir, non mihi narras? Cu. At. Nau. quid, at? Ph. 1001; et passim alibi. At at! hoc illud est! hinc illæ lacrymæ! A. 125. — qui huc pergit? at at! hic quidem est parasitas, Eu. 228. — at at, data hercle verba mihi sunt, Eu. 726. — at at! Th. Num formidolosus obsecro es,

mi homo? Eu. 755. — at at! eceum Phidippum, et patrem video, He. 449. — at at! Phædræ pater venit, Ph. 599. — at at! nisi mihi prospicio, hæreo, Ph. 962. — at enim istæ in me cudentur saba, Eu. 381. — at enim dices, me pœnitet, Hea. 72. — at enim. CLIT. Quid enim? Hea. 317. — at enim spem nuptiarum omnem eripis. Hea. 713. — at enim non sinam, Ad. 169. — at enim tædet jam, Ph. 486, et passim alibi.

Atavus; progeniem ab atavo proferens, Ph. 395.

Ater, a, um; ater alienus canis, Ph. 705. — paucum atrum vorent, Eu. 684. — tam excocta atque atra, quam carbo est, Ad. 853.

Athenæ; desiderium Athenarum, He. 88. — quid tu Athenas insolens? A. 910.

Atque; atque adeo, A. 533; Eu. 963; He. 397, 457; Ph. 389. Atque etiam, Ad. 667. — aliam esse censes nunc me, atque olim? A. 546. — non Apollinis magis verum, atque hoc responsum est, A. 700. — miser æque, atque ego, A. 704; A. 979. — aliorum, atque ego feci, Eu. 82. — omnquam te aliter, atque es, in animum induxi meum, Ad. 599. — ne simili utamur fortuna, atque usi sumus, Ph. 32. — te mihi fidelem esse æque, atque egomet sum mihi, scibam, Ph. 580. — faxo tali eum mactatum, atque hic est, infortunio, Ph. 1027, et passim alibi.

Atqui; atqui expectabam quidem, A. 436. — sine veniat! atqui si illam digito attigerit uno, Eu. 739. — atqui, non est opus, Hea. 611. — atqui ex me hic non natus est, Ad. 40. — atqui ea res disjunctum illum ab illa, He. 160. — atqui reperi jam: aliud cura, Ph. 235. — atqui

mirificissimum, Ph. 870, et passim alibi.

Atrox; re atroci percitus, He. 377.

Attamen; attamen ubi fides? A. 638. — Dave, attamen, A. 713. — Attamen si quid, A. 715. — attamen habet bene ac pudice eductam, Hea. 225.

Attemperate; attemperate venit in ipsis nuptiis, A. 918.

Attendo; postquam attendi magis, He. 267. — nunc quid petam, æquo animo attendite, He. 28. — quid velim, animum attēdite, Ph. 25. — aurem admovi: ita animum capi attendere, Ph. 867.

Attente; ita tute attente illorum officia fungere, Hea. 66.

Attentus, a, um; animus io spe atque in timore attentus, A. 314. — nimium ad rem attenti, Ad. 958. — attentiores sumus ad rem omnes, quam sat est, Ad. 838.

Attica; puella ex Attica abrepta, Eu. 110.

Atticus, a, um; Atticus quidam apud Andrum ejectus est, A. 925. — ibi ego audiui ex illo, sese esse Atticum, A. 929. — civem Atticam esse hanc, A. 221; 782. — se scire civem esse Atticam, A. 861. — eam esse dico liberam, civem Atticam, Eu. 804. — attici elegantia, Eu. 1092. — illam civem esse Atticam, bonam, Ph. 114.

Attineo; quod ante hac fecit, nihil ad me attinet, A. 187. — profundat, perdat, pereat! nihil ad me attinet, Ad. 135. — jamne me vis dicere id, quod ad te attinet? Ad. 187. — quod ad illum attinet potissimum, Ad. 297. — illum curo num: ille ad me attinet, Ad. 437. — quod ad hanc rem attinet, Ph. 481. — eoque, nihil quæ ad te

attinent? Hea. 76. — comperiebam, nihil ad Pamphilum quidquam attinere, A. 91. — scin' tu, adeo ad te attinere haec omnem rem? Eu. 743.

Attingo; nocte illa prima virginem non attingit, He. 136. — muberculum compressit, neque postilla unquam attingit, Ph. 1017. — ut me attingas, scelestes, A. 791. — si attingisses, ferres infortunium, Ad. 179. — si tu illam attigeris secus, quam dignum est, liberam, Ph. 438. — atqui si illam digito attingit uno, Eu. 739.

Attollo; attolle pallium, Eu. 768.

Au; dicturan' es quod rogo? MY. Au! A. 753. — au! obsecro; au non civis est? A. 783. — au! obsecro; mea Pythias, Eu. 656. — au! ne comparandus hic ad illum est, Eu. 680. — au! tace, obsecro, Eu. 898. — au! obsecro te, istuc iuicis siet, Hea. 1017. — au! iui homo, sanusne es? Ad. 337. — quid! duasne is uxores habet? So. Au! obsecro, Ph. 753. — au! obsecro, cave, ut in cognatam peces, Ph. 802.

Auceps; concurrunt læti aucupes, Eu. 257.

Auctor; auctor his rebus quis est? Ad. 675. — te auctore quod fecisset adolescens? Eu. 1012. — idne estis auctores mihi? Ad. 943. — amiei omnes uno ore auctores fuere, Ph. 624. — quos hic Noster auctores habet, A. 19.

Auctoritas; vestra auctoritas mea auctoritati fautrix, adiutrixque sit, He. 47, 48. — nunquam defugiam auctoritatem, Eu. 390.

Aucupium; hoc novum est aucupium, Eu. 247.

Audacia; non potest celari nostra diutius jam audacia, Ph. 182.

— audire eorum est operæ pretium audaciam, A. 217. — parum perspexisse ejus videre audaciam, Eu. 899. — audaciam meretricum spectata, Eu. 993. — o hominis impudentem audaciam! Hea. 313. — jocularum audaciam! Ph. 134. — O audaciam! Ph. 360. — hanc se intendit esse, ut est audacia, Eu. 525. — qua audacia tantum facinus audet? Eu. 957. — tantane affectum esse hominem audacia? Ph. 976.

Audacter, Audacissime; facit, ut te audacter moveam, et familiariter, Hea. 58. — minus multo audacter læderet, Ph. 11. — audacissime oneris quidvis impone, et feret, Ph. 560.

Audax, eior, eissimus; qui tam audacis facinoris mihi conscius sis? Ph. 156. — o hominem audacem? A. 771. — o scelestum atque audacem hominem! Eu. 708. — o facinus audax! A. 402; Ph. 233. — hocne tam audax facinus facere esse ausum? Eu. 644. — rogitas, audacissime? Eu. 947.

Audeo; nihil jam mutire audeo, A. 506. — neque, quum rogitas, quid sit, audeo dicere, Eu. 659. — qua audacia tantum facinus audet? Eu. 958. — qui referre non audebam, vicit, Ad. 569. — nunquam ausus sum recusare eam, He. 296. — au me, qui ausus sum incipere? Eu. 1044. — nec tibi ille est credere ausus, Hea. 156. — qui mentiri, aut fallere insuerit patrem, aut audebit, tanto magis audebit ceteros, Ad. 56. — qua fiducia id facere audeam? A. 615. — apud quem expromere occulta audeam, Hea. 575. — sæpe forte temere eveniant, que non audeas optare! Ph. 757. — non ausim, Eu. 883. — neque

pol servandum tibi quidquam dare ausim, Eu. 903. — fac ut audeat tibi credere omnia, Hea. 936. — non auderet hæc facere viduæ mulieri, Hea. 954. — ille continuo irasci: neque negare audere, Eu. 619. — hocine tam audax facinus facere esse ausum? Eu. 644. — ne quid credas me adversum edictum tuum facere esse ausam, Hea. 634. — incendor ira, esse ausam facere hæc te injussu meo, He. 563.

Audire; miseram me! quod verbum audio? A. 340. — herus, quantum audio, uxore exiecit, A. 424. — o Jupiter! quid ego audio? A. 466. — iræ sunt inter Glycerium et gnatum, Cu. Audio. A. 553. — quidam audio! A. 594. — jam susurrari audio, civem Atticam esse hanc, A. 781. — si invenies me mentitum, occidito. st. Nihil audio, A. 865. — postilla uno primum audio, quid illo factum sit, A. 938. — pro illo te ducam. cu. Audio, Eu. 371. — quem hic ego audio? Eu. 1059. — ego vero audio nunc demum, et video, et valeo, Hea. 344. — aut illud falsum est, quod vulgo audio dici, Hea. 421. — cognita est, quantum audio hujus verba, Hea. 682. — loquere; audio, Hea. 694; Ph. 488. — pater. Cu. Nihil audio, Hea. 1058. — nihil etiam audio ipsum, Hea. 1059. — quid istuc, Sannio, est, quod te audio? Ad. 211. — pro Jupiter! clamorem audio, He. 317. — nescio, quid audio hic tumultuari misera, He. 336. — herilem filium ejus duxisse audio uxorem, Ph. 39. — at non cura anget animum. Pu. Audio, Ph. 160. — lex coegit? audio, et fateor, Ph. 236. — te omnes nos accusare audio immerito, Ph. 289. — per ejus unam,

ut audio, aut vivam, aut moriar, sententiam, Ph. 483. — Dorio, audi, obsecro, Do. Non audio, Ph. 485. — patrem adolescentis facta tolerare audio violenter, Ph. 730. — argentum, quod habes, condonamus te. Pu. Audio, Ph. 946. — quid narras! Ga. Hoc, quod audis, Ph. 136. — atque audin? verbum unum cave de nuptiis, A. 300. — audin tu illum? A. 343; 583. — atque audin? quadrupedem constringito, A. 867. — audin tu? hic furti se alligat, Eu. 808. — audin tu illum quid sit? Eu. 1036. — mulier tibi adest, audin Clinia? Hea. 243. — audin, quid dicam, Scirte? He. 78. — laudarie te audit libenter, Ad. 537. — vulgus quod male audit mulierum, He. 600. — audivi, Archilis, jam dudum, A. 228. — apud forum modo e Davo audivi, A. 313. — unde id acis? Da. Audivi, et credo, A. 512. — ausulta. Cu. Audivi jam omnia. audivi, inquam, a principio, A. 786, 787. — nihil, nisi quod illum audivi dicere, A. 860. — ibi ego audivi ex illo, sese Atticum, A. 929. — ex ipsa millies audivi, A. 948. — quæ vera audivi, taceo, et contineo optime, Eu. 103. — plus millies audivi, Eu. 422. — mea tu, ne audivi quidem, Eu. 664. — nescio; abiit; audivi, En. 817. — acis Pamphilam inventam civem? Pa. Audivi, En. 1035. — audivi, esse in Asia, Hea. 181. — altera dum narrat, forte audivi, Hea. 272. — nunquam commodius herum audivi loqui, Hea. 559. — mea Phrygia, audisti, modo; etc. Pu. Audivi, Hea. 732. — audivi filium una affulsæ in raptione, Ad. 356. — Æschine, audivi omnia; et scio; Ad. 683. — virgo nihil habet.

Mt. Audivi, Ad. 733. — jam pridem audivi cepisse odium tui Philomenam, He. 219. — quem ego hic audivi loqui? He. 453. — adveniens audivi omnia, He. 468. — epistolam ab eo allatam esse audivi, Ph. 149. — venisse eas salvas, audivi ex nauta, Ph. 575. — hoc ubi ego audivi, Ph. 865. — hic pulcherrimum facinus audivi, Ph. 869. — num quidnam de gnato meo audisti? Hea. 429. — cui æque audisti commodius quidquam evenisse? Hea. 685. — mea Phrygia, audisti, modo, etc. Hea. 731. — nondum audisti quod est gravissimum, Ad. 468. — audisti ex aliquo fortasse, He. 550. — au, quia non tute ipse dudum audisti? He. 785. — en! unquam injuriarum audisti mihi scriptam dicam, Ph. 329. — audistin' obsecro? A. 787; Hea. 684. — audistin'? Cn. Omnia, A. 977. — si quid rogabit, usquam tu me: audistin'? Ad. 541. — quid quato obtigerit, audistin' Chreme? Ph. 576. — de Antiphone audistin' quæ facta? Ph. 611. — ubi nuptias futuras esse audivit, A. 174. — postquam autem ostium me audivi stare, appropinquat, A. 476. — perii! numquam hæc audivit? Hea. 517. — videlicet de psaltris hæc audivit, Ad. 452. — en unquam cuiquam contumeliosius audistis factam injuriam? Ph. 349. — eadem hæc, multi alii in Andro tum audire, A. 933. — amatores mulierum esse audieram eos maximos, Eu. 665. — nec quis esset, unquam audieram dicere, Eu. 699. — audieras? Gn. Smp. et fertur inprimis, Eu. 429. — ubi id audiveras? Ph. 572. — qui postquam audierat non datum iri filio uxorem, A. 177. — ego audiam? quid audiam, Chre-

me? A. 896. — au ego toties de eadem re audiam? Ad. 129. — rem omnem a principio audies, A. 48. — quid obstat, cur non verum fiant? Sr. Audies, A. 103. — tute adeo jam ejus verba audies, A. 580. — quid est? Cn. Tacitus citius audies, Eu. 571. — nunc audies, He. 177. — tu jam lites audies, Ph. 219. — si herum insimulabis avaritiæ, male audies, Ph. 359. — intus ceteris audies, Ph. 764. — es, quæ non vult, audiet, A. 922. — audi nunc jam, A. 330. — quin tu hoc audi, A. 347. — hoc audi, A. 592, 662. — audi, audi, obsecro, A. 862, 863. — tamen, Simo, audi, A. 895. — quid est? Mx. Audimodo, Hea. 902. — Æschio, audi: ne te igoarum foisse dicas, Ad. 161. — leno, audi, si vis, nunc jam, Ad. 185. — Phidippe, ades! audi paucis, He. 510. — Dorio, audi, obsecro. Audi, quod dicam, Ph. 485; 486. — audi nunc contra jam, Ph. 698. — prius quam huic respondeas temere, audi, Ph. 1036. — prius audite paucis, Eu. 1066. — cave posthac unquam istuc verbum ex te audiam, Hea. 1033. — potius, quam lites secter, aut quam te audiam, Ph. 408. — indignum jam facinus faxo ex me audias, A. 856. — immo ego te obsecro hercle ut audias, Eu. 562. — reprimam me, ne ægre quidquam ex me audias, He. 765. — at nunc dicam, quod libenter audias, Ph. 487. — fac quam primum hæc audiant, Eu. 1041. — vereor, si clamorem ejus hic crebro audiat, He. 412. — si placuerit, facitote. Pu. Audiamus, Eu. 1067. — rogas? videre, audire, essem una, Eu. 574. — utinam hic prope adesset, atque audiret hæc! Ad. 454. —

vera an falsa audieris, jam sciri potest, A. 924. — benedictis si certasset, audisset bene, Ph. 21. — si jam audierit sibi paratas nuptias, A. 342. — sderit continuo, hoc ubi ex te audierit, He. 814. — quod quum audierit, Ph. 186. — audireque eorum est operæpretium audaciam, A. 217. — audire vocem visa sum modo militis, Eu. 454. — audi quid dicam. Do. Atenim tædet jam audire eadem millies, Ph. 486. — mercator hoc addebat, se audisse abreptam e Sunio, Eu. 115. — nunc me istuc ex te prius audivisse gaudeo, Hea. 816. — audivisse vocem pueri visus est vagientis, He. 517. — adolescentulus eadem, et graviter audiendo, victus est, Hea. 114. — aliquot me audire, ex te auditum qui aiebant, A. 535. — aut te visum, aut auditum velim, Ph. 432. — quod ipsa ex aliis auditura sit id nosmet ipsos indicare placabilis est, Ph. 959. — audiendum hercle est, Hea. 321.

Aufero ; quod est promissum, ab amicis argentum anfero, Ph. 512. — minas triginta per fallaciam ab illo abstuli, Ph. 940. — inultum nonquam id auferet, 612. — omne hoc mater auferet, Ph. 49. — nisi facient, quæ illos æquum est, haud sic auferent, Ad. 455. — aufer aurum hoc, Eu. 725. — insania? aufer, Ad. 941. — aufer mihi; oportet, Ph. 223. — aufer te hinc, Ph. 558. — quin tu hinc pollicitationes aufer, Ph. 856. — vos isthuc intro auferte: abite, A. 28. — dat mihi (aurum) ut auferam, Eu. 627. — hincne ut a nobis hoc tantum argenti auferat? Ph. 954. — priusquam dilapidet nostras triginta minas, ut auferamus, Ph. 897. — propere arcesse, hinc qui auferant eam, A.

981. — quidquid possem, mallem auferre potius in præsentia, Ad. 223. — suspicor, aliquid domo abeantem abstulisse, Eu. 661. — ut ea via abs te argentum auferretur, Hea. 850. — parasi persouam inde ablatam et militis, Eu. 26.

Aufugio; dic mihi, aufugistin? En. 850. — denique hercle aufugerim potius, quam redeam, He. 424.

Augeo; immo auge magis suspicionem, Eu. 436. — verum si augeam, aut adjutor sim ejus iracundie, Ad. 146. — facite, æquanimitas Poetæ ad scribendum augeat industriam, Ad. 25. — si sic factum est, heras damno auctus est, Hea. 628. — morbus qui auctus siet, He. 334. — omnes te in lauta, et bene aucta parte putant, Hea. 798.

Augesco; mihi angescit magia de filio ægritando, Hea. 423.

Aureus, a, um; Jovem quo pacto Danaë misisse sinit in gremium imbrem aureum, Eu. 585.

Auris; saxo, in aurem intramvis otiose ut dormias, Hea. 342. — animam compressi: aurem admovi, 867. — habet hæc, ei quod, dum vivat, usque ad aurem obghanniat, Ph. 1029. — arrige aures, Pamphile, A. 935. — orando surdas jam aures reddideras mihi, Hea. 330. — haud invito ad aures sermo mihi accessit tuus, He. 482. — partim quæ accepi auribus, He. 363. — id quod sinit, auribus teneo inipum, Ph. 505.

Aurum; aurum quare sit sumum, Eu. 11. — senem pellexit, modo novos montes auri pollicens, Ph. 68. — aurum sibi clam mulier demit, Eu. 627. — aufer aurum hoc, Eu. 725. — portant quid rerum! aurum

vestem, Hea. 248. — viden' tu ancillas, aurum, vestem? Hea. 252. — aurum, atque vestem, qui, teneas? Hea. 778. — des qui aurum, ac vestem, Hea. 856. — sponsae vestem, aurum, atque ancillas opus esse, Hea. 894. — sine auro, tum ornatam, ita uti quae ornantur sibi, Hea. 128. — ancillas secum addoxit, onerata veste, atque auro, Hea. 451.

Ausulto; *ausulto*: loquere quid velis, A. 538. — quid tu huic, asine, auscultas, Ad. 939. — auscultas paucis, A. 537. — per tempus advenis; auscultas, A. 786. — hoc qua gratia te arcessi iussi, auscultas, Eu. 100. — porro auscultas, quod superest fallaciae, Hea. 771. — quin tu auscultas, Hea. 891. — ah! auscultas, A. 104. — pater, obsecro, auscultas, Ad. 683. — auscultas, paucis, nisi molestum est, A. 893. — auscultas Pn. Istie som, He. 114. — ergo auscultas, Ph. 62. — Jam scies: auscultas, Ph. 995. — Pamphilumne adjutem, ac auscultem seni, A. 109. — nisi mihi Deos satis scio fuisse iratos, qui auscultaverim, A. 666. — vin' tu homini atulto mihi auscultare? Hea. 585. — vin' tu huic seni auscultare? Ad. 916. — non hercle otium est nunc mihi auscultandi, Ad. 421.

Auspicato; *haud auspicato* hunc me attoli, A. 809.

Aut; *gaudeo*, si tibi quid feci, aut facio, A. 41. — qui scire posses, aut ingenium noscere, A. 53. — aut equos alere, aut canes ad venandum, aut ad philosophos, A. 56, 57. — observas servulos venientes, aut abeuntes, A. 84. — quid conmerui, aut peccavi, pater? A. 139. — peropus est, aut hunc eum ipsa, aut me aliquid de

illa adversum huic loqui, A. 265. — adeos' ingratum, aut iniquum, aut ferum, A. 278. — utinam aut hic surdus, aut haec muta facta sit, A. 464. — aut quia som apud te primus, Eu. 90. — si falsum, aut vanum, aut fictum est, palam est, Eu. 104. — profecto non plus biduum, aut... Pn. Aut? nihil moror, Eu. 184. — aut dicat quod volt; aut molesta ne siet, Eu. 529. — aut consolando, aut consilio, aut re jovero, Hea. 86. — aut haec cum illis sunt habenda, aut illa cum his amittenda sunt, Hea. 325. — aut ad miseras natus sum, aut illos falsum est, Hea. 420, 421. — aut te amare cogitat, aut tete amari, aut potare, aut animo obsequi, Ad. 32, 33. — ne aut ille alserit, aut uspiam ceciderit, aut perfrigerit aliquid, Ad. 36, 37. — aut ea refellendo, aut purgando, vobis corrigemus, He. 254. — dies triginta, aut plus eo, He. 421. — segreganda aut mater a me est, aut Philumena, He. 480. — me, aut herom pessunda-bout, Ph. 183. — cogitet, aut filii peccatum, aut uxoris mortem: aut morbum filii, Ph. 244. — aut te visum, aut auditum velim, Ph. 432. — aut vivam, aut moriar, Ph. 483. — una omnes nos aut scire, aut nescire hoc volo, Ph. 808. — Quis morbum expectem, aut sperem, porro non fore? Ph. 1024. Et passim alibi.

Autem; *tom autem* hoc timet, A. 269. — id paves, ne ducas tu illam: to autem ut ducas, A. 350. — porrum autem ne resciscat mihi esse ex illa, A. 401. — ecce aotem alterum, Eu. 297. — tum autem, qui illum floccifecerim, Eu. 303. — quid tu autem, Thraso? Eu. 475. — ille autem bonus vir nusquam apparet, Eu. 660. — tuum autem? fureifer!

Eu. 797. — quid mea autem? *Eu.* 848. — utque adeo autem cur non intro eo? *Eu.* 963. — ecce autem video senem, *Eu.* 966. — quid hoc autem est? *Eu.* 1004. — perii! quid hoc autem est mali? *Eu.* 1028. — tum autem *Phædræ* gaudeo amorem esse in tranquillo, *Eu.* 1036. — *sycophanta* autem impudens, *Hea.* 38. — quæ res te sollicitat autem? *Hea.* 251. — ego te autem novi, *Hea.* 371. — tibi autem porro ut non sit suave vivere, *Hea.* 482. — quid hoc autem? *Hea.* 1002. — ecce autem de integro! *Ad.* 154. — egon' debacchatus sum autem, an tu in me? *Ad.* 186. — præterea autem te aiunt proficisci, *Ad.* 255. — Geta autem hic non adest, *Ad.* 292. — tum autem *Syrum* impulsorem, *Ad.* 316. — quid autem? *Ad.* 405, 463. — *Ph.* 787. — porro autem, *Ad.* 430. — hem tibi autem, *Ad.* 539. — *Ctesipho* autem in amore est totus, *Ad.* 591. — ecce autem! *Ad.* 726. — *He.* 503. — ecce autem hic adest senex, *Ad.* 771. — meam autem mortem expectant, *Ad.* 878. — me ducere autem! *Ad.* 938. — tu autem huic, asine, auscultas? *Ad.* 939. — promisti autem? *Ad.* 944. — paulum id autem? *Ad.* 954. — habere autem? *He.* 100. — illum autem unicum, *He.* 118. — reddi patri autem superbum est, *He.* 154. — tum autem, ex amicis inimici ut sint, facis, *He.* 211. — tum autem filius introit videre, *He.* 345. — sin est autem, ut nolit, *He.* 559. — illam autem uxorem! *He.* 602. — sin autem est ob eam rem iratus gnatus, *He.* 781. — quot autem ademi euras! *He.* 818. — sciuit: quos non autem æquum est scire, *He.* 868. — porro autem *Geta* ferietur alio munere: porro autem alio, *Ph.* 46,

48. — ecce autem similia omnia, *Ph.* 264. — dignam autem hoc illo est, *Ph.* 373. — egone autem tento? *Ph.* 389. — ah! quid istuc autem est? *Ph.* 502. — simul autem non manebat setas virginis, *Ph.* 569. — quid pertimui autem, bellus? *Ph.* 600. — hem! mutet autem (*Nos* auium. *Ed.*)? — tum autem, *Antiphonem* video ab sese amittere invitum eam, *Ph.* 917.

Autumo; deinde facturum autumat, *Hea.* 19.

Auxilior; sibi non posse auxiliari? *Hea.* 924. — nihil tibi possent auxiliari, *Ad.* 274.

Auxilium; Neque habeo auxilii copiam, *A.* 321. — auxilii nihil afferant, *Ad.* 301. — matres auxilio in paterna injuria, *Hea.* 994. — vitæ qui auxilium tulit, *A.* 142. — ad te advenio, auxilium expetens, *A.* 320. — ferte misero, atque innocenti auxilium! *Ad.* 156. — unde mihi auxilium petam? *Ph.* 728.

Avare; si nunquam avare pretium statui arti meæ, *Hea.* 48; *He.* 49.

Avaritia; vide; avaritia quid facit! *Gr.* Si licet, in simulacris avaritiæ, male audies, *Ph.* 358, 359.

Avarus, a, um; *sycophanta* impudens, *avarus* leno, *Hea.* 39. — Amorem difficilimum et carissimum ei confeci ab meretrice *avara*, *Eu.* 926.

Avcho; is venit, ut secum avehat. *Æs.* Hem! Virginem ut secum avehat! *Ad.* 657, 658.

Avello; credo ei placere hoc, sperat se a me avellere, *Eu.* 520. — si is posset ab ea sese derepente avellere, *He.* 554. — ita magnam (iræ inter *Glycerium* et gnatum,) ut sperem posse avelli, *A.* 554.

Avidus, a, um; habet patrem avidum, miserum, atque aridum,

Hea. 526. — quam inhonestæ solæ sicut domi, atque avidæ cibi, En. 937. — ejus frater ad rem est avidior, Eu. 131.

Avus; progeniem ab avo atque atavo profereus, (*Perlet. legit*, usque ab ovo atque atavo.) Ph. 395.

B.

Babulo; dinumeret illi Babulo viginti minas, Ad. 919.

Bacchis; quoniam Bacchis secum adduxit, Hea. 654. — ancillas Bacchidis traduce hinc, Hea. 744. — quod ista debet Bacchidi, Hea. 791. — adducimus tuam Bacchidem. CLIV. Hem! quid? Bacchidem, Hea. 311. — Alibi passim.

Balneum; unctum atque lautum e balneis, Ph. 339.

Beatus; palam beatus, Ph. 170.

Bellua; age nunc, bellua, Eu. 703. — quid perimui bellua? Ph. 600. — quia habes imperium in belluas? Eu. 415.

Bellum; in amore, induciæ, bellum, pax rursum, Eu. 61. — belli gloriam armis repperi, Hea. 112. — bellum fugiens, A. 937. — opera in bello, Ad. 20.

Bellus, a, um; quod erit bellissimum, carpatum, Ad. 592.

Bene; o factum bene! A. 105, 971; Eu. 674. — bene dissimulatum amorem indicat, A. 132. — has bene ut assimiles nuptias, A. 168. — bene et pudice doctum, A. 274. — bene mones, ibo, A. 374. — bene sane, A. 850; Ad. 588. — bene factum, A. 977; He. 858. — bene vertendo, Eu. 7. — bene facis, Eu. 186, Ad. 603, 606, 949, 975. — bene dixi, Eu. 451. — bene fecisti, Eu. 463, 1090. — ita me Dii bene ament! Eu. 615, 881; He. 216; Ph. 165. — istuc

pol vero bene, Eu. 675. — bene putas, Eu. 812. — bene, ædopol, narras, Eu. 915. — bene ita me Di ament! factum, Eu. 1036; Ph. 882. — bene libenter victitas, Eu. 1073. — bene vale, Hea. 167. — He. 197. — bene ac pudice educta, Hea. 226. — quam bene abs te prospectum est! Hea. 638. — te in lauta, et bene aucta parte putant, Hea. 798. — tibi bene ex animo volo, Hea. 961. — tibi bene esse soli, quoniam sibi sit male, Ad. 34. — quando bene promeruit, fiat, Ad. 202. — bene dicat secum esse actum, Ad. 211. — quum æquum est bene facere, Ad. 256. — quando hoc bene successit, Ad. 288. — si quid bene præcipias, Ad. 435. — Di bene vortant! Ad. 732; He. 196; Ph. 551. — quasi re bene gesta, Ad. 779. — bene subducta ratione, Ad. 859. — omnes bene dicunt, amanti, Ad. 869. — tibi lubens bene faxim, Ad. 891, 900. — bene procedit, Ad. 901. — di tibi, Demea, bene faciant, Ad. 922. — bene nos aliquid facere illi decet, Ad. 952. — bene et sapienter dixi dudum, Ad. 957. — bene præcepi semper, quæ potui, omnia, Ad. 968. — bene conveniebat inter eas, He. 178. — bene factum te advenisse salvum, He. 456. — vixit, dum vixit bene, He. 461. — bene, ita me Di ament! nuncias, He. 642. — benedictia si certasset, audisset bene, Ph. 21. — Ut bene sit tibi! Ph. 151. — bene habent tibi principia, Ph. 429. — quod bene promeritis fueris, Ph. 515. — bene parâ indiligenter tutatur, Ph. 787. — *Melius*, *Optime*; in suo vide loco.

Benedictum; benedictis si certasset, Ph. 21.

Beneficium; immemor beneficii

A. 44. — ut beneficium verbis inaitum, re comprobe, A. 826. — ut solidum parerem mihi beneficium, En. 870. — beneficium accipere, Ad. 255. — beneficium summum reddere, Ph. 336. — foederatum beneficium tibi polchre dices, Ph. 493. — quin beneficium rursus ei experimur reddere? Ph. 537. — cupio parare amicos beneficio meo, Eu. 149. — hoc beneficio otriue ab utrisque devotimini, Hea. 394. — quem beneficio adjungas, Ad. 72.

Benevolens; neque illi benevolens quisquam aderat, Ph. 97.

Benevolentia; putavit me, et benevolentia plus scire, Hea. 115.

Benevolus; benevolumque lingua tua jam tibi me reddidit, He. 761.

Benigne; quid ego possem benigne facere, Ad. 882. — quin, quod opus sit, beoigne praebeatur, He. 769. — benigne dieis, Ph. 1050.

Benignitas; neque modum benignitatis cogitas, A. 828. — meam benignitatem sensisti in te claudier? Eu. 164. — benignitatem novi, He. 263.

Benignus; quam animo beoigno in illam foi, He. 472. — nsa sum benigno, et lepido, et comi, He. 838. — dum nimium dici nos studemus benignos, Ph. 766.

Beo; ecquid beo te? Eu. 279. — o factum bene! beasti, A. 106.

Bibo; viciet vinum, quod bibi, Eu. 726. — prior bibas, prior deumbas, Ph. 342. — beri qui tantum biberis, Hea. 519. — quod iussi ei dare bibere, date, A. 485.

Biduum; siquidem hiduum: verum ne fiasot viginti dies, Eu. 182. — profecto non plus biduum, Eu. 184. — sine, biduum hoc praeter-

eat, Eo. 283. — hidni est, aut tridui hac sollicitudo, A. 441. — impetrare nequeo hoc aba te biduum, Eo. 181. — ibi hoc me macerabo biduum, Eo. 187. — in hos biduum, Thais, vale, Eu. 190. — bem! biduum hic manendum est soli sine illa? Eu. 636.

Biennium; bieoium ibi perpetuum misera illom tuli, He. 87.

Bini, *a*, *a*; ex praediis talenta argenti bina aspicebat. Dx. Bioao? quaso? NAv. Tamen talenta bina, Ph. 788, 789, 790.

Bis; qui amat, coi odio ipsus est, bis facere stulte ducio, He. 343. — de eadem causa bis iudicium adipiseior, Ph. 406.

Blande; quid ego possem blande dicere, Ad. 882. — hominem blaoe alloqui, Ph. 252.

Blanditia; abs te ut blanditiis snis, voluptatem expleat, He. 68.

Blandus, *ior*; ut te vivat noquam quisquam blandior, He. 862.

Bolus; crucior, bolum taotum mihi ereptom tam subito e faucibus, Hea. 673.

Bonitas; bonitasque vestra adiutans, Ph. 35.

Bonum (substant.); summum bonum esse herae putavi Pamplilum, A. 719. — animus commotus repetioo bono, A. 940. — ejus morte ea ad me lege redierant bona, A. 801. — bonorum extorior, Ph. 374. — quae io homine dieuntur bona, Hea. 193. — bona nostra hac tibi permitto, A. 296. — patria qoi abliguerat bona, Eo. 235. — serva, obsecro, hac nobis bona, Eu. 1048. — labore inventa cui dem bona, Hea. 841. — me mea omnia bona doti dixisse illi, Hea. 943. — egon' mea bona ut

dem Bacehidi dono? Hea. 1052. — quod satis putabas tua bona ambobus fore, Ad. 814. — ne expers partisset de nostris bonis, Hea. 652.

Bonus, a, um; bonus est hic vir. St. Hic vir sit bonus? A. 917. — ille bonus vir nusquam apparet, Eu. 660. — ille bonus vir nobis psaltriam paravit, Ad. 477. — bonus es, quum hæc existimas, Ad. 901. — bonus est: noster est, Ad. 955. — ædepol, vir bonus es, Ad. 966. — ut est ille, bonus vir, Ph. 637. — quid ago nunc? Clix. Tunc? quod boni est, Hea. 343. — neque boni, neque liberalis functus officium est viri, Ad. 464. — flagitis adolescentis boni, Ad. 726. — virum bonum eccum incedere video, Eu. 917. — eho dum, bone vir, quid ais? A. 618. — o salve bone vir, A. 848. — bone vir, Dore, salve, Eu. 849. — quid ais, bone vir? est frater domi? Sv. Quid, malum! bone vir, mihi uarras? Ad. 558, 559. — Ho! bone custos, salve, Ph. 287. — bono animo es, Eu. 84; Hea. 822; Ad. 285, 700; Ph. 964. — bono animo fac sis, Sostrata, Ad. 513. — quum tu animo bono es, Ad. 545. — di boni, boni quid porto! A. 339. — di boni, quid hoc morbi est? Eu. 225. — di boni, quid turbæ est! Hea. 254. — dii boni! Ad. 441. — fecere alii sæpe, item boni, Ad. 692. — habet bonorum exemplum, Hea. 20. — qui placere se studeat bonis, Eu. 1. — dum dici nos bonos studemus, Ph. 766. — civem esse atticam, bonis prognatam, Ph. 115. — tamcti bona est natura, reddunt curatura juncetas, Eu. 316. — o fortuna, ut non-

quam perpetuo es bona! He. 406. — bonam partem ad te attulit, Eu. 123. — bonam atque justam rem imperas, Hea. 704. — illum civem esse Atticam, bonam, Ph. 115. — aspicio adolescentulam, forma! So. Bona fortasse, A. 119. — vidi virginem, forma! bona, A. 429. — ita non ut olim, sed uti nunc, sane bona (forma), Hea. 524. — bonam fide? Sv. Bona hercle, Hea. 761. — Abs te hoc bona venia peto, Ph. 378. — inter vos sic hæc cum bonis ut componantur gratia, Ph. 620. — cui magis bonæ felicitates adversæ sient, Eu. 324. — ne bonæ tunc istæ nos rationes subvertant, Ad. 840. — ex Græcis bonis, Latinas fecit non bonas, Eu. 8. — qui magis licet, bonas matronas facere, Eu. 37. — expedit bonas esse vobis, Hea. 388. — bonas quod par est facere, He. 739. — bonas hic confeciatis nuptias! Ph. 258. — quod erit mihi bonum, Ph. 131. — restitui in bonum, Ph. 451. — di boni, boni quid porto! A. 339. — interea aliquid acciderit boni, A. 399. — hic plus mali est, quam illic boni, A. 722. — quod tibi evenit boni, A. 970. — faciam boni tibi aliquid, Hea. 763. — istuc æqui bonique facio, Hea. 788. — neque in me ipso, tibi boni quid sit, scio, He. 852. — licetne scire ex te, quid sit, quod feci boni? He. 874. — Plus hodie boni feci imprudens, quam, He. 880. — ni vis boni in ipsa inesset fortuna, Ph. 107. — si tu partem æqui bonique dixeris, Ph. 636. — tu id, quod boni est, excerpis, Ph. 697. — bonum ingenium adolescentis, A. 467. — qui neque bonum, atque æquum sciunt? Hea.

642. — nimium est durus, præter æquumque et bonum, Ad. 64. — ipse est ingenuio bono, A. 488. — neque adeo ex æquo et bono, Ad. 992. — qui nti scit, ei bona: illi, qui non utitur recte, mala, Hea. 196. — tum uno ore omnes omnia bona dicero, A. 97. — bona verba quæso, A. 204. — una tecum bona, mala tolerabimus, Ph. 555. (Vide in suo loco, *Melior, Optimus*.)

Brevis, *ve*; an occasionem, tam brevem amitterem? Eu. 605. — ne me in breve conicias tempus, He. 843. — ut pater tam in brevi spatio de me ejecerit animum patris? Hea. 957.

Brama; harnspex vetuit ante hru-mam, Ph. 708.

Byrrhia; quid ais, Byrrhia! A. 302. — forte ihi hujus video Byrrhiam, A. 358; et passim in A.

C.

Cadaverosus, *a*, *um*; cadaverosa facie; He. 441.

Cado; homini illico lacrymæ cadunt, Ad. 538. — ita vita est hominum, quasi, quum ludas tesseris: si illud, quod maxime opus est jactu, non cadit; illud quod cecidit forte, id arte ut corrigas, Ad. 744, 745. — aut uspiam ceciderit, aut perfregerit aliquid, Ad. 37.

Cæcilius; quas primum Cæcili didici novas, He. 14.

Cædo; sermiones cædimus, Hea. 242. — ex occulto cæderes, Eu. 786. — verberibus cæsum te, Dæve, in pistrinum dedam usque ad necem A. 199.

Cælum; quid si nunc cælum ruat? Hea. 719. — o cælum! o terra! o maria Neptuni! Ad. 794. — Qui templa cæli summa sonitu concutit, Eu. 590.

Cæsius, *a*, *um*; cæsius, cadaverosa facie, He. 440. — Rufanne illam virginem, cæsiā, Hea. 1064.

Cæteri; vid. *Ceteri*.

Calamitas; sed ecce ipsa egreditur, nostri faudi calamitas, Eu. 79. — ut nunquam ulla amoris vestro incidere possit calamitas, Hea. 395. — novum intervenit vitium, et calamitas, He. 2. — ita eam oppressit calamitas: eam calamitatem vestra intelligentia sedabit, He. 30, 31.

Calesco; jam calesces plus satis, Eu. 85.

Calidus; vide, ne nimium calidum hoc sit modo, Eu. 380.

Calleo; quo pacto id fieri solet, calleo, Hea. 548. — ego illius sensum pulchre calleo, Ad. 535.

Callide; quid? hoc intellextin? an vandum etiam ne hoc quidem? Da. Immo callide, A. 201. — Hoc fugito. Sy. Callide, Ad. 418.

Callidemides; es tu Myconiū? non sum. At Callidemides? non, He. 805. — Callidemidem hospitem Myconium, conveni, He. 432. — Myconium hospitem dum expecto in arce Callidemidem, He. 802.

Calliditas; Syri calliditates, Hea. 888.

Callidus; aut velle in ea re ostendi, quam sis callidus, A. 198. — vah! consilium callidum, A. 591. — primo, callidum et disertum credidi hominem, Eu. 1010. — ego hominem callidiorem vidi neminem, Ph. 590. — hem! nunc ipsa est opus ea: aut, si quid potest, meliore, et callidiore, Ph. 228.

Calce; quæ iuscutia est, adversum stimulum calces? Ph. 78. — calcibus sæpe insultabis frustra, Eu. 285.

Canis; ain? vero, canis? necine

agis? Eu. 822. — iutroiiit in mdes ater alienus canis, Ph. 705. — aut equos alere, aut canes ad venandum, A. 57. — cervam videre fugere, sectari caues, Ph. 7.

Cano; cantilenam eandem canis, Ph. 494. — gallina cecinit, Ph. 707.

Canthara; vidi Cantharam suffarcinatam, A. 771.

Canthara; nutrix, Ad. 354.

Cantilena; cantilenam eandem canis, Ph. 494.

Cantito; facturum credo, ut habes, quicum cantites, Ad. 754.

Canto; qui harum mores cantabat mihi, Hea. 260. — Hymenæum qui cauent, Ad. 929. — Pamphilam cantatim provocemus, Eu. 443.

Capillus; capillus passus, Hea. 290, Ph. 106. — vix me contineo, quiu inivolem in capillum, Eu. 859. — tum ipsam capillu concidit, Eu. 646.

Capio; ex meo propinquu rure hoc capio commodi, Eu. 97n. — nec rationem capio, nisi, Hea. 961. — miseriam omnem egn capin, Ad. 880. — De te si exemplum capit? A. 653. — ex eo nunc misera quem capit laborem! A. 721. — quem ipsa nunc capit fructum, Eu. 449. — laborem inanem ipsus capit, He. 344. — ex his prædiis talenta argenti bina capiebat, Ph. 789. — etsi consiliu, quod cepi, rectum esse scio, Hea. 327. — mihi labores fuero, quos cepi, leves, Hea. 399. — cepi rationem, ut neque egeres, Hes. 966. — provineiam cepisti duram, Ph. 73. — si quis magistrum cepit ad eam rem improbum, A. 192. — quantum ex ipsa re conjecturam cepimus, Hea. 266. — quum illum generum cepimus, He. 537. — me cepere arbitrum,

Hea. 500. — cum negoti si odium ceperst, Eu. 404. — quid ego ex hac iuopia nunc capiam, Ph. 167. — cibum nonnunquam capiet cum ea, Eu. 368. — quantam, et quam veram laudem capiet Parmeno! Eu. 924. — ædes nostræ vix capient, scio, Hea. 254. — Dore, cape hoc flabellum, Eu. 595. — signa ostende. Pr. Adsout. Tu. Cape, Eu. 766. — cape hoc argentum, Hea. 831. — puer, beus! cape, da hoc Dorcio, Ph. 152. — volo, nolo rursum: cedo, cape, Ph. 949. — neque, quid nunc consilii capiam, scio, Eu. 866. — capias tu illius vestem, Eu. 37n. — cibum uns capias, adsis, Eu. 373. — nunquam tam graves ob hanc iniuicicias caperem in nostram familiam, Ph. 37n. — quid ex ea re tandem ut caperes commodi? Eu. 573. — numquam commeruit, merito ut caperet odium illa mei, He. 580. — aut si iubitum fuerit, causam ceperit, A. 213. — quum intellexeras id consilii capere, cur nou dixisti extemplo Pamphilu? A. 519. — tantum laborem capere ob talem filium? A. 872. — nam quod nos capere oportet, hæc intercipit, Eu. 80. — consiliu volo capere una tecum, Eu. 614. — quod tempus conveniundi patris me capere jubeat? Ph. 827. — te desiderium Athenarum arbitrator cepisse sæpe, He. 89. — jupridem audiui cepisse odium tui Philumenam, He. 219. — Certe captus est! habet! A. 82. — nunc gestus mihi, vultusque est capiundus novus, Ph. 889. — Aut qua via te capient, eadem ipsos capi? He. 73. — ut te redimas captum quum qucas minimo, Eu. 74. — dicam, hauc esse captam, ex Caria,

Hea. 608. — nou, si capiundos mihi sciam esse inimicos omnes homines, A. 697.

Capitalis; flagitia capitalia, Ad. 727.

Capitulum; o capitulum lepidissimum! Eu. 531.

Caprificus; illic ubi etiam caprificus magna est, Ad. 579.

Capto; quid cum illo consilii captet, A. 170. — reviso quid captent consilii, A. 405. — aut qua via te captent, eadem ipsos capi? He. 73. — sermonem captans, Ph. 868.

Captus (subst.); Gets, ut captus est servorum non malus, neque iners, Ad. 481.

Caput; ridiculum caput! A. 372. — illic est huic rei caput, A. 459. — colaphis tuber est totum caput, Ad. 246. — festivum caput! Ad. 262. — o lepidum caput! Ad. 971; Ph. 558. — capitis periculum adire, A. 679. — non capitis ejus res agitur, Ph. 630. — aliquid tulisse comminiscuntur mali, capiti atque etati illorum! He. 334. — metuo lenouen ne quid suo suat capiti, Ph. 490. — diminuum ego caput tuum hodie, Eu. 802. — utinam tibi commigari videam sandalio caput! Eu. 1027. — capillus circum caput reiectus negligenter, Hea. 290. — non possum pati, quin tibi caput demulceam, Hea. 762. — sentit, te esse huic rei caput, Ad. 570. — non si ex capite sis meo natus, Hea. 1037. — capite pronom in terram statuerem, Ad. 317.

Carbo; tam excoctam reddam, atque atram, quam carbo est, Ad. 853.

Carcer; ain' tandem? carcer! Ph. 373.

Careo; patria careo, Hea. 257. — non ego illa caream, Eu. 223. — reperire mulierem, quam careat culpa? He. 663. — carens patria oh meas injurias, Hea. 137. — præterquam, tui carendum quod erat, Hea. 400.

Caria; in Cariam est profectus, Eu. 126. — dicam hanc esse captam ex Caria, Hea. 608.

Carnifex, aut *Carnufex*; carnufex, quem loquitur! A. 183. — meus carnufex, A. 653. — eho, non tu dixisti esse inter eos inimicitias, carnufex? A. 854. — os ut sibi distorsit carnufex! Eu. 670. — numquam dicet carnufex, Ad. 364. — eho! carnufex; est Ctesiphonius? Ad. 781.

Carpo; quod quidem erit bellissimum, carpam, Ad. 593.

Carus, a, um; tum annona cara est, A. 748. — solum id est carum mihi, Ad. 49. — hæc quam sint suavia, et quam cara sint, Ph. 344. — neque meo cordi esse quemquam cariorem hoc Phædria, Eu. 201. — ego quoque una pereo, quod mihi est carius, Eu. 211. — in animum instituire, aut parare, quod sit carius, quam ipse est sibi? Ad. 39. — amorem difficillimum et, carissimum, Eu. 926.

Casa; ita fugias, ne præter casam, quod aiunt, Ph. 767.

Castigo; Chreme, nisi eum servas, castigas, moues? Hea. 592.

Catus; senex catus, A. 857.

Caudex; caudex, stipes, asinus, plumbeus, Hea. 878.

Causa; causa ad objurgandum, A. 150. — vers objurgandi causa, A. 158. — tandem inventa est causa, A. 645. — ubi ea causa erit adempta his, A. 839. — una harum quævis causa me, ut faciam,

monat, A. 906. — causa optuma est, nisi quid pater ait aliud, A. 951. — num parva causa, aut parva ratio est? Eu. 575. — quamobrem id faciam, vera causa est, Hea. 336. — inventa est causa, qua te expellerent, Hea. 991. — siue est causa retinendi apud vos, quia agra est, He. 256. — neu causa ulla restet reliqua, He. 587. — etsi tibi causa est de hac re, mater quæ te impulit, He. 625. — Ei causa alia quæ fuit, quamobrem abs te abiret? He. 695. — puer causa erit mittundi, Ph. 50. — nostra causa, scilicet in nervum potius ibit, Ph. 694. — quæ causa est iustissima, Ph. 709. — nec satis ad objurgandum causæ, A. 188. — quid causæ est, quin hinc in pistrinum recta proficiscar via? A. 602. — sed si hic pernocto, causæ quid dicam, Syre? Ad. 533. — aliquid credito, Phormio, esse causæ, Ph. 874. — aut si lubitum fuerit, causam ceperit, A. 213. — proloqui causam ineptam, A. 257. — dictum ut factum invenerit aliquam causam, A. 383. — causam dicere prius, unde petitur, anrum quære sit suum, Eu. 10. — ubi veni causam, ut ibi mauerem, reperit, Eu. 512. — causam quærebat senex, Eu. 999. — causam hanc justam esse animum inducite, Hea. 41. — quid dicam? quam causam adferam? Hea. 701. — causam meditari? Ad. 196. — Advorsumne illum causam dicerem, cui veneram advocatus? Ad. 680. — mea causa, causam hanc accipite, He. 55. — Dixere causam tunc, nescio quam, He. 186. — abs te quamobrem hæc abierit, causam vides, He. 382. — quam causam dicam patri, nescio, He.

452. — quamvis causam hunc suspicari mavolo, He. 540. — hanc ubi dixti causam, He. 677. — postquam ademptam hanc quoque tibi causam vides, He. 680. — justam illam causam, facilem, Ph. 226. — quam causam reperient? demiror, Ph. 244. — causam tradere adversariis, Ph. 237. — illa ad defendendam causam adest, Ph. 266. — non causam dico, quin, quod meritis sit, ferat, Ph. 272. — ni nossem causam, crederem vera hanc loqui, Ph. 278. — servum hominem causam orare leges non sinunt, Ph. 292. — causam ut pro se diceret, Ph. 835. — parvæ consuetudinis causa, A. 111. — ejus causa in funus prodeco, A. 115. — nec tu ea causa minueris hæc, quæ facis, A. 393. — cujus causa hæc incipit, A. 774. — et quidquid hujus feci, causa virginis feci, Eu. 202. — postulat sua causa excludi ceteros, Eu. 481. — retinendi illius causa, Eu. 620. — contumeliæ non me feciæ causa, sed amoris, En. 877. — me hujus quidquid facio, id facere maxime causa mea, Eu. 1069. — mea causa, causam hanc justam esse animum inducite, Hea. 41. — Scire hoc vis? Cu. Hæc quidem causa, qua dixi tibi, Hea. 87. — tot mea solius solliciti sint causa? Hea. 129. — ejus penus causa, opinor, quæ erat mortua, Hea. 287. — at te adjuvare oportet adolescentuli causæ, Hea. 547. — quæ hoc ceceptum est causa, loquere, Hea. 649. — non tam mespe causa lætor, quam illius, Hea. 686. — quæ causa id fiat, Hea. 827. — ea causa nigris patiar, Hea. 1038. — Syro ignosceas volo, quæ tunc causa fecit, Hea. 1069. — nam ego liberali

illam adsero causa manu, Ad. 195. — ego illud rursus nulla alia causa tam male odi, nisi quia prope est, Ad. 525. — mea causa, aequo animo attendite, He. 28. — mea causa, causam hanc accipite, He. 55. — alias ut uti possim causa hac integra, He. 80. — nempe ea causa, ut ua id fiat palam, He. 105. — heri ea causa rure huc advenit, He. 190. — gaudeo, ita me Di amentl gusti causa, He. 233. — qui scis, an ea causa, mi vir, me odisse assimulaverit? He. 235. — id adeo guati causa, He. 259. — haccine causa ego eram tantopere cupidus redeundi domum? He. 283. — de eadem causa est iracundus factus inimicissimus, He. 309. — heri causa mei, He. 331. — visendi causa, He. 342. — ea de causa huc introire nolo, He. 348. — id qua causa clam me habuisse dicam? He. 519. — tuas amicas te deserere, mea causa, nolo, He. 593. — ut de tali causa nuptæ mulieri se ostenderet, He. 757. — iudicium de eadem causa iterum ut reddant tibi, Ph. 404. — de eadem causa bis iudicium adipiscier, Ph. 406. — sed ea causa nihilo magis defecimus, Ph. 472. — ni etiam nunc me huius causa querere in malo jubeas crucem? Ph. 543. — qua profectus causa hinc es Lemnum, Chremes? Ph. 566. — mea causa ejicitur, Ph. 672. — de eadem hac fortasse causa, Ph. 899. — quum ego vestri heuoris causa repudium alterum remiserim, Ph. 927. — multæ sunt causæ, quamobrem cupiam abducere, Eu. 145. — olim quidem te causæ impellebant leves, He. 425. — fugit causas, ne det, Eu. 138. — omnes causas præci-

dam, He. 598. — fingis falsas causas ad discordiam, He. 693.

Cautus; omnes res cautius accuro, He. 738.

Cautim; cautim, et paulatim dabis, Hea. 871.

Cautio; puerum autem ne resciscat mihi esse ex illa, cautio est, A. 402. — pisces hi mihi ut corrumpantur, cautio est, Ad. 422.

Cautus; ut cautus est, ubi nihil opus est! Ph. 714.

Caveo; faciet, nisi caveo, Hea. 730. — etiam caves? ne videat forte hinc te aliquis, Hea. 235. — quot incommoditates accipies, nisi caves? Hea. 933. — profecto nisi caves, tu homo, aliquid gnato conficies mali, Hea. 1005. — geminabit (colaphos), nisi caves, Ad. 174. — malo coactus qui suum officium facit, dum id rescitum iri credit, tantisper cavet, Ad. 70. — cavit, ut infamia ea res sibi esset, A. 445. — ut hosce instruxit, ipse sibi cavit loco, Eu. 781. — etiam taces? ego cavebo, Ad. 553. — sciens cavebo, Ad. 715. — neque tu hoc dicas, tibi non prædictum, Cave, A. 205. — audias? verbum unum cave de nuptiis, A. 300. — cave, te esse tristem sentiat, A. 404. — verbum si mihi unum, præterquam quod te rogo, faxis, cave, A. 755. — mane; cave quoquam ex isthoc excessis loco, A. 762. — at enim cave, ne prius, quam hanc a me accipias, amittas, Eu. 750. — cave sis; ne scis, cui unuo maledicam viro, Eu. 798. — cave faxis, Hea. 1287. — perge, obsecro te, et cave, Hea. 302. — cave quidquam admiratus sis, Hea. 826. — cave posthac, unquam istuc verbum ex te sudiam, Hea. 1033. — mores cave in te

esse istos sentiam, Hea. 1034. — cave nunc jam oculos a meis oculis quoquam demoveas tuos, Ad. 171. — si deseris tu, perimus. Ha. Cave dixeris, Ad. 459. — heus tu! cave, Ph. 398. — meam esse haec cave resciscat quisquam, Ph. 763. — cave, ne in cognatam pecces, Ph. 802. — cave isti quidquam credas, Ph. 992. — aed tu quod cavere possis, stultum admittere est, Eu. 760. — ego me scio cavisse, ne ulla merito contumelia fieri a vobis posset, He. 470. — tibi ab istoc, hera, cavendum intelligo, Eu. 882.

Cedo; qui, cedo? A. 150. — cedo igitur, quid faciam, Dave? A. 214. cedo, quid iurabit tecum? A. 390. — quid facies? cedo, A. 707. — nova unnc religio in te istaec iussit, cedo? A. 732. — cedo, cuium puerum hic apposnisti? A. 765. — quid te ergo aliud sollicitat? cedo, Eu. 162. — cedo, alios: ubi centurio est? Eu. 775: — quid ita? aut quid factum est? cedo, Eu. 949. — cedo istue tuum consilium, Hea. 332. — cedo, quid hic faciet sua? Hea. 333. — cedo dextram, Hes. 493. — cedo, quid est? Hea. 597. — nomen mulieris cedo quod sit, Hea. 662. — lapis! quin accipis? Cl. Cedo sane, Hea. 832. — cedo, quid vis? faciam, Hea. 846. — postremo, aut desine, aut cedo quemvis arbitrum, Ad. 124. — coram ipsum cedo, Ad. 485. — cedo; namquid circumspexi? Ad. 692. — cedo, quid reliquit Phania? He. 458. — quamobrem non opus sit, cedo, He. 698. — puerum mihi cedo; ego alam, He. 708. — quid vis? cedo, He. 753. — cedo quid portas, obsecro? Ph. 197. — cedo senem! Ph. 321. — cedo dum, en unquam

injuriarum audisti mihi scriptam dicam? Ph. 329. — cedo, qui est cognata? Ph. 398. — quidnam facturus? cedo, Ph. 549. — cedo, quid postulat? Ph. 641. — cedo nunc porro, Phormio dotem si accipiet, Ph. 691. — quod fers cedo, Ph. 856. — quin tu mihi argentum cedo. Ph. Immo vero uxorem tu cedo, Ph. 934, 935. — volo, nolo rursum: cedo, cape, Ph. 949.

Celer, *is*, *e*; consilium celere, Ph. 179.

Cella; me jam in cellam aliquam cum illa concludam, Ad. 554.

Cellula; quum in cellulam ad te patris penum omnem congregabam clauculum, Eu. 310.

Celo; nescio quod magnum malum celas, He. 320. — idque adeo metuens vos celavi, A. 587. — eellem tam insperatum gaudium, Hea. 414. — prorsus nescio, quo pacto hoc celem, He. 445. — ut celet senem vestrum, Hea. 705. — ea ne me celet, consuefeci filium, Ad. 54. — te atque alios partum ut celaret suum, He. 384. — haud ita decet celare te iras, He. 253. — celare partum, He. 530. — simul vereor, ne orata nostra nequent celare, He. 576. — neque id celare posse te uxorem, Ph. 958. — non me clam haberet, quod celasse intelligo, He. 657. — celatur itidem, ut celata adhuc est, Hea. 698. — quin, si hoc celetur, in metu, Ph. 824. — ubi ubi est, din celari non potest, Eu. 295. — neque, ut celari posset, tempus spatium dabat, He. 374. — non potest celari nostra diutius audacia, Ph. 182. — hene dissimulatum amorem, et celatum indicat, A. 132. — nomen hoc celatos tam diu? He. 645.

Censeo ; ego rus ibo, atque ibi manebo. Pa. Censeo, Eu. 217. — militem ego rivalem recipiendum censeo, Eu. 1071. — recte dicitur censeo, Hea. 588. — hunc æquum censeo, Hea. 1057. — neque vendundam censeo, quæ libera est, Ad. 194. — rus cras cum primo lucu ibo. Mi. Immo de nocte, censeo, Ad. 845. — haud aliter censeo, Ad. 932. — meretricem primum adendum censeo, He. 716. — alius : censeo ; emus, Ph. 102. — Cratium censeo, si tibi videtur, Ph. 447. — amplius deliberandum censeo, Ph. 457. — continuo dari tibi verba censes, A. 506. — alium esse censes nunc me, atque olim ? A. 546. — num censes faceret ? A. 579. — Paullum interesse censes, A. 796. — quid illum censes ? A. 855. — quid faciendum censes ? Eu. 719. — quid te futurum censes, quem assidue excedent ? Hea. 462. — me statem censes velle id assimularier ? Hea. 716. — si ita æquum censes, Ad. 603. — quid illas censes ? nihil enim, Ad. 660. — ex quo censes, nisi ex illo ? Hea. 528. — adeon' me esse pervicacem censes ? He. 547. — ignarum censes tuarum lacrymarum esse me ? He. 675. — quot me censes homines jam deverberasse usque ad necem ? Ph. 327. — censen' ullum me verbum potuisse proloqui ? A. 256. — censen' posse me obfirmare ? Eu. 217. — censen' vero ? Hea. 591. — vah ! censen' hominem me esse ? erravi, Ad. 581. — censen' te posse reperire ullam mulierem ? He. 662. — sed me censen' potuisse omnia intelligere extra ostium ? Ph. 874. — qui æquum esse censen, Hea. 214. — ita faciam, ut frater censuit, Ph. 775.

— advertunt graviter, quæ non censeas, Hea. 570. — quam severus ! rem quam videas, censeas, Hea. 1025.

Centies ; nisi idem dictum sit centies, Hea. 882.

Centurio ; ubi centurio est Sauriga ? Eu. 775.

Cerebrum ; diminuetur tibi quidem jam cerebrum, Ad. 573. — an tibi jam mavis cerebrum dispergi hic ? Ad. 786. — ut cerebro dispergat viam, Ad. 318.

Ceres ; sine Cerere et Libero friget Venus, Eu. 731.

Cerno ; si satis cerno, Ad. 440. — ut consuetum facile amorem cerneret, A. 135.

Certe ; certe captus est ! A. 82. — mea quidem hercle certe in dubio vita est, A. 348. — certe si resciverim ! Da. Certe hercle nunc hic se ipse fallit, haud ego, A. 495, 496. — certe enim scio, A. 504. — expedies ? Da. Certe, Pamphile, A. 619. — molestus certe ei fuero, A. 643. — Andrium ego Critonem video ? certe is est, A. 908. — certe mea est, A. 935. — nescis quid mihi obtigerit. Da. Certe, A. 968. — homo quatiatur certe cum dono foras, Eu. 358. — certe extrema linea amare haud nihil est, Eu. 640. — certe tu quidem pol et multo hilarior, Eu. 730. — credin' ? Gx. Immo certe, Eu. 811. — venit ! Ca. Certe, Hea. 431. — at certe concedas hinc aliquo, Hea. 572. — ain' tu ? So. Certe, inquam, mi vir, Hea. 1016. — estne hic ipse, de quo agebam ? et certe is est, Ad. 78. — certe, Hegio, Ad. 489. — simulare certe est hominis, Ad. 738. — certen' ? Pa. Certe, He. 844. — illi certe, quæ nunc tibi domi est,

consuleres, Ph. 468. — certe hercle, tibi quidem est olim dies præstituta, Ph. 522. — certe ædapol, nisi me animus fallit, Ph. 734.

Certo (adverb.); certo scio, A. 931; Eu. 199, 888; Hea. 71; Ad. 257; He. 204, 656; Hea. 632, 875; Ph. 792, 952. — pro certon' tu istæc dicis? Ad. 479. — certo decrevi me esse abituram hinc cum tuo patre, He. 586. — tua hercle certo vita expetenda est, Ph. 164. — certo comperi, Eu. 824.

Certo (verb.); benedictis si certasset, audisset bene, Ph. 21.

Certus, a, um; spe incerta, certum mihi laborem sustuli, He. 17. — certa res est, A. 369. — nec quid agam certum est, A. 209. — omnia experiri certum est, A. 312. — ita facere certum est, Eu. 188. — nebulonem hanc certum est ludere, Eu. 269. — certum est, En. 380. — si certum est facere, facias, Eu. 388. — si istuc ita certum est tibi, En. 536. — jam satis certum est, virginem vitiatam esse, Eu. 703. — si certum est tibi sic facere, Hea. 466. — satiu' hoc certum est? Gr. Certum, Ad. 330. — ut neque quid agam, certum siet! Ad. 614. — domi certum obsidere est, Ad. 722. — certumne est istuc, He. 272. — servare in eo certum est, quod dixi, fidem, He. 402. — certum obfirmare est viam me, He. 454. — nunc tibi me certum est contra gratiam referre, He. 583. — certum est persequi, Ph. 550. — nec quidquam certi respondes mihi? He. 706. — arbitror: certum non scimus, Eu. 111. — de cognitione ut certum sciam, Eu. 920. — ut hoc quidquid est, certum sciam, He. 324.

— non certum scio, Ph. 148. — hic reddes omnia, quæ nunc sunt certa ei consilia, incerta ut sient, A. 391. — incerta hæc si tu potestules ratione certa facere, Eu. 62. — vide, ut mihi hæc certa et clara attuleris, He. 842. — me certiorum face, Ph. 673.

Cerva; cervam videre fugere, sectari canes, Ph. 7.

Cervix; eversas cervices tuas, abstine, Hea. 372.

Cesso; cesso alloqui? A. 847. — sed ego cesso ad Thaidem hanc deducere? Eu. 265. — cesso huc introrumpere? Eu. 995. — cesso pultare ostium vicini? Hea. 410. — cesso hunc adoriri? Hea. 757. — sed cesso heram hoc malo impertiri propere? Ad. 321. — sed cesso ad eum pergere, Ad. 588. — sed cesso ire intro? Ad. 716. — cesso hinc ire intro, He. 324. — sed cesso adire quamprimum senem? Ph. 285. — sed ego nunc mihi cesso, Ph. 843. — cessas alloqui? A. 344. — quid stas? quid cessas? A. 981. — odiosa cessas? Eu. 753. — sed enī cessas? Ad. 707. — Syre, cessas ire, ac facere? Ad. 920. — quid cessas? He. 436, Ph. 881. — sed cessas? He. 815, Ph. 857. — quid cessas hominem adire? Ph. 252. — cessas? Ph. 564. — quid illic jam dudum gnatus cessat? Hea. 883. — Æschlinus odiose cessat, Ad. 590. — haudquaquam etiam cessant, Hea. 175. — nihil cessavisti usque adhuc, He. 544. — numquam cessavit dicere hodie, Ph. 377. — haud cessavit pro te enī, Ph. 475. — ubi si cesses, Ad. 29. — nxor, si cesses, aut te amare cogitat, Ad. 32. — parvulum si cessassem, Eu. 672. — quos sis homi-

nes cessare? Hea. 884. — cessatum usque adhuc est, Ad. 634.

Cetarii; Eu. 257.

Ceteri, *a*, *a*; mihi hoc negoti ceteri dedere, Eu. 544. — ceteri quidem amici omnes, Ph. 623. — non postulat sua causa excludi ceteros, Eu. 481. — fallere ceteros, Ad. 56. — ceteros ruere, agere, rapere, tuadere, et prosternere, Ad. 320. — pisces ceteros purga, Ad. 377. — nolim ceterarum rerum te socordem eodem modo, Ad. 699. — quia tum mihi lamentari præter cetera visa est; et quia erat forma præter cetera honesta et liberali, A. 121, 122. — quum ego vos solvi curis ceteris, He. 230. quam fortunatus ceteris sum rebus, He. 601. — si cetera sunt ita, ut vis, He. 604. — horum ille nihil egregie præter cetera studebat, A. 58. — patriam et signa cetera neque sciebat, Eu. 112. — jube parari cetera, Ad. 286. — tu conjicito cetera, Ph. 166. — intus cetera sudies, Ph. 764.

Ceterum, vel *Cæterum*; ceterum de exclusionem verbum nullum, Eu. 87. — ceterum idem hoc tute melius quanto invenisses, Thraso! Eu. 452. — ceterum equidem istuc, Chreme, æqui bonique facio, Hea. 787. — ceterum hoc nihil facis, Ad. 168. — ceterum, placet tibi factum, Micio? Ad. 740. — ceterum rus cras cum filio, cum primo luen ibo hinc, Ad. 844. — ceterum de reducenda id facias, quod in rem sit tuam, He. 391. — ceterum posthac, si quidquam, nihil precor, Ph. 141. — ceterum quum argentum repentem, Ph. 693.

Chærea; heus! heus! tibi dico, Chærea, inquit. Restiti, Eu. 337. — Chæream ei rei præfecimus,

Eu. 540; et passim alibi, in Eun.

Charinus; modo iste homo quam villam demonstravit Charini? Hea. 732. — Charinum video. Salve, A. 319. — quæso, mædopol, Charine, A. 306.

Chremes; venit Chremes postridie ad me elamitans, A. 144. — nullon' ego Chremetis pacto affinitatem effugere potero? A. 247. — puerum inde abiens conveni Chremis, A. 369. — exsequias Chremeti, quibus est commodum, ire, hem! tempus est, Ph. 1025. — ego me continuo ad Chremem, A. 362. — hanc simulant parere, quo Chremetem absterreant, A. 473. — per ego te Deos oro, Chreme, ut me adjuves in hac re, Ad. 539, et passim alibi.

Chrysis; Chrysis vicina hæc moritur, A. 105. — sororem esse aiunt Chrysidis, A. 124. — die sodes, quis heri Chrysidem habuit? A. 85. — metui a Chryside, A. 106, et passim alibi.

Cibus; viden', eibus quid faciat, alienus? Eu. 265. — avidæ cibi, Eu. 937. — deducunt eibum, Eu. 937. — cibum novumquam capiet eum ea, Eu. 315. — eibum una capias, Eu. 368. — e flamma petere terribum posse arbitror, Eu. 491. — unde mihi peterem cibum, Hea. 980.

Cicatrix; neque pugnas narrat, neque cicatrices suas ostentat, neque tibi obstat, Eu. 482.

Cilicia; iter Nostro in Ciliciam, Ph. 66.

Circuitio; nihil circuitione usus es, A. 202.

Circum; paucae, quæ circum illam essent, Eu. 581. — capillus circum caput rejectus negligenter, Hea. 290.

Circumcurso; hæc illæ circum-
cursa, Hea. 512.

Circumco; facinus indignum,
Chreme, sic circumiri! Ph. 613.

Circumspecto; simul alia circum-
specto, Eu. 602. — nescio quid
circumspectat, Eu. 291.

Circumspicio; A. 358. — num-
quid circumspexit? Ad. 693.

Circumvallo; tot res repente cir-
cumvallat, Ad. 303.

Circumvenio; ne cum circumven-
tum inique iniqui irrideant, He. 54.

Cistella; abi tu, cistellam offer,
Eu. 752.

Citharistria; quendam nactus est
citharistriam, Ph. 82. — quid pæ-
dagogus ille, qui citharistriam?
Ph. 144.

Cito; abi cito, et suspende te,
A. 255. — ejiciat? Da. Cito; A.
383. — hui, tam cito? ridiculum,
A. 475. — nomen tam cito tibi?
Phania, A. 930. — labascit, victus
uno verbo. Quam cito! Eu. 178.
— cito hunc deduce ad militem,
Eu. 538. — quam cito sunt con-
secutæ mulieres! Hea. 375. — ad
misericordiam ambos adduces cito,
Hea. 997. — haud cito mali quid
ortum ex hoc sit publice, Ad. 444.
— reddit tibi cito, Ad. 986. —
cito ab eo hæc ira abscedet, He.
782. — tacitus citius audies, Eu.
571. — at sic citius, qui te expé-
dias his ærumnis, reperias, He.
288. — me citius eduxi foras,
He. 364.

Civis; an non civis est? A. 783.
— ain' tandem? civis Glycerium
est? A. 877. — civis modò hæc
sit, Eu. 889. — ut ne quid turpe
civis in se' admitteret, Ph. 415.
— civem Atticam esse hanc, A.
221, 782, 861; Eu. 804; Ph.
114. — illam hinc civem esse

aiunt, A. 835. — Adducti, qui
illam civem hinc dicant, A.
894. — echo tu Glycerium hinc
civem esse ais? A. 910. — ex At-
tica hinc abreptam. Pu. Civemne?
Tu. Arbitror, Eu. 110. — virginem
vitare civem? Eu. 857. — scis
eam hinc civem esse? Eu. 951. —
scis Pamphilam meam inventam ci-
vem? Eu. 1035. — hoc peccatum
in virginem est civem, Ad. 729.
— præter civium morem atque
legem, A. 881. — ne illiusmodi
jam nobis magna civium penuria
est, Ad. 442. — hospites, tum
cives? Ph. 328.

Civitas; in qua civitate tandem
te arbitrare vivere? Ad. 689.

Clam; nec clam te est, A. 287.
— dumque ætas tulit, amavit:
tum id clam, A. 445. — ne quis
clam a milite ad istam cursitet?
Eu. 287. — hanc tu mihi vel vi,
vel clam, vel precario fac tradas,
Eu. 319. — surum sibi clam mu-
lier demit, Eu. 627. — cum eo
clam te subducti mihi, Eu. 794.
— hæc clam me omnia, Hea. 98.
— clam me profectus, Hea. 118.
— si sperat fore clam, Ad. 71. —
neque adeo clam me est, He. 261.
— maxime volo, ut clam eveniat
partus patrem, He. 396. — haud
clam me est, He. 424. — id qua
cansa clam me habuisse dicam?
He. 519. — non, ædèpol, clam me
est, He. 568. — non clam me est,
tibi me esse suspectam, He. 577.
— non me clam haberet, He. 657.
— puer clam te est natus, He. 681.
— puerum clam voluit extinguere,
He. 749. — peperit uxor clam,
He. 782. — eam clam educat, Ph.
942. — clam te. Cu. Hei mihi!
Pu. Uxorem duxit, Ph. 1003.

Clamito; quid clamitas? A. 76.

— clamitent, me sycophantam, A. 816. — venit Chremes postredie ad me, clamitans, indignam facinus! A. 144. — venit ad me saepe, clamitans, Ad. 60.

Clamo; clamo saepe, Ad. 381. — Dic mihi, non clamas? Ad. 731. — clamat de via, A. 492. — id nunc clamat scilicet, Ad. 795. — clamant omnes, iodignissime factum esse, Ad. 92. — tumultuantur, clamant, He. 41. — ne clama: petito hasce a me decem, Ph. 663. — quid agam? quid clamem, aut querar? Ad. 793. — cepit clamare, o Æschine! Ad. 408.

Clamor; strepitus, clamor mulierum, He. 35. — pro Jupiter! clamorem audio, He. 317. — vereor, si clamorem ejus hic crebro audiat, He. 412. — clamore summo, Hea. 40.

Clanculum; in cellulam ad te patris pecuni congruebam clanculum, Eu. 310. — mordere clanculum, Eu. 411. — in alienas tegulas venisse clanculum per impluvium, Eu. 589. — ego limis specto, sic per flabellum, clanculum, Eu. 602. — agere inter se clanculum, Hea. 472. — alii clanculum patres quæ faciunt, Ad. 52. — cum ejus consuevit olim matre in Lemno clanculum, Ph. 872.

Clare; unde est? dic clare, A. 756.

Clarus, a, um; vide, ut mihi hæc certa et clara attuleris, He. 842.

Claudo; nolo tibi ullum commodum in me claudier, A. 574. — nuncubi moram benignitatem sensi in te claudier? Eu. 164.

Clemens; justa et clemens servitos, A. 36. — clemens, placidus, Ad. 868. — sequi clementem vi-

tam urbanam, atque otium, Ad. 42. — quam fideli animo, et clementi fui, He. 472.

Clementia; nihil esse homini melius clementia, Ad. 865.

Clients; clients, amici, hospes, nemo est vobis? Ad. 531.

Clientela; patri se commendavit in clientelam, Eu. 1038.

Clinia; erras, et me ignoras, Clinia, Hea. 105. — ille Cliniae servus tardiusculus est, Hea. 515. — Plaudrum, aut Cliniam, dicebant, A. 86, et passim alibi.

Clitipho; necesse est, Clitipho, consilia consequi consimilia, Hea. 209. — Senex resciscet illico, esse amicam hanc Clitiphonia, Hea. 697, et passim alibi.

Clivus; clivus deorsum versus est, Ad. 577.

Celum, vid. *Caelum*.

Cœmo; coemisse hiuc, quæ illuc veheres, multa, Ad. 226.

Cœna; cœna dubia apponitur? Ph. 342. — videam nobis quid cœnæ siet, Hea. 211. — olera et pisciculos minatos ferre obolo in cœnam seni, A. 370. — quem ad cœnam vocabo, A. 454. — ad cœnam vocant, Eu. 259. — cœno rogare ad cœnam? Eu. 266. — eamus ergo ad cœnam, Eu. 459. — ego, inquit, ad cœnam hinc eo, Eu. 580. — video cœnam apparare, Hea. 126. — monere, ad cœnam ut veniat, Hea. 170. — abduxi ad cœnam, Hea. 183. — ei unam cœnam atque ejus comitibus dedi, Hea. 455. — me ad cœnam voca, Ph. 1052. — non rediit hac nocte a cœna Æschinus, Ad. 26.

Cœno; cum amatore suo cœnare, Eu. 935. — symbolum dedit, cœnavit, A. 89.

Coeo; beri aliquot adolescentuli coimus in Pyræo, Eu. 539.

Coepi; satis periculi coepi adire, A. 823. — amare coepi, Eu. 568. — egomet quoque id spectare coepi, Eu. 586. — coepi egomet mecum inter vias cogitare, Eu. 629. — coepi non humanitus tractare, Hea. 99. — coepi cogitare, Hea. 128. — hoc, quod coepi primum enarrem, Hea. 273. — ego hoc quia dudum tantopere jusseras, eo coepi, Hea. 787. — nam hunc diem misere nimis cupio, ut coepi, peripetum in letitia degere, Ad. 524. — eandem agere coepi, He. 18. — quum primum eam agere coepi, He. 33. — vetere in nova coepi uti consuetudine, He. 37. — pergam, quo coepi, hoc iter, He. 194. — vi coepi cogere, He. 268. — nescio quid suspicari magis coepi, He. 828. — coepi adversari primo, Ph. 75. — coepi iis omnia facere, obsequi quæ vellent, Ph. 78. — ita animum coepi attendere, Ph. 867. — illuc, quæso, redi, quo coepisti, Æschine, Ad. 191. — coepit studiose omnia docere, En. 116. — coepit me obsecrare, Eu. 261. — coepit ad id alindere, Eu. 424. — ubi satias coepit fieri, Eu. 972. — ejus filiam ille amare coepit perdit, Hea. 97. — coepit victum vulgo quærere, Hea. 447. — gaudere adeo coepit, quasi qui cupiunt nuptias, Hea. 886. — coepit clamare, o Æschine! Ad. 408. — interim miris modis odiasse coepit Sostratam, He. 179. — hanc amare coepit perdit, Ph. 82. — jam scio: amare coepit, Ph. 111. — video, non licere, ut carperam, hoc pertere, Hea. 1055. — sic pol commodius esse in omnes arbitror, quam ut carperas, Ph. 813. — si

quidquam hodie hicturbæ carperis, Eu. 799. — au non sex totis mensibus prius olferissem, quam ille quidquam carperit? Ad. 398.

Coepo; quid hic coepat? aut quo evadet hodie? Ph. 625.

Cogito; quid agam, cogito, A. 359. — profecto quanto magis magisque cogito, Eu. 507. — ego, quia non rediit filius, quæ cogito! Ad. 35. — verum cogito id, quod res est, Ad. 207. — ubi illum quæram, cogito, Ad. 574. — nbi illas ego nunc reperire possim, cogito, Ph. 726. — neque modum benignitatis, neque, quid me ores, cogitas, A. 828. — quod nunc tute tecum iratus cogitas, Eu. 64. — peniculus? pugnare cogitas? En. 776. — hunc tu in aedes cogitas recipere posthac? Eu. 896. — non cogitas hinc longule esse? Hea. 239. — quid faciam? Cu. Quidvis potius, quam quod cogitas, Hea. 469. — quid nunc facere cogitas? Hea. 607. — num cogitat quid dicat? A. 879. — quæ in animo cogitat irata, Ad. 30. — aut te amare cogitat, Ad. 32. — sic cogitabam; hic, parvæ consuetudinis causa, hujus mortem tam fert familiariter, A. 110. — crede; id cogitasti: quidvis satis est, dum vivat modo, Hea. 641. — ridiculum: non enim cogitaras, Eu. 452. — etiam atque etiam cogita, Eu. 56. — cogita modo, Eu. 1072. — quid voluisti? cogita, Hea. 638. — immo hoc cogitato, Eu. 758. — nam si cogites, remittas jam me onerare injuriis, A. 829. — me somnies, me expetes: de me cogites, Eu. 194. — hoc tu facito: cum animo cogites, Ad. 502. — quæso, facito hæc tecum cogites, Ad. 812. — delinc, ne frustretur ipse se, aut

sic cogitet, Eu. 14. — nunc si quis est, qui hoc dicat, aut sic cogitet, Ph. 13. — peregre rediens semper cogitet, Ph. 243. — copiam rem ex alia cogitare, Eu. 631. — coepi tecum cogitare, Eu. 636. — quantum ille potuit cogitare commodè, Hea. 14. — ubi video hæc, coepi cogitare, Hea. 128. — hæc si voles in animo vere cogitare, Ad. 822. — ne esset spatium cogitandi ad disturbandas nuptias, A. 182. — ita sum irritatus, animum ut nequeam ad cogitandum instituere, Ph. 240. — non potuit cogitata proloqui, Ph. 283.

Cognata; qui cognata tibi sit, Ph. 130. — verum si cognata est maxime, Ph. 295. — qui mihi cognata ea esset, dicerem: itidem tu face. Cedo, qui est cognata? Ph. 397, 398. — itidem ut cognata si sit, Ph. 409. — quid illa altera, quæ dicitur cognata? Ph. 754. — negat Phanium esse sibi cognatam Demipho? Hanc Demipho negat esse cognatam? Ph. 352, 353. — cognatam comperi esse nobis, Ph. 800. — cave, ne in cognatam pecces, Ph. 802. — tum tuas amicas te, et cognatas deserere volo, He. 592.

Cognatus; tum is mihi cognatus fuit, qui eum recepit, A. 928. — mihi cognatus erat, Ad. 495. — dum cognatus huc illinc veniret, Ad. 677. — Hægio his est cognatus proximus, Ad. 951. — interea in Imbro moritur cognatus senex horuac, He. 171. — neque illi benevolens, neque notus, neque cognatus aderat, Ph. 90. — neque mihi cognatus fuit quisquam isthuc nomine, Ph. 391. — tu mihi cognatus, tu parens, tu amicus, Ph. 495. — cognato hujus rem

omnem uarrato ordine, Ad. 352. — habeo hic neminem, neque amicum, neque cognatum, Eu. 148. — patris cognatum, novisti? Eu. 327. — ego te cognatum dicam, Ph. 127. — Narrabat, se hunc negligere cognatum suum, Ph. 366. — qui cognatum me sibi esse diceret, Ph. 381. — inopia et cognatorum negligentis coacta, A. 71. — amicos, genus, cognatos, divitias, Hea. 194.

Cognitio; inde est cognitio facta, He. 832. — ibo intro; de cognitione ut certum sciam, Eu. 920.

Cognosco; non cognosco vestrum tam superbum, Eu. 1065. — dum ea, quæ loquitur, magis cognosco? Ph. 736. — amabo I quid ait? cognoscitne? Cu. Ac memoriter, Eu. 914. — te interea loci cognovi, Eu. 127. — sed postquam aspexi, ilico cognovi, Hea. 657. — postquam introii, ejus morbum cognovi miser, He. 373. — tandem cognosti qui siem, A. 588. — ipse se, et illam, et hanc, quæ domi erat, cognovit satis, He. 162. — enim hæc cognovit Myrrhina in digito modo me habentem, He. 831. — alias cognostis ejus: quæso hanc nunc noscite, He. 8. — eo pacto et quati vitam, et consilium meum cognoscet, A. 50. — rem cognoscet, He. 291. — adeste æquò animo, et rem cognoscite, A. 24. — adeo homines immutari ex amore; ut non cognoscas eundem esse? Eu. 226. — in ea re utilitatem ego faciam ut cognoscas meum, Eu. 309. — ne quis me cognosceret, Eu. 846. — haud istuc dicas, si cognoris vel me, vel amorem meum, A. 654. — hæc, dum incipias, graviora sunt: dumque ignores: alii cognoris,

facilia, Hea. 1061. — unum cognoris, omnes noris, Ph. 265. — mature ut quoniam cognorit, perpetuo oderit, Eu. 932. — ubi hoc cognoverit, non posse se mecum esse, He. 155. — rem ubi cognoverint, He. 792. — æquum est vos cognoscere, atque ignoscere, Eu. 42. — dic, te parvam virginem amisisse: nunc cognosce: signa ostende, Eu. 766. — cognosce annulum illum Myrrhinae genitricis suae fuisse, He. 812. — cognoscendi locus, Hea. 228. — in cognoscendo tute ipse aderis, Chærea, Eu. 892. — cognita est, quantum audio huius verba, Hea. 682. — ubi sunt cognitæ, placentiæ sunt, He. 20. — ut neque spectari, neque cognosci poterit, He. 3.

Cogo; jubeo, cogo, atque impero, Eu. 389. — nam cogis es, quæ nolo, He. 674. — res cogit denegare, A. 635. — quod vos jus cogit, id voluntate impetret, Ad. 491. — si puerum, ut tollam, cogit, He. 571. — huic leges cogunt nubere hanc, Ad. 656. — quasi talenta ad quindecim coegi, Hea. 146. — invitum feci: lex coegit? Ph. 236. — etiamne id lex coegit? Ph. 238. — quid? si ego tibi illam nolo vendere, coges me? Ad. 194. — etsi scio ego, Philamena, meum jus esse, ut te cogam, He. 243. — hoc qui cogam, re ipsa repperi, Ph. 888. — cogas, ut cum illa una cubet, Ad. 855. — si nolit, quin eum merito possim cogere, A. 532. — nec te quivis hodie cogere, illam ut duceres, A. 656. — vi coepi cogere, He. 268. — hac re in angustum oppido nunc meæ coguntur copiae, Hea. 669. — tu coactus tus voluntate es, A. 660. — coactus legibus es: uxorem ducet, A.

782. — malo coactus qui suam officium facit, Ad. 69. — sinam coactum egestate ingenium immutari? A. 275. — vi coactum te esse invitum, lege, iudicio. Tenes? Ph. 214. — tum coacti, necessario se aperiunt, A. 634. — negligentia coacta, A. 72. — coacta ingratia, Hea. 446.

Cohæreo; non cohærent, A. 362.

Cohibeo; non tu te cohibes? Hea. 920.

Coitio; prima coitio est accrima Ph. 346.

Colaphus; plus quingentos colaphos infregit mihi, Ad. 200. — colaphis tuber est totum caput, Ad. 246.

Colax; Colax Menandri est: in ea est parasitus Colax, Eu. 30. — Colacem esse Nævi et Plauti, veterem fabulam, Eu. 25.

Collacrymo; nonnunquam collacrymabat, A. 109.

Collaudo; collaudavi (te) secundum facta et virtutes, Eu. 1089. — collaudavit filium, Ad. 368. — an fortunam collaudem, quæ gubernatrix fuit? Eu. 1045.

Collibet; si quid (tibi) collibuit, novi te, Eu. 1055.

Colligo, are; colligavit primum eum miseris modis, Pa. Hem! colligavit? Eu. 982, 983.

Colligo, ere; faciam, ut stipulam colligat, Ad. 852.

Colloco; deinde eam in lectum illæ collocant, Eu. 593. — amici quoque res in tanto ut collocetur, Hea. 689, 695. — offendi adveniens, quicum volebam, collocatum filium, Ph. 758.

Collocapecto; tu interea loci collocupletasti te, Antiphila, Hea. 258.

Colloquor; salvus sum, si hæc

vera sunt; colloquar, A. 976. — ea est ipsa: colloquar, Ph. 738. — colloquetur: aderit una in unis edibus, Eu. 366. — opperiar hominem hic, ut salutem, et colloquar, Ad. 447. — queso ut liceat, convenire et colloqui, Eo. 467. — datum erat spatium ut colloqui mecum posset, He. 131.

Colo; forma impulsu nostra, nos amatores colunt, Hea. 389. — is nostro Simulo fuit summus, et nos coluit maxime, Ad. 553. — usque dum ille vitam illam eolet inopem, Hea. 136. — tamen ut pietestem colam, He. 447. — familiam colere, adjuvare, adungere, Ad. 931. — ibi agrum de nostro patre colendum habebat, Ph. 365.

Color; *oris*; num ejus color pudoris signum indicat? A. 880. — qui color, nitor vestitus; quæ habitudo est corporis? Eu. 242. — color verus, corpus solidum, et succi plenum, Eu. 318. — hic est vetus, victus; veterosus, senex, colore mustellino, Eu. 689.

Column; bone custos, salve: columen vero familiæ, Ph. 287.

Comedo; quid comedat? quid exhibent? Hea. 255. — hunc comedendum et deridendum vobis propino, Eu. 1086.

Comes; Memini, ad me nocte prima confugere sine comite, vini plenum, He. 824. — comites secuti scilicet suut virginem? Eu. 346. — comitum conventus, He. 35. — ei unam cenam atque ejus comitibus dedi, Hea. 455.

Comis; ego illo usa sum benigno, et comi, He. 838.

Comiter; patiemur fieri miseram, quæ me dudum, ut dixi, adjuverit comiter? Ph. 536.

Communi; ego, si satis comme-

mini, Ph. 522. — sic communiueram, Eu. 564.

Commemoratio; nam isthæc commemoratio quasi exprobratio est immemoris beneficii, A. 43.

Commemoro; cui dem, et quamobrem dem, commemorabo, Ph. 714. — quid commemorem primum, aut laudem maxime? Eu. 1043. — quid ego nunc commemorem, Demipho? 1030.

Commendo; ego me tuæ commendo et committo fidei, Eu. 885. — vobis commendo Phanium, et vitam meam, Ph. 218. — commendat virginem, A. Cui? tibiue? Cu. Mibi, Eu. 577. — cui commendavi filium hinc abieci meum, Ph. 288. — Thais patri se commendavit in clientelam et fidem, Eu. 1038. — ille tibi quoriam nos commendavit senex, Ad. 458.

Commenda est. Vid. *Commisiscor*.

Commentum; ipsis commentum placet, A. 225.

Commeo; hoc raro in urbem commeat, He. 175. — commeari ad mulierculam, Hea. 444.

Commereo, *Commercor*; Quid feci? quid commerui, aut peccavi, pater? A. 139. — quæ exopto mihi, ut nunquam sciens commerui, He. 580. — ah! nullam de his rebus culpam commeruit tua, He. 631. — arbitrabitur te commeruisse culpam, Ph. 206. — nunquam quidquam erga me commerita est, pater, He. 486.

Commigro; ex Andro commigravit huc viciniae, A. 70. — neque diu huc commigrarunt, Ad. 653.

Commisiscor; hujusmodi res semper commisiscere, Hea. 812. — quid agam? aut quid commisiscar? Hea. 674. — aliquid tulisse commisiscitur mali, He. 333. —

commenta mater est, esse ex alio viro, nescio quo, puerum natum, Ad. 661.

Commiscesco; si adesset, credo, ibi ejus commiseresceret, He. 119.

Commissator; adepol commissatorem haud sane commodum, Ad. 787.

Commissor; Phædriam iutromittamus commissatum, Eu. 442.

Commitigo; utinam tibi committigari videam sandalio caput! Eu. 1017.

Committo; ego me tuæ commendo et committo fidei, Eu. 885. — eis commisi et credidi, Hea. 968. — lupo ovem commisisti, Eu. 831. — se in vestram commisit fidem, He. 53. — unquam hercle hodie ego istuc committam tibi, Ad. 553. — non committet filiam, Hea. 714. — non committet hodie unquam, iterum ut vapulet, Ad. 160. — tergum meum tuam in fidem committam, He. 109. — nec satis digna, cui committas primo partu mulierem, A. 230. — suos alicui liberos committere, A. 212. — neque illi commissem virginem, Eu. 667. — servon' fortunas meas me commississe futili? A. 611. — qui denegarat se commissurum mihi gnatam suam uxorem, A. 241. — non pol credo, Chærea, nisi si commissum non erit, Eu. 901.

Commode; non sst commode divisa sunt temporibus tibi, Dave, hæc, A. 476. — quantum ille potui cogitare commode, Hea. 14. — illum obsequentem, si quis recte aut commode tractaret, Hea. 151. — Haud opinor commode finem statuisse orationi militem, He. 95. — unquam diceas tam commode, ut, He. 108. — nun-

quam commodius unquam herum audivi loqui, Hea. 559. — cui æque audisti commodius quidquam evenisse? Hea. 685.

Commoditas; itaque adeo magnam mihi iniecit sua commoditate curam, Ad. 714. — at si corrigitur, quot commoditates, vide, A. 570. — quantis commoditatibus hunc ouerastis diem! Ph. 840.

Commodo, are; nam meritis de me est, quod queam, ut illi commodem, He. 760.

Commodum (subst.); illa sese interea commodum hue advorterat, Eu. 343. — id hoc quam agebam commodum, Ph. 613.

Commodum (adverb.); sed si ex ea re plus mali est, quam commodi utrique, A. 548. — quid ex ea re tandem ut caperes commodi? Eu. 573. — ex meo propinquo rure hoc capio commodi, Eu. 970. — nolo tibi ullum commodum in me claudier, A. 574. — ne quod vestrum remorer commodum, A. 741. — ut ex illius comodo meum compararem commodum, Hea. 397. — me pietas matris potius commodum suadet sequi, He. 481. — qui omnia sibi postputavit esse præ meo comodo, Ad. 263. — cui tam subito tot contigerint comoda, Eu. 1032. — multa ex quo fuerint comoda, ejus incommoda æquum est ferre, He. 841. — quam maxime servire vestris commodis, Hea. 50; He. 51. — matris scribo commodis, He. 495. — atque ex incommodis alterius sua ut comparent comoda? A. 630. — ille alter sine labore patria potitur comoda, Ad. 875. — tu illis fruarè commodis, Eu. 372.

Commodus, a, um; adepol com-

missatorem haud sane commodum, Ad. 787. — mulier commoda et faceta hæc meretrix, Hea. 521. — quot commodas res attuli! He. 818. — si id non commodum est, ut redeat, Eu. 502. — si commodum est; apud me sis volo, Hea. 161. — dabitur a me argentum, dum erit commodum, Ad. 119. — quod erit mihi bonum, atque commodum, Ph. 131. — exsequias Chremeti, quibus est commodum, ire, hem! tempus est, Ph. 1025. — hoc et vobis, et meum commodum sumus arbitror, He. 585. — commodiorem hominem, adventum, tempus, non vidi, A. 846. — commodius esse opinor duplici spe utier, Ph. 602. — sic pol commodius esse in omnes arbitror, Ph. 813.

Commoneo; aliorum exempla commorent, A. 814. — ut neque amor, neque pudor commoveat, neque commoneat, ut servem fidem? A. 280.

Commonstro; quod peto, et volo, parentes meos ut commonstres mihi, Hea. 1029. — hominem commonstrarier mihi istum volo, Ph. 305.

Commorior; eam Commorientes Plautus fecit fabulam, Ad. 7.

Commoror; quid illic tam diu igitur commorabare? Ph. 572.

Commovo; commovi, A. 457. — commorat omnes nos, Ph. 101. — pol ego istos commovebo, Hea. 730. — neque amor, neque pudor commoveat, neque commoneat, ut servem fidem? A. 280. — neque commoveatur animus in eam re tamen, A. 94. — in hac commotus sum, Eu. 567. — animus commotus est metu, A. 939. — quidnam ille commotus venit? Ph. 184. — ego jam te commotum reddam, A. 866.

Communico; nonne prius communicatum oportuit? A. 239.

Communis, e; perniciēs communis adolescentium, Ad. 189. — communis corruptela nostrum liberam, Ad. 797. — animo communi esse, Hea. 913. — vitium commune omnium est, quod, Ad. 957. — id oro te, in commune ut consulas, A. 549. — et hæc, communia omnium quæ sunt patrum, He. 117. — communis esse amicorum inter se omnia, Ad. 808. — communia esse hæc, Ph. 245.

Commuto; ubi satias cepit fieri, commuto locum, Eu. 972. — tria non commutabis verba hodie inter vos, Ph. 637. — crede, nunquam hodie tecum commutaturum patrem unum esse verbum, A. 411.

Como; dum comuntur, annus est, Hea. 240.

Comœdia; Σκωπιδιήματα Diophili comœdia est, Ad. 6. — ex integra Græca, integram comœdiam hodie sum acturus, Hea. 5. — adporto novam, Epidicazomenon quam vocant comœdiam Græci, Ph. 26. — posthac quas faciet de integro comœdias, A. 26. — placet, non fieri hoc itidem, ut in comœdiis, He. 867.

Compareo; quod ille nunciatum vix de demenso suo, suum defraudans genium, comparuit miser, Ph. 44.

Compareo; an potius ita me comparem, non perpeti meretricam contumelias? Eu. 47. — quod donum huic dono contra comparet, Eu. 351. — aurum, atque vestem, qui, tenesue? Cu. Comparet? Sy. Id ipsum, Hea. 778. — des qui aurum, ac vestem, atque alia, quæ opus sunt, comparet, Hea. 856. — atque ex incommodis alterius

sus ut comparent comoda? A. 630. — ut ex illius comodo meum compararem commodum, Hea. 397. — ita comparatam esse hominum naturam omnium? Hea. 503. — nunquam vidi iniquius concertationem comparatam, quam, Ad. 213. — quam inique comparatum est! Ph. 41. — Au! ne comparandus hic quidem ad illum est, Eu. 681.

Compedes; habendae compedes, Ph. 249.

Comperio, *rior*; comperiebam, nihil ad Pamphilum quidquam attinere, A. 90. — atqui certo comperi, Eu. 824. — tibi comperi ex iis, qui ei fuere consilii, Hea. 121. — ego te esse praeter uostram opinionem comperi, He. 763. — cognatam comperi esse nobis, Ph. 800. — de amore hoc comperit, A. 211. — nam si compererit crimini tuae falso uxor credidisse, He. 780. — clamitans, indignum facinus! comperisse, A. 145. — dum ne ab hoc me falli comperiar, A. 904.

Complacita; postquam me amare dixi, complacita est tibi, A. 647. — ejus sibi complacitam formam, postquam aspexerit, Hea. 772.

Complector; mulierem complectitur, A. 133.

Complures; emptae mulieres complures, Ad. 231. — servos complures (habes), Hea. 65. — ubi ibi est dies complures, He. 185. — ego te complures menses tulli, Ph. 519. — uova hic compluria, Ph. 610.

Complusculi; dies complusculos bene conveniebat sane iuter eas, He. 177.

Compono; compone, quae tecum simul ferantur, He. 611. — inter vos sic haec potius cum bona ut componantur gratia, quam cum

mala? Ph. 621. — res composita est: sunt nuptiae, Ad. 739. — neque alio pacto componi potest inter eas gratia, He. 479. — nihil videtur mundius, nec magis compositum quidquam, Eu. 934.

Compos; vix sum compos animi: Ad. 311.

Composito; composito factum est, Ph. 755.

Compotrix; quia compotrix ejus est, A. 232.

Comprecor; Deos comprecare, ut uxorem arcesas, Ad. 703. — tu potius Deos comprecare, Ad. 708.

Comprehendo; pro maecho comprehendere, Eu. 992. — comprehendere juhe, Eu. 835.

Compressus (subst.); ex compressu grvida, Ad. 476.

Comprimo; animam compressi, Ph. 867. — vinolentus mulierculam eam compressit, Ph. 1017. — comprimito manus, Hea. 590. — in via compressisse, He. 829. — compressa est guata, He. 572. — inde est cognitio facta, Philumenam compressam esse ab eo, He. 833.

Comprobo; beneficium verbis initum, unuc re comprobes, A. 826.

Conatus; magno conatu magnas nugas dixerit! Hea. 621.

Concalesco; concealuit: quid vis? Hea. 349.

Concedo (*Largior*); haud tibi hoc concedo, etiam illi pater es, He. 258. — ducenda est uxor, ut ais: concedo tibi, Ph. 699. — nunquamne hodie concedes mihi, Ph. 804. — faciam, ut tibi concedam, He. 245. — cui concedat, He. 476.

Concedo (*Abeo*); concedam hinc intro, Eu. 206. — concedam huc, Ad. 638. — hinc concedam in an-

giportom hoc proximum, Ph. 890. — concede ad dexteram, A. 753. — concede istuc paululum, Eo. 705. — to coecede paulum istuc, Eo. 1067. — concede hinc domum, Hea. 510. — concede hiuc a foribus, Ph. 740. — hidnum, saltem ut concedas, solom, Eu. 182. — concedas hiuc aliquo ab ore eorum, Hea. 572. — si ouoc de tuo jure coecessisses paululum, Ad. 218. — hoc coecessero, Hea. 174. — tempus est coocedere, He. 597. — rus habitatum abii, concedena vobis, He. 224. — die filius, rus concessuram hinc Sostratam, He. 629. — pollicita est ea, se concessuram ex aedibus, He. 679.

Concertatio; unquam vidi iniquius concertatioem comparatam, Ad. 213.

Concerto; quid istue est, quod te audio, nescio quid concertasse cum hero? Ad. 212.

Concio; disperii! scelestus quantas turbas concivi iosciens! Hea. 972. — fortasse unum aliquod verbum inter eas iram haec conciverit, He. 313.

Concilio; exeo ergo, ut pacem conciliem, Hea. 1048. — prodi, male conciliate, Eo. 669.

Conclamo; jam cooclamatum est, Eu. 348.

Conclare; est mihi in ultimis conclave aedibus quoddam, Hea. 903. — virgo in conclavi sedet, Eu. 583.

Concludo; tot me nunc rebus miserum cooccludit pater, He. 702. — quæ tot res, tantas, tam opportune io unom cooccludit diem? Eo. 1046. — nam me jam io cellam aliquam cum illa cooccludam, Ad. 554. — nam illum aliquo conclusissem, Eu. 667. — ut hoc conclu-

dar, A. 387. — conclusam hic habeo uxorem servam, Ph. 743.

Concordo; si coocordabis cum illa, Ph. 433.

Concoris; credo es gratia concordes magis fore, He. 617.

Concrepo; coocrepuit a Glycerio ostium, A. 684. — sed ostium coocrepuit! He. 521. — sed ostium coocrepuit abs te, Ph. 839.

Concubo; nam aiunt tecum post duobus concubuisse eam mensibus, He. 393.

Concurro; multa coocurrunt simul, A. 512. — coeurrunt leti mi obviam cupidinarii omnes, Eu. 256. — concurrunt multæ opiniones, Hea. 232. — tot coocurrunt verisimilia, Ad. 630.

Concutio; qui templæ erli summa sonito coecutit, Eu. 590.

Condecoro; potestas coodecorandi ludos scenicos, He. 45.

Conditio; quæ placita est coeditio, He. 241. — accepit coeditioem, A. 79. — hanc coeditioem ai cui tulero extrario, Ph. 578. — harum duarum conditionum nunc utram malis, vide, Hea. 326.

Con dono; argentum quod habes, condooamus te, Ph. 946. — habeo alia multa, quæ nunc condonabitur, Eo. 17.

Conduco; navem conductam, hoc scio, Ad. 226.

Conduplico; idem hoc tibi, quod bene promeritis foeris, conduplicaverit, Ph. 515.

Confabulor; si quando ad eam accesserat confabulatum, He. 132.

Confero; suum animum alio conferent, Hea. 390. — conferunt coosilia adolescentes, Hea. 473. — vixque (animum) huc contuleram, He. 298. — ne post conferas cul-

pam in me, *En.* 388. — metuit semper, quem ipsa nunc capit fructum, ne quando iratus in alio conferas, *Eu.* 450. — quod si omnes omnia sua consilia conferant, *Ad.* 300. — si ad rem conferentur (verba) vapulabit, *Eu.* 741. — si conferendum exemplum est, non fratrem videt, etc. ? *Ad.* 95.

Conficio; virginem quam amabat, eam confeci sine molestia, *Eu.* 927. — id ut conficerem. Confeci, *Ph.* 38. — quantasque hic mihi confecit sollicitudines, *A.* 652. — numquid hic confecit? *Ph.* 508. — bonas hic confecistis nuptias! *Ph.* 258. — simul et conficiam facilius ego, quod volo, *Hea.* 803. — ex unis geminas mihi conficies nuptias, *A.* 676. — tu homo, aliquid gnato conficies mali, *Hea.* 1005. — tam facillime patris pacem in leges conficiet suas, *Hea.* 1000. — dum aliud aliquid flagitii conficiat, *Ph.* 769. — conficere argentum, *Ph.* 838. — eredebas, dormienti hæc tibi confecturos Deos? *Ad.* 697. — hodie conficerentur nuptiæ, *Hea.* 896. — eura confectus (animus) stupet, *A.* 305. — una mihi res etiam restat, quæ est conficienda, *Ph.* 830.

Confidens; senex inodo venit, confidens, eatus, *A.* 857. — homo confidens, *Ph.* 123.

Confidenter; in qua re nunc tam confidenter restas, stulta? *Hea.* 1011.

Confidentia; tum quæ ejus confidentia est! *Eu.* 838. — o ingentem confidentiam! *A.* 878.

Confido; salvum adfuturum esse hic, confido, propediem, *Hea.* 160. — confidam fore, ita ut volamus, *Ad.* 830.

Confingo; omnia hæc confingam,

Ph. 131. — lacrymæ confictæ dolis, *A.* 559.

Confio; hoc confit, quod volo, *Ad.* 950. — et spero confore, *A.* 167.

Confiteor; atque hoc confiteor, jure mihi obtigisse, *A.* 609. — ignosce: orat: confitetur: parcat, *Ph.* 1034. — confitere, tuum non esse, *Hea.* 1017. — egone confitear, meum non esse filium, qui sit meus? *Hea.* 1018. — quod ambo confiteamini sine periculo esse, *Hea.* 338.

Conflictio; nec unquam usus venit, ut conflictetis malo, *Ph.* 504.

Conflictor; nam qui cum ingeniis conflictatur ejusmodi, *A.* 93.

Conflo; sæpe ex malo principio magna familiaritas conflata est, *Eu.* 874.

Confugio; nunc huc confugit, *He.* 384. — neque tu scilicet eo nunc confugies, *Hea.* 793. — confugere anhelus domum, *He.* 824.

Confuto; confutavit iratum patrem, *Ph.* 477. — dietis confutabitur, *Hea.* 950.

Conger, vel *Congrus*; congruum istum maximum in aqua subito ludere, *Ad.* 378.

Congero; ad te patris peneum omnem congerebam, *En.* 310.

Conglutino; meretricios amores nuptiis congutinas, *A.* 915.

Congrediar, congregere ætatum, *Ph.* 851.

Congruo; Mulier mulieri magis congruit, *Ph.* 725. — omnes congruunt, *Ph.* 264. — ne nos inter nos congruere (Nos consentire, *Ed.*) sentiant, *Hea.* 511.

Conjecto; neque scio quid conjectem, *En.* 543.

Conjectura; quibus conjectura facile sit, *Ad.* 826. — qui conjecturam hanc nunc facio, *A.* 513.

— quantum ex ipsa re conjecturam cepimus, Hea. 266. — ego de me facio conjecturam, Hea. 574.

Conjicio (Suspicio); annos sexaginta natus es, aut plus eo, ut conjicio, Hea. 63. — tu conjicito cetera, Ph. 166. — nequeo satis mirari, neque conjicere, En. 547.

Conjicio (Jacio); in nuptias conjeci herilem filium, Ad. 470. — in quod me conjeci malum? He. 132. — qui me hodie ex tranquillissima re conjecisti in nuptias, A. 632. — continuo hic se conjecit istro, Hea. 277. — ne me in lætitiā frustra conjicias, Hea. 292. — ne me in breve conjicias tempus, He. 843. — hinc me conjicerem protinus in pedes, Ph. 191. — si omnes hunc conjectum iu nuptias inimici vellent, A. 668.

Conjugium; conjugio liberali devinctus, A. 562.

Conjuratio; quæ hæc est conjuratio? He. 198.

Conor; at ego obviam conabar tibi, Dave, Ph. 52: — scio quid conere, A. 705. — si sensero hodie quidquam in his te nuptiis fallaciæ conari, A. 197. — hem, egone istuc conari queam? A. 270. — cona: manibus, pedibus, uocetque et dies, A. 678.

Conqueror; neque voce alia, ac res monebat, ipsa poterat conqueri, He. 375.

Conscindo; vestem omnem miseræ discidit: tum ipsam capillo conscidit, En. 646. — virgo conscissa veste lacrymans obiect, Eu. 819.

Conscius, a, um; parturire eam, neque gravidam esse ex te, solus conscius, He. 392. — qui tam audaci facinoris mihi conscius sis? Ph. 156. — ubi comperi ex his, qui ei fuere consocii, Hea. 121. —

ego, pol, quæ mihi sum conscia, hoc certo scio, Eu. 199. — ego conscia mihi sum, Ad. 349.

Consector; est genus hominum, qui, etc. hos consector, Eu. 149.

Consentire; ne nos inter nos consentire sentiant, Hea. 511.

Consequor; ego consequor, Hea. 277. — recta consequor, He. 372. — mater consequitur, He. 378. — eam consequitur alienus puer, He. 649. — Bacchis consecuta est illico, Hea. 906. — quæ consecuta est nox, He. 137. — matrem ipsam mors consecuta est, Ph. 749. — sed quam cito sunt consecutæ mulieres, Hea. 375. — consequar jam te, mea mater, He. 358. — hæc ornamentis consequentur alteræ, Hea. 837. — ucesse est consilia consequi consimilia, Hea. 209.

Conserva; summa forma conservam domi videbit, Eu. 366. — conservam esse credidi, Px. Conservam! Eu. 857, 858.

Conseruo; conservasti te, atque illam, Hea. 653. — conserva, quare, parce, Ad. 817.

Conservus; conservis ad eundem istuc præcipio modum, Ad. 425.

Considero; in animo vitam tuam considero, Hea. 385.

Consilium; consilium illud rectum est, En. 783. — non est consilium, pater, He. 494. — hoc nostrum consilium fuit, Ph. 933. — scelestus Davus si quid consilii habet, A. 159. — quid enim illo consilii capiet, A. 170. — neque pol consilii locum habeo, A. 321. — reviso quid capient consilii, A. 405. — quum intellexeras, id consilii capere, A. 519. — nulli consilii sum, A. 610. — neque, quid nunc consilii capiam, scio, Eu. 866. — pectore consistere nihil

consilii quit, Ad. 616. — queso, quid istuc consilii est? He. 588. — quid das consilii? He. 715. — quod quidem me factum consilii incertum facit, Ph. 577. — huic equidem consilio palmam do, Hea. 709. — eo pacto et gnati vitam, et consilium meum cognosces, A. 49. — advenio, consilium expetens, A. 320. — valde consilium callidum, A. 591. — si hunc conjectum in nuptias inimici vellet: quod, nisi hoc, consilium darent? A. 670. — consilium quero, A. 724. — repudio, quod consilium primum intenderam, A. 735. — quæ res in se neque consilium, neque modum habet ullum, Eu. 57. — simul consilium cum re amisti? Eu. 241. — nunquam vidi melius consilium dari, Eu. 376. — consilium volo capere una tecum, Eu. 614. — qui mihi consilium dedit, ut facerem, Eu. 1044. — consilium, quod cepi, rectum esse scio, Hea. 327. — age, age, cedo istuc tuum consilium, Hea. 332. — nonne id flagitium est, te alii consilium dare? Hea. 923. — mihi, qui id dedissem consilium, egit gratias, Ad. 369. — is, quod mihi de hac re dederit consilium, id sequar, Ad. 501; Ph. 461. — arhitror, te tuum consilium contempsisse, He. 90. — sed non minquam nunc consilium, He. 616. — hoc consilium, quod dicam, dedit, Ph. 124. — nullus es, Geta, nisi jam aliquod tibi consilium celere repperis, Ph. 179. — hujus consilio fretus sum, A. 337. — quasi tu dicas, factum id consilio meo, A. 503. — ne tu hoc mihi posterius dicas, Davi factum consilio, aut dolis, A. 510. — eam consilio regere non potes, Eu. 58.

— qua spe, aut quo consilio hacimus? Eu. 1024. — aut consolando, aut consilio, aut re jvero, Hea. 86. — irrides in re tanta? neque me quidquam consilio adjuvas? Hea. 984. — quem (amorem) ego tum consilio missum feci, He. 408. — cujus hæc sunt consilio omnia, He. 514. — aderam, cujus consilio ea par fuerat prospici, He. 561. — ut aiebat, de ejus consilio sese velle facere, quod ad hanc rem attinet, Ph. 481. — modo ut hoc consilio possiet discedi, ut istam ducat, Ph. 772. — hic redde omnia, quæ nunc sunt certa ei consilia, incerta ut sient, A. 391. — jam instructa sunt mihi in corde consilia omnia, Ph. 321. — Davus intimus est eorum consiliis, A. 577. — facile omnes, quum valeamus, recta consilia ægrotis damus, A. 36. — mea consilia ut tibi credam omnia, Eu. 128. — credere consilia, Eu. 403. — necesse est, consilia consequi consimilia, Hea. 229. — conferunt consilia adolescentes, Hea. 474. — si omnes omnia sua consilia conferant, Ad. 300. — illi credunt consilia omnia, Ad. 876. — quo consilia hæc referam? Ph. 727. — viden' me tuis consiliis miserum impeditum esse? A. 618. — quantas suis consiliis mihi confecit sollicitudines, A. 652. — natura tu illi pater es, consiliis ego, Ad. 127.

Consimilis; cujus mos maxime est consimilis vestrum, Hea. 393. — consimilis moribus, Hea. 1021. — consimilem luserat jam olim ille ludum, Eu. 586. — formæ mores consimiles, Hea. 382. — necesse est, Clitipho, consilia consequi consimilia, Hea. 209.

Consisto; ubi ad ipsum veni di-

verticalum, constitui, Eu. 635. — otiose nunc jam illico hic consiste, Ad. 157. — pectore consistere nihil consilii quit, Ad. 616.

Consobrinus; Phania, consobrinus noster, He. 459.

Consolor; quid consolare me? He. 193. — illum miseram consolare, Ph. 564. — istam, quod potes, fac consolare, Ad. 514. — aut consolando, aut consilio, aut re juvero, Hea. 86.

Conspicui; tuum conspectum fugit, Hea. 434. — scio, iis fore meum conspectum invisum hodie, He. 789. — ipsum gestio dari mihi in conspectum, Ph. 261. — itane patris sis conspectum veritum hinc abisse? Ph. 315. — neque mihi in conspectum prodest, Ph. 443. — illam e conspectu amisi meo, Eu. 293. — fugere e conspectu illico, He. 182.

Conspicor; cur ergo in his ego te conspicio regionibus? Eu. 1061. — neque tam vesperi domum revortor, quin te in fundo conspicer fodere, Hea. 68.

Constabilis; tuam rem constabilis, Ad. 775.

Constituo; constitui cum quodam hospite, He. 195. — quod constitui me hodie conventurum eum, He. 437. — et is hodie venturum ad me constituit domum, Eu. 205. — nam illi mihi dotem jam constituerant dare, Ph. 675. — aut quum venturam dixero et constituerem, Hea. 716. — constitutum nuptiæ, A. 269. — tempus constitutum, Eu. 541.

Constringo; pro mœcho constringere, Eu. 992. — quadrupedem constringito, A. 867.

Consuefacio; nihil prætermitto: consuefacio, Ad. 415. — ea ne me

celet, consuefecit filium, Ad. 54. — consuefacere filium, sua sponte recte facere, Ad. 74.

Consuesco; cum illa consuevit prius, Ad. 670. — cum ejus consuevit olim matre in Lenuo clanculum, Ph. 872. — quicquid tot consuesset annos, He. 555.

Consuetudo; ut neque me consuetudo, neque amor, commoveat, A. 279. — me graviter consuetudo ejus tenet, He. 404. — parvæ consuetudinis causa, A. 110. — propter hujusce hospitiæ consuetudinem? A. 440. — quotidianæ vitæ consuetudo, Hea. 283. — mitto rem: consuetudinem ipsorum, Ad. 824. — quam mox veniat, qui adimat hanc mihi consuetudinem, Ph. 161. — consuetudine, et conjugio liberali devinctus, A. 561. — veterem in nova corpori uti consuetudine, He. 37. — antiqua consuetudine agitare, He. 92.

Consuetus, a, um; ut consuetum facile amorem cerneret, A. 135.

Consulo; pessime istoc in te atque in illum consulis, Hea. 437. — tun' consulis quidquam? Ad. 128. — quæ vos propter adolescentiam consulitis parum, Ad. 998. — recte ego consului meæ, He. 559. — post consulam, Ad. 987. — quod ad hanc rem opus est, porro consule, Ad. 336. — id oro te, in commune ut consulas, A. 549. — quid me fiat, parvi pendis, dum illi consulas, Hea. 715. — ut id consulerem, interea vita ut iu tuto foret, Ph. 733. — illi certe, quæ nunc tibi domi est, consuleres, Ph. 468. — consilere in longitudinem, Hea. 965. — dum tempus consulendi est, He. 746. — cui de integro est potestas etiam consu-

lendi quid velis, Ph. 174. — ot qui mihi consultum optime velit esse, Ph. 153.

Consultatio; nulla tibi hic jam consultatio est, He. 650.

Consumo; quod in opere faciundo operæ consumis tuæ, Hea. 73. — io apparando consumunt diem, Ad. 904. — si quid consili habet, ut consumat nunc, A. 160. — sumat, consomat, perdat, decretum est pati, Hea. 465.

Consumurro; Syrus cum illo vestro consumurrat, Hea. 473.

Contamino; ne hoc gaudium contamioet vita ægritudine aliqua, Eu. 552. — multas contaminasse Græcas, Hea. 17. — in eo disputant, econtaminari non decere fabulas, A. 16.

Contego; illi miseræ injuriam contexeris, He. 401.

Contemno; hic ego illum contempni præ me, Eu. 239. — num, quid habes quod contemnas? Eu. 475. — oam quo redibo ore ad eam, quam contempserim? Ph. 916. — arbitror, te tuum consilium contempnisse, He. 90. — o Dave, itan' contemnor abs te? A. 493. — quot modis contemptus, A. 248. — tamen contemptus abs te: hæc habui in memoria, Eo. 170.

Contemplor; vultum contemplamini, Ph. 210. — contemplamini me, Ph. 549. — at, ut satis contemplata modo sis, Hea. 617.

Contentus, a, um; quia oque tu uno eras contenta, Eu. 122. — quæ paululo tum erat contenta, Hea. 446.

Contrivō; quid hic conterimus operam frustra? Ph. 209. — contrivi io quærendo vitam, atque ætatem, Ad. 873. — ambulando totum hunc contrivi diem, He. 816.

Contineus; hoc oemo fuit magis contineus, Eu. 227.

Continentia; spectatum satis putabam, et magnum exemplum continentiae, A. 92.

Contineo; quæ vera audivi, contineo optime, Eu. 103. — vix me contineo, quin involem in capillum, Eu. 858. — ruri fere se continebat, Ph. 364. — continebit posthac, si sapiet, mausus, Ad. 567. — equidem cupio: et vix contineor, He. 615.

Contingo; hanc omni expetivi, contigit, A. 698. — cui tam subito tot contigerint commoda, Eu. 1032. — ut hæc, quæ contigerint, sciat? Ph. 844. — velle te id, quod non potest contingere, Hea. 324. — tot gaudia illi contigisse lætor, He. 834.

Continuo (adv.); egomet continuo mecum, A. 82. — mors continuo ipsam occupat, A. 297. — continuo percurro ad forum, A. 356. — ego me continuo ad Chremem, A. 362. — continuo dari tibi verba censes, A. 505. — continuo palam est, Eu. 104. — continuo adcurrit ad me, Eu. 335. — ubi oominabit Phædriam, tu Pamphilam continuo, Eo. 441. — post continuo exeo, Eu. 493. — continuo hæc adornant ut lavet, Eu. 582. — ille continuo irasci, Eu. 618. — continuo hic se conjecit iatro, Hea. 277. — unliet telam deserit continuo, Hea. 306. — continuo hic adero, Hea. 502. — continuo injecisse verba, Hea. 893. — miror, continuo non jussisse abripi me, Hea. 1003. — quiu pugnis continuo in mala hæreat, Ad. 172. — patrem continuo convenit Philumenæ, He. 191. — omnem rem narrabit, scio, conti-

nuo sola soli, He. 350. — continuo vultum earum sensi immutari, He. 369. — continuo exponetur, He. 400. — adierit continuo, hoc mihi ex te audierit, He. 814. — hic Phaedria continuo quendam nactus est puellulam, Ph. 81. — ibi continuo Antiopho, Ph. 101.

Contortor; honorum extortor, legum contortor, Ph. 374.

Contra; quod donum huic dono contra comparet, En. 355. — si laudabit haec illius formam: tu huius contra, En. 444. — voluit facere contra huic egre, Eu. 624. — uxorem nunquam habui. Ille contra, haec omnia, Ad. 44. — ille ut item contra me habeat, facio sedulo, Ad. 50. — nunc experiamur contra haec, Ad. 881. — non contra insidiare? He. 70. — contra gratiam referre, He. 583. — at tu mihi contra nunc videre fortunatus, Ph. 173. — nunc contra omnia haec, Ph. 520. — audi nunc contra jam, Ph. 698.

Controversia; sine controversia, Ph. 853.

Contumelia; quid est, si non haec contumelia est? A. 237. — nam istaec quidem contumelia est, Hea. 566. — ne ulla merito contumelia fieri a vobis posset, He. 470. — contumeliae causa, En. 876. — contumeliam tam insignem accipiam? En. 770. — ad contumeliam omnia accipiant magis, Ad. 608. — quin novo modo ei faceres contumeliam, Ph. 971. — digna contumelia, En. 864. — meretricum contumeliae? Eu. 48. — tegere contumelias, He. 166. — contumelias nunquam cessavit dicere hodie, Ph. 376. — libido oclusa contumeliis, A. 558.

Contumeliase; en unquam cui-

quam contumeliosius audistis factam injuriam? Ph. 348.

Conturbo; conturbasti mihi rationes omnes, En. 867.

Convaso; aliquid convassasem, Ph. 191.

Convenio; sed viane adesse me una, dum istam convenis? He.

725. — nomen non convenit, A. 944. — haud convenit una ire cum amica imperatorem in via, Eu. 494. — non convenit, nunc me ipsum fugere, Hea. 165. — in me quidvis harum rerum convenit, Hea. 877. — patrem continuo convenit Philumenae, He. 191. — conveniunt mores, A. 698. — haec fratri mecum non conveniunt, Ad. 59. — primo bene conveniebat inter eas, He. 178. — puerum conveni Chremis, A. 369. — conveni hodie adveniens quemdam mei loci hinc, Eu. 234. — quae convenere in Andriam, A. 13. — nunc Chremem conveniam, A. 529. — tace! egomet conveniam jam ipsum, Ad. 210. — fratrem conveniam, Ad. 500. — Micionem conveniam, Ad. 515. — ego Aeschinum conveniam, Ad. 640. — ego hos conveniam, Ad. 761. — an conveniam modo? He. 436. — conveniet numerus, Ph. 53. — Callidemidem conveni, He. 433. — solum solus conveni, He. 557. — conveniam Pamphilum, A. 227. — conveniam Parmenonem, Eu. 1004. — conveniat hanc priusquam hinc abest, Ph. 718. — convenire nuptiis? A. 367. — convenire et colloqui, Eu. 467. — hominem convenire, Ad. 155. — dic convenisse, Hea. 864. — tempus conveniendi patris? Ph. 827. — conveniendus Phormio est, Ph. 905. — Laches me nunc conventam esse expetit, He. 727. —

quod constitui me hodie conventurum eum, He. 437. — nec conventurum inter nos posthac esse arbitrator, He. 659. — constitui me esse illum conventuram, He. 196.

Conventus; comitum conventus, strepitus, He. 35.

Converto, vel *Convorto*; transactare, convertam me domum, Ad. 287. — Deum sese in hominem convertisse, Eu. 588. — ad salutem converti, A. 674.

Convicium; fecisse convicium, Ad. 181.

Convinco; convincas esse illum tuum? Hea. 1019. — convincas facile ex te natum, Hea. 1022.

Conviva; tum me convivam solum abducebat sibi, Eu. 407. — egomet convivam moror, Hea. 172.

Convivium; in convivium illam? (adducit), En. 626. — apparare de die convivium, Ad. 970. — agitare libere convivium, He. 93. — quo pacto Rhodium tetigerim in convivio, Eu. 420. — una in convivio erat hic, Eu. 422. — ille semper egit vitam in otio, in conviviis, Ad. 867.

Convivor; crebro convivisier, Hea. 206.

Convolo; populus convolat, He. 40.

Copia; inspicundi esset copia, Eu. 21. — tangendi copia, Eu. 639. — amica tecum siue metu ut sit, copia est, Hea. 328. — neque amitteudi, nec retinendi copia, Ph. 176. — auxilii copia, A. 321. — Date crescendi copiam; novarum qui spectandi faciunt copiam siue vitis, Hea. 28, 29. — nam ea res dedit tum existimandi copiam, Hea. 282. — ne quam siliam quærat copiam, Hea. 928. — obsecrat, sibi ut ejus faciat copiam, Ph. 113. — quid ego ex

hac inopia nunc capiam, et quid tu ex hac copia, Ph. 167.

Copias, arum; in angustum oppido nunc meæ coguntur copiarum, Hea. 669. — militem secum ad te quantas copias adducere? Eu. 754.

Coquo; favillæ plena, coquendo, Ad. 851.

Coquus; concurrunt læti mi obviam coqui, Eu. 257.

Cor; aut tibi nuptiæ hæ sunt cordi. Pa. Cordi? A. 329. — neque meo cordi esse quemquam cariorem hoc Phædria, Eu. 201. — uterque utrique est cordi, Ph. 799. — cura ex corde excessit, He. 347. — jam instructa sunt mihi corde consilia omnia, Ph. 321.

Coram; non imperabat coram, A. 491. — sine, illum huc coram adducam, A. 902. — aute oculos coram amatorem adduxi tuum! Eu. 793. — coram in os laudare, Ad. 269. — coram ipsum cedo, Ad. 485. — te ipsum purgare ipsis coram, placabilius est, Ad. 610. — quæ tute dudum coram me incusaveras, Ph. 913.

Corinthus; fuit quædam anus Corinthia hic, Hea. 600. — erat hic Corinthia anus, haud impura, Hea. 629.

Corinthus; quæ cum milite Corinthum hinc sum profecta inhumanissimo, He. 86. — est e Corintho hic advena anus, Hea. 96.

Cornu; tu, Simaliu, in sinistrum cornu, Eu. 774.

Corpus; corpus solidum, et succi plenum, Eu. 318. — quæ habitudo est corporis! Eu. 242. — germis corpus et animo, Ad. 961.

Corrado; corrasit omnia, Hea. 89. — minas decem corradet aliunde, Ad. 243. — nuptus hoc corraditur, Ph. 40.

Corrector; corrector! nempo tua arte viginti minis pro psaltria periere, Ad. 746.

Corrigo; quod peccatum a nobis ortum est, corrigo, Ad. 595. — nisi quis correxit miles, quod intellexi minus, Eu. 736. — vobis corrigimus, te iudice ipso, He. 254. — illud, quod cecidit forte, id arte ut corrigas, Ad. 745. — corrigere gnatum, A. 598. — consiliis parum, hæc reprehendere, et corrigere me, Ad. 999. — at si corrigitur, quot commoditates, vide, A. 570.

Corripio; modo me intro ut corripui timidus, He. 365. — corripui illico me inde lacrymans, He. 376. — corripuit derепente tacitus sese ad filiam, He. 518.

Corrumpto; facilitas corrumpit animos, He. 248. — praudium corrumpitur, Ad. 590. — hi (piscis) mihi ne corrumpantur, cautio est, Ad. 422. — sed vereor, ne mulier me absente hic corrupta sit, Hea. 231. — inveniet inopem potius, quam te corrumpi sinat, A. 397. — illum corrumpi sinis, Ad. 188.

Corruptela; corruptela liberum, Ad. 797.

Cras; cras est mihi iudicium, Eu. 338. — Thais maximo te orabat opere, ut cras redires, Eu. 533. — de argento, somnium: mox; cras redi, Ad. 205. — rus cras cum filio cum primo luco ibo hinc, Ad. 844. — cras mane, Ph. 530.

Crassus; magnus, crassus, He. 440.

Cratinus; scin' Cratini, huius ditis, ædes? Ad. 583. — ego Cratinum censeo, si tibi videtur, Dx. Dio, Cratine, Ph. 447, 448.

Creber, bra, brum; hæccine erant itiones crebræ? Ph. 1011.

Crebro; scortari crebro nolum;

nolunt crebro convivari, Hea. 206. — ruri crebro esse, He. 215. — si clamorem ejus hic crebro audiat, He. 412.

Credibilis, le; hoccin' est credibile, A. 627.

Credo; quem ego credo manibus pedibusque obnixus omnis facturum, A. 161. — credo, inaspetrabo, A. 314. — quem ego nunc credo, me querere, A. 342. — credon' tibi hoc? A. 498. — uude id scis? Da. Audivi, et credo, A. 512. — satis credo, si advigilaveris, A. 675. — credo: et id facturas, Davus dum prædixit mihi, A. 842. — tuam inveniri gaudeo. Pa. Credo, pater, A. 941. — omnes nos gaudere hoc, Chreme, te credo credere. Cu. Ita me Di ament, credo, A. 949. — illam me credo haud nosse, A. 954. — credo, ut sit, misera prae amore exclusi hunc foras, Eu. 98. — num quidnam quod nolis, vides? Pa. Te. Gx. Credo, En. 272. — perpulchra credo dona, haud nostris similia, En. 468. — credo ei placere hoc, En. 520. — credo equidem illum jam adfuturum esse, En. 738. — nescio; nisi amasse credo Pamphilam, Eu. 826. — debeam, credo, isti quidquam furcifero, Eu. 861. — nihil tibi quidquam credo, En. 883. — non pol credo, Chærea, Eu. 900. — reddam hercle. Px. Credo, En. 1018. — gaudeo. Cu. Satis credo, En. 1050. — ita credo, Hea. 211, 688. — si hæc sunt vera, ita uti credo, Hea. 296. — credo, Hea. 400, 787; Ad. 977; Ph. 255, 699. — credo; neque id injuria, Hea. 581. — etsi incredibile est, credere? Credo, Hea. 625. — credo, id cogitasti, Hea. 641. — pudore et liberalitate liberos retinere satius esse credo,

quam metu, Ad. 58. — credo jam, ut solet, iurgabit, Ad. 79. — postremo, nuper, credo, jam omnium tacebat, Ad. 151. — credo istuc melius esse, Ad. 222. — credo abductum in ganeum aliquo, Ad. 360. — credo, ut est dementia, Ad. 390. — operis aliquid facere credo, Ad. 520. — nisi me credo huic esse natum rei, Ad. 547. — credo bercele, Ad. 687. — facturum credo, Ad. 754. — si adesset, credo, ibi ejus commiseresceret, He. 129. — credo ita videri tibi, He. 141. — nemini plura acerba esse credo ex amore oblata, He. 281. — credo ipsum ad me exire, He. 521. — credo: neque adeo arbitrari patris est aliter, He. 529. — nullam pol credo mulierem me miseriorem vivere, He. 566. — credo ea gratia concordem magis fore, He. 617. — puerum injussu; credo, non tollent meo, He. 704. — credo, ædepol, te non nihil mirari, He. 732. — me expectat, credo; adibo, He. 856. — ei, credo, munus hoc corraditur, Pb. 40. — ad precatorem adeam, credo, Ph. 140. — ego sedulo hunc dixisse credo, Ph. 453. — at meo merito, credo, Pb. 1030. — quas credis esse has, non sunt veræ nuptiæ, A. 47. — itan' credis? A. 400. — quid credis? A. 936. — quid? tu his rebus credis fieri? En. 245. — jam satis credis sobriam esse me? En. 702. — credis hic quod dicit? Eu. 704. — mirum ni tu credis quod iste dicit, Eu. 709, 710. — credin'? Gn. Innocerte, Eu. 811. — credin' te impone abiturnum, En. 851. — quid illi credis animi tum fuisse? Eu. 1014. — erras, si id credis, et me ignoras, Hea. 105. — quid illum porro credis facturum? Hea. 591. — atqui tu hanc jocari cre-

dis? Hea. 729. — ita sinnt. Ch. Et tu credis? Mx. Omnia, Hea. 854. — an non credis? Ad. 137. — sanum te credis esse? Ad. 752. — non mihi credis? Ph. 491. — etiam nunc credis, te ignorarier? Pb. 930. — hic nunc me credit aliquam sibi fallaciam portare, A. 433. — dum id rescitum iri credit, tantisper cavet, Ad. 70. — Sostrata credit, mihi me psaltriam hanc emissee, Ad. 619. — quid illi tandem creditis fore animi misero? Ad. 669. — propter suam impotentiam se semper credunt negligi, Ad. 609. — illi credunt consilia omnia, Ad. 876. — egon' cui daturus non sum, nt ei despondeam? Sy. Credebam. Ch. Minime, Hea. 785. — neque ei credebam primo, He. 713. — quid? credebas, dormienti hæc tibi confecturos Deos? Ad. 697. — sororem plerique esse credebant meam, Eu. 118. — egon' istuc facerem? St. Credidi, A. 586. — tamen, obsecro te, hoc dictum erat? vetus credidi, En. 428. — conservam esse credidi, Eu. 857. — callidum et disertum credidi boniuem, Eu. 1010. — abii ad proximos, qui erant tibi: eis commisi, et credidi, Hea. 968. — quod ego nunquam credidi fore, He. 98. — sed non credidi adeo, nt etiam totam hanc odisset domum, He. 221. — nam olim soli credidi, ea me abstinuisse, He. 410. — non credidi ædepol adeo inhumanum fore, He. 499. — ego etiam illorum esse hanc culpam credidi, He. 535. — ego quoque etiam credidi, He. 762. — me hujusmodi esse sciebat: ego hunc esse aliter credidi, Pb. 528. — credidi. Quid ad me ibatis? Ph. 899. — an tu hunc credidisti esse, obsecro? Eu. 679. — nisi si

me in illo credidisti esse hominum numero, Ad. 596. — me tum uxorem credidisti ducturum; Ad. 815. — alios tuum rem credidisti magis, quam tete, animadversuros? Ph. 467. — id sibi negoti credidit solum dari, A. 2. — quam mihi suum animum, atque vitam credidit, A. 272. — quid isti credam? res ipsa iudicat, Eu. 704. — quid ego, obsecro, huic credam, qui nihil dixit? Ph. 996. — dum amicam meam esse credit, non committet filiam, Hea. 714. — crede, inquam, hoc mihi, Pamphile, A. 410. — crede hoc meæ fidei, Eu. 897. — crede, inquam, mihi, Hea. 85. — crede, et nostrum te esse credito, Hea. 1036. — non est flagitium, mihi crede, Ad. 102. — crede hoc; ego meum jus persequar, Ad. 164. — crede mihi, gaudelis facto, Ph. 493. — quod illum facere credito, Hea. 577. — nostrum te esse credito, Hea. 1036. — aliquid credito, Phormio, esse causæ, Ph. 873. — oh! tibi ego ut credam, furcifer? A. 620. — mea consilia ut tibi credam omnia, Eu. 128. — sed qui istuc credam ita esse? He. 103. — quam eum esse graviter laturum credam, He. 261. — timeo, ne aliud credam, atque aliud nunties, He. 845. — factis ut credam, facis, He. 858. — sed, qui istuc credam ita esse, Ph. 854. — quid credas? A. 500. — ne vacuum esse me unuc ad narraudum credas, A. 708. — non te credas Davum ludere, A. 789. — hoc modo te obsecro, ut ne credas a me allegatum huic senem, A. 901. — oro, ne quid credas me advorsum edictum facere esse ausam, Hea. 623. — ut nihil credas intelligere, nisi idem dictum sit centies,

Hea. 882. — credas animum ibi esse, Hea. 1065. — quid credas jam? aut cui credas? Ad. 331. — aliquid moneat, ut illa, quæ te scire credas, nescias? Ad. 861. — immo etiam, hoc qui occultari facilius credas, dabo, He. 870. — immo etiam dabo, quo magis credas, Ph. 877. — cave isti quidquam credas, Ph. 992. — vel hoc quis nun credat, qui norit te, abs te esse ortum? A. 490. — ut per me stetit credat, A. 701, 703. — ut, quum uarret senex voster nostro, istam esse amicam gnati, non credat tamen, Hea. 712. — qui imperium credat gravius esse, aut stabilius, Ad. 66. — ipsum id metuo, ut credant, Ad. 630. — exple animum iis, ut credant, He. 788. — ne conficere credant argentum suum, Ph. 838. — non impulit me, hæc unne omnino ut crederem, A. 525. — si istuc crederem sincere dici, Eu. 176. — nec quum male facerem, crederem mihi impunius licere, Hea. 560. — ut uossem causam, crederem vera huic loqui, Ph. 278. — sumeret alicunde. Ga. Hui! dixti pulchre, siquidem quisquam crederet, Ph. 302. — per ego te Deos oro, ut ne illis animum inducas credere, A. 836. — nos gaudere hoc, te credo, credere, A. 949. — credere omuem exercitum, consilia, Eu. 402. — quid? illicone credere ea, quæ dixi, oportuit te? Eu. 1011. — principio ego vos credere ambos hoc mihi vehementer velim, Eu. 1068. — nec tibi ille est credere ausus, quæ est æquum patri, Hea. 156. — vin' me istuc tibi, etsi incredibile est, credere? Hea. 624. — fac ut audeat tibi credere omnia, Hea. 927. — quandoquidem hoenunquam mihi ipse vo-

luit credere, Ad. 644. — jurabat quoties, ut quisvis facile posset credere, He. 61. — te hoc mihi cupio credere, He. 365. — verere verba ei credere? Ph. 61. — vin' me hoc credere? Ph. 809. — pergin' credere? Ph. 995. — si compererit crimini tua se falso uxor credidisse, He. 780. — bene factum te advenisse, Pamphile. Pa. Creditor, He. 457. — ita ut joati soli credita est, Eu. 830. — igtotum est: tacitum est: creditum est, Ad. 475. — est vero huic credendum, Chreme? A. 919. — sed, quod magis credeudum siet, Hea. 1020.

Crepe; foris crepuit, Ad. 265. — fores crepuere, Eu. 1028. — crepuerunt fores, Hea. 173, 613.

Cresco; plagæ crescunt, Ph. 780. — date crescendi copiam, Hea. 28.

Crimen; si compererit crimini tua se falso uxor credidisse, He. 780. — hera in crimine veniet, He. 335. — teque hoc crimine expedi, He. 755. — atque ex crimine hoc Antiphonem eripiam, Ph. 322.

Criminor; hanc metui, ne me criminaretur tibi, Eu. 854.

Cripius; He. 440.

Crito; quem video? estne hic Crito sobrinus Chrysidis? A. 803. — Andrium ego Critonem video? certe is est, A. 908. — Hea. 498; passim alibi.

Cruciat; (subat.) hanc jam oportet in cruciatum hinc abripi, A. 788. — quo lubet cruciatu per me exquire, He. 774.

Crucio; Chremes nimis graviter cruciat adolescentulum, Hea. 1047. — nos omnibus cruciant modis, Eu. 384. — an cuiquam est usus homini, ne ut cruciet? Hea. 81. — ne crucia te, anime mi, Eu. 95. — crucior miser, A. 853. — cru-

cior, holum tantum mihi ereptum tam subito e faucibus, Hea. 673.

Crux; quid meritis? Da. Crucem, A. 623. — in malam crucem! Ph. 368. — querere in malo crucem? Ph. 543. — illis crucibus nunc referam gratiam, Eu. 383.

Ctesipho; o Ctesipho! Cr. O Syre! Aeschinus ubi est? Ad. 261. — commissatorem haud sane commodum, praesertim Ctesiphoni, Ad. 788. — Ctesiphonem video. Latus est de amica, Ad. 253; passim alibi.

Cubiculum; in cubiculum iri ductum, Ad. 698.

Cubo; cogas, ut enim illa una cubet, Ad. 855. — cum virgine una adolescens cubuerit plus potus, He. 138.

Cudo; argentum cudo, Hea. 740. — istæ in me cudetur faba, Eu. 381.

Cujus, a, um; cujus puerum hic apposuiati? A. 765. — quid? virgo, cuja est? Eu. 321. — nunc qui scripserit, et cuja Græca sit, Hea. 8. — Suamue esse aiebat? Ca. Non. Cu. Cujam igitur? A. 934.

Culpa; in te omnis hæret culpa sola, Sostrata, He. 229. — nostrane ea culpa est, an iudicum? Ph. 275. — culpam in te transferet, A. 380. — ne post conferas culpam in me, Eu. 389. — conscia mihi sum, a me culpam esse hanc procul, Ad. 349. — illorum esse hanc culpam credidi, quæ te est pænes, He. 535. — nullam de his rebus culpam commeruit, He. 631. — commercioise culpam, Ph. 206. — culpam Antipho in se admisierit, Ph. 270. — esse in hac culpam meritam non nego, Ph. 1013. — culpa non factum est mea, Eu. 979. — tua culpa, Ad. 215. — hæc adeo mea culpa fateor fieri, Ad. 632. — non mea pol culpa eve-

nit, He. 228. — illius dices culpa factum, He. 232. — me uxorem in culpa iuventurum arbitror, He. 299. — neque mea culpa hoc discidium eveulase, id testor ! He. 476. — reperire mulierem, quæ careat culpa ? He. 663. — nam is quidem in culpa non est, He. 700. — sua culpa ut sciat factum me esse acerrimum, Ph. 262. — uostrapte culpa facimus, ut, Ph. 765. — minus queo viri culpâ, quam me dignum est, Ph. 786.

Culpa ; quod qui rescierit, culpeut, Eu. 387.

Cum (præpos.) ; cum quibus erat cumque una, A. 63. — satis cum periculo, A. 131. — abin' hinc in malam rem cum suspitione isthac, A. 318. — cum eo injuriam hauc expostulem ? A. 641. — habere student cum summo prolo ? A. 883. — dignus es cum tua religione, odio, A. 943. — egon' quidquam cum ista factis tibi respondeam ? Eu. 153. — quis est tam potens cum tanto nuere hoc ? Eu. 353. — roget quis, quid tibi cum illa ? Eu. 296. — equis cum ea una ? Eu. 308. — uolo me in via cum hac veste videat, Eu. 906. — Clitipho cum spe pendeat animi, Hea. 727. — ut te quidem omnes Dii, Demque, quantum est, Syre, cum tuo istoc invento, cumque incepto perdiunt ! Hea. 811. — hoc tu facito : cum animo cogites, Ad. 502. — quod cum salute ejus fiat, Ad. 521. — qui cum illa consuevit prius, Ad. 670. — quid nobis cum illis ? Ad. 682. — ut, Syre, te cum tua monstratione magna perdat Jupiter ! Ad. 717. — ue cum poeta scriptura evanesceret, He. 13. — si cum illo habuerit rem postea, He. 718. — et si tibi res sit cum eo lenone, Ph.

171. — ut hæc ita essent, cum illo haud stares, Ph. 269, 465. — cum illo ut mutet fidem, Ph. 511. — inter vos sic hæc potius cum bona ut componatur gratia, quam cum mala, Ph. 620, 621. — parce, sodes, ut possis cum illa, Ph. 793 ; et passim alibi.

Mecum ; egomet continuo mecum ; certe captus est ! A. 82. — ue te oblectes : mecum tota sis, Eu. 195. — id equidem adveniens mecum stomachabar modo, Eu. 323. — ait, rem seriam velle agere mecum, Eu. 514. — ipsa accumbere mecum, Eu. 516. — ocepi mecum cogitare, Eu. 636. — pergiu', acceasta, mecum perplexe loqui ? Eu. 816. — dnm illum modo habeam mecum, Hea. 466. — mecum una simul, Hea. 908. — hæc fratri mecum non conveniunt, Ad. 59. — quid tibi rei mecum est, Ad. 178. — testis mecum est annulus, quem amiserat, Ad. 348. — qui minus mihi idem jus æquum est esse, quod mecum est tibi ? Ad. 805. — sed ut tacita mecum gaudeam, He. 107. — ubi hoc cognoverit, non posse se mecum esse, He. 156. — hanc abere orationem mecum institit, He. 381. — etiam mecum litigas ? He. 507. — redi mecum in memoriam, Ph. 801. — itaue mecum agitis ? Ph. 967 ; et alibi passim.

Nobiscum ; ut nobiscum esset hodie, Hea. 185. — et tu nobiscum una, si opus sit, Ad. 757.

Quicum ; quocum. Quicum ? Do. Cum Parmenone, Eu. 698. — quicum res tibi est, peregrinus est, Eu. 758. — quicum loquitur filius ? Hea. 178. — is, quicum exposita est gnata, Hea. 615. — psaltriam, si Dis placet, paravit quicum vivat,

Ad. 478. — ut habeam, quicum cantites, Ad. 754. — etsi tibi rea sit cum eo lenone, quocum mihi est, Ph. 171. — offendi adveniens, quicum volebam collocatam filiam, Ph. 758. — ego eum illo, quocum tum uno rem habebam hospite, ahii huc, Eu. 119. — essem una, quaecum cupiebam, Eu. 574. — quicum tot consuesset annos, He. 555. — nos, quibuscum est res, non sinunt, Hea. 388.

Secum; filium perduxere illuc, secum ut una esset, A. 81. — eteum ipse secum eam rem recta reputavit via, A. 443. — bene dicat secum esse actum, Ad. 211. — is venit, ut secum avehat. *Æs*. Hem! virgiuem ut secum avehat! Ad. 657, 658.; et passim alibi.

Tecum; cedo, quid iurgabit tecum? Ad. 390. — quod nunc tute tecum iratus cogitas, Eu. 64. — utinam esset mihi para æqua amoris tecum, Eu. 92. — postquam aensis me tecum quoque rem habere, Eu. 137. — immo nullorum arbitror, si tecum vivit, Eu. 410. — quid tute tecum? Hea. 200. — amica tecum siue metu ut ait, copia est, Hea. 328; He. 273. — compone, quæ tecum simul ferantur, He. 611. — una injuria est tecum. Altera est tecum, Ph. 983. — novi æque omnia tecum, Ph. 1032.

Cum (conjunct.); vide *Quum*.

Cupedinarius; læti eupediarii, Eu. 256.

Cupio; me minus face. Pa. Cupio, A. 683. — quidvis cupio, dum ut ah hoc me falli comperiar, A. 904. — quod ipsi cupio Glycerio, A. 907. — copio aliquos parare amicos beneficio meo, Eu. 149. — cupio abdicere, ut reddam suis, Eu. 157. — quamquam illam cupio

abducere, Eu. 172. — te mihi patronam cupio, Thais, Eu. 886. — quanto diutius abest, magis cupio tanto, Hea. 425. — cupio illi dare, quod vult: cupio jam videre, Hea. 496, 497. — quam ocissime ut des. Mx. Cupio, Hea. 869. — emori cupio, Hea. 973. — cupio: æqui modo aliquid, Ad. 188. — age, jam cupio, Ad. 203. — hunc diem misere nimis cupio, Ad. 524. — nisi quia tam misere hoc esse cupio verum, eo vereor magis, Ad. 702. — cupio, verum hoc mihi morum est, Ad. 908. — viu' tu hoc fieri? *Æs*. Cupio, Ad. 974. — te hoc mihi cupio credere, He. 271. — equidem cupio: et vix contineor, He. 615. — jam deprecisci morte cupio, Ph. 166. — invenias argentum. Gx. Cupio, Ph. 539. — cupio misera in hac re jam defungier, Ph. 1020. — vin' facere, quod tuo viro oculi doleant? Nau. Cupio, Ph. 1052. — dum efficias id, quod cupis, A. 827. — nuntium adporto tibi, cujus maxime te fieri partitem cupis, Hea. 428. — quidvis dare cupis, Hea. 449. — tu id, quod cupis, quam ocissime ut des, Hea. 868. — magis impense eupitias, consulitis parum, Ad. 998. — uli nolis, cupiuot oltro, Eu. 812. — gaudere adeo cepit, quasi qui cupiuot optias, Hea. 886. — essem uoa, qua cum cupiebam, Eu. 574. — quæ eupiebat de sorore ejus indicare, Eu. 620. — eam ducere cupiebat, Ph. 118. — multæ sunt causæ, quamohrem eupiam abducere, Eu. 145. — none ita tempus est mihi, ut eupiam filiam, Hea. 667. — ipsa, si cupiat, Salus, ærvare non potest familiam, Ad. 765. — oemo est homiuum, quem nunc magis eupierem videre quam

te, Eu. 561. — quod cuperes, aliquo pacto efficiendum tibi, A. 886. — ut si omnes cuperent, nihil tibi possent auxiliarier, Ad. 274. — videre ait te cupere, A. 690. — uhi mihi dixti, cupere te ex Æthiopia ancillulam, Eu. 165. — hanc cupere uxorem, Hea. 774. — nemo ad te venit, nisi cupiens tui, He. 142.

Cupide; cupide accipiat, saxo, Ad. 210.

Cupiditas; nbi animus scmel se cupiditate devinxit mala, Hea. 208. — parare in animo cupiditates, Ph. 820.

Cupidus; cupidus redeundi domum? He. 283. — videndi cupidus, He. 372. — animum cupidum inopia incenderet, Hea. 367. — neu me cupidum eo impulsisset, Ph. 158. — cupida crum huc redeundi, He. 91.

Cur; cur simulat igitur? A. 48. — cur nou? A. 385; Eu. 897; Hea. 163; Ad. 752, 755. — cur nunc apud te potat? cur recipis meum? cur emis amicam, Micio? Ad. 803. — cur non aut istæc mihi ætas, et forma est, aut? He. 74. — cur non, inquam, Phormio? Ph. 619; et passim alihi.

Cura; nati filii: alia cura, Ad. 872. — istoc verbo cura ex corde excessit, He. 347. — hæc mihi nunc cura est unaxuma, ut, He. 595. — at non quotidiana cura hæc angereit animum, Ph. 160. — curæ est mihi. Mr. Et mihi curæ est, Ad. 130. — quæ agis, curæ sunt mihi, Ad. 684. — dominus curæ est, Ad. 898. — nisi sanc curæ est, quorsum eventurum hoc siet, He. 193. — magnam mihi iniecit sua commoditate curam, Ad. 714. — curam adiungere argentariam, Ph. 885. — ani-

mus cura confectus, A. 305. — ille et cura, et summa absumitur, Ph. 340. — quanta me cura et sollicitudine afficit gnatus! Ph. 441. — sine nostra cura, maxima sua cura, hæc sola fecit, Ph. 760. — cura se expedit, Ph. 822. — me impediunt curæ, A. 260. — quot autem ademi curas! He. 818. — quum ego vos solvi curis ceteris, He. 230.

Curatura; reddunt curatura junctens, Eu. 315.

Curiosus, sa, sum; sed neminem curiosum intervenire nunc mihi, qui me sequatur, Eu. 553.

Curo; ego istæc moveo, aut curo? A. 913. — unum (filium) vis curam, curo, Ad. 139. — illum curo unum, Ad. 437. — quando ego tuum non curo, ac cura meum, Ad. 806. — id populus curat, scilicet! A. 185. — curabat una finus, A. 108. — a pueris curavi ambos sedulo, Ad. 967. — jam illi datum est argentum? Dr. Curavi illico, Ph. 795. — curavi, propria ca Phædria ut potiretur, Ph. 829. — tamen adhuc curavi unum hoc quidem, Ph. 903. — curassi prohe, A. 849. — Adepol, Syrisce, te curasti molliter, Ad. 767. — hic adjutus fuit, hic curavit, Ad. 973. — neque quod daretur quidquam, id curarent patres, Ph. 84. — sat est. Curabo, A. 171. — jam, uhi ubi erit, inventum tibi curabo, A. 686. — ego istuc curabo, Hea. 593. — curabo, ac quid verborum doint, Ph. 712. — cura adservandum vinctum, A. 867. — atqui reperi jam: aliud cura, Ph. 235. — ehem! curate istam diligenter virginem, Eu. 505. — diligenter, Pythias, fac cures, Eu. 501. — Chreme, tantum est ab re tua otii tibi, aliena

ut cures? Hea. 76. — curemus æquam uterque partem, Ad. 131. — exemplum omnibus curarem ut esses, Ad. 776. — ex te adeo est ortum, ne tu curares meum, neve ego tuum? Ad. 801. — quæ hic erant, curares: quum vos solvi curis ceteris, He. 230. — ambos curare, reposcere illum est, quem dedisti, Ad. 132. — non te pro his curasse rebus, ne quid ægre esset mihi? He. 227. — curabitur, A. 404. — meæ dum curetur diligenter, He. 257. — nempe ut curentur recte hæc, A. 30. — si quid recte curatum velis, Ad. 373; Ph. 688.

Curriculum; curriculo percurrere, Hea. 733.

Curo; abi præ, curre, ut sint domi parata, Eu. 499. — propera tu, mea Cautbara, curre, Ad. 355. — tu pueris curre, Parmeno, obviam, He. 359. — maueto: curre, He. 443. — curre ad Bacchidem hanc, He. 719. — propere curre ad Pamphilum, He. 809. — servus curreus, Hea. 37. — qui nuper fecit servu currenti in via decesse populum, Hea. 31. — videon' ego Getam currentem huc advenire? Ph. 277. — qui magis licet currentes servos scribere? Eu. 36. — si qua laboriosa est, ad me curritur, Hea. 44.

Cursito; ne sursum, deorsum cursites, Eu. 278. — ne quis forte ad istam cursitet? Eu. 287.

Cursus; ita cursaudu, totum contrivi diem, He. 816. — trepidari sentio, et cursari rursum prorsum, He. 315.

Cursus; cursum quom institueris? Ph. 847.

Custos; ehu! numquam hic relictus custos? Fat. 286. — usm ibi custos

publice est nunc, Eu. 290. — ho! bone custos, salve, Ph. 287.

Cyathus; cyathos sorbillaus, Ad. 593.

Cyprus; te aiunt proficisci Cyprum, Ad. 225. — item hiuc alia, quæ porto Cyprum, Ad. 231. — hic properat in Cyprum, Ad. 279.

D.

Damno, are; tuus est damnatus gnatus, non tu, Ph. 422. — dices, ducent damnatum domum, Ph. 334.

Damnatus; Hea. 1036.

Dammum; damnum maximum est, Ad. 232. — nuncquid est aliud mali damne reliquum? Eu. 994. — næ, ille haud scit, paulum luctu, quantum ei damni adpartet, Hea. 747. — quid facias illi, qui dederit damnum aut malum? A. 143. — ergo herus damno auctus est, Hea. 628. — pericla, damna, exilia peregre rediens semper cogitet, Ph. 243.

Danaë; Danaë in gremium imber aureus, Eu. 585.

Davus; Davus sum, non Oedipus, A. 194. — Davus. Ch. Davus! Pa. Davus omnia, A. 665. — Davo istuc dedam jam negoti, A. 955. — perterrefacias Davum, A. 169. — te oro, Dave, ut redeat jam in viam, A. 190. — apud forum modum Davo audiui, A. 303; et passim alibi.

De; de integro, A. 26. — quid ais? Da. Quis de re? A. 184. — ne de hac re pater imprudentem opprimat, A. 227. — de improviso, A. 361, 418. — clamat de via, A. 492. — de te sumam supplicium? A. 625. — de te si exemplum capit, A. 653. — de industria? A. 797. —

de uxore, nihil mutat Chremes, A. 951. — purgon' ego me de istac Thaidi? Eu. 434. — equid nos amas de fidicina istac? Eu. 457. — illud de Rhodio dictum in mentem venit, Eu. 498. — in hunc diem ut de symbolis essemus, Eu. 540. — consilium rectum est de occludendis ædibus, Eu. 783. — quid de te tantum meruisti? Hea. 83. — si mihi secundæ res de amore meo essent, Hea. 130. — quanta de spe decidi! Hea. 250. — hic de nostris verbis errat videlicet, Hea. 263. — de integro, Hea. 674. — indicio de se ipse erit, Ad. 4. — obsonat? potat? olet unguenta? de meo, Ad. 118. — de argento, somnium, Ad. 205. — lætus est de amica, Ad. 254. — hercle hic de grege illo est, Ad. 363. — adortus iurgio fratrem de Psaltria istac, Ad. 406. — de istoc ipse viderit, Ad. 438. — de Psaltria hac audivit, Ad. 452. — immo de nocte censeo, Ad. 845. — de te largitor, puer, Ad. 944. — sdparare de die convivium, Ad. 970. — de te peccando detrimenti nihil fieri potest, He. 233. — adii te hevi de filia, He. 251. — tibi causa est de hac re, He. 625. — nullam de his rebus culpam commeruit tua, He. 631. — post de matre videro, He. 700. — non hoc de nihilo est, quod, He. 727. — meritis de me est, He. 760. — quia non audisti, de hac re animus meus ut sit, He. 786. — erat ei de ratiuncula apud me reliquum, Ph. 36. — ibi agrum de nostro patre colendum habebat, Ph. 364. — verum istoc de nomine, eo perperam olim dixi, Ph. 743. — de iurgio aletur, Ph. 777.

Dea; ut illum Di, Deaque senium perdant! Eu. 302. — ut te omnes Dii, Deaque, quantum est,

perdunt! Hea. 810. — ita Di, Deaque faxint! He. 102. — at te Di, Deaque perdunt! He. 134. — ut te omnes Di, Deaque perdant! Ph. 686. — malum, quod isti Di, Deaque omnes dunt! Ph. 975.

Deambulatio; me hæc deambulatio ad languorem dedit! Hea. 806.

Deambulo; abi deambulatum. CL. Deambulatum! quo? Hea. 587.

Deamo; deamo te, Syre, Hea. 825.

Debachchor; si satis jam debachchatus es, leno, audi, si vis, nunc jam. Sa. Egon' debachchatus sum autem, an tu in me? Ad. 185, 186.

Debeo; ego, Pamphile, hoc tibi pro servitio debeo, A. 677. — qui dissolverem, quæ debeo, Ph. 655. — quod tibi dixi de argento, quod ista debet Bacchidi, Hea. 791. — quid, si animam debet? Ph. 660. — conveniet unumerus, quantum debui, Ph. 53. — quodne ego perscripsi porro illis, quibus debui? Ph. 922. — debeam, credo, isti quidquam furcifero, si id fecerim, Eu. 860.

Debilis; membra metu debilia sunt, Ad. 615.

Decedo; de summa nihil decedet, Ad. 820. — decedet jam ira hæc, He. 505. — qui nuper fecit servo currenti in via decesse populum, Hea. 321.

Decem; vix, inquit, drachmis est obsonatus decem, A. 452. — dos, Pamphile, est decem talenta, A. 953. — jam ancillas secum adduxit plus decem, Hea. 451. — decem minas, quas mihi dare pollicitus est, Hea. 724. — minas quidem jam decem habet a me filia, Hea. 835. — decem dierum vix mihi est familia, Hea. 910. — mi-

nas decem couradet alicunde, Ad. 243. — hæc dnm dubitas, menses abierunt decem, Ad. 695. — abhinc menses decem fere, He. 823. — at si talentum rem reliquisset decem, Ph. 393. — ager oppositus est pignori, ubi decem minas, ædiculum item sunt ubi decem alias, Ph. 661, 662. — ne elama : petito hasce a me decem, Ph. 663. — his rebus sane pone decem minas, Ph. 666.

Decerno ; decrevi tantisper me minus injuriæ meo gnsto facere, Hea. 147. — duo talenta pro re nostra ego esse decrevi satis, Hea. 941. — viam decrevi persequi, He. 454. — id vitium unquam decrevi esse adolescentiæ, He. 542. — rus abituram hinc cum tuo me esse certo decrevi patre, He. 586. — decreverunt tollere, A. 219. — qui illum decreverunt dignum, He. 212. — uxorem decreverat dare sese mihi hodie, A. 238. — quam decreverim me non posse diutius habere, He. 148. — nequeo satis decernere, Ad. 546. — vobis cum nno semel ubi ætatem agere decretum est viro, Hea. 392. — decretum est pati, Hea. 465.

Decet ; facis, ut te decet, A. 422 ; Hea. 1056. — ut virum fortem decet, A. 446. — omnia prius experiri, quam armis, sapientem decet, Eu. 788. — ita uti fortes decet milites, En. 813. — eia, haud sic decet, Eu. 1064. — hæc ut fiant, Deos quæso, ut vobis decet, Ad. 492. — decet te facere, Ad. 508. — immo hercle ita nobis decet, Ad. 932. — bene nos aliquid facere illi decet, Ad. 952. — hanc maculam nos decet effugere, Ad. 958. — ita nti liberali esse ingenio decet, He. 164. — haud ita decet, He. 252. — ut animum decuit ægrotum adolescentuli tractare, Hea. 100. —

sed gnatum unicum, quem pariter uti his decuit, Hea. 132. — ubi, cui decuit primo, tibi non licuit per te mihi dare, Hea. 967. — fecisti, ut decuerat, He. 688. — in eo disputant, contaminari non deere fabulas, A. 16.

Decido ; quanta de spe decidi ! Hea. 250. — quanta spe decidi ! Hea. 852. — auguis per impluvium decedit de tegulis, Ph. 706.

Decimus ; mensis hic decimus est, Ad. 476.

Decipio ; siccine hunc decipis ? Do. Immo enim vero, Antipho, hic me decipit, Ph. 527. — decipiam, ac non veniam, Hea. 728. — quod si is nunc me deceperit, Hea. 725. — deceptus sum, A. 671. — propter me illam decipi miseram sinam ? A. 271. — non est æquum, me propter vos decipi, Ph. 926. — propter tuam fidem decepta, Ph. 469.

Declaro ; quæ, cujusque ingenium ut sit, declarat maxime, Hea. 284.

Declino ; declinata ab aliarum ingenio, He. 200.

Decrepitas, a, um ; eum meo decrepito hoc Eunueho, Eu. 231. — anum decrepitam ducam ! Ad. 943.

Decumbo ; prior decumbas, Ph. 342.

Dedecoro ; quæ me, et te, et familiam dedecoras, He. 210.

Dedecus ; una hæc dedecori est parum ? Hea. 334.

Dedo ; tibi, pater, me dedo, A. 899. — dedo patri me nunc jam, Hea. 681. — ancillas dedo, He. 774. — te, Dave, in pistrinum dedam, A. 199. — davo ego istuc dedam jam negoti, A. 955. — egone ? ut Thaidi me dedam, Eu. 1025. — eum quibus erat cumque una, iis

sese dedere, A. 63. — habebam alibi animum amoris deditum, He. 294. — quai dedita opera domi erant, Eu. 840.

Deduco; uxorem deducit domum, He. 135. — deducunt cibum, Eu. 315. — cito hunc deduce ad militem, Eu. 538. — domum, ut mancipia hæc deducam ad Thaidem, Eu. 364. — huc proviso, ut, ubi tempus siet, deducam, Eu. 395. — sed cesso ad Thaidem hauc deducere? Eu. 266. — ueque is deductus etiam dum ad eam, Eu. 570. — qui ad vos deductus hodie est, Eu. 677. — ad uos deductus hodie est adolescentulus, Eu. 686. — pro te huc deductus est? Eu. 707. — illo Euncho ad Thaidem deductus est, Eu. 990. — huc deducta est ad meretricem Thaidem, Eu. 352. — an id flagitium est, si in domum meretriciam deducar? Eu. 383. — fac, ita ut iussi, deducantur isti, Eu. 207. — ut pro illo jubeam me illuc deducier, Eu. 572. — an tu hunc credidisti esse, obsecro, ad nos deductum? Eu. 680. — in cubiculum iri deductam, Ad. 698.

Defatigo; ne te adolesceus mulier defatiget, Ph. 793. — ita se defatigarit, velim, ut, Ad. 521. — deceptus sum, at non defatigatus, A. 671. — opus, faciam ut defatiger usque, Eu. 14.

Defendo; summa vi defendam banc, Ad. 494. — æquum fuit id defendere, Ad. 679. — defendenda noxia, Ph. 225. — defendenda causa, Ph. 266.

Defensor; arbitrator, jam aliquem esse defensorem ei, A. 815. — defensorem paro, Eu. 769.

Defero; quin egomet jam ad eam deferam, Hea. 799. — jam argentum ad eam deferres, Hea. 822. —

mox deferent puerum huc ante ostium, A. 508. — cape hoc argentum, ac defer, Hea. 831. — sin levis est, ad alium deferitur gregem, Hea. 45. — epistolam audivi ad portitores esse delatam, Ph. 150.

Deferreo; sperabam jam deferuisse adolescentiam, Ad. 153.

Defetiscor, defessus; ueque adeo defetiscar unquam experirier, do uoc, Ph. 588. — defessus sum ambulando, Ad. 717. — non queo: ita defessus sum, He. 443. — ambo defessi sumus, Ad. 214. — defessa jam sum misera te ridendo, Eu. 1007.

Deficio; sed ea causa nihilo magis defecimus, Ph. 472. — si quid deficiet, Ph. 230.

Defit; nihil quum est, nihil defit tamen, Eu. 243. — aliis, quia defit, quod amant, egre est: dolet, Ph. 162. — nihil apud me tibi defieri patiar, He. 769.

Defrando; vid. voc. seq.

Defrudo; etiam insuper defrudet? Ad. 247. — suum defrudeus genium, Ph. 44.

Defugio; nunquam defugiam auctoritatem, Eu. 390.

Defungor; defunctus jam sum, Eu. 15. — utinam hoc sit modo defunctum! Ad. 510. — cupio misera in hac re jam defungier, Ph. 1020.

Degeo; ut cum uno statem degere? Ph. 417. — diem perpetuum in latitia degere, Ad. 524.

Dehinc; dehinc ut quiescant, porro moneo, A. 22. — Delinac postulo, sive æquum est, te oro, ut, A. 190. — dehinc, ne frustretur ipse se, Eu. 14. — deleo omnes dehinc ex animo mulieres, Eu. 296. — nunc dehinc spero æternam inter

nos gratiam fore, Eu. 871. — de hinc ne expectetia argumentum fabulæ, Ad. 11.

Dehortor; hic debortatus est me, Ph. 909.

Dejero; Bacchis dejerat persancte, He. 771. — liquet mihi dejerare, Eu. 331.

Dein; acceperit conditionem, dein quæstum occipit, A. 79. — spero, dein facile ex illis sese emersurum malis, A. 563.

Deinde; nosti? deinde desinet, A. 441. — post deinde, quod inssi ei dare bibere, date, A. 484. — deinde eam in lectum illæ collocant, Eu. 593. — deinde, quod veni, eloquar, Hes. 3. — neque se id pigere: et deinde facturum annuat, Hes. 19. — Ma. Dicam. Quid deinde? Hea. 865. — quid deinde fit? He. 143.

Delectamentum; qui sibi me pro delectamento putat, Hea. 953.

Delectatio; dum nulla alia delectatio, Hea. 989.

Delecto; Pamphilam arcesse, ut delectet hic nos, Eu. 615.

Deleo; deleo omnes dehinc ex animo mulieres, Eu. 196.

Delibero; delibera hoc, dum ego redeo, leno, Ad. 197. — deliberet, velitne, an nou, He. 508. — ego amplius deliberandum censeo, Ph. 457.

Delibutus; delibutus gaudio reddo? Ph. 855.

Delictum; delictum admisisse, Ad. 686.

Delinquo; an quia non delinquunt viri? He. 663.

Deliro; deliras? A. 754; Ad. 940. — quid! deliras? Ph. 800. — delirat uisus timore, Ph. 996. — senex delirans, Ad. 765.

Deludo; dolis ut me deluderet,

A. 585. — ubivis facilius passus sim, quam in hac re, me deludier, A. 103.

Demea; saluum te advenire, Demea, gaudemus! Ad. 80. — sed ecum Demeam! Ad. 894. — passim alibi.

Demens; adeon' est demens? ex peregrina? A. 470. — patria careo demens, Hea. 157.

Demensum; de demenso suo comparat, Ph. 43.

Dementia; o Jupiter! hanc dementionem! Ad. 761. — credo, ut est dementia, Ad. 391.

Demipho; negat Phanium esse hanc sibi cognatam Demipho? Ph. 351. — Demiphonem, si domi est, visam, Ph. 897. — passim alibi.

Demiror; at hoc demiror, qui, Hea. 361. — sed demiror, quid sit, He. 519. — quam causam reperient? demiror, Ph. 115.

Demissus, a, um; quæ matres student demissis humeris esse, Eu. 314. — accurrit ad me, labiis demissis, Eu. 336.

Demo; interea aurum sibi clam mulier demit, Eu. 617. — demsi metum omnem, Ad. 740. — et mihi, et tibi, et illis demiseris molestiam, Ad. 813.

Demonstro; villam demonstravit Charini, Hea. 731. — hominem commoustrariet mihi istum volo, aut, ubi habitat, demonstrariet, Ph. 306.

Demoveo; cave oculos a meis oculis quoquam demoveas tuos, Ad. 171.

Demulceo; non possum pati, quin tibi caput demulceam, Hea. 761.

Demum; hem! nuncine demum? A. 685. — hem! modone id demum sensu, Pamphile? A. 884. — audio nunc demum, et video, et valeo,

Hea. 244. — vah ! nunc demum intelligo, Hea. 253. — nunc demum venis ? Ad. 234. — verum enim vero id demum iuvat, Ad. 256. — nunc demum istæc nata oratio est ? Ad. 809. — ego novus maritus auno demum quinto et sexagesimo fiam ! Ad. 942. — ibi demum ita ægre tulit, He. 128.

Denarro ; hæc adeo ego illi jam denarrabo, Ph. 943.

Denego ; qui denegarat se commissurum mihi gnatum suam uxorem, A. 241. — si denegat, A. 158. — dare denegaris, Hea. 487. — et tamen res cogit denegare, A. 635. — in denegando pudor, A. 632.

Denique ; denique ita tum discedo ab illo, A. 147. — incommoditas denique huc omnis redit, A. 568. — denique nullum est jam dictum, quod, Eu. 40. — metui, quid futurum denique esset, Hea. 569. — denique hic vult fieri, Ad. 974. — tuendo, atque odio denique effecit senex, He. 123. — aed illam spero abituram denique, He. 156. — denique, ubi non quit pati, He. 183. — oremus, accensemur gravina, denique minitemur, He. 717. — denique hiercle jam pndebat, He. 807. — vereor, ne istæc fortitudo in nervum erumpat denique, Ph. 325. — hæc denique ejus fuit potatema oratio, Ph. 648 ; et alibi passim.

Dens ; omnes dentes labefecit mihi, Ad. 245.

Denuo ; jube, mihi denuo respondeat, Eu. 691. — dabit hic aliquam pugnam denno, Eu. 898. — an dnm hinc denno abeat, Hea. 543. — metuo, quam ne denuo miser aliquo extrindat hinc, Hea. 808. — refero denuo, He. 38. — in eandem vitam te revolutum denno video

esse, He. 691. — cum patre idem recipit se intro denuo, Ph. 878.

Deorsum ; aursum, deorsum, En. 278. — nostiu' portieum, apud macellum, hauc deorsum ? ubi eo veneris, clivos deorsum vorstus est, Ad. 575, 577.

Depeciscor ; depecisci morte cupio, Ph. 166.

Deperco ; Clinia hanc deperit, Hea. 525.

Depexus ; dabo adeo depexum, ut, Hea. 952.

Depingo ; probe horum facta imprudena depinxit senex, Ph. 268.

Deporto ; hinc deportarier in solas terras ? Ph. 977.

Depravo ; male narraudo depravarier, Ph. 696.

Deputo ; tun' virum me, aut hominem deputas adeo esse ? He. 524. — sese esse indignam deputat matrem, He. 477. — meam operam deputat parvi pretii, He. 800. — deputare esse in lucro, Ph. 246, 251. — malo quidem me dignum quovis deputem, si, Hea. 135.

Derepente ; corripuit derepente tacitus sese, He. 518. — sese derepente avellere, He. 554.

Derideo ; derides ? Hea. 916 ; Ad. 856. — hunc deridendum vobis propino, Eu. 1086. — etiam ultio derisum advenit, Eu. 859.

Derivo ; in me omnem iram derivem senia ? Ph. 323.

Describo ; describendo male, Eu. 7.

Desero ; si deseris tu, perimus, Ad. 459. — mulier telam deserit continno, Hea. 305. — omnes me amiei deserunt, En. 238. — me in his deseruisti malis, Hea. 258. — animam reliquam potius, quam illas deseram, Ad. 499. — tum autem hinc timet, ne deseras ac, A.

370. — te obtestor, ne hanc deseras, A. 291. — ne te desurat, Hea. 928. — illam deserat, Ad. 478. — amicas et cognatas deserere, He. 592. — qui se sciret non deserturum, A. 403. — adjuro, nunquam eam me deserturum, A. 696.

Desertus, a, um; ego desertus sum, Ad. 877. — anus deserta, Ph. 750. — desertam vivimus, Hea. 391. — angiporum quoddam desertum, Eu. 844.

Desideo; frustra ubi totum desedi diem, He. 801.

Desiderium; te desiderium Athenarum arbitror cepisse, He. 88. — magno desiderio fuit ei filius, Hea. 753. — ut facile scires, desiderio id fieri tuo, Hea. 307.

Desidero; tanto magis desidero, Hea. 425. — quid? nostin' qui sim? Aes. Non desidero, Ad. 178. — vehementer desidero, He. 488. — dies noctesque me aues, me desideres, Eu. 193.

Designo; modo quid designavit! Ad. 88.

Desino; hem! desino, Ad. 138. — ah! pergisne? Da. Jam jam desino, Ad. 857. — immo haud desinam, donec perfecero hoc, Ph. 419. — deinde desinet, A. 442. — ubi ea causa erit adempta his, desinent, A. 839. — ah! desine. Solus est, quem diligunt Di, A. 974. — ipsa est, illicet! desine, En. 348. — ohe! jam desine Deos, uxor, gratulando obtundere, Hea. 880. — aut desine, aut cedo quemvis arbitrum, Ad. 124. — praesto est; desine, Ph. 51. — ohe! desine, Ph. 377. — desinas, Eu. 883. — audistin'? Sy. Potin' ut desinas? Ad. 541. — tua quod nihil refert, percontari desinas, He. 811. — desinas, sic est ingenium, Ph. 69.

— desinat lacescere, En. 16. — desinant maledicere, A. 22.

Desisto; nunquam destitit instare, ut dicerem, A. 662. — hoc percontarier desiste, He. 105. — ut herus his desistat litibus, Ph. 633.

Despicatus, a, um; nostram adulescentiam habent despiciam, Eu. 384.

Despolio; ipsam despoliare non libet, A. 818.

Despondeo; at ego illi, neque do, neque despondeo, Hea. 779. — placuit: despondi, A. 102. — quin iam virginem despondi, Ad. 739. — uxorem despondisti, Ph. 924. — quis despondit? quis dedit? Ad. 674. — despondit ei quam, He. 124. — ut ei despondeam? Hea. 784. — illum sinut velle uxorem, ut quum desponderim, Hea. 855. — intus despondebitur, A. 982. — desponsam esse dicit, Hea. 867. — nbi desponsam nuntiasti filio, Hea. 892.

Desum; argentum deerat, Ph. 299. — deerit? id mea minime refert, Ad. 885. — vah! quasi desit locus, Hea. 587. — palam beatus: ni nnum hoc desit, Ph. 170.

Deterior, rimus; animum egrotum ad deteriore partem applicat, A. 193. — deteriores omnes sumus licentia, Hea. 483. — illum esse quam deterrimum, A. 837.

Deterreo; quum placo, advorsor sedulo, et deterreo, Ad. 145. — rectum est? ego ut faciam: non est? te ut deterream, l'ea. 79. — deterrenissem facile, ne alias scriberet, He. 27. — maledictis detertere, Ph. 3. — in deterrendo operam snmere, He. 25.

Detineo; detineo te fortasse, Eu. 280. — pol me detinuit morbus, Ph. 573.

Detraho; de digito suumulum detraxit, Hea. 651. — servi soccos detrahebant, Hea. 124. — Chærea tuam vestem detraxit tibi? Eu. 706. — annulum detraxisse, He. 830. — neque detractum ei est quidquam, He. 573.

Detrimentum; detrimenti nihil fieri potest, He. 234.

Deus; quid si hoc quispiam voluit Deus? Eu. 874. — Deus sum, si hoc ita est, He. 844. — Deum sese in hominem convertiasse. At quem Deum? Eu. 588, 590. — facio te apud illum Deum, Ad. 537. — non tu hunc habes plane præsentem Deum? Ph. 345. — meministi relinqui me, Deo irato meo, Ph. 74. — quod Di prohibeant! A. 569. — me, et te imprudens, nisi quid Di respiciunt, perdidisti, A. 644. — tibi Di dignum factis exitum dunt! A. 668. — Di te eradicent! A. 763; Hea. 589. — ita me Di ament! A. 949; Eu. 474, 1036; Hea. 308, 383, 569, 686, 954; Ad. 753; He. 233, 258, 276, 579, 642, 865; Ph. 882, 953. — solus est, quem diligunt Di, A. 975. — ut illum Di Deoque senium perdant! Eu. 302. — Di vortant bene! Eu. 390; Ad. 732; He. 196; Ph. 551. — at te Di perdant! Eu. 431. — ita me Dii bene ament! Eu. 615, 881; He. 206; Ph. 165. — in me plaue Di potestatem suam omnem ostendere, Eu. 1031. — utinam ita Di faxint! Hea. 161. — sic me Di amabunt, ut, Hea. 463. — quantum tibi opis Di dant, Hea. 592. — ita me Di amabunt! Hea. 749; He. 106. — ut te omnes Dii, Deoque, eum incepto perduint! Hea. 810. — Di istæ! Hea. 1040. — Di me, pater, omnes oderint! Ad. 705. — Di tibi, Demæ,

bene faciant, Ad. 921. — Di tibi omnes semper omnia optata offerant, Ad. 983. — ita Di, Deoque faxint! He. 102. — at te Di, Deoque perduint, eum istoc odio! He. 134. — Di mala prohibeant! He. 207. — utinam istæ ita Di faxint! He. 354. — Dii illum perduint! He. 441. — at istos invidos Di perdant! He. 469. — qui, illum Di omnes perduint! Ph. 123. — Di tibi male faciant! Ph. 394. — Di tibi omnes il, quod es dignus, dunt! Ph. 518. — satius illi Di sunt propitii? Ph. 635. — ut te Di, Deoque, Superi, Inferi, malis exemplis perdant! Ph. 686. — o Jupiter! Di nos respiciunt! Ph. 816. — malum, quod isti Di, Deoque omnes dunt! Ph. 975. — mi homo, Di melius dunt! Ph. 1004. — pro Deum, atque hominum fidem! A. 237, 246; Hea. 61; He. 198. — Deorum vitam propterea sempiternam esse arbitror, A. 961. — Deorum vitam apti sumus, Hea. 693. — pro Deum immortalium! Ph. 351. — Dis pol habeo gratias, A. 772. — si Dis placet! Eu. 918; Ad. 477. — est, Dis gratia, Ad. 122, 139. — Dis gratiam habeo, He. 346. — habeo gratiam Dis, He. 653. — Dis gratias agebat, tempus sibi dari, Ph. 595. — Dis magnas merito gratias habeo, Ph. 893. — Deos quæso, ut sit superstes, A. 488. — id spero adiutores Deos, A. 523. — per ego te Deos oro, et nostram amicitiam, A. 539. — nisi mihi Deos satis scio fuisse iratos, A. 665. — per omnes tibi adjuro Deos, A. 696. — per ego te Deos oro, ut, A. 836. — Deos, gratulando obtundere, Hea. 880. — Deos uescio: quod potero, entar sedulo, Hea. 1040. — Deos

queso, ut istæc prohibeant, Ad. 276. — salvus vobis, Deos queso, ut siet, Ad. 299. — hæc primum ut fiant, Deos queso, ut vobis decet, Ad. 492. — quid? credebas, dormienti hæc tibi confecturos Deos? Ad. 697. — abi domum, ac Deos comprecare, Ad. 703. — Deos comprecari, Ad. 708. — id testor Deos! He. 476. — nec, pol, istæc metunt Deos: neque has respicere Deos opinor, He. 773. — at ego Deos Penates hinc salutatum domum devortar, Ph. 311. — per Deos atque homines! Ph. 763. — Di, date facultatem, obsecro, huic pariundi, A. 232. — Di boni, boni quid porto! A. 339. — Di vostram fidem! A. 718, 746; Eu. 418, 789, 923, 1048; Hea. 502; Ad. 382; Ph. 756, 807. — Di boni, quid hoc morbi est? Eu. 225. — Di immortales! homini homo quid præstat! Eu. 232. — Di boni, quid turbæ est! Hea. 254. — Dii boni! Ad. 441. — pro Di immortales! Ad. 448; Ph. 1007. — Di obsecro vos! estne hic Sülpho? Ph. 739. — nam sine controversia ab Dis solus diligere, Autipho, Ph. 853.

Devenio; tantum devenisse ad eum mali, Hea. 750.

Deverbero; deverberasse usque ad necem, Ph. 327.

Diverticulum, vid. *Diverticulum*.

Devortar, vel *Devortor*; Deos Penates hinc salutatum domum devortar, Ph. 312.

Devinio; animus se cupiditate devinxit mala, Hea. 208. — hoc beneficio utrique ab utrisque vero devineimui, Hea. 394. — animus uxoris misericordia devinctus, He. 168. — consuetudine et conjugio liberali devinctus, A. 562.

Devito; nunc si hoc devito ma-

lum, A. 613. — quæ neque nti devitem, scio, neque, Ph. 181.

Dexter, tra, trum; concede ad dexteram (sub. partem.), A. 753. — proximam esse huic fundo ad dextram? Hea. 732. — ubi eas præterieris, ad sinistram: ubi ad Dianæ veneris, ito ad dextram, Ad. 585. — hinc ab dextera venire me assimulabo, A. 736. — tu, Simalio in sinistram cornu: in Syrisce, in dextrum, Eu. 784.

Dextera, Dextra, (manus); te per hæc dextram oro, A. 289. — cedo dextram, Hea. 493.

Diana; ubi ad Dianæ veneris, ito ad dextram, Ad. 584.

Dica (lis, actio); tibi scribam dicam, Ph. 127. — eu unquam injuriarum audisti mihi scriptam dicam? Ph. 329. — dicam tibi impiagam graudem, Ph. 439. — sextcentas scribito mihi dicas, Ph. 667.

Dico, are; hanc operam tibi dico, Ph. 62.

Dico, ere; sed dico tibi, ne temere facias, A. 204. — tibi ego dico, au uon? A. 764. — quæ dico, vera au falsa audieris, jam sciri potest, A. 924. — ego non ex animo misera dico? Eu. 179. — heus! heus! tibi dico, Chærea, En. 337. — tibi equidem dico, mane, Eu. 379. — hic, quem dico, Rhodius adolescentulus, Eu. 423. — quam pridem pater mihi et mater mortui essent. Dico, jam diu, Eu. 518. — dico ego mihi insidias fieri, En. 532. — principio eam esse dico liberam, Eu. 804. — dico, edico vobis, nostrum esse herilem filium, Eu. 961. — scin' esse factum, ut dico? Hea. 529. — istunc servolum dico adolescentis, Hea. 531. — neque eo nunc dico, quo quidquam illum senserim, Hea. 554. — ve-

rum, dico quod videtur, *Hea.* 582. — eum (annulum) dico, ut una cum puella exponeret, *Hea.* 651. — non hercle vero: verum dico, *Hea.* 766. — ita dico, *Hea.* 939. — hæc quum illi, *Micio*, dico, tibi dico, *Ad.* 98. — non, quia ades præsens, dico hoc, *Ad.* 394. — haud equidem dico, mi *Laches*, *He.* 232. — quæ dico, parvi pendunt, *He.* 513. — quid ais *Myrrhina*? heus! tibi dico, *He.* 523. — jam dudum dixi, idemque nunc dico, *Lache*, *He.* 722. — non causam dico, quin, *Ph.* 272. — hem! non dico, *Ph.* 388. — omnia hæc illum putato, quæ ego nunc dico, dicere, *Ph.* 424. — sic habent principia sese, ut dico, *Ph.* 479. — nescio: verum, si forte, dico, *Ph.* 774. — sio erit. Non temere dico, *Ph.* 801. — quando hoc nihil est, quod ego dico, *Ph.* 999. — recte dicis, *A.* 364; *Eu.* 612. — male dicis? *A.* 756. — ah, nihil dicis, *Parmeno*, *Eu.* 221. — hoc nunc dicis, ejectos hinc nos, *Eu.* 275. — sane hercle, ut dicis, *Eu.* 607. — de fallacia dicis? at! *Hea.* 597. — gnatus quod se assumulat lætum, id dicis, *Hea.* 889. — verum dicis, *Hea.* 995. — ita pol est, ut dicis, *Ad.* 299. — pro certon' tu istæc dicis? *Ad.* 479. — et recte, et verum dicis, *Ad.* 611. — non æquum dicis; non, *Ad.* 807. — non verisimile dicis, *He.* 240. — quæ dicis, omnia esse, ut dicis, animum induco, *He.* 264. — si vera dicis, nihil tibi est a me periculi, mulier, *He.* 736. — ita ut dicis, *Ph.* 396. — dicis, quod mali est, *Ph.* 697. — benigne dicis, *Ph.* 1050. — quid dicit? *A.* 403. — dnm hæc dicit, abiit hora, *Eu.* 341. — mirum, ni hanc dicit, modo huic quæ data

est dono, *Eu.* 344. — credis huic quod dicit? *Eu.* 704. — mirum, ni tu credis quod iste dicit, *Eu.* 710. — scin' tu hæc, quam dicit sordidatam et sordidam? *Hea.* 297. — verum hic dicit, *Hea.* 319; *Ph.* 544. — recte dicit. Censeo, *Hea.* 588. — quæ in te nxor dicit irata, *Ad.* 30. — nec nihil, neque omnia hæc sunt, quæ dicit, *Ad.* 242. — dicitque sese illi annulum, dum luctat, detraxisse, *He.* 830. — ubi dicimus redisse te, *Hea.* 304. — quidquid dicunt, laudo, *Eu.* 251. — verum illud, *Chreme*, dicunt, jus summum sæpe summa malitia est, *Hea.* 796. — quod isti dicunt malevoli, *Ad.* 15. — profecto hoc vere dicunt, *Ad.* 28. — omnes bene dicunt, amant, *Ad.* 869. — non ego diceham, in perpetuum illam illi ut dares, *Hea.* 781. — tu illis fruarè commodis, quibus tu illum dicebas modo, *Eu.* 372. — matris nomen et patris dicebat ipsa, *Eu.* 112. — *Parmeno* dicebat eum esse, *Eu.* 700. — qui se in sui gremio positurum puerum dicebat patris, *Ad.* 334. — *Phedrum*, aut *Cliniam*, dicebant, *A.* 87. — soror, quam dixi, *A.* 130. — hodie uxorem ducas, ut dixi, volo, *A.* 419. — eadem hæc, quæ tibi dixi, dicam itidem illi, *A.* 601. — an non dixi hoc esse futurum? *A.* 623. — postquam me amare dixi, complacita est tibi, *A.* 647. — nihil, pol, falsi dixi, mi senex, *A.* 790. — quo pacto *Rhodium* tetigerim in convivio, nonquid tibi dixi? *Eu.* 421. — illicone credere ea, quæ dixi, oportuit te? *Eu.* 1011. — dixin' ego in hoc inesse vobis *Atticam* elegantiam? *Eu.* 1092. — hæc quidem causa, qua dixi tibi, *Hea.* 87. — Ah! quid dixi habere

me ? immo habui, Chreme, Hea. 94. — Clinia meus venit ! Cn. Dixi, Hea. 432. — dixi equidem, ubi mihi ostendisti, illico, eum esse, Hea. 616. — sed illud, quod tibi dixi de argento, Hea. 791. — dixi pleraque omnia, Hea. 830. — Cliniae, quæ dixi, nuntiastin' ? Hea. 885. — cur non arcessi jubes filiam, et quod dotis dixi, firmas ? Hea. 1056. — dixin' hoc fore ? Ad. 84. — ita, ut dixi, facite, Ad. 639. — tu fac, ut dixi, si sapias, Ad. 710. — parata a nobis sunt, ut dixi, ubi vis, Ad. 791. — servare in eo certum est, quod dixi, fidem, He. 402. — dixia', hanc rem ægre latitum esse eum ? He. 497. — compone, quæ tecum simul ferantur. Dixi, He. 612. — tempus dixi esse, He. 687. — jam dudum dixi, idemque nunc dico, Lache, He. 722. — nondum etiam dixi id, quod volui, He. 745. — ego illam ejiciam. Dixi, Phormio, Ph. 437. — dicam tibi impingam grandem. Dixi, Demipho, Ph. 439. — id impetrahis. Dixi, Ph. 452. — quod dixi adeo ei, Ph. 644. — istoc de nomine, eo perperam olim dixi, Ph. 744. — estne ita, ut dixi, liberalis ? Ph. 904. — ita pol res est, ut dixi, A. 460. — cur non dixi extemplo Pamphilo ? A. 519. — hem ! quid dixi ? A. 595. — an non dixi ? Di. Dixi, A. 623. — cho, non tu dixi esse inter eos iniuicicias, carnufex ? A. 854. — nonne, ubi mihi dixi, cupere te ex Æthiopia ancillulam, quesivi ? porro Eunuchum dixi velle te, Eu. 165, 167. — dixi pulchre, Eu. 376 ; Ph. 302. — bene dixi, Eu. 451. — istne quod dixi modo, Eu. 497. — dixtin' hos mihi dies soli dare te ? En. 792. — hem ! quid dixi ? En. 1016 ; Hea. 341. —

non tu ei dixisti, ut essem ? Hea. 436. — quid rei esset, dixti huic ? Hea. 830. — quid dixti, Chreme ? Hea. 851. — tam flagitium est, non facere vobis, quæ modo dixti, Ad. 424. — eadem, quæ mihi dixti, tute dicas mulieri, Ad. 601. — egomet narrabo, quæ mihi dixti, Ad. 606. — bene et sapienter dixti dudum, Ad. 957. — interii ! cur mihi id non dixti ? He. 322. — dixtin' dudum, illam dixisse ? He. 451. — quid dixti ? He. 671. — hanc ubi dixti causam, He. 677. — harum rerum numquid dixti jam patri ? He. 866. — quem dixti ? Ph. 390. — qui me dudum, ut dixti, adinverit comiter ? Ph. 536. — quid dixit ! A. 422. — hæc se e Pamphilo gravidam dixit esse, A. 514. — hand scio, an, quæ dixit, sint vera omnia, A. 526. — mihi Davna, qui intimus est eorum consiliis, dixit, A. 577. — nihil dixit tam, ut sequeretur scæ ? En. 734. — Clitiphonis esse amicam hanc Bacchidem, Menedemo dixit Clinia, Hea. 767. — dixit velle uxorem ducere, Ad. 152. — Myrrhina ita Phidippo dixit, He. 871. — argentum mihi miles dare se dixit, Ph. 531. — cur aliud dixit ? Ph. 804. — quam dudum dixit Geta, Ph. 837. — quid huic credam, qui nihil dixit ? Ph. 996. — hoc advenienti quot mihi, Micio, dixere ! Ad. 94. — dixere causam tunc, nescio quam, He. 186. — Philumenam pavitare, nescio quid, dixerunt, He. 321. — ibo, ac dicam, ut dixeram, Hea. 500. — vi dum dimidium dixeram, intellexerat, Ph. 593. — tun' dixeras huic ? Ph. 612. — quid ego nunc dicam de patre ? A. 252. — huic dic quæso. By. Ego dicam, A. 324. — ego

dicam tibi, A. 376. — quin taces? Pa. Dicam, A. 401. — vos celavi, quod nunc dicam, A. 587. domum modo ibo, ut apparentur, dicam, A. 596. — hæc, quæ tibi dixi, dicam itidem illi, A. 601. — quid ego nunc dicam patri? A. 614. — dicam, aliquid jam inventurum, A. 617. — te esse illum dicam, Eu. 371. — dicam huic, an non? dicam Hecle, Eu. 967. — id primum dicam: deinde, quod veni, eloquar, Hea. 3. — quid tute tecum? Cn. Dicam, Hea. 200. — si sius, dicam, Hea. 317. — dicam, ut revertantur domum, Hea. 340. — ibo, ac dicam, ut dixeram, Hea. 500. — cedo quid est? Sr. Dicam, Hea. 598. — dicam, hanc esse captam ex Caria, Hea. 608. — quid dicam? quam causam afferam? Hea. 701. — dicam. Quid deinde? Hea. 865. — quid dotis dicam te dixisse filio? Hea. 938. — dicam, quod mihi in mentem, Hea. 988. — si scire vis, ego dicam: gerro! Hea. 1035. — nunquam ita magnifice quidquam dicam, id virtus quin superet tus, Ad. 258. — quid dicam? Sr. Nihilne in mentem? Ad. 530. — sed si hio pernocto, causæ quid dicam, Syre? Ad. 533. — dicam fratris esse hanc? Ad. 628. — dicam tibi, Ad. 650, 990. — ibo, illis dicam, nullam esse in nobis moram, Ad. 723. — verum, quid ego dicam? Ad. 950. — si mihi fidem das, te taciturnam, dicam, He. 113. — dicam abortum esse, He. 398. — quid dicam hæc? incertus sum, He. 450. — id qua causa clam me habuisse dicam? He. 520. — nihil aliud dicam? He. 812. — hoc consilium, quod dicam, dedit, Ph. 124. — ego te cognatum dicam, Ph. 127. — audi, quod dicam. Do. Tædet audire eadem

millies, Ph. At nunc dicam, quod lubenter audias, Ph. 486, 487. — dicam in itinere, Ph. 565. — ego me ire Suium dicam, P. 837. — posthac tibi, quod potero, et quam voles, faciamque, et dicam, Ph. 1050. — si te dices ducere, A. 412. — quid dices mihi? A. 895. — ludum jocunive dices fuisse illum alterum, Eu. 300. — primam dices, scio, si videris, Eu. 567. — at enim dices, me, quantum hic operis fiat, pœnitet, Hea. 72. — mutum dices, Hea. 748. — memorem me dices esse, Ad. 252. — nunquam dices tam commode, ut, He. 108. — dices, ducent damnatum domum, Ph. 334. — fœneratum istuc beneficium tibi pulchre dices, Ph. 499. — au legibus daturum pœnas dices? Ph. 626. — si illa dicet, Phœdriam intromittamus commissatum, Eu. 441. — de illius peccatis plura dicet, Hea. 33. — esse ipse dicet tuam vidisse filiam, Hea. 772. — nunquam dicet carnufex, Ad. 364. — servum illico introisse dicent Sostratæ, He. 332. — quid mihi dicent? aut quam causam reperient? Aue hoc dicent mihi, invitus feci? Ph. 234, 235. — quin uno verbo dic, quid est, quod me velis? A. 45. — dic sodes, quis heri Chrysidem habuit? A. 85. — huic dic quæso, Byrrhia, A. 324. — eodum dic mihi, A. 325; Eu. 360. — dic te ducturum, A. 384. — patri dic velle, A. 395. — quin dic, quid est? A. 450. — elo, dic mihi, A. 669, 933. — unde est? dic clare, A. 756. — cujum puerum hic apposuisti? dic mihi. Dic, quod rogo, A. 765, 766. — rem potius ipsam dic, ac mitte male loqui, A. 875. — dic mihi hoc primum, Eu. 100. — sciu' quid

ego te volebam? dic, Eu. 338. — nostin' quæ sit? dic mihi, Eu. 349. — dic dum hoc rursum, Eu. 706. — id modo dic, abisse Dorum, Eu. 723. — hoc modo dic, sororem illam tuam esse, Eu. 765. — dic mihi, aufugistia? Eu. 849. — quid trepidas? satin' salve? dic mihi, Eu. 977. — dic, quæ illa est altera? Hca. 310. — Syre, dic modo verum, Hea. 343. — adsum, dic quid est? Hea. 349. — scin', quid nunc facere te volo? Cu. Dic, Hea. 495. — qui ille poterit esse in tuto? dic mihi, Hea. 708. — dic me hic oppido esse invitam, Hea. 734. — dic, quid est? Hea. 766. — dic sodes, Hea. 770. — dic convinisse; egisse te de uuptiis, Hea. 864. — dic mihi, nuntiastin'? Hea. 885. — dic ergo locum, Ad. 574. — dic aodes, pater, Ad. 647. — dic mihi, non clamas? Ad. 730. — dic mihi, Philotis, He. 84. — dic mihi, Parmeno, He. 103. — quid fuit tumulti? dic mihi, He. 356. — dic iussisse te, Hc. 466. — dic filix, He. 629. — dic dum, quæso, es tu? He. 804. — dic me orare, ut veniat, He. 810. — nude annulum istum nactus? dic mihi, Hc. 827. — dic verum. Dic mihi, uumquid dixisti jam patri? Hc. 865, 866. — dic nomen, Ph. 385. — quid ago? dic, Hegio. Dic, Cratine. Dic nunc, Hegio. Dic, Crito, Ph. 447, 448, 452, 456. — cedo, quid postulat; dic, Ph. 642. — abi, dic, esse argentum, Phædrizæ, Ph. 711. — eho! dic mihi, quid rei tibi est? Ph. 747. — tu tuum nomen dic quod est, Ph. 1047. — taceri si vis, vera dicito, Eu. 106. — desponsam quoque esse dicito, Hea. 867. — Senex si quæret me, modo isse dicito ad portum, Hc. 76. — ad te

properans percurro ad forum; ut dicam tibi hæc, A. 356. — egone dicam? A. 385. — profecto sic est. Cu. Sic hercle, ut dicam tibi, A. 555. — verum vis dicam? A. 710. — quid dicam aliud, nescio, A. 748. — quid tibi ego multa dicam? Eu. 496. — neque scio quid dicam, aut quid coniectem, Eu. 543. — quid tibi ego dicam misera? En. 821. — tenes, quid dicam? Hea. 700. — quid igitur dicam tibi, vis? Hea. 818. — est hercle inepta, ne dicam dolo, atque absurda, Ad. 376. — audin', quid dicam, Scirte? Hc. 78. — vovisse hunc dicam, si salvus domum redisset, He. 434. — quid vis dicam? an conveniam modo? He. 436. — quam causam dicam patri, nescio, Hc. 452. — sine dicam, He. 744. — ntrum stultitia facere ego hunc, an malitia dicam? Ph. 659. — neque tu hoc dicas, tibi non prædictum, A. 205. — quasi tu dicas, factum id consilio meo, A. 503. — ne tu hoc mihi posterius dicas, A. 510. — haud istuc dicas, si cognoris me, A. 654. — si scias, quod donum huic dono contra comparet: tum magis id dicas, Eu. 356. — ex homine hunc natum dicas, Eu. 460. — fac animo hæc præsentî dicas, Eu. 768. — quod dicas mihi, alium quæreham, iter hac habui: periisti, Eu. 1063. — audi: ne te ignarum fuisse dicas meorum morum, Ad. 161. — accedo, ut melius dicas, Ad. 351. — eadem, quæ mihi dixisti, tute dicas mulieri, Ad. 601. — si quæret me, uti tum dicas, He. 79. — reddi patri, cui tu nihil dicas vitii, superbum est, He. 154. — atque aliquis dicat, nihil promoveris, A. 642. — num cogitat quid dicat? A. 879. — at tandem dicat

sine. St. Age dicat, alio, A. 897. — nihil est quod dicat mihi, Eu. 45. — aut dicat quod volt; aut molesta ne siet, Eu. 529. — Incon' an serio illuc dicat, nescio, Hea. 541. — bene dicat sermum esse actum, Ad. 211. — si est, ut dicat velle se, redde, He. 558. — neque sinam, ut mea pertinacia esse dicat factum, He. 591. — idestare, ut dicat, He. 828. — si quis est, qui hoc dicat, Ph. 13. — ut saltem sciam, quid de hac re dicat, Ph. 444. — dicat, nos dare eam Phormionij nuptum, Ph. 719. — adducti, qui illum civem hinc dicant, A. 894. — nunquam desistit instare, ut dicerem, me esse ducturum a patri, A. 663. — ni partem maximam existimarem scire vestrum, id dicerem, Hea. 9. — ne quid de fratre garrula illi dicerem, Ad. 627. — adversumne illum causam dicerem? Ad. 680. — qui mihi cognata ea esset, dicerem, Ph. 397. — venio ad hominem, ut dicerem, argento opus esse, Ph. 591. — utinam istud verbum ex animo, ac vere diceret, Eu. 175. — virgo pulchra! et, quo magis diceret, Ph. 104. — causam ut pro se diceret, Ph. 835. — diceret, quid feci? A. 138. — audisti ex aliquo fortasse, qui vidisse cum diceret exeuntem, He. 550. — quem (Prologum) diceret, nisi haberet cui malediceret? Ph. 16. — qui cognatum me sibi esse diceret, Ph. 381. — numquid est aliud mali damni, quod non dixeris, reliquum? Eu. 994. — quod quum dixerō, si placuerit, facitote, Eu. 1066. — quum vepuram dixerō et constituerō, Hea. 726. — ubi me dixerō dare tanti, Ad. 204. — id sumam: uxori, tibi opus esse, dixerō, Ph. 680.

— cave dixeris, Ad. 459. — si non quæret, hollus dixeris, He. 79. — si tu aliquam partem equi bonique dixeris, Ph. 636. — nam ista magno conatu magnas rugas dixerit! Hea. 621. — quæ nunc in me iniqua est, æqua de me dixerit, He. 475. — tum uno ore omnes omnia bona dicere, et laudare, A. 97. — id mihi visus est dicere: abi cito, et suspende te? A. 255. — lei mihi! vereor dicere, A. 324. — potius est mihi verum dicere? A. 438. — nescio quid tibi sum oblitus hodie, ac volui dicere, A. 843. — nihil equidem, nisi quod illum audivi dicere, A. 860. — si mihi pergit, quæ volt, dicere, A. 922. — causam dicere prius, unde petitur, Eu. 10. — quid? quid aliud volui dicere? Eu. 504. — neque, quum rogites, quid sit, audeo dicere, Eu. 659. — at nesciebam id dicere illum, Eu. 735. — omitte de te dicere, Eu. 988. — nihil esse mihi, religio est dicere, Hea. 228. — videns verum, atque ita uti res est, dicere, Hea. 490. — meministin, mihi te maximo opere dicere? Hea. 626. — certo scio, te, inscientem, atque imprudentem dicere, ac facere, Hea. 633. — pudet dicere verbum turpe, Hea. 1044. — nolo in illum gravius dicere, Ad. 141. — jamne me vis dicere id, quod ad te attinet? Ad. 187. — hæc, mi pater, te dicere æquum fuit, Ad. 679. — si te ipsum mihi puduit dicere, Ad. 694. — sæpe, ut possis dicere, hoc licet, Ad. 827. — quid ego possien' blanda dixerō, Ad. 882. — sero senem esse, dicere, Hea. 118. — id ego hoc præsentem tibi volebam dicere, He. 712. — absentem contumelias dicere, Ph.

377. — hæc illum putato, quæ nunc dico, dicere, Ph. 424. — quid dotis dicam te dixisse filio? Hea. 938. — me res omnia bona doti dixisse illi, Hea. 943. — dixisti' dudum, illam dixisse? Hea. 451. — sic te dixisse, opinor, Hea. 846. — ego sedulo hunc dixisse eredo, Ph. 453. — nisi, me dixisse nemini, id certo scio, Ph. 959. — de illo jam suam faciam dicendi mihi, Ph. 53. — vera dicendo ut eos similes fallam, Hea. 711. — sed ita dictu opus est, si me vis saluum esse, Hea. 942. — turpe dictu, Ad. 276. — nihil est dictu facilius, Ph. 300. — sic hoc, diceas; asperum, pater, hoc est, Hea. 458. — Taceas? monstrum hominis! non dicturus? Eu. 696. — qui orationem hanc scripsit, quam dicturus sum, Hea. 15. — hoc sis esse opinor dicturum patrem, A. 388. — dicturan' es quod rogo? A. 753. — non tu istuc mihi dictura aperte es? Eu. 818. — quid illa altera, quæ dicitur cognata? Ph. 754. — quip habent, quæ quidem in homine dicuntur bona? Hea. 193. — hic nuptiis dictus est dies, A. 102. — dicta est ejus hæc, stque habita est soror, A. 811. — soror est dicta, Eu. 146, 157. — anus, quæ est dicta mater esse ei antehac, non fuit, Hea. 270. — in hac habitasse plates dictum est Chrysidem, A. 798. — pulchre mehercule dictum, et sapienter, Eu. 416. — quo in loco dictum est, parati nihil est, Eu. 542. — dictum est, Eu. 1065. — dictum hoc inter nos fuit, Ad. 800. — dictum est vere, Ad. 959. — si meministi id quod olim dictum est, subice, Ph. 387. — patris nomen aliud dictum est,

Ph. 803. — quod dictum, indictum est, Ph. 950. — quæ sunt dicta in stultum, Hea. 878. — hæc quidem causa, qua dixi tibi. Mæ. Dicitur, Hea. 88. — an es quoque dicetur hujus, si? Hea. 334. — nullum est jam dictum, quod non dictum sit prius, Eu. 41. — inter nos quid sit dictum de fallacia, Hea. 849. — nisi idem dictum sit centies, Hea. 882. — verum illud verbum est, vulgo quod dici solet, A. 427. — quasi quidquam in hunc jam gravius dici possiet, A. 876. — si istuc crederem sincere dici, Eu. 177. — nec quis esset, unquam audieram dicier, Eu. 699. — ego te meum esse dici tantisper volo, dnm, Hea. 106. — aut illud falsum est, quod vulgo audio dici, Men. 421. — visa vero est, quod dici solet, aequale senectus, Hea. 520. — non dici potest, quam cupidus eram huc redeundi, He. 90. — an quidquam pro istis factis dignum te dici potest? He. 209. — non hercle verbis, Parmeno, dici potest tantum, He. 416. — cujus de stultitia dici, ut dignum est, non potest, Ph. 402. — dum nimium dici nos bonos studemus et benignos, Ph. 766. — mihi dici velim, Ph. 854. — dictus filius tuus tua voluntate, Hes. 1027. — facete dictum, Eu. 888. — paucis te volo. So. Dictum puta, A. 29. — qui dictum in se inclementius existimabit esse, sic existimet: responsum, non dictum esse, quia læsit prior, En. 4 et 6. — ne ille pro se dictum existimet, Her. 30. — dictum factum hæc abiit Clitipho, Hea. 905. — non opus est dicto, Ph. 1069. — quod dicendum hic siet, A. 455. — si est, pater, dicendum magis aperte, Ad. 668.

— quo pacto, aut unde mihi sit, dicendum ordine est, Ph. 579. — iucunda alia sunt diceuda, Eu. 329.

Dictio; testimonii dictio, Ph. 293.

Dictio; tum quod malevolus vetus poeta dietitat, Hea. 22. — qui its dictitat, quas antehac fecit fabulas, Ph. 4. — non, obsecro, es, quem semper te esse dietitasti? Ph. 742.

Dictum; dictum ac factum invenit aliquam enusam, A. 382. — nullum est jam dictum, quod non dictum sit prius, Eu. 41. — tuumne, obsecro te, hoc dictum erat? vetus credidi. Tu. Meum est. Gn. Dolet dictum imprudenti adolescenti et libero, Eu. 428, 430. — illud de Rhodio dictum in mentem venit, Eu. 498. — dictum ac factum reddidi, Hea. 760. — mihi scripta illa dicta sunt in animo Chrysidis de Glycerio, A. 283. — magis nunc me amicum dicta stimulant, Hea. 224. — non sunt hae parentis dicta, Hea. 1037. — ego stultior, meis dictis parere hanc qui postulem, He. 564. — etiam nunc me ducere istis dictis postulas? A. 646. — te pro istis dictis et factis, scelus, uleiscar; Eu. 940. — hic dictis confutabitur, Hea. 950. — ne te iratus auidiois dictis protelet, Ph. 213. — ut phaleratis dictis ducas me? Ph. 499. — hisce ego illam dictis ita tibi ineensam dabo, ut, Ph. 973.

Diecula; dieculam addo, A. 712.

Dies; hic nuptiis dictus est dies, A. 102. — nunc hic dies aliam vitam affert, A. 189. — dies mihi hic ut sit satis vereor ad agendum, A. 707. — o festus dies hominis!

Eu. 560. — apus est dies, dum argentum eripio, Hea. 717. — ubi erit puero natalis dies; Ph. 48. — tibi quidem est olim dies praestituta, Ph. 522. — faciam, ut hujus diei semper memineris, Eu. 800. — ut diei tempus est, Hea. 168. — tu, ut tempus est diei, vide sis, ne, Hea. 212. — o faustum et felicem hunc diem! A. 958. — in hunc diem ut de symbolis ememus, Eu. 540. — sed in diem istuc est fortasse, quod miutare, Eu. 1079. — que tot res in unum conclusit diem? Eu. 1047. — audio diei, diem adimere aegritudinem, Hea. 422. — hilarem hunc sumamus diem, Ad. 288. — nunquam unum intermittit diem, quin, Ad. 294. — qui sine hac jurabat se unum nunquam victurum diem, Ad. 333. — videre videor jam diem illum, Ad. 385. — diem in latitibus degere, Ad. 523. — paulatim hunc producam diem, Ad. 593. — ei (rei) hilarem hunc sumamus diem, Ad. 858. — in apparando consumunt diem, Ad. 904. — neque fuisse pregnantem nunquam ante hunc scivi diem, He. 640. — hunc videre saepe optabamus diem, He. 651. — frustra ubi totum desedi diem, He. 801. — totum hunc contrivi diem, He. 816. — nunquam ante hunc diem meis oculis eum videram, He. 864. — plus hodie boni feci imprudens, quam sciens ante hunc diem unquam, He. 881. — egon' illam eum illo ut patiar nuptiam nonum diem? Ph. 304. — praesens quod fuerat malum, in diem abiit, Ph. 780. — quantis commoditatibus hunc onerasti diem! Ph. 841. — alio die quarebam, A. 89. — ex hoc misera sollicita est die, A. 268. —

eodem die istuc verbum vere in te accidit, A. 887. — quem ego hodie toto non vidi die, Ad. 529. — quovis illos tu die reduces, Ad. 833. — apparare de die convivium, Ad. 970. — verum ne fiant isti viginti dies, Eu. 183. — decem dierum vix mihi est familia, Hea. 910. — aliquot saltem nuptiis prodat dies, A. 314. — saltem aliquot dies profer, A. 329. — conari noctesque et dies, A. 678. — sine illum priores partes hosce aliquot dies apud me habere, Eu. 151. — dies noctesque me ames, Eu. 193. — dixisti hos mihi dies soli dare te? Eu. 792. — stertit noctesque et dies, Eu. 1078. — hosce aliquot dies non sentiet, Hea. 752. — dies complusculos bene conveniebat inter eas, He. 177. — ubi ibi est dies complures, arcessi jubet, He. 185. — dies triginta, aut plus eo, in navi fui, He. 421. — deserere festos dies, He. 592. — fuisset tum illos mihi ægre aliquot dies, Ph. 159. — aliquot hos somnam dies, Ph. 831. — fere in diebus paucis Chrysis moritur, A. 104. — diebus sane pauculis post, He. 143.

Differo; orationem sperat invenisse se, qui differat te, A. 409. — quod rumores distulerunt naxolevi, Hea. 16. — differor doloribus, Ad. 487.

Difficilis; res difficilis, Hea. 805. — hunc difficilem invitum servaret senem, Hea. 535. — difficilem ostendes te esse, Hea. 934. — cui verba dare difficile est, A. 211. — difficile est, A. 382, Eu. 1055. — Ah! rogitare? quasi difficile sit, Eu. 209. — nihil tam difficile est, quin, Hea. 675. — amorem difficillimum, Eu. 925.

Difficultas; neutra in re vobis difficultas a me erit, He. 667.

Diffusio; luxuria et lascivia diffusere, Hea. 947.

Digitulus; digitulo fores aperire, Eu. 284.

Digitus; atqui si illam digito attingerit uno, Eu. 739. — de digito annulum detraho, Hea. 650. — eripuit vi, in digito annulum, He. 574. — eum (annulum) hæc cognovit Myrrha in digito modo me habentem, He. 831.

Dignitas; apud alium prohibet dignitas, Hea. 576.

Dignus, a, um; dignus es cum tua religione, odio, A. 942. — abi hinc, quo dignus, Eu. 651. — dignus est, Eu. 1087. — i tu hinc, quo dignus es, Hea. 813. — ego te exercebo hodie, ut dignus es, silicernium, Ad. 589. — di tibi omnes id, quod es dignus, dunt Ph. 518. — malo quidem me dignum quovis deputem, Hea. 135. — hominem pistrino dignum, Hea. 530. — qui illum decrerunt dignum, suos cui liberos committerent, He. 212. — dignos arbitrator, Ad. 923. — nec satis digna, cui committas primo partu mulierem, A. 230. — sive adeo digna res est, ubi, Eu. 312. — etsi ego digna hac contumeliasum maxime; at tu indignus, qui, Eu. 864. — bonore quovis digna, Hea. 687. — dignam me putas, quam illudas? Hea. 741. — dignæ malo, He. 275. — se dignas contumelias dicere, Ph. 376. — teque illaque dignum est, Eu. 747. — te meum esse dici tantisper volo, dum quod te dignum est, facies: sed si id non facis, ego, quod me in te sit facere dignum, invenero, Hea. 107, 108. — hocine illo dignum est?

Ad. 238. — an quidquam pro istis factis dignum te dici potest? He. 209. — discidio dignum, He. 783. — dignum autem hoc illo est? Ph. 373. — cuius de stultitia dici, ut dignum est, non potest, Ph. 402. — si tu illam attigeris secus, quam dignum est, liberam, Ph. 438. — minus queo viri culpa, quam me dignum est, Ph. 786. — at tibi Di dignum factis exitium dedit! A. 668. — non te dignum, Chærea, fecisti, Eu. 863. — tuis dignum factis feceris, Ph. 430. — nihil est Thaide hæc tua, frater, dignius, quod ametur, Eu. 1050.

Digredior; nos nostro officio nihil digressos esse, Ph. 721.

Dijudico; ego dicam, quod mihi iumentum? tu dijudica, Hea. 988. — aliena ut melius videant, et dijudicent, quam sua? Hea. 504. — pergin' istuc prius dijudicare, quam scis, quid veri sit? Hea. 237.

Dilapido; priusquam dilapidet nostras triginta minas, Ph. 896.

Diligenter; at diligenter. Pa. Fiet, Eu. 207. — quid tum? ut diligenter nunties patri, Eu. 339. — diligenter, Pythias, fac cures, Eu. 500. — ebum, curate istam diligenter virginem, Eu. 505. — satis ut meæ domi curetur diligenter, He. 257.

Diligentia; obseura diligentia, A. 21. — et diligentiam vestram, et benignitatem uovi, He. 263.

Diligo; solus est, quem diligunt Di, A. 975. — illum diligunt, Ad. 877. — te in germani fratris dilexi loco, A. 292. — non pol, quo quemquam plus diligam, eo feci, Eu. 96. — ab Dis solus diligere, Ph. 853.

Diluideo; diluicide expedivi, Ph. 399.

Dimidium, a, um; dedit in sumtum dimidium minæ, Ad. 370. — vix dum dimidium dixeram, intellexerat, Ph. 593.

Diminuo; diminuat ego caput tuum, Eu. 802. — diminuetur tibi quidem jam cerebrum, Ad. 573.

Dimitto; jam dimitto exercitum? Eu. 813.

Dinunero; dinumeret viginti minas, Ad. 919.

Dionysia; Diouysia hæc sunt hodie, Hea. 162. — apud eum miles Diouysia agitat, Hea. 733.

Diphilus; ΣΥΝΑΠΘΗΝΗΚΟΝΤΕΣ Diphili Comædia est, Ad. 6.

Diruo; Sy. Quid ago? Dx. Dirue, Ad. 920. — hanc in horto maceriam iube dirui, A. 912.

Dis (dives); dis quidem es, ac tuam rem constabilises, Ad. 774. — scin' Cratini, hujus ditis, ædes? Ad. 583. — dicam, hanc esse captam ex Caria, ditem et nobilem, Hea. 609. — in servitutum pauperem ad ditem dari, Ph. 652. — maxime dites, Ad. 504.

Discedo; denique ita tum discedo ab illo, ut, A. 148. — immo vero pulehre discedo, Ph. 1046. — modo ut hoc consilio possiet discedi, ut istam ducat, Ph. 772.

Discessio; si eveniat discessio, A. 569.

Discidium; valeant, qui inter vos discidium volunt, A. 699. — neque mea culpa hoc discidium evenisse, id testor Deos! He. 476. — profecto in hac re nihil mali est, quod sit discidio dignum, He. 783.

Discondo; vestem omnem miscere discidit, Eu. 646. — discidit vestem? resarciatur, Ad. 121. — hem! vide, ut discidit labrum, Ad. 561.

Disciplina; disciplina est eisdem,

munerarier anillas primum, Hea. 300. — illuc sis vide exemplum disciplinæ! Ad. 771. — disciplinæ vocabula, Eu. 263.

Discipulus; num immemores discipuli? A. 478.

Disco; in quo hæc discebat ludo, Ph. 88. — quas primum Cæcili didici novas, He. 14. — nova nupta eadem hæc discit? Ad. 755. — disce, quid sit vivere, Hea. 973. — pater esse disce, Ad. 126. — eadem agere cœpi, ut ab eodem alias discerem novas, studiosæ, He. 18. — domi habuit, unde disce-ret, Ad. 414. — nunc, quamobrem has partes didicerim, paucis dabo, Hea. 10. — cœpit me obsecrare, ut sibi liceret discere id de me, Eu. 262. — mihi que ut discere novas expediat, He. 56.

Discordia; singis falsas causas ad discordiam, He. 693.

Discordo; discordare inter se? A. 576.

Discrucior; disruciore animi, Ad. 612.

Discus; immo apud libertum Discum, Eu. 608.

Disertus, a, um; disertum credidi hominem, Eu. 1010.

Disjuncto; disjunctum illum ab illa, He. 161.

Dispendium; virginem confeci sine dispendio, Eu. 928. — ut gratiam ineat sine suo dispendio, He. 796.

Disperere; disperii! perii misera! Hea. 404. — disperii! scelestus quantas turbas concipi insciens! Hea. 972. — disperii! Ctesiphonem audiui una affuisse in raptione, Ad. 356.

Dispergo; cerebro dispergat viam, Ad. 318. — an tibi jam mavis cerebrum dispergi hic? Ad. 786.

Dispicio; jam aliquid dispiciam, A. 624.

Displaceo; ego nunc totus displiceo mihi, Hes. 1045. — si displicebit vita, Hea. 974.

Dispudet; dispudet, sic mihi data esse verba, Eu. 831.

Disputo; in eo disputant, contaminari non decere fabulas, A. 15.

Dirumpor; Ad. 370.

Disidium, vid. in *Discidium*.

Dissimilis, le; non quod dissimilis res sit, Ad. 829. — non ita dissimili sunt argumento, sed tamen dissimili oratione sunt factæ, ac stilo, A. 11, 12. — is adeo dissimili studio est, jam inde ab adolescentia, Ad. 41.

Dissimulo; etsi ea dissimulas sedulo, He. 578. — sedulo dissimulat, Ph. 429. — nonne ea dissimulare nos magis humanum est, quum? He. 552. — bene dissimulatum amorem indicat, A. 132.

Dissolvo; dissolvi me, Hea. 508. — aliquantulum quæ afferret, qui dissolverem, quæ debeo, Ph. 654.

Distadet; me cum hoc ipso distadet loqui, Ph. 1010.

Distorqueo; os ut sibi distorsit caruifex! Eu. 670.

Distraho; illam a me distrahit necessitas, He. 492. — abs te ut distrahar, Ph. 201. — tum horunc' amorem distrahi poterim? Ph. 517.

Distribuo; id distributum sane est ex sententia, Ad. 372.

Disturbo; disturbande nuptiæ, A. 182.

Diu, diutius; ubi ubi est, diu celari non potest, Eu. 295. — Thaidem non scivi nobis vicinam, Cn. Haud diu est, Eu. 359. — satis diu hoc jam saxum solvo, Eu. 1084. — diu etiam duras (partes)

dabit. Hea. 402. — ut sit satius perdere, quam hic manere tam diu, Ad. 236. — satis diu dediisti verba, Ad. 624. — neque enim diu huc commigrarunt, Ad. 653. — ubi te oblectasti tam diu? He. 84. — quæ (ira) tam permansit diu, He. 305. — nosne hoc celatos tam diu? He. 645. — ut mihi liceat tam diu, quod amo, frui, Ph. 165. — tibi hæc diutius licere speras facere? Hea. 102. — quanto diutius abest, magis cupio tanto, Hea. 424. — nihil est, illic quod moremur diutius, Hea. 834. — quam decreverim me non posse diutius habere, He. 148. — ne orata nostra nequeat diutius celare, He. 575. — non potest celari nostra diutius jam audacia, Ph. 182. — postquam videt me ejus mater esse hic diutius, Ph. 568.

Diutius, *a, um*; mensiones diutius, Ph. 1011.

Diverse, vel *Divorse*; curæ meum animum diverse trahunt, A. 260.

Diverticulum; ad ipsum veni diverticulum, En. 635.

Dives, *divitior*; qui sæpe propter invidiam adimunt diviti, Ph. 276. — hi qui minus habent, ut semper aliquid addant divitiis, Ph. 42.

Divido; non sat commode divisa, A. 477.

Dividuus, *a, um*; dividuum facit, Ad. 242.

Divino; plane hic divinat, He. 696.

Divinus, *a, um*; sit, rem divinam fecisse, En. 513. — a matre arcessi ad rem divinam, He. 184.

Divitiæ; parere divitiis, A. 799. — amicos, genus, cognatos, divitiis, Hea. 194. — quasi is non divitiis abundet, Hea. 527.

Dirus; pro Divum fidem! Ad. 750.

Do; nunc id. operam do, A. 157. — te isti virum do, A. 295.

— hanc tibi dono do, Eu. 748. — quum tibi do istam virginem, Eu.

791. — do fidem, futuram, Eu. 1059. — quum (puellam) exponendam do illi, Hea. 650. — hæc

equidem consilio palmam do, Hea. 709. — at ego illi neque do, neque

despondeo, Hea. 779. — facio sedulo: do, prætermitto, Ad. 51.

— fidem do: loquere, He. 114. — maxime volo, doque operam,

ut, He. 396. — sin fidem do, Ph. 491. — sexcentas scribito jam

mibi dicas. Nihil do, Ph. 668. — quando illud, quod tu das, expec-

tat, atque amat, Eu. 447. — si mihi fidem das, te taciturnam, dicam, He. 113. — quid das consilii?

He. 715. — itane obstinate operam dat, ut? A. 243. — hæc

mibi in mangum dat, A. 297. — uxorem tibi non dat jam Chremes,

A. 353. — huic prorsus illam non dat, Da. Quasi necesse sit, si huic

non dat, te illam uxorem ducere, A. 372, 373. — si id successest

nunc, quia non dat tibi uxorem Chremes, A. 377. — num solus

ille deus dat? Eu. 163. — dat mihi, ut auferam, Eu. 627. —

habet quod det, et dat nemo largius, Eu. 1077. — ille operam

amico dat suo? Cu. Immo quod amice. Mx. Si dat, Hea. 911.

912. — is si dat, sat est, Ph. 603. — prius quam hæc dat veniam,

Ph. 1035. — facile omnes, quum valeamus, recta consilia ægrotis da-

mus, A. 310. — quantum tibi opis Di dant, Hea. 592. — ut res dant

sese, He. 380. — si illam dant, hæc ut mittam, Ph. 674. — aliam

esse censas nunc me, atque olim quum dabam? A. 546. — non amori operam dabam, Hea. 110. — neque tempus spatium ullum dabat, He. 374. — quæ dotis tantundem dabat, Ph. 928. — nos otiosi operam dabamus, Ph. 87. — nos ambo opere maximo dabamus operam, Ph. 759. — te indulgebant, tibi dabant, Hea. 990. — heri minas viginti pro ambobus dedi, Eu. 169. — ei unam comam atque ejus comitibus dedi, Hea. 456. — ei dedi exponendam (filiam), Hea. 619. — repeton' quem dedi? Ad. 81. — pro qua ego argentum dedi? Ad. 180. — spatium amandi amicam tibi dedi? He. 684. — eum, quem olim ei dedi, He. 847. — eas dedi tuo gnato: is pro sua amica lenonidedit, Ph. 1038. — consueham quem dedisti nobis, quas turbas dedit! Eu. 653. — tuum filium dedisti adoptandum mihi, Ad. 115. — reposcere quem dedisti, Ad. 133. — pol' haud paternam istuc dedisti, Ad. 451. — quem fratri adoptandum dedisti, Ad. 464. — satis diu dedisti verba, Ad. 624. — symbolam dedit, A. 89. — idem Menandri Phasma nunc nuper dedit, Eu. 9. — parvulam puellam mercator dedit, Eu. 109. — quis neque tu uno eras contenta, neque solus dedit, Eu. 221. — quod dedit principium adveniens! Eu. 457. — quas turbas dedit! Eu. 653. — is dedit mihi lucæ vestem, Eu. 700. — Tlupis nobis dedit se, Eu. 1039. — qui mihi consilium dedit, ut facerem, Eu. 1044. — me actorem dedit, Hea. 12. — ea res dedit tum existimandi copiam, Hea. 282. — servandum mihi dedit, Hea. 655. — me hæc clambulatio, ad languo-

rem dedit, Hea. 807. — cui non dedit aliquid? Ad. 150. — dedit dimidium minas, Ad. 371. — lectulos in sole ilignis pedibus faciundos dedit, Ad. 587. — quis respondit? quis dedit? Ad. 674. — hodie primam mammam dedit, Dx. Si quidem primam dedit, Ad. 980, 981. — hoc consilium, quod dicam, dedit, Ph. 124. — is pro sua amica lenoni dedit, Ph. 1038. — argentum tibi dedimus apud forum, Ph. 858. — nunc mihi hoc negoti dedere, Eu. 544. — quot res dedere, ubi possem persentiscere, Hea. 917. — vivit illa, cui tu dederas? Hea. 660. — virginem, quam heræ dono dederat suiles, vitavit, Eu. 654. — drachmarum argenti mille dederat mutuum, Hea. 601. — quem ipse olim mihi dederat, He. 813. — dabo equidem operam, A. 328. — at jam hoc tibi inventum dabo, A. 685. — quin effectum dabo, Eo. 212. — mirum, ni ego me turpiter hodie hic dabo, Eu. 230. — faciam sedulo, ac dabo operam, adjuvabo, Eu. 363. — quæ liberum scire æquum est adolescentem, solertem dabo, Eu. 478. — inde omaibus signum dabo, Eu. 780. — nunc, quamobrem has partes didicerim, paucis dabo, Hea. 10. — interea, usque illi de me supplicium dabo, Hea. 138. — operam dabo, Hea. 497. — adeo exornatum dabo, ut, Hea. 951. — ego pol' tibi dabo illam lepidam, Hea. 1062. — heia! ut elegans est! credas animum tibi esse, So. Aliam dabo, Hea. 1065. — idem nunc hinc operam dabo, He. 408. — dabo jussurandum, nihil esse istorum, tibi, He. 697. — immo etiam, hoc qui occultari facilius

credas, dabo, He. 870. — age, age; jam ducat: dabo, Ph. 661. — quæso, ego dabo, quiesce, Ph. 669. — immo etiam dabo, quo magis credas, Ph. 876. — hisce ego illam dictis ita tibi iucundam dabo, Ph. 973. — sic dabo! Ph. 1026. — dabis ei ultro supplicium, Eu. 69. — cautim, et paulatim dabis, Hea. 871. — præcipitem me in pistrinum dabit, A. 214. — uxorem his moribus dabit nemo, A. 397. — suam gnatham non dabit: tanto hercle magis dabit, A. 776. — præut hujus rabies quam dabit, Eu. 300. — dabit hæc Tbais mihi magnum malum, Eu. 508. — dabit hic aliquam pugnam denuo, Eu. 898. — de illius peccatis plura dicet, quum dabit alias uovas, Hea. 33. — immo, ut patrem tantum vidi esse habitum, diu etiam duras (partes) dabit, Hea. 409. — quia videbitur magis verisimile id esse, quum hic illi dabit, Hea. 802. — sed nemo dabit, Ad. 209; Ph. 183. — amici, quod polliciti sunt, dabunt, Ph. 702. — postremo id mihi da negoti, A. 522. — Equum postulat. Da veniam, A. 903. — tum tu igitur paululum da mihi operæ, Eu. 281. — da mihi, atque asfer mihi, Hea. 223. — da illis locum, Hea. 586. — age, da te mihi vicissim, Hea. 688. — da veniam, Chreme, Hea. 1051. — da te hodie mihi, Ad. 842. — age, da veniam filio, Ad. 941. — quasi non hoc sit maximum. Dr. Da veniam, Ad. 946. — reddam hercle, da modo, Ad. 987. — mi gaste, da veniam hæc mihi, He. 605. — cape, da hoc Doreio, Ph. 152. — da locum melioribus, Ph. 521. — Di, date facultatem huic parituri,

A. 232. — quantum imperavi, date, A. 486. — date operam, Eu. 44; Ph. 31. — date crescendi copiam, Hea. 28. — date potestatem, mihi statariam agere ut liceat per silentium, Hea. 35. — date silentium, He. 55. — ubi voltis, uxorem date, Ph. 906. — sine me, vacivum tempus ne quod diu mihi laboris, Hea. 90. — tum, quod dem ei, Recte est, Hea. 228. — argentum cudo, quod tibi dem, Hea. 741. — inveniendus est aliquis, labore inventa mea cui dem bona, Hea. 841. — egou' mea bona ut dem Bacchidi dono? Hea. 1052. — cui dem, et quamobrem dem, commemorabo, Ph. 714. — uibilo plus agas, quam si des operam, ut cum ratione insanias, Eu. 63. — quod des paulum est, Eu. 1074. — vis, quod des illi, effici, Hea. 322. — per alium quemvis ut des, Hea. 470. — des qui aurum, ac vestem, Hea. 856. — quam ocisume ut des, Hea. 869. — hanc gratiam, ut sibi des pro illa, nunc rogat, He. 390. — haud dubium est, quin Cliremes tibi non det gnatham, A. 393. — gnatham ut det oro, vixque id exoro, A. 594. — fingit causas, ne det, sedulo, Eu. 138. — principio et habet quod det, et dat nemo largius, Eu. 1077. — Cliniam orat, sibi uti id nunc det, Hea. 605. — non multum habet, quod det, fortasse, Ph. 146. — repperi, qui det, Ph. 521. — uxorem demus, A. 561. — quomodo minimo periculo id demus adolescentulo, Hea. 477. — huic demus, qui fruatur, Ad. 954. — pauc, quam rem vitio dent, quæso animum advortite, A. 8. — at tibi Di dignam factis exitium dunt, A. 688. — Di tibi omnes id, quod

es dignus, duint! Ph. 518. — ego euraeo, ne quid verborum doint, Ph. 712. — malum, quod isti Di Demque omoes duint! Ph. 975. Di melius duint! Ph. 1004. — hanc fidem sibi, me obsecravit, ot darem, A. 403. — quo nunc me præcipitem darem, A. 608. — filiam ut darem in seditionem, A. 832. — otiosus operam ut tibi darem, Hea. 508. — post hæc præcipitem darem, Ad. 319. — at hic dehortatus est me, ne illam tibi darem, Ph. 909. — non ego dicebam, in perpetuum illam illi ut dares, Hea. 781. — argentum ut dares, Hea. 894. — tibi quidem est olim dies, quod dares hnic, præstituta, Ph. 523. — unicam gnatam suam cum dote summa filio uxoreio ut daret, A. 101. — emit Eonuchum, quem dono hnic daret, Eu. 982. — unde esset adolescenti, amicæ quod daret, Hea. 534. — non, si redisset, ei pater veniam daret? Gr. Illene indotatam virginem, atque ignobilem daret illi? Ph. 119, 121. — ut præcipitem hanc daret, Ph. 624. — si quis daret talentum magnum, Ph. 642. — sed, id quod lex jubet, dotem daretis, Ph. 297. — quod, nisi hoc, consilium darent? A. 670. — mihi, quid id dedissem consilium, egit gratias, Ad. 369. — si tuum non dederò, Ph. 513. — præ manu dederis, uode natus, Ad. 986. — quid facias illi, qui dederit damnum aut malum? A. 143. — cur partes seui poeta dederit, Hea. 2. — is, quod mihi de hac re dederit consilium, id sequar, A. 501; Ph. 461. — cui verba dare difficile est, A. 211. — uxorem decesserat dare sese mihi hodie, A. 238. — quanto satius

est, te id dare operam? A. 308. — ait tibi-uxorem dare sese hodie, A. 354. — num filio videtur uxorem dare? A. 453. — quod jussi ei dare hibern, date, A. 485. — nec postulabat nunc quisquam uxorem dare, A. 659. — velle se illam mihi dare, Eu. 141. — liceat, dare huic quom volumus, Eu. 467. — ipsa accombere mecum, mihi sese dare, Eu. 516. — dixit' hos mihi dies soli dare te? Eu. 792. — neque pot servandum tibi quidquam dare ausim, Eu. 903. — nunc quidvis dare cupis, Hea. 449. — ut ne scientem sentiat te id sibi dare, Hea. 468. — dare denegar, Hea. 487. — cupio illi dare, quod volt, Hea. 496. — dicam, ut dixeram, hodie non posse his dare, Hea. 501. — re ipsa spem vitæ dare, Hea. 636. — decem minas, quas mihi dare pollicitus est, Hea. 724. — volo te dare operam, ut fiat, Hea. 789. — nonne id flagitium est, te aliis consilium dare, tibi non posse auxiliari? Hea. 923. — tibi non licuit per te mihi dare, Hea. 967. — non fratrem videt rei dare operam? Ad. 96. — ubi me dixero dare tanti, Ad. 204. — Equum est, te operam, ut fiat, dare, Ad. 937. — quam dare operam, id scire, qui nos oderit? He. 553. — id quod lex jubet, dotem dare, Ph. 410. — mercedem dare lex jubet ei, Ph. 414. — cras mane argentum mihi miles dare se dixit, Ph. 531. — si volt Demipho dare, quantum ab hac accipio, Ph. 656. — nam illi mihi dotem jam constituerunt dare, Ph. 675. — dicat, nos dare eam Phormioni noptum, Ph. 719. — ait uterque tibi potestatem ejus habendæ se dare, Ph. 879. — si vis mihi uxorem dare,

quam despondisti, Ph. 923. — exclamat, furem, non poetam, fabulam dedisse, et nihil dedisse verborum tamen, Eu. 24. — itane vitam tuam tutaudam aliis dedisse? Ph. 466. — potior sit, qui prior ad dandum est, Ph. 532. — si id sit dando, atque obsequendo, non posteriores feram, Ad. 884. — fidem dans, iurans se illam ducturum domum, Ad. 474. — egon' cui daturus non sum, ut ei despondeam? Hea. 784. — argentum haberes, quod daturus jam fui, Hea. 817. — denique ita tum dacedo ab illo, ut qui se filiam neget daturum, A. 149. — ibo, ac dicam, ut dixeram, operam daturum me, Hea. 501. — id amicus dabitur. Cu. Scilicet daturum, Hea. 858. — an legibus daturum poenas dicas, si illam eiecerit? Ph. 626. — illam illi tamen post daturam, Hea. 604. — verum aliquo pacto verba me his daturam esse, Hea. 735. — daturne illa Pamphilo hodie nuptum? A. 302. — cujus tibi potestas summa servandi datur, A. 542. — dum tempus datur, A. 537. — datur: fruare dum licet, Hea. 345. — hoc vitio datur, Ad. 419. — bonus est: noster est: recte dator, Ad. 955. — vobis datur potestas coudecorandi ludos scenicos, He. 44. — quæ vobis placita est conditio, datur, He. 241. — dati annuli, Eu. 541. — pro uno duo sunt mihi dati? Ph. 601. — modo huic quæ data est dono, Eu. 345. — ei dono data est, Eu. 352. — quedam hodie est ei dono data virgo, Eu. 564. — Thaidi, quæ hodie dono data est, Eu. 950. — Hecyra quum data est nova, He. 1. — soli credidi, ea me abstinuisse in principio,

quum data est, He. 365. — ex quo censas, nisi ex illo, cui data est nuptum? He. 528. — hodie mihi potestas haud data est, He. 783. — olim quum honeste potuit, tum non est data, Ph. 911. — est istuc datum profecto, ut grata mihi sint, quæ facio, Eu. 395. — num datum mihi est? num iusi? Hea. 793. — ageudi tempus mihi datum est, He. 44. — jam illi datum est argentum? Du. Curavi illico. Cu. Nollem datum, Ph. 795. — idem hoc argentum, ita ut datum est, ingratis ei datum erit, Ph. 887, 888. — utrumque datum erat spatium solitudinis, He. 130. — at at! data hercle verba mihi sunt, Eu. 726. — ignoscendi dabitur peccati locus, Hea. 218. — atqui jam dabitur, Hea. 738. — argentum dabitur ei ad nuptias, Hea. 777. — id amicus dabitur, Hea. 857. — amat? dabitur a me argentum, dum erit commodum, Ad. 119. — iusjurandum dabitur, te esse indignum injuria hac, Ad. 166. — argenti tantum dabitur, Ad. 193. — quid istic? dabitur, Ad. 960. — spatium vocandi dabitur, Ph. 701. — efficite, qui detur tibi. Ego id agam, mihi qui ue detur, A. 335, 336. — o fortunatum istum Eunuchum, qui quidem in hanc detur domum! Eu. 365. — qui nunc si detur mihi, ut ego unguibus facile illi in oculos involem venefico! Eu. 647. — quidni? quo verba facilior dentur mihi, Hea. 975. — neque quod daretur quidquam, id curarent patres, Ph. 84. — hisce opera ut data sit. Cr. Quæ non data sit? non potest fieri, Ad. 532. — tunc hanc diceret, si tibi data esset? Ph. 932. — id sibi negoti

credidit solum dari, A. 2. — omnes qui amant, graviter sibi dari uxorem ferunt, A. 191. — continuo dari tibi verba censes, A. 505. — sed quem ego mihi potissimum optem nunc, cui hæc narrem, dari? A. 964. — nunquam vidi melius consilium dari, Eu. 376. — fundam tibi nunc nimis vellem dari, Eu. 785. — te mihi ipsum jam dudum optaham dari, Hea. 758. — hanc sibi uxorem dari volt Clivis, Hea. 847. — nihil est quod malim, quam illam totam familiam mihi dari obviam, Ad. 312. — non est utile hanc illi dari, Ad. 342. — pro virgine dari nuptum non potest, Ad. 347. — numquid vis? Dx. Mentem vobis meliorem dari, Ad. 433. — quam vellem etiam noctu amicis operam mos esset dari, Ad. 534. — priorem esse illum; non oportere huic dari, Ad. 663. — nec moram ullam, quin ducat, dari, He. 127. — ipsum gestio dari mihi in conspectum, Ph. 161. — propter egestatem, proximo iussa est dari, Ph. 416. — sed opus est, mihi Phormionem ad hanc rem adjutorem dari, Ph. 559. — Dis gratias agebat, tempus aibi dari, Ph. 595. — dic, quid velis dari tibi in manum? Ph. 632. — in servitutem pauperem ad dictum dari, Ph. 652. — nullam mihi malina, quam isthanc uxorem dari, Ph. 657. — gaudeo, tantam fortunam de improvviso esse his datam, Ph. 883. — quas (minas) pro alimentis esse nunc duco datas, Hea. 836. — an tu? larta est? Gn. Non tam ipso dono, quam ab te datum esse, Eu. 393. — quantum is voluerit, datum esse dotis, Ph. 722. — dispudet, sic mihi data esse verba, Eu. 832. — qui

postquam audierat non datum iri filio uxorem suo, A. 177. — interea rumor venit, datum iri gladiatores, He. 40. — quod si iterum mihi sit danda (cena), actum siet, Hea. 456.

Doces; male docet te mea facilitas multa, Hea. 648. — docui, monui, quæ potui, omnia, Ad. 968. — cepit studiose omnia docere, Eu. 117. — doctæ ad malitiam, He. 203. — bene et pudice doctum atque eductum ingenium, A. 274.

Doctus, Doctior; nunquam accedo, quin abs te abeam doctior, Eu. 790.

Doleo; hoc tibi doleat itidem, ut mihi dolet, Eu. 93. — dolet, dictum imprudenti adolescenti et libero, Eu. 430. — hoc mihi dolet, nos pene sero scisse, Ad. 273. — id illi nunc dolet alieno, Ad. 452. — id mihi vehementer dolet, Ad. 686. — si non ipsa re istuc tibi dolet, Ad. 737. — tibi, quia superest, dolet, Ph. 162. — Ah! nescis, quam dolesm, Hea. 935. — jam dudum illi facile fit, quod doleat, Eu. 449. — vis' primum hodie facere, quod tuo viro oculi doleant? Ph. 1052.

Dolium; relevi dolia omnia, Hea. 460.

Dolor; an dolor repente invasit? He. 356. — laborat e dolore, A. 268. — ejus labore gnato ut medicarer tuo, A. 833. — dolore ac miseris tabescit, Ad. 604. — dolores occipiunt primulum, Ad. 290. — si remittent quidpiam dolores, He. 349. — differor doloribus, Ad. 487.

Dolus; jam tum erat suspicio, dolo hæc fieri, Eu. 515. — ne dicam dolo, Ad. 376. — quum nihil obiant doli, A. 160. — quem

tam aperte fallere incipiat dolis? A. 494. — ne dicas, Davi factum consilio, aut dolis, A. 510. — lacrymæ confictæ dolis, A. 559. — dolis ut me deluderet, A. 585. — a me ludatur dolis, Eu. 386.

Dominæ; si sic factum est, domina, Hea. 618. — magnum signum est, dominam esse extra uoxiam, Hea. 298. — ad dominas qui affectant viam, Hea. 301.

Dominus; hoc pater ac dominus interest, Ad. 76. — cui dominus curæ est, Ad. 898. — harum qui est dominus ædium, Ph. 752. — apparet servum hunc esse domini pauperis miserieque, Eu. 486. — domini similis es, Eu. 496. — domini mulcavit, Ad. 90. — domini ubi absunt, Eu. 600. — quot mihi sint domini, Ad. 557.

Domus; domus, uxor, liberi inventi, invito patre, A. 893. — una est domus, Eu. 1037. — postulo, ut mihi tua domus, te præsentem, absente, pateat, Eu. 1057. — domus sumtuosa, Ad. 764. — postquam videt nuptias domi apparari, A. 515. — mirum ni domi est, A. 600. — si quid, domi ero, A. 716. — conservam domi videbit, Eu. 366. — curra, ut sint domi parata, Eu. 499. — domi adsitis, facite, Eu. 506. — visam, si domi est, Eu. 545. — domi erat quidam Eunuchus, Eu. 568. — frugi es: ubi? domini? Eu. 608. — nescio, quid absente nobis turbatum est domi, Eu. 649. — Paulum si cessassem, domi non offendissem, Eu. 673. — ubi ea est? Tu. Domi apud me, Eu. 716. — solus Sannio servat domi, Eu. 779. — domi memineris, Eu. 814. — mater et pater, quasi dedita opera, domi erant, Eu. 840. —

domi opperiamur potius, Eu. 894. — jam dudum hera vos expectat domi, Eu. 916. — quam iubonem solam sint domi, Eu. 937. — sumtus domi tantos ego solus faciam? Hea. 130. — ibo, visam si domi est, Jam dudum domi præsto apud me esse sicut, Hea. 170, 171. — ut hanc letitiam nec opinanti primus ei objicerem domi, Hea. 186. — ubinam est, queso? Cu. Apud me domi, Hea. 430. — huic jam mansisset natus gnatus domi, Hea. 540. — ubi videbit tantos sibi sumtus domi quotidie fieri, Hea. 754. — ego domi ero, si quid me voles, Hea. 873. — illum! te expectat domi, Ad. 261. — cho, an domi est habiturus? Ad. 390. — domi habuit, unde disceret, Ad. 414. — una semper militum, et domi fuimus, Ad. 496. — est frater domi? Ad. 558. — an sedere oportuit domi virginem tam graudem? Ad. 677. — nunc vero domi certum obsidere est, Ad. 721. — domi erit, Ad. 750. — et illam, et hanc, quæ domi erat, cognovit satis, He. 162. — ut vos mihi domi eritis, He. 218. — meæ domi curetur diligenter, He. 257. — non posse habere uxorem domi, He. 678. — illi certe, quæ nunc tibi domi est, consules, Ph. 468. — cui, quod amas, domi est, Ph. 503. — Demiphoem, si domi est, visam, Ph. 897. — ubi domus, A. 255, 480; Ad. 703. — domum modo ibo; ut apparentur, dicam, A. 596. — is hodie venturum ad me constituit domum, Eu. 295. — quo nunc is? Pa. Domum, Eu. 363. — o fortunatior Eunuchum, qui in hanc detur domum! Eu. 365. — si, in domum meretriciam de-

ducatur? Eu. 382. — Ista ad se abducit domum, Eu. 576. — nisi si domum forte ad nos rediit, Eu. 662. — visam domum, Eu. 1041. — nunquam tam vesperi domum revortor, quin, Hea. 67. — domum revortor maestas, Hea. 122. — dicam ut revortantur domum, Hea. 340. — concede hinc domum, Hea. 510. — convertam me domum cum obsonio, Ad. 287. — iurans se illam ducturum domum, Ad. 474. — ad me abducta est domum, Ad. 631. — iri deductum domum? Ad. 698. — sed cur nou domum uxorem arcessis? Ad. 907. — unam fac domum, Ad. 913. — turbam domum adducet, Ad. 916. — nunquam illa viva ducturum uxorem domum, He. 62. — uxorem deducit domum, He. 135. — seque ante, quam eam uxorem duxisset domum, sperasse, He. 146. — totam odisse domum, He. 221. — eo domum, He. 262. — filium expecto, ut redeat domum, He. 280. — cupidus redeundi domum, He. 283. — non sciunt ipsi viam, domum qua redeant? He. 360. — vovisse hanc dicam, si salvus domum redisset, He. 434. — ne recreatur, minus jam quo redeat domum, He. 630. — videte, remissum opus sit vobis, an reducta domum, He. 665. — confugere anhclantem domum, He. 824. — dum inde iret domum, Ph. 90. — domum ire pergam, Ph. 195. — qua ratione inopem potius ducebat domum? Ph. 298. — et ego Deus Penates hinc salutatum domum devortar, Ph. 311. — duceat damnatum domum, Ph. 334. — vise, redieritne jam, an nondum, domum, Ph. 445. — verum abi domum,

Ph. 562. — uxor ducenda est domum, Ph. 692. — nunc hinc domum ibo, Ph. 781. — neque me domum unuc recipere, Ph. 825. — recta domum sumus profecti, Ph. 858. — domo exulo nunc, Eu. 610. — suspicor, aliquid domo abeuntem abstulisse, Eu. 661. — cistellam domo effer cum monumentis, En. 752. — in domo meretricia prehendi, Eu. 959. — domo me eripuit, Ad. 199. — meretrix et materfamilias una in domo? Ad. 751. — ipsum prohibebo domo, Ph. 425. — si quid opus fuerit, hinc! domo me, Ph. 440. — egrediar domo, Ph. 585.

Donax; *Sinsalio*, *Donax*, *Syriscus*; *sequimini*, Eu. 771. — in medium huc agmen cum vecti, Donax, Eu. 773.

Donec; nunquam destitit suadere, orare, usque adeo donec perpulit, A. 664. — domi certum obsidere est usque, donec redierit, Ad. 722. — usque illud visum est Pamphilo nequitiam grave, donec iam in ipsis nuptiis, He. 126. — immo haud desinam, donec perfecero hoc, Ph. 420. — neque adeo defetiscar unquam experiri, donec tibi id effecero, Ph. 589.

Dono; egon? te pro hoc nuntio quid donem? quid? quid? nescio, He. 850.

Donum; puellam dono dedit, Eu. 109. — emit eam dono mihi, Eu. 135. — ducit secum una virginem dono huic, Eu. 229. — modo huic quae data est dono, Eu. 345. — ei dono data est, Eu. 352. — si scias, quod donum huic dono contra comparet, Eu. 355. — quendam hodie est ei dono data virgo, Eu. 564. — virginem, quam herae dono dederat miles, vitiauit,

Eu. 654. — hanc tibi dono do, Eu. 748. — Thaidi quæ hodie dono data est, Eu. 950. — emit Eunuchum, quem dono huic daret, Eu. 982. — egon' mea bona ut dem Bacchidi dono? Hea. 1052. — quodvis donum et præmium a me optato, Eu. 1056: — homo quatietur certe cum dono foras, Eu. 358. — ain' tu? læta est? Gx. Non tam ipso dono, quam, Eu. 393. — num solus ille dona dat? Eu. 163. — ubi vis, dona adsumt tibi a Phædria, Eu. 464. — perpalehra credo dona, Eu. 468. — abi hinc, cum donis tuis tam lepidis, Eu. 651.

Dorcium; cape, da hoc Dorcio, Ph. 152.

Dorias; abi, Dorias, Eu. 538. — quid faciendum censes, Dorias? Eu. 719.

Dorio; Dorio, audi, obsecro, Ph. 485. — haud longam est id, quod oraç, Dorio, Ph. 514. — Dorio, itane tandem facere oportet? Ph. 525.

Dormio; dum tu dormis, Ph. 1006. — dormiunt: pol ego istos commovebo, Hea. 730. — interdum propter dormiet, Eu. 368. — ingratis ut dormiam, Eu. 120. — adsis, tungas, ludas, propter dormias, Eu. 373. — in aurem utramvis otiose ut dormias, Hea. 342. — quid? credchas, dormienti hæc tibi confecturos Deos? Ad. 697.

Dorus; id modo dic, abisse Dorum, Eu. 723. — ubi tu es, Dore? accede huc, Eu. 472. — heus tu, inquit, Dore, Eu. 594. — bone vir, Dore, salve, Eu. 849.

Dos; dos, Pamphile, est decem talenta, A. 952. — nihil nos dos movet, Hea. 940. — quæ secunda ei dos erat, periit, Ad. 346. — dos

hic maneat, Ph. 925. — hæc talenta dotis apposcent duo, Hea. 838. — quid dotis dicam te dixisse filio? Hea. 938. — cur non quod dotis dixi, firmas? Hea. 1050. — quantum is voluerit, datum esse dotis, Ph. 722. — quæ dotis tantundem dabat, Ph. 928. — me mea omnia bona doti dixisse illi, Hea. 943. — renumeret dotem, He. 502. — id quod lex jubet, dotem daretis, Ph. 297. — id quod lex jubet, dotem dare, Ph. 410. — inventa est, quæ dotem petat, Ph. 646. — dotem constituerunt dare, Ph. 675. — Phormio dotem si accipiet, Ph. 692. — cum dote summa filio uxorem dare, A. 101. — uxor sine dote veniet, Ad. 763. — habere sine dote, Ph. 756.

Dotatus; patrocinari dotatis soleo, Ph. 939.

Drachma; drachmarum argenti mille, Hea. 601. — vix drachmis est obsonatus decem, A. 452.

Dromo; hem, Dromo, Dromo. Da. Quid est? Si. Dromo. Da. Audi. Si. Verbum si addideris. Dromo, A. 862. — eecum Dromonem cum Syro, Hea. 241; et passim alibi.

Dubito; numquid, Guatho, dubitas, Eu. 1042. — an dubitas, Clitipho? Hea. 1059. — hæc dum dubitas, menses abierunt decem, Ad. 695. — hic nunc non dubitat, quin te ducturum neges, A. 406. — ubi tu dubites, quid sumas potissimum, Ph. 343.

Dubius, a, um; non dubium est, quin uxorem nolit filius, A. 172. — nam hocce haud dubium est, quin, A. 392. — haud dubium id quidem est, A. 400. — haud dubium est mihi, si nolit, quin, A. 531. — o! dubiumne id est? Ph.

129. — non dubium est, quin, Eu. 996. — bui! dubium id est? Hea. 607. — ao dubium id tibi est? Hea. 912. — laud dubium, quo emitti æquum siet, Ad. 981. — periisse me una laud dubium est? He. 326. — etiamne id dubium est? Ph. 773. — de sorte nuoc venio in dubium? Ad. 344. — tua fama in dubium veniet, Ad. 341. — dum in dubio est animus, A. 266. — mea quidem hercle certe in dubio vita est, A. 348. — sine dubio, opinor, Eu. 1043. — cena dubia apponitur, Ph. 342. — quia sciebam, dubiam fortunam esse scevicam, He. 16.

Duco (judico); quas (minas) pro alimentis esse ounc duco datas, Hea. 836. — qui amat, cui odio ipse est, his facere stulte duco, He. 343. — to tibi id laudi ducis, quod tum fecisti iuopia? Ad. 106. — eam laudem hic ducit maximam, Ad. 18. — non eum hominem ducerem, He. 555. — vos eritis iudices, laudin' an vitio duci id, factum oporteat, Ad. 5.

Duco; hodie uxorem ducis? A. 322. — tibi pateat fores hæ, quia istam ducis, Eu. 282. — ebo! scelestè, quo illam ducis? Hea. 312. — ducit secum uoa virginem dono huic, Eu. 229. — quamobrem hæc ducimus? Ph. 797. — ancillarum gregem ducot secum, Hea. 246. — inopem ducebat domum? Ph. 298. — duxi uxorem: quam ibi miseriam vidi! Ad. 871. — priusquam hanc uxorem duxi, habebam alibi animum amoris deditum, He. 294. — impulsu duxisti meo, He. 687. — uxorem duxit: oati filii duo, Ad. 46. — cur duxit alienam? Ad. 676. — hem! duxit (uxorem), He. 63. — uxor ubi

me ad filiam ire sensit, se duxit foras, He. 522. — uxorem hæc prius quam duxit, vestrum amorem pertuli, He. 744. — vincimur: duxit, Ph. 136. — itane tandem uxorem duxit, injussu meo? Ph. 231. — hei mihi! Pu. Uxorem duxit, Ph. 1004. — obi duxere impulsu vestro, He. 242. — ille invitus illam duxerat, He. 142. — tu, ducam, inquires, A. 389. — pro illo te ducam, Eu. 371. — si vis mihi uxorem dare, quam despoondisti, ducam, Ph. 924. — bono animo es: duces uxorem hæc, Ad. 700. — coactus legibus eam uxorem ducet, A. 783. — non eoin ducet, Ph. 693. — dices, ducent damonum domum, Ph. 334. — duc me ad eam, quando huc veni, ot videam, A. 820. — abduc, duc, quantum potes, Eu. 377. — duc me ad eum, obsecro, Hea. 432. — duc me iustro ad Sostratam, Ad. 508. — duc nos sodes, Ph. 103. — duc me ad eum ergo, Ph. 717. — si vim faciet, in jus ducito hominem, Eu. 767. — quid ergo? Ch. Ut ducam, A. 714. — oec mora ulla est, quin eam uxorem ducam, A. 973. — aom decrepitam ducam! Ad. 943. — per amorem obsecro, principio, ut ne ducas, A. 328. — id paves, ne ducas tu illam; tu autem, ut ducas, A. 350. — ducas volo hodie uxorem, A. 389. — hodie uxorem ducas, ut dixi, volo, A. 419. — pater, omnia faciam: impers. Ch. Uxorem ut ducas, Hea. 1058. — ut phaleratis dictis ducas me, Ph. 499. — etiam laud scio, an uxorem ducat, Hea. 1001. — quam patet, uxorem ut ducat, orare occipit, He. 116. — neo moram ullam, quin ducat, dari,

He. 127. — age, age; jam ducat: dabo, Ph. 661. — fac ut illam ducat, nos quam volumus, Ph. 670. — illis repudium reuultiet. hanc ducat, Ph. 677. — modo ut hoc consilio possiet discedi, ut istam ducat, Ph. 772. — exorasset, ut eam ducerem, Ad. 633. — nec te quivit hodie cogere, illam ut duceres, A. 656. — egi, atque oravi tecum, uxorem ut duceres, He. 686. — tun' hanc duceres, si tibi data esset? Ph. 931. — seque ante, quam eam uxorem duxisset domum, sperasse, He. 146. — emoriar, si non hanc uxorem duxero, Eu. 887. — ut te arbitretur sibi paratum mœchum, si illam duxerit, A. 317. — si propter amorem uxorem uoluit ducere, A. 155. — quasi necesse sit, si huic non dat, te illam uxorem ducere, A. 373. — sed si tu negaris ducere, ibi culpam iu te transferet, A. 380. — si te dices ducere, A. 412. — negabon' velle me, modo qui sum pollicitus, ducere? A. 615. — etiam unuc me ducere istis dictis postulas? A. 646. — vis me uxorem ducere? hauc vis amittere? A. 900. — dixit velle uxorem ducere, Ad. 152. — ut liceret sibi hanc uxorem ducere, Ad. 335. — hauc te æquum est ducere. Mi. Me ducere autem! Ad. 937, 738. — nam vestrarum nulla est, quin gnatum velit ducere uxorem, He. 241. — in ludum ducere, et reducere, Ph. 86. — eam ducere cupiebat, Ph. 117. — illos ducere eadem hæc lex iubet, Ph. 126. — volui uxorem ducere, Ph. 650. — quia ne alteram quidem illam potera ducere, Ph. 915. — hericm filiam ejus duxisse audio uxorem, Ph. 39. — tua præterit jam ad ducendum

etæ, Ph. 423. — dic te ducturum, A. 384. — hic unuc non dubitat, quin te ducturum aeges, A. 406. — scio equidem illam ducturum esse te, A. 661. — nunquam destitit instare, ut dicerem, me esse ducturum patri, A. 663. — jurans se illam ducturum domum, Ad. 474. — me tum uxorem credidiati, scilicet, ducturum, Ad. 816. — nunquam illa viva ducturum uxorem domum, He. 621. — nec opinantes duci falso gaudio, A. 180. — multo rectius est, quam illam puerperam nuuc duci hoc per viam ægrotam, Ad. 925. — uxor tibi ducenda est, Pamphile, hodie, A. 254. — quandoquidem ducenda est, egomet habeo propemodum, quam volo, Hea. 1066. — ducenda indotata est? Ad. 733. — uxor ducenda est domum, Ph. 692. — si argentum acceperit, ducenda est uxor, Ph. 699.

Ducto; ut meam ductes gratias? Ph. 499. — tu inter eas reatim ductans saltabis, Ad. 756.

Dudum; dudum nonnihil veritus sum, Dave, abs te, A. 584. — quæ tu, dudum narrasti mihi, A. 593. — cum patre altercasti dudum, A. 655. — beneficium verbis initum dudum, A. 826. — Davus dudum prædixit mihi, A. 842. — quasi ego, quam dudum, rogem, A. 852. — ita visus est dudum, Eu. 683. — quam dudum? Do. Modo, Eu. 697. — formosior videre mihi, quam dudum! Eu. 730. — quod dudum tecum egi, Hea. 595. — de illo quod dudum? Hea. 769. — quia dudum tu tantopere iusseras, Hea. 786. — usque id egi, dudum, dum loquitur pater, Hea. 985. — bene et sapienter dixti dudum, Ad. 957. — dixti

dudum, illam dixisse, He. 451. — etiamsi dudum fuerat ambiguum hoc mihi, He. 648. — an, quin non tate ipse dudum audisti? He. 785. — incertior sum multo, quam dudum, Ph. 459. — qui me dudum adjuverit comiter? Ph. 536. — nunc opera me adjuves, ac re dudum opitulata es, Ph. 785. — ancillulam enim, quam dudum dixit Geta, Ph. 837. — quae tate dudum coram me incensaveras, Ph. 913.

Dum, duius : vide, *Do*.

Dulcis, e : qui nihil jam præter pretium dulce est, Hea. 234.

Dum ; profer, dum proficiscor aliquo, A. 330. — dum tempus datur, A. 557, 558. — dum prosum tibi, A. 679. — expectabo, dum venit, Eu. 106. — neque is deductus etiam dum ad eam, Eu. 570. — dum hæc mecum reputo, accessit lavatum interea virgo, Eu. 592. — die dum hoc rursum, Eu. 706. — verba dum sint, Eu. 741. — usque dum ille vitam illam colet, Hea. 136. — decrevi tantisper, dum siam miser, Hea. 148. — neque etiam dum scit pater, Hea. 129. — dum molluntur, dum comuntur, annus est, Hea. 240. — ubi dum tu, Dromo, illis obviam, Hea. 249. — alterum dum narrat, forte audiui, Hea. 272. — datur : fructus dum licet, Hea. 345. — dum illum modo habeam mecum, Hea. 466. — quid expectat, Syre? an dum hinc denno abeat, Hea. 543. — facito dum eadem hæc memineras, Hea. 650. — unus est dies, dum argentum eripio, Hea. 717. — usque id egi dudum, dum loquitur pater, Hea. 985. — hæc, dum incipias, grævia sunt : dumque ignores, Hea. 1060, 1061. — de-

libera hoc, dum ego redeo, leno, Ad. 197. — dum hæc silescant turbæ, Ad. 789. — nullus sem. Pau. Qui dum? He. 319. — dum ne reducam, turbent porro, quam velint, He. 634. — visne adesce me una, dum istam convenis? He. 725. — dic dum, quæso; es tu Myconius? He. 804. — mane dum, sodes, He. 845. — interea dum sedemus illic, Ph. 90, 91. — cedo dum, en unquam audisti? Ph. 329. — non pudet vanitatis? Do. Minime, dum ob rem, Ph. 525. — totum igitur dum licet, dumque adsum, loquimini, Ph. 548. — vix dum dimidium dixeram, intellexerat, Ph. 593. — assequere, ut retine, dum hic servos evoco, Ph. 981. — inde filiam suscepit jam unam, dum tu dormis, Ph. 1006. — habet hæc, ei quod, dum vivat, usque ad aurem obganniat, Ph. 1029; et passim alibi.

Duo, a, o : uxorem duxit : nati filii duo, Ad. 47. — duo quam idem faciunt, Ad. 827. — pro nobis duo sunt mihi dati, Ph. 601. — tu illos duos olim pro re tollebas tua, Ad. 813. — nam aiunt tecum post duobus concubuisse eam mensibus, He. 393. — hanc duarum conditionem nunc utram malis, vide, Hea. 326. — quid! duasne is uxores habet? Ph. 753. — si habet unam amicam, tu uxores duas? Ph. 1040. — porro hæc talenta dotis apposcent duo, Hea. 836. — duo talenta pro re nostra ego esse decrevi satis, Hea. 941.

Duplex ; duplex quæ ex argumento facta est simplici, Hea. 6. — commodius esse opinor duplici spe atter, Ph. 602.

Duriter ; vitam duriter agebat, A. 74. — duriter se habere, Ad.

45. — factum a vobis duriter, Ad. 666.

Duritia; tum hoc timet, ne tua duritia antiqua illa etiam adaucta sit, Hea. 435.

Duro; non, hercle, hic quidem durare quisquam, si sic sit, potest, Ad. 556.

Durus, a, um; satis jam, satis pater durus fui, Hea. 439. — nimium ipse est durus, Ad. 64. — quod illum insimulat durum, id non est, Hea. 204. — quam timui male, ne nunc animo ita esses duro, ut olim, Hea. 665. — adeo ingenio esse duro te, ut? Ph. 496. — vitam durum, quam vixi usque adhuc, mitto, Ad. 863. — provinciam cepisti durum; Ph. 73. — duras fratris partes prædicas, Eu. 354. — diu etiam, duras (partes) dabit, Hea. 408. — os durum! Eu. 805. — etiamne id lex coegit? Ph. Illud durum, Ph. 238. — scio, tibi esse hoc gravius multo, ac durius, Hea. 959.

E.

E; feci, e servo ut esses libertus mihi, A. 37. — gravis e Pamphilo est, A. 216. — laborat e dolore, A. 268. — apud forum modo e Davo audiui, A. 303. — credes tibi hoc, nunc peperisse hanc e Pamphilo? A. 498. — hæc se e Pamphilo gravidam dixit esse, A. 513. — e prædonibus audisse, Eu. 114, 115. — qui illam e conspectu amisi meo, Eu. 293. — e flamma petere cibum, Eu. 492. — est e Corintho hic advena anus, Hea. 96. — e navi egredientem abduxi ad cenam, Hea. 182. — bolum tantum mihi ereptum tam subito e faucibus, Hea. 673.

— e re nata melius fieri haud potuit, Ad. 296. — e lecto surgere, Ad. 522. — fugere e conspectu, He. 182. — e medio excedere, He. 620. — unctum, atque lautum e balneis, Ph. 339. — qui te ad scopulum e tranquillo inferat, Ph. 688. — quum e medio excessit, Ph. 966. — e medio abiit, Ph. 1018.

Ex. Vid. in suo loco, infr. p. 128.

Ebibō; quid ebibeant? Hea. 255.

Ebrius, a, um; quum tu ebria eris, He. 770.

Ecator; per ecator acitus puer est natus Pamphilo, A. 487. — spero ecator, He. 611. — est magna, ecator, gratia de istae re, He. 741. — verum, ecator, nunquam animum questi gratia ad malas adducam partes, He. 836. — at ego ecator posthac tibi, quod potero, et quæ voles, faciamque, et dicam, Ph. 1049.

Ece; ecce me qui id faciam vobis, Ad. 1000. — ecce autem, Eu. 297; et passim alibi.

Eccere; eccere. Quid si reddet? Ph. 319.

Eecum, eecum; atque adeo in ipso tempore eecum ipsum obviam, A. 533. — atque eecum: video ipsum foras exire, A. 581. — sed eecum ipsum video, A. 607. — sed eecum militem, Eu. 395. — atque eecum salve, mi Thraso, Eu. 455. — ubi centurio est Sanga? Sa. Eecum adest, Eu. 775. — virum bonum eecum Parmenonem incedere video, Eu. 917. — Syrum optime eecum! Hea. 757. — eecum mel inquit. Cl. Eecum hic tibi! Hea. 829. — hic patrem adstare aiebas? Mx. Eecum! Hea. 962. — sed eecum Syrum ire video! Ad. 362. — eecum adest corruptela liberum, Ad. 796. —

atant! ecceum Phidippum et patrem video, He. 449. — eccum, ab sua palestra exit foras, Ph. 484. — sed video, eccos, quos volebam, Hea. 256. — sed eccam ipsa egreditur, Eu. 79. — sed eccam ipsam, Eu. 737. — atque eccam video! He. 523. — sed Bacchidem, eccam, video stare ante ostium! He. 855; et alibi passim.

Ecquis, a, id, vel od; ecquis cum ea una? Ecquis eam posset noscere? Eo. 522, 523. — ecquis hic? Eu. 630. — ecquis me vivit hodie fortunatior? Eu. 1030. — hospitem ecquem Pamphilum hic habes? He. 805. — ecqua inde parva perisset soror? Eu. 521. — ecquid te podet? A. 873. — ecquid heo te? Eu. 279. — ecquid nos amas de fidicina istae? Eu. 456. — rus Sunii ecquod haberem, et quam longe a mari? Eu. 519. — quid tu? ecquid de illo, quod dudum tecum egi, egisti? Hea. 595. — ecquid locutus eum ista es, Ph. 797.

Edax; edax parasitus, Hea. 38. — alere oolunt hominem edacem, Ph. 335.

Edico; miles, nunc adeo edico tibi, ne, Eu. 805. — Pythias, dico, edico vobis, nostrum esse illum herilem filium, Eu. 961. — miles, edico tibi, si, Eo. 1062. — edicit, ne vir quisquam ad eam adeat, Eu. 578. — edixin' tibi? A. 496. — edicam servis, ne quoquam efferri sinant, He. 565.

Edictum; adversum edietum facere, Hea. 623.

Edo, es, est; ut de symbolis sensus, Eu. 540.

Edo, dis; uterque in te exempla edeunt, Eu. 1021.

Edoceo; Phanium edocebo, Ph.

781. — invenias argentum, Gx. Cupio: sed illi onde, edoce, Ph. 539.

Edormisco; edormiscam hoc villi, Ad. 790.

Educo, are; eam clam educat, Ph. 942. — educare, ita uti si esset filia, Eu. 117. — una a poeris parvulis sumos educeati, Ad. 496.

Educo, ere, (alo); eduxi a parvulo, Ad. 48. — eduxit mater pro sua, Eu. 156. — eductos libere in fraudem illicia? A. 913. — ita eos meo labore eductos maximo, hic fecit suos, paullo sumtu, Ad. 879. — edueta ita, oti teque illaque dignum est, Eu. 747. — bene ac pudice edueta, Hea. 226. — bene et pudice doctum atque eductum ingenuum, A. 274.

Educo, (proprio); qua me propter exanimatum citius eduxi foras, He. 364.

Efferro; hic me magnifice efferro, Hea. 709. — abi: effer argentum, Cu. Efferro, Hea. 804. — num quidnam efferit? Ad. 266. — verbum de verbo expressum extulit, Ad. 11. — eistellam, Pythias, domo effer cum monumentis, Eo. 752. — efferant quae secum hinc attulerunt; Hea. 745. — interdico, ne extulisse extra aedes puerum usquam velis, He. 563. — effertur: imus, A. 117. — quod minime est opus usquam efferri, Ad. 629. — edicam servis, ne quoquam efferri sinant, He. 565. — vides tuum peccatum esse elatum foras, Ph. 957.

Efficio; si efficio hoc, postulo, ut, Eu. 1057. — solos mihi effecisti has nuptias, A. 597. — tuuendo, atque odio deique effecit senex, He. 123. — facite, singite, juvenite, efficite, qui detur tibi,

A. 335. — dum efficias id, quod cupis, A. 827. — quod ut efficerem, orando surdas aures reddideras mihi, Hea. 330. — argentum effecero, Hea. 584. — donec tibi id, quod pollicitus sum, effecero, Ph. 589. — hoc si effeceris, Eu. 1055. — quid est, quod tibi mea ars efficere hoc possit amplius? A. 31. — vis, quod des illi, effici, Hea. 322. — hoc ego tibi profecto effectum reddam, A. 705. — quin effectum dabo, Eu. 112. — aliquo pacto efficiendum tibi, A. 886.

Effluo; utrumque hoc falsum est: effluet, Eu. 121.

Effodio; oculi illico effodiantur, Eu. 739.

Effringo; fores effregit, atque in aedes irruit alienas, Ad. 89. — fores effregit? restituentur, Ad. 121. — non est flagitium, adolecentulum fores effringere, Ad. 104.

Effugio; misera huc effugi foras, Eu. 944. — affinitatem effugere, A. 247. — nuptias effugere, A. 333. — maculam effugere, Ad. 959. — sine me, obsecro, hoc effugere, He. 600.

Effundo; effundite, emite, facite, quod vobis lubet, Ad. 996.

Effutio; ne vos forte imprudentes foris effutiretis, Ph. 745.

Egeo; cepi rationem, ut neque egeas, neque, Hea. 966. — tum ille egeus, forte applicat primum ad Chrysidis patrem se, A. 926. — quum hinc egeus profugiet aliquo militatum, Ad. 385. — egeus relicta est misera, Ph. 357. — — anus deserta, egeus, ignota, Ph. 750.

Egestas; hæc non sivit egestas facere nos, Ad. 105. — vis, ege-

stas, injustitia, solitudo, infamia, Ad. 304. — quod ut facerem, egestas me impulit, Ph. 732. — propter egestatem, proximo iussa est dari, Ph. 416. — conactum egestate ingenium? A. 275.

Ego; hocine agis, an non? Da. Ego vero istuc, A. 186. — nuptias effugere ego istas malo, quam tu adipiscier, A. 333. — quis homo est? Pa. Ego sum, A. 967. — neque virgo est usquam: neque ego, qui, Eu. 293. — dum ego propter te errans patria careo demens, tu interea, Hea. 257. — ego ille agrestis, servus, tristis, Ad. 870. — vir ego tuus sum? He. 524. — ita prorsum oblitus sum mei, Eu. 306. — mei semper memineris, Eu. 800. — merito nunc caperet odium illa mei, He. 580. — vix misero mihi! A. 303. — concurrant leti mi obviam cupedinarii omnes, Eu. 256. — qui mihi nunc uno digitulo fores aperis fortunatus, Eu. 284. — mihi illam laudas? Eu. 1052. — mihi sic est usus, Hea. 86. — hæc res neutiquam neglecta est mihi, Hea. 357. — hic mihi quanto nunc plus sapit, quam egomet mihi, Hea. 507. — egone illam? quæ illum? quæ me? quæ non? sine modo, Eu. 65. — nimis me indulgeo, Eu. 222. — scin' me in quibus sim gaudiis? Eu. 1034. — fac me ut aciam, Hea. 84. — me ignoras, Clivia, Hea. 105. — præ iracundia, Menedeme, non sum apud me, Hea. 922. — ego hunc adibo, si quid me velit, He. 429. — numquid, Geta, aliud me vis? Ph. 151. — nec quid me nunc faciam, scio. Da. Nec quid de me, A. 616. — quid me fiet? A. 711. — a me nescio quia exit, Hea. 510. —

quisnam a me pepulit tam graviter fores? Ad. 792. — accessi; vos semotæ: nos soli, A. 285. — ædopol ne nos sumus mulieres inique iuvisæ viris, He. 274. — nos otiosi operam dabamus Phædriæ, Ph. 87. — nunquam cuiquam nostrum verbum fecit, A. 178. — pater amicus summus nobis, A. 972. — cur perdis adolescentem nobis? Ad. 61. — ulciscar: ut ne impune in uos illuseris, Eu. 941. — ne nos inter nos congruere sentiant, Hea. 511. — quasi nunc norimus nos inter uos, Ad. 272; He. 552. — nescio, quid profecto absente nobis turbatum est domi, Eu. 649. — quisnam a nobis egreditur foras? Hea. 561; et sæpiissime alibi.

Egomet; egone. Egomet continuo mecum: certe captus est! A. 82. — proximus sum egomet mihi, A. 638. — egomet, meo indicio, miser, quasi sores, hodie perit, Eu. 1023. — hic mihi quanto nunc plus sapit, quam egomet mihi! Hea. 507. — certum: hisce oculis egomet vidi, Ad. 330. — te mihi fidelem esse neque, atque egomet sum mihi, scibam, Ph. 580. — nostri nosmet pœnitet, Ph. 170. — egone istuc conari queam? A. 270. — quam rem agis? scelus. Sv. Egone? Hea. 740. — etiam tu hoc respondes? quid istic tibi negotii est? Da. Mihin'? Sz. Ita. Da. Mihine? Sz. Tibi ergo, A. 852, 852. — men' rogas? Hea. 246. — men'? Cu. Hisce oculis; ne nega, Hea. 564. — men' querit? Ad. 545. (Vid. Nos in suo loco.)

Egredior; nunquam tam mane egredior, quia, Hea. 67. — sed Mysis ab ea egreditur, A. 226. — unde egreditur? A. 845. — sed occa ipsa egreditur, nostri fundi

calamitas, Eu. 79. — sed quid hoc, quod timida subito egreditur Pythias? Eu. 642. — quisnam egreditur? Hea. 174. — quisnam a nobis egreditur foras? Hea. 561. — sed pater egreditur, Hea. 826. — sed ipse egreditur, Hea. 1025. — sed eccein, Micio egreditur foras, Ad. 927. — patruus interea inde huc egreditur foras, Ph. 877. — quod si sit, ut me excutiam, atque egrediar domo, id restat, Ph. 585. — vide, quis egrediatur, Ph. 839. — e navi egredientem, abduxi ad cœnam, Hea. 122. — atque eccum video ipsum egredi, He. 352. — video Phidippum egredi per tempus, He. 622. — sed ipsum foras egressum video, Hea. 426. — ubi erant egressi foras, Ph. 891. — sed postquam egressa est, illis quæ sunt intus, clamat de via, A. 492. — a fratre quæ egressa est meo? Ph. 732.

Egrogie; horum ille nihil egrogie præter cetera studebat, A. 58. — quam ego animo egrogie caram pro uxore habuerim, A. 273. — ingenio egrogie ad miseras natus, Hea. 420.

Egrogus, a, um; mulier egrogia forma, A. 72. — virgo facie egrogia, Ph. 100.

Ehem; ehem! pater, A. 418. — ehem, tu' hic eras, mi Phædria? Eu. 86. — ehem! Parmeno, bene fecisti, Eu. 462. — ehem! curate istam diligenter virginem, Eu. 505. — ehem! mi vir. Cu. Ehem! mea uxor, Hea. 622. — ehem! opportune: te ipsum quærito, Ad. 82, 267. — ehem! pater mi, tu hic eras? Ad. 905. — ehem! Parmeno, tu' hic eras? He. 340; et sæpius alibi.

Eheu; eheu! Cu. Ne lacryma,

Hea. 83. — eheu, quam ego nunc totus displiceo mihi! Hea. 1045. — eheu me miseram! He. 74. — eheu me miserum! Ph. 188.

Eho; eho, quid Pamphilus? A. 88. — eho! numnam hic relictus custos? Eu. 186. — si non tangendi copia est, eho! ne videndi quidem erit? Eu. 639. — eho! scelestæ, quo illam ducis? Hea. 312. — eho! nonne hæc justa tibi videtur postea? Ad. 664. — eho! tu! an non habet? He. 100. — eho! an id spercenses nunc illi? Ph. 259; et alibi passim.

Ehodum; heu, quid est? Sr. Rhodum ad me, A. 184. — ehodum, dic mihi, A. 325; Eu. 360. — ehodum, bone vir, quid ais? A. 618.

Eia; eia, haud sic decet, Eu. 1064. — visa vero est aquilæ senectus, Cu. Eia! Hea. 522. — eia! ne parum lenocius, Ph. 507.

Ejicio; cum ego hinc ejeci miserum, Hea. 134. — nisi tu properas mulierem abducere, ego illam ejiciam, Ph. 437. — dictum ad factum invenerit causam, quam obrem ejecit oppido, Pa. Ejecit? A. 383. — ut pater omnem de me ejecerit animum patris? Hea. 957. — an legibus daturum poenas dicos, si illam ejecerit? Ph. 626. — ubi te expectatum ejecisset foras, Ad. 110. — mea causa ejicitur, Ph. 672. — Atticus quidam olim navi fracta, apud Andrum ejectus est, A. 925. — hoc nunc dicis, ejectos hinc nos, Eu. 276. — ibi tum hanc ejectam Chrysidis patrem recepisse, A. 223. — ne se ejectam prædicet, Ph. 724. — ejiciunda herele hæc est mollities animi, En. 222.

Ejusmodi; nam qui cum ingenuis

conflictatur ejusmodi, A. 23. — quam scitum est, ejusmodi parare in animo cupiditates! Ph. 820.

Elabor; animus victus hujus injuriis, paulatim elapsus est Bacchidi, He. 169.

Elegans; elegans formarum spectator? Eu. 566. — heia, ut elegans est! Hea. 1065. — hui! regem elegantem narres, Eu. 408. — nihil videtur magis elegans, Eu. 934.

Elegantia; dixi' ego, in hoc inesse vobis Atticam elegantiam? Eu. 1092.

Elephas, vel *Elephantus*; elephantis quem indicis præfecerat, Eu. 413.

Ellam, *ellum*; nescio qui senex modo venit, ellam, confideas, captus, A. 857. — Eschinus ubi est? Sr. Ellam! te expectat domi, Ad. 261. — quid? istuc jam penes vos Pultria est? Sr. Ellam intus, Ad. 390.

Eloquentia; ea eloquentia est, Ph. 628.

Eloquor; via elocuta est hoc, Eu. 599. — id primum dicam; deinde, quod veni, eloquor, Hea. 3. — eloquere ergo, obsecro te, quid sit, Ad. 326. — eloquere, Ph. 198. — perge eloqui, Ph. 640.

Eludo; peristi! eludet, ubi te victum senserit, Eu. 555. — summa eludendi occasio, Ph. 884.

Emergo; quo pergam, unde emergam, Eu. 555. — spero, deum facile ex illis sese emersurum malis, A. 563. — tot res repente circumvallant, unde emergi non potest, Ad. 303.

Emitto; curavi, propria ea Phædria ut potiretur; nam emissa est manu, Ph. 829. — haud dubium, quia emitte æquum siet, Ad. 981.

Emo; non *emo*. Quid ais? *Hea*. 611. — *spem pretio non emo*, *Ad*. 220. — *cur emis amicam*, *Micio*? *Ad*. 804. — *postquam te emi*, a parvulo, *ut*, *A*. 35. — *eho tui emin' ego te?* *Do*. *Emisti*, *Eu*. 691. — *minis viginti tu illam emisti*, *Ad*. 192. — *emit eam dono mihi*, *Eu*. 135. — *emit quemdam Phædria Eunuchum*. *La*. *Emit!* *perii hercle*, *Eu*. 981, 983. — *Menandri Eunuchum*, *postquam Ediles emerunt*, *Eu*. 20. — *addebat*, e prædonibus, unde *emerat*, se audisse, *Eu*. 115. — *effundite, emite, facite*, quod vobis lubet, *Ad*. 996. — *Sostrata credit*, mihi me *Psaltiriam* hanc emisisse, *Ad*. 620. — *ego me ire dicam ad mercatum*, ancillulam emitam, *Ph*. 837. — *meum mihi reddatur*: saltem quanti emita est; *Syre*, *Ad*. 250. — *oh male facta tantidem emitam postulat sibi tradier*, *Ad*. 201. — *me impulsore hanc emitam esse ait*, *Ad*. 562. — *vendidit*. *Do*. *Quam indignum facinus!* ancillam ære emitam suo, *Ph*. 510. — *emitæ mulieres complures*, *Ad*. 230. — *mihi que* ut *discere novas expediat*, posthac pretio emitas meo, *He*. 57. — *uxori emunda ancillula est*; *Ph*. 664. — *hodie in Psaltiria hac amundâ hic adiutor fuit*, *Ad*. 972. — *Emorior*; *emoriar*, si non hanc uxorem duxero, *Eu*. 887. — *risu omnes*, qui *aderant*, *emoriri*, *Eu*. 432. — *emori cupio*. *Cu*. *Prius*, *quæso*, *disce*, quid sit vivere, *Hea*. 973. — *emori hercle satius est*, *Ph*. 955.

Emungo; *emunxi* argento *senes*. *An*. *Satin'* id est? *Ph*. 681.

En; *cedo dum*, *en* unquam *injuriarum* audisti mihi scriptam dicam? *Ph*. 329. — *en* unquam

cuiquam *contumeliosius* audistis *factam injuriam*? *Ph*. 348.

Enarro; *omnem rem modo seni*, quo pacto haberet, *enarramus ordine*, *Ad*. 366. — *mane*: hoc, quod cœpi, primum *enarrem*, *Clitipho*, *Hea*. 273.

Eneco, vel *Enico*; *cur me enicas?* *A*. 662. — *enicas*: dic nomen, *Ph*. 384. — *satin' est*, si te delibutum gaudio reddo? *An*. *Enicas*, *Ph*. 855. — *abi*: tange: si non totus friget, me *enica*, *Ph*. 993. — *quoquo eam*, rogando obtundat, *enecet*, *Eu*. 554.

Enim; certe enim scio, *A*. 504. — *immo enim* nunc quam maxime abs te postulo, *ut*, *A*. 825. — *at enim istæ in me* *cudetur faba*, *Eu*. 381. — *vide porro*. *At enim*. *Non enim cogitaras*, *Eu*. 452. — *verum enim* si ad rem conferentur, *vapulabit*, *Eu*. 741. — *quid illo facias?* *Sy*. *At enim*. *Clit*. *Quid enim?* *Hea*. 317. — *quid illas censes?* nihil enim, *Ad*. 660. — *id enim* quod res ipsa fert, *Ad*. 734. — *quid?* *Par*. *Nihil enim*, *He*. 851; et alibi passim.

Enimvero; *enimvero* spectatum satis putabam, *A*. 91. — *enimvero*, *Dave*, nihil loci est *segnitiæ*, *A*. 206. — *id enimvero* hic nunc abest, *A*. 850. — *incommode hercle*. *Cu*. *Immo enimvero infelicitur*; *Eu*. 329. — *enimvero* reticere uoqueo, *Hea*. 320. — *verum enimvero* id demum juvat; *Ad*. 256. — *in jus!* *enimvero* si porro esse odiosi pergitis, *Ph*. 936. — *enimvero* voce est opus, *Ph*. 985. — *enimvero* priusquam hæc dat *veniam*, mihi *prospiciam* et *Phædriæ*, *Ph*. 992; et alibi passim.

Enitor; *ego* quod potero, *enitar* sedulo, *Hea*. 1040. — *corrigere*

mibi gnatum porro enitere, A. 598. — nisi Phædria haud cessavit pro te eniti, Ph. 475.

Ennius; qui quum hunc accusant, Nævium, Plautum, Ennium accusant, A. 18.

Enumero; jamine enumerasti id, quod ad te rediturum putes, Ad. 237.

Eo (adverb.); eo redigis me, ut, quid egerim, egomet nesciam, Eu. 690. — ad tuam matrem adducetur. *CLIT.* Quid eo? Hea. 335. — tua pompa eo traducenda est; Hea. 740. — neque tu scilicet eo nunc fugies, Hea. 793. — nisi eo ad mercatum vegio, Ad. 232. — ubi eo veneris; Ad. 576. — quando eo provocat; Ad. 882. — eo amantem invitum extrudis pater, He. 173. — si eo mihi redeundum siet, He. 425. — in arcem! quid eo? He. 432. — propere curre ad Pamphilum. *PA.* Quid eo? He. 810. — nea me cupidum eo impulisset, Ph. 158. — quod si eo mea fortunæ redeunt, Ph. 201. — ad forum jussi opperiri: eo me esse adducturum seuem, Ph. 598. — non potuit melius pervenire eo, quo nos volumus, Ph. 640.

Eo, Eone, Ideo; non pol, quo quæquam plus amem, eo feci, Eu. 97. — nunc eo tibi videtur fœdus, quia, Eu. 684. — an eo sit, quia? Hea. 505. — neque eo nunc dico, quo, Hea. 554. — quia dudum jusseras, eo capi, Hea. 787. — quia hoc esse cupio verum, eo vereor magis, Ad. 702. — eo ad eam non admissa sum, He. 238. — eo domum, studeo hæc, priusquam ille, ut redeat, He. 262. — istoc de nomine, eo perperam olim dixi; ne, Ph. 744. — eone! es ferox; quia habes imperium in belluas?

Eu. 415. — jam partus adsiet? eone obstetricem arceat? Ad. 623.

Eo plus; annos sexaginta natus es, aut plus eo, ut conjicio, Hea. 63. — dies triginta, aut plus eo, in navi fui, He. 421.

Eodem; funambuli eodem accessit expectatio, He. 34.

Eo; (verbum), eo intro, A. 958. — quid stas? quid cessas? *DA.* *EO*, A. 981. — rus eo, Eu. 533. — ut illuc transeas, ubi illa est. *CA.* *EO*, Eu. 484. — ego, inquit, ad eam hinc eo, Eu. 580. — dum rus eo, *ED.* 629. — *Thais*, ego eo ad Sophronam nutricem, ut, Eu. 806. — atque adeo autem cur non egomet iuro eo? Eu. 963. — abeas, si sapias. *CLIT.* *EO*, Hea. 379. — ego eo intro, ut, quæ opus sunt, parentur, Ad. 710. — eo tecum una, He. 273. — eo: etsi scio, pol, He. 789. — eo recta via equidem illuc, Ph. 309. — quo me assimularam ire ad mercatum, non eo, Ph. 892. — mea Glycerium, inquit, quid agis? cur te is perditum? A. 134. — unde is? Eu. 305. — quo nunc is? Eu. 363. in mea vita tu tibi laudem is quaesitum, scelus, Hea. 315. — it, lauit, redit, Eu. 593. — vide ut otiosus it, Eu. 918. — ea lavatum dum it, Hea. 655. — nostra illico it visere ad eam, He. 189. — effertur: imus, A. 117. — quid stamus? cur non imus hinc? Eu. 465. — jamne imus? Eu. 492. — qua spe, aut quo consilio huc imus? Eu. 1024. — imus: venimus: videmus, Ph. 103. — ad te ibam, A. 582. — mane: scio: istuc ibam, Ad. 825. — quid interea? ibatne ad Bacchidem? He. 157. — at nos ad te ibamus, *Phormio*. *PA.* Quid ad

me ibatis? Ph. 898, 900. — nutricem arcessitum iit, Eu. 891. — neque servulorum quisquam, qui advorsum ierant? Ad. 27. — ibo; etsi hercule saepe jam me spes hæc frustrata est, A. 375. — domum modo ibo, A. 596. — ibo ad eum, atque eodem hæc, quæ tibi dixi, dicam itidem illi, A. 601. — rus ibo, Eu. 187. — ego rus ibo, atque ibi manebo, Eu. 216. — ibo intro, Eu. 930; He. 565. — ibo, visam si domi est, Hea. 170. — ibo adeo hinc intro, Hea. 173. — ibo hinc intro, ut videam, Hea. 211. — ibo obviam hinc, Hea. 340. — sed ipsum foras egressum video: ibo, alloquar, Hea. 426. — ibo, ac dicam, ut dixeram, Hea. 500. — ad Menedemum ibo, Hea. 608. — ego ad forum ibo: tu intro ad illam, Ad. 278. — ibo, ac requiram fratrem, ut, Ad. 512. — immo, ego ibo. Hæ. Bene facis, Ad. 606. — ad illas ibo, ut purgem me, Ad. 635. — ibo, illis dicam, nullam esse in nobis moram, Ad. 723. — cum primo luci ibo hinc, Ad. 845. — inde ibo ad forum, Ph. 312. — percontatum ibo ad portum, Ph. 462. — nunc hinc domum ibo, Ph. 781. — sane hæc multo propius ibis, et minor est error, Ad. 582. — tu rus hinc ibis (Al. *abû*), 434. — ibit ad illud illico, quo, Hea. 487. — ille inficias ibit, sat scio, Ad. 340. — sin inficias ibit, testis mecum est annulus, Ad. 348. — quum argentum repetent, nostra causa, scilicet! in nervum potius ibit, Ph. 581. — i præ; sequar, A. 171; Eu. 907. — i nunc jam intro, A. 425; Eu. 714; Ad. 169. — iube, maneat. Ba. I, Hea. 737. — i tu hinc, quo dignus es, Hea. 813. —

i nunc jam, Ad. 176. — i sane, Ad. 589. — i ergo intro, Ad. 858; He. 611. — i, sodes, intro, He. 358. — i, atque exple animum iis, ut credant, He. 788. — i in malam rem hinc cum istac magnificentia, fugitive! Ph. 929. — ubi ad Disne veneris, ito ad dextram, Ad. 585. — ite intro, Eu. 916; Hea. 409; He. 429. — ite hæc, Eu. 1093. — non eam? ne nunc quidem, quum arcessor ultro? Eu. 46. — egone? nescio hercule, neque unde eam, neque quorsum eam, Eu. 305. — quoquo eam, rogitando obtundat, enecet, Eu. 554. — ob eam rem vis ergo intro eam? He. 788. — queso, ut una mecum ad matrem virginia eas, Ad. 600. — eas ad mulieres huc intro, He. 754. — sin alio est animo; renumeret dotem huc; eat! He. 502. — eamus jam nunc intro, A. 171. — bem, id te oro, ut ante eamus, dum tempus datur, A. 557. — age, eamus intro, Eu. 377. — eamus, Eu. 380, 506; Hea. 432; Ad. 279. — eamus ergo ad cenam, Eu. 459. — eamus ad me: Cn. Recte dicis? eamus, Eu. 612, 613. — si ita opus est facto, eamus, Ad. 603. — voltisne eamus visere? alius: censeo. Eamus, Ph. 102, 103. — eamus ergo ad eum ocus, Ph. 561. — eamus ad ipsam, Ph. 808. — in jus eamus, Ph. 980. — eamus intro hinc, Ph. 1053. — at ego nesciebam, quorsum tu ires, Eu. 155. — dum inde iret domum, Ph. 90. — illa hio maneret potius, tu hinc isse foras, He. 222. — haud convenit, una ire cum amica imperatorem in via, Eu. 495. — sed eccum Syrum ire video! Ad. 362. — sed cesso ire intro, ne, Ad. 716. — Syra, ces-

nas ire, ac facere? Ad. 920. — cesso hinc ire intro, ut, He. 324. — uxor ubi me ad filiam ire sensit, se duxit foras, He. 529. — Phaedriam mei fratris video filium mihi ire obviam, Ph. 253. — ire igitur tibi licet, Naustrata, Ph. 812. — ego me ire senibus Sunium dicam ad mercatum, Ph. 836. — ad lenonem hinc ire pergam, Ph. 846. — ubi in Gynæceum ire occipio, Ph. 861. — hoc ubi audiui, ad fores suspensio gradu placide ire perrexi, Ph. 866. — quæ me assimularam ire ad mercatum, non eo, Ph. 892. — exequias Clremeti, quibus est commodum, ire, hem! tempus est, Ph. 1025. — modo isse dico ad portam, He. 76. — iturau', Thais, quoniam es? Tu. Ehem! bene fecisti: hodie itura, Eu. 462, 463. — ea quoniam nos mini obtrudi potest, itur ad me, A. 251. — eatur. Sv. Sequere hac, Hea. 743. — qui postquam audierat non datum iri filio uxorem suo, A. 177. — ait, si fidem habeat, se iri præpositum tibi apud me, Eu. 139. — dum id rescitum iri credit, tantisper cavet, Ad. 70. — illam sine tua opera in cubiculum iri deductum domum? Ad. 698. — quam interea rumor venit, datum iri gladiatores, He. 40.

Ephebus; quia fuit igitur? Pr. Iste ephebus frater Phædriæ, Eu. 823. — is postquam excessit ex ephebis, A. 51.

Epidicazomenos; apporto novam, Epidicazomenon quam vocant Comœdiani Græci, Ph. 26.

Epistola; epistolam ab eo allatam esse audiui modo; Ph. 149. — is senem per epistolas pelflexit, Ph. 67.

Equidem; dabo equidem ope-

ram, A. 328. — quia tristis es. Pa. Nihil equidem, Eu. 273. — id equidem adveniens mecum stomachabar modo, Eu. 323. — quid agis? jocabar equidem? Tibi equidem dico, mane, Eu. 378, 379. — tum equidem istuc os tuum impudens videre nimium vellem, Eu. 597. — Equidem pol in eam partem accipioque, et volo, Eu. 875. — atque equidem orante, ut ne id faceret, Thaide, Eu. 955. — quid tu istuc? Sv. Recte equidem, Hea. 828. — quam molestus! ut equidem metui, quid, Hea. 569. — nescio equidem: sed te miror, qui alia tam plane scias, Hea. 898. — equidem arbitror, Ad. 752. — atque equidem filium tunc etiam, si uoluit, cogas, ut, Ad. 854. — minime equidem me oblectavi, He. 85. — jam pridem equidem audiui, He. 219. — sed cessas? Pa. Minime equidem, He. 815; et passim sibi. *Equis*; ut animum ad aliquod studium adjungant, aut equos alere, aut, A. 56.

Erudico, Di te eradicent! A. 763; Hea. 589.

Erga; satia jam, satia, Simo, spectata erga te amicitia est mea, A. 822. — timet omnia, patris iram et animum amicæ, ac erga ut siet sum, Hea. 189. — nam et vita est eodem, et animus te erga idem, ac fuit, Hea. 265. — si unquam erga te animo esse amico sensisti eam, mi Pamphile, He. 389. — quæ nonquam quidquam erga me commiserita est, quod nollem, He. 486. — nam fuisse erga me miro ingenio, expertus sum, He. 489.

Ergo; ergo aperte via, quæ restant, me loqui? A. 195. — ergo pretium obstultitiam fero, A. 612. — quid ergo? A. 713. — quid

istie tibi negotii est? Da. Mihin? Si. Ita. Da. Mihine! Si. Tih ergo, A. 852. — quid te ergo aliud sollicitat? cedo, Eu. 162. — itaque ergo amator, Eu. 37. — rex te ergo in oculis, Eu. 401. — eamus ergo ad cœnam, Eu. 459. — eur ergo in his ego te conspicio regionibus? Eu. 1061. — ah! ergo, mea Antiphilla, tu nunc sola reducem me in patriam facis, Hea. 398. — fac ergo, Hea. 550. — ergo herus damno auctus est, Hea. 628. — ubi ergo? Sr. Apud Cliniam, Hea. 821. — quid id ergo? Hea. 907. — istue volo ergo ipsum experiri, Ad. 173. — quid istue prorsus ergo est? Eloquere ergo, obsecro te, quid sit. Quid is ergo? Ad. 325, 326, 327. — die ergo locum, Ad. 574. — sequere me ergo huc intro, Ad. 611. — i ergo intro, Ad. 858; He. 611. — ergo ausculta, Ph. 62. — ergo istuc quum ita sint, Ph. 102. — age ergo, solus servare hunc potes, Ph. 538. — eamus ergo ad eum ocus, Ph. 561. — quid ergo narias? Ph. 684. — duc me ad eum ergo, Ph. 717. — hæc ergo est, Ph. 754. — quin ergo rape me, Ph. 881. — quid vos, malum! ergo me sic ludificamini? Ph. 949. — lege agito ergo, Ph. 983; et sibi passim.

Eripio; unus est dies, dum argutum eripio, Hea. 707. — spem nuptiarum eripis, Hea. 713. — lenoni eripit meretricem, Ad. 8. — eripuit mulierem, quam amabat, Ad. 91. — domo me eripuit, Ad. 199. — ah lenone ipse eripuit palam, Ad. 329. — ipse eripuit vi annulum, He. 574. — virginem eripiam, Eu. 772. — ex crimine hoc Antiphonem eripiam, Ph. 323. — ut illam a me eripiat,

Eu. 738. — adolescenti ipsi eriperem oculos, Ad. 319. — per oppressionem ut hanc mihi eripere postulet? Ad. 239. — quam miles a me vi nunc ereptum venit, Eu. 751. — Pamphilam ergo huc redde, nisi vi mavis eripi, Eu. 795. — quum hanc sibi videbit præsens præsentem eripi, Ad. 672. — crucior, holum tantum mihi ereptum tam subito e fancibus, Hea. 673.

Erratio; hæc propius ibis, et minor est erratio, Ad. 582.

Erro; erras: cum Dävo egomet vidi iurgantem aneiffam, A. 840. — tota erras via, Eu. 245. — erras, id id credis, et me ignotas, Clinia, Hea. 105. — erras. Sr. Quid ita? Hea. 610. — erras, tui animi si me que ignarum putas, He. 682. — hic de nostris verbis errat videlicet, Hea. 263. — ut errat! Hea. 844. — errat longe, mea quidem sententia, qui, Ad. 65. — quid dixti? Chreme? erravi, Hea. 852. — censens hominem me esse? erravi, Ad. 581. — patria nomen aliud dictum est: hoc tu errasti, Ph. 803. — huc, non tibi habeo, ne erres, A. 706. — teneo, quid erret: et quid agam, habeo, A. 499. — is ne erret moneo, et desinat lacessere, Eu. 16. — quam quod modo senex intro ad nos venit errans, Eu. 1002. — dñm ego propter te errans patria careo demens, Hea. 257.

Error; illas errore et te suspicione exsolves, He. 793.

Erubesco; erubuit: salva res est, Ad. 647.

Erumpo; vereor, ne istac fortitudo ip nervum erumpat denique, Ph. 325. — jenne erumpere hoc licet mihi gaudium? Eu. 550.

Esurio; modo liceat vivere; est

spes. Cl. Quae? Sy. Nos esurituros satis, Hea. 983.

Et; et, timent: et tamen res cogit denegare, A. 635. — nunc ego et illam scelestam esse, et me miserum, sentio: et tædet: et amore ardeo: et prudens, sciens, vivus, vidensque pereō, Eu. 70, 71, 72. — at quanti queas: et ue te afflictes, Eu. 76. — quibus et re salva, et perdita profueram, et prosum sape, Eu. 258. — eamus: et de istac simal consilium volo capere, Eu. 613. — vide, quid agas, ne neque illi prosis, et tu pereas, Eu. 964. — factum non negat, neque se id pigere, et deinde, Hea. 19. — immo, Syre, et me, et meum amorem, et famam permitto tibi, Hea. 351. — sed estne hic ipse, de quo agebam? et certe is est, Ad. 78. — em̄t mulieres complures: et item hiuc alia, Ad. 231. — pulchre discedo, et probe, et prout spem, Ph. 1046, 1047; sapissime alibi.

Etenim; etenim ipse secum eam rem recta reputavit via, A. 443. etenim bene libenter victitaa, Eu. 1073. — etenim quo pacto id fieri soleat, calleo, Hea. 548. — etenim solus uéqueo, Ph. 982.

Etiam; nihil suspicatus etiam mali, A. 116. — quid? hoc intellexin? an nondum etiam ne hoc quidem? A. 201. — etiam nunc mihi scripta illa dicta sunt in animo, A. 282. — ne ad morbum hoc etiam, A. 301. — etiam puerum iude abiens conveni Chremis, A. 369. — non satis me pernoti etiam, qualis sim, A. 504. — immo etiam, quo tu minus scis serumnas meas, A. 657. — immo etiam: nam satis credo, si, A. 675. — immo etiam. Narrationia incipit

mihi initium, A. 710. — an etiam rogas? A. 764. — an uondum etiam? A. 809. — etiam tu hoc respondes? A. 851. — at mihi unus scrupulus etiam restat; qui, A. 942. — dum est tempus, etiam atque etiam cogita, Eu. 56. — neque per atatem etiam potuerat, Eu. 113. — etiam nunc hic stas, Parmeno? Eu. 286. — perii! nunquamne etiam me illam vidisse? Eu. 360. — qui etiam insuper scelus, vestem miseræ discidit, Eu. 645. — etiam hoc misera suspicor, Eu. 660. — at etiam, restitas; fugitive? Eu. 668. — audiu? etiam nunc paululum, Eu. 705. — etiam nunc non credis? Eu. 709. — siquidem tu me hic etiam nebulo ludificabere, Eu. 716. — monstrum; etiam ultro derisum advenit, Eu. 859. — at etiam primo callidum credidi hominem, Eu. 1010. — ni miserum iusper etiam patri indicares? Eu. 1013. — an mentita es? etiam rides? Eu. 1016.

— unum etiam hoc vos oro, ut, Eu. 1083. — numquam etiam fui usquam, quin, Eu. 1091. — quem pariter uti his decuit, aut etiam amplius, Hea. 131. — laudquam etiam cessant, Hea. 175. — atque etiam nunc tempus est, Hea. 187. — incertum est etiam, quid se faciat, Hea. 188. — etiam caves? ue, Hea. 235. — diu etiam duras (partes) dabit, Hea. 402. — non vult te scire se redisse etiam. Tum hoc timet, ue tua duritia antiqua etiam adacta sit, Hea. 433, 435. — postremo etiam, si voles, desponsam esse dicito, Hea. 866. — magis unum etiam instare, ut, Hea. 896. — adeon? rem redisse, ut periculum etiam famæ mihi sit, Syre? Hea. 982.

— etiam haud scio, an uxorem ducat, *Hea.* 1001. — nihil etiam audio ipsum, *Hea.* 1059. — nam hercle etiam hoc restat, *Ad.* 191. — atque etiam bene dicat secum esse actum, *Ad.* 210. — etiam de sorte nunc venio in dubium miser? *Ad.* 244. — etiam insuper defruct? *Ad.* 247. — quamvis etiam maneo otiosus hic, *Ad.* 280. — si illum potest, qui alicui rei est, etiam cum ad nequitiam abducere, *Ad.* 359. — sed etiam illa, quae futura sunt, prospicere, *Ad.* 388. — nbi etiam hujus generis reliquias restare video! vahl vivere etiam nunc libet, *Ad.* 445, 446. — an quid est etiam amplius? *Ad.* 469. — quam vellem etiam noctu amicis operam mos esset dari, *Ad.* 534. — etiam taces? *Ad.* 552. — Illic ubi etiam caprificus magna est, *Ad.* 579. — atque etiam, si est, pater, dicendum magis aperte, liberaliter, *Ad.* 667. — atque equidem filium tum etiam, si nolit, cogas, ut, *Ad.* 855. — narratque, ut virgo ab se integra etiam tum siet, *He.* 145. — sed non credidi adeo, ut etiam totam hanc odisset domum, *He.* 221. — etiam illorum esse hanc culpam credidi, *He.* 535. — at pol jam aderit, se quoque etiam quum oderit, *He.* 543. — de uxore incertus sum etiam, quid sim facturus, *He.* 614. — ego quoque etiam credidi, *He.* 762. — nihil aliud dicam? *Pa.* Etiam: cognosse annulum illum Myrrhinam, *He.* 822. — vide, ubi Parmeno, etiam sodes, ut, *He.* 842. — cui de integro est potestas etiam consulendi, quid velis, *Ph.* 174. — o audaciam! etiam me ultro accusatum advenit? *Ph.* 360. — numquid patri subolet? *Ga.* Nihil

etiam, *Ph.* 474. — etiam te hinc abis? *Ph.* 541. — ni etiam nunc me hujus causa querere in malo jubess cruce? *Ph.* 543. — ni instigemus etiam, ut? *Ph.* 546. — et etiam nunc, si vult Demipho dare, quantum, *Ph.* 655. — Impuratus me ille ut etiam irridet? *Ph.* 668. — etiam argentum est ultro objectum, *Ph.* 768. — nunc una mihi res etiam restat? *Ph.* 830. — immo etiam dabo, quo magis credas, *Ph.* 876. — etiam nunc credis, te ignorarier? *Ph.* 930. — etiam dotatis soleo, *Ph.* 939; et alibi passim.

Etiamne; etiamne amplius? *Tr.* Nihil, *Eu.* 143. — etiamne tecum res hic mihi est? *Hea.* 742. — etiamne id lex coegit? *Ph.* 238. — etiamne id dubium est? *Ph.* 773.

Etiamsi; etiamsi dudum fuerat ambiguum: hoc mihi, *He.* 648.

Etsi; etsi hercle saepe jam me spes haec frustrata est, *A.* 375. — tamen etsi hoc verum est? 866. — etsi illud inceptum tamen animi est prudentis signum, *Hea.* 219. — etsi is quoque sanarum rerum satagit: attamen, *Hea.* 225. — etsi consiliura, quod cepi, rectum esse et tutum scio, *Hea.* 327. — etsi adolescentem hoc nolle intelligo, *Hea.* 412. — etsi subsensi id quoque, *Hea.* 471. — etsi incredibile est, *Hea.* 624. — etsi scio, hoson aliquot dies non sentit, *Hea.* 752. — etsi *Aeschinus* nonnullam in hac re nobis facit injuriam, *Ad.* 148. — etsi hoc mihi pravum videtur, *Ad.* 948. — etsi scio, *Philamena*, meum jus esse, ut te cogam: ego tamen, *He.* 243. — etsi ego meis me omnibus scio esse apprimere obsequentem, *He.* 247. — etsi illi pater as, *He.* 258. — etsi amor me graviter tenet,

He. 404. — etsi en dissimulas sedulo, He. 578. — etsi tibi causa est da hao re, He. 625. — eo : etsi scio, pol, iis fore meum conspectum invisum, He. 789. — etsi hoc meretrices alim nolunt, He. 835. — etsi mihi facta injuria est, verum tamen potius, Ph. 407.

Eu, Euge; eu noster llando, Eu. 154. — eu Phormio! Ph. 478. — eu Geta! Ph. 808. — euge Charine! A. 346. — euge! habeo optimum, Hea. 677. — euge! jam lepidus vocor, Ad. 915.

Eunuchus (Comœdia); ut peruoscat, quid sibi Eunuchus velit, En. 45. — quam nunc acturi sumus Menandri Eunuchum, postquam Ediles emerunt, Eu. 20. — eas se non negat personas transtulisse in Eunuchum suam ex Græca, En. 32.

Eunuchus; erat quidam Eunuchus, quem mercatus fuerat frater, Eu. 569. — qui istuo facere Eunuchus potuit! Eu. 657. — Eunuchus abiit, Eu. 820. — porro Eunuchum dixi velle te, Eu. 167. — Eunuchum. Cui illumne obsecro inhonestum hominem? En. 356. — o fortunatum istum Eunuchum! Eu. 365. — hem Eunuchum tibi! quam liberali facie, quam ætate integra! Eu. 472. — ego illum Eunuchum, si opus sit, vel sobrius, Eu. 479. — Eunuchum quem dedisti nobis, quas turbas dedit! Eu. 653. — illum Eunuchum negant fuisse, En. 821. — emit quemdam Phædria Eunuchum, Eu. 982. — mirum, ut ego me turpiter hodie hic dabo cum meo decrepito hoc Eunuchus, Eu. 231. — facile ut pro Eunuchus probes, En. 375. — ut pro illo jubeam me illuc deducier. An. Pro Eunuchus? En. 573. — quod scis, ne scis, neque de Eunuchus, neque de

vitio virginis, Eu. 721. — perdidisti istum, quem adduxti pro Eunuchus adolescentulum, Eu. 948. — is pro illo Eunuchus ad Thsidem deductus est. La. Pro Eunuchus! Eu. 990, 991.

Evado; ubi friget, huc evasit, Eu. 517. — nimia illæ licentia profecto evadet in aliquod magnum malum, Ad. 511. — quo evadet hodie? Ph. 625. — quam timeo, quorsum evadas! A. 127. — scin' quam? quo evadst, vide, Ph. 111. — heri semper lenitas verebar, quorsum evaderet, A. 176.

Evanesco; ne cum poeta scriptura evanesceret, He. 13.

Evenio; quam sæpe forte temere eveniunt. quæ non audeas optare! Ph. 757. — Præter spem evenit, A. 437. — si quid præter spem evenit, A. 680. — quid tu Athenas, insolens? Ca. Evenit, A. 909. — more hominum evenit, ut quod sim uactus mali, prius rescisceres tu, quam ego illud, quod tibi evenit boni, A. 969, 970. — nunquam, quod magis vellem evenire, mihi evenit, Eu. 1002. — propter eam hæc turba, atque abito evenit, Hea. 190. — ut præter spem evenit! Hea. 664. — at postquam id evenit, cedo, numquid circumspexi? Ad. 692. — quod nunc mihi evenit, Ad. 863. — non mea opera, neque pol culpa evenit, He. 228. — videre optabamus diem: evenit, He. 653. — incommode mihi ubi evenit, He. 839. — evenit, senibus ambobus simul iter, ut esset, Ph. 65. — mea, quæ præter spem evenere, utantur sine, Ad. 819. — quot res? postilla, monstra evenerunt mihi! Ph. 704. — evenere hæc nobis prospere, Ph. 894. — sin eveniat, quid volo, A. 165. — si eve-

niat, quod Di prohibeant! discessio, A. 569. — nec, qui hoc mihi eveniat, scio, He. 279. — maxime volo, doque operam, ut clam eveniat partus patrem, He. 396. — quidquid præter spem eveniat, omne id deputare esse in lucro, Ph. 246, 251. — me fecisse arbitror, ne id merito mihi eveniret, He. 840. — Lic si quid nobis forte adversi evenerit, Hea. 355. — si quid huius simile forte aliquando eveniret, Hea. 551. — quod si quiessem, nihil evenisset mali, A. 606. — quod si esset factum, hæc nunquam evenissent tibi, Hea. 157. — verum aliter evenire multo intelligit, A. 4. — nunquam quod magis vellem evenire, mihi evenit, Eu. 1002. — evenire ea satius est, que in te uxor dicit, Ad. 29. — per pol quam paucos reperias metreticibus fideles evenire amatores, Syra, He. 59. — quid est, quod mihi malim, quam quod huic intelligo evenire, He. 795. — cui æque audisti commodius quidquam evenisse? Hea. 685. — vah! gloriare evenisse ex sententia? Hea. 765. — sed magnum nescio quid necesse est evenisse, He. 304. — ain' tu, tibi hoc incommodum evenisse iter? He. 415. — neque mea culpa hoc discidium evenisse, id testor Deos! He. 476. — quorsum eventurum hoc siet, He. 193. — propter me hisce aliqnid esse eventurum mali, Eu. 998. — speroque hanc rem esse eventuram nobis ex sententia, He. 873.

Eversus, a, um; eversas cervices tnas, Hea. 372.

Evoco; dum ego huc servos evoco, Ph. 981. — huc evoca verbis meis, He. 720. — heus! evocate huc Davum, A. 580. — te huc foras puerum evocare jussi, He. 732.

— num quem evocari hinc via foras? Eu. 283.

Evolvo; te omni turba evolves, Eu. 722. — se evolvere ex turbis, Ph. 823.

Evomō; ut ego iram hanc in eos evomam omnem, Ad. 313. — ibo, ac requiram fratrem, ut in eum hæc evomam, Ad. 512. — atque in eam hoc omne, quod mihi ægre est, evomam, He. 515.

Ex; ex hoc misera sollicita est die, A. 268. — redeunti interea ex ipsa re mihi incidit suspicio, A. 360. — puerum ne resciscat mihi esse ex illa, cautio est, A. 401. — venit meditatus alicunde, ex solo loco, A. 407. — adeon' est demens? ex peregrina? A. 470. — aliquot me adiere, ex te auditum qui aiebant, A. 535. — sed si ex ea re plus mali est, quam commodi utrique, A. 548. — ex incommodis alterius sua ut comparent commoda? A. 639. — heu me miserum! qui tuum animum ex animo spectavi meo, A. 648. — ex unis geminas mihi conficis nuptias, A. 676. — ex eo nunc misera quem capit laborem? A. 721. — ex ara hinc sume verbenas tibi, A. 728. — parvum interesse censes ex animo facias, an de industria? A. 796. — quia habet aliud magis ex sese, et majus, A. 956. — ex Græcis bonis Latinas fecit non bonas, En. 8. — cupere ex Æthiopia ancillam, Eu. 165. — quid hoc morbi est? adeon' homines immutari ex amore, ut non cognoscas eundem esse? Eu. 226. — hoc adeo ex hac re venit in mentem mihi, Eu. 233. — tanquam philosophorum habent disciplinæ ex ipsis vocabula, Eu. 263. — o faciem pulchram? deleo omnes de hinc ex animo mulieres, Eu. 296.

— quasi ubi illam expueret miseriam ex animo, Eu. 406. — cœpi aliam rem ex alia cogitare, Eu. 631. — pōssumne ego bodie ex te exculpere verum? Eu. 711. — ego scibo ex hoc quid siet, En. 725. — ut tu illos procul hinc ex occulto cæderes, Eu. 786. — quo pacto ex jure hesterno panem atrum vorent, En. 938. — ex meo propinquo rure hoc capio commodi, Eu. 970. — aliud ex alio malum, En. 986. — nec magis ex nra tuo nemo est, Eu. 1076. — nulla adeo ex re istuc fit, nisi ex nimio otio, Hea. 109. — huncce erat æquum ex illius more, an illam ex hujus vivere? Hea. 203. — periculum ex aliis facere, Hea. 210, 221. — ex sua libidine moderauit, Hea. 216. — quantum ex ipsa re conjecturam cepimus, Hea. 266. — ut ex illius commōdo meum compararem commodum, Hea. 397. — quum illi periculi nihil ex indicio siet? Hea. 415. — in eandem fraudem, ex hac re, atque ex illa, incidet, Hea. 442. — ut aliud ex alio incidit, Hea. 598. — istuc tibi ex sententia tua obtigisse letor, Hea. 683. — vah! gloriari evenisse ex sententia? Hea. 765. — non vides, quantum mali ex ea re excites? Hea. 1015. — atqui ex me hic non natus est, sed ex fratre, Ad. 40. — si possiderem, ornatus esses ex tuis virtutibus, Ad. 177. — minime miror, qui insanire occipiunt ex injuria, Ad. 198. — tam ob parvulam rem pene ex patria? Ad. 276. — ex aliis sumere exemplum sibi, Ad. 417. — pisces ex sententia nactus sum, Ad. 421. — virgo ex eo compressu gravis facta est, Ad. 475. — vah! quomodo me ex hac expediam turba? Ad. 617. — commenta mater est,

esse ex alio viro, Ad. 661. — ut ostenderem, id non fieri ex vera vita, neque adeo ex æquo et bono: sed ex sistentando, Ad. 992, 993. — ex amicis inimici ut sint nobis affines, facis, He. 211. — nemini plura acerba esse credo ex amore ohlata, quam mihi, He. 281. — tum matrem ex ea re me, aut uxorem in culpa inventurum abitor, He. 299. — cura ex corde excessit, He. 347. — ni te ex ipsa hæc magis velim resciscere, He. 473. — peperit filia. Hem! taces? ex quo? My. Perii! ex quo censes, nisi ex illo, cui data est nuptum? He. 527, 528. — ex quo firmiorem inter nos fore amicitiam posthac scires, He. 533. — sed nunc mihi in mentem venit, ex hac re, quod, He. 537. — si ex isto esset mstro hoc matrimonium? He. 548. — itaque obtingant ex te, que exopto mihi, He. 579. — ex nullo tu tuis habitata migres? He. 589. — videre optabamus diem, quum ex te esset aliquis, qui, He. 652. — si ex me illa liberos vellet sibi, He. 655. — pollicita est ea, se concessuram ex ædibus, He. 679. — quod puer, si esset alia ex hoc questu, laud faceret, scio, He. 756. — scit sibi nobilitatem ex eo, et rem natam, He. 798. — multis ex quo fuerint commoda, ejus incommoda æquum est ferre, He. 841. — nescis, ex quanta ærumna extraxeris, He. 877. — quid ego ex hac inopia nunc cœpiam? et quid tu ex hac copia, Ph. 167. — ex qua re minus rei foret, aut famæ temperans, Ph. 211. — ex crimine hoc Antipho-nem eripiam, Ph. 322. — ex nuptiis tuis si nihil nanciscor mali, Ph. 522. — matrem ipsam ex agri-tudine miseram mors consecuta est,

Ph. 749. — ex his prædiis talenta argenti bina statim capiebat, Ph. 788. — nullo possum remedio me evolvere ex his turbia, quin, Ph. 823. — non hercle ex re istius me instigasti, Ph. 968.

Exadvorsum; exadvorsum fabrica: ibi est, Ad. 586. — exadvorsum ei loco toustrina erat, Ph. 88. — ea (mater) sita erat exadvorsum, Ph. 97.

Exanimio; oratio hæc me miseram exanimavit metu, A. 251. — ibi tum exanimatus Pamphilus amorem indicat, A. 131. — quid exanimatus es, obsecro? He. 826. — sed quidnam Pamphilum exanimatum video? A. 234. — credo, toto me oppido exanimatum querere, A. 343. — qua me propter exanimatum citius eduxi foras, He. 364. — nam quæ hæc anus est exanimata? Ph. 731. — eam intus scio esse exanimatam metu, Ph. 563.

Exaugeo; concurrunt multæ opinioniones, quæ mihi animum exaugeant, Hea. 232.

Excarifico; uhi me excarnifices, Hea. 813.

Excedo; is postquam excessit ex ephelis, A. 51. — cura ex corde excessit, He. 347. — quum e medio excessit, Ph. 966. — cave ququam ex istoc excessis loco, A. 762. — e medio æquum excedere est, He. 620.

Excelsus, a, um; ibi ascendo in quemdam excelsum locum, A. 357.

Excerpto; tu id, quod boni est, excerptis, Ph. 697.

Exeido; herus, quantum audio, uxore excidit, A. 424.

Excito; non vides, quantum mali ex ea re excites? Hea. 1015.

Exclamo; exclamat, furem, non pceptam, fabulam dedisse, Eu. 23.

— illa exclamat, minime gentium, Eu. 625. — illa exclamat: abi, abi jam, Æschine! Ad. 623. — illico omnes simul lætæ exclamant; venit! He. 368. — itaque pæne hercle exclamavi gaudio, Ph. 869.

Excludo; præ amore exclusi hunc foras, Eu. 98. — exclusit: revocat: redeam? non, Eu. 49. — vel oculum excludo, Ph. 988. — ego excludor: ille recipitur, Eu. 159. — iterum istinc excludere, He. 339. — ubi non erit, fortasse excludetur foras, Ad. 120. — ut ah illa excludar, huc concludar, A. 387. — non postulat sua causa excludi cæteros, Eu. 401.

Exclusio; de exclusione verbum nullum, Eu. 88.

Excoctus, a, um; tam excoctam reddam atque atram, quam carbo est, Ad. 853.

Excrucio; cur me excrucio? A. 888. — sollicitudinem istam falsam, quæ te excruciat, mittas, Hea. 177. — Antipho me excruciat animi, Ph. 188. — spero me habere, qui hunc meo excruciem modo, Eu. 919. — quum videam, miserum hunc tam excruciarier ejus abitu, Hea. 413.

Excursus, a, um; prope jam excursu spatio mitto, Ad. 864.

Excusio; lacrymas excusit mihi, Hea. 167. — quod si sit, ut me excutiam, atque egrediar domo, id restat, Ph. 585.

Exedo; quid te futurum censes, quem assidue excedent? Hea. 462. — tute hoc intristi: tibi omne est exedendum, Ph. 318.

Exemplum; exemplum placet, Eu. 1026. — denique, si conferendum exemplum est, Ad. 95. — exemplum omnibus curarem ut eses, Ad. 775. — non tibi ego exem-

pli satis sum? Hea. 921. — magnum exemplum continentiae, A. 92. — de te si exemplum capit? A. 653. — habet bonorum exemplum, Hea. 20. — exemplum statuere in me, Hea. 51. — ex aliis sumere exemplum sibi, Ad. 417. — illud sis vide exemplum disciplinae! Ad. 771. — ad exemplum ambarum mores earum existimans, Hea. 163. — quo exemplo sibi licere id facere putat, Hea. 20. — aliorum exempla commonent, A. 814. — quid ais? in quem exempla sicut? Eu. 947. — quae futura exempla dicunt in eum indigna? Eu. 945. — utrumque in te exempla erant, Eu. 1021. — ut te Di, Deaque, malis exemplis perdat! Pb. 687.

Exeo; tu Mysis, dum exeo, parumper opperire me hic, A. 716. — post continuo exeo, Eu. 493. — exeo ergo, ut pacem conciliem, Hea. 1048. — quid rei tibi est cum familia hac, unde exis? Ph. 747. — sed ipse exit foras, A. 174. — sed Davus exit, A. 723. — sed Thais exit, Eu. 499. — quisnam hic a Thaide exit? Eu. 545. — a me nescio quis exit, Hea. 510. — optime: ipsa exit foras, Hea. 722. — senex exit foras: ego fugio, Hea. 1002. — mane, mane! ipse exit foras, Ad. 265. — ab sua palæstra exit foras, Pb. 484. — pater exit. Ahi, dic, Ph. 711. — tu hic uos, dum eximus, interea opperire, Hea. 833. — ibo iutro: post exibo, Eu. 921. — age, Pamphile, exi, Pamphile, A. 873. — exi foras, scelestes! Eu. 688. — Nausistrata! exi, Ph. 985. — adibo, atque assimulabo, quasi nunc exeam, Eu. 461. — adeo longum est nos illum expectare, dum exeat, A. 979. — fieri potis est, ut ne qua

exeat, Ad. 629. — ne expectetis, dum exeat huc, A. 982. — strepitus, clamor mulierum fecere, ut ante tempus exirem foras, He. 35. — jam, ut limen exirem, ad genua accidit, lacrymans misera, He. 378. — introire neminem video, exire neminem, A. 365. — video ipsum foras exire, A. 581. — heus! jubete istos foras exire, quos jussi ocios, Eu. 470. — credo, ipsum ad me exire, He. 521. — sed meum virum abs te exire video, Ph. 794. — etiam caves? ne videat forte hinc te a patre aliquis exiens, Hea. 235. — qui vidiâs eum diceret exeuntem, He. 551. — sed, quid Bacchidem ab nostro affine exeuntem video? He. 776. — sane uellem huc excitum, Ad. 779.

Exequit; exequias Chremeti, quibus est commodum, ire, hem! tempus est, Ph. 1025.

Exequor; sed nunc quid primum exequar? A. 259. — si meum imperium exequi voluisses, Hea. 635. — veram rationem exequi, Hea. 435.

Exerceo; agrum hunc mercatus sum: hic me exerceo, Hea. 146. — ego te exercebo hodie, ut dignus es, silicernium, Ad. 589. — qui opere rustico faciundo facile sumtum exercerent suum, Hea. 143. — si sumas in illis exercendis, plus agas, Hea. 74.

Exercitatus, a, um; sed jam prior amor me ad hanc rem exercitatum reddidit, He. 407.

Exercitus; credere omnem exercitum, consilia, Eu. 402. — jam dimitto exercitum? Eu. 813.

Exigo; ubi duxere impulsu vostro, vostro impulsu easdem exigunt, He. 242. — nescire arbitrari, quo quisque pacto hic vitam

vestrorum exigit? He. 216. — reliquam vitam exigit cum eo viro, He. 490. — quo studio vitam suam te absente exegerit, Hea. 280. — partim sum earum exactus, He. 15. — nunc exacta aetate, hoc fructi pro labore ab his fero, odium, Ad. 874. — novas qui exactas feci ut inveterascerent, He. 12. — spectandae, an exigendae sint volis prius, A. 27.

Exigue; praebent exigue sumtum, Hea. 207.

Exilium; exilia semper cogitet, Ph. 243.

Eximius; ntim' eximium neminem habeam? He. 66.

Eximo; si te inde exemerim, A. 200.

Existimatio; vestra existimatio valebit, Hea. 25.

Existimo, *Existumo*; ut esse ego illam existimo, He. 604. — bonus es, quum haec existimas, Ad. 901. — quod illi maledictum vehemens esse existimant, Ad. 17. — tum si quis est, qui dictum in se inclementius existimavit esse, sic existime, Eu. 5. — metuo, qualem tu me esse hominem existimes, Eu. 757. — ne id assentandi magis, quam quo habeam gratum, facere existimes, Ad. 271. — ne ille pro se dictum existimet, Hea. 30. — pernoscite, furtumne factum existimetis, an, Ad. 13. — ni partem maximam existimarem scire vestrum, Hea. 9. — nam ni ita cum existimassem, unquam, Ph. 389. — ad exemplum ambarum mores earum existimans, He. 163. — haud existimans quanto labore partum, Ph. 45. — existimandi copia, Hea. 282.

Exitum; quod ego huic nunc subito exitio remedium inveniam

miser! Ph. 200. — at tibi Di dignum factis exitum dant! A. 668.

Exitus; nollem hunc exitum (var. lect.), Ad. 779.

Exonero; nosque amicos ejus exonerastis metu? Ph. 842.

Exopto; illique exopto, ut reliquam vitam exigit cum eo viro, He. 490. — itaque obtingant ex te, quae exopto mihi, He. 579. — quorum aemulari exoptat negligentiam potius, quam, A. 20. — teneone te Antiphila, maxime animo exoptata meo? Hea. 408.

Exorator; siuite exorator ut sim, He. 10.

Exordior; unde exordiar narrare, He. 362.

Exorior; A Myrrha haec sunt mea uxore exorta omnia, He. 632. — tu sola exorere, He. 213.

Exorno; quia varia veste exornatus fuit, Eu. 683. — adeo exornatum dabo, ut, Hea. 951.

Exoro, gnatum ut det oro, vixque id exoro, A. 594. — sed istunc exora, ut suam esse assumulet, Hea. 358. — sine te hoc exorem, A. 903; Eu. 185; Hea. 1052; Ad. 940. — non omittis? Aa. Non, nisi te exorem, Ad. 947. — haud longum est id, quod orat: exoret, sine, Ph. 514. — exorassem, ut eam ducerem, Ad. 633. — jam me hoc volens patrem exorare, ut celet senem vostrum, Hea. 705. — nequeo te exorare, ut mancas triduum hoc? Ph. 488. — nequeo exorare, ut me maneat, Ph. 511. — quod, si hic potuisset exorarier triduum hoc, Ph. 534. — restat Chremes, qui mihi exorandus est, A. 167.

Exosso; ubi ego venero, exossabitur, Ad. 379.

Expectatio; funambuli expectatio, He. 34.

Expecto; expecto quid velis, A. 34. — te ipsam quærito: te expecto, Ad. 323. — nisi pol filium multis modis jam expecto, ut redeat domum, He. 280. — equidem te expecto, He. 430. — Myconium hospitem dum expecto in arce Calidemidem, He. 802. — dum expecto, quam mox veniat, Ph. 161. — nescio, quod magnum hoc nuntio expecto malum, Ph. 194. — expecto, quam mox recipiat huc sese Geta, Ph. 605. — quando illud, quod tu das, expectat, atque amat, Eu. 447. — iamdudum hera vos expectat domi, Eu. 916. — vos iamdudum expectat seuex, Hea. 409. — et nunc, quid expectat, Syre? Hea. 543. — ellum! te expectat domi, Ad. 261. — me expectat, credo: adibo, He. 856. — quid? senem quoad expectatis vestrum? Ph. 148. — meam autem mortem expectant, Ad. 878. — atqui expectabam quidem, A. 436. — o mi Chreme, te ipsum expectabam, Eu. 742. — mortem expectabam miser, He. 422. — expectabo, dum venit, Eu. 206. — quid mihi nunc affers, quamohrem expectem, aut sperem? Ph. 1024. — me somnias: me expectes: de me cogites, Eu. 194. — ne me frustra illic expectet, He. 438. — mihi nunc cura est, ut ne cui meæ longinquitas ætatis obstat, mortemve expectet meam, He. 596. — ne expectetis, dum exeant huc, Eu. 985. — dehinc ne expectetis argumentum fabulæ, Ad. 22. — ita eum expectarem, ut par fuit, Ph. 155. — longum est nos illum expectare, dum exeat, A. 979. — dixtin' dudum, illam dixisse, sese expectare filium? He. 451. — sto expectans, si quid mihi impertent, Eu. 594.

— an sedere oportuit domi virginem tam grandem, expectantem? Ad. 678. — ubi te expectatum ejecisset foras, Ad. 110. — o mi expectate, salve, Hea. 406. — frater est expectandus mihi, Ph. 466.

Expedio; impeditum in ea expedivi animum meum, He. 297. — dilucide expedivi, quibus me oportuit iudicibus, Ph. 399. — argentum repperit, cura sese expedivit, Ph. 822. — viden' me tuis consiliis impeditum esse? Da. At jam expediam. Pa. Expedies? A. 619. — vah! quomodo me ex hac expediam turba? Ad. 617. — illud durum. Gr. Ego expediam: siue, Ph. 238. — iram expedies: rursum in gratiam restitues, He. 291. — age dum, hoc mihi expedi primum, Eu. 694. — istuc quidquid est, primum expedi, Eu. 989. — exple animum iis, teque hoc crimine expedi, He. 755. — id, si potes, verbo expedi, Ph. 197. — at sic citius, qui te expeditas his ærumnis, reperias, He. 288.

Expedi; expedit bonas esse vobis, Hea. 388. — quamobrem accipere huic mihi expedit uetum, Hea. 337. — mihi que ut discere novas expedit, He. 57. — nostrapte culpa facimus, ut malos expedit esse, Ph. 765.

Expello; inventa est causa, qua te expellerent, Hea. 991. — neque potuisse unquam ab hac me expellere, Hea. 260.

Expergiscor; Æschine, expergiscere! Ad. 634.

Experior; quin, beneficium rursum ei experimur reddere? Ph. 537. — nam fuisse erga me miro ingenio, expertus sum, He. 489. — experiar, Ad. 351. — quapropter enitar, faciam, experiar, Ad.

498. — ludis fortasse me. *Sr.* Ipsa re experihere, *Hea.* 814. — hoc verum est, et ipsa re experiere propediem, *Ad.* 892. — experire, non est longum, *Ph.* 494. — experimini, in utramque partem ingenium quid possit meum, *Hea.* 46. — nunc experiamur contra hæc, *Ad.* 881. — porro hanc nunc experiamur, *He.* 779. — omnia experiri certum est prius quam pereò, *A.* 312. — omnia prius experiri, quam armis, sapientem decet, *Eu.* 788. — istuc volo ergo ipsam experiri, *Ad.* 173. — neque adeo defetiscar unquam experiri, donec, *Ph.* 588. — experiundo scies, *Hea.* 331. — que tibi putaris prima, in experiundo repudies, *Ad.* 862. — in experiundo ut essem, *He.* 38.

Expers; ne *expers* partis esset de nostris bonis, *Hea.* 652.

Expeto; scire *expeto*, quid perdidideris, *Hea.* 891. — nunc sibi uxorem *expetit*, *A.* 521. — minime miror, si te sibi quisque *expetit*, *Hea.* 383. — Laches me nunc conventam esse *expetit*, *He.* 727. — hanc mihi *expetivi*, contigit, *A.* 698. — ubi *pti* non poteris, quum nemo *expetet*, *Eu.* 52. — *egon'* tuam *expetam* amicitiam? *Ph.* 431. — ad te *advenio*, consilium *expetens*, *A.* 320. — tua hercle vita hæc *expetenda* est, *Ph.* 164. — nulla est mihi vita *expetunda*, *Ph.* 202. — an mea forma atque ætas nunc magis *expetenda* est, *Ph.* 1023.

Expiscor; proinde *expiscare*, quasi non vosses, *Ph.* 382.

Explano; quem amicum tuum ais fuisse istum? *explana* mihi, *Ph.* 380.

Expleo; *exple* animum iis, teque hoc crimine *expedi*, *He.* 755. — illis *exple* modo animum, *He.* 786.

— i, atque *exple* animum iis, ut credant, *He.* 788. — *expleam* animum gaudio, *A.* 340. — quam minimo pretio suam voluptatem *expleat*, *He.* 69. — tot mea solius solliciti aut causa, ut me unum *expleant*? *Hea.* 129. — sivi animum ut *expleret* suum, *A.* 188.

Explo; jam id exploratum est, *Ph.* 627. — simul alia circumspecto, satin' explorata sunt, *Eu.* 603.

Expolit, a, um; nulla mala re esse *expolitam* muliebri, *Hea.* 289.

Expono; eum (annulum) dico, ut una cum puella exponeret, *Hea.* 651. — is (annulus) quicum *exposita* est gusta, *Hea.* 615. — continuo *exponetur*, *He.* 400. — ei dedi *exponendam* (puellam), *Hea.* 630. — quum *exponendam* do illi, de digito anulum detraho, *Hea.* 650.

Exporrigo; *exporge* frontem, *Ad.* 843.

Expostulo; injuriam, quam fecere ipsi, *expostulant*, *Ad.* 597. — cum eo injuriam hanc *expostulem*? *A.* 640.

Exprimo; una falsa lacrymula, quam vix vi *expresserit*, *Eu.* 68. — verbum de verbo *expressum* extulit, *Ad.* 11.

Exprobratio; quasi *exprobratio* est immemoris beneficii, *A.* 44.

Expromo, *expromtus*, a, um; *expromere* occultis, *Hea.* 575. — nunc opus est tua mihi ad hanc rem *exprompta* memoria atque astutis, *A.* 725.

Expugno; primum *ædes* *expugno*, *Eu.* 772.

Expurgo; sine me *expurge*, *A.* 902. — qui post factam injuriam se *expurget*, *He.* 742. — sed non facile est *expurgata*, *He.* 277.

Exquiro; quo lubet cruciatu per me *exquire*, *He.* 774. — *exquire*: adest, *He.* 784. — nunc ea me

exquirere, iniqui patris est, A. 186.

Excuspo; possumne ego hodie ex te excusperare verum? Eu. 711.

Exse. Vid. in *Exe*.

Exsilio; ad te exsilui, Hea. 657.

Exsolvo; qua re suspectus auctori patri, et Phidippo fuit, exsolvi, He. 821. — me hac suspitione exsolvam, He. 599. — illas errore, et te simul suspitione exsolves, He. 793. — quasi non ea potestas sit tua, ut te exsolvas, Hea. 721.

Exp. Vid. in *Exp*.

Expuo; quasi ubi illam expueret miseriam ex animo, Eu. 406.

Exsillo; lacrymis si exatillaveris, Ph. 974.

Exsupero; exsuperat ejus stultitia hæc omnia, Hea. 879.

Extemplo; cur non dixti extemplo Pamphilo? A. 519. — extemplo ejus morbum cognovi miser, He. 373.

Extimesco; extimni illico, He. 825. — patrem ut extimescam, ubi in mentem ejus adventi venit? Ph. 154.

Extinguo; seni animam primum extinguere ipsi, Ad. 315. — ut hæc formam extinguere, Ph. 108. — puerum extinguere, He. 749.

Extorqueo; immo hercle extorque, Ad. 484.

Extortor bonorum, Ph. 374.

Extra; magnum hoc quoque signum est, dominam esse extra uxorem, Hea. 298. — sum extra uxorem, He. 276. — extulisse extra uxorem puerum, He. 563. — neque notus, neque cognatus, extra unam amicum, quisquam aderat, Ph. 98. — me censeu' potuisse omnia intelligere extra ostium, intus quæ egerint? Ph. 875.

Extraho; neque quo modo me inde extraham, Ph. 181. — nescis,

ex quanta ærumma extraxeris, He. 877.

Extrarius, a, um; hanc conditionem si cui tolero extrario, Ph. 578.

Extremus, a, um; extrema linea amare haud nihil est, Eu. 640.

Extrudo; Dite eradicent, Syre, qui me hinc extrudis, Hea. 589. — eo amantem invitum Pamphilum extrudit pater, He. 173. — me extrudit foras, Eu. 736. — metuo, quam ne deuo miser aliquo extrudar hinc, Hea. 809. — injecta est spes patri, posse illam extrudi, Ph. 691. — nunc viduam extrudi, turpe est, Ph. 912.

Exulo; perii! nam domo exulo nunc, Eu. 610.

F.

Faba; at enim istæ in me cudent faba, Eu. 381.

Fabrica; exadvorsum fabrica; ibi est, Ad. 586. — neque illic fabrica ulla erat, Ad. 720. — nonne ad senem aliquam fabricam fingit? Hea. 545.

Fabula; quæ est hæc fabula? A. 749. — hem, quæ hæc est fabula? Eu. 689. — dehinc ne expectetis argumentum fabulæ, Ad. 22. — Hecyra est huic nomen fabulæ, He. 1. — fabulam inceptat, A. 927. — exclamat, furem, non poetam, fabulam dedisse: Colacem esse Nævi et Plauti, veterem fabulam, Eu. 23 et 25. — ne illæ haud scit, quam mihi nunc surdo narret fabulam, Hea. 222. — eam Commodientes Plautus fecit fabulam, Ad. 7. — ego quoque illam inaudivi fabulam, Ph. 876. — in Græca adolescens est, qui lenoni eripit meretricem, in prima fabula, Ad. 9. —

lupus in fabula, Ad. 539. — fabulæ! mihi non sit verisimile, A. 224. — fabulæ! St. Profecto sic est, A. 554. — fabulæ! nihil satis firmi video, Hea. 336. — jam nos fabulæ sumus, acnex, atque anus, He. 620. — sin fidem do. Do. Fabulæ! Ph. 491. — missum te facimus. Ph. Fabulæ! Ph. 945. — populo ut placerent, quas fecisset fabulas, A. 3. — in eo disputant, contaminari non decere fabulas, A. 16. — eas fabulas factas prius Latinas, scisse sese, id vero pernegat, Eu. 33. — quas antehac fecit fabulas, tenni esse oratione, Ph. 4. — magis placerent, quas fecisset fabulas, Ph. 12.

Fabulor; sed mihi opus erat, ut aperte tibi nunc fabuler, Ph. 653. — noli fabularier, He. 316.

Facesso; hæc hinc facessat, tu molestus ne sis, Ph. 634.

Facete; facete dictum, Eu. 288. — facete, lepide, laute: nihil supra, Eu. 427. — facete! nunc deum istæ nata oratio est, Ad. 809.

Facetus, a, um; mulier commoda et faceta, Hea. 522.

Facies; quum faciem videas, videtur esse quantivis pretii, A. 858. — o faciem pulchram! En. 296. — quid ego ejus tibi nunc faciem prædicem, En. 565. — at non novi hominis faciem, He. 439. — papæ! facie honesta, Eu. 230. — hem Eunucho tibi! quam liberali facie, quam ætate integra! Eu. 473. — ille erat honesta facie et liberali, Eu. 682. — cadaverosa facie, He. 441. — virgo ipsa facie egregia, Ph. 100.

Facile; sic vita erat: facile omnes perferre ac pati, A. 62. — ut consuetum facile amorem cerneris, A. 135. — facile omnes, quum valeamus, recta consilia ægrotis damus,

A. 310. — quod tu speras, propulsabo facile, A. 396. — spero, dein facile ex illis sese emersurum malis, A. 563. — quibus quam facile potnerat quiesci, si, A. 693. — facile hic plus mali est, quam illic boni, A. 722. — utinam tam aliquid invenire facile possis, Phædria! Eu. 210. — ubi miser famelicus videt, me tam facile victum quærere, En. 261. — forma et ætas ipsa est, facile ut pro Eunucho probes, Eu. 375. — jamdudum illi facile sit, quod doleat, En. 448. — ut ego unguibus facile illi in oculos involem venefico! Eu. 648. — facile pellas, ubi velis, Eu. 1079. — qui opere rustico faciundo facile sumtum exercerent sum, Hea. 143. — ut facile scires, desiderio id fieri tuo, Hea. 307. — qui tam facile potueris persuadere illi, Hea. 362. — facile equidem facere possum, si jubes, Hea. 547. — convincas facile ex te natum, Hea. 1022. — ego pol tibi dabo illam lepidam, quam tu facile ames, Hea. 1062. — multa signa insunt, ex quibus conjectura facile fit, Ad. 826. — deterruissem facile, ne alias scriberet, He. 27. — ut quivis facile possit credere, He. 61. — amaræ mulieres sunt: non facile hæc ferunt, He. 710. — mores facile tutor, He. 735. — ubivis facilius passus sim, quam in hac re, me deludier, A. 203. — potin' es mihi verum dicere? Da. Nihil facilius, A. 438. — adjuta me, quo id fiat facilius, En. 150. — simul et conficiam facilius ego, quod volo, Hea. 803. — quidni? quo verba facilius dentur mihi, Hea. 915. — hoc qui occultari facilius credas, dabo, He. 870. — ita facillime sine invidia laudem invenias, A. 65. —

tam facillime patris pacem in leges conficiet suas, Hea. 1000. — quum animo cogites, quam vos facillime agitis, Ad. 503.

Facilis, *e*; nulla est tam facilis res, quin, Hea. 805. — rem impetras factu facilem, Hea. 704. — te isti facilem putant, Ad. 995. — facilem lingua tua tibi me reddidit, He. 761. — iustam illam causam, facilem, optimam? Ph. 326. — facili me utetur patre, Hea. 217. — nunc me hospitem lites sequi, quam hic mihi sit facile atque utile, A. 813. — id esse veram, cuius facile est uocare, Ad. 866. — non facile est expurgatu, He. 277. — cuius facile scitu est, quam fuerim miser, He. 295. — hæc, ubi cognoris, facilia, Hea. 1061. — nihil est dictu facilius, Ph. 300.

Facilitas; mea facilitas multa, Hea. 648. — patris facilitas prava, Ad. 392. — mea facilitas corrumpat illorum animos, He. 248. — an mei patris facilitatem? Eu. 1047. — facilitate nihil esse homini melius, Ad. 865.

Facinus; facinus magnam et memorabile, Hea. 314. — facinus indignum! Ad. 673. — quam indignum facinus! Ph. 510. — facinus indignum, sic circummiri! Ph. 612. — qui tam audacis facinoris mihi conscius sis? Ph. 156. — venit, clamitans, indignum facinus! A. 145. — o facinus audax! A. 402; Ph. 233. — o facinus animadvertendum! A. 769. — indignum jam facinus saxo ex me audias, A. 856. — o indignum facinus! Eu. 70. — hoccine tam audax facinus facere esse ausum? Eu. 644. — tam infandum facinus, ne audiui quidem, Eu. 664. — prohi fidem Deum! facinus fedum! Eu. 942. — qua

audacia tantum facinus audet? Eu. 958. — vah! vide, quod inceptet facinus, Hea. 600. — quodnam oh facinus? Hea. 958. — facinus indignum? Ad. 174; He. 376; Ad. 448. — ex illan' familia tam illiberale facinus esse ortum? Ad. 450. — hic pulcherrimum facinus audiui. Atqui mirificissimum; Ph. 869. — facinus indignum et malum! Ph. 1007. — sua quæ uarrat facinora! Hea. 220.

Facio, *facio*; si tibi quid feci, aut facio, quod, A. 41. — qui conjecturam hæc nunc facio, A. 513. — facio sedulo, A. 681; Ad. 50. — ut grata mihi sint, quæ facio, omnia, Eu. 406. — quidquid facio, id facere causa mea, Eu. 1069. — ita facio, prorsus, Hea. 140. — ego de me facio conjecturam, Hea. 574. — istuc, Chreme, æqui hominque facio, Hea. 788. — nec vos est æquum, quod facio (succensere), mihi, Hea. 979. — facio te spud illum Deum, Ad. 537. — meum officium facio, Ad. 595. — paulatim plebem primum facio meam, Ad. 902. — postremo non meum illud verbum facio, Ad. 956. — missa facio, Ad. 996. — si id facis, hodie postremum me vides, A. 323. — nec tu ea causa minueris hæc, quæ facis, A. 394. — facis, ut te decet, A. 422; Hea. 1056. — perge facere ita, ut facis, A. 523. — quam obrem id tute non facis? A. 729. — bene facis, Eu. 186; Ad. 603, 606, 949, 975. — ah! non æquum facis, Hea. 91. — si id non facis, ego, Hea. 107. — tu nunc sola reducem me in patriam facis, Hea. 398. — facis adeo indigne injuriam illi, Hea. 565. — hoc nihil facis, Ad. 168. — ex amicis inimici ut sint uobis affines, facis, He. 211.

— facis huic injuriam, He. 690, 692. — si id facis, facturave es, bonas quod par est facere, He. 739. — facis, ut credam, facis, He. 858. — mirum vero, impudenter mulier si facit meretrix? A. 757. — hic homines prorsum ex stultis insanos facit, Eu. 254. — si quando illa mentionem Phædræ facit, Eu. 438. — neque tibi obstat, quod quidam facit, Eu. 483. — neque pes, neque mens satis suum officium facit, Eu. 728. — me impulsore hæc non facit, Eu. 987. — multas contaminasse Græcas, dum facit paucas Latinas, Hea. 17. — visi finem maledictis facit, Hea. 34. — vicinitas facit, ut, Hea. 58. — ah! non æquum facis, Hea. 91. — ea lege faciam; si facit, quod, Hea. 1056. — malo coactos qui suum officium facit, Ad. 69. — ille, quem beneficio adjungas, ex animo facit, Ad. 72. — iu hæc re nobis facit injuriam, Ad. 149. — id demum juvat, si quem æquum est bene facere, is facit, Ad. 256. — quid ibi facit? Ad. 586. — sed quod (dissimilis) is, qui facit, Ad. 829. — id nunc res iudicium facit hæc, He. 546. — peccaudi quum ipse de se finem non facit, Ph. 24. — vide; avaritia quid facit! Ph. 358. — quod me factum consilii incertum facit, Ph. 577. — ut ludos facit! Ph. 944. — Senectus si verecundos facit, Ph. 1022. — flagitium facimus, Eu. 382. — inepta hæc esse, nos quæ facimus, sentio, Ad. 431. — nostrapte culpa facimus, ut, Ph. 765. — missum te facimus, Ph. 945. — recte facitis, Eu. 1083. — faciunt, næ, intelligendo, ut, A. 17. — quod plerique omnes faciunt adolescentuli, A. 55. — ubi ea causa, quomobrem hæc faciunt,

erit adempta his, desinent, A. 839. — novorum qui spectandi faciunt copiam, Hea. 20. — vulgo faciunt, Hea. 959. — alii clanculum patres quæ faciunt, Ad. 53. — si id te mordet, sumtum filii quem faciunt, Ad. 812. — duo quum idem faciunt, Ad. 827. — quæ omnes faciunt dignæ ut videamur malo, He. 275. — non maxumas injurias faciunt, He. 308. — quia non rete accipitri tenditur, neque miluo, qui male faciunt nobis: illis, qui nihil faciunt, tenditur, Ph. 259. — his nunc præmium est, qui recta prava faciunt, Ph. 773. — id faciebat retineudi illius causa, Eu. 620. — pro se quisque sedulo faciebat, quo, Hea. 127. — feci, e servo ut esses libertus mihi, A. 37. — si tibi quid feci, aut facio, quod, A. 41. — quid feci? quid commerui, aut peccavi, pater? A. 139. — merito te semper maxumi feci, Chreme, A. 575. — feci hodie ut fierent, A. 605. — rape, inquam. Da. Quid feci? A. 864. — vereor, ne aliorum, atque ego feci, acceperit, Eu. 82. — non pol, quo quemquam plus diligam, eo feci, Eu. 97. — quidquid hujus feci, causa virginis feci, Eu. 202, 203. — ego illud vero ita feci, ac lubens, Eu. 591. — quid ego feci? Hea. 563. — perii! quid ego feci? si peccavi, insciens feci, Hea. 631, 632. — quidquid ego hujus feci, tibi prospexi, Hea. 963. — quamohrem? quid feci? Ad. 776. — novus qui exactas feci, ut inveterascerent, He. 12. — quem ego tum consilio missum feci, He. 408. — here, licetue scire ex te, hodie quid sit, quod feci boni? He. 874. — neque hoc imprudens feci, He. 878. — plus hodie boni feci imprudens, quam, He. 881. — invitus feci,

Ph. 236. — Parmeno, beue fecisti, Eu. 463. — non te dignum, Chærea, fecisti, Eu. 864. — beue fecisti : gratiam habeo maximam, Eu. 1090. — tu nunc mihi id laudi ducis, quod tum fecisti iuupia ? Ad. 106. — sumtus, quos fecisti in eam, He. 685. — quæ tum, obsecutus mihi, fecisti, ut decuerat, He. 688. — Menauder fecit Audriam et Perinthiam, A. 9. — nunquam cuiquam nostram verhum fecit, A. 178. — quod antehæc fecit, nihil sed me attinet, A. 187. — hæc te solum semper fecit maximi, A. 293. — ex Græcis bonis Latinas fecit non bonas, Eu. 8. — hoc, quod fecit, res ipsa indieat, Eu. 658. — quidnam fecit ? Eu. 954. — vestrum iudicium fecit : me actorem dedit, Hea. 12. — qui nuper fecit servo currenti in via decesse populum, Hea. 31. — non auderet hæc facere viduæ mulieri, quæ in me fecit, Hea. 951. — Syro ignoscas vulo, quæ mea causa fecit, Hea. 1069. — eam Commurientes Plautus fecit Fshulam, Ad. 7. — dixi' hoc fore ? quid fecit ? Ad. 85. — qui, nisi quod ipse fecit, nihil rectum putat, Ad. 100. — id suus fecit iudicium mihi, Ad. 620. — sibi vixit : sibi sumtum fecit, Ad. 869. — eos hic fecit suos, Ad. 879. — fecit animi ut incertus furet, He. 121. — si modeste ac raro hoc fecit ? He. 552. — mater quod suasit sua, adulescens mulier fecit, He. 661. — nun miram fceit uxor, si hoc ægre tulit, He. 709. — qui ita dicitur, quæ antehæc fecit fabulas, Ph. 4. — quid is fecit ? Ph. 124, 477. — nihil fecit, quod succensens, Ph. 263. — insidias nostræ fecit adolescentiæ, Ph. 274. — ita ut ille fecit ? Ph. 281. — nihil fecit

novi, Ph. 475. — siue nostra cura hæc sola fecit, Ph. 760. — nun odio id fecit tuu, Ph. 1015. — hæc si neque ego, neque tu, fecimus, non sivit egestas facere vos, Ad. 105. — fecistis prohe, Ph. 458. — quæ exempli sibi licere id facere, quod illi fecerunt, putat, Hea. 21. — ultro, si quam (injuriam) fecere ipsi, expostulant, Ad. 597. — fecere alii sæpe, item boni, Ad. 692. — strepitus, clamor mulierum fecere, ut, He. 36. — vel rex maxumas (gratias) mihi agebat, quidquid feceram, Eu. 398. — quid feceras ? 855. — ita faciam, A. 46 ; Eu. 504, 723. — non faciam, A. 276 ; Eu. 389. — eedu igitur, quid faciam, Dave ? A. 384. — faciam hercle sedulo, A. 599. — faciam, A. 684 ; Hea. 236, 872 ; He. 756. — id faciam, in proclivi quod est, A. 703. — quid igitur faciam ? Eu. 46. — faciam, ut jusseris, Eu. 174. — fce, ita ut jussi ; deducantur isti. Pa. Faciam, Eu. 207. — opus faciam, ut defetiger usque, ingratiis ut durmiam, Eu. 220. — in ea re utilitatem ego faciam ut cognoscens meam, Eu. 309. — faciam sedulo, ac dabo operam, adjuvabo, Eu. 362. — fac animo hæc præsentī diceas. Cn. Faciam, Eu. 768. — faciam, ut hujus luei semper memineris, Eu. 800. — quid faciam ? Eu. 848 ; Hea. 469, 585, 925 ; Ph. 533. — unu faciam, Pythias, Eu. 900. — quid igitur faciam miser ? quidve incipiam ? Eu. 965. — quod tamen vune faciam, Hea. 262. — haud faciam, Hea. 416, 797. — quid faciam, Syre mi ? gaudeo, Hea. 692. — faciam boni tibi aliquid pro ista re, ac lubens, Hea. 763. — nam te sciente faciam, quidquid egero, Hea. 874. — quid

nunc faciam, Syre? Hea. 995. — recte suades; faciam, Hea. 998. — nihilominus ego hoc faciam tamen, Hea. 1014. — sciens non faciam, Hea. 1053. — ea lege hoc adeo faciam; si facit. Cl. Pater, omnia faciam: impera, Hea. 1056, 1057. — faciam, pater, Hea. 1061. — tu quod te posterius purges, hanc injuriam mihi nolle factam esse, hujus non faciam, Ad. 164. — sedulo faciam, Ad. 253, He. 767. — ah! minime gentium: non faciam, Ad. 344. — neque faciam, neque me satis pie posse arbitror, Ad. 46n. — quapropter enitar, faciam, experiar, Ad. 498. — ut neque quid me faciam, neque quid agam, certum siet! Ad. 614. — nunc quid faciam? Ad. 628. — quid faciam amplius? Ad. 736. — hei mihi! quid faciam? quid agam? Ad. 793. — præter hæc meridie ipso faciam, ut stipulam colligat, Ad. 862. — ecce me, qui id faciam vobis, Ad. 1000. — patrio animo victus, faciam, ut tibi concedam, He. 244. — quid faciam miseram? He. 340. — nec faciam: etsi amor me graviter tenet, He. 404. — at faciam, ut nveris, He. 439. — quod potero, faciam, He. 447. — ita ut jubes, faciam, He. 612. — faciam ut mones, He. 719. — de illo jam finem faciam dicendi mihi, Ph. 23. — id, si potes, verbo expedi. Gz. Faciam, Ph. 198. — ntut hæc sunt, tamen hoc faciam, Ph. 530. — ita faciam, ut frater censuit, Ph. 775. — ut, id quod est faciundum, faciat. Nav. Faciam, Ph. 784. — faciam, ut jubes, Ph. 794. — quod is jubebit, faciam, Ph. 1045. — posthac tili, quæ volēs, faciamque, et dicam, Ph. 1250. — quid facies? cedo, A. 707. —

vigilabis lassus: hoc plus facies, Eu. 221. — quod te dignum est, facies, Hea. 107. — nihilominus egn hoc faciam tamen. So. Facies? Hea. 1015. — nunquam rem facies, Ad. 221. — quid igitur facies? Ad. 750. — tu tuum officium facies, Ad. 985. — non facies: neque sinam, ut, He. 590. — qua via isthuc facies? Ph. 565. — quid facies? Ph. 937. — posthac quas faciet de integro Comædias, A. 26. — quid hic mihi faciet, patri? A. 112. — at hunc faciet, neque, ut opinor, sine tui magno malo, A. 179. — non hercle faciet, A. 777. — si vim faciet, in jns ducit hominem, Eu. 767. — quid faciet mihi? Eu. 848. — cedo, quid hic faciet sua? Hea. 333. — faciet, nisi caveo, Hea. 730. — ad me recipio: faciet. Faciet omnia, Hea. 1059, 1060. — testes faciet illico, vendidisse rue, Ad. 204. — faciet, Ad. 988. — missam iram faciet, He. 781. — quod satis sit, faciet ipsa, He. 784. — faciet, ut voles, Ph. 1242. — quid illo faciemus, stulta? Eu. 836. — sed quid faciemus pnero? He. 668. — ntinam ita Di faxint! Cu. Facient nunc, Hea. 161. — nisi facient, quæ illos æquum est, haud sic auferent, Ad. 455. — proin tu fac, apud te ut sies, A. 409. — nunc primum fac, isthuc ut lavet, A. 484. — tu, Parmeno, huc fac illi adducantur, Eu. 189. — meus fac sis animus, Eu. 196. — fac, ita ut jossi, Eu. 207. — fac ut admittar ad illam, Eu. 281. — fac sis nunc promissa appareant, Eu. 311. — hanc tu mihi fac tradas, Eu. 320. — fac ut potiar, Eu. 362. — fac periculum in litteris: fac in palæstra, in musicis, Eu. 476, 477. — diligeuter fac cures, Eu. 501. —

fac amabo, Eu. 534. — fac animo hæc præsentī dicas, Eu. 768. — fac vicissim ut memineris, Eu. 814. — fac quum primum hæc audiat, Eu. 1041. — istuc fac me ut sciam, Hea. 84. — fac ergo, Hea. 550. — fac te patrem esse sentiat! fac ut audeat tibi credere omnia, Hea. 926. — salsamenta hæc fac mace-rentur pulebre! Ad. 382. — bono animo fac sis: et istam quod potes, fac consolere, Ad. 513, 514. — tu fac, ut dixi, si sapis, Ad. 710. — hilarum ac ludentem fac te, Ad. 760. — fac quam plurimum illis reliquas, Ad. 817. — hilarum fac te, Ad. 846. — unam fac domum, Ad. 913. — fac: promisi ego illis, Ad. 944. — fac, promitte, Ad. 946. — fac eadem ut sis porro, He. 764. — fac ut illam ducat, nos quam volumus, Ph. 670. — fac illa ut placeat nobis, Ph. 783. — fac periculum, Ph. 932. — me misum face, A. 682. — huc face ad me ut venias, si quid poteris, A. 714. — orandi jam finem face, A. 823. — nos missos face, A. 835. — missa istæc face, Eu. 90. — tibi ut opus factū est, face, Hea. 80. — dividuum face, Ad. 242. — missa hæc face, Ad. 910. — huius tu face, Ph. 397. — quantum potes, me certiorē face, Ph. 673. — ventulum huius facito, Eu. 595. — periculum ex aliis facito, tibi quod ex usu siet, Hea. 221. — facito dum eadem hæc memineris, Hea. 550. — quod imperabit, facito, Hea. 828. — hoc facito, Ad. 418. — sed, Demea, hoc tu facito, Ad. 502. — quæso, facito hæc tecum cogites, Ad. 812. — modo facito, ut illam serves, Ad. 849. — puer ut satur sit, facito, He. 770. — facite, fugite, invenite, efficite,

quod detur tibi, A. 335. — domi adsitis, facite, Eu. 506. — facite æqui sitis, Hea. 28. — facite, æquimitas poetæ ad scribeundum augeat industriam, Ad. 24. — ite, ut dixi, Sostrata, facite, Ad. 640. — effundite, emite, facite, quod vobis lubet, Ad. 996. — facite, ut vestra auctoritas meæ auctoritati fau-trix, adiutrixque sit, He. 47. — quod quum dixerō, si placuerit, facitote, Eu. 1067. — uequam faciam in nuptiis fallaciam, A. 212. — nec quid me uuhc faciam, seio, A. 616. — una harum quævis causa me, ut faciam, mouet, A. 906. — ut Thaidi me dedem, et faciam quod iubeat, Eu. 1025. — quid vis faciam? Eu. 1053. — rectum est? ego ut faciam: non est? te ut deterream, Hea. 79. — sumus domi tantos ego solus faciam? Hea. 131. — malo quidem me dignum quovis deputem, si id faciam, Hea. 136. — quamobrem id faciam, vera causa est, Hea. 336. — cedo, quid vis? faciam, Hea. 846. — illum hoc rogato simul, quamobrem id faciarū, Hea. 945. — quamobrem hoc faciam, uescias, Hea. 1010. — ne forte imprudens faciam, quod nolit, Ad. 715. — tibi lubens bene faxim, Ad. 891, 900. — ne quid faciam plus, quod post me minus fecisse satius sit, He. 730. — quo magis opues res caudus, ne temere faciam, acuro, He. 738. — quia tu, quod faciam, impera, Ph. 223. — nihil est, æque quod faciam lubens, Ph. 564. — quid facias illi, qui dederit damnum aut malum? A. 143. — sed dico tibi, ne temere facias, A. 205. — paulum interesse censes, ex animo omnia facias, an de industria? A. 797. — tunc impune hæc facias? A. 912. — quid

istuc? si certum est facere, facias, Eu. 388. — miseret tui me, qui huuc tantum hominem facias inimicum tibi, Eu. 801. — miles, nunc adeo edico tibi, ne vim facias ullam in illam, Eu. 806. — quid facias, rogas? Eu. 836. — quid illo facias? Hea. 317. — porro te idem oro ut facias, Chreme, Hea. 493. — rem facias palam, Hea. 721. — nulla est tam facilis res, quin difficilis siet, quam invitus facias, Hea. 806. — quamobrem id facias, nescio, Hea. 945. — mi vir, te obsecro, ne facias, Hea. 1051. — quid facias? Ad. 432, 737. — de reducenda id facias, quod lu rem sit tuam, He. 391. — sed sciu' quid volo potius, sodes, facias? He. 753. — aliter si facias, He. 765. — qualis sim amicus, periculum facias, He. 767. — ego, quæ in rem tuam sint, ea velim facias, Ph. 449. — obsecro, ne facias, Ph. 944. — viden', otium, et cibus quid faciat alienus? Eu. 265. — ne quam ille hodie insanus turbam faciat, aut vim Thaidi, Eu. 616. — qui scis, an quæ jubeam, sine vi faciat? Eu. 789. — incertum est etiam, quid se faciat, Hea. 188. — faciat quod lubet, Hea. 464. — si quid hujus simile forte aliquando evenierit, ut sunt humana, tuus ut faciat filius; Hea. 552. — si est, facturus ut sit officium suum, faciat, Ad. 517. — si tu sis homo, hic faciat, Ad. 939. — in istac finem faciat, Ad. 1002. — uxor quid faciat, in manu non est mea, He. 666. — obsecrat, sibi ut ejus faciam copiam, Ph. 113. — ut, id quod est faciundum, faciat, Ph. 784. — missa hæc faciamus, Eu. 863. — Di tibi bene faciant! Ad. 922. — Di tibi male faciant! Ph. 394. — quid facerem, si quis

nunc me roget? aliquid facerem, ut hoc ne facerem, A. 258, 259. — egou' istuc facerem? A. 586. — ego homuncio hoc non facerem? Eu. 591. — quid facerem? Eu. 830. — qui mihi consilium dedit, ut facerem, Eu. 1044. — nec quum male facerem, crederem mihi impunius licere, Hea. 560. — illis dum studeo ut quam plurimum facerem, Ad. 873. — quod ut facerem, egestas me impulit, Ph. 732. — verebimini, ne non id facerem, quod? Ph. 901. — interminatus sum, ne faceres? A. 497. — veritus sum, Dave, abs te, ne faceres idem, quod, A. 584. — at tu indignus, qui faceres tamen, Eu. 865. — quod tu si idem faceres, magis in rem nostram esset, He. 249. — causæ impellebant leves, quod nunc minitare facere, ut facerem, He. 427. — quid faceres, si aliud gravius tibi nunc faciundum foret? Ph. 207. — quin novo modo ei faceres contumeliam, Ph. 971. — num censes faceret, filium nisi sciret eadem hæc velle? Ad. 579. — atque equidem orante, ut ne id faceret, Thaide, Eu. 955. — quamobrem insigne aliquid faceret his, Eu. 1000. — quid faceret? Cm. Rogas? Hea. 532. — per te vel uti questum faceret, vel uti, Hea. 640. — alieniore ætate, post faceret tamen, Ad. 111. — si esset alia ex hoc questu, haud faceret, scio, He. 756. — unquam faceret, Ph. 121. — si esset, nude id fieret, faceremus, Ad. 108. — facerent fugam, Eu. 786. — debeam, credo, isti quidquam furcifero, si id fecerim, Eu. 861. — scio quid feceris, Hea. 627. — quod faciundum fortasse sit post, idem hoc nunc si feceris, He. 609. — quid ab Orco

mortuum me reducem in lucem feceris, He. 853. — ubi peregre, tibi quod libitum fuit, feceris, Ph. 969. — quid ille fecerit! quem neque pudet quidquam, Ad. 85. — populo ut placerent, quas fecisset fabulas, A. 3. — an penitebat flagitij, te auctore quod fecisset adolescens? Eu. 1012. — ni id fecisset, magis mirum foret, He. 220. — magis placerent, quas facisset fabulas, Ph. 12. — quin ergo rape me. Quid cessas? Ge. Fecero, Ph. 881. — sed si te aequo animo ferre accipiet, negligentem feceris, A. 398. — qui scis ergo istuc, nisi periculum feceris? A. 566. — illi gratum feceris, Eu. 722. — tute idem melius feceris, Ph. 426. — tuis dignum factis feceris, Ph. 430. — qui erit rumor populi, inquit, si id feceris? Ph. 910. — id tua refert uihil, utrum illi fecerint, He. 618. — indignum jam facinus faxo ex tua audias, A. 856. — nam tu istas, faxo, calcibus saepe insultabis frustra, Eu. 285. — jam faxo scies, Eu. 663. — ademtum tibi jam faxo omuem metum, Hea. 341. — cupide accipiat, faxo, Ad. 210. — favillæ plena, fumi, ac pollinis, coquendo sit faxo, et molendo, Ad. 851. — jam faxo hic aderit, Ph. 308, 1054. — faxo taleum maectatum, atque hic est, infortunio, Ph. 1027. — verbum si mihi unum faxis, cave, A. 755. — cave, faxis; non opus est, pater, Hea. 187. — vereor, quam ne quid in illum iratus plus satis faxit, pater, Hea. 198. — ne quid plus minusve faxit, quod nos post pigeat, Ph. 553. — utinam ita Di faxiut! Hea. 161; He. 354. — ita Di Desque faxinat, si in rem est Bacchidis, He. 102. — quid facere in hac re te velim,

A. 50. — quæ meo cumque animo libitum est, facere, A. 263. — ait, nimium parce facere sumtum, A. 451. — est optimæ adolescenti facere injuriam, A. 489. — tu has nuptias perge facere ita, ut facis, A. 523. — qua fiducia id facere audeam? A. 615. — si perget lædere ita, ut facere instituit, Eu. 19. — non qui furtum facere studuerit, Eu. 28. — bonas matronas facere, meretrices malas? Eu. 37. — incerta ratione certa facere, Eu. 62. — ita facere certum est, Eu. 188. — quid istuc? si certum est facere, facias, Eu. 388. — voluit facere contra huic ægre, Eu. 624. — audax facinus facere, Eu. 644. — qui istuc facere Eunuchus potuit? Eu. 657. — necesse fuit hoc facere, Eu. 997. — me hujus quidquid facio, id facere maxime causa mea: verum idem si vobis prodest, vos non facere, inscitia est, Eu. 1069, 1070. — quo exemplo sibi licere id facere, quod illi fecerunt, putat, Hea. 21. — præter statem facere, Hea. 60. — tibi hæc diutius licere speras facere, me vivo patre? Hea. 103. — ego, quod me in te sit facere dignum, inveniæro, Hea. 103. — decrevi tantisper me minus injuria, Chreme, meo gnato facere, Hea. 148. — idem absens facere te hoc vult filius, Hea. 164. — periculum ex aliis facere, Hea. 210. — si certum est tibi sic facere, Hea. 467. — scin', quid nunc facere te volo? Id ut maturent facere, Hea. 494, 496. — facile equidem facere possum, si jubes, Hea. 547. — exprohibet facere tua presentia, Quod illum facere credito, Hea. 573, 577. — quid nunc facere cogitas? Hea. 607. — ne quid credas me adversum edictum tuum facere

esse ansam, Hea. 624. — certo scio, te inscientem dicere, ac facere omnia, Hea. 633. — non auderet hæc facere viduæ mulieri, que, Hea. 954. — at te id nullo modo puto it facere, Hea. 1045. — consuefacere filium, sua sponte recte facere, Ad. 75. — non sivit egestas facere nos, Ad. 105. — sineres nunc facere, dum per ætatem licet, Ad. 109. — non est flagitium, facere hæc adolescentulum! Ad. 113. — si, quem æquum est bene facere, is facit, Ad. 256. — ne id assentandi magis, quam quo habeam gratum, facere existumes, Ad. 270. — sineres vero tu illum tuum facere hæc? Ad. 397. — hæccine flagitia facere te! Ad. 409. — id nobis tam flagitium est, quam illa non facere vobis, que, Ad. 424. — decet te facere, Ad. 508. — nunc quum maxime operis aliquid facere credo, Ad. 520. — hoc licet impune facere huic, illi non licet, Ad. 828. — quid ego possem blande dicere, aut benigne facere, Ad. 882. — dum nimis sanctas nuptias student facere, Ad. 904. — cessas ire, ac facere? Ad. 920. — unam facere familiam, Ad. 930. — bene nos aliquid facere illi decet, Ad. 952. — ut te cogam, quæ ego imperem, facere, He. 244. — te mihi injuriam facere arbitror, He. 256. — si facere possim ullo modo. La. Quæ res te facere id prohibet? He. 266. — qui amat, cui odio ipse est, his facere stulte doco, He. 343. — quod nunc minitari facere, ut faceres, He. 427. — incendor ira, esse ausam facere hæc te injussu meo, He. 562. — quid vis facere, nisi reducere? He. 615. — si id facis, facturave es, bonas quod par est facere, He. 739. — me facere ut redeat uxor, oportet,

He. 775. — quod alie meretrices facere fugitant, He. 777. — cæpi is omnia facere, obsequi quæ velleot, Ph. 79. — neque eum æquum ait facere, Ph. 114. — si uxorem velit, lege id licere facere, Ph. 116. — id nosmet ipsos facere oportet, Phædria, Ph. 222. — quid me in hac re facere voluisti tibi? Ph. 291. — itane es paratos facere me advorsum omnia, infelix? Ph. 427. — ut aiebat, de ejus consilio sese velle facere, quod? Ph. 481. — itaote tandem facere oportet? Ph. 526. — utrum stultitia facere ego hunc, an malitia dicam, Ph. 658. — idem ego istuc facere possum, Ph. 725. — vin' primum hodie facere, quod ego gaudam? Ph. 1051. — rem divinam fecisse, Eu. 513. — contumeliæ non fecisse causa, sed amoris, Eu. 877. — me quidem semper scio fecisse sedulo, Hea. 396. — fecisse id quod jusseram, Hea. 661. — fecisse convicium, Ad. 181. — quod post me minus fecisse satius sit, He. 730. — solam fecisse id, quod alie meretrices facere fugitant, He. 777. — at, pol, me fecisse arbitror, ne, He. 840. — non satis est, tuum te officium fecisse, si non, Ph. 723. — venisse fucum factom mulieri, Eu. 589. — rem imperas factu facilem, Hea. 704. — si est, facturum ut sit officium suum, faciat, Ad. 516. — quia de uxore incertus sum etiam, quid sim facturum, He. 614. — quamobrem? aut quidnam facturum? cedo, Ph. 549. — quidnam nunc facturum, Phædria? Ph. 832. — quem ego credo manibus pedibusque obnixæ omnia facturum, A. 162. — facturum quæ volles, scio esse omnia, A. 977. — deinde facturum antumat, Hea.

19. — scilicet facturum me esse, ut sit necesse, Hea. 359. — at mihi fides apud buuc est, nihil me iustus facturum, pater, Hea. 571. — quid illum porro credis facturum, Chreme? Hea. 591. — dicam. Quid deinde? Cu. Me facturum esse omnia, Hea. 865. — facturum credo, ut babeas quicum cantites, Ad. 754. — si id facis, facturave es, He. 739. — id facturas, Davus dudum prædixit mihi, A. 842.

Fio, factus sum; forte, ita ut fit, A. 80. — mihi oon fit verisimile, A. 225. — quod si fit, pereoo funditus, A. 244. — uunc hujus periculo fit, A. 481. — hoc nisi fit, nihil movetur nuptiæ, A. 517. — opportune hic fit mihi obviam, A. 592. — credo, ut fit, misera præ amore exclusi buuc foras, Eu. 98. — is fit mihi obviam, Eu. 328. — jam dudum illi facile fit, quod doleat, A. 448. — perstrepunt, ita ut fit, domini ubi absunt, Eu. 600. — ita ut fit, ubi quid in animo est molestiæ, Eu. 630. — nulla adeo ex re istuc fit, nisi ex nimio otio, Hea. 209. — bocque fit, ubi oon vere vivitur, Hea. 154. — uou fit sine periculo faciuns magnum et memorabile, Hea. 314. — siquidem hoc fit, Hea. 331. — scio, tibi esse hoc gravius multo, se durius, cui fit, Hea. 960. — id non fit, Hea. 995. — qui imperium credat gravius esse, vi quod fit, quam, A. 67. — quid fit, Ctesiphoo? Ad. 267. — fit sedulo, ulhil prætermittit, Ad. 414. — ægre solus, si quid fit, fero, Ad. 549. — oon, hercle hic quidem durare quisquam, si sic fit, potest, Ad. 556. — quid fit? quid tu es tristis? Ad. 772. — ex quibus conjectura facile fit, Ad. 826. — si id fit dan-

do, atque obsequendo, Ad. 884. — quid fit? quid agitur? Ad. 887, 889. — quid deinde fit? He. 143. — sed, ut fit, postquam, He. 158. — mutatio fit, ea uos perturbat, He. 633. — quid fit denique? Ph. 121. — quod si fit, ut me excusiam, id restat, Pb. 585. — multa adveniienti, ut fit, nova hic, compluribus, Pb. 610. — fit forte obviam mihi Pbormio, Pb. 616. — quam multa injusta ac prava fiunt moribos! Hea. 839. — uou me indidente hæc fiunt, Ad. 509. — res compositæ est: fiunt nuptiæ, Ad. 739. — multo melius hic quæ fiunt, scio, He. 217. — cujus hæc fiunt consilio omnia, He. 514. — qui mihi, ubi ad uxores ventum est, tum fiunt senes, Pb. 1009. — verba fiunt mortuo, Ph. 1014. — is meus est factus, Ad. 116. — de eadem causa est iracundus factus inimicissimus, He. 309. — duplex quæ ex argumento facta est simplici, Hea. 6. — virgo ex eo compressa grvida facta est, Ad. 476. — maligna multo, et magis procax facta illico est, He. 159. — inde est cognitio facta, He. 832. — etsi mihi facta injuria est, Pb. 407. — dissimili oratione sunt factæ, ac stilo, A. 12. — lites sunt inter eos factæ maxime, Eu. 733. — o factum heue! A. 105, 971; Eu. 674. — optime, inquam, factum! A. 595. — factum hoc est, Dave? Da. Factum, A. 667. — heue factum, A. 977. — hoc hercle factum est, Eu. 311. — perii! Pa. Quid factum est? Eu. 326. — factum. Ph. Et ea est indutus? Do. Factum, Eu. 707. — quid factum est? taces? Eu. 820. — aufugistin'? Cu. Hera, factum, Eu. 850. — quid ita? aut quid factum est? cedo, Eu. 949. — hoc

putant, quidquid factum est, ex te esse ortum; Eu. 965. — quidquid hujus factum est, culpa non factum est mea, Eu. 979. — bene, ita me Di ament! factum, Eu. 1036; Ph. 882. — factum a nobis stulte est, Hea. 249. — in vino quam immodestus fuisti! Sy. Factum; Hea. 568. — si sic factum est, domina. ergo, Hea. 628. — quid, postquam hoc est factum? Hea. 905. — adhuc quod factum est, miror, Hea. 1003. — melius fieri haud potuit, quam factum est, Ad. 296. — sic est factum, Ad. 449; Ph. 1005. — extorque, nisi ita factum est, Ad. 484. — factum: verum venit post insanicus, Ad. 563. — id quia non est a me factum, agis gratias? Ad. 598. — factum a vobis duriter, Ad. 666. — factum est, non nego; Ad. 802. — factum est, quod iusti, Ad. 963. — an dolor repente invasit? Pa. Ita factum est, He. 357. — dixisti dudum, illam dixisse? Ph. Factum, He. 452. — bene factum te advenisse salvum, He. 456. — factum est turpiter, He. 624. — factum prave, He. 646. — sic te dixisse opinor. Par. Factum. Pa. Itane est factum? Par. Ita, inquam, He. 847, 848. — bene factum, et volupe est, He. 858. — persuasit homini: factum est, Ph. 135. — factum est periculum, Ph. 326. — tibi quidem est olim dies praestituta. Ph. Factum, Ph. 523. — male factum! Ph. 750. — composito factum est, Ph. 755. — factum est abs te sedulo pro fratre, Ph. 1000. — an quidquam hodie est factum indignius? Ph. 1008. — meritor hoc meo videtur factum? Ph. 1032. — facta, transacta omnia, Ad. 248. — tu fortasse, quae facta hic sunt, nescis, Eu. 1060.

— illa, quae antehac facta sunt, omitto, Ad. 87. — utut haec sunt facta, Ad. 249. — de Antiphone audisti quae facta? Ph. 611. — dum siam misor, Hea. 148. — novus maritus siam! Ad. 943. — quid restat, nisi ut siam miser? He. 300. — interea fiet aliquid, spero, A. 315. — quid me fiet? A. 711. — non fiet, Eu. 185. — fiet. Ph. At mature. Pa. Fiet, Eu. 208. — hic tibi asservandus est. Cu. Fiet, Hea. 594. — non fiet: bono animo es, Ad. 285. — obsecro, quid nunc fiet? Ca. Quid fiet, rogas? Ad. 289. — tace: non fiet, Ad. 842. — sed de fratre quid fiet? Ad. 1001. — Geta, quid nunc fiet? Ph. 219. — fiet sedulo, Ph. 228. — si ab eo nihil fiet, tum, Ph. 604. — quid fiet? Ph. 693. — quid fiet? in eodem luto haesitas, Ph. 779. — id quidem tibi iam fiet, nisi, Ph. 849. — quid igitur fiet? Ph. 923. — tum illa turbae fiet, A. 381. — in quem exempla fient? Eu. 947. — fient, quae fieri equum est, omnia, Ad. 507. — fratri sedes fient perviae, Ad. 916. — haec fient. An. Ut modo fiant. Gz. Fient: me vide, Ph. 710. — quid si nunc tate fortunatus fias? Eu. 369. — ex ea re quid fiat, vide, A. 386. — postulo, ut fiat, Chreme, A. 551. — ago, fiat, A. 958; Ph. 810. — fiat, Eu. 100, 500, 614; Hea. 949, 1069; He. 358; Ph. 1053. — adjuta me, quo id fiat facilius, Eu. 150. — id ut ne fiat, haec res sola est remedium, Eu. 439. — pace quod fiat tua, Eu. 466. — me, quantum hic operis fiat possidet, Hea. 72. — fortasse, quid me fiat, parvi pendis, Hea. 715. — volo te dare operam, ut fiat, verum alia via. Sy. Fiat: queratur aliud, Hea. 789.

790. — qua causa id fiat, *Hea.* 827. — quando bene promeruit, fiat, *Ad.* 202. — quod cum salute ejus fiat. *Sr.* Ita fiat! *Ad.* 521, 523. — operam, ut fiat, dare, *Ad.* 937. — si vos istuc vultis, fiat; *Ad.* 119. — utinam hoc perpetuum fiat gaudium, *Ad.* 977. — ea causa, ut ne id fiat palam, *He.* 105. — tibi id in munu est, ne fiat, *He.* 493. — quid sit denique? *Gz.* Quid fiat? *Ph.* 122. — quid obstat, cur non verè fiant? *A.* 103. — quo (nuptiæ) fiant minus, *A.* 197. — ego istuc, recte ut fiant, videro, *A.* 457. — nuptiæ fiant, *A.* 544. — si in rem est utrique, ut fiant, *A.* 547. — ne fiant isti viginti dies, *Eu.* 183. — est, *Dis* gratis, et unde hæc fiant, *Ad.* 123. — hæc ut fiant, *Deos* quæro, *Ad.* 492. — ut modo fiant. *Gz.* Fient, *Ph.* 710. — utinam esset mihi pars æqua amoris tecum, ac pariter fieret, ut, *Eu.* 92. — nam si esset, unde id fieret, faceremus, *Ad.* 107. — me reprehendi tamen, ne fieret palam, *Ad.* 627. — prospexi tibi, quid fieret? qua fieret? *Ad.* 694. — ut dicerem, argento opus esse, et id quo pacto fieret, *Ph.* 592. — dabamus operam, ut fieret, *Ph.* 759. — feci hodie ut fierent (nuptiæ), *A.* 605. — quo minus hæc fierent nuptiæ, *A.* 702. — si forte morbus amplior factus siet, *He.* 330. — utinam aut hic aërdus, aut hæc muta facta sit, *A.* 464. — audio, quid illo sit factum, *A.* 939. — narra ut factum siet, *Eu.* 969. — quod sit factum legibus, *Ph.* 455. — iræ factæ ampliores, *He.* 289. — quod si esset factum, *Hea.* 157. — quoniam non potest id fieri, quod vis, *A.* 306. — quid alias malim, quam hodie has fieri nuptias? *A.* 530. — istuc

periculum in filia fieri, grave est, *A.* 567. — si poterit fieri, ut ne, *A.* 701. — alio pacto haud poterat fieri, ut, *A.* 794. — hac re arbitror id fieri posse maxime, *Eu.* 173. — quid? tu his rebus credis fieri? *Eu.* 245. — æquum est fieri, ut a me ludatur dolis, *Eu.* 386. — erat suspicio, dolo malo hæc fieri omnia, *Eu.* 515. — dico ego mihi insidias fieri, *Eu.* 532. — siue sanguine hoc fieri non posse, *Eu.* 778. — quod ego nunquam vidi fieri, *Eu.* 957. — ne quam in illum *Thais* vim fieri sinat, *Eu.* 962. — ubi satias cepit fieri, *Eu.* 972. — ut facile scires, desiderio id fieri tuo, *Hea.* 307. — cujus maxime te fieri participem cupis, *Hea.* 428. — qui passus est id fieri, *Hea.* 532. — quo pacto id fieri soleat, calleo, *Hea.* 548. — itane fieri oportet? *Hea.* 562. — ubi videbit tantos sibi summas domi quotidianos fieri, nec fieri modum, ut, *Hea.* 755. — acite poterat fieri, *Hea.* 785. — *Clinia* hæc fieri videbat? *Hea.* 908. — non patiar, flagitiis tuis me infamem fieri, *Hea.* 1039. — e re nata melius fieri haud potuit, quam factum est, *Ad.* 296. — hæccine fieri! *Ad.* 391. — fient, quæ fieri æquum est, omnia, *Ad.* 507. — non potest fieri, *Ad.* 532. — putant sibi fieri injuriam, *Ad.* 597. — fieri potis est, ut ne qua exeat, *Ad.* 629. — hoc adeo mea culpa fateor fieri, *Ad.* 632. — fieri aliter non potest, *Ad.* 940. — re ipsa fieri oportet, *Ad.* 959. — judico *Syrum* fieri esse æquum liberum, *Ad.* 962. — denique hic vult fieri. *Mi.* Vñ, tu hoc fieri? *Ad.* 974. — quod te festivum putant, id non fieri ex vera vita, *Ad.* 992. — detrimenti nihil fieri potest, *He.* 234. — sed si fieri id non po-

test, qui sentiant, He. 397. — ne nlla merito contumelia fieri a vobis posset, He. 471. — si fieri potest, He. 635. — placet, non fieri hoc itidem, ut in Comœdiis, He. 867. — communia esse hæc: fieri posse Ph. 245. — itane hunc patiemur fieri miserum? Ph. 536. — volo ipsius quoque voluntate hoc fieri, Ph. 724. — quando jam accusando fieri infectum non potest, Ph. 1033. — multo omnium me fortunatissimum factum puto esse, Hea. 843. — ut scist lenem patrem illum factum me esse acerrimum, Ph. 262. — scin' tu turbam hanc propter te esse factam? Eu. 743. — hanc injuriam mihi nolle factam esse, hujus non faciam, Ad. 164. — illi miscere, indigne factam injuriam contexeris, He. 401. — qui post factam injuriam se expurget, He. 742. — en cuiquam contumeliosius audistis factam injuriam? Ph. 349: — eas fabulas factas prius Latinas, scisse sese, pernegat, Eu. 33. — ego illud sedulo negare factum: ille instat factum, A. 147. — quasi tu dicas, factum id consilio meo, A. 503. — ne dicas, Davi factum consilio, aut dolis, A. 510. — ego istuc abs te factum nihili penderem, Eu. 94. — illud merito factum omnes putent, Eu. 387. — ille ubi id rescivit factum, Eu. 953. — factum hic esse id non negat, Hea. 18. — scin' esse factum, ut dico? Hea. 529. — pernoscite, furtivum factum existimetis, an, Ad. 13. — clamant omnes, indignissime factum esse, Ad. 93. — nollem factum, Ad. 166. — ubi scit factum, ad matrem virginis venit, Ad. 472. — quum te video nostræ familiæ tam ex animo factum velle, Ad. 923. — illins dices

culpa factum, He. 232. — id res indicium hæc facit, quo pacto factum volueris, He. 546. — ut mea pertinacis esse dicat factum, He. 597. — factum fateor, He. 839. — factum volo, Ph. 786. — hæc facta ab illo oportebant, Hea. 536. — ita res erat: faciundum fuit, Eu. 97. — scilicet faciundum est quod vis, Eu. 186. — quid faciendum censes? Eu. 719. — ita tempus fert: faciundum est, Ad. 844. — si multum siet, tamen faciundum est, Ad. 955. — quod faciundum fortasse sit post, hoc nunc si feceris, He. 609. — quid faceres, si aliud gravius tibi nunc faciundum foret? Ph. 207. — opus ruri faciundum, Ph. 250. — ut sua voluntate, id quod est faciundum, faciat; Ph. 784. — quod in opere faciundo operæ consumis tum, Hea. 73. — opere rustico faciundo sumtum exercere, Hea. 143. — lectulos faciundos dedit, Ad. 587.

Factito; idem hoc jam Pyrrhus factitavit, Eu. 782. — quæ veteres factitarunt, Eu. 43.

Factum (subst.); hocce est humanum factum, aut inceptum! A. 236. — dictum ac factum invenit aliquam causam, A. 382. — dictum factum huc abiit, Hea. 905. — vos eritis iudices, laudin' an vitio duci id factum oporteat, Ad. 5. — nullum hujus simile factum, Ad. 97. — placet tibi factum, Micio? Ad. 741. — non tibi illud factum minus placet, quam mihi, He. 647. — quod me factum consilii incertum facit, Ph. 577. — nunc facti piget? A. 879. — apud alium ipsius facti pudet, Hea. 576. — id isti vituperant factum, A. 15. — haud muto factum, A. 40. — equidem istuc factum ignoscam, Hea. 647.

— dictum ac factum reddidi, Hea. 760. — istunc liberum? quodum ob factum? Ad. 966. — non imperabat coram, quid opus facto esset, puerperæ, A. 491. — ita facto est opus, A. 717; Ph. 715. — tibi ut opus facto est, face, Hea. 80. — moneo, quid facto usus siet, Ad. 430. — si ita opus est facto, camus, Ad. 603. — plus scis, quid facto opus est, Ad. 1001. — non usus facto est mihi hunc intro sequi, He. 327. — quod facto usus sit? He. 879. — crede mihi, gaudebis facto, Ph. 493. — nunc quid opus facto sit, vide, Ph. 761. — ut alia tua facta sunt, Ph. 1019. — ob hæc facta spernor, Eu. 171. — collaudavi secundum facta et virtutes tuas, Eu. 1089. — probe horum facta imprudens depinxit senex, Ph. 268. — adolescentis facta tolerare, Ph. 730. — credis, te ignorarier, aut tua facta adeo? Ph. 931. — at tibi Di dignum factis exitum dunt! A. 668. — egon' quidquam cum istis factis tibi respondes? Eu. 153. — pol te pro istis dictis et factis, scelus, ulciscar, Eu. 940. — an quidquam pro istis factis dignum te dici potest? He. 209. — non sic ludibrio tuis factis habitus essem, He. 526. — factis, ut credam, facis, He. 858. — tuis dignum factis feceris, Ph. 430.

Facultas; Di, date facultatem huic parinndi, A. 232.

Facundia; actor poterit a facundia, Hea. 13.

Fallacia; hæc primum offertur jam mihi ab hoc fallacia, A. 472. — fallacia alia aliam trudit, A. 780. — intendenda in senem fallacia, Hea. 513. — si sensero hodie quidquam te fallaciam conari, A. 197. — ausculta, quod superest fallacie,

Hea. 771. — ne quam faciam in nuptiis fallaciam, A. 212. — fingunt quendam fallaciam, A. 220. — aliquam fallaciam portare, A. 433. — minas trigiuta per fallaciam abstuli, Ph. 1037. — de fallacia dicis? et inveniri nuper quendam, Hea. 596. — jamne oblitus es, inter nos quid sit dictum de fallacia? Hea. 849. — fingeret fallacias, Hea. 533. — per fallacias adducere ante oculos? Hea. 1043. — occidisti me tuis fallaciis, Ph. 671.

Fallo; irrides? nihil me fallis, A. 204. — certe hercle nunchic se ipse fallit, haud ego, A. 496. — nisi me animus fallit, Hea. 614, 668; Ph. 734. — nec pol me multum fallit: quin, He. 728. — heros qui fallunt, Hea. 537. — herugi sefellit, A. 604. — num me sefellit? Hea. 514. — nihil me sefellit, Hea. 682. — iste me sefellit, Ph. 529. — atque ens itidem fallam, ut? Eu. 385. — vera dicendo, ut eos ambos fallam, Hea. 711. — an quia, quos fallam, pro uno duo sunt mihi dati? Ph. 601. — nisi quid me sefellerit, Ph. 220. — aperte fallere dolis? A. 494. — ostendam, herum quid sit periculi fallere, A. 869. — quod sensisti illos me incipere fallere, Hea. 495. — nam quod de argento postulem me fallere, Hea. 671. — qui fallere insuerit patrem, Ad. 55. — ubi quid mihi lucri est, te fallere? Ph. 67. — ens itidem fallam, ut ab illis fallimur? En. 385. — dum ne ab hoc me falli comperiar, A. 904. — qui magis licet, falli per servum senem? En. 39. — falli te sinas, Hea. 470.

Falso; continuo dari tibi verba censes. Si. Falso, A. 506. — falso

suspiciat, Hea. 268. — nostras mulieres suspectas fuisse falso nobis, in se ipsa invenimus, He. 778. — si comperit crimini tua se falso uxore credidisse, He. 780.

Falsus, a, um; falsus es, A. 649. — uro hominem. Pa. Ut falsus animi est! Eu. 274. — hæc verba, una falsa lacrymula restinguat, Eu. 67. — proloqui ullam causam falsam, A. 257. — proin tu sollicitudinem istam falsam mittas, Hea. 277. — cave, ne falsam gratiam studeas inire, Hea. 302. — nisi me falsa spe produceres? A. 650. — nolo falsa fama esse gnatum suspectum tuum, He. 758. — per falsas nuptias vera oburgandi causa sit, A. 157. — fingis falsas causas ad discordiam, He. 693. — inventum est falsum, A. 504. — sin falsum, aut fictum est, Eu. 104. — utrumque hoc falsum est, Eu. 121. — aut illud falsum est, quod vulgo audio dicij, Hea. 421. — tum, si id falsum fuerat, filius cur non refellit? Ph. 400. — nihil, pol, falsi dixi, mi senex, A. 790. — hoc certo scio, utique me finxisse falsi quidquam, Eu. 200. — duci falso gaudio, A. 180. — gaudio falso frui, He. 843. — quæ dico, vera an falsa audieris, jam sciri potest, A. 924.

Fama; tua fama in dubium veniet, Ad. 341. — proinde ego ero fama foris, He. 218. — si non id fama approbat, Ph. 723. — non pœnitent me famæ, He. 726. — minus famæ temperans, Ph. 271. — hoc meæ commodum famæ arbitror, He. 585. — et me, et famam permitto tibi, Hea. 351. — famam in se transtulit, Ad. 264. — fama impulsus, A. 99. — nolo falsa fama esse gnatum suspectum

tuum, He. 758. — uxor sine mala fama, Ph. 169.

Famelicus, a, um; ille miser famelicus, Eu. 260.

Fames; ad famem ab studio rejicere, Ph. 19. — periculum a fame? Hea. 982.

Familia; decepti dierum familia, Hea. 910. — columen familie, Ph. 287. — omni faulrix familie, Eu. 1051. — te video nostræ familie tam ex animo factum velle, Ad. 922. — familie amicus, Ph. 1048. — serva filium et familiam, Hea. 845. — omuem familiam mortuavit usque ad mortem, Ad. 90. — malim, illam totam familiam mihi dari obviam; ut, Ad. 312. — solus omnem familiam sustentat, Ad. 482. — servare familiam, Ad. 766. — traduce familiam omnem ad uos, Ad. 914. — unam facere familiam, Ad. 930. — familiam dedecoras, He. 210. — inimicitias capere in familiam, Ph. 370. — mulierem alere cum familia? Hea. 751. — quod ad illum attinet, natum ex tanta familia, Ad. 298. — alienus est ab nostra familia, Ad. 327. — ex illan' familia tam illiberale facinus esse ortum? Ad. 449. — ipsam cum omni familia ad me profectam esse aiebant, Ph. 570. — quid rei tibi est cum familia hac? Ph. 747.

Familiaris, arior; qui ipsi sit familiarior, Ph. 720. — familiariorum oportet esse hunc, qui multum malum, Ph. 850.

Familiaritas; magna familiaritas conflata est, Eu. 873. — mihi magna cum eo fuit semper familiaritas, Hea. 184. — dum intercedet familiaritas, Ph. 576.

Familiariter; hic hujus mortem tam fert familiariter, A. 111. —

rejecit se in eum, flens, quam familiariter, A. 136. — facit, ut inoneam familiariter, Hea. 58.

Furtor; concurrunt futores, Eu. 237.

Fas; decrevi, nec fas esse ulla me voluptate hic frui, Hea. 149. — si jus, si fas est, He. 387.

Fateor; ego me amare hano, fateor. Si id peccare est, fateor id quoque, A. 898. — quid? quid tum? fatue. An. Fateor, Eu. 604. — ita res est, fateor, Hea. 158. — mi Chreme, peccavi, fateor, Hea. 644. — leno shm, fateor, Ad. 189. — huc adeo mea culpa fateor fieri, Ad. 632. — factum fateor, He. 839. — lex coegit. Audio, et fateor, Ph. 236. — ex Perinthia fatetur transtulisse, A. 14. — homo se fatetur vi, in via, nescio quam compressisse, He. 829. — quum se servum fateatur tuum, Eu. 862. — hoc qui nequit, fateatur nescire imperare liberis, Ad. 77. — tum si maxime fateatur, quum amet aliam, Ad. 342. — non potest sine malo fateri, Eu. 713.

Fatuus, a, um; fatuus est, Eu. 1078. — quid? quid tum? fatue? Eu. 604.

Faucet; bolam tantum mihi creptum tam subito e faucibus, Hea. 673.

Faustus; o faustum diem! A. 958.

Fautrix; ita nostrae est omni fautrix familiae, Eu. 1051. — vostra auctoritas meae auctoritati fautrix adiutrixque sit, He. 48.

Faveo; illi faveo virgini, Eu. 915. — favete, adeste equo animo, A. 24.

Favilla; favillae plena, Ad. 850.

Faxim, *Faxo*; vide *Facio*.

Febris; quid morbi est? Ps. Febris. So. Quotidiana? He. 357.

Felicitas; bonae felicitates adversum, Eu. 325.

Felix; o faustum et felicem hunc diem! A. 958. — o hominem felicem! Hea. 380.

Fenestra; quantam fenestram ad nequitiam patefecoris! Hea. 481.

Fere; fere in diebus paucis, quibus haec acta sunt, A. 104. — fere grandiscula, A. 816. — neo rei fere saepe amplius quidquam fuit, Hea. 55. — animo fere perturbato, Hea. 122. — abhine meuses docens fere, He. 823. — hic solebamus fere plerumque eam opperiri, dum, Ph. 89. — ruri fere se continebat, Ph. 363. — fere abhine annis quindecim, Ph. 1016.

Ferio; Geta ferietur alio munere, Ph. 47.

Ferme; jam ferme moriens, A. 284. — fidelem haud ferme mulieri invenias virum, A. 461. — parentum injuriarum uniusmodi sunt ferme, Hea. 205. — itidem illae mulieres, sunt ferme, ut pueri, He. 312. — ferme eadem omnia, quae incusaveras, Ph. 912.

Fero; ergo pretium ob stultitiam fero, A. 612. — fer me. Sv. Fero hercle vero, Hea. 692. — aegre solus, si quid sit, fero, Ad. 549. — fero alia flagitum ad te, Ad. 725. — equo animo fero, Ad. 741. — hoc fructi pro labore ab his fero, odium, Ad. 874. — quod fers, cedo, Ph. 856. — huius mortem fert familiariter, A. 111. — ut fert natura, facias, A. 797. — incipis, dum res tetulit, nunc non fert, A. 834. — neque illarum fines esse rerum, quas fert adolescentia, Hea. 215. — multa fert libido: ea prohibet facere tua praesentia, Hea. 573. — quam fert adolescentia, Ad. 53. — utque id

occulte fert, Ad. 329. — id, quod res ipsa fert, Ad. 734. — ita tempus fert: faciundum est, Ad. 843. — omnes qui amant, graviter sibi dari uxorem ferunt, A. 191. — nihil pol jam res istæ mihi voluptatis ferunt, He. 593. — non facile hæc ferunt, He. 710. — biennium ibi perpetuum misera illum tuli, He. 87. — quam animo æquo tuli? He. 685. — ego te complures adversum ingenium meum menses tuli, Ph. 519. — si illum objurges, vitæ qui auxilium tulit; quid? A. 142. — nunquam cuiquam nostrum verbum fecit, neque id ægre tulit, A. 178. — dum tempus ad eam rem tulit, sivi, A. 188. — dum ætas tulit, amavit, A. 444. — dum res tetulit, A. 834. — ibi demum ita ægre tulit, ut, He. 128. — cum hoc tam animo iracundo tulit, He. 568. — dum ætas, tempus tulit, He. 594. — non mirum fecit uxor, si hoc ægre tulit, He. 709. — ut potero, feram, A. 900. — ego illi maximam partem feram, Ad. 127. — non posteriores (partes) feram, Ad. 884. — non tuum malum æquo animo feres? A. 923. — id optatum feres, Eu. 1056. — ibi ego te, et tu me feres, He. 610. — jam feres, Ph. 559. — quod fors feret, feremus, Ph. 138. — audacissime oneris quidvis impone, et feret, Ph. 560. — feremus æquo animo, Ph. 138. — illud hand inultum, si vivo, ferent, Hea. 919. — Juno Lucina, fer opem! A. 474; Ad. 488. — fer me, Hea. 692. — ferte misero auxilium! Ad. 156. — nunc non fert; feras, A. 834. — illas (molestias), quas habet, recte feras, Eu. 78. — quin, quod est ferendum, feras, Ph. 430. — te oro, æquo animo hoc feras, Ph.

1019. — ne sentiat me sensisse, atque ægre ferat? Hea. 861. — animus qui modeste istæc ferat, Ph. 170. — non causam dico, quin, quod meritis sit, ferat, Ph. 272. — quo pacto adversam arumnam ferant, Ph. 242. — si attigisses, ferres infortunium, Ad. 179. — quem ferret, si parentem non ferret suum? Hea. 102. — si id scissem, nunquam hæc tetulissem pedem, A. 810. — verior, ne illud gravius Phædria tulerit, Eu. 82. — hanc conditionem si cui tulero extrario, Ph. 578. — sed vim ut queas ferre, A. 277. — pisciculos minutos ferre obolo in cœnam seni, A. 370. — sed si te æquo animo ferre accipiet, A. 398. — indicans te ferre non posse, Eu. 54. — usque adeo illius ferre possum ineptias, Eu. 740. — quin te in fundo conspicer fodere, aut aliquid ferre, Hea. 69. — id quoque possum ferre, Ad. 206. — non potero hoc ferre, He. 133. — injurias viri omnes ferre, He. 166. — matris ferre injurias, He. 301. — ejus incommoda æquum est ferre, He. 841. — eum animo iniquo hoc oppido ferre sinut, Ph. 762. — aliquid tulisse comminiscuntur mali, He. 333. — redeo inde ægre ferens, A. 137. — ego te complures menses tuli, nihil ferentem, flentem, Ph. 520. — ut hic laturus hoc sit, He. 567. — quam esse eum graviter laturum credam, He. 261. — dixi' hanc rem ægre laturum esse eum? He. 497. — estne, ut fertur, forma? Eu. 361. — audieras? Gr. Sæpe; et fertur in primis, Eu. 429. — compone, quæ tecum simul ferantur, He. 612. — neque ferri potis es, Hea. 321. — hoc quidem fe-

rundum aliquo modo est, Ad. 470. — quia, quod est ferendum, ferar, Ph. 430. — me credo esse natum ferundis miseriis, Ad. 547.

Ferox; conc e s *ferox*, quia habes imperium in belluas? Eu. 415.

Ferus, a, um; adeon' me putas ferum, ut? A. 378.

Fervo; quum fervit maxime, Ad. 536.

Festino; quid festinas? aut quem quaeris? Eu. 650. — quid festinas, mi Geta? animam recipe, Ad. 324. — video alios festinare, Hea. 125.

Festivitas; an (collaudem) mei patris festivitatem, Eu. 1047.

Festus, a, um; te isti festum putant, Ad. 991. — festum caput! Ad. 262. — o mi pater festivissime! Ad. 988.

Festus, a, um; o festus! Eu. 560. — deserere festos dies, He. 592.

Fidelis; seni fidelis dum sum, Ph. 76. — fidelem haud ferme mulieri invenias virum, A. 461. — te mihi fidelem esse scibem, Ph. 580. — quam fideli animo in illam fui! He. 472. — meretricibus fideles amatores! He. 59.

Fides; attamen nbi fides? si roges, nihil pudet, A. 638. — in verbis fides, A. 859. — o Jupiter! ubinam est fides? Hea. 256. — at mihi fides apud huic est, Hea. 571. — quem nequa fides, neque iusjurandum repressit, Ad. 307. — est adhuc tua vos frustrata est fides, Ad. 624. — eo pacto apud te meo erit ingenua fides, He. 474. — adhuc curavi unum hoc quidem, ut mihi esset fides, Ph. 903. — seni nostro fidei nihil habeo, Hea. 1004. — bona nostra tum mando fidei, A. 296. — ego me tum commendo et committo fidei, Eu. 885. — crede hoc meae fidei,

Eu. 897. — prohi Deum, atque hominum fidem! A. 237, 246; Hea. 61; He. 208. — commoveat, ut servem fidem? A. 280. — te oro, per tuam fidem, A. 290. — hanc fidem sibi, me obsecravit, ut darem, A. 402. — nullane in re esse homini cuicumque fidem! A. 426. — firmavit fidem, A. 463. — propemodum habeo tibi iam fidem, A. 588. — solvisti fidem, A. 645. — Di vostram fidem! A. 718, 746; Eu. 418, 789, 923, 1048; Hea. 502; Ad. 382; Ph. 756, 807. — hac lege tibi meam astringo fidem, Eu. 102. — si fidem habent, Eu. 139. — forsitan hic mihi parvam habeat fidem, Eu. 197. — prohi fidem Deum! Eu. 942. — Thais patri se commendavit in fidem, Eu. 1038. — do fidem, futurum, Eu. 1059. — venit ipsius ultro, fidem das, Ad. 474. — illuc fidem nunc vultum implorat, Ad. 490. — pro Divum fidem! Ad. 750. — qui se in vostram commisit fidem, He. 53. — ut tergum meum tuam in fidem committam, He. 109. — si mihi fidem das, te taciturnam, dicam. Ph. Fidem do: loquere, He. 112, 114. — servare in eo certum est, quod dixi, fidem, He. 402. — ei rei firmasti fidem, He. 581. — qui firmare meam apud vos possem fidem, He. 750. — dixit, iurijurando meo se fidem habuisse, He. 672. — cuius tu fidem in pecunia perspexeris, Ph. 60. — propter fidem decepta, Ph. 469. — aui fidem do. Do. Fabulae! Ph. 491. — nequeo exorare, cum illo ut mutet fidem, Ph. 511. — itan' parvam mihi fidem esse apud te? Ph. 809. — opus est fide, A. 34. — dictum ac factum reddidi. Cu. Bonan' fide?

Hea. 761. — leno sum. At ita, ut usquam fuit fide quisquam optima, Ad. 162. — homo antiqua fide, Ad. 443.

Fides; chorda. Cum fide scortum adducere, Ad. 969. — fidibus scire, Eu. 130.

Fidicina; quendam fidicinam amat hic Chærea, Eu. 984. — qui illam amabat fidicinam, Ph. 109. — eequid nos amas de fidicina istac? Eu. 457.

Fiducia; qua fiducia id facere audam? A. 615.

Figura; nova figura oris, Eu. 317.

Filia; docere, educare; ita uti si esset filia, Eu. 117. — anui illi proclita abs te filia est, Hea. 639. — minas quidem jam decem habet a me filia, Hea. 835. — nunc filia postquam est inventa vera, Hea. 990. — quod filia est inventa? Hea. 1020. — peperit filia, He. 527. — prægnans filia, He. 640. — pene illius vitam filia, A. 824. — cogitet morbum filiae, Ph. 244. — filiae invenies virum, A. 572. — quod mihi filiaeque herili est, Ad. 302. — se filiam neget daturum, A. 148. — qui aiebant, hodie filiam meam nubere tuo gnato, A. 535. — filiam ut darem in seditionem, A. 832. — eujam igitur? Ca. Fratr. filiam, A. 934. — propero ad filiam, A. 953. — ejus filiam ille amare cepit perditæ, Hea. 97. — reliquit filiam adolescentulam, Hea. 602. — nunc ita tempus est mihi, ut cupiam filiam, Hea. 667. — non committet filiam, Hea. 714. — sese ipse dicet tuam vidisse filiam, Hea. 772. — opprignerare filiam, Hea. 794. — invenisti hodie filiam, Hea. 846. — cur non arecisi jubes filiam?

Hea. 1050. — ego pol tibi dabo filiam Phanocrate, Hea. 1063. — habeo, quam volo Archonidi hujus filiam, Hea. 1067. — filiam ejus virginem vitavit, Ad. 467. — orabam, filiam ut remitteres, He. 498. — corripuit sese ad filiam, He. 518. — ad filiam ire, He. 522. — filiam abduxit suam, He. 748. — filiam suam unicam locare, Ph. 644. — amici filiam uxorem ducere, Ph. 649. — offendi collocatam filiam, Ph. 758. — ex qua filiam suscepit, Ph. 941. — inde filiam suscepit jam tuam, Ph. 1005. — at istuc periculum in filia fieri, grave est, A. 567. — adii te heri de filia, He. 251. — illa filia amici nostri, Ph. 810.

Filius; filius cum illis una aderat frequens, A. 106. — non dubium est quin uxorem nolit filius, A. 172. — propterea quod amat filius, A. 586. — idem absens facere te hoc vult filius, Hea. 164. — quicum loquitur filius? Hea. 178. — mihi si unquam filius erit, Hea. 217. — tuus ut faciat filius, Hea. 552. — ita magno desiderio fuit ei filius, Hea. 753. — optahit rursum ut abeat ab se filius, Hea. 756. — dictus filius tuus, tua voluntate, Hea. 1027. — quia non rediit filius, quæ cogito! Ad. 35. — major filius tuus Æschinus, Ad. 463. — tum autem filius introiit videre, Hei. 345. — filius cur non refellit? Ph. 400. — quod te absente hic filius egit, Ph. 450. — filius fac ut illam ducat, Ph. 669. — ut filius cum illa habitet apud te, Ph. 932. — filius, homo adolescens, si habet unam amicam, Ph. 1039. — filii est amica Bacchia, Hea. 909. — cogitet filii peccatum, Ph. 244. — gustam filio

uxorem ut daret, A. 101. — audierat non datum iri filio uxorem suo, A. 177. — filio uxorem dare, A. 453. — ubi desponsam nuntiasti filio, Hea. 892. — quid dotis dicam te dixisse filio? Hea. 938. — hujus filio hodie primam mammam dedit, Ad. 979. — filio luctum parat, He. 210. — filium perduxere illuc, A. 80. — observas filium, quid agat, A. 169. — amico filium restitueris, A. 571. — filium nisi sciret eadem huc velle? A. 579. — in nuptias conceci herilem filium, A. 604. — laborem capere ob filium? A. 872. — video herilem filium minorem huc advenire, Eu. 289. — dico vobis esse illum herilem filium, Eu. 961. — filium unicum adolescentulum habeo, Hea. 93. — huic filium scis esse? Hea. 181. — sciat tibi filium redisse, Hea. 411. — filium meum amico video inservire, Hea. 417. — pati filium commeari ad mulierculam, Hea. 443. — abs te amittas filium, Hea. 480. — tibi quid filium restituerem, Hea. 492. — immo filium jube potius, Hea. 799. — serva, quod in te est, filium, Hea. 845. — Syrus idem mihi finxit filium, Hea. 899. — si me vis saluum esse, et filium, Hea. 942. — egone confitear, meum non esse filium, qui? Hea. 1018. — talem, nisi tu, nulla pareret filium, Hea. 1024. — ea ne me celet, consuefeci filium, Ad. 54. — hoc patrium est, potius consuefeci filium, Ad. 74. — tuum filium dedisti adoptandum mihi, Ad. 115. — Disperii! Ctesiphonem audivi filium una affuisse, Ad. 356. — collaudavit filium, Ad. 368. — vidisti hodie? Sy. Truans filium? Ad. 401. — in

filium negat esse ruri, Ad. 544. — hoc est patrem esse? aut hoc est filium esse? Ad. 711. — ex pacto prorsum illic alligaris filium, Ad. 848. — filium tum etiam, si uoluit, cogas, ut, Ad. 854. — pol filium multis modis jam expecto, He. 280. — dixisti dudum, illam dixisse, sese expectare filium, He. 451. — meum receptas filium ad te Pamphilum, He. 743. — Philumenum compressam esse ab eo, et filium inde hunc natum, He. 833. — herilem filium ejus duxisse audio uxorem, Ph. 39. — fratris videro filium mihi ire obviam, Ph. 253. — cui commendavi filium hinc abiens meum, Ph. 288. — filium uarras mihi? Ph. 401. — tum video filium invitum mulierem ab se amittere, Ph. 918. — mihi quidem quotidie augescit nagis de filio argitodo, Hea. 424. — rus cras cum filio ibo huc, Ad. 844. — genatam inveni naptam cum tuo filio, Ph. 816. — uxorem duxit: nati filii duo, Ad. 46. — si id te mordet, sumtum filii quem faciunt, Ad. 811. — quam ibi miseriam vidi! tanti filii: alia cura, Ad. 871. — heus! ne filii quidem nostri hoc resciscant, volo, Ph. 818. — matres omnes filiis in peccato adjutrices solent esse, Hea. 993. — senes me filiis relinquunt quasi magistrum, Ph. 71.

Fingo; quum fugis falsas causas ad discordiam, He. 693. — fingit crudas, ne det, sedulo, Eu. 138. — nunc ad senem aliquam fabricam fingit? Hea. 545. — voltas quoque hominum fingit scelus, Hea. 888. — fingunt quamdam inter se nunc fallaciam, A. 220. — illi tuus quoque Syrus idem mire finxit filium, Hea. 899. — facite, lu-

gite, invenite, efficit, qui detur tibi, A. 335. — aliquid reperiret, fingeret fallacias, Hea. 533. — certo scio, neque me finxisse falsi quidquam, Eu. 100. — sin falsum, aut vanum, aut fictum est, continuo palam est, Eu. 104. — uuptiarum gratis hæc sunt ficta, A. 838.

Finis; tute ipse his rebus finem præscripsisti, pater, A. 151. — orandi jam finem face, A. 813. — nisi finem maledictis facit, Hea. 34. — habeat. In istac finem faciat, Ad. 1002. — baud opinor, commode finem statuissæ orationi militem, He. 96. — de illo jam finem faciam dicendi mihi, peccandi quum ipse de se finem non facit, Ph. 23, 24. — vicini nostri hic ambigunt de finibus, Hea. 499.

Fio; vide *Facio*.

Firmo; cur non accessi jubes filiam, et quod dotis dixi, firmas? Hea. 1050. — ei rei firmasti fidem, He. 581. — sed hic Pampbilus firmavit fidem, A. 463. — aliud si scirem, qui firmare meam apud vos possem fidem, He. 750.

Firmus, a, um; tibi generum firmum, et filie invenies virum, A. 572. — non eum hominem ducerem, nec virum satis firmum gnatum, He. 556. — sed firmæ hæc vereor ut sint nuptiæ, He. 101. — nihil satis firmi video, quamohrem, Hea. 337. — ex quo firmiorem iuter nos fore amicitiam posthac scires, He. 533. — quære alium tibi amicum firmiorem, He. 746.

Flabellum; cape hoc flabellum, et ventulum huic sic facito, Eu. 595. — qui eset status, flabellum tenere te animum tantum, Eu. 598. — ego limis specto, sic per flabellum clanculum, Eu. 602.

Flagitium; an id flagitium est,

si? Eu. 382. — nonne id flagitium est? Hea. 923. — non est flagitium adolescentulum scortari, Ad. 102. — non est flagitium, facere hæc adolescentulum! Ad. 112. — nam id nobis tam flagitium est, quam, Ad. 423. — an ponebat flagitii, te auctore quod fecisset? Eu. 1012. — dum aliud aliquid flagitii conficiat, Ph. 769. — flagitium facimus, Eu. 382. — quam hic per flagitium ad inopiam redigat patrem, Hea. 930. — hæccine flagitia! Ad. 380. — hæccine flagitia facere te! hæc te admittere indigna! Ad. 409. — fero alia flagitia ad te, ingentia, nova, capitalia, Ad. 725. — qui stultum adolescentulum nobilitas flagitiis, Eu. 1021. — non ea causa magis patiar, flagitiis tuis me infamem fieri, Hea. 1039.

Flamma; ad flammam accessit imprudentius, A. 130. — e flammâ petere te cibum posse arbitror, Eu. 491.

Flecto; istuc est asperum, qui, ubicumque opus sit, animum possis flectere, He. 608.

Fleo; tum illa rejecit se in eum, fleus, quam familiariter, A. 136. — ego te tuli, pollicitantem, nihil ferentem, flentem, Ph. 520. — in ignem imposta est: fletur, A. 129.

Floccifacio, *floccipendo*; tum autem, qui illum floccifecerim, Eu. 303. — mordere clanculum: ego non floccipendere, illi invidere misere, Eu. 411.

Flos; anni? sexdecim. Pa. Flos ipso, Eu. 319.

Focus; domi focique, fac vicissim ut memineris, Eu. 814.

Fodio; quia te in fundo conspicer fodere, aut arare, aut, Hea.

69. — noli fodere. Jussi. LACH. Sed eam jam remittet, He. 467.

Fœdus, a; nunc eo tibi videtur fœdus, quia, Eu. 684. — proh fidem Deum! facius fœdum! Eu. 942.

Famina; neque hujus sis veritus, famine primariæ, quia, Ph. 970.

Fanero; metuisti; ne non tibi istuc fœneraret? Ad. 220. — fœneratum istuc beneficium tibi pulchre dices, Ph. 492.

Fanus; sumeret alicunde. Gæ. Alicunde? nihil est dictu facilius. Dæ. Postremo, si nullo alio pacto, fœnore, Ph. 301.

Foras; ipse exit foras, A. 174; Ad. 265. — video ipsam foras exire, A. 581. — misera prae amore exclusti hunc foras, Eu. 98. — unum quem evocari hinc via foras? Eu. 283. — homo quatiatur certe cum dono foras, Eu. 358. — heus! jubete istos foras exire, quos jussi, ocus, Eu. 469. — foras simul omnes prorunt se, Eu. 599. — exi foras; scelesti! Eu. 668. — post una ambo abierunt foras, Eu. 701. — me extrusit foras, Eu. 736. — misera huc effugi foras, Eu. 944. — miles pellitur foras, Eu. 1040. — sed ipsam foras egressum video, Hea. 426. — quisnam a vobis egreditur foras? Hea. 561. — optime: ipsa exit foras, Hea. 722. — seux exit foras: ego fugio, Hea. 1002. — ubi te expectatum ejecisset foras, Ad. 110. — ubi non erit, fortasse excludetur foras, Ad. 120. — sed eccum, Micio egreditur foras, Ad. 927. — agelli est hic sub nrbe paulum, quod locitas foras, Ad. 953. — strepitus, clamor mulierum fecere, ut ante tempus exirem foras, He.

36. — Pamphilus me solum seducit foras, He. 144. — illa hic maneret potius, tu hinc isses foras, He. 222. — qua me propter exanimatum citius eduxi foras, He. 364. — uxor, ubi me ad filiam ire sensit, se duxit foras, He. 522. — quapropter te huc foras puerum evocare jussi, He. 731. — eccum, ab sua palestra exit foras, Ph. 484. — patruus interea inde huc egreditur foras: post recipit se intro, Ph. 877. — ubi erunt egressi foras, Ph. 891. — videas tuum peccatum esse elatum foras, Ph. 959.

Forem, *Fore*; vide *Sum*; videat infra lector, in suo loco.

Foras; quia hæc mihi patent semper fores, Eu. 89. — nunc tibi patent fores hæc, Eu. 282. — sed fores crepuere ab ea, Eu. 1028. — sed quid crepuerunt fores hinc a me? Hea. 173. — quid est, quod tam a vobis graviter crepuerunt fores? Hea. 613. — anus foribus obdit pessulum, Hea. 278. — qui mihi unum uno digitulo fores aperis, Eu. 284. — Dromo pultat fores, Hea. 275. — fores effregit, atque in ædes irruit, Ad. 89. — non est flagitium, fores effringere, Ad. 103. — fores effregit? restitueatur, Ad. 121. — aperi fores, Ad. 168. — accedam ad fores, perii! horresco, ubi paltare hasce occipio, Ad. 635. — tunc has pepulisti fores? Ad. 642. — quisnam a me pepulit tam graviter fores? Ad. 792. — agedum, ad fores. Accede propius, He. 315. — quid has metuis fores? Ph. 742. — hoc ubi ego audiui, ad fores ire perrexii, Ph. 865. — concede hinc a foribus paululum istorsum, Ph. 740.

Foris (*Janua*); sed quisnam? foris crepuit, Ad. 265.

Foris; quæ dum foris sunt, nihil videtur mundius, Eu. 933. — te aliis consilium dare, foris sapere? Hea. 924. — proinde ego ero fama foris, Hea. 218. — qui pernoctaret foris, Hea. 539. — Antipho ubi nunc est? Ph. Foris. De. Abi, Phædria, eum require, atque abduce huc, Ph. 308. — eo perperam olim dixi, ne vos forte imprudentes foris effutiretis, Ph. 744.

Forma; estne, ut fertur, forma? Eu. 361. — forma, et ætas ipsa est, facile ut, Eu. 375. — cur non aut istæ mihi ætas, et forma est, aut? Hea. 75. — forma in tenebris nosci non quita est, Hea. 572. — an mea forma, atque ætas nunc magis expetenda est? Ph. 1023. — quum studuisti, isti formæ ut mores consimiles forent, Hea. 382. — hujus formam, atque ætatem vides, A. 286. — si laudabit hæc illius formam, Eu. 444. — ejus sibi complacitam formam, postquam aspererit, Hea. 773. — ut, ni vis boni in ipsa inesset forma, hæc formam extinguerent, Ph. 108. — mulier egregia forma, atque ætate integra, A. 72. — forte unam aspicio adolescentulam, forma! So. Bona fortasse, A. 119. — erat forma præter ceteras honesta, et liberali, A. 122. — illam vidi virginem, forma! bona memini videre, A. 429. — is ubi hanc forma videt honesta virginem, Eu. 132. — summa forma semper conservam domi videbit, Eu. 366. — forma impulsu nostris, nos amatores colunt, Hea. 389. — mulier comoda. Sy. Et quidem hercle forma luculenta, Hea. 523. — ut, ni vis boni in ipsa inesset forma, Ph. 108. — tædet quotidianarum harum formarum, Eu. 297. — quum ipsum me

noris, quam elegans formarum spectator siem? Eu. 566.

Formidolosus; unum formidolosum obsecro es, mi homo? Cu. Egon? formidolosus? Eu. 755, 756.

Formosus, a, um; vah! quanto nunc formosior videre mihi, quam dudum! Eu. 729.

Fors; *Fors fortuna*; incommode illis fors obtulerat adventum ineam, Hea. 370. — quæque fors fortuna est, inquit, Hea. 386. — fors fuit pol! Hea. 610. — quod fors feret, feremus æquo animo, Ph. 138. — o fortuna! o fors fortuna! Ph. 840. — forte fortuna affuit hic meus amicus, Eu. 134. — forte fortuna domi erat quidam Euvuchus, Eu. 568.

Forsan, *Fortitan*; aliquis forsau me putet non putare hoc verum, A. 959. — forsitan hic mihi parvam habeat fidem, Eu. 197. — forsitan vos rejiciat, Ph. 716.

Fortasse; forma! So. Bona fortasse, A. 119. — detineo te fortasse, Eu. 280. — in diem istuc est fortasse, quod minitare, Eu. 1019. — tu fortasse, quæ facta hic sint, nescis, Eu. 1060. — fortasse aliquantum iniquior erat, Hea. 201. — tu fortasse, quid me fiat, parvipendis, dum, Hea. 715. — hui! tardus es. Cu. Fortasse, Hea. 777. — ludis fortasse me, Hea. 824. — fortasse excludetur foras, Ad. 120. — aliud fortasse aliis vitii est, Hea. 270. — fortasse unum aliquod verbum inter eas iram hanc conciverit, Hea. 313. — audisti ex aliquo fortasse, Hea. 550. — quod faciendum fortasse sit post, Hea. 609. — non multum habet, quod det, fortasse, Ph. 146. — de eadem hæc fortasse causa, Ph. 899. — vos me indotatus modo patrociniari fortasse arbitramini, Ph. 938.

Fortē; forte, ita ut sit, filium perduxere illuc, A. 80. — forte unam aspicio adolescentulam, forma! A. 118. — forte ibi hujus vi deo Byrrhiam, A. 358. — si forte opus sit ad herum iurjurandum mihi, A. 730. — tum ille egenus, furte applicat primum ad Chrysidis patrem se, A. 926. — relictus custos, ne quis forte internuntius clam a milite ad istam cursitet? Eu. 287. — forte habui scortum, Eu. 424. — si Chremes huc forte advenit, ut, Eu. 501. — uisi si illa forte, hanc se intendit esse, Eu. 524. — nisi si domum forte ad nos rediit, Eu. 663. — etiam caves? ne videat forte hinc te a patre aliquis exiens, Hea. 235. — altera dom narrat, forte audivi, Hea. 279. — hic si quid uolias forte adversi evenerit, Hea. 355. — si quid hujus simile forte aliquando evenerit, Hea. 551. — nam, ut numerabatur forte argentum, intervenit homo; Ad. 407. — si forte frater redierit, viso, Ad. 551. — hinc forte ea ad obstetricem erat missa, Ad. 621. — ne forte imprudens faciam, quod nolit, Ad. 715. — illud, quod cecidit forte, id arte ut corrigas, Ad. 745. — id si forte est, nescio, He. 321. — si forte morbus amplior factosset, He. 330. — sed si quia forte malitia fretus sua, Ph. 273. — ubi abii abs te, sit forte obviam mihi Phormio, Ph. 616. — eo peperam olim dixi, ne vos forte imprudentes foris effutiretis, Ph. 744. — quam saepe forte temere eveniunt, quae non audeas optare? Ph. 756. — nescio: verum, si forte, dico, Ph. 770.

Fortis, s; consilium quero. Cn. Fortia, A. 704. — ut virum for-

tem decet, A. 446. — o vir fortis, atque amicus! Ph. 324. — ita uti fortes decet milites, Eu. 813. — fortis fortuna adjuvat, Ph. 203. — si quidem hercle posui, nihil prius, neque fortius; Eu. 50.

Fortiter; fortiter. Sv. Perquam! quia miseram mulierem vicit: hui! perfortiter, A. 568.

Fortitudo; vereor, ne istaec fortitudo in nervum erumpat denique, Ph. 325.

Fortuna; fortis fortuna adjuvat, Ph. 203. — an fortunam collaudem, quae gubernatrix fuit? Eu. 1045. — quia sciebam, dubiam fortunam esse scenicam, He. 16. — gaudeo, tantam fortunam esse his datam, Ph. 883. — o fortuna, ut nunquam perpetuo es bona! He. 406. — o fortuna! o fors fortuna! Ph. 840. — ne simili utamur fortuna, atque usi sumus, Ph. 32. — quod si eo mea fortuna redeunt, Ph. 201. — loquere, obsecro! quonam in loco sunt res, et fortunæ mea? Ph. 473. — ut me tuarum miserum est fortunarum, Hea. 464. — tum uno ore bona dicere, et laudare fortunas meas, A. 97. — servon' fortunas meas me commississe futili? A. 611.

Fortunatus, a, um; fores aperis fortunatus, Eu. 284. — quid si nunc te fortunatus fias? Eu. 369. — ne ego fortunatus homo sum! Hea. 825. — derides? fortunatus, qui intus animo sis, Ad. 856. — quam fortunatus ceteris sum rebus! He. 601. — at tu mihi contra uno videre fortunatus, Ph. 173. — o fortunatum istum Eunuchum! Eu. 365. — o fortunate! nescis quid multi praeterieris, He. 418. — quam estis maxima potentes, dices, fortunati, nobiles, Ad. 504. — mea te

Antiphila, laudo, et fortunatam iudico, Hea. 381. — quod fortunatam isti putant, Ad. 43. — equis me vivit hodie fortunatior? Eu. 1040. — quis te est fortunatior? Hea. 296. — me qui sit fortunatior, He. 491. — quis me est fortunatior, venaustisque adeo plenior? He. 849. — multo omnium nunc me fortunatissimum factum puto esse, Hes. 842. — o fortunatissime Antiphol Ph. 503.

Forum; ego hinc me ad forum, A. 226. — prateriens mihi apud forum inquit, A. 254. — apud forum modo e Davo andivi, A. 303. — ad te properans percurro ad forum, A. 356. — quid turbæ est apud forum! A. 747. — dum hinc transcurro ad forum, Eu. 762. — volo hominem convenire, si apud forum est, Ad. 155. — ego ad forum ibo, ut hunc absolvam, Ad. 278. — scortus jurgio fratrem apud forum, Ad. 405. — Micionem, si apud forum est, conveniam, Ad. 514. — est, quod me transire ad forum jam oporteat, He. 273. — inde ibo ad forum, Ph. 312. — hominem ad forum jussi opperiri, Ph. 597. — ut modo argentum tibi dedimus apud forum, Ph. 858. — sed transi sodes ad forum, Ph. 920. — amicus quidam me a foro abduxit modo, Ad. 649. — scisti uti foro, Ph. 79.

Frango; navem is fregit apud Andrum insulam, A. 222. — Atticus quidam olim navi fracta, apud Andrum ejectus est, A. 925.

Frater; Phaula ille, frater meus fuit, A. 936. — ejus frater aliquantum ad rem est avidior, Eu. 131. — ita ut jussit frater, Eu. 364. — nostin' hanc, quam amat frater? Eu. 563. — quem merca-

tus fuerat frater Thaidi, Eu. 550. — advenit Chremes adolescens, frater virginis, Eu. 617. — venit Chærea. Ph. Fraterne? Do. Ita, Eu. 697. — quis fuit? Pr. Iste ephēbus frater Phædriæ, Eu. 823. — jam frater ipse huc aderit virginis, Eu. 890. — adest optime ipse frater, Eu. 904. — ille ubi id rescivit factum, frater violentissimus, Eu. 953. — frater ubi ubi est, Eu. 1041. — sed nbi est frater? Eu. 1049. — quando ita volt frater, Ad. 438. — si forte frater redierit, viso, Ad. 551. — est frater domi? Ad. 558. — sed estne frater intus? Ad. 571. — si frater, aut sodalis esset, qui magis morem gereret? Ad. 712. — heus! rogat frater, ne abens longius, Ad. 886. — jubet frater? ubi is est? Ad. 928. — frater est expectandus mihi, Ph. 460. — ita faciam, ut frater eensuit, Ph. 775. — te in germani fratris dilexi loco, A. 292. — fratris filiam (esse aiebat), A. 934. — duras fratris partes prædicas, Eu. 354. — fratris igitur Thais tota est? Eu. 1039. — fratris me quidem pudet, pigetque, Ad. 392. — dicam fratris esse hanc? Ad. 628. — Phædriam mei fratris video filium mihi ire obviam, Ph. 253. — meo fratri gaudeo amorem esse omnem in tranquillo, Eu. 1037. — hæc fratri mecum non conveniunt, Ad. 59. — quem fratri adoptandum dedisti, Ad. 464. — fratri sedes sicut perviam, Ad. 916. — Lætus sum, fratri obtigisse, quod volt, Ph. 819. — me ejus spero fratrem propemodum jam repperisse, Eu. 203. — nectuo fratrem, ne intus sit, Eu. 610. — unde igitur fratrem meum esse sciebas? Eu. 700. — vidistin' fra-

trem Chæream? Eu. 711. — acis, fratrem ejus esse apprimere mobilem? En. 951. — non fratrem videt rei dare operam? Ad. 95. — arbitrator, fratrem homini nemini esse primarium artium magis principem, Ad. 260. — qui quidem te habeam fratrem, Ad. 269. — adortus jurgio fratrem, Ad. 405. — fratrem conveniam, Hegio, Ad. 500. — ibo, ac requiram fratrem, ut, Ad. 512. — fratrem nusquam invenio gentium, Ad. 542. — tute dicas mulieri: suspicionem propter fratrem ejus esse, Ad. 602. — neque fratrem homo vidisse se aiebat quisquam, Ad. 720. — fratrem majorem Chremem nostin? Ph. 63. — fratrem huc senis introduxit, Ph. 864. — nihil est Thaide hac tua, frater, dignius quod ametur, Eu. 1050. — o frater! frater! Ad. 257. — quando evenere huc nobis, frater, prospere, Ph. 894. — ex me hic uon natus est, sed ex fratre, Ad. 40. — id esse verum, ex fratre cuius facile est noscere, Ad. 866. — a fratre quæ egressa est meo? Ph. 731. — factum est abs te sedulo pro fratre, Ph. 1001.

Fraus; si scire vis, ego dicam: gerro, iuers, fraus, belluo! Hea. 1035. — eductos libere in fraudem illicia? A. 913. — in eandem fraudem incidet, Hea. 442.

Frequens; ibi tum filius cum illis, qui amabant Chrysidem, una aderat frequens, A. 107.

Fretus, a, um; hujus consilio fretus sum, A. 337. — hem! quo fretus siem, A. 621. — vobis fretus, Ph. Scin' quam fretus? Eu. 1062. — si quis malitia fretus sua, insidias nostram fecit adolescentiam, A. 273. — redigam vos in gratiam, hoc fretus, Chreme, Ph. 965. —

ad studium hunc se applicasse musicum, amicū ingenio fretum, Hea. 24.

Frigor; ubi friget, huc evasit, Eu. 517. — siue Cerere et Libero friget Veuus, Eu. 731. — ahi: tange: si non totus friget, me euica, Ph. 993. — hic homines frigent, Eu. 268.

Frons; da te hodie mihi: exporge frontem, Ad. 843.

Fructus; quia enim in illis fructus est, Ph. 332. — hoc fructi pro labore ab his fero, odium, Ad. 874. — metuit, quem ipsa nunc capit fructum, ne alio conferas, Eu. 450. — argentum mecum attuli, fructum, quem Lemni uxoris reddunt prædia, Ph. 679. — hæcine erat ea, quæ nostros fructus minnebat, vilitas? Ph. 1012.

Frugalis, ior; dedo patri me nunc jam, ut frugalior sim, quam volt, Hea. 681.

Frugi; frugi es, Eu. 605, 815; Hea. 597. — frugi homo es, Ad. 964. — frugi homo est, Ad. 987. — hominis frugi et temperantis functus officium, Hea. 580.

Fruor; tu illis fruare commodis, quibus tu illum dicebas modo, Eu. 372. — datur: fruare dum licet, Hea. 345. — agelli est paulum, quod locitas foras: huic demus, qui fruatur, Ad. 954. — nec fas esse ulla me voluptate hic frui, Hea. 149. — hocine me miserum non licere meo modo ingenium frui! Hea. 401. — ne me in breve conicias tempus, gaudio hoc falso frui, He. 843. — ut mihi liceat tam diu, quod amo, frui, Ph. 360.

Frustra; quo magis libido frustra incendatur tua? A. 309. — istas (fores) faxo, calcibus sæpe insultabis frustra, Eu. 285. — quo

harum mores cantabat mihi, mouisse frustra, Hea. 261. — ne me in letitiam frustra conicias, Hea. 292. — frustra operam, opinor, sumo, Hea. 643. — saepe obsecraus me, ut veniam, frustra veniet, Hea. 725. — vahl frustra sum igitur gavius miser, Hea. 858. — frustra egomet mecum has rationes puto, Ad. 209. — ne me frustra illic expectet, He. 438. — frustra ubi totum desedi diem, dum, He. 801. — quid hic contemnimus operam frustra? Ph. 209.

Frustror; etsi hercle saepe iam me spes haec frustrata est, Ad. 246. — sat adhuc tua nos frustrata est fides, Ad. 624. — debinc, ne frustretur ipse se, aut sic cogitet, Eu. 14.

Fuat; fors fuat pol! He. 610.

Fucus; Deum venisse clanculum per impluvium, fucum factum mulieri, Eu. 589.

Fuga; ita iam adornabat fugam, Eu. 673. — facerent fugam, Eu. 786. — quam hic fugam, aut furtum parat? Ph. 192.

Fugio; senex exit fors: ego fugio, Hea. 1002. — fugin' hinc? Br. Ego vero, ac lubens, A. 338. — fugis? hem! uec quidquam certi respondes mihi, He. 706. — recte ego semper fugi has nuptias, A. 768. — fuge modo intro, Ad. 540. — hoc facito. Sv. Recte sane. Dz. Hoc fugito, Ad. 418. — ita fugias, ne praeter casam, quod ainut, Ph. 767. — si paululum modo quid te fugerit, ego perierim, Hea. 316. — non convenit, qui illum ad laborem impulerim, nunc me ipsum fugere, Hea. 166. — si quando ad eam accesserat confabulatum, fugere e conspectu illico, He. 182. — cerviam videre fugere, sectari

canes, Ph. 7. — is hinc, bellum fugiens, meque in Asiam persequens, proficiscitur, A. 937.

Fugitivus, a, um; at etiam restitas, fugitive? Eu. 669. — i in malam rem hinc cum istac magnificencia, fugitive! Ph. 930. — retraham hercle, opinor, ad me idem illud fugitivum argentum, Hea. 678.

Fugito; tuum conspectum fugitat, propter peccatum, Hea. 434. — illum amant, me fugitant, Ad. 876. — quod aliae meretrices facere fugitant, He. 777. — ut fugitet patrem, Ph. 834. — herus liberalis est, et fugitans litium, Ph. 622. — ita miserrimus fui fugitando, ne quis me cognosceret, Eu. 846.

Fumus; ibi, favillae plena, fumi, ac polliuis, coquendo sit, faxo, Ad. 850.

Funambulus; funambuli eodem accessit expectatio, He. 34. — ita populus studio stupidus in funambulo animum occuparat, He. 4.

Fundo; fundam tibi nunc nimis vellem dari, ut, Eu. 785.

Funditus; quod si sit, pereo funditus, A. 244.

Fundo; ohe! jam. Tu verba fundis hic sapientia? Ad. 773.

Fundus; ecce ipsa egreditur, nostri fundi calamitas, Eu. 79. — proximam esse (villam) huic fundo ad dextram? Hea. 732. — ueque tam vesperi domum revortor, quin te in fundo conspicer fodere, aut arare, aut, Hea. 68.

Fungor; ita tute attente illorum officia fungere, Hea. 66. — neque boni, neque liberalis functus officium est viri, Ad. 465. — hominis frugi et temperantis functus officium, Hea. 580. — tuo officio fueris functus, Ad. 605. — fun-

etus adolescentuli est officium liberalis, Ph. 281.

Funus; funus interim procedit: sequimur, A. 127. — ibi tum filius eurabat una funus, A. 108. — egomet quoque ejus causa in funus prodeo, A. 115. — neque extra unam aenulam, quisquam adlerat, qui adjutaret funus, Ph. 99.

Fur; exclamat, furem, non potam, fabulam dedisse, Eu. 23. — ubi Centurio est Sauga, et manipulus forum? Eu. 775.

Furcifer; debeam, credo, isti quidquam furcifero, si, Eu. 867. — oh, tibi ego ut credam, furcifer? A. 620. — ego non tunc meam? Cu. Tuam autem? furcifer! Eu. 797. — omite de te dicere: ego te, furcifer, si vivo! Eu. 988.

Furtum; audiui tu? hic furti se alligat, Eu. 808. — uon qui furtum facere studuerit, Eu. 28. — pernoscite, furtumne factum existimetis, an, Ad. 13. — quam hic fugam, aut furtum parat? Ph. 192.

Futiles; servon' fortunas mess me commississe futilli? A. 611.

G.

Gallina; gallina cecinit: interdixit hariolus, Ph. 707.

Ganeo, Ganeum; dicam: gerro, iuers, fraus, belluo, gaueo, damnosus! Hea. 1036. — credo abduetum in ganeum aliquo, Ad. 360.

Gannio; quid ille gannit? quid volt? Ad. 558.

Garrio; garris, Eu. 378; Hea. 536, 823; Ph. 210. — garri modo, Ph. 495.

Garrulus, a, um; me reprehendi,

ue quid de fratre garrula illi dice-rem, Ad. 627.

Gaudeo; haud muto factum. So. Gaudeo, A. 40. — jam id gaudeo, A. 363. — nam istam multimodis tuam inveniri gaudeo, A. 941. — saluum te advenire, gaudeo, Eu. 975. — nisi quia necesse fuit hoc facere, id gaudeo, Eu. 997. — meo fratri gaudeo amorem esse omnem in tranquillo, Eu. 1037. — gaudeo. Cu. Satis credo, Eu. 1050. — saluum advenisse gaudeo, Hea. 407. — quid faciam, Syre mi? gaudeo, Hea. 592. — nam me istuc ex te prius audivisse gaudeo, Hea. 816. — quam gaudeo, uhi! Ad. 445. — gaudeo, Ad. 961. — gaudeo. Aa. Et ego. Sy. Credo, Ad. 977. — gaudeo gnati causa, He. 233. — gaudeo venisse saluum, He. 353. — bene unceias: et gaudeo, He. 642. — saluum te advenisse gaudeo, Ph. 286. — gaudeo, tantam fortunam esse huius datam, Ph. 882. — saluum te advenire, Demea, gaudemus! Ad. 81. — gaudebam, A. 60, 89; Ad. 154. — impendio magis auimus gaudebat mihi, Eu. 587. — gaudebat: me laudabat, Ph. 594. — vah! frustra sum igitur gavisus miser, Hea. 858. — crede mihi, gaudebis facto, Ph. 493. — sed ut tacita mecum gaudeam, He. 107. — via! hodie facere, quod ego gaudeam, et tuo viro oculi doleant? Ph. 1051. — abs quivia homine beneficium accipere gaudeam, Ad. 255. — jam hoc aliud est quod gaudeamus, Eu. 1040. — tanta recordia innata cuiquam ut siet, ut malis gaudeant? A. 629. — omnes nos gaudere hoc, Chreme, te eredo, credere, A. 948. — gaudere adeo cepit, quasi qui cupiunt nuptias, Hea. 886. — hunc

scio mea solide solum gavisurum gaudia, A. 966.

Gaudium; numne tibi esse visum solidum est gaudium? A. 649. — utinam hoc perpetuum fiat gaudium! Ad. 977. — quid illud gaudii est? A. 965. — si nulla ægritudo huic gaudio intercesserit, A. 963. — jamne erumpere hoc licet mihi gaudium? Ne hoc gaudium contaminet vita ægritudine aliqua, Eu. 55n, 55s. — celem tam insperatum gaudium, quum? Hea. 414. — id vult, nos sic nec opinantes duci falsum gaudium, A. 180. — ut explicam animum gaudium, A. 34n. — animus commotus est metu, spe, gaudium, A. 938. — præ gaudium, ubi sum, nescio, Hea. 3n8. — gaudium sumus præpediti nimis, aut ægritudine? Hea. 5n5. — nihil lacrimo gaudium, Ad. 41n. — homini illico lacrimæ cadunt, quasi puernum, gaudium, Ad. 539. — ne ræ in breve conicias tempus, gaudium hoc falso frui, He. 843. — satine est, si te delibatum gaudium reddo? Ph. 855. — itaque pene hercle exclamavi gaudium, Ph. 869. — hunc scio mea solide solum gavisurum gaudia, A. 966. — miseriam nomen ego capio: hic potitur gaudia, Ad. 880. — hæc tunc propter me gaudia illi contigisse lætatur, He. 834. — scin', me in quibus sum gaudiis? Eu. 1n34.

Gemino; geminabit (colaphos), nisi caveris, Ad. 174.

Geminus, a, um; si advigilaveris, ex nris geminas mihi cunctas nuptias, A. 675.

Gemitus; gemitus, screatus, suspirium, risus, soborine, Hea. 373.

Gemo; continuo accurrit ad me, incurvus, tremulus, labia demissa, gemo, Eu. 336.

Gener; immo et gener, et affines placent, Hea. 937. — tibi generum firmum, et filie invenies virum, A. 57s. — dic, generum placere, Hea. 866. — quum illum generum cepimus, He. 537.

Genius; quid ille unciam, animum defrudans genium, comparsit miser, Ph. 44.

Gens; illa exclamat, minime gentium, Eu. 6s5. — immo abeat multo malo, quovis gentium, Hea. 9s9. — ah! minime gentium: non faciam, Ad. 343. — fratrem nusquam invenio gentium, Ad. 54s. — ubi vis gentium agere ætatem, quam? He. 284. — an quisquam usquam gentium est æque miser? He. 293. — merito hoc meo videtur factum? Dr. Minime gentium, Ph. 103s.

Genus; jam ut limen exirem, ad genus accidit, lacrumans misera, He. 378.

Genus; immo id est genus hominum pessimum, A. 631. — est genus hominum, qui, Eu. 248. — quod hoc genus est? He. 198. — ubi etiam hujus generis reliquias restare video! Ad. 445. — nunc isti fuit generi quondam quæstus apud sæculum prius, Eu. 246. — quin habeat, amicos, genus, cognatus, Hea. 194. — quod ad illum attinet; talem, tali genere, natum ex tanta familia, Ad. 298. — hæc te admittere indigna genere nostro! Ad. 410. — hic meus amicus illi genere est proximus, Ad. 655. — lex est, ut orbem, qui sunt genere proximi, eis nudent, Ph. 125. — o scelera in genera sacrilega! Ad. 305.

Germanus; nunc tu mihi es germanus pariter corpore et animo, Ad. 961. — si te in germani fra-

tris dilexi loco, A. 292. — o mi germane! Ad. 270.

Gero; quid rei gerit? Gr. Sic, teeniter, Ph. 145. — pueri inter se quam pro levibus noxiis ira gerunt! quapropter? quia enim, qui eos gubernat animus, infirmum gerunt, He. 310. — ut homo est, ita morem gerat, Ad. 432. — reviso, quidnam Chærea hic rerum gerat, En. 922. — si frater, aut sodalis esset, qui magis morem gereret? Ad. 712. — animo morem gessero, A. 643. — illis morem gessero, He. 358. — ut stultissime quidem illi rem gesserimus, Ph. 771. — sine me in hac re gerere mihi morem, Hea. 948. — atque ut res gesta est, narrabo ordine, Ad. 515. — non me hanc rem patri, ut ut erat gesta, indicasse? Ad. 633. — omnem rem scio, ut sit gesta, He. 468. — adolescenti morem gestum oportuit, Ad. 215. — peccato maximo, potasti, quasi re bene gesta, Ad. 779. — mos gerundus est Thaidi, En. 188.

Gerro; ego dicam: gerro, iners, frans, helino, ganeo! Hea. 1035.

Gestio; ipsum gestio dari mihi in conspectum, Ph. 260. — Chærea, quid est, quod sic gestis? Eu. 558. — quid gestiam, aut quid latus sim, En. 555. — rex te ergo in oculis. Tw. Scilicet. Gr. Gestire, En. 402.

Gesto; quem ego modo puerum tantillum in manibus gestavi meis? Ad. 565. — hicine non gestandus in sinu est? Ad. 713.

Gestus; nunc gestus mihi, volutusque est capiendus novus, Ph. 889.

Geta; Geta autem hic non adest, Ad. 292. — quidnam est, quod sic video timidum, et properantem

Getam? Ad. 306. — revocemus. Geta! Ad. 321; passim alibi.

Gladiator, *Gladiatorius*; quum rumor venit, datum iri gladiatores, He. 40. — hi gladiatorio animo ad me affectant viam, Ph. 963.

Gladius; suo sibi hunc gladio jugulo, Ad. 962.

Gloria; pugilum gloria, He. 33. — labore alieno magnam partem gloriam in se transmovet, Eu. 399. — ibi simul rem, et belli gloriam armis repperi, Hea. 112. — gloriam tu istam obtine, Ad. 818. — scit sibi nobilitatem ex eo, et rem gnatum, et gloriam esse, He. 872.

Glorior; vobis! gloriare evenisse ex sententia? Hea. 765.

Gloriosus, a, um; in ea est parassitus Colax, et miles gloriosus, Eu. 31. — qui magis licet, facere parassitum edacem, gloriosum militem? Eu. 38.

Glycerium; mea Glycerium suos parentes repperit, A. 971. — ira sunt inter Glycerium et gnatum, A. 553. — mea Glycerium, inquit, quid agis? A. 134. — itane obstinate operam dat, ut me a Glycerio miserum abstrahat? A. 243; alibi passim.

Gnata; is (annulus) quicquid exposita est gnata, Hea. 615. — tace, obsecro, mea gnata, He. 318. — quum compressa est gnata, He. 572. — vivit gnata, Ph. 748. — quæ opus finire ad nuptias gnatæ, A. 743. — gnatæ vita in dubium venit, Ad. 341. — quod me oravit Myrrhina, suæ gnatæ partum, He. 446. — non dicerem virum satis firmum gnatæ, He. 556. — cognosse annulum illum Myrrhinam gnatæ suæ fuisse, He. 813. — meæ nutricem gnatæ video, Ph. 735. — nunciam gnatam suam filio uxorem ut

daret, A. 1007. — qui denegarat se commissurum mihi gnatam suam uxorem, A. 142. — haud dubium est, quia Chremes tibi non det gnatam, A. 393. — per te Deos oro, perque amicam gnatam tuam, A. 541. — gnatam ut det oro, A. 594. — auam gnatam non dabit, A. 776. — tuam esse inventam gnatam, Hea. 881. — despondit ei gnatam hujus vicini proximi, He. 124. — gnatam inveni nuptam cum tuo filio, Ph. 816.

Gnatho; Gnathonicus; hic quidem est parasitus Gnatho militis, Eu. 128. — plurima salote summum suum impertit Gnatho, Eu. 271. — quid tu ais, Gnatho? Eu. 474. alibi. — Parasiti item ut Gnathonici vocentur, Eu. 164.

Gnatus; quod mihi pollicitus est ipse gnatus, A. 528, 531. — ubinam est, queso? Cu. Apud me domi. Mx. Meus gnatus! Hea. 430. — gnatus ejus profugit inopia, Hea. 528. — hinc jam mansisset natus gnatus domi, Hea. 540. — gnatus quod se assimulat letum, id dicis? Hea. 889. — quando nec gnatus, neque hic mihi quidquam ohtemperant, He. 512. — sin autem est ubi eam rem iratus gnatus, He. 781. — tuus est damnatus gnatus, non tu, Ph. 422. — quanta me cura et sollicitudine afficit gnatus! Ph. 442. — eo pacto gnati vitam cognoscas, A. 49. — o Chreme, pietatem gnati! A. 871. — ne esse amicam hanc gnati resciscat senex, Hea. 670. — itam esse amicam gnati, non credat tamen, Hea. 712. — hilarum ac lubentem fac te in gnati nuptiis, Ad. 760. — gaudeo gnati causa, He. 133. — quam ut obsequatur gnato, A. 163. — orabo gnato uxorem, A. 529. — qui

aiebant, hodie filium meum habere tuo gnato, A. 536. — ejus labore, atque ejus dolore, gnato ut medicarer too, A. 833. — decrevi me minus injuriam meo gnato facere, dum, Hea. 148. — nisi eaves, tu homo, aliquid gnato conficies mali, Hea. 1005. — eas (minas) dedi tuo gnato, Ph. 1038. — qui gnatum haberem tali ingenio præditum, A. 98. — non tu ibi (objurgasti) gnatum? A. 149. — meum gnatum rumor est amare, A. 185. — per te Deos oro, perque gnatam tuam, et gnatum meum, A. 541. — iræ sunt inter Glycerium et gnatum, A. 553. — corrigere mihi gnatum porro eoitere, A. 598. — gnatum unicum hinc ejeci miserum injustitia mea, Hea. 131. — an landi putat fore, si perdidit gnatum? Ad. 384. — prodidisti et te, et gnatum, Ad. 696. — quin gnatum velit ducere uxorem, He. 240. — volo falsa fama esse gnatum suspectum, He. 758. — gnatum ei restituo, qui pæne periit, He. 819. — neque respondeo, prius quam gnatum video, Ph. 1044. — gnate, quum te intelligo resipisse, Hea. 843. — obsecro, mi gnate, ne istuc in animum iodecas tuum, Hea. 1030. — gnate mi, ego pol tibi dabo illam lepidam, Hea. 1062. — nunc laudo te, gnate, Hea. 1067. — o mi gnate! He. 352. — salve, mi pater. La. Gnate mi, salve, He. 456. — non clam me est, gnate mi, tibi me esse suspectam, He. 577. — mi gnate, da veniam hanc mihi. Nam hæc res non minus me male habet, quam te, gnate mi, He. 605, 606. — modo introii cum tuo gnato una, A. 853. — nunc quidnam de gnato meo audisti? Hea. 429.

Gracilis; quas matres student,

demissis humeris esse, victo pectore, ut graciles sient, Eu. 314.

Gradius : ad fores suspensio gradus placide ire perrexi, Ph. 866.

Græcus ; Epidicazomenon quam vocant Comœdiam Græci, Ph. 27. — eas se non negat personas transulisse in Eunuchum suam ex Græca, En. 33. — ex integra Græca integram Comœdiam hodie sum acturus, Hea. 4. — cujus Græca sit, id dicerem, Hea. 8. — in Græca adolescens est, Ad. 8. — multas contaminasse Græcas, Hea. 17. — ex Græcis bonis Latinas fecit non bonas, Eu. 8.

Grandis ; an sedere oportuit domi virginem tam grandem, dum? Ad. 677. — dicam tibi impingam grandem, Ph. 439. — proba et modesta, Mi. Ainnt. Dn. Nato grandior, Ad. 934. — quippe homo jam grandior, pauper, cui in opere vita erat, Ph. 362.

Grandiusculus ; fere grandiuscula (virgo) jam profecta est illinc, A. 816.

Gratia ; et habetur, et refertur a me gratia, En. 749. — est Dis gratia, Ad. 122, 139. — neque alio pacto componi potest inter eas gratia, He. 479. — est magna, ecceator, gratia de istac re, quam tibi habeam, He. 741. — si quis quid reddit, magna habenda est gratia, Ph. 56. — non potest satis pro merito referri gratia, Ph. 337. — quum is nihil promereat, postulare id gratia apponi sibi, A. 332. — haud scio, an uxorem ducat ; ac Syro nihil gratum, Hea. 1001. — id gratum fuisse adversum te, habeo gratiam, A. 112. — iamdudum res reduxit me ipsa in gratiam, A. 950. — nunc referam gratiam, atque eas itidem fallam, ut ? Eu.

385. — adibo, atque ab eo gratiam hanc inibo, Eu. 557. — inveniam pol hocie, parem ubi referam gratiam, En. 718. — spero æternam inter nos gratiam fore, En. 871. — qui referam illi sacrilego gratiam ? En. 910. — bene fecisti : gratiam habeo maximam, Eu. 1090. — cave, ne falsam gratiam studeas inire, Hea. 302. — gratiam habeo, Ad. 891. — ego lepidus in eo gratiam, Ad. 918. — omnibus gratiam habeo : et seorsum tibi, Ad. 976. — iram expedies : rursum in gratiam restitnes, He. 291. — Dis gratiam habeo, He. 346. — sine labore hanc gratiam, te, ut sibi des pro illa, nunc rogat, He. 390. — nunc tibi me certum est contra gratiam referre, He. 583. — evevit : habeo gratiam Dis, He. 653. — ut gratiam ineat sine suo dispendio, He. 796. — referetque gratiam ei, He. 799. — amo te, et non neglexisse, habeo gratiam, Ph. 54. — nemo satis pro merito gratiam regi refert, Ph. 338. — ego redigam vos in gratiam, Ph. 965. — redent sane in gratiam, Ph. 1026. — quum istuc, quod postulo, impetro cum gratia, A. 423. — credit, ea me hic restitisse gratia, A. 434. — sed ea gratia simulavi, vos ut pertentarem, A. 589. — uuptiarum gratia hæc sunt ficta, A. 838. — sed huc qua gratia te arcessi jussi, ausculta, En. 99. — ego excludor : ille recipitur : qua gratia ? Eu. 159. — ea gratia secum adduxisse, Hea. 768. — credo ea gratia concordes magis fore, He. 617. — nunquam animum questi gratia ad malas adducam partes, He. 837. — inter vos sic hæc potius cum bona ut componantur gratia, quam cum mala ? Ph. 621. — Dis

pol habeo gratias, A. 772. — magnas vero agere gratias Thesis mihi? Eu. 391. — mihi, quid id dedissem consilium, egit gratias, Ad. 369. — id quia nou est a me factum, agis gratias? Ad. 598. — Dis gratias agebat, tempus sibi dari, Ph. 595. — Dis magnas merito gratias habeo, atque ago, Ph. 893. — aliquo abjicienda est; si non pretio, at gratiis, Ad. 748. — ut phaleratis dictis ducas me, et meam ductes gratiis? Ph. 499.

Gratulor; salutant: ad cenam vocant: adventum gratulantur, Eu. 259. — ohe! jam desine Deos, uxor, gratulando obtundere, Hea. 880.

Gratus, a, um; memorem me dices, esse et gratum, Ad. 252. — id gratum fuisse advorsum te, habeo gratiam, A. 42. — quam hoc munus gratum Thaidi arbitrare esse? Eu. 275. — te turba evolves, et illi gratum feceris, Eu. 722. — tum, quum gratum mihi esse potuit, nolui, Hea. 262. — ne id assentandi magis, quam quo habeam gratum, facere existumes, Ad. 271. — est istuc datum profecto, ut grata mihi sint, quæ facio, omnia, Eu. 396. — cuique erant grats omnia, proterruisti hinc, Hes. 445. — esdemque ut esset apud te oh hoc quam gratissima, Hea. 368.

Gravidus, a, um; hæc Andria grvida e Pamphilo est, A. 216. — virgo ex eo compressu grvida facta est, Ad. 476. — hæc se e Pamphilo gravidam dixit esse, A. 504. — meministin' me esse gravidam? Hea. 626. — parturire eam, neque grvidam esse ex te, sulus conscius, He. 392.

Gravis, e; hui, tam graves (rastris) hos, quæso? Hea. 92. —

paupertatem una pertulimus gravem, Ad. 497. — nunquam tam graves oh hanc inimicitias caperem in nostram familiam, Ph. 369. — st istuc periculum in filiis fieri, grave est, A. 567. — usque illud visum est Pamphilo neutiquam grave, donec, He. 125. — paupertas mihi onus visum est, et miserum, et grave, Ph. 94. — hæc dum incipiss, gravis sunt: ubi cognoris, facilia, Hea. 1060. — quanto tuus est animus natu gravior, ignoscentior, Hea. 645. — quasi quidquam in hunc jam gravior dici possiet, A. 876. — scio, tibi esse hoc gravior multo, ac durius, cui sit, Hea. 959. — errat longe, qui imperium credat gravior esse, aut stabilius, vi quod sit, Ad. 66. — quid faceres, si aliud gravior tibi nunc faciendum foret? Ph. 207. — mane; nondum audisti, Demea, quod est gravissimum, Ad. 469.

Graviter, *Gravius*; omnes qui amant, graviter sibi dari uxorem ferunt, A. 191. — adolescentulus sæpe eadem, et graviter audiendo, victus est, Hes. 114. — advertunt graviter, quæ non censeas, Hea. 570. — quid est, quod tam a nobis graviter crepuerunt fores? Hea. 613. — nimis graviter cruciat adolescentulum, nimisque inhumane, Hea. 1047. — quisnam a me pepulit tam graviter fores? Ad. 792. — naque adeo clam me est, quam esse eum graviter laturum credam, He. 261. — etsi amor me graviter, consuetudoque ejus tenet, He. 464. — tibi quoque ædopol' iratus sum, Philumena, graviter quidem, He. 624. — me miseram! vereor ne illud gravior Phædria tulerit, Eu. 81. — nolo in illum gravior dicere, Ad. 141. — oremus: accusemus

gravius : denique minitemur, He. 717.

Gravari; da veniam. *Æs.* Ne gravare. *Dz.* Fac, promitte, *Ad.* 946.

Gremium; Jovem quo pacto Denam misisse aiunt quondam in gremium imbrem aureum, *Eu.* 585. — qui se in sui gremio positurum puerum dicebat patris, *Ad.* 334.

Grex; quum per tumultum noster grex motus loco est, *Ph.* 33. — unum hoc vos oro, ut me in vestrum gregem recipiatis, *Eu.* 1023. — sin lenis est, ad alium defertur gregem, *Hea.* 45. — aucillarum gregem ducunt secum, *Hea.* 245. — hercle hic de grege illo est, *Ad.* 363.

Gubernatrix; an fortunam collaudem, quæ gubernatrix fuit? *Eu.* 1045.

Guberno; qui eos gubernat animus, infirmum gerunt, *He.* 311.

Gynæceum; ubi in gynæceum ire occipio, puer ad me accurrit Mida, *Ph.* 862.

H.

Ha; ha! ha! he! *A.* 756; *Eu.* 426, 497; *Hea.* 887; *He.* 863; *Ph.* 411.

Haeco; in memoria habeo, *A.* 40. — id gratum fuisse adversum te, habeo gratiam, *A.* 42. — neque pol consilii locum habeo, neque auxilii copiam, *A.* 321. — sat habeo, *A.* 336. — quid agam, habeo, *A.* 499. — propemodum habeo tibi jam fidem, *A.* 588. — hei mihi! cur non habeo spatium, ut? *A.* 625. — jam hoc opus est. *Da.* Quin jam habeo. *Cu.* Quid est? *Da.* Huic, non tibi habeo, ne erres. *Cu.* Sat habeo, *A.* 706, 707. — quid veniam? nihil habeo, *A.* 715. — Dis pol habeo gratias, *A.* 772. — ni metuum patrem, habeo

pro illa re illum quod moneam probe, *A.* 920. — habeo alia multa, quæ nunc condonabitur, *Eu.* 17. — mihi reliquit hæc, quæ habeo, omnia, *Eu.* 120. — habeo hic neminem, *En.* 147. — omnia habeo, neque quidquam habeo, *Eu.* 243. — bene fecisti; gratiam habeo maximam, *Eu.* 1090. — filium unicum adolescentulum habeo, *Hea.* 94. — cui quid respondeam nihil habeo, *Hea.* 224. — habeo aliud, si istud metuis, *Hea.* 338. — euge! habeo optumam (rationem), *Hea.* 677. — seni vostro fidei nihil habeo, *Hea.* 1004. — egomet habeo propemodum, quam volo, *Hea.* 1066. — non necesse habeo omnia pro meo jure agere, *Ad.* 51. — num hoc habeo: vide, si placet, *Ad.* 240. — miseram me! neminem habeo, *Ad.* 292. — gratiam habeo, *Ad.* 891. — omnibus gratiam habeo: et scorsum tibi, *Ad.* 976. — Dis gratiam habeo, *He.* 346. — evenit: habeo gratiam Dis, *He.* 653. — amo te, et habeo gratiam, *Ph.* 54. — conclusam hic habeo uxorem sevam, *Ph.* 743. — Dis magnas merito gratias habeo, atque ago, *Ph.* 893. — eho tu impudens, non satis habes, quod? *A.* 712. — quid habet salem, quod in te est. *Tu.* Habes, *Eu.* 401. — eone es ferox, quis habes imperium in belluas? *Eu.* 415. — numquid habes, quod contemnas? *Eu.* 457. — habesne hominem, amabo? *Eu.* 674. — istam quam habes, unde habes, vestem? *Eu.* 768. — unde habes? *Hea.* 654. — tantum sat habes? *Hea.* 718. — queris id, quod habes: quod ahest, non queris, *Hea.* 1041. — habes omnem rem, *He.* 194. — quid mulieris uxorem habes? *He.* 644

— hospitem equum Pamphilum hic habes? He. 806. — quod habes, ita ut voluisti, uxorem sine mala fama, Pb. 169. — argentum, quod habes, condonamus te, Pb. 946. — quos hic noster auctores habet, A. 19. — certe captus est! habet! A. 83. — sceleratus Davus si quid consilii habet, ut consumat nunc, A. 160. — hoc male habet virum, A. 437. — mihi unus scrupulus etiam restat: qui me male habet, A. 942. — habet aliud magis ex sese, et majus, A. 956. — res neque consilium, neque modum habet ullum, Eu. 58. — neque, præterquam quas ipse amor molestias habet, addas: et illas, quas habet, recte feras, Eu. 78. — qui habet salem, quod in te est, Eu. 400. — sat habet, si tum recipitur, Eu. 485. — nunc eo tibi videtur fœdus, quia illam (vestem) non habet, Eu. 664. — et habet quod det, et dat nemo largius, Eu. 1077. — habet bonorum exemplum, Hea. 20. — agrum in his regionibus meliorem nemo habet, Hea. 64. — habet bene ac pudice eductam, Hea. 226. — habet patrem quemdam avidum, Hea. 526. — ita ut res sese habet, narrato, Hea. 702. — minas decem habet a me filia, Hea. 835. — utrum studione ut sibi habet, an laudi putat fore? Ad. 383. — virgo nihil habet, Ad. 732. — cho tu, an non habet? Pa. Habet, He. 100, 101. — hæc res non minus me male habet, quam te, gnate mi, He. 606. — hic nunc uxorem habet, He. 745. — non multum habet, quod det, fortasse, Pb. 145. — duasne is uxores habet? Pb. 753. — habet hæc, ei quod, dum vivat, usque ad aurem ogganniat, Ph. 1029. —

filius homo adolescens, si habet nam amitam, tu uxores duas? Ph. 1040. — habemus hominem ipsum, Eu. 834. — te solum habemus, Ad. 457. — tanquam Philosophorum habent disciplinæ ex ipsis vocabula, Eu. 263. — quæ nos, nostramque adolescentiam habent despicientem, Eu. 384. — quid adhuc habent infirmitatis nuptiæ? He. 176. — hi qui minns habent, ut, Ph. 41. — bene habent tibi principia, Pb. 429. — sic habent principia sese, ut dico, Ph. 479. — ut meæ res sese habent, Ph. 819. — quocum tum nunc rem habebam hospite, Eu. 119. — habebam alibi animum amori deditum, He. 294. — ibi agrum de nostro patre colendum habebat, Pb. 365. — quod habui summum pretium, persolvi tibi, A. 39. — tamen contemtas abs te: hæc habui in memoria, Eu. 170. — miser quod habui, perdi, Eu. 237. — forte habui seortum, Eu. 424. — alium habui neminem, Eu. 680. — quod dicas mihi, iter hæc habui: periisti, Eu. 1064. — filium unicum adolescentulum habeo. Ah! quid dixi, habere me? immo habui, Hea. 94. — omnes sollicitos habui, Hea. 461. — uxorem nunquam habui, Ad. 44. — eduxi a parvulo: habui, amavi pro meo, Ad. 48. — nunquam secus habui illam, ac si ex me esset nata, He. 279. — quia heri Chrysidem habuit? A. 85. — domi habuit, unde disceret, Ad. 414. — in digito habuit anulum, He. 574. — Lemni habuit aliam, Ph. 941. — habebis, quæ tuam senectutem oblectet, Ph. 433. — te oblectet! tibi habet, Pb. 435. — habeas. Pa. Habeam? A. 651. — tute scis, post illa quam intumui

habeam te, Eu. 128. — potius quam te inimicum habeam, Eu. 174, 176. — habesne hominem, amabo? Pa. Quidni habeam? Eu. 674. — nunc habeam, necne, incertum est, Hea. 95. — decretum est pati, dum illum modo habeam tecum, Hea. 466. — qui vim tantam in me, et potestatem habeam tantæ astutiæ, Hea. 710. — omitto (tristitiam), qui quidem te habeam fratrem. Ah! vereor, ne id assentandi magis, quam quo habeam gratum, facere existimies, Ad. 269, 271. — satis mihi id habeam supplicii, dum, Ad. 314. — utin' eximium neminem habeam? He. 66. — est magna, ecceator, gratia de istac re, quam tibi habeam, He. 741. — otium ab senibus ad potandum ut habeam, Ph. 831. — habeas. Pa. Habeam? A. 651. — amicam ut habeas prope jam in uxoria loco? Hea. 104. — habeas illam, quæ placet, Ad. 625. — facturum credo, ut habeas quicum cantites, Ad. 754. — non tu hunc habeas plane præsentem Deum? Ph. 345. — priusquam tuum, ut sese habeat, animum ad nuptias perspexerit, A. 379. — immo habeat: valeat, A. 891. — ait, si fidem habeat, se iri præpositum tibi, Eu. 139. — me miseram! forsitan hic mihi parvam habeat fidem, Eu. 197. — scin' tu, ut tibi res se habeat? Eu. 799. — quid reliqui est, quin habeat, Hea. 193. — ille ut item contra me habeat, facio sedulo, Ad. 50. — habeat. In istac finem faciat, Ad. 1002. — is sibi responsum hoc habeat, Ph. 17. — qui gnatum haberem tali ingenio præditum, A. 98. — rus Sunii ecquod haberem, Eu. 519. — mihi quale ingenium

haberes, fuit indicio oratio, Hea. 384. — nã me istuc ex te prius audivisse gaudeo, quam argentum haberes, Hea. 817. — nemo posset, sat scio, qui haberet, qui pararet alium, hunc perpeti, Eu. 488. — prope jam ut pro uxore haberet, Hea. 98. — omnem rem, quo pacto haberet, enarramus ordine, Ad. 366. — non me clam haberet, quod celasse intelligo, He. 657. — quem diceret, nisi haberet, cui malediceret? Pb. 16. — quam ego animo egregie caram pro uxore habuerim, A. 273. — si quidem istuc impune habueris, Eu. 1018. — pater narravit modo, quo pacto me habueris præpositam amori tuo, He. 582. — quem cum istoc sermonem habueris, procul hinc stans accepi, He. 607. — nescio, nisi ex ipsa quæras, unde hunc habuerit, Hea. 658. — minitemur, si cum illo habuerit rem, He. 718. — quid habuisset, quum perit? Eu. 522. — scias posse habere jam ipsum suæ vitæ modum, A. 95. — comperisse, Pamphilum pro uxore habere hanc peregrinam, A. 146. — non posse arhitror, neque illum hanc perpetuo habere, A. 565. — ut hanc habere studeat cum summo probro? A. 883. — sensit me tecum quoque rem habere, Eu. 138. — sine, illum priores partes hœre aliquot dies apud me habere, Eu. 152. — spero me habere, qui hunc meo excruciam modo, Eu. 919. — ah! quid dixi habere me? Hea. 94. — suavia in præsentia quæ essent, prima habere, Hea. 965. — semper parce, ac duriter se habere, Ad. 45. — qui tibi magis licet meam habere, Ad. 180. — unam hanc rem me habere præter aliis præcipuam arhitror, Ad. 259. —

ut hac ille viva posset animum inducere uxorem habere. P. A. Habere autem? He. 100. — quam decrevisti me non posse diutius habere, He. 149. — haec habere orationem mecum a principio instituit, He. 381. — multo prius scivi, quam tu, illum amicam habere, He. 541. — te propter tuam matrem non posse habere hanc uxorem domi, He. 678. — Bacchidem anulum suum habere, He. 847. — non fuit necesse habere, Ph. 296. — composito factum est, quomodo hanc amans habere posset sine dote, Ph. 756. — id qua causa clam me habuisse dicam, non scio, He. 519. — me segregatum habuisse, uxorem ut duxit, a me Pamphilum, He. 752. — Dixit, iurijurando meo se fidem habuisse, He. 872. — redeo rursum, male vero me habens, Eu. 634. — minus notus, minus amicorum hic habens, Eu. 759. — haec matrem habens talem, He. 602. — eum haec cognovit Myrrhina in digito modo me habentem, He. 831. — eho, an domi est habiturus? Ad. 390. — credis te impune habiturum? (Nos *abiturum*. Ed.), Eu. 851. — quum nunquam est ratus posthac se habiturum, He. 820. — et habetur, et refertur a me gratia, Eu. 749. — hic pro illo muere tibi bonos est habitus, Eu. 1022. — non sic ludibrio tuis factis habitus essem, He. 526. — ut patrem tuum vidi esse habitum, Hea. 402. — dicta est ejus haec, atque habita est soror, A. 811. — nunc, quum sine magno intertrimento non potest haberi, Hea. 449. — quam decrevisti me non posse diutius habere, eam ludibrio haberi, He. 149. — si quis quid red-

dit, magna habenda est gratia, Ph. 56. — mihi esset spes ostensa hujusce habendae, Ph. 826. — sit uterque tibi potestatem ejus habendae se dare, Ph. 879. — vapulandum: habendae compedes, Ph. 249. — haec cum illis sunt habenda, aut illa cum his amittenda, Hea. 325.

Habitior; si qua (virgo) est habitior paulo, pugilem esse aiunt, Eu. 315.

Habito; unde est? Ch. Tantumdem. P. A. Ubi habitat? Ch. Ne id quidem, Eu. 321. — habitat Miletus, Ad. 658. — habitant hic quaedam mulieres panperculae, Ad. 651. — ea habitabat Rhodi, Eu. 107. — aut, ubi habitet, demonstrarier, Ph. 306. — ut filius cum illa habitet apud te, Ph. 933. — in hac habitasse platea dictum est Chrysidem, A. 798. — rus habitatum abii, concedens vobis et rei serviens, He. 224. — ex urbe tu rus habitatum migres? He. 589.

Habitus; qui color, nitor, vestitus, quae habitudo est corporis! Eu. 242.

Hac; sequere hac me intus ad Glycerium nunc, A. 981. — plenus rimarum sum, hac atque illac perfluo, Eu. 105. — sequere hac, Eu. 713; Hea. 743. — vos me hac sequimini, Eu. 815. — si dicam mihi, iter hac habui: periisti, Eu. 1074. — ite hac, Eu. 1093. — hac illac circumcursa, Hea. 512. — sequere me iutro hac, Hea. 654. — sequere hac me ocina, Hea. 832. — tace modo, ac sequere hac, Ad. 281. — praeterito hac recta platea sursum. Ubi eo veneris: hac te praecipitato. Hac pergito, Ad. 576, 577, 579. — saue hac multo propius ibis, Ad. 582. — sequere me

ergo hac intro, Ad. 611. — hac transfer : unam fac domum, Ad. 913.

Hæreditas; ea ad hos redibat lege hæreditas, He. 172. — clamitent, me sycophantam, hæreditates persequi, mendicium, A. 817.

Hæres; qui sic sunt, haud multum hæredem juvant, He. 10. — satius est, quam te ipso hærede hæc possidere Bacchidem, Hea. 971.

Hæreo; ipsa est : hæreo, Eu. 847. — nisi mihi prospicio, hæreo, Ph. 962. — perii : lingua hæret metum, Eu. 976. — in te omnia hæret culpa sola, He. 229. — perfice, ut hæream in parte aliqua tandem apud Thaidem, Eu. 1054. — quin pugnus continuo in mala hæreat, Ad. 172. — metui, ne hæreret hic, Ad. 404.

Hæsito; in eodem luto hæsit; Ph. 779.

Hariolus, Hariolus; ego hoc hariolus, Ad. 203. — non mihi credis? Dx. Hariolare, Ph. 491. — interdixit hariolus, Ph. 707.

Haruspex; haruspex vetuit ante brumam aliquid novi negoti incipere, Ph. 708.

Hau; han! metuo, Eu. 757.

Haud, Haudquaquam; haud mento factum, A. 40. — inceptio est amentium, haud amantium, A. 218. — haud vereor, si, A. 276. — at tu hercle haud quidquam mihi, nisi, A. 337. — haud dubium est, quin, A. 392. — fidelem haud ferme mulieri invenias virum, A. 461. — haud auspicate huc me attuli, A. 809. — certe extrema linea amare, haud nihil est, Eu. 641. — haud stulte sapis, Hea. 323. — Demea, haud aspexeram te, Ad. 374. — haud cito mali quid ortum ex hoc sit, Ad.

444. — haud opinor commode, He. 95. — meo labori haud parvus, He. 226. — haud equidem dico, mi Laches, He. 232. — haud ita est, Ph. 265. — haudquaquam etiam cessant, Hea. 165.

Heautontimorumenos; (comædia), Hea. 5.

Hecyra; hecyra est huic nomen Fabulae, He. 1. — hecyram ad vos refero, He. 29.

Hegio; estne hic Hegio tribulis noster? Ad. 439. — ahi, atque Hegioni rem omnem narrato ordine, Ad. 352. — salvere Hegionem plurimum jubeo, Ad. 461.

Hei, Heia; hei vereor, ne quid Andria apporet mali, A. 73. — hei mihi! A. 263, 323, 624; Hea. 247; Ad. 125, 243, 453, 757; He. 366; Ph. 770, 1003. — hei misero mihi! Hea. 234; Ad. 174. — hei, quid stas? lapis! Hea. 831; Ad. 793. — hei! metuo lenonem, ne, Ph. 490. — hei! veris vincor, Ph. 500. — hei! video uxorem, Ph. 796. — heia! ut elegans est! Hea. 1065. — heia vero! He. 250. — heia! sudasis satis, Ph. 627.

Helluo; dicam : gerro iners, fraus, helluo! Hea. 1035.

Hem; hem, A. 384; Eu. 746. — hem, quid est? A. 116, 184; Ad. 282. — hem alterum, Eu. 459. — hem eunuchum tibi! Eu. 472. — hem! quid? Bacchidem? Hea. 311. — hem! quid dixi? Hea. 340. — hem! desino, Ad. 138. — hem! sic volo, Ad. 170. — heus! heus! Syre. Sx. Hem! quid est? Ad. 282. — hem! huic mandes, si, Ad. 372. — hem! duxit, He. 63. — hem! istoc verbo animus mihi rediit, He. 347. — accipe. Hem! lectum est, Ph. 52. — hem! istuc serva, Ph. 212.

Hera; orare jussit, si se ames, hera, jam ut ad se venias, A. 689. — jam dudum hera vos expectat domi, Eu. 916. — hera in crimen veniet, He. 335. — summum bonum esse heræ putavi huic Pamphilum, A. 719. — virginem, quam heræ dono dederat miles, vitiavit, Eu. 654. — quod mihiq; heræque, filiæque herili est, Ad. 302. — cesso heram hoc malo impertiri prope? Ad. 321. — ait, esse vetitum intro ad heram accedere, Ph. 863. — hera mea, tace; tace obsecro, Eu. 833. — hera, factum, Eu. 850. — tibi sh istoc, hera, cavendum intelligo, Eu. 882. — e re nata melius fieri haud potuit, quam factum est, hera, Ad. 296. — opportune te obtulisti mihi obviam, hera, Ad. 324. — hera, ego hinc ad hos provisam, Ad. 993. — vereor, hera, ne injuria afficiatur, Ph. 729.

Hercle; mihi quidem hercle non fit verisimile, A. 225. — mea quidem hercle certe in dubio vita est, A. 348. — certe hercle, A. 496; Ph. 522. — verum hercle, A. 931. — nescio hercle, Eu. 305; Ph. 137. — sane hercle, Eu. 607; He. 459; Ph. 228. — fero hercle vero, Hea. 692. — non hercle vero: verum dico, Hea. 766. — verum hercle, Ad. 580; passim alibi.

Hercules; Hercules servivit Omphalæ? Eu. 1026.

Heri; quis heri Chrysidem habuit? A. 85. — quemne ego heri vidi ad vos afferri vesperi? A. 770. — quod heri intronissus non est, Eu. 83. — heri minas viginti pro ambobus dedi, Eu. 169. — quem meratus est heri, senem, mulierem? Eu. 357. — heri aliquot ado-

lescentuli coimus in Piræo, Eu. 539. — sed te miror, Chreme, tam mane heri qui tantum biberis, Hea. 519. — heri in vino quam immodestus fuisti! Hea. 568. — heri ea causa rure huc advenit, He. 190. — heri nemo voluit visentem ad eam te intro admittere? 237. — heri nemo voluit Sostratam intro admittere, He. 329. — heri Philumeam ad se accessi hic jussit, He. 466. — amicus et popularis Geta, heri ad me venit, Ph. 36.

Herili; in nuptias conjeci herilem filium, A. 604. — video herilem filium minorem huc advenire, Eu. 289. — dico, edico vobis, nostrum esse illum herilem filium, Eu. 961. — herilem filium ejus duxisse audio uxorem, Ph. 39. — quod mihiq; heræque, filiæque herili est, Ad. 302.

Herus; herus est, neque provideram, A. 183. — herus me jussit Pamphilum hodie observare, A. 413. — herus uxore excidit, A. 424. — heras est. Quid agam? A. 848. — herus damno auctus est, Hea. 628. — meam herus esse operam deputat parvi pretii, He. 800. — herus ad est, Ph. 185. — herus si redierit, molendum usque, Ph. 248. — herus liberalis est, et fugitans litium, Ph. 622. — ut herus is desistat litibus, Ph. 633. — interea mittit herus me ad uxorem tuam, Ph. 859. — heri semper lenitas verebar quorsum evaderet, A. 175. — nolim, maxime heri causa mei, He. 331. — pergin' hero absenti male loqui, impurissime? Ph. 372. — quam subito, hero meo ope vestra hunc oerastis diem! Ph. 841. — me, aut herum pessumdabunt, A. 208; Ph. 183.

— herum fefelli, A. 604. — si forte opus sit ad herum iurandum mihi, ut liquido possim, A. 730. — tibi ostendam, herum quid sit periculi fallere, A. 868. — nunquam commodius unquam herum audiui loqui, Hea. 559. — incredibile est, quantum herum anteo sapientia, Ph. 247. — si herum insimulabis avaritiam, male audies, Ph. 359. — tibi renuntio, here, futurum, ut scis scien, A. 509. — etiam atque etiam cogita, here, Eu. 57. — salvum te advenire, here, gaudeo, Eu. 975. — here, primum te arbitrari, quod res est, velim, Eu. 978. — here, ne me spectes, Eu. 987. — atqui nunc, here: hic tibi asserendus est, Hea. 593. — here, licetne? Cu. Loquere, Hea. 975. — here, etiam tu nunc hic stas? He. 430. — here, salve: salvum te advenisse gaudeo, Ph. 286. — eho! laudas quæso, heros qui fallunt? Hea. 537.

Hesternus, a, um; quo pacto ex jure hesterno panem atrum vorent, Eu. 938.

Heu; heu me miserum! A. 648. — heu me miseram! He. 278. — heu me infelicem! hancine ego vitam parsi perdere? He. 282.

Heus; heus puer, dic sodes, A. 85. — sed heus tu! Eu. 217, 434; Hea. 369. — omnium rerum, heus, vicissitudo est, Eu. 276. — heus! heus! Syre, Hea. 348. — heus! heus! Æschinus ego sum, Ad. 637. — heus! Sostrata, He. 339. — heus tu! cave, Ph. 398. — heus, nemon' huc prodit? Ph. 152. — heus, quanta mea paupertas! Ph. 902; et alibi passim.

Hic (adverb.); quis hic loquitur? A. 267; Eu. 86; Hea. 517; Ph. 738. — hic reddes omnia con-

silia incerta ut sient, A. 390. — si hic mali est quidquam, hem illic est huic rei caput, A. 459. — hic, nbi opus est, non verentur: illic, nbi nihil, ibi verentur, A. 639. — facile hic plus mali est, quam illic boni, A. 722. — hic ego illum contemsi præ me, Eu. 239. — equis hic? Cu. Ego sum Chremes, Eu. 530. — minus amicorum hic habens, Eu. 759. — fidicinam amat hic Chærea, Eu. 984. — quem hic ego audio? Eu. 1059. — agrum in proximo hic mercatus es, Hea. 54. — est e Corintho hic advena anus paupercola, Hea. 96. Dionysia hic sunt hodie, apud me sis volo, Hea. 162. — cedo, quid hic faciet suas? Hea. 333. — hic si quid nobis forte adversi evenerit, Hea. 355. — hic me magnifice effero, Hea. 709. — die me hic opido esse invitam, Hea. 734. — etiam tecum res hic mihi est? Hea. 742. — ubi Clitipho nunc est? Cu. Ecce hic tibi! Hea. 829. — hic propter hunc assiste, Ad. 170. — metui, ne hæreret hic, Ad. 404. — quid tu hic agas? Ad. 434. — utinam hic prope adesset alicui, Ad. 454. — agelli est hic sub urbe paulnu, Ad. 953. — hic, animus partim uxoris misericordia devinctus, partim, He. 167. — multo melius hic quæ finit, quam illic, ubi sum, scio, He. 217. — quæ hic erant, curares, He. 230. — hic video me esse invinam immerito, He. 597. — nulla tibi, Pamphile, hic jam consultatio est, He. 650. — modo vidi virginem hic vicinæ miseram, Ph. 95. — quid huic hic est rei? He. 808. — valet. Hic est, Ph. 256. — hic pulcherrimum facinus audiui, Ph. 868. — dos hic maneat, Demipho, Ph.

926. — hiccine libertatem aiunt æquam esse omnibus? Ad. 184; passim alibi.

Hic, hæc, hoc; quos hic noster auctores habet, A. 19. — tu si hic sis, aliter sentias, A. 311. — hic vero est, qui si occiperit, Eu. 299. — estne hic ipse, de quo ageham? Ad. 78. — hic meus amicus illi genere est proximus, Ad. 655. — hic adiutor fuit, hic curavit, Ad. 973. — mensis agitur hic jam septimus, He. 394. — estne hic Stilpo? Ph. 739. — quasi tu hujus indigeas patris, A. 893. — præut hujus rabies quæ dabit, Eu. 300. — huic supplicabo: amorem huic narrabo meum, A. 313. — necesse est, huic ut subveniat, Eu. 968. — tibi erunt parata verba: huic homini verbera, Hea. 356. — huic nostro tradita est provincia, Hea. 516. — nunc huic (amori) operam dabo, He. 408. — tibi est dies, quoad dares huic (leuoui) præstituta, Ph. 523. — qui quum hunc accusant, A. 18. — ipsum hunc orabo, A. 313. — hunc difficilem iuvitum servaret senem, Hea. 535. — hunc majorem (filium) adoptavi mihi, Ad. 47. — hilarem hunc sumamus diem, Ad. 288. — nunc amitte, quæso, hunc, Ph. 141. — hoc certo scio, neque meo cordi esse quemquam cariorem hoc Phædria, Eu. 201. — haud cito mali quid ortum ex hoc sit publice, Ad. 444. — præsepte hoc loquar, He. 674. — me cum hoc ipso distedet loqui, Ph. 1010. — hi se ad vos applicant, Hea. 393. — non esse horum te arbitror, Hea. 987; A. 839. — Hegio his est cognatus proximus, Ad. 951. — hos consector, Eu. 249. — hui, tam gra-

ves hos (rastros) quæso? Hea. 92. — huic ad hos provisam, Ad. 859. — solæ utuntur his regiæ, Eu. 168. — hæc pudice vitam agebat, A. 74. — hæc mea paupertas, Ph. 902. — hujus uxoris est mater, Ad. 933. — hujus sis veritus femine primariæ, Ph. 976. — Di, date facultatem, obsecro huic pariundi, A. 233. — ducit secum uas virginem dono huic, Eu. 229. — nihil istac opus est arte ad hanc rem, A. 32. — est ad hanc manuum sacellum, Ad. 578. — nihil est Thaidæ hac tua, frater, dignius quod ametur, Eu. 1050. — quid ego ex hac inopia nunc capiam; et quid tu ex hac copia, Ph. 167. — nunc tibi pateat fores hæ, Eu. 282. — harum conditionum utram malis, vide, Hea. 326. — frustra mecum has rationes puto, Ad. 209. — neque has respicere Deos opinor, He. 773. — quid? tu his rebus credis fieri? Eu. 245. — quid hoc hominis? Eu. 546. — quid hoc, quod volo? Hea. 936. — quid hoc est negoti! hoc est patrem esse? aut hoc est filium esse? Ad. 711. — quid ais? non signi hoc sat est? He. 236. — quidquid hujus feci, causa virginis feci, Eu. 202. — neque tu hoc dicas, tibi non prædictum, A. 205. — mihi hoc negoti ceteri dedere, Eu. 546. — hoc ego mali non pridem inveni, Hea. 229. — hoc vide! scelus, Hea. 315. — edormiscam hoc villi, Ad. 790. — hoc fructi pro labore ab his fero, Ad. 874. — omne hoc mater auferet, Ph. 49. — quid est quod tibi mea ars efficere hoc possit amplius? A. 31. — gaudio hoc falso frui, He. 843. — hoc (nomine) tu errasti, Ph. 803. — num videntur convenire hæc uu-

tis? A. 367. — hæc cum illis sunt habenda, aut, Hea. 325. — hæc fratri mecum non conveniunt, Ad. 59. — horum ille nihil egregie præter cetera studebat, A. 58. — quum tu horum nihil refelles, vincam scilicet, Ph. 132. — ubi video hæc, coepi cogitare, Hea. 128. — me in his deseruisti malis, Hea. 258. — illa cum his amittenda sunt, Hea. 325, et passim.

Hicce, Hæcce, Hocce; hicc hoc munere arbitrantur suam Thaidem esse, Eu. 269. — interea moritur cognatus senex horum, He. 172. — hicc ego non pso me ut ridesant, Eu. 249. — sine illum priores partes hosce aliquot dies apud me habere, Eu. 151. — qui te amat plusquam hosce oculos, Ad. 907. — certum: hicc oculis egomet vidi, Ad. 330. — propter hujusce hospite consuetudinem, A. 440. — hicc aliquid esse eventurum mali, Eu. 998. — hæcce ornamentis consequentur altera, Hea. 837. — horresco semper, ubi pulsare hæcce (fores) occipio miser, Ad. 637. — petito hæcce a me decem, Ph. 663. — qui me et se hicc impedivit nuptiis! Ph. 442. — hocce haud dubium est, quin, A. 392. — hicc ego illam dictis ita tibi incensam dabo, Ph. 973.

Hiccine; hiccine me si imparatum in veris nuptiis adortus esset, A. 479. — hiccine est, Simo? A. 909. — hiccine non gestandus in sinu est? Ad. 713. — nunquid hic confecit? Ph. Hiccine? Ph. 508. — huncine erat æquum ex illius more vivere, an? Hea. 203. — hiccine tu, amabo, non contra insidiabere? He. 70. — o Jupiter! hoscine mores! Ad. 762. — hæccine ea est? He. 772. — hæccine

erat ea vilitas? Ph. 1012. — hæccine ego ut contumeliam in me accipiam? Eu. 770. — hæccine erant itiones crebræ? Ph. 1011. — hoccine est humanum factum? A. 236. — hoccin' est credibile? A. 627. — hoccine quæsisit, ohsecro? Hea. 1031. — hæccine flagitium! Ad. 380. — hæccine fieri! Ad. 391.

Hilaris, Hilarus; hilarem hunc sumamus diem, Ad. 288, 858. — hilarum ac lubentem fac te, Ad. 760. — hodie modo hilarum fac te, Ad. 846. — certe tu quidem pol es multo hilarior, Eu. 730.

Hinc; hinc illæ lacrymæ! A. 126. — ego hinc me ad forum, A. 226. — ejus hinc in malam rem, A. 318. — ut hinc te intro ire jussi, A. 602. — ex ara hinc sume verbenas tibi, A. 728. — procul hinc lubet prius, quid sit, sciscitari, Eu. 548. — scis eam hinc civem esse? Eu. 951. — in Asiam hinc ibi, Hea. 111. — hinc sciri potuit, aut nusquam alibi, Hea. 279. — ibi obviam hinc, Hea. 340. — ecce nunc Syrum ire video! hinc scibo jam, ut siet, Ad. 362. — quod hinc accesserit, id de lucro putato esse, Ad. 820. — quem sermonem habueris procul hinc stans accepi, He. 607. — ego Deos Penates hinc salutatum domum devortar, Ph. 311. — quoquo hinc asportabitur terrarum, certum est persequi, Ph. 549. — petam hinc, unde a primo institui, Ph. 603. — hinc hinc facessat, Ph. 634. — scelus hinc deportarier in solas terras? Ph. 977. — camus intro hinc, Ph. 1053; passim alibi.

Ho; ho! tune is eras? Ph. 944.

Hodie; si sensero hodie quidquam te fallacie conari, A. 196. — si id facis, hodie postredum me

vides, A. 323. — ducas volo hodie uxorem, A. 389. — ego pol hodie, si vivo, tibi ostendam, A. 868. — possumne ego hodie ex te exsculpere verum? Eu. 711. — inveniam pol hodie, parem ubi referam gratiam, Eu. 718. — si quidquam hodie hic turbae caperis, Eu. 799. — o populares! ecquis me vivit hodie fortunatior? Eu. 1030. — integram Comœdiam hodie sum acturus, Hea. 4. — Dionysia hic sunt hodie; apud me sis volo, Hea. 162. — nemo est meorum amicorum hodie, apud quem expromere mea occulta audeam, Hea. 574. — invenisti hodie filiam, Hea. 846. — quem ego hodie toto non vidi die, Ad. 529. — nunquam hercle hodie ego istuc committam tibi, Ad. 553. — ego te exercebo hodie, ut dignuses, Ad. 589. — constitui me hodie conventurum eum, He. 437. — nescis, quantum hodie profueris mihi, He. 877. — plus hodie boni feci imprudens, quam sciens ante hunc diem unquam, He. 881. — contumelias nunquam cessavit dicere hodie, Ph. 377. — quo evadet hodie? Ph. 625. — nunquamne hodie concedes mihi? Ph. 804. — an quidquam hodie est factum indignius? Ph. 1008; passim alibi.

Homo; quis homo est? A. 345, 967, 976; Eu. 975; Ph. 375. — quis homo istuc? A. 665. — reliquit me homo, atque abiit, A. 746. — homo non sobrius; A. 780. — homo cepit me obsecrare, ut, Eu. 261. — homo quatietur certe cum dono foras, Eu. 358. — sic homo est, perpaucorum hominum, Eu. 408. — homo ipse nusquam est, Eu. 543. — num quis hinc me sequitur? nemo homo est, Eu. 549.

— quis hic est homo? Eu. 676. — quis tu es homo? Eu. 803. — quis homo unquam vidit? Eu. 959. — homo sum: humani nihil a me alienum puto, Hea. 77. — Paulo qui est homo tolerabilis, Hea. 83. — iste homo quam villan demonstravit Charini? Hea. 757. — ne ego fortunatus homo sum! Hea. 825. — nisi caves, tu homo, aliquid gnato conficies mali, Hea. 1005. — si esses homo, sineres nunc facere, Ad. 108. — tu homo adigis me ad insaniam, Ad. 112. — ita est homo, Ad. 143. — intervenit homo de improvviso, Ad. 408. — ut homo est, ita morem geras, Ad. 432. — homo amicus nobis, Ad. 441. — homo antiqua virtute, ac fide, Ad. 443. — nã, ego homo sum infelix! Ad. 542. — neque fratrem homo vidisse se aiebat quisquam, Ad. 721. — quis homo? o Syre noster, salve! Ad. 887. — si tu sis homo, hic faciat, Ad. 938. — frugi homo es, Ad. 964. — frugi homo est, Ad. 987. — homo voluptati obsequens fuit, dum vixit, He. 459. — ut hominum homo te vivat nusquam quisquam blaudior, He. 862. — homo se fatetur, in via, nescio quam compressisse, He. 829. — est parasitas quidam, homo confidens, Ph. 123. — homo jam grandior, pauper, cui opera vita erat, Ph. 362. — homo inhumanissimus, Ph. 508. — solus est homo amico amicus, Ph. 561. — a primo homo insanibat, Ph. 641. — haud scio hercle, ut homo est, an mutet animum, Ph. 773. — quis hic homo est? Ph. 990. — filius, homo adolescens, si habet unam amicam, Ph. 1040. — nentiquam officium liberi esse hominis puto, A. 331. — quid

hoc hominis! Eu. 546. — o festus dies hominis! Eu. 560. — monstrum hominis! Eu. 696. — quid illne hominis est? Eu. 832. — o hominis impudentem audaciam! Hea. 313. — hominis frugi et temperantis funetus officium, Hea. 580. — quæso, quid in hominis es? Hea. 847. — pro Jupiter! hominis stultitiam, Ad. 368. — nomen nescio illius hominis, Ad. 574. — simulare certe est hominis, Ad. 738. — hæc magis sunt hominis, Ad. 740. — non mediocris hominis hæc sunt officia, Ad. 971. — non novi hominis faciem, He. 439. — nullane in re esse homini eniquam fidem! A. 426. — homini adolescentulo filiam dare, A. 830. — Di immortales! homini homo quid præstat! Eu. 232. — an cuiquam est usus homini, se ut cruciet? Hea. 81. — tibi erunt parata verba: huic homini verbera, Hea. 356. — vin' tu homini stulto mihi auscultare? Hea. 585. — quamobrem? me rogas? homini! Hea. 780. — homini misero colaphos infregit mihi, Ad. 200. — injeci scrupulum homini, Ad. 229. — fratrem homini nemini esse primarum artium magis principem, Ad. 260. — homini illico lacrimæ cadunt, Ad. 538. — facilitate nihil esse homini melius, Ad. 865. — nemini ego plura acerba esse credo ex amore homini unquam oblata, He. 281. — in arcem transcurso opus est. Pan. Cui homini? Pa. Tibi, He. 431. — persuasit homini: factum est, Ph. 135. — adeon' hominem esse invenustum quemquam, ut ego sum? A. 245. — o hominem audacem! A. 771. — ego commodiorem hominem non vidi, A. 846. — conveni hodie

adveniens hominem hand impurum, Eu. 235. — scitum hercle hominem, Eu. 254. — uro hominem, Eu. 274. — nec quemquam esse ego hominem arbitror, Eu. 324. — illumne obsecro inhonestum hominem? Eu. 357. — pape! jugularas hominem, Eu. 417. — Dii vostri fidem! hominem perditum miserumque, Eu. 418. — deum sese in hominem convertisse, Eu. 588. — Thais porro instare, ut hominem invitet, Eu. 619. — habesne hominem, amabo? Eu. 674. — o sceleratum atque audacem hominem! Eu. 708. — qualem tu me esse hominem existumes, Eu. 757. — si vim faciet, in jus ducito hominem, Eu. 767. — qui hunc tantum hominem facias inimicum tibi, Eu. 801. — habemus hominem ipsum, Eu. 834. — nunquam, pol. hominem stultiorem vidi. At primo callidum et disertum credidi hominem, Eu. 1008, 1010. — accipit hominem nemo melius profusus, Eu. 1081. — o hominem felicem! Hea. 380. — quid ego nesciam? hominem pistriuo dignum, Hea. 530. — hominem amicum recipere ad te, Hea. 567. — non licet hominem esse sæpe ita ut volt, Hea. 666. — vah! quemquamne hominem in animum instituerè, aut? Ad. 38. — volo hominem convenire, Ad. 155. — o hominem impurum! Ad. 184, 305. — hominem istum impurissimum absolutote, Ad. 283. — opperiar hominem hic, ut salitem, et colloquar, Ad. 447. — non puduisse verberare hominem sanem, Ad. 564. — vah! censens hominem me esse? erravi, Ad. 581. — hominem maximi pretii te esse, judicavi, Ad. 895. — tu me lapidem,

non hominem putas, He. 214. — tuum virum me, aut hominem de-putas adeo esse? He. 524. — non eum hominem ducerem, nec virum satis firmum gnatae, He. 555. — translere hominem in otium, Ph. 2. — revocemus hominem, Ph. 195. — quid cessas hominem adire? Ph. 252. — servum hominem causam orare leges non sinunt, Ph. 292. — hominem commoustrarier mihi istum volo, Ph. 305. — alere nolunt hominem edacem, Ph. 335. — Phormio in hac re, strennum hominem praeiit, Ph. 476. — hominem callidiorem vidi uenimem: venio ad hominem, ut dicerem, Ph. 590, 591. — hominem ad forum iussi opperiri, Ph. 597. — prendo hominem solum, Ph. 619. — hominem his verhis sentio mollior, Ph. 631. — hominem propeo invenire, ut, Ph. 844. — tantane affectum quemquam esse hominem audacia? Ph. 976. — mi homo, quid istae, obsecro, est? A. 723. — Di immortales! homini homo quid praestat! En. 232. — quid, homo, inquam, ignavissime? Eu. 239. — quid agis, inquam, homo impudens? Eu. 425. — num formidolosus obsecro es, mi homo? Eu. 755. — hominum homo stultissime, Ad. 219. — au! mi homo, sanusne es? Ad. 337. — ha, ha, he! homo suavis, Ph. 411. — o omnium homo hominum ornatisime! Ph. 852. — mi homo, Di melius ducit! Ph. 1004. — ex homine hunc natum dicas, Eu. 460. — mirum, ni illos homine quoquo pacto opus est, Eu. 1082. — quin habeat, quae in homine dicuntur bona, Hea. 194. — homine imperito nunquam quidquam iniustus, Ad. 99. — abs quivis ho-

mine, beneficium accipere gaudens, Ad. 255. — multa in homine signa insunt, Ad. 825. — heia! sodabis satis, si cum illo inceptas homine, Ph. 628. — nimirum hic homines frigent, Eu. 268. — quot homines, tot sententiae, Ph. 454. — ingenium est omnium hominum proclive ad libidinem, A. 78. — pro Deum, atque hominum fidem! A. 237, 246; Hea. 61; He. 198. — id est genus hominum pessimum, A. 631. — quid illie hominum litigant! A. 747. — more hominum cvenit, A. 969. — est genus hominum, qui, En. 248. — tum sicuti eum satias hominum, aut negoti si quando odium ceperat, Eu. 404. — sic homo est, perpau-eorum hominum, Eu. 409. — nemo est hominum, quem ego nunc magis cuperem videre, quam te, Eu. 561. — egon' formidolosus? nemo est hominum qui vivat, minus, Eu. 756. — ita comparatam esse hominum naturam omnium, ut, Hea. 503. — voltus quoque hominum flagit scelus, Hea. 888. — hominum homo stultissime, Ad. 219. — vixi si me in illo credidisti esse hominum numero, Ad. 596. — ita vita est hominum, quasi, quum ludas tesseris, Ad. 743. — ut hominum homo te vivat usquam quisquam blandior, He. 862. — o omnium homo hominum ornatisime! Ph. 852. — audio diei, diem adimere aegritudinem hominibus, Hea. 442. — solum unum hoc victim senectus affert hominibus, Ad. 837. — non, si capiundos mihi sciam esse inimicos omnes homines, A. 697. — tunc hic homines adolescentulos in fraudem illicis? A. 913. — quid hoc morbi est? adeon' homines immutari ex

amore? En. 225. — hic homines prorsum ex stultis insanos facit, En. 254. — tace tu, quem ego esse infra infimos omnes puto homines, En. 490. — quos ais homines cessare? Hea. 884. — dicunt malevoli, homines nobiles cum adjuvare, Ad. 15. — nescis inescare homines, Sannio, Ad. 221. — quot me censes homines jam deverberasse usque ad necem? hospites, tum cives? Ph. 327. — per Deos atque homines! Ph. 763.

Homuncio; ego homuncio hoc non facerem? Eu. 591.

Honeste; quam in patria honeste pauper vivere, A. 800. — honeste quomodo hinc abeam, nescio, Eu. 715. — olim quam honeste potuit, tum non est data, Ph. 911.

Honestus, a, um; ita me Di ament, honestus est, Eu. 411. — honesta oratio est, A. 141. — erat forma præter cæteras honesta et liberali, A. 123. — is, ubi hanc forma videt honesta virginem, Eu. 132. — papæ! facie honesta, En. 230. — ille erat honesta facie, et liberali, En. 682. — neque honestum mihi, neque utile virgini est, He. 151. — id vero nequiquam honestum esse arbitror, He. 403.

Honos; hic pro illo munere tibi honos est habitus, Eu. 1022. — quam ego vestri honoris causa repudium alteræ remiserim, Ph. 927. — ille ubi miser famelicus videt me esse in tanto honore, En. 260. — quam ego scio esse honore quovis dignam, Hea. 687.

Hora; dum hæc dicit, abiit hora, Eu. 341. — nam præterea horam ne oppertus sis, Ph. 513.

Horreo, Horresco; totus tremo, horreoque, En. 84. — horresco

semper, ubi pultare hæc (fores), occipio miser, Ad. 637.

Horridus, a, um; capillus passus, nudus pes, ipsa horrida, Ph. 1061.

Horsum; mox noctu te adigent horsum insomnia, Eu. 219. — at! ecce Phidippum, et patrem video. Horsum pergunt, He. 450.

Hortor; te sedulo et moneo, et hortor, ne, He. 64.

Hortus; hanc in borto maceriam jubediri, quantum potest, Ad. 912.

Hospes; metuo, ut subleat hospes, A. 916. — cliens, amicus, hospes, nemo est volis? Ad. 531. — meo presidio atque hospitii, A. 845. — nunc me hospitem lites sequi, A. 812. — Callidemidem hospitem Myconium conveni, He. 432. — Myconium hospitem expecto in arce Callidemidem; He. 802. — hospitem equem Pamphilum hic habes? He. 805. — evenit senibus iter, nostro in Ciliam, ad hospitem antiquum, Ph. 67. — hunc adoriar hospitem, Ph. 604. — o optime hospes, pol, Crito, antiquum obtines, A. 819. — quocum tum uno rem habebam hospite, ahii huc, Eu. 119. — constitui cum quodam hospite, me esse illum conventuram, He. 195. — quot me censes homines jam deverberasse usque ad necem? hospites, tum cives? Ph. 328.

Hospita; num illi moleste quidpiam hæc sunt nuptiæ, propter huiusmodi hospitæ consuetudinem? A. 440.

Hostis; nupta meretrici hostis est, a viro ubi segregata est, He. 790.

Huc; mulier quædam ex Andro commigravit huc viciniam, A. 70. — dum in dubio est animus, paulo momento hæc illuc impellitur, A. 266. — ut ah illa excludar, huc

concludar, A. 387. — mox defe-
reut puerum huc aute ostium, A.
508. — incommoditas denique huc
omnis redit, A. 568. — heus,
evocate huc Davum, A. 580. —
atque huc renuntio, A. 596. —
omnia hæc nunc verba huc re-
deunt denique, Eu. 158. — quis
hie est, qui huc pergit? Eu.
228. — quum huc respicio ad
virginem, illa sese iuterea commo-
dum huc advorterat huc quum
advenio, nulla erat, Eu. 342, 343,
345. — huc deducta est ad Thai-
dem, Eu. 352. — Pamphilam ergo
huc redde, Eu. 795. — uisi ubi
ille huc salvus redierit meus par-
ticeps, Hea. 150. — me Syri pro-
missa huc induxerunt, Hea. 723.
— dum cognatus huc illinc veniret,
Ad. 677. — sane nollem huc exitum,
Ad. 779. — huc transtulit amorem,
He. 169. — tum tu nihil attulisti
huc plus una sententis? He. 462.
— renumeret dotem huc; eat! He.
502. — huc auimum ut adjungas
tuum, He. 683. — huc evoca verbis
meis, He. 720.

Hui; hui, tam cito? ridiculum,
A. 465. — bem! Cu. Civem Atti-
cam. Tria. Hui! Cu. Meam sororem,
Eu. 804. — hui! tam graves hos,
quæso? Hea. 92. — hui! Sx. Me-
tuisti; si? Ad. 217. — est similis
majorum suum. Sx. Hui! Ad. 412.
— hui! dixti pulchre, Ph. 302.
— oi! hui! nimium est, Ph. 662;
et alibi.

Hujusmodi; hæc atque hujusmodi
sum multa passa, Eu. 745. — sæpe
ex hujusmodi re quospiam familiari-
tas conflata est, Eu. 872. — hujus-
modi, obsecro, aliquid, repperi,
Hea. 339. — hujusmodi res sem-
per comminiscere, Hea. 812. —
nec quum hujusmodi unquam usus

veuit, ut consilietares malo, Ph.
504. — hie me hujusmodi esse
sciebat, Ph. 528.

Humane, Humanitus; tamen vix
humane patitur, Ad. 146. — ubi
rem rescivi, cæpi nou humanitus
tractare, Hea. 99.

Humanus, a, am; hocine est
humanum factum? sut inceptum!
A. 236. — humanum est, Ad. 472.
— jam id peccatum magnum, at
humusum tamen, Ad. 671. —
nonne ea dissimulare nos magis
humanum est, quam? He. 553. —
hæc ego putabam esse omnia hu-
maui ingenii, mansuetique animi
officia, A. 113. — homo sum:
humani nihil a me alienum puto,
Hea. 77. — si quid hujus simile
forte aliquando evenuerit, ut sunt
humans, Hea. 552.

Humerus; qui nou humerum hunc
ouero pallio, Ph. 843. — demissis
humeris esse, Eu. 314.

Humilis; ita ingui atque humiles
sumus, He. 380.

Humus; hunc (puerum) ante
januam appone. Mx. Obsecro, hu-
miue? A. 728.

Hymeneus; Hymenæum qui cau-
teut. Dr. Missa hæc face; Hyme-
næum, turbas, lampadas, tibicinas,
Ad. 909.

I.

Ibi; ibi tum filius, una aderat
frequens, A. 106. — ibi tum
exanimatus Pamphilus smorem in-
dicat, A. 131. — ubi te nou in-
venio, ibi ascendo in quemdam
excelsum locum, A. 357. — illic,
ubi nihil opus est, ibi verentur,
A. 640. — ibi tum matri parvolam
puellam dono mercator dedit, Eu.
108. — ubi miser famelicus videt,

me tam facile victum querere: ibi homo cepit me obsecrare, ut, En. 261. — subinopuit me Parmeno ibi servus, Eu. 571. — etsi subsensu id, illos ibi esse, Hea. 472. — ibi tuæ stultitiæ semper erit præsidium, Hea. 969: — ibi nunc sum, et usque id egi dudum, Hea. 985. — ut elegans est! credas animum ibi esse, Hea. 1065. — ibi usque ad necem operiere loris, Ad. 183. — ibi est. Dx. Quid ibi facit? Ad. 586. — quam ibi miseriam vidit Ad. 871. — ibi denum ita ægre tulit, ut ipsam Bæchidem, si adesset, credo, ibi ejus commiseresceret, He. 128, 129. — ibi continuo Antipho: voltisne eamus visere? Ph. 102 — ibi nunc sunt, Pb. 446; et passim alibi.

Ibidem; te ibidem pervolvam in luto, A. 779.

Idcirco; idcirco arcessor, A. 692. — idcirco huic nostro traditis est provincia, Hea. 516.

Idem, eadem, idem; tu tamen idem has nuptias perge facere ita, ut facis, A. 522. — idem Menandri Phasma dedit, Eu. 9. — animus te erga idem, ac fuit, Hea. 265. — præsens absensque idem erit, Ad. 73. — idem nunc huic operam dabo, He. 408. — idem recepit se intro, Ph. 878. — ut non cognoscas eundem esse? Eu. 226. — conservis ad eundem istunc præcipio modum, Ad. 425. — eodem die istuc verbum vere in te accidit, A. 887. — viden' me ex eodem ortum loco? En. 242. — nolim ceterarum rerum te socordem eodem modo, Ad. 699. — in eodemque mihi videntur ludo doctus, He. 203. — disciplina est eisdem, manerariæ ancillas, Hea. 300. — eademque ut esset apud te ob hoc quam gratissima, Hea. 368.

— fac eadem ut sis porro, He. 764.

— dum libido eadem hæc manet, Ph. 715. — in eadem fraudem invidens, Hea. 442. — eandem illam rationem autignam obtine, Ad. 816. — in eadem vitam te revolutum denuo video esse, He. 691. — contilenam eandem canis, Ph. 494. — an ego toties de eadem re audiam? Ad. 129. — qua via te capient, eadem ipsos capi? He. 73. — iudicium de eadem causa iterum ut reddant tibi, Ph. 404. — idem si vobis prodest, Eu. 1070. — idem istuc mihi venit in mentem, Hea. 889. — mihi idem jus æquum est esse, Ad. 805. — idem hoc argentum ingratius ei datum erit, Ph. 887. — veritus sum, Dave, abs te, ne faceres idem, quod, A. 584. — idem hoc jam Pyrrhus factisvit, Eu. 782. — idem absens facere te hoc vult filius, Hea. 164. — idem, quod ego, sentit, Ad. 570. — quod tu si idem faceres, He. 249. — tunc idem melius feceris, Ph. 426. — eodem ut jure uti senem licet quo, He. 10. — in eodem luto brastus, Pb. 779. — filium nisi sciret eadem hæc velle? A. 579. — adolescentulus sæpe eadem, et graviter audiendus, victus est, Hea. 214. — istæ eadem, quæ mihi dixti, tute dicas mulieri, Ad. 601. — utin' omnes mulieres eadem æque studeant, nolintque omnia? He. 199. — tædet jam audire eadem millies, Ph. 486.

Ideo; ideo, quia, ut vos mihi domi eritis, proinde ego ero fama foris, He. 218.

Idoneus, a, um; itane tandem idoneus tibi videor esse? A. 493. — magis esse illum idoneum, Ph. 720. — adeon' videmur vobis esse idonei? A. 759. — quod illa ætas

magis ad hæc utenda idonea est, Hea. 133. — nequeo mearum rerum initium ullum invenire idoneum, unde exordiar, He. 361.

Igitur; cur simulas igitur? A. 48. — quid igitur faciam? non eam? Eu. 46. — quid igitur facies? Ad. 750. — quid tu igitur lacrimas? He. 355. — tum igitur, dum licet, loquimini mecum, Ph. 548. — ire igitur tibi licet, Ph. 811, 812; et alibi sæpius.

Ignarus, a, um; imprudens barum rerum, ignarusque omnium, Eu. 136. — audi: ne te ignarum fuisse dicas meorum morum, Ad. 161. — ignarum censes tuarum lacrimarum esse me? He. 675. — erras, tui animi si me esse ignarum putas, He. 682. — habet bene ac pudice eductam, ignaram artis metricæ, Hea. 226.

Ignavus; quo ille abire ignavus possit longius, Eu. 662. — adeo me ignavum putas, ut? A. 277. — quid, ignave? periculum pugnare cogitas? Eu. 776. — quid homo, inquam, ignavissime? Eu. 239.

Ignis; in ignem imposita est, A. 129. — sese in ignem injicere voluit, A. 140. — accede ad ignem hunc, Eu. 85.

Ignobilis; illuc virgiuem ignobilem daret illi? Ph. 120.

Ignoro; erras, si id credis, et me ignoras, Hea. 105. — isti te ignorabant, Eu. 1088. — ut ne quid hujus rerum ignores, Hea. 269. — hæc gravia sunt, dum ignores, Hea. 1061. — utinam hæc ignoraret suum patrem! Ph. 873. — ignoratur parens, Ph. 357. — etiam nunc credis, te ignorarier? Ph. 930.

Ignoscens; quanto tuus est animus natus gravior, ignoscentior, Hea. 645.

Ignosco; scio: et pol propterea mage nunc ignosco tibi, Eu. 878. — neque ignosco, neque promitto quidquam, Ph. 1043. — scilicet istuc factum ignoscam, Hea. 647. — ignosces tamen post, Hea. 934. — si me vivum vis, pater, ignosce, Hea. 1054. — ignosce: orat: constitetur, Ph. 1034. — pater, obsecro, ut mihi ignoscas, Hea. 1051. — Syro ignoscas volo, Hea. 1068. — tuum est, mihi ignoscere, A. 680. — æquum est vos cognoscere, atque ignoscere, Eu. 42. — et cognoscendi, et ignoscendi dabitur peccati locus, Hea. 218. — ignotum est: tacitum est, Ad. 475. — ut non siet peccato mihi ignosci æquum, He. 737. — ego, esse in hac re culpam meritam non nego, sed eam, quæ sit ignoscenda, Ph. 1014.

Ignotus, a, um; in ignotum hiuc abducat locum? Ph. 547. — ego, quæ essem anus deserta, egens, ignota, Ph. 750.

Illicet; actum est! illicet! peristi! Eu. 54. — ipsa est: illicet! Eu. 347. — illicet: ne te admisce, Hea. 976. — hoc nihil est, Phædria: illicet, Ph. 208.

Illico. Vid. *Illico*.

Ilignus; lectulos in sole ilignis pedibus faciundos dedit, Ad. 587.

Illac; plenus rimarum sum, hac atque illac perfruo, Eu. 105. — hac illac circumcursa, Hea. 512.

Ille, illa, illud; horum ille nihil egregie præter cetera studebat, A. 58. — ego excludor: ille recipitur: qua gratia? nisi si illum plus, etc., Eu. 159. — ille ad famem huic ab studio stnduit rejicere, Ph. 19. — capias tu illius vestem, Eu. 370. — de illius peccatis plura dicet, Hea. 33. — quid facias illi, qui dederit damnum aut malum? A. 143. — hæc quum illi Mi-

cio dico, tibi dico, Ad. 97. — haud licebat, nisi praefinito loqui, quæ illi placeret, He. 95. — illeue indotata virginem daret illi? Ph. 121. — istam times, ne illum talem præcipiat tibi, Eu. 161. — puto et illum obsequentem, si quis recte aut commode tractaret, Hea. 152. — tu illum corrumpi sinis, Ad. 98. — Dii illum perduint! He. 441. — id viso, tun', an illi insauiant, A. 536. — tu, Parmeno, huc fac illi adducantur, Eu. 189. — Licere id facere, quod illi fecerant, putat, Hea. 21. — quod illi maledictum vehemens esse existimant, Ad. 17. — observabam mane illorum servulos, A. 83. — tute attente illorum officia fungere, Hea. 66. — nemo illorum quisquam, scito, ad te venit, He. 67. — laudem hic ducit maximam, quum illis placet, Ad. 18. — quodne perscripsi porro illis, quibus debui? Ph. 92. — illos duos olim pro re tollebas tua, Ad. 813. — hæc illa misericordia! A. 126. — quod illa ætas magis ad hæc ntenda idonea est, Hea. 133. — Audrie illi id erat nomen, A. 86. — huic prorsus illam non dat, A. 372. — egoue illam? quæ illum? quæ me? Eu. 65. — ille invitns illam duxerat, He. 142. — ea res disjuncti illum ab illa, He. 161. — huic illæ lacrymæ! A. 126. — illæ sunt relictæ, Hea. 243. — illæ mulieres sunt ferme, ut pueri, levi sententia, He. 312. — ubi illæ sunt? Ph. 748. — una illarum propere præcucurrit, He. 371. — illis crucibus nuuc referam gratiam? Eu. 383; Ph. 726. — at at! hoc illud est! A. 125. — quid illud mali est? Eu. 547. — ibit ad illud illico, quo, Hea. 487. — o scelera! illud vide, Ad. 229. — illud mihi ar-

gentum rursum jube rescribi, Ph. 912. — tibi perdere talentum hoc pacto satius est, quam illo minam, Hea. 475. — illa cum his amittenda sunt, Hea. 325 — illa, quæ antehac facta sunt, omitte, Ad. 88; et amississime alibi.

illi pro illic; ego illi maxumam partem feram, Ad. 117.

illiberalis; servum hand illiberallem præbes te, Ad. 890. — ex illan' familia tam illiberalis facius esse ortum? Ad. 450.

illiberaliter; factum a vobis illiberaliter, Ad. 668. — quam is aspernatur nuuc tam illiberaliter, Ph. 371.

illic (adverb.); illic, ubi nihil opus est, ibi verentur, A. 640. — facile hic plus mali est, quam illic homi, A. 722. — quid illic homi; nna litigant! A. 747. — mater mea illic mortua est nuper, Eu. 130. — nam nihil est, illic quod moremur diutius, Hea. 834. — quid illic jamdudum gnatus cessat cum Syro? Hea. 883. — prius uox oppressisset illie, quam huc revorti posset: ubi me illic non videbit, Ad. 527, 528. — quonam? Sy. Illic, ubi etiam caprificus magna est, Ad. 579. — neque illic fabrica ulla erat, Ad. 720. — eo pacto prorsum illic alligaris filium, Ad. 848. — illic hand licebat, nisi præfinito loqui, He. 94. — multo melius hic quæ sunt, quam illic, ubi sum assidue, scio, He. 217. — frustra illic expectet, He. 438. — ineptus, dum illic sedeo, He. 771. — interea dum sedemns illic, Ph. 91. — quid illic tam diu, quæso, commoraber? Ph. 571.

illic, illæ, illoc; bene illic est huic rei caput, A. 459. — ubi illic est scelus, qui me perdidit? A.

609. — ubi illic est? A. 744. — quis illic est, procul quem video? Ad. 439. — mirum, ni illoc homine quoquo pacto opus est, Eu. 1082. — mihi illic vere ad rastrum res redit, Hea. 932. — illic fidem nunc vestram implorat, Ad. 490. — nimis illic licentia evadet in magnum malum, Ad. 510. — illancie mulierem alere? Hea. 751. — illuc est saperel Eu. 781. — jocon' an serio illic dicat, nescio, Hea. 541.

Illicio; tunc hic homines adulescentulos, in fraudem illicis? A. 913.

Illico, *illicone*, (vel *Illico*); percussit illico animum, A. 125. — nunc, postquam videt nuptias apparari, missa est ancilla illico, A. 515. — is, ubi hanc videt virginem, pretium sperans, illico prodicit, vendit, Eu. 130. — quid ille? Tr. Mutus illico, Eu. 417. — illa illico, ubi me accepit, ad se abducit, Eu. 576. — oculi illico effodientur, Eu. 739. — inscripsi illico sedes mercede, Hea. 144. — illico abduxi ad cenam, Hea. 182. — æquum esse censent, nos jam a pueris illico nasci senes, Hea. 214. — ibit ad illud illico, quo, Hea. 487. — abiturum se abs te illico minabitur, Hea. 489. — mihi ostendisti, illico, eum esse, Hea. 616. — postquam aspexi, illico cognovi, Hea. 655. — senex resciscet illico, Hea. 697. — Baechis consecuta est illico, Hea. 906. — otiose nunc jam illico hic consisto, Ad. 157. — testes faciet illico, vendidisse me, Ad. 204. — argentum annumeravit illico, Ad. 370. — homini illico lacrumæ cadunt, Ad. 538. — ubi eam vidi, illico accedo, Ad. 621. — sensi illico, id illas suspicari, Ad. 626. — postquam alienum abs sese vi-

det, magis prociac facta illico est, He. 159. — si quando ad eam accesserat confabulatum, fugere e conspectu illico, He. 182. — nostra illico it visere ad eam, He. 188. — servum illico introisse dicent, He. 332. — postquam me aspexere ancillæ advenisse, illico lætæ exclamant, He. 367. — corripui illico me inde lacrumans, He. 376. — extimui illico, He. 825. — revocamus hominem. An. Sts illico, Ph. 195. — illi datum est argentum? Dr. Curavi illico, Ph. 795. — quid? illicone credere ea oportuit te? Eu. 1011.

Illinc; grandiuscula jam profecta est illinc, A. 816. — ubi poterit, se illinc subducat, scio, Eu. 628. — ubi illinc, spero, redieris, Ad. 227. — ubi illinc rediero, nihil est, Ad. 233. — dum cognatus huc illinc veniret? Ad. 678. — illinc huc transferetur virgo, Ad. 735. — vix me illinc abstraxi, He. 297.

Illiusmodi; næ illiusmodi jam nobis magna civium penuria est, Ad. 442.

Illoc; quum illoc advenio: solitudo ante ostium, A. 362.

Illic; filium perduxere illuc meum, A. 81. — dum in dubio est animus, paulo memento huc illuc impellitur, A. 266. — amabo, ut illuc transeas, ubi illa est, Eu. 537. — pro illo jubeam me illuc deducier, Eu. 572. — accede illuc, Parmenu, Ad. 169. — illuc, quæso, redi, quo cæpisti, Ad. 191. — coemisse, hinc quæ illuc veheres, multa, Ad. 226. — psaltriam una illuc mecum hinc abstraham, Ad. 847. — eo recta via equidem illuc, Ph. 310.

Illudo; satis superbe illuditis me, Ph. 914. — dum studeo obsequi

tibi, pene illius vitam filie, A. 824. — dignam me putas, quam illudas? Hea. 741. — adeon' videmur vobis esse idonei, in quibus sic illodatis? A. 759. — alciscar; ot ne impune in nos illuseris, Eu. 941.

Illuvies; una ancillula erat, panis obsita, neglecta, immunda illuvie, Hea. 295.

Imber; Jovem quo pacto Deos misisse aiunt quondam in gremium imbrem aureum, Eu. 585.

Imbrus; interea in Imbro moritur cognatus senex horunc', He. 171.

Immemor; quasi exprobratio est immemoris beneficii, A. 44. — num immemores discipuli? A. 478.

Immerens; iocitum, offerre injuriam tibi me immerenti, iniquum est, He. 740.

Immerito; suspicio de me incidit: neque ea immerito, Ad. 619. — me abs te immerito esse accusatam, resciscas. La. Scio, Te immerito? He. 208, 209. — vide, quam immerito aegritudo hæc oritur mihi abs te, He. 223. — hic video me esse inuisam immerito, He. 597. — nec leviozem vobis (guatum) viderier immerito, He. 760. — jamdudum te omnes nos accusare audio immerito: et horam me omnium immeritissimo, Ph. 290.

Immisericorditer; factum a vobis duriter, immisericorditerque: atque etiam illiberaliter, Ad. 667.

Immo; nempe ut curentur recte hæc. St. Immo aliud, A. 30. — quid? hoc intellexit'. Da. Immo callide, A. 201. — immo abi intro: ibi me opperire, A. 524. — immo melius, spero, A. 620. — immo etiam, A. 657, 675, 710. — immo enim onnc quam maxime abs te

postolo, ut, A. 825. — immo vero indignum jam facius faxo ex me audias, A. 856. — immo enim vero infelicitur, En. 329. — immo enim si scias, En. 355. — ubi? domiu'? Cu. Immo apud libertum Discum, Eu. 608. — credin'? Gz. Immo certe, En. 811. — immo habui, Chreme, Hea. 94. — immo ad tuam matrem abducetur, Hea. 335. — immo si scias, Hea. 447, 770. — oon potest. Immo optome, Hea. 677. — immo, ut recta via rem narret ordine, Hea. 706. — immo, aliis si licet, tibi noo licet, Hea. 797. — immo abeat multo malo, quovis gentium, Hea. 929. — immo et ibi nunc sum, Hea. 985. — an dubitas, Clitipho? Cu. Immo, otrum volt, Hea. 1060. — immo hercle extorque, Ad. 484. — immo ego ibo, Ad. 606. — immo hercle ita nobis decet, Ad. 932. — non mea opera, neque pol culpa eveoit. La. Immo maxime, He. 228. — an conveniam modo? Pa. Immo, quod constitui, He. 437. — immo vero abi, He. 726. — nescis, Parmeno. Par. Immo vero scio, He. 878. — immo enim nemo satis pro merito gratiam regi refert, Ph. 338. — sicine hunc decipis? Do. Immo enim vero hic me decipit, Ph. 527. — immo non potuit melius pervenirier eo, quo, Ph. 639. — immo etiam dabo, quo magis credas, Ph. 876. — immo vero uxorem tu cedo, Ph. 935. — immo, ut meam jam scias sententiam', Ph. 1042. — immo vero pulchre discedo, et probe, et præter spem, Ph. 1046; passim alibi.

Immodestus; vel heri in vino, quam immodestus fuisti! quam molestus! Hea. 568.

Immortali; pro Deum immorta-

lium! Ph. 351. — Di immortales! homini homo quid præstat, Eu. 132. — pro Di immortales! Ad. 448; Ph. 1007.

Immortalitas; mihi immortalitas parta est, A. 963.

Immundus, a, um; una ancillula erat, pannis obsita; neglecta, immunda illavie, Hea. 195.

Immutor; sinam coactum egestate ingenium immutariet? A. 175. — quid hoc morbi est? adeon' homines immutariet ex amore, ut? Eu. 225. — continuo voltum earum sensi immutari omnium, He. 369. — non possum immutariet, Ph. 206. — id mutavit, quia me immutatum videt? A. 242. — hæc (forma) ubi immutata est, animum alio conferunt, Hea. 390.

Imparatus; ut ne imparatus sim, si adveniat Phormio, Ph. 314. — hiccine me si imparatum in veris nuptiis adortus esset! A. 479. — ita nunc imparatum subito tanta te independent mala, Ph. 180.

Impedimentum; mihi impedimentum estis, A. 709.

Impedio; tot me impediunt curæ, A. 160. — qui me et se hisce impedit nuptiis! Ph. 442. — viden' me tuis consiliis miserum impeditum esse? Da. At jam expediam, A. 619. — impeditum in ea expedi animum meum, He. 197. — tu rem impeditam et perditam restituas? A. 621. — minime mirum, adeo impeditæ sunt, Hea. 145.

Impello; olim quidem te causas impellebant leves, ut, He. 426. — quid si reddet? Gz. Tu impulisti, Ph. 320. — non impulit me, hæc nunc omnino ut crederem, A. 525. — mater quæ te impulit, He. 625. — quod ut facerem, egestas me impulit, Ph. 732. — quam timeo,

adventus bujus quo impellat patrem, Ph. 607. — qui illum ad laborem impulerim, Hea. 165. — ncu me cupidum eo impulisset, quod, Ph. 158. — dum in dubio est animus, paulo momento huc illuc impellitur, A. 266. — hac fama impulsus Chremes, nltro ad me venit, A. 99. — verum vide; ne impulsus ira prave insistas. Pa. Quibus iris impulsus? He. 484, 485. — forma impulsus nostra, nos amatores colunt, Hea. 389.

Impendeo; ita nunc imparatum subito tanta te independent mala, Ph. 180.

Impendio; impendio magis animus gaudebat mihi, Eu. 587.

Impense; illi invidere misere. Verum unus tamen impense, Eu. 413. — minus videtis, magis impense capitis, Ad. 998.

Imperator; imperatoris virtutem noveram, et vim militum, Eu. 777. — haud convenit una ire cum amica imperatorem in via, Eu. 495.

Imperius, a, um; homine imperito nunquam quidquam injustius, Ad. 99. — tunc hic homines adolescentulos, imperitos rerum, in fraudem illicis? A. 913. — neque ita imperita, ut, quid amor valeat, nesciam, Eu. 880.

Imperium; eone es ferox, quia habes imperium in belluas? Eu. 415. — si meum imperium exsequi voluisses, Hea. 635. — errat longe, qui imperium credat gravius esse aut stabilius, Ad. 66. — nec meum imperium: age, mitto imperium: non simultatem meam revereri saltem? Ph. 232. — mater, cujus sub imperio est, mala, Hea. 233. — hem! satis pro imperio! quisquis es, Ph. 196.

Impero; animo nunc jam otioso

esse impero, A. 864. — jubeo, cogo, atque impero, Eu. 389. — sed numquid aliud imperas? Eu. 213. — bonam atque justam rem oppido imperas, Hea. 704. — mihi, ne abscedam, imperat, Eu. 578. — non imperabat coram, quid, A. 491. — quantum imperavi, date, A. 485. — imperavi egomet mihi omnia assentari, Eu. 252. — quam volo, simul imperabo, Eu. 493. — quod imperabit, facito, Hea. 828. — quidvis oneris impone, impera, A. 899. — pater, omnia faciam: impera, Hea. 1057. — quin tu, quod faciam, impera, Ph. 223. — ut te cogam, quam ego imperem, facere, He. 244. — sto expectans, si quid mihi imperent, Eu. 594. — hoc qui nequit, fateatur se nescire imperare liberis, Ad. 77.

Impertio; Impertior; plurima salute Parmenonem summum suum impertit Gnatho, Eu. 271. — cesso heram hoc malo impertiri propere? Ad. 321.

Impetro; quum istuc, quod postulo, impetro cum gratia, A. 423. — orabo gūato uxorem: si impetro, A. 529. — postquam eis mores ostendi tuos, impetravi, Eu. 209. — perpulistis me: impetrasti: incōpi; dum res tetulit, A. 834. — huic orabo: huic supplicabo: credo, impetrabo, ut, A. 314. — id impetrabis. Dixi, Ph. 452. — videndum est, ne minus propter iram hanc impetrem, quam possiem, He. 729. — quid nī? si nihil impetres, A. 316. — quod vos jus cogit, id voluntate impetret, Ad. 491. — quasi hoc te orando a me impetrare oporteat, A. 367. — ego impetrare nequeo hoc abs te hidum, saltem ut concedas solum? Eu. 181. — sinite impetrare me, He. 52.

Impingo; dicam tibi impingam grandem, Ph. 439.

Impius; ubi ego illum scelerosum, misera, atque impium inveniam? Eu. 643.

Imploro; illac fidem nunc vestram implorat, Demea, Ad. 490.

Impluvium; in alienas tegulas venisse clanculum per impluvium, Eu. 589. — anguis per impluvium decidit de tegulis, Ph. 706.

Impono; quidvis oneris impone, impera, A. 899. — audacissime oneris quidvis impone, et feret, Ph. 560. — in ignem imposita est; fletur, A. 129.

Importunus; importunitatem spectate anicula, A. 231.

Importunus; immo ille fuit senex importunus semper, Hea. 207.

Impotens; te novi, quam esse solas impotens, Hea. 371. — adeon impotenti esse animo, ut? A. 881.

Impotentia; propter suam impotentiam se semper credunt negligi, Ad. 609.

Improbus; tum si quis magistrum cepit ad eam rem improbum, A. 192. — vitium est oblatum virgini olim ab nescio quo improbo, He. 383.

Improvise; de improvise nuptiis, A. 361. — quasi de improvise respice ad eum, A. 418. — ubi de improvise interventum est mulieri, Hea. 281. — intervenit homo de improvise, Ad. 408. — hoccine de improvise mali mihi obijci tantum? Ad. 612. — gaudeo, tantam fortunam de improvise esse his datam, Ph. 883.

Imprudens; et me, et te imprudens, perdidit. Cu. Itane imprudens? A. 536, 537. — imprudens harum rerum, ignarusque omnium, Eu. 136. — praeterea imprudens vil-

lam, Eu. 633. — vide sis, ne quid imprudens ruas, Hea. 369. — ne forte imprudens faciam, quod nolit, Ad. 715. — hoc imprudens feci, He. 878. — plus hodie boni fesi imprudens, quam sciens aule, He. 881. — probe horum facta imprudens depinxit seux, Ph. 368. — imprudens timuit adolescens, Ph. 294. — dolet dictum imprudenti adolescenti et libero, Eu. 430. — conveniam Pamphilum, ne de hac re pater imprudentem opprimat, A. 227. — certo scio, te inscientem, atque imprudentem dicere, ac facere omnia, Hea. 633. — scientem, an imprudentem, Ph. 659. — eo perperam olim dixi, ne vos forte imprudentes foris effutiretis, Ph. 744.

Imprudens; ad flammam accessit imprudentius, satis cum periculo, A. 130.

Imprudencia; peccatum imprudentia est poetæ, Eu. 27.

Impudens; Sycophanta impudens, Hea. 38. — adeon' te esse incogitantem, atque impudentem? Ph. 498. — eho tu impudens, non satis habes? A. 712. — quid agis, inquam, homo impudens? Eu. 425. — eho! paululum, impudens? Eu. 855. — o hominis impudenciam audaciam! Hea. 313. — vide! si non, quum aspicias, os impudens videtur, Eu. 837. — tum istuc os tuum impudens videre nimium vellem, Eu. 597. — ibi tum eorum impudentissima oratio est, A. 636.

Impudenter; mirum vero, impudenter mulier si facit meretrix? A. 757.

Impudentia; tu sola exorere, quæ perturbes hæc, tua impudentia, He. 213.

Impulsor; tum Syrum impulso-

rem, vah, quibus illum lacerarem modis! Ad. 316. — me impulsore hæc non facit, Eu. 987. — nie impulsore hanc cmtam esse sit, Ad. 562.

Impulsus (subst.); ubi duxere impulsu vostro, vostro impulsu easdem exigunt, He. 242. — impulsu duxisti meo, He. 687.

Impune; tunc impune hæc facias? A. 912. — credin' te impune habiturum? Eu. 851. — ulciscar, ut ne impune in nos illuseris, Eu. 941. — siquidem istuc impune habueris, Eu. 1018. — hoc licet impune facere huic, illi non licet, Ad. 828. — impune optare istuc licet, He. 464. — crederem mihi impunius licere, Hea. 560.

Impuratus; impuratus me ille ut etiam irrideat? Ph. 668. — tum hunc impuratum poterimus nostro modo ulcisci, Ph. 961.

Impurus, a, um; persuasit ille impurus, sat scio, Ad. 361. — conveni hodie hominem haud impurum, Eu. 235. — o hominem impurum! Ad. 184, 305. — impurum vide, quantum valet, Ph. 985. — hominem istum impurissimum quamprimum absolvitote, Ad. 282. — ea serviebat lenoni impurissimo, Ph. 83. — pergiu' hero absenti male loqui, impurissime? Ph. 372. — erat hic Coriuthianus, haud impura, Hea. 629.

In; in eo disputant, A. 15. — fere in diebus paucis Chrysis moritur, A. 104. — hanc mihi in manum dat, A. 297. — sequere nie iutro, ne in mora illi sis, A. 468. — ego in portu navigo, A. 481. — id oro te, in commuue ut consulas, A. 549. — in quibus sic illudatis? A. 760. — omnia res est jam in vado, A. 847. — in tempore ipso

mihi advenis, A. 976. — in hoc biduum, Thais, vale, Eu. 190. — sese huc advorterat in nostram plateam, Eu. 344. — audieras? Gn. Sæpe; et fertur in primis, Eu. 429. — coimus, in hunc diem ut de symbolis essemus, Eu. 540. — ut unguibus illi in oculos inoleam venefico! Eu. 648. — si vim faciet, in jus ducito, Eu. 767. — ut contumeliam tam insignem in me accipiam? Eu. 770. — ubi vidi, me in pedes, quantum queo, in angustum, Eu. 843, 844. — in diem istuc, Parmeno, est fortasse, Eu. 1019. — que tot res in unum conclusit diem? Eu. 1046. — perfice hoc, ut hæream in parte aliqua apud Thaidem, Eu. 1054. — quod agrum in proximo hic mercatus es, Hea. 54. — in Asiam ad regem militatum abiit, Hea. 117. — servolum ad eam in urbem misit, Hea. 191. — pessime istoc in te atque in illum consulis, Hea. 437. — intendenda in senem est fallacia, Hea. 513. — amici quoque res in tuto ut collocetur, Hea. 689, 695. — consulere in longitudinem, Hea. 965. — victus, vestitus, quo in tectum te receptes, Hea. 970. — eum hic locum sumpsit sibi in Adelpbos, Ad. 11. — malleum auferre potius in præsentia, Ad. 223. — potius, quam venias in periculum, Ad. 241. — etiam de sorte nunc venio in dubium miser? Ad. 244. — ab, vereor coram in os te laudare amplius, Ad. 270. — ut iram hanc in eos evomam, Ad. 313. — capite in terram statuerem, Ad. 317. — credo abductum in ganeum aliquo, Ad. 360. — dedit in sumtum dimidium minæ, Ad. 371. — credebas, illam in cubiculum iri deductum domum? Ad. 698. — in-

terea in angulum aliquo abeam, Ad. 789. — que tibi putaris prima, in experiundo repudies, Ad. 862. — obsecundare in loco, Ad. 999. — huc raro in urbem commeat, He. 175. — Non visam uxorem, quum in proximo hic sit ægra? He. 341. — de reducenda id facias, quod in rem sit tuam, He. 391. — ea me abstenuisse in principio, quum data est, He. 411. — tibi id in manu est, ne fiat, He. 493. — forma in tenebris nosci non quita est, He. 573. — opportune te mihi in ipso tempore ostendis, He. 627. — non potest transdere hominem in otium, Ph. 2. — in medio omnibus palmam esse positam, Ph. 17. — huc me cogerem protinus in pedes, Ph. 191. — in me omnem iram deriverem scio? Ph. 323. — ego, que in rem tuam sint, ea velim facias. Restitui in integrum, æquum est, et bonum, Ph. 449, 451. — dic, quid velis dari tibi in manum? Ph. 633. — præsens quod fuerat malum, in diem abiit, Ph. 780. — in jus ambula. Pu. In jus! Ph. 935, 936. — in jus eamus. Pu. In jus! Ph. 980. — nisi sequitur, pugnos in ventremingere, Ph. 987; sapius alibi.

Inanis; laborem inane ipsus capit, He. 344.

Inaudio; ego quoque illam inaudivi fabulam, Ph. 876.

Incedo; nova nunc religio in te istæ incessit, cedo? A. 732. — virum bonum eum Parmenonem incedere video, En. 917.

Incendo; loquarne? incendam. Taceam? instigem, Ph. 187. — ut illius animum cupidum inopia incenderet, Hea. 367. — incedor ira, esse ausam facere hæc te in iussu meo, He. 562. — quam id loqui, quo magis libido frustra in-

cendatur tua? A. 309. — hisce ego illam dictis ita tibi incensam dabo, ut, Ph. 973.

Inceptio; inceptio est amentium, haud amantium, A. 218.

Incepto; quid inceptas, Thraso? En. 1024. — heia! sudabis satis, si cum illo inceptas homine, Ph. 628. — fabulam inceptat, A. 927. — quid hæc inceptat? Hea. 734. — vab! vide, quod inceptet facinus, Hea. 600.

Inceptor; o mearum voluptatum inventor, inceptor, perfector! En. 1034.

Inceptum; hocine est humanum factum aut inceptum! A. 236. — etsi illud inceptum, animi est prudentis signum, et non instronui, Hea. 179. — ut te Dii, Demque, cum tuo istoc invento, cumque incepto perduint! Hea. 811.

Incertus, a, um; quam insistant viam? incertus sum, Eu. 295. — postquam acrius poter instat, fecit animi ut incertus foret, He. 121. — quid dicam hisce? incertus sum, He. 450. — de uxore incertus sum etiam, quid sim facturus, He. 614. — utrum stultitia facere huic dicam: scientem, an imprudentem: incertus sum, Ph. 659. — me certiores fac: ne incertus siem, Ph. 674. — ut veni, itidem incertum amisti, He. 251. — quod quidem me factum consilii incertum facit, Ph. 577. — domum revortor morans, atque animo fere perturbato, utque incerto, Hea. 123. — spe incerta certum mihi laborem sustuli, He. 17. — filiam ut darem in seditionem, atque incertas nuptias, A. 832. — hei mihi! incertum est quid agam. My. Misera timeo, incertum hoc quorsum accidat, A. 264. — nunc habeam, nec ne, incer-

tum est, Hea. 95. — quia enim incertum est etiam, quid se faciat, Hea. 188. — incertum est, quid agam, Pl. 239. — quæ nunc sunt certa ei consilia, incerta ut sient, A. 391. — incerta hæc si tu postules ratione certa facere, nibilo plus agas, quam, Eu. 61. — incertior sum multo, quam dudum, Ph. 459.

Incido; redeunti ex ipsa re mihi incidit suspicio, A. 360. — qui isthæc tibi incidit suspicio? A. 502. — verum, ut aliud ex alio incidit, Hea. 598. — tanta nunc suspicio de me incidit, Ad. 617. — jocularium in malum insciens præne incidi, A. 784. — ego in eum incidi infelix locum, ut, Ph. 175. — in eandem fraudem, ex hac re, atque ex illa, incides, Hea. 442. — quodcumque inciderit in mentem, volet, Hea. 484. — utinam ne Phormioni id suadere in mentem incidisset, Ph. 157. — ut nunquam ulla amoris vestro incidere possit calamitas, Hea. 35.

Incipio; vos semotim: nos soli; incipit, A. 285. — narrationis incipit mihi initium, A. 711. — cuius causa hæc incipit, A. 774. — Incipi: dum res tetulit, A. 834. — hac illi spe hoc inceperunt! Ad. 228. — jam tum inceperat turba inter eos, Eu. 724. — quid faciam miscr? quidve incipiam? Eu. 966. — quid, si hoc nunc sic incipiam? nihil est, Hea. 676. — verum si incipies, neque pertendes naviter, Eu. 51. — itane idoneus tibi videtur esse, quem tam aperte fallere incipias dolis? A. 494. — hæc, dum incipias, gravia sunt, Hea. 1060. — an me (landem), qui ausus sim incipere? Eu. 1044. — quod sensisti illos me incipere fallere, Hea. 495. — hocine incipere Æschinum? Ad. 238. — Haruspex vetuit

aliquid novi negoti incipere, Ph. 708. — turpe inceptu est, Ph. 456. — quidam incepturns? A. 725. — quæ (amicitia) incepta a parvis, cum ætate accrevit simul, A. 540. — sine l inceptum est: perfice hoc mihi perpetuo, Hea. 863. — nuptiarum gratia hæc sunt ficta, atque incepta, Ad. 838. — in re incipiunda ad defendendam noxiam, Ph. 225.

Inclementer; tum si quis est, qui dictum in se inclementius existimabit esse, Eu. 4.

Incogitans; quod ui fuisset incogitans, Ph. 155. — adeon' te esse incogitantem, atque impndentem, ut? Ph. 498.

Incolumis; posthac incolumem sat scio fore me, A. 613. — parentes, patriam incolumem, Hea. 194.

Incommode; incommode hercle. Ch. Immo infeliciter, Eu. 329. — quia tam incommode illis fors obtulerat adventum meum, He. 370. — incommode mihi nuptiis evenit, He. 839.

Incommoditas; incommoditas denique hæc omnis reddit, A. 568. — quot incommoditates in hac re accipies, nisi caves? Hea. 933.

Incommodo; magis id adeo, mihi ut incommodet, quam ut obsequatur guato, A. 162.

Incommodum; mihi veniebat in mentem ejus incommodum, Ph. 651. — hic tibi nihil est quidquam incommodi, He. 400. — meditata mihi sunt omnia mea incommoda, Ph. 248. — incommoda, atque injurias viri omnes ferre, He. 165. — multa ex quo fuerint commoda, ejus incommoda æquum est ferre, He. 841. — ex incommodis alterius sna vt comparent commoda? A. 629.

Incommodus, a, um; non tute incommodam rem, ut quæque est, in animum inducas pati? He. 603. — non dici potest, quam re ipsa navigare incommodum est, He. 417. — hoc ego proferre, incommodum mihi esse arbitror, He. 153. — ain' tn, tibi hoc incommodum evenisse iter? He. 415. — incommoda alia sunt dicenda, Parmeno, Eu. 330.

Incredibilis, e; incredibili re, atque atroci percitus, He. 377. — vin' me istuc tibi, etsi incredibile est, credere? Hea. 624. — præter spem, atque incredibile hoc mihi obtigit, Ph. 239. — incredibile est, quantum herum anteo sapientia, Ph. 247. — incredibilia Parmeno modo quæ narravit, Eu. 1048.

Incurvus; accurrit ad me, incurvus, tremulus, labiis demissis, gemens, Eu. 336.

Incusus; quid me incusas, Clitipho? Hea. 962. — nos jamdudum hic te absentem incusamus, qui abieris, Ph. 471. — ferme eadem, quæ tute dudum coram me incusaveras, Ph. 913.

Inde; redeo inde iratus, A. 137. — si te inde exemerim, ego pro te molam, A. 180. — puerum inde abiens conveni Chremis, A. 369. — Parssiti personam inde ablatam et Militis, Eu. 26. — ecqua inde parva perisset soror? Eu. 521. — inde ad jurgium, Eu. 626. — quum inde abeo, jam tum inceperat turba, Eu. 724. — inde omnibus signum dabo, Eu. 780. — inde item in (angiportum) aliud, inde in aliud, Eu. 844, 845. — hæc inter nos nuper notitia admodum est: inde adeo, quod, Hea. 54. — jam inde usque a pueritia, Hea. 183. — jam inde ab adolescentia, Ad. 41. — inde ego hunc majorem adoptavi

mibi, Ad. 47. — homo amiens nobis jam inde a puero, Ad. 441. — corripui illico ne inde laetumans, He. 377. — inde est cognitio facta, He. 831. — filium inde hunc natum, He. 833. — dum inde iret domum, Ph. 90. — neque quo modo me inde extraham, Ph. 181. — inde ibo ad forum, Ph. 312. — patruus interea inde huc egreditur foras, Ph. 877. — inde hisce ostendam me, Ph. 891. — inde filiam suscepit jam unam, Ph. 1006.

Indicium; nam mihi, quale ingenium haberes, fuit indicio oratio, Hea. 384. — indicio de se ipse erit, Ad. 4. — id anus fecit indicium mihi, Ad. 620. — id nunc res indicium huc facit, He. 546. — ego met meo indicio, miser hodie perii, Eu. 1023. — quum illi periculi nihil ex indicio siet? He. 386.

Indico; qui stultum adolescentulum uoluntas flagitiis, et eundem indicas, Eu. 1021. — bene dissimulatum amorem et eelatum indicat, A. 131. — num ejus color pudoris signum indicat? A. 880. — res ipsa indicat, Eu. 658, 704; Ad. 339. — quod te scire, ipsa indicat res, He. 395. — res indiesbit, Eu. 469. — ni miserum insuper etiam patri indicares, Eu. 1013. — hic prius se indicarit, quam ego argentum effecero, He. 383. — quae enpiebat de sorore ejus indicare, Eu. 621. — id nosmet ipsos indicare, placabilis est, Ph. 960. — non me hanc rem patri, ut ut erat gesta, indicasse? Ad. 633. — indicans, te amare, et ferre non posse, Eu. 53.

Indicens, Indictus; non me indicente haec sunt, Ad. 509. — quod dietum, indictum est, Ph. 950.

Indicus; elephantis quem Indicus praefecerat, Eu. 413.

Indigeo; quasi tu hujus indigeas patris, A. 892.

Indigne; facis adeo indigne injuriam illi, Hea. 565. — cui miserum indigne per vim vitium obtulerat, Ad. 309. — illi miserum, indigne factam injuriam contexeris, He. 401. — vereor, hera, ne indigne injuria afficiatur, Ph. 729. — an quidquam hodie est factum indignius? Ph. 1008. — clamant omnes, indignissime factum esse, Ad. 92.

Indignus, a, um; nam etsi ego digna hac contumelia sum maxime, at tu indignus, qui faceres tamen, Eu. 865. — injurandum dabitur, te esse indignum injuria hae, Ad. 167. — nunc non credis, indignis nos esse irrisas modis? Eu. 709. — indignum indignis, Ad. 167. — conscia mihi sum, neque rem ullam intercessisse, illa aut me indignam, Ad. 350. — sese esse indignam deputat matri meae cui concedat, He. 477. — absenti tibi te indignas, seque dignas contumelias nunquam cessavit dicere, Ph. 376. — facinus indignum! Ad. 673. — quam indignam facinus! Ph. 510. — facinus indignum, sic circumiri! Ph. 612. — adeon' hoc indignum tibi videtur? Ph. 1039. — venit Chremes postridie ad me, elamitana, indignum facinus! A. 145. — indignum jam facinus sexo ex me audias, A. 856. — o indignum facinus! Eu. 70. — o facinus indignum! Ad. 74; He. 376. — facinus indignum! Ad. 448. — facinos idiguum, et malum! Ph. 1007. — quae futura exempla dieunt in eum indigna? Eu. 945. — haec te admittere indigna genere nostro! Ad. 410.

Indiligens, Indiligenter; vereor, ne indiligens nimium sis, Ad. 688.

— pol mei patris bene parta indiligenter tutatur, Ph. 787.

Indotatus, a, um; primum indotata est, Ad. 346. — virgo nihil habet. Et ducenda indotata est? Ad. 733. — illeue indotatam virginem, atque ignobilem daret illi? Ph. 120. — vos me indotatis modo patrocinari fortasse arbitramini: etiam dotatis soleo, Ph. 937.

Inducit; in amore hæc insunt vitia: indneis, bellum, pax rursum, Eu. 60.

Induco; mea sic est ratio, et sic animum induco meum, Ad. 68. — quæ dicis, omnia esse, ut dicis, animum induco, He. 264. — cum esse questum, in animum induxi, maximum, Hea. 49; He. 50. — unquam te aliter, atque es, in animum induxi meum, Ad. 599. — si ita istuc animum induxti esse utile, A. 573. — olim istuc, olim, quum ita animum induxti tuum, A. 885. — pergravia esse in animum induxti tuum, He. 292. — animum rursum ad meretricem induxti tuum, He. 689. — satis, pol, proterve me Syri promissa huc induxerunt, Hea. 723. — ita animum induxerunt, ocerus omnes esse iniquas, He. 277. — causam hanc justam esse animum inducite, Hea. 41. — vide, quo me inducas, A. 400. — oro, ut ne illis animum inducas credere, A. 836. — obsecro, mi quate, ne istuc in animum inducas tuum, Hea. 1030. — non tute incommodam rem in animum inducas pati? He. 603. — hinc animum assentari induxeris, Eu. 490. — nunquam eredidi fore, ut hæc ille viva posset animum inducere uxorem habere, He. 99.

Indulgeo; nimis me indulgeo, Eu. 222. — nimium illi, Menedeme, indulges, Hea. 862. — vestitu ni-

mio indulges, Ad. 63. — dum nulla alia delectatio, quæ propior esset, te indulgebant, tibi dabant, Hea. 990. — id fieri, ex assentando, indulgendo, et largiendo, Ad. 993.

Induo; is dedit mihi hanc vestem: meam ipse induit, Eu. 701. — tuam vestem detraxit tibi? ea est indutus? Eu. 707. — ubi vestem vidit illam esse eum indutum pater? Eu. 1015.

Industria; si erit adiutrix nostræ industriæ, He. 32. — facite, æquanimis poetæ ad scribendum augere industriam, Ad. 25. — Paulum interesse censes, ex animo omnia facias, an de industria? A. 797.

Ineo; ego lepidus in eo gratiam, Ad. 918. — adibo, atque ab eo gratiam hanc inibo, Eu. 557. — hæc, quum rationem ineas, quam sint suavia, Ph. 344. — ut gratiam ineat sine suo dispendio, et mihi prosit? He. 796. — cave, ne falsam gratiam studeas inire, Hea. 303. — oro, ut beneficium verbis initum dudum, unne re comprobes, A. 826. — ratio de integro ineunda est mihi, Hea. 674.

Ineptia; ut video ego tuam ineptiam, Ad. 753. — usque adeo ego illius ferre possum ineptias, et magnifica verba, En. 740. — ad panem ut redeam, ac mittam illius ineptias, Ph. 647.

Ineptio; ineptis. Deliras. Insanis? Aufer. Satiū sanus es? Ad. 938. — haud desinam, donec perfecero hoc. Pu. Ineptis, Ph. 420.

Ineptus, a, um; hoc nemo fuit minus ineptus, magis severus, Eu. 227. — ne ineptus, ne protervus videar, Hea. 577. — nimium ineptus es, Ad. 63. — ineptus hodie dum illic sēdeo, He. 803. — age, ineptel Eu. 311; Ad. 272. — quid

vos, malum! ergo me sic ludificamini, inepti? Ph. 948. — est hercle inepta ne dicam dolo, atque absurda, Ad. 376. — inepta levitas patris, et facilitas prava, Ad. 391. — aut ullam causam, ineptam saltem, falsam, iniquam, A. 257. — eho, inepta, nescis quid sit actum? A. 793. — quid est, inepta? Eu. 1006. — miror, quomodo tam ineptum quidquam tibi in mentem venire poterit, Hea. 1007. — etsi hoc mihi pravam, ineptum, absurdum videtur, Ad. 949. — inepta hæc esse, nos quæ facimus, sentio, Ad. 431.

Iners; quandoquidem tam iners, tum nulli consilii sum, A. 610. — si scire vis, dicam: gerro, iners, fraus, belluo, ganeo! Hea. 1035. — hic Geta, non malus neque iners, alit illas, Ad. 482.

Ineco; abi, nescis inescare homines, Sannio, Ad. 221.

Inexorabilis; Adeon' ingenio esse duro te, atque inexorabili? Ph. 496.

Infamia, Infamis; via, egestas, injustitia, solitudo, infamia, Ad. 304. — cavit, ne unquam infamiae ea res sibi esset, A. 445. — propter quam iu summa infamia sum, Hea. 259. — non ea causa magis patiar, flagitiis tuis me infamem fieri, Hea. 1039.

Infandus, a, um; tam infandum facinus, mea tu, ne audivi quidem, Eu. 664.

Infectus, a, um; infecta pæc, ultro ad eam venies, En. 53. — quando jam aceusando fieri infectum non potest, ignosce, Ph. 1033.

Infelicitas; quid hoc, malum! infelicitatis? Ad. 546.

Infeliceiter, Infelix; is sum mihi ob-

viam. Pa. Incommode hercle. Cn. Immo infeliceiter, Eu. 298. — ego infelix, neque ridiculus esse possum, Eu. 244. — nam ego homo sum infelix! Ad. 542. — qui infelix haud scio, an illam misere nunc amat, Ad. 671. — quid agam, infelix? He. 440. — in eum incidi infelix locum, ut, Ph. 175. — adeon' hominem esse invenustum, aut iufelicem quemquam, nt ego sum! A. 245. — o infelicem adolescentulum! Eu. 942. — heu, me infelicem! He. 282. — infelix! siquidem tu istæ vera prædicas, Eu. 827. — itane es paratus facere me advorsum omnia, infelix? Ph. 428.

Infensus; me infensus servat, A. 212.

Inferi; nt te quidem omnes Di, Demque, Superi, Inferi, malis exemplis perdan! Ph. 686.

Infero; qui te ad scopulum e tranquillo inferat, Ph. 689.

Inficias; si hoc palam proferimus, ille inficias ibit, sat scio. So. Sin inficias ibit, testis meum est annulus, Ad. 340, 348.

Infirmus; tace tu, quem ego esse infra infirmos omnes puto homines, Eu. 489.

Infirmus; quid adhuc habent infirmitatis nuptiæ? He. 176.

Infirmus, a, um; qui eos gubernat animus, infirmum gerunt, He. 311. — quod nt facerem, egestas me impulit, quoniam scirem infirmos nuptias basce esse, Ph. 732.

Infortunatus; o infortunatum senem! Eu. 298.

Infortunium; haud multum a me aberit infortunium, Hea. 668. — si attigisses, ferres infortunium, Ad. 179. — laxa tali eum mactatum, atque hic est, infortunio, Ph. 1027.

Infra; quem esse infra infimos omnes puto homines, Eu. 489.

Infringo; homini misero plus quingentos colaphos infregit mihi, Ad. 200.

Ingenium; ita ut ingenium est omnium hominum ab labore proclive ad lubidinem, A. 77. — experimini, ingenium quid possit meum, Hea. 47. — quæ, cujusque ingenium ut sit, declarat, Hea. 284. — sic est ingenium, Ph. 70. — hæc ego putabam esse omnia humani ingenii, mansuetique animi officia, A. 113. — apud te, meo erit ingenio fides, He. 474. — antea qui scire posses, aut ingenium noscere? A. 53. — bene et pudice ejus doctum atque eductum suam egestate ingenium immutaret? A. 275. — te per hanc dextram oro, et ingenium tuum, A. 289. — bonum ingenium narras adolescentis. My. Optimum, A. 468. — novi ingenium mulierum: nolunt, ubi velis, Eu. 811. — mihi, quale ingenium haberes, fuit indicio oratio, Hea. 384. — hocce me miserum non licere meo modo ingenium frui! Hea. 401. — rursum ad ingenium redit! Ad. 71. — ingenium novi tuum liberale, Ad. 687. — scire est liberum ingenium, atque animum, Ad. 833. — ad ingenium redis, He. 113. — pium ac pudicum ingenium narras Pamphili, He. 152. — postquam par ingenium nactus est, He. 170. — morem antiquum, atque ingenium obtines, He. 861. — ego te complures adversum ingenium meum menses tuli, Ph. 519. — qui gnatum haberem tali ingenio præditum, A. 98. — ipse est ingenio bono, A. 488. — non adeo inhumano ingenio sum, ut, Eu. 879. — ad studium se ap-

plicasse musicum, amicum ingenio fretum, Hea. 24. — ingenio te esse in liberos leni puto, Hea. 151. — aut ingenio egregie ad miseriam natus sum; aut, Hea. 420. — nisi illos ex tuo ingenio judicas, Hea. 881. — hæc, ita uti liberali esse ingenio decet, pudens, He. 164. — ueque declinatum quidquam ab aliarum ingenio ullam reperias? He. 200. — ita olim suo me ingenio pertulit, He. 302. — fuisse erga me miro ingenio expertus sum, He. 489. — ita plerique ingenio sumus omnes, Ph. 172. — adeon' ingenio esse duro te atque inexorabili, ut? Ph. 496. — eorum ingenia admiram simul, Eu. 250. — quo modo meretricium ingenia et mores posset noscere, Eu. 931. — qui cum ingeniis conficitur ejusmodi, A. 93. — ex aliarum ingeniis vunc me judicet, Eu. 198.

Ingenus; o ingentem confidentiam! A. 878. — magnas vero agere gratias Thais mihi? Gx. Ingentes, Eu. 392. — fero alia flagitia ad te, ingentia, Ad. 725.

Ingenus, a, um; quod sine sumtu ingenuam, liberalem nactus es, Ph. 168.

Ingero; ingeram mala multa? A. 642. — nisi sequitur, pugnos in ventremingere, Ph. 987.

Ingluvies; harum videre ingluviem, sordes, inopiam, Eu. 936.

Ingratilis; ut defetiger usque, ingratilis ut dormiam, Eu. 220. — ea coacta ingratis postills cepit victum vulgo querere, Hea. 446. — hoc argutum, ita ut datum est, ingratis ei datum erit, Ph. 887.

Ingratus, a, um; adeon' me ignavum putas? adeon' porro ingratum, ut? A. 278. — ah! nimium me ingratum putas, He. 854. — ignoscas

tamen post; et id ingratum, Hea. 935.

Ingreddior; nescis quid mali præterieris, qui nunquam es ingressus mare, He. 419.

Inhoneste; quæ sese inhoneste optavit parere hic divitias, A. 799.

Inhonestus, a, um; illumne obsecro inhonestum hominem, senem, mulierem? Eu. 357. — quam inhonestæ solæ sint domi, atque avidæ cibi, Eu. 937.

Inhumane; nimis graviter cruciat adolescentulum, nimisque inhumane, Hea. 1048.

Inhumanus, a, um; adeon' me putas inhumanum, aut ferum, ut? A. 278. — non credidi ædepol adeo inhumanum fore, He. 499. — non adeo inhumano ingenio sum, ut, Eu. 879. — hiccine? quod homo inhumanissimus, Ph. 508. — quæ cum milite Corinthum hinc sum profecta inhumanissimo, He. 86.

Inicio; timet: injeci scrupulum homini, Ad. 229. — injeci scrupulum, Ph. 953. — magnam mihi injecit sua commoditate curam, Ad. 714. — quæ sese in ignem injicere voluit, prohibui, servavi, A. 140. — ubi desponsam nuntiasti filio, continuo injecisse verba tibi Dromonem, Hea. 893. — injecta est spes patri, posse illam extrudi, Ph. 690.

Inimicitia; in amore hæc insunt vitia: inimicitie, inducie, bellum, pax, Eu. 60. — eho, non tu dixisti esse inter eos inimicitias, carnufex? A. 854. — cum puella anum suscepisse inimicitias, non pudet? He. 231. — nunquam tam graves oh hanc inimicitias caperem in familiam, Ph. 370.

Inimicus; qualis aim amicus, aut quid possem, potius quam inimi-

cus, periculum facias, He. 767. — potius quam te inimicum habeam, Eu. 174, 175. — miseret tui me, qui hunc tantum hominem facias inimicum tibi, Eu. 801. — si omnes hunc conjectum in nuptias inimici vellent, A. 669. — ex amicis inimici ut sint nobis affines, facias, He. 211. — an! obsecro te, istuc inimicis siet, Hea. 1017. — non, si capiundos mihi sciam esse inimicos omnes homines, A. 697. — de eadem causa est iracundus factus inimicissimus, He. 309.

Inique; ne eum circumventum inique iniqui irrideant, He. 54. — ne nos sumus mulieres inique æque omnes invisæ viris, He. 274. — quam inique comparatum est! Ph. 41. — nunquam vidi iniquis concertationem comparatam, Ad. 212.

Iniquus, a, um; vide, quam iniquus sis præ studio, A. 827. — oh! iniquus es, Hea. 1013. — quibus iris impulsus nunc in illam iniquissimam? He. 485. — sed nunc ea me exquirere, iniqui patris est, A. 187. — ne istuc tam iniquo patiare animo, Eu. 212. — eum animo iniquo hoc oppido ferre aiant, Ph. 762. — quam iniqui sunt patres in omnes adolescentes judices! Hea. 213. — ne eum inique iniqui irridesant, He. 54. — vos oratos volo, ne plus iniquum possit quam æquum oratio, Hea. 27. — poeta sensit, scripturam suam ab iniquis observari, Ad. 2. — quum illa, quæ in me iniqua est, æqua de me dixerit, He. 475. — censent' me potuisse proloqui ullam causam; ineptam saltem, falsam, iniquam? A. 257. — ita animum induxerunt socrus omnes esse iniquas, He. 278. — inscitum, offerre injuriam tibi me immerenti, iniquum est, He. 739. — quid est?

num iniquum postulo? Ph. 411. — sequi modo aliquid. *Æs.* Vahl leno iniqua me non vult loqui, Ad. 188. — fortasse aliquantum iniquior erat præter ejus lubricitatem, *Hea.* 201.

Initio; ubi erit puero natalis dies: ubi initiabunt, Ph. 49.

Initium; narrationis incipit mihi initium, A. 711. — unde ortum est initium iræ, *He.* 351. — hic adeo his rebus avuulus fuit initium inveniendis, *He.* 822. — nequeo mearum rerum initium ullum invenire idoneum, unde, *He.* 361.

Injuria; ea primum ab illo amadvertenda injuria est, A. 156. — tibi a me nulla orta est injuria, Ad. 190. — accipiunda, et musitanda injuria adolescentium est, Ad. 208. — etiam mihi facta injuria est, Ph. 407. — una injuria est tecum, Ph. 98a. — decrevi tantisper me minus injuriæ meo gnato facere, *Hea.* 147. — huic veritus est optimum adolescenti facere injuriam, A. 489. — cum eo injuriam hanc expostulem? A. 641. — facis adeo indigne injuriam illi, *Hea.* 565. — etsi *Æschinus* nonnullam nobis facit injuriam, Ad. 149. — hanc injuriam mihi nolle factam esse, Ad. 163. — qui ita putant sibi fieri injuriam, Ad. 597. — te mihi injuriam facere arbitror, *He.* 256. — illi miseræ, indigne factam injuriam contexeris, *He.* 401. — facis huic adeo injuriam. Et facis injuriam, quum, *He.* 690, 692. — offerre injuriam tibi me immerenti, iniquum est. Ba. Qui post factam injuriam se expurget, parum mihi proit, *He.* 740, 742. — en cuiquam contumeliosius audistis factam injuriam? Ph. 349. — nonne id sat erat, accipere ab illo injuriam? Ph. 768. — gnudebam. So. Non injuria, A. 60. — quo jure,

quasque injuria præcipitem me dabit, A. 214. — ipse sibi esse injurius videatur: neque id injuria, A. 378. — metuebant omnes jam me. Gn. Non injuria, *Eu.* 433. — malo ego nos prospicere, quam hunc ulcisci, accepta injuria, *Eu.* 701. — credo; neque id injuria, *Hea.* 581. — matres omnes filiis auxilio in paterna injuria solent esse, *Hea.* 994. — jurjurandum dabitur, te esse indignum injuria hac, Ad. 167. — qui insanire occipiunt ex injuria, Ad. 198. — prope jam remotum injuria adversarium, *He.* 22. — vereor, hera ne indigne injuria afficiatur, Ph. 729. — in amore hæc insunt vitia: injuriæ, suspiciones, *Eu.* 59. — parentum injuriæ uniusmodi sunt ferme, *Hea.* 204. — ea unquam injuriarum audisti mihi scriptam dicam? Ph. 329. — carens patria ob meas injurias, *Hea.* 137. — incommoda, atque injurias viri omnes ferre, *He.* 165. — matris ferre injurias me, pietas jubet. Tum uxori obnoxius sum. Tot meas injurias! *He.* 301, 303. — non maxumas, quæ maxumæ sunt interdum iræ, injurias faciunt, *He.* 307. — si cogites, remittas jam me onerare injuriis, A. 829. — anivius victus hujus injuriis, *He.* 168.

Injurius, a, um; ipse sibi esse injurius videatur: neque id injuria, A. 378. — multimodis injuriis, *Clitipho*, es, *Hea.* 320. — tu nunc tibi id laudi ducis, quod tum fecisti inopia? injuriam est, Ad. 107. — id quoque possum ferre, si modo reddat: quamquam injurium est, Ad. 206. — pol eamdem injurium est esse omnibus. Sv. Injurius autem est ulcisci adversarios? *He.* 71, 72.

Injensus; incendor ira esse ausum

facere hoc te in iussu meo, Hea. 56a.
— puerum in iussu, credo, non tol-
lent meo, Hea. 704. — itane uxorem
dixit Antipho in iussu meo, Ph.
231.

Injustitia; tot res circumvallat,
vis, egestas, injustitia, Ad. 304. —
eum ego hinc eieci miserum injusti-
tia mea, Hea. 134.

Injustus, a, um; quam multa in-
justa ac prava sunt moribus! Hea.
839. — quia non justa, injusta
prorsus omnia, omnino obsequor,
Ad. 995. — homine imperito nun-
quam quidquam injustius, Ad. 99.

Innatus, a, um; tanta vecordia
innata cuicumque ut siet, A. 638.
— id omnibus innatum est, He.
543.

Innocens; ferte misero, atque in-
nocenti auxilium! Ad. 156.

Innuo; nihil, nisi abiectus mihi
innuo, Eu. 734. — non inneram,
Ad. 169. — ne mora sit, si innuero,
quin pugnus in mala hæreat, Ad.
172.

Inopia; harum videre ingluviem,
sordes, inopiam, Eu. 936. — quam
hic per flagitium ad inopiam redigat
patrem, Hea. 930. — inopia et co-
gnatorum negligentia coacta, A.
71. — ut illius animum cupidum
inopia incenderet, Hea. 367. —
quasi is non divitiis abundet, gna-
tus ejus profugit inopia, Hea. 528.
— tu nunc tibi id landi ducis, quod
tum fecisti inopia? Ad. 106. — quid
ego ex hac inopia nunc capiam; et
quid tu ex hac copia, Ph. 167.

Inops; obsecro, ejus ut memine-
ris, atque inopis nunc te miserescat
mei, Hea. 1028. — obsecro! subve-
nit inopis! Ad. 157. — inveniet
inopem potius, quam te corrumpi
sinat, A. 397. — usque dum ille
vitam illam colet inopem, Hea.

137. — qua ratione inopem potius
ducebat domum? Ph. 298.

Inquam; crede, inquam, hoc mi-
hi, Pamphile, A. 410. — optime
inquam factum! A. 595. — jam,
inquam, hic adero, A. 717. — au-
divi, inquam, a principio, A. 787.
— quia lubet rape, inquam, A. 864.
— quid istuc, inquam, ornati est?
Eu. 237. — quid homo, inquam,
ignavissime? Eu. 239. — quæso,
inquam, Strato, Eu. 414. — quid
agis, inquam, homo impudens?
Eu. 425. — non possum, inquam,
Eu. 534. — prohibeo, inquam, Eu.
808. — crede inquam mihi, Hea.
85. — non sinam, inquam, Hea.
91, 378. — Syre, inquam, Hea.
347, 348. — videndum est, in-
quam, amici quoque res in tuto ut
collocetur, Hea. 694. — nimium,
inquam, Hea. 770. — certe, in-
quam, mi vir, Hea. 1016. — quid
istuc obsecro, inquam, est? Ad.
625. — bono animo es, inquam,
Ad. 700. — noli inquam, Ad. 785.
— me ducere autem! Dx. Te. Mi.
Me? Dx. Te, inquam, Ad. 938.
— egone? La. Tu, inquam, mul-
lier, He. 214. — o facinus indi-
guum! inquam, He. 376. — mi
Pamphile, inquam, amabo, He.
825. — itane est factum? Par.
Ita, inquam, He. 848. — mauc,
inquam, Ph. 217. — Stilphonem,
inquam, noveras? Ph. 390. — cur
non inquam, Phormio, vides, Ph.
619. — soli sumus nunc hic, in-
quam, Ph. 632. — quietus esto,
inquam, Ph. 712. — Nauasistrata!
inquam, Ph. 986. — mea Glyce-
rium, inquit, quid agis? A. 134.
— uxor tibi ducenda est, Pam-
phile, lodiæ, inquit, para, A. 254.
— vix, inquit, drachmis est obso-
natus decem, A. 452. — quem,

inquit, ad cœnam vocabo? A. 454. — heus! heus! tibi dico, Chærea, inquit, Eu. 337. — ego, inquit, ad cœnam huc eo, En. 58n. — venit una, heus tu, inquit, Dore, Eu. 594. — heus! inquit, puer, Pamphilam arcesse, ut delectet hic nos, En. 624. — quæquæ firs fortuna est, iuquit, He. 386. — nunquam æque, inquit, ac modè, Ph. 93. — satis, iuquit, scita est, Ph. 11n. — ego, inquit, jam a principio volui, Ph. 649. — his rehus sane pœne, inquit, deceni minas, Ph. 666. — quantum potes, me certiores, inquit, face, Ph. 673. — fratrem huc, inquit, senis introduxit, Ph. 864. — quis erit rumar populi, inquit, Ph. 91. — tu, ducam, inquit, A. 389. — eecum mel inque, Hea. 829.

Insania; tu homo adigis me ad insaniam, Ad. 112.

Insanio; insanis; qui istuc facere Eunuchus potuit? Eu. 657. — non clamas? non insanis? Ad. 731. — ineptis. Deliras. Insanis? aufer. Satin' sanus es? Ad. 941. — age, si hic non insanit satis sua sponte, instiga, A. 694. — a primo homo insanibat, Ph. 641. — sanus sim, anue insaniam? Eu. 556. — insaniam profecto cum illo, Ad. 148. — quam si des operam, ut cum ratione insanias, Eu. 63. — id viso, tun', an illi insaniant, A. 536. — minime miror, qui insanire occipiunt ex iustitia, Ad. 198. — factum: verum venit post insanians, Ad. 563.

Insanus, a, um; Timeo, ne quam ille hodie insanus turbam faciat, aut vim, Eu. 61. — cur insano serviat? Hea. 32. — nusquam insanum scripsit adolescentulum cervam videre fugere, Ph. 6. —

hic homines prorsum ex stultis insanans facit, Eu. 254. — abin' hinc, insana? En. 86n.

Insciens; iocularium iu malum insciens pœne incidi, A. 784. — si peccavi, mi Chæreme, insciens feci! Hea. 632. — quantas turbas concivi insciens! Hea. 972. — certo scin, te inscientem atque imprudentem dicere, ac facere, Hea. 633. — abi sis, insciens, Ph. 59.

Inscitia; verum idem si vnhis prodest, vos non facere, inscitia est, Eu. 1070. — quæ inscitia est, advorsum stimulum calces? Ph. 77. — o Jupiter! tantamne esse in animo inscitiam! Hea. 630.

Inscitus; inscitum, offerre injuriam tibi me immerenti, iniquum est, He. 739.

Inscribo; inscripsi illico ædes mercede, Hea. 144.

Insero; vidin' ego te modo manum iu sinum huic meretrici inserere? Hea. 564.

Inservio; ita ut filium æquali suo video inservire, Hea. 418.

Insidia; dico ego mihi insidias fieri, Eu. 532. — insidias nostræ fecit adolescentiæ, ac vicit, Ph. 274.

Insidior; hincine tu, amabo, non contra insidiabere? He. 7n.

Insignis, e; haucine ut contumeliam tam insignem in me accipiam? Eu. 770. — causam quærebat, quomobrem insigne aliquid faceret his, Eu. 1000.

Insimulo; quod illum insimulat durum, id nun est, Hea. 204. — si herum insimulabis avaritiæ, male audies, Ph. 359.

Insisto; hanc habere rationem mecum a principio institit, He. 381. — quam insistam viam? Eu.

294. — qua querere insistam via? Ph. 193. — vide, ne impulsus ira prave insistas, Hea. 484.

Insolens; quid tu Athenas, insolens? A. 909.

Insomnia; aut jam revertere: aut mox noctu te adiget horum insomnia, Eu. 219.

Insperans; feci hodie ut fierent, insperante hoc, A. 605.

Insperatus, a, um; au ego occasionem tam optatam, tam insperatam amitterem? Eu. 605. — celestem tam insperatum gaudium? Hea. 414.

Inspicio; denique, inspicere tanquam in speculum, in vitas jubeo, Ad. 416. — postremo, tanquam in speculum, in patuas inspicere jubeo, Ad. 430. — perfecit, sibi ut inspicendi esset copia, Eu. 21.

Instigo; non hercle ex re istius me instigasti, Ph. 968. — age, si hic non insanit satis sua sponte, instiga, A. 694. — loquarne? incendam: taceam? instigem, Ph. 187. — ui, instigemus etiam, ut nullus locus relinquatur precii? Ph. 546.

Instituto; petam hinc, unde à primo institui, Ph. 603. — sapienter vitam instituit, A. 67. — si perget lmdere ita, ut facere instituit, Eu. 19. — num mirum, revocari, cursum quum institueris? Ph. 847. — vah! quemquamne hominem in animum instituere, aut parare? Ad. 38. — ita sum irritatus, animum ut nequeam ad cogitandum instituere, Ph. 240.

Insto; num ego insto? Hea. 738. — ego illud sedulo negare factum: ille instat factum, A. 147. — postquam acris pater instat, He. 121. — neque quod partus instabat prope, Ad. 308. — si altera

illa magis instabit, Ph. 716. — Syre, insta, Ad. 279. — unquam destitit instare, ut dicerem: suadere, orare, A. 663. — ille continuo irasci: neque negare audere. Thais porro instare, ut, Eu. 617. — magis, unum etiam instare, ut hodie conficerentur nuptiae, Hea. 896. — uescio quid suspicariet magis corpi: instare, ut dicat, He. 828.

Instrenuus; etiam illud inceptum, tamen animi est pudentis signum, et non instrenui, Hea. 120.

Instruo; ut hosce intruxit, ipsus sibi cavit loco, Eu. 781. — tu hosce instrue, Eu. 780. — ut scias, quam ea nunc instructa pulchre ad perniciem siet, Hea. 450. — jam instructa sunt mihi in corde consilia omnia, Ph. 321.

Insuesco; qui mentiri, aut fallere insuerit patrem, Ad. 55.

Insula; uavem is fregit apud Andrum insulam, A. 222.

Insulsus; fatuus est, insulsus, tardus, Eu. 1078.

Insulto; nã tu istas (fores), faxo, calcibus sæpe insultabis frustra, Eu. 285.

Insuum; tristis severitas inest in vultu, A. 859. — si periculum ullum in te inest, He. 326. — in amore hæc omnia insunt vitia, Eu. 59. — multa in homine signa insunt, Ad. 826. — suspectans fabulam pictam, ubi fuerat pictura hæc, Eu. 584. — ut, ui vis homi in ipsa inesset forma, Ph. 108. — dixi ego, in hoc inesse vobis Atticam elegantiam? Eu. 1092. — si redimat, magnum inesse in ea lucrum, Hea. 609. — quæ ego illis inesse video, Ad. 830.

Insuper; quin etiam insuper scelus, vestem miseræ discidit, Eu. 645. — ui miserum insuper etiam

patri indicares? Eu. 982. — etiam insuper defrudet? Ad. 247.

Integer, a, um; eum Plautus locum reliquit integrum, Ad. 10. — narratque, ut virgo ab se integra etiam tum siet, He. 145. — integram Comœdiam hodie sum acturus, Hea. 4. — quin integram itidem reddam, ut accepi ab suis, He. 150. — egregia forma, atque ætate integra, A. 72. — quam liberali facie, quam ætate integrali Eu. 473. — ex integra Græca hodie sum acturus, Hea. 4. — alias nō uti possim causa hæc integra, He. 80. — potius quam quidem redeat ad integrum hæc eadem oratio, Hea. 1012. — restitui in integrum, æquum est, et bonum, Ph. 451. — posthæc quas faciet de integro Comœdiæ, A. 26. — ratio de integro incunda est mihi, Hea. 674. — ecce autem de integro! Ad. 154. — cui de integro est potestas etiam consulendi, quid velis, Ph. 174.

Integrasco; vah! perii: hoc malum integrascit, A. 690.

Integratio; amantium ira amoris integratio est, A. 556.

Intelligentia; eam calamitatem vestra intelligentia sedabit, He. 31.

Intelligo; non herele intelligo, A. 194. — obtundis, tsmetsi intelligo, A. 349. — si forte opus sit iusjuraudum mihi. My. Intelligo, A. 731. — egu, quid agas, nihil intelligo, A. 739. — ab Andria est ancilla hæc, quantum intelligo, A. 758. — te esse illum dicam. Cu. Intelligo, Eu. 371. — tibi ab istoc, hera, cavendum intelligo, Eu. 882. — vah! nunc demum intelligo, Hea. 253. — adulescentem hoc nolle intelligo, Hea. 472. — ea relicta huic ar-

rhaboni est pro illo argento. Cu. Intelligo, Hea. 603. — prorsum nihil intelligo, Hea. 776. — te intelligo respisse, Hea. 843. — tibi jam esse ad sororem intelligo, Hea. 981. — non intelligo satis, quæ loquatur, Ad. 309. — te postputasse omnes res prius parente, intelligo, He. 483. — non me clam haberet, quod celasse intelligo, He. 657. — quod buie intelligo evenire, He. 795. — si quid opus fuerit, heus! domo me. Gæ. Intelligo, Ph. 440. — num tu intelligis, hic quid narret? Ph. 845. — verum sliter evenire multo intelligit, A. 4. — sed iis, quas semper in te intellexi sitas, A. 33. — quantum intellexi modo senis sententiam de nuptiis, A. 207. — nisi quis correxit miles, quod intellexi minus, Eu. 736. — quem intellexi illum haud minus, quam se ipsum, magnificare, He. 260. — quid? hoc intellexisti? A. 201. — eho! an tute intellexisti hoc assimilari? Intellexisti, A. 502, 507. — intellexisti? Cu. Probe, Eu. 767. — intellexisti. An. Occidi! Ph. 198. — quid ais! quum intellexeras id consilii capere, A. 518. — vix dum dimidium dixeram, intellexerat, Ph. 593. — nunquamne hodie concedes mihi, neque intelliges? Ph. 805. — move ocus te, ut quid agam, porro intelligas, A. 733. — vereor, ne parturire intelligat. He. 413. — faciunt, næ, intelligendo, ut nihil intelligant, A. 17. — quod si intelligeret, quum stetit olim nova, Ph. 9. — si semel tuum animam ille intellexerit, Hea. 478. — nunquam istuc quivi ego intelligere, A. 591. — nostrum est intelligere, Hea. 578. — ut nihil credas intelligere, nisi idem dictum

sit centies, Hea. 882. — quantum ego intelligere possum, Hea. 986. — video sapere, intelligere, Ad. 831. — me censent potuisse intelligere extra ostium, intus quæ egerint? Ph. 875. — faciunt, nã, intelligendo, ut nihil intelligant, A. 17. — homini homo quid præstat! stulto intelligens! En. 232.

Intendo; quæ olim periit parvula soror, hanc se intendit esse, Eu. 525. — repudio, quod consilium primum intenderam, A. 735. — quo nunc primum intendam? A. 344. — sive adeo digna res est, ubi tu nervos intendas tuos, Eu. 312. — intendeuda in senem est fallacia, Hea. 513.

Inter; inter mulieres, quæ ibi aderant, A. 117. — fingunt quamdam inter se fallaciam, A. 220. — iræ sunt inter Glycerium et gnatum, A. 553. — qui scis eos nunc discordare inter se? A. 576. — valeant, qui inter nos discidium volunt, A. 699. — eho, non tu dixisti esse inter eos inimicitias? A. 854. — dum rus eo, corpi mecum inter vias aliam rem ex alia cogitare, Eu. 629. — jam tum inceperat turba inter eos, Eu. 725. — lites sunt inter eos factæ maximæ, Eu. 733. — dehinc spero, æternam inter nos gratiam fore, Thais, Eu. 861. — quamquam hæc inter nos nuper noticia admodum est, Hea. 53. — subsensi, illos id agere inter se clanculum, Hea. 472. — ut nos inter nos congruere sentiant, Hea. 511. — jamne oblitus es, inter nos quid sit dictum de fallacia? Hes. 849. — quam hæc hodie inter vos fuit, Ad. 213. — quasi nunc norimus nos inter nos, Ad. 272. — nimium inter vos, permium interest, Ad. 393. — tu iu-

ter eas restim ductans, saltabis, Ad. 756. — dictum hoc inter nos fuit, Ad. 800. — commutua esse amicorum inter se omnia, Ad. 808. — video sapere, intelligere, inter se amare, Ad. 832. — ut agitarem libere inter vos convivium, He. 93. — bene conveniebat sane inter eas. Neque lites ullæ inter eas, He. 178, 180. — quid egerint inter se, nondum etiam scio, He. 192. — nna inter nos agere ætatem liceat, He. 207. — unde ira inter eas intercessit, He. 305. — pueri inter sese quam pro levibus noxiis iras gerunt! Idem mulieres. Unum verbum inter eas iram hanc conciverit, He. 310, 313. — rem narrabit, scio, quæ inter vos intervenit, He. 351. — neque alio pacto componi potest inter eas gratia, He. 479. — inter se transigant ipsi, ut lubet, He. 511. — ex quo firmiter inter nos fore amicitiam posthac scires, He. 533. — esse inter nos, affinitatem perpetuam volo, He. 635. — nec conventurum inter nos posthac esse arbitror, He. 659. — manere affinitatem hanc inter nos volo, He. 723. — ut amici inter nos simus, Ph. 431. — inter vos sic hæc potius cum bona ut componantur gratia, quam cum mala? Ph. 620. — tria non commutabitis verba hodie inter vos, Ph. 638. — intus quæ inter sese ipsi egerint? Ph. 875.

Intercedo; unde ira inter eas intercessit, He. 305. — dum intercedet familiaritas, Ph. 582. — si nulla ægritudo huic gaudio intercesserit, A. 963. — conscia mihi sum; neque pretium, neque rem ullam intercessisse, Ad. 350.

Intercipio; quod nos capere oportet, hæc intercipit, Eu. 80.

Interdictio; interdico, ne extulisse extra ædes puerum usquam velis, He. 563. — interdixit hariolos, Ph. 706.

Interdium; hisce opera ut data sit. Sy. Potest. Cr. Interdium, Ad. 533.

Interdum; interdum propter dormiet, Eu. 368. — pecuniam in loco negligere, maximum interdum est lucrum, Ad. 217. — quæ maxumæ sunt interdum iræ, injurias faciunt, He. 307.

Interea; sine nunc meo me vivere interea modo, A. 153. — interea fiet aliquid, spero, A. 315. — interea introire neminem video, A. 364. — interea aliquid acciderit boni, A. 399. — interea miles in Cariam est profectus. Te interea loci cognovi, En. 125, 126. — dum hæc loquimur, interea loci ad macellum ubi advenimus, Eu. 255. — illa sese interea commodum huc advorterat, Eu. 343. — arcesitur lavatam interea virgo, En. 592. — vin' interea, dum is venit, domi opperiamur? Eu. 893. — rastros interea tamen appone, Hea. 88. — usque dum ille vitam illam colet iuopem, interea usque illi de me supplicium dabo, Hea. 138. — interea dum sermones cædimus, Hea. 242. — dum ego propter te errans, tu interea loci collocupletasti te, Hea. 257. — tu hic nos, dum eximus, interea opperibere, Hea. 833. — dum hæc silescent turbæ, interea in angulum aliquo abeam, Ad. 789. — quum interea rumor venit, He. 39. — quid interea? ibatne ad Bacchidem? He. 157. — quum interea semper mortem expectabam miser, He. 422. — interea dum sedemus illie, Ph. 91. — sæpe interea mihi seux narrabat, Ph. 365. — interea vita

ut in tuto foret, Ph. 733. — patrens interea inde huc egreditur foras, Ph. 877; passim alibi.

Interemtus, a, um; si meum imperium exequi voluisses, interemtam (filiam) oportuit, Hea. 635.

Interes; Dave, perii. Da. Quin tu hoc audi. Ch. Interii! A. 347. — interii! plus spei video, quam volo, Hea. 659. — nullus sum. Par. Qui dum? Pa. Perii! interii! eur mihi id non diati? He. 322.

Interest; homini homo quid præstat! stulto intelligens! quid interest! Eu. 233. — hoc pater ac dominus interest, Ad. 76. — nimium inter vos, Demea, perniuium interest, Ad. 394. — quasi vero paulum intersiet, En. 685. — paulum interesse censes, ex animo omnia facias, an de industria? A. 796.

Interficio; nunc est profecto, interfici quam perpeti me possum, Eu. 551.

Interim; tristis interim, nonnumquam collacrumabat, A. 108. — funus interim procedit, A. 127. — sed interim de symbolis quid actum est? Eu. 637. — interim dum ante ostium sto, En. 841. — scio, apud patrem: at nunc interim, Hea. 377. — sed interim, quid illic jamdudum gnatus cessat eum Syro? Hea. 883. — tu cum illa te intus oblecta iuterim, Ad. 285. — interim miris modis odisse cepit Sustratum, He. 178.

Interior; imperat in interiore parte ut maneant solus cum sola: aduuo, Eu. 579.

Interloquor; siccine mihi interloquere? Hea. 691.

Interminor; edixi' tibi? interminatus sum, ne faceres? A. 497.

—istuccine interminata sum, hinc abiens tibi? Eu. 829.

Intermitto; nunquam unum intermittit diem, quin semper veniat, Ad. 294.

Internuntius; relictus custos, nequis forte internuntius clam a milite ad istam cursitet? Eu. 287. — quum ejus tam negliguntur internuntii, Hea. 299.

Intero; tute hoc intristi: tibi omne est exedendum, Ph. 318.

Interrogo; recte sane interrogasti, Eu. 980.

Intertrimentum; nunc quum sine magno intertrimento non potest haberi, Hea. 448.

Intervenio; sponam pater intervenit, A. 734. — intervenit homo de improvviso, Ad. 407. — intervenit adolescens quidam lacrumans, Ph. 91. — novum intervenit vitium, et calunitas, He. 2. — omnem rem narrabit, scio, quae inter vos intervenit, He. 351. — sed neminem curiosum intervenire nunc mihi, Eu. 553. — nulla mihi res posthac potest jam intervenire tanta, Hea. 679. — ubi de improvviso interventum est mulieri, Hea. 281.

Intimus; Davus intimus est eorum consiliiis, A. 577. — tute scis, post illa quam intumum habeam te, Eu. 127.

Intro; vos isthuc intro auferte, A. 28. — accessi: intro asperi, A. 366. — nunc jam intro, A. 425; Eu. 714; Ad. 169. — sequere me intro, A. 468; Hea. 664; He. 880. — abi intro, A. 524; Hea. 872; He. 314; Ph. 818. — sublimem hunc intro rape, quantum potes, A. 863. — concedam hinc intro, Eu. 206. — ite intro, Eu. 916; Hea. 409; He. 429. — ibo intro,

Eu. 920; He. 565. — cur non egomet intro eo? Eu. 963. — modo senex intro ad nos venit errans, Eu. 1002. — ibo adeo hinc intro, Hea. 173. — continuo hic se conjecit intro, Hea. 277. — huc est intro latas lectus, Hea. 904. — jam intro abripiere, Ad. 182. — due me intro ad Sostratam, Ad. 508. — fuge modo intro, Ad. 540. — sequere me ergo hac intro, Ad. 611. — cesso ire intro, ne, Ad. 716. — nemo voluit visentem ad eam te intro admittere, He. 237. — heri nemo voluit Sostratam intro admittere, He. 329. — modo me intro corripui, He. 365. — eas ad mulieres huc intro, He. 754. — sequimini me huc intro ambae, He. 794. — ait, esse vetitum intro ad heram accedere, Ph. 864. — idem recipit se esse intro denuo, Ph. 878. — camus intro hinc, Ph. 1053; passim alibi.

Introduco; Sophrona modo fratrem huc senis introduxit Chremem, Ph. 864. — hos prius introduceam: post exeo, Eu. 492. — tu istic mane, ut Chremem introduceas, Eu. 908.

Introeo; cur non recta introibas? Eu. 87. — modo introii, A. 852. — postquam introii, He. 373. — filius introiit videre, He. 345. — introiit in aedes ater alienus canis, Ph. 705. — introire neminem video, exire neminem, A. 364. — domi erant, ut nullo modo introire possem, Eu. 841. — nunc huc introire nolo, He. 348. — servum illico introiisse dicent Sostrata, He. 332. — qui vidiisse eum diceret exeuntem, aut introeuntem ad amicam, He. 551.

Intromitto; Phaedriam intromittamus commissatum, Eu. 442. —

quod heri intromissus non est, En. 83.

Introrumpo; cesso huc introrumpere? Eu. 995.

Intueor; quisnam hic adolescens est, qui intuitur nos? Hea. 403. — annuo, terram intueus modeste, Eu. 580.

Intus; illis quæ sunt intus, clamat de via, A. 492. — est Simo intus? A. 791. — omnia apparatus jam sunt intus, A. 849. — anne est intus Pamphilus? A. 853. — sequere hac me intus ad Glycerium nunc, A. 980. — intus despondebitur: intus transigetur, A. 982, 983. — metuo fratrem, ne intus sit, En. 611. — abi tu, atque obsera ostium intus, Eu. 762. — hunc pro mocho postea comprehendere intus, Eu. 992. — quos Indos præbueris intus, En. 1009. — estne ea intus? Hea. 454. — ellam intus, Ad. 390. — tu cum illa te intus oblecta interim, Ad. 285. — estne frater intus? Ad. 571. — intus Psaltria est, Ad. 763. — postquam intus sum omnium rerum satur, Ad. 769. — est Ctesipho intus? Ad. 782. — modo quæ narravit mihi hic intus Bæchis? He. 78. — mihi intus tuus pater narravit, He. 582. — intus cetera audies, Ph. 764. — eum nunc esse intus cum illis, Ph. 865. — me censent potuisse intelligere extra ostium, intus quæ inter sese ipsi egerint? Ph. 875.

Invaso; dolor repente invasit, He. 356.

Invenio; nbi te non invenio, A. 357. — fratrem nusquam invenio gentium, Ad. 542. — neque quomodo a me amittam, invenio, Ph. 506. — quid nunc suspicare, aut invenis de illa? Hea. 657. — hanc

primus inveni viam, Eu. 247. —

hoc ego mali non pridem inveni,

Hea. 229. — de fallacia dicis? A!

inveni unper quandam, Hea. 597.

— inveni, opinor, remedium huic

rei, Ph. 615. — gnatum inveni

nuptam cum tuo filio, Ph. 816. —

invenisti hodie filiam, Hea. 846. —

mulieres suspectas fuisse falso no-

his, in re ipsa invenimus, He. 779.

— nbi inveniam Pamphilam? A.

339. — quod remedium nunc hinc

malo inveniam? A. 469. — ubi

ego illum inveniam? Eu. 643. —

inveniam pol hodie, parem nbi

referam gratiam, Eu. 718. — quod

illi argentum es pollicitus, eadem

hac inveniam via, Hea. 329. —

quod ejus remedium inveniam ira-

cundiam? Ph. 186. — quod hinc

nunc subito exitio remedium in-

veniam miser! Ph. 200. — unde

ego nunc tam subito hinc argentum

inveniam miser? Ph. 533. — quem

mibi amicum inveniam misera! Ph.

727. — tibi generam firmum, et

filium invenies virum, A. 572. —

si quidquam invenies me menti-

tum, occidito, A. 865. — inva-

niet inopem potius, quam te cor-

rumpi sicut, A. 397. aliquid in-

veni modo quod ames, Eu. 308.

— facite, fuggite, invenite, efficite,

qui detur tibi, A. 335. — neque

quod principium inveniam ad pla-

candum, scio, Hea. 1046. — ita

facillime sine invidia laudem juve-

nias, A. 66. — fidelem haud ferme

mulieri invenias virum, A. 461. —

invenias argentum. Gr. Cnpio: sed

id unde, edoce, Ph. 539. — idem

hoc tute melius quanto evenisses!

En. 453. — ego, quod ma in te

sit facere dignum, invenero, Hea.

108. — quod ita quum esse invene-

ro, He. 300. — dictum ac factum

invenierit aliquam causam, A. 382. — ut serves, quod labore invenierit, Hea. 1042. — utinam tam aliquid invenire facile possis, Phædria! Eu. 210. — nequeo mearum rerum initium ullum invenire idoneum, unde, He. 361. — nullum invenire Prologum potuisset novus, Ph. 15. — istoc pol nos te hic invenire miseræ nunquam potuimus, Ph. 745. — ubinam Getam invenire possum? Ph. 826. — hominem proprio invenire, Ph. 844. — orationem sperat invenisse se, qui differat te, A. 408. — invenisse Myrrhinum, Bacchidem anulum suum habere, He. 846. — dieam, aliquid jam inventurum, nt, A. 617. — matrem, aut uxorem in culpa inventurum arbitrator, He. 299. — ne istam multimodis tuam inveniri gaudeo, A. 941. — petrus tuus pater est inventus Phaulo uxori tue, Ph. 871. — jam, ubi ubi erit, inventum tibi curabo, A. 686. — domus, uxor, liberi inventi invito patre, A. 893. — tandem inventa est causa, A. 645. — atqui sic inventa est, Eu. 952. — modone quæ inventa est? Hea. 774. — filia postquam est inventa vera, inventa est causa, qua te expellerent, Hea. 991. — quod filia est inventa? Hea. 1020. — inventa est, quæ dotem petat, Ph. 646. — scis Pamphilam meam inventam civem? Eu. 1035. — tuam esse inventam gnatam, Hea. 881. — age, age, inventas (minas) redam, Ph. 558. — inventum est falsum, A. 514. — argentum inventum est Phædriæ, Ph. 777. — at jam hoc tibi inventum dabo, A. 685. — labore inventa mea cui dem boua, Hea. 841. — mihi nuue invenendus est aliquis, Hea. 840.

— his rebus annulus fuit initium inveniuendis, He. 822. — invenendum est tamen argentum, Hea. 512.

Inceptor, Inventum; o mearum voluptatum oranium inventor, inceptor, perfector! Eu. 1034. — ut te Dii, Demque eum tuo istoc invento, cumque incepto perduint! Hea. 811.

Invenustus; adeon' hominem esse invenustum, aut infelicem quemquam, ut ego sum! A. 245.

Inversus, a, um; inversa verba, eversas cervices tuas, abstine, Hea. 372.

Investigo; ubi quæram? ubi investigem? quem percontor? Eu. 293. — neque ille investigatur, Ph. 735. — nihil tam difficile est, quin querendo investigari possiet, Hea. 675.

Inveterasco; novas qui exactas feci ut inveterascerent, He. 12.

Invideo; invidere omnes mihi. Illi invidere misere, Eu. 410, 412.

Invidia; qui sæpe propter invidiam adimunt diviti, Ph. 276. — ita facillume sine invidia laudem invenias, A. 66.

Invidus; at istos invidos Di perdant! He. 469.

Invisus, a, um; etsi scio, pol, iis fore meum conspectum invisum hodie, He. 789. — invisos omnes nos esse illis sentio, He. 328. — si ob eam rem vobis vita mea invisus est, Ad. 994. — hic video me esse invisam immerito, He. 597. — næ nos sumus mulieres inique æque invisæ viris, He. 274.

Invito; invitat tristis: mansit, Eu. 622. — Thais porro instare, ut hominem invitet, Eu. 619. — quam vellem Meuedemum iovitatum, nt, Hea. 185.

Invitus; nulla est tam facilis res, quin difficilis siet, quum invitus facias, Hea. 806. — nemo ad te venit, nisi cupiens tui; ille invitus illam duxerat, He. 142. — invitus feci: lex coegit? Ph. 236. — Pamphile, haud invito ad aures sermo mihi accessit tuus, He. 482. — hunc difficilem invitum servaret senem, Hea. 535. — eo amantem invitum Pamphilum extrudit pater, He. 173. — vi coactum te esse invitum, lege, iudicio tenes? Ph. 214. — tum video filium invitum sane mulierem ab se amittere, Ph. 919. — feci hodie ut fierent, iusperante hoc, atque invito Pamphilo, A. 605. — uxor, liberi inventi, invito patre, A. 893. — num illa oppignerare filiam meam, me invito, potuit? Hea. 795. — me invito abduxit meam, Ad. 199. — ego istam invitam omnibus, Ad. 159. — dic me hic oppido esse invitam, Hea. 734.

Inultus, a, um; inultum nunquam id auferet, A. 612. — at, nã, illud haud inultum, si vivo, ferent, Hea. 919.

Invocatus; postulo, mihi invocato ut sit locus semper, Eu. 1058.

Involo; ut ego unguibus illi in oculis involem venefico! Eu. 648. — vix me contineo, quin involem in capillum, Eu. 858.

Ipsa, vel *Ipsus*, a, um; quid, si ipse amasset? A. 112. — tute ipse his rebus finem præscripsti, pater, A. 152. — hic se ipse fallit, haud ego, A. 496. — deliras? non tute ipse? A. 754. — homo ipse nusquam est. Is est, an non est? ipse est? Eu. 543, 546. — iu cognoscendo tute ipse aderis, Chærea, Eu. 892. — sed ipse egreditur, Hea. 1025. — sed estne hic ipse,

de quo agebam? Ad. 78. — iste tuus, ipse sentiet posterius, Ad. 140. — ipse egomet solvi argentum, Ad. 631. — qui amst, cui odio ipseus est, his facere stulte duco, He. 343. — si quidem ille ipse non vult, He. 560. — is est ipseus. Hei timeo miser! Ph. 560. — qui pæne harum, ipsiusque opera periiit, He. 819. — perit hinc ipsi est opus patrono, Eu. 769. — seni animam primum exstinguerem ipsi, Ad. 315. — ipsum hunc orabo, A. 313. — quam ipsum me moris, quam, Eu. 566. — te ipsum expectabam, Eu. 742. — putavit me plus scire et providere, quam se ipsam sibi, Hea. 116. — apud ipsum lacum est pistrilla, Ad. 585. — sed ecce ipsum! Ad. 724. — quem intellexi illam haud minus, quam se ipsum magnificare, He. 260. — nec Stilphonem ipsum scire, qui fuerit? Ph. 356. — satius est, quam te ipso herede hæc possidere Bacchidem, Hea. 971. — illud vide, ut in ipso articulo oppressit! Ad. 230. — neque in me ipso, tibi boni quid sit, scio, He. 852. — me cum hoc ipso distædet loqui, Ph. 1010. — ultro, si quam (injuriam) fecere ipsi, expostulant, Ad. 597. — quid! non sciunt ipsi viam, domum qua redeant? He. 360. — intus quæ inter sese ipsi egerint? Ph. 875. — mitto rem: consuetudinem ipsorum, Ad. 824. — ipsa commentum placet, A. 225. — optime ipsos video, Hea. 1049. — aut qua via te capient, eadem ipsos capi, He. 73. — id nosmet ipsos facere oportet, Ph. 223. — tanquam philosophorum habent disciplinæ ex ipsis vocabula, Eu. 263. — jamdudum res reduxit me ipsa in gra-

tiam, A. 959. — estne hæc Thais, quam video? ipsa est: hæreo, Eu. 847. — ea res unnc agitur ipsa, Hea. 851. — ipsa, si cupiat Salus, servare prorsus non potest hæc familiam, Ad. 765. — rogas? semectus ipsa est morbus, Ph. 574. — volo ipsius (Phanii) quoque voluntate hoc fieri, Ph. 724. — vel quod ipsi cupio Glycerio, A. 907. — neque utile ipse virgini est, He. 151. — ita aperte ipsam rem modo locutus, A. 202. — uovi, opinor Thaidem. Cu. Istam ipsam, Eu. 564. — texentem telam studiose ipsam offendimus, Hea. 285. — te ipsam querito, Ad. 321. — ex ipsa millies audiui, A. 948. — si non ipsa re istuc tibi dolet, Ad. 737. — quid ipsæ? quid aiunt? Ad. 660. — te ipsum purgare ipsis coram, placabilius est, Ad. 610. — istuc attemperate venit hodie in ipsis nuptiis? A. 918. — istuc ipsum. Da. Atque istuc ipsum nihil periculi est, A. 351. — an quia pudet? Cu. Id ipsum. Pr. Id ipsum? virgo verol Eu. 907. — ipsum istuc mihi in hoc est, Ph. 507. — apud alium ipsius facti pudet, Hea. 576. — ipsum id metuo, ut credant: tot concurrunt verisimilia, Ad. 630. — in ipso tempore eecum ipsum obviam, A. 533. — ain' tu? læta est? Gn. Non tam ipso dono, quam, Eu. 592; sæpius alibi.

Ira; unde ira inter eas intercessit, quæ tam permansit diu, He. 305. — decedet jam ira hæc, He. 505. — propterea hæc ira est, He. 711. — cito ab eo hæc ira abscedet, He. 782. — unde ortum est initium iræ, He. 351. — timet omnia, patris iram et animam amicæ, Hea. 189. — ut ego iram

hanc in eos evomam omnem, Ad. 313. — iram expedies, He. 291. — unum aliquid verbum inter eas iram hanc conciverit, He. 313. — videndum est, ne minus propter iram hanc impetrem, quam possiem, He. 729. — missam iram faciet, He. 781. — in me omnem iram derivem seuis? Ph. 323. — minoe viro iram, Ph. 435. — vide, ne impulsus ira prave insistas, He. 484. — iucendor ira, esse aussem facere hæc se iunxerit meo, He. 562. — iræ sunt inter Glycerium et gnatum, ita magnæ, ut, A. 553. — amantium iræ, amoris integratio est, A. 556. — hæc iræ factæ essent multo ampliores, He. 289. — quæ maximæ sunt interdum iræ, He. 307. — haud ita decet, celare te iras, He. 353. — pueri inter se quam pro levibus uoxiis iras gerunt? He. 310. — quibus iris impulsus unnc in illam iniquus siem? He. 485.

Iracundia; si adjutor sim ejus iracundiæ, Ad. 147. — quod ejus remedium inveniam iracundiæ? Ph. 186. — onuite, Demea, tuam istauc iracundiam, Ad. 759. — reprime iracundiam, atque ad te redi, Ad. 798. — recte mihi vidissem, et senis essem ultus iracundiam, Ph. 190. — præ iracundia, non sum apud me, Hea. 921. — vix sum compos animi: ita ardeo iracundia, Ad. 311.

Iracundus; quum de eadem causa est iracundus factus inimicissimus, He. 309. — tu quoque proterve iracundus es, He. 503. — quum hoc, quod levius est, tam animo iracundo tulit, He. 568.

Irascor; rursus, Demea, irascere? Ad. 137. — ut quum veliti tibi jure irasci, non quæst, A. 395.

— ille continuo irasci : neque uer-
gare audere, Eu. 618.

Iratus, a, um ; redeo inde ira-
tus, atque ægre ferens, A. 137. —
quod nunc tunc tecum iratus cogi-
tas, Eu. 64. — metuit semper, ne
quando iratus tu alio conferas, Eu.
450. — iratus senex, Hea. 37. —
verecor, quam ne quid in illum
iratus plus satis faxit, pater, Hea.
198. — jam non sum iratus, Hea.
820. — quibus in rebus alius ne
iratus quidem est, He. 308. — etsi
merito iratus est, He. 505. — tibi
quoque ædopol iratus sum graviter,
He. 623. — sin autem est ob cam
rem iratus guatus, He. 781. — ne
te iratus sævificis dietis protelet,
Ph. 213. — iratus est, Ph. 350,
426. — an tu hoc pecuniam hoc
esse illum iratum putas? Hea. 992.
— oh! qui egomet produxi, atque
iratum admodum, Ad. 404. —
Phanium relictam solam? Et ira-
tum senem? Ph. 316. — confuta-
vit verbis admodum iratum patrem,
Ph. 477. — memini relinqui me,
Deo irato meo, Ph. 74. — nescio :
nisi mihi Deos satis scio fuisse ira-
tos, A. 665. — que in animo co-
gitat irata, quam illa, quæ parentes
propitii, Ad. 31.

Irridito ; bona verba quæso. Si.
Irrides? A. 204. — Irrides in re
tauta? Hea. 784. — impuratus
me ille ut etiam irrideat? Ph. 668.
— ne eum circumventum inique
iniqui irideant, He. 54. — coepit
ad id alludere, et me irridere, Eu.
425. — itan' lepidum tibi visum
est, scelus, nos irridere? En. 1017.
— tam aperte irridens? Ph. 955.
— irrideor? A. 501. — etiam
nunc non credis, indignis nos esse
irrisas modis? Eu. 709.

Irritor, irritatus ; irritor, Ph.

931. — potes nunc, dum animus
irritatus est, 599. — ne, si magis
irritatus siet, aliqua ad patrem hoc
permanet, Ad. 283. — ita sum
irritatus, animum ut nequeam ad
cogitandum instituere, Ph. 240.

Irritus, a, um ; quod modo erat
zatum, irritum est, Ph. 950.

Irruo ; in sedes irrui alienas, Ad.
89. — quam mox irruiamus? Eu.
787. — vide, ne ille huc prorsus
se irruat, Ad. 552.

Is, ea, id ; fuit olim senex, mer-
cator : navem is fregit apud An-
drium : is obiit mortem, A. 222,
223. — estue hic Crito? is est, A.
804. — tum pol ego his essem vere,
qui simulabar, Eu. 606. — etsi is
quoque suarum rerum satagit, Hea.
225. — quandois, quamohrem huc
veneram, rus abiit, Ad. 436. — ita
nunc is sibi me supplicaturum pu-
tat? He. 500. — is sibi responsum
hoc habet, Ph. 126. — ejus causa
in funus prodeo, A. 115. — quæ
cupiebat de sorore ejus (Chreme-
tis) indicare, Eu. 621. — miseret
me ejus (Menedemi), Hea. 168.
— filiam ejus (Simuli) virginem
vitiavit, Ad. 467. — nec, qua via
sententia ejus (Phidippi) possit
mutari, scio, He. 569. — pater
ejus (Phædria) rediit, an non?
Ph. 147. — cin' (patri) ego ut
advorser? A. 263. — ubi comperi
ex iis, qui ei fuere conscii, Hea.
121. — in quo hæc discebat ludo,
exadvorsum ei loco toustrina erat,
Ph. 88. — rejectit se in eum, flens,
A. 136. — dicunt, homines nobi-
les eum adjutare, Ad. 16. — ex
eo nunc misera quem capit labo-
rem? A. 721. — mihi magna cum
eo fuit semper familiaritas, Hea.
676. — cito ab eo hæc ira absce-
det, He. 782. — senes qui primi

venient, ii partem aperient, Ad. 23. — eorum obsequi studiis, A. 64. — eorum ingenia admiramur simul, Eu. 250. — iis sese dedere, A. 63. — corpi iis omnia facere, obsequi, Ph. 78. — cho, non tu dixisti esse inter eos inimicitias? A. 854. — nihil est quod malim, quam illam familiam mihi dari obviam, ut iram in eos evocem, Ad. 313. — ea ab illo animadvertenda injuria est, A. 156. — Samia mihi mater fuit; ea habitabat Rhodi, Eu. 107. — ea obiit mortem, Hea. 271. — tanta suspicio de me incidit: neque ea immerito, Ad. 619. — ea ad hos redibat lege hereditas, He. 172. — ea serviebat leononi impurissimo, Ph. 73. — importunitatem spectate ancule; quia compotrix ejus est, A. 232. — scis fratrem ejus (virginis) esse apprimere nobilem? Eu. 979. — ejus anois causa, opinor, Hea. 287. — obsecrat, sibi ut ejus (puellae) faciat copiam, Ph. 113. — dabis ei (Thaidi) ultro supplicium, Eo. 69. — quae est dieta mater esse ei (Antiphilae) autem, non fuit, Hea. 270. — quae res in se neque consilium habet, eam consilio regere non potest, En. 58. — ad eam rem tempus non erit, Eu. 622. — scis eam hinc civem esse? Eu. 951. — si ob eam rem vobis vita mea invisa est, quia, Ad. 994. — ob eam rem noluit iterum referre, nt, He. 14. — per eam te obsecramus ambae, si ius, si fas est, uti, He. 387. — siu est ob eam rem iratus gustus, quod, He. 781. — ea lege atque omnia, ut, si, A. 200. — ea gratia secum adduxisse, ne, Hea. 768. — ea lege hoc adeo faciam; si facit, quod, Hea. 1056. — ea jam metata sum, nt, He. 737. — cura-

vi, propria ea Phædria ut potiretur, Ph. 829. — ad exemplum ambarum mores earum existimans, He. 163. — exple animum iis, ut credant, He. 788. — nisi si id est, quod suspicor, A. 249. — adjuta me, quo id fiat facilius, Eu. 150. — an quia pudet? Ch. Id ipsum. Pr. Id ipsum? En. 907. — jam id exploratum est, Ph. 627. — nunc id operam do, ut, A. 157. — te id dare operam, qui istum amorem ex animo amoveas tuo, quam id loqui, quo, A. 308, 309. — id agam, mihi qui ne detur, A. 336. — id paves, ne ducas tu illam, A. 350. — si id succenseat nunc, quia, A. 377. — id propterea nunc huic venientem sequor, A. 415. — ac non id metuas, ne, ubi, Eu. 140. — id vero serio triumphat, Eu. 393. — idque adeo visam, si domi est, Eu. 545. — nunc id prodeo, ut conveniam Parmenonem, En. 1004. — siquidem id sapere est, velle te id, quod, Hea. 324. — id quum stuiduisti, isti formae ut mores consimiles forent, Hea. 382. — dum id quero, tibi qui filium restitueram, Hea. 492. — idque adeo miror, quomodo, Hea. 1006. — cogito id, quod res est, Ad. 207. — ipsum id metoo, ut credant, Ad. 630. — id quod me repente aspexerant, He. 368. — tu id, quod boni est, excerpis, Ph. 697. — in id redactus sum loci, ut, Ph. 978. — in eo dispant, A. 15. — eo pacto apud te meo erit ingenio fides, quom, He. 474. — tu hand quidquam mihi, nisi ea, quae nihil opus sunt scire, A. 338. — corpi aliam rem ex alia cogitare, et ea omnia in pejorem partem, Eu. 632; et saepissime alibi.

Istac; alii sane *istac*, *istorsum*, quo vis, *Hea.* 588.

Iste, *a*, *ad*; nō iste haud mecum sentit, *A.* 325. — quis fuit igitur? *Pr.* *Iste* Chærea, iste ephēbus, *Eu.* 822, 823. — iste tñus, ipse sentiet posterius, *Ad.* 140. — uon hercle ex re istius me instigasti, *Ph.* 968. — quid isti (eunucho) credam? *Eu.* 704. — hominem istum impurissimum absolutote, *Ad.* 282. — cum milite isto præsens, absens ut sies, *Eu.* 192. — id isti vituperant factum, *A.* 15. — quid? isti te ignorabant, *Eu.* 1088. — potius, quam istorum obscuram diligentiam, *A.* 21. — pol ego istos commovebo, *Hea.* 730. — sive ista uxor, sive amica est, *A.* 226. — quæ ista est pravitas? *Hea.* 975. — te isti (Glycerio) virum do, *A.* 295. — opinor Thaidem, *Cn.* *Istam* ipsam, *Eu.* 564. — virginem ipsam, Thaidi, quæ hodie dono data est, scis eam hinc civem esse? *Eu.* 950. — faciam boni tibi aliquid pro ista re, *Hea.* 763. — ne bonæ tuæ istæ uos rationes subvertant, *Ad.* 840. — nihil pol jam res istæ mihi voluptatis ferunt, *He.* 593. — tibi istas posthac comprimito mauns, *Hea.* 589. — mihi fides apud hunc est, nihil me istius facturum, *Hea.* 571. — olim isti fuit generi quondam quæstus, *En.* 246. — Syre, præceptorum plenus istorum ille, *Ad.* 413. — egon' quidquam cum istis factis tibi respondeam? *Eu.* 153; sæpiasime alibi.

Istic (adverh.); neque *istic*, neque alibi tibi erit in me mora, *A.* 421. — quid *istic* tibi negotii est? *A.* 851. — tu *istic* mane, ut, *Eu.* 908. — quasi *istic* miuor mea res agatur, quam tua, *Hea.* 354. —

tibi vero quid *istic* est rei? *Ad.* 648. — ausculta. *Pr.* *Istic* sum, *He.* 114.

Istic, *istac*, *istoc* vel *istuc*; quid *istic*? *Sr.* Manebit, *Hea.* 380. — qui *istic* mos est? *Hea.* 562. — quid *istic* uarrat? *Hea.* 579; *Ph.* 994. — quem? *Cn.* *Istunc* servulum dico adolescentis, *Hea.* 530. — conservis ad eundem *istunc* præcipio modum, *Ad.* 425. — cave quoquam ex *istoc* excessis loco, *A.* 762. — quem cum *istoc* sermonem habueris, accepi, *He.* 607. — *istac* quidem contumelia est, *Hea.* 566. — *istec* res est, *Ad.* 419. — omitte, Demea, tuam *istano* iracundiam, *Ad.* 759. — nihil *istac* opus est arte, *A.* 32. — adortus iurgio fratrem, de *Psaltia* *istac*, *Ad.* 406. — *istuc* ipsum. *Da.* Atque *istuc* ipsum nihil pericli est, *A.* 351. — quid *istuc*? *A.* 573; *Eu.* 388. — quid *istuc*, inquam, ornati est? *Eu.* 237. — est *istuc* datum profecto, ut, *Eu.* 395. — ego *istuc* ætatis, uou amoris operam dabam, *Hea.* 110. — idem *istuc* mihi venit in mentem, *Hea.* 889. — quid *istuc*, Sannio, est, quod te audio, nescio quid concertasse cum hero? *Ad.* 211. — quid *istic*? dahitur, *Ad.* 960. — *istuc* est sapere, *He.* 608. — quid *istnc* consilii est? *He.* 588. — quid *istuc* mali est? *Ph.* 185. — quid *istuc* verbi est? *Ph.* 343. — ipsum *istuc* mihi in hoc est, *Ph.* 507. — quid *istuc* negotii est? *Ph.* 815. — quid *istuc* turbæ est? *Ph.* 989. — hoc cine agis, an nou? *Da.* Ego vero *istuc*, *A.* 186. — *istuc* alis te factum nihili penderem, *En.* 94. — *istnecine* intermiuata sum, *Eu.* 829. — cedo *istuc* tuum consilium: quid id est? *Hea.* 332. — quid? *istuo*

times, quod ille operam amico dat suo? Hea. 911. — obsecro, mi gnate, ne istuc in animum inducas tuum, Hea. 1030. — pol haud paternum istuc dedisti, Ad. 451. — quid ita istuc vis? He. 613. — idem ego istuc facere possum, Ph. 725. — ut te Dii, Denque cum tuo istoc invento perduint! Hea. 811. — o Jupiter! istocchine pacto oportet? Ad. 736. — reddet tibi tibi cito. Mr. Istoc vilis, Ad. 986. — istuc quum ita sint, Ph. 202. — verba istuc sunt, Ph. 516. — vos istuc intro auferte, A. 38. — ita tu istuc tua misceto; ne, Hea. 783. — Di istuc. Ch. Deos neseio, Hea. 1040. — istuc eadem tute dicas mulieri, Ad. 601.

Istuc; iterum istinc excludere, He. 339.

Istiusmodi; et vos esse istiusmodi, et vos non esse, haud mirabile est, Hea. 387.

Istoc; accede illuc, nimirum istoc abiisti, Ad. 170.

Istorum; abi sane istuc, istorum, quo vis, Hea. 588. — concede hinc a foribus paululum istorum, Ph. 741.

Istuc (adverb.); concede istuc paululum, Eu. 705, 1067. — post istuc veniam, Hea. 274. — istuc ibam, Ad. 825.

Ita (adv. affirmandi); quid istic tibi negoti est? Da. Mihin? Sr. Ita, A. 852.

Ita, itane; non ita dissimili sunt argumento, A. 11. — ita ut ingenium est hominum. Ita ut sit, A. 77, 80. — denique ita tum discedo ab illo, ut, A. 148. — ita Davum modo timere sensi, A. 173. — ita aiunt, A. 192; Hea. 854; He. 367. — ita pol quidem res est, ut divi, A. 460. — ita magnae

(irae), ut sperem posse avelli, A. 554. — ita praedicant. Sr. Ita praedicant? A. 877, 878. — ita me Di ameant, credo, A. 949. — de uxore, ita ut possedi, nihil mutat Chremes, A. 951. — si perget ledere ita, ut facere instituit, Eu. 19. — ita erat res, Eu. 97. — coepit educare, ita uti si esset filia, Eu. 117. — ita prorsum oblitus sum mei, Eu. 306. — ego illud vero ita feci, ac lobens, Eu. 591. — ita me Dii bene ament, quantum, Eu. 615. — sine auro, tum ornatam, ita uti quae ornantur sibi, Hea. 288. — ita res est haec nunc, quasi quum, Hea. 318. — ita, queso. Ita comparatam esse hominum naturam, ut, Hea. 502, 503. — ita non ut olim, sed uti nunc, Hea. 524. — non licet hominem esse serpe ita ut volt, si res non sinat. Nunc ita tempus est mihi, ut cupiam filiam, Hea. 667. — ita magno desiderio fuit ei filius, Hea. 753. — ita tu istuc tua misceto; ne me admisceas, Hea. 783. — haec ita ut sunt, cautim, et paulatim dabis, Hea. 871. — ita, ut volo, est, Ad. 140. — ita est homo, Ad. 144. — leuo ego sum. Ea. Scio. Sa. At ita, ut, Ad. 162. — nunquam ita magnifice quidquam dicam, quin, Ad. 258. — ita obsecraturum, ut, Ad. 335. — ut quisque suum volt esse, ita est, Ad. 400. — ut homo est, ita morem geras, Ad. 432. — ita se defatigabit, velim, ut, Ad. 521. — ita fiat! Cx. Ita, Ad. 523. — qui ita putant sibi fieri injuriam, Ad. 596. — ita velim me promerentem ames, ut, Ad. 685. — ita vita est hominum, quasi, Ad. 743. — nemo illorum quisquam ad te venit, quin ita paret se, ut, He. 68. — haud

ita decet, He. 252. — utinam istuc ita Di faxint! He. 354. — ut res dant sese, ita magni atque humiles animus, He. 380. — ita usque adversa tempestate usi sumus, He. 423. — utinam sciam ita esse istuc, He. 536. — quid ita istuc vis? He. 613. — Deus sum, si hoc ita est, He. 844. — ita me Di bene ament, ut, Ph. 165. — ita sum irritatus, ut, Ph. 246. — abdaxit filiam? Cui. Non. Di. Quid ita non? Ph. 567. — ita ut æquum fuerat, Ph. 650. — ita patrem audio hæc facta tolerare violenter, Ph. 730. — ita fugias, ne præter casam, quod aiunt, Ph. 767. — itane obstinate operam dat, ut, A. 243. — itan' credis? A. 400. — itan' contemnor abs te? aut itane tandem idoneus tibi videor esse? A. 493. — itane Chrysis? hem! A. 805. — itane huc paratus advenis? A. 911. — itane attemperate venit hodie, ut, A. 918. — itane vero obturbat? A. 928. — itane anades? Eu. 76. — itan' parasti te, ut? Eu. 240. — itane? Tu. Sic erit, Eu. 1057. — itane fieri oportet? Hea. 562. — itane via? Cui. Ita, Hea. 949. — itane tandem, quæso, Menedeme, ut, Hea. 956. — itane est? He. 418. — itane est factum? He. 848. — itane tandem uxorem duxit Antipho? Ph. 231. — itane patris ais conspectum veritum hinc abisse? Ph. 315. — itane hunc patiemur, Geta, fieri miserum? Ph. 535. — itan' parvam mihi fidem esse apud te? Ph. 809. — itane agitis mecum? Ph. 967.

Itaque, et *Ita*; ita volo, itaque postulo, A. 551. — itaque ergo amantur, Eu. 37. — ita me Di bene ament, itaque una inter nos agere statum liceat, He. 207. —

ita me Di ament, itaque obtineant ex te, quæ exopto, mihi, He. 579. — si cetera sunt ita, ut vis, itaque ut esse ego illum existimo, He. 604.

Itaque; (ergo) itaque hercle nihil jam mentire andeo, A. 508. — itaque, ut ne viderem, misera effugi, Eu. 944. — itaque hanc rem me habere arbitror, Ad. 259. — itaque adeo magnam mihi injecti curam, Ad. 714. — itaque adeo uno animo omnes socrus oderunt nurus, He. 201. — itaque ineptus hodie dum illic sedeo, He. 803. — itaque pæne hercle exclamavi gaudio, Ph. 869. — itaque ad vos venio nuntiatum, Demipho, Ph. 905.

Item; sed postquam amans accessit, anus, et item alter, A. 77. — item alio die quærebam, A. 89. — ait tibi uxorem sese dare hodie: item alia multa, A. 355. — parasti item ut Gnathonici vocentur, Eu. 264. — vel rex maxumas mihi agebat: aliis non item, Eu. 398. — inde item in (angiportum) aliud, Eu. 844. — si ex capite sis meo natus item, ut aiunt Miservam esse ex Jove, Hea. 1038. — ille ut item contra me habeat, facio sedulo, Ad. 50. — tu alterum, ego item alterum, Ad. 132. — contra mulieres complures: et item hinc alia, Ad. 231. — fecere alii sæpe, item boni, Ad. 692. — item, ut meretricem amittere? Ph. 413. — adiculæ item sunt ob decem alias, Ph. 662.

Iter; evenit, senibus ambobus simul iter ut esset, Ph. 66. — si dicas mihi, iter hac habui: peristi, Eu. 1064. — pergam, quo corpi, hoc iter, He. 194. — ain' tu, tibi hoc incommodum evenisse iter? He. 415. — hoc ipsa in iti-

nere alteræ dum narrat, audivi, Hea. 271. — dicam in itinere, Ph. 565.

Iterum; quod si iterum mihi sit danda, actum siet, Hea. 456. — non committet hodie unquam, iterum ut vapulet, Ad. 160. — iterum sic memento, Ad. 427. — prius nox oppressisset illic, quam huc reverti posset iterum, Ad. 527. — ob eam rem nolait iterum referre, ut iterum possit vendere, He. 15. — iterum jubet, He. 186. — iterum istiac excludere, He. 339. — iudicium de eadem causa iterum ut reddant tibi, Ph. 404.

Itidem; eadem hæc, quæ tibi dixi, dicam itidem illi, A. 601. — ut hoc tibi doleret itidem, ut mihi dolet, Eu. 93. — itidem patria qui alliguerat bona, Eu. 235. — eas itidem fallam, Eu. 385. — si abduxeris, celabitur itidem, ut, Hea. 698. — integrum itidem reddam, ut, He. 150. — ut veni, itidem incertum amisti, He. 251. — itidem illæ mulieres sunt ferme, ut pueri, He. 312. — placet, non fieri hoc itidem, ut in Comædiis, He. 867. — itidem tu face, Ph. 397. — itidem ut cognata si sit, Ph. 409. — Phormio itidem in hac re, ut in aliis, strenuum hominem præbuit, Ph. 476.

Itio; hæcne erant itiones crebræ; et mansiones diutinae Lemni? Ph. 1011.

J.

Jactus; quod maxime opus est jacta, Ad. 744.

Jam; eamns jam nunc intro, A. 171. — jam primum hæc se gravidam dixit esse, A. 513. — jam tum erat suspicio. Dico jam diu,

Eu. 514, 518. — jam nunc hæc non est tua, Hea. 376. — jamne oblitus es? Hea. 848. — jam inde ab adolescentia, Ad. 41. — jam pridem equidem audivi, He. 219. — jam ut limen exirem, ad genua accidit, He. 378. — postilla jam, ut jubet, ladas licet, Ph. 347. — jam a principio, Ph. 849; passim alibi.

Jamdudum; jamdudum te amat: jamdudum illi facile sit, quod doleat, Eu. 448. — jamdudum, scio, venissent, Hea. 230. — jamdudum aliquid ruri agere arbitror, Ad. 402. — sed eccum ipsam! te jamdudum quero, Ad. 724. — nescio quid jamdudum audio hic tumultuari, He. 336. — audio Archylis, jamdudum, A. 228. — jamdudum te omnes nos accusare audio, Ph. 289; alibi passim.

Janna; ante nostram januam (puerum) appone, A. 727. — propra adeo puerum tollere hinc ab janua, A. 761.

Jocor; jocabar equidem, Eu. 378. — atqui tu hanc jocari credis? Hea. 729.

Jocularis, *Jocularius*; jocularē audaciam! Ph. 134. — jocularium in malum insciens pæne incidi, A. 784.

Jocus; hic vero est, qui si occiperit, ludum, jocumque dices fuisse illum alterum, Eu. 299. — quam joco rem voluisti a me tandem? Eu. 179. — jocoan' an serio illæ dicat, nescio, Hea. 541.

Jubeo; jubeo Chremetem, A. 534. — jubeo, cogo, atque impero, Eu. 389. — quid ais? Sr. Jubeo, Hea. 702. — denique, inspicere, tanquam in speculum, in vitas jubeo, Ad. 417. — tanquam in speculum, in patinas inspicere

jubeo, et moueo, Ad. 430. — salvere Hegiouem plurimum jubeo, Ad. 462. — ego vero jubeo, Ad. 919. — Lesbiam adduci jubes, A. 228. — cur uou illam huc transferri jubes? A. 954. — jubesne? Eu. 389. — facile equidem facere possum, si jubes, Hea. 547. — cur uou arcessi jubes filiam? Hea. 1049. — tuuc jubes hoc, Demea? Ad. 928. — ita nt jubes, faciam, He. 612. — faciam, ut jubes, Ph. 794. — jubet frater? ubi is est? Ad. 928. — arcessi jubet, iterum jubet, He. 185, 186. — matris ferre injurias me pietas jubet, He. 301. — illos ducere eandem hæc lex jubet, Ph. 126. — id quod lex jubet, dotem daretis, Ph. 296, 409. — mercedem dare lex jubet ei, atque amittere? Ph. 414. — quod jussi ei dare bibere, et quantum imperavi, date, A. 485. — hiuc te iuro ire jussi, A. 592. — haud ita jussi, A. 957. — huc qua gratia te arcessi jussi, ausculta, Eu. 100. — fac, ita ut jussi, Eu. 207. — sectari jussi, Eu. 262. — jubete istos foras exire, quos jussi, ocus, Eu. 470. — nam datum mihi est? aum jussi? Hea. 794. — noli fodere jussi, He. 467. — te hnc foras puerum evocare jussi, He. 732. — hominem ad forum jussi opperiri, Ph. 598. — ita ut tu just, soli credita est, Eu. 830. — factum est, quod just, Demea, Ad. 963. — herus me jussit Pamphilum hodie observare, A. 413. — nam quod peperisset, jussit tolli, A. 465. — orare jussit, si se ames, hera, jam ut ad se venias, A. 689. — domum, ita ut jussit frater, deducam, Eu. 364. — jussit me ad se arcessier, Eu. 510. — Philumenam ad se arcessi hic jussit,

He. 466. — hoc te mihi nuntiare jussit, He. 848. — quis te istæc jussit loqui? Ph. 648. — quid renuntiavit olim? So. Fecisse id quod jusseram, Hea. 661. — quia dudum tu tantopere jusseras, eo cæpi, Hea. 786. — et quidem jubebit posci? Hea. 775. — quod is jubehit, faciam, Ph. 1045. — arcessi jube, A. 547. — jube solvi, ohsecro, A. 957. — jube, mihi denuo respondeat, En. 691. — comprehendit jube, quantum potest, Eu. 835. — jube hunc ahire hinc aliquo, Hea. 530. — quæso! jube, maneat, Hea. 737. — immo filium jube potius, Hea. 770. — lectulos jube sterni uobis, Ad. 286. — hauc iu horto maceriam jube dirui, Ad. 912. — jube nuuc jam dinumeret illi Babylo viginti minas, Ad. 918. — si sanus sies, jube illam redire, He. 494. — argentum rursum jube rescribi, Phormio, Ph. 921. — heus! jubete istos foras exire, quos jussi, ocus, Eu. 469. — paravi, nt jubeam arcessi, A. 743. — pro illo juheam me illuc deducier, Eu. 572. — qui scis, an, quæ jubeam, sine vi faciat? Eu. 789. — ni me querere in malo jubeas crucem? Ph. 543. — militem rogat, ut illum admitti jubeat, Eu. 618. — egoue? ut Thaidi me dedam, et faciam quod jubeat, Eu. 1025. — nt rogem, quod tempus conveniendi patris me capere jubeat? Ph. 827. — faciam, ut jusseris, Eu. 174. — miror, continuuo non jussisse abripi me, Hea. 1003. — dic jussisse te, He. 466. — tantum jussus sum, Ph. 682. — proximo jussa est dari, ut? quod tu vetas, Ph. 416.

Judex; tu es judex, Hea. 352. — ubi est Phædria, judex uoster?

Ph. 1054. — an quisquam judex est, qui possit noscere tua justa? Ph. 279. — vultis corrigemus, te judice ipso, He. 255. — vos eritis judices, Ad. 4. — quam iniqui sunt patres in omnes adolescentes judices! Hea. 213. — nostrane ea culpa est, an judicium? Ph. 275. — dilucide expedivi; quibus me oportuit iudicibus, Ph. 402. — ad judices veniemus, Ph. 129. — postquam ad iudices ventum est, Ph. 102.

Judicium; cras est mihi iudicium, Eu. 339. — vestrum iudicium fecit, Hea. 12. — ejus iudicio permitto omnia, Ph. 1044. — magistratus adi, iudicium de eadem causa iterum ut reddant tibi. Soli licet his iudicium adipiscier, Ph. 404, 406. — vi coactum te esse invitum, lege, iudicio: tenes? Ph. 214.

Judico; te laudo, et fortunatam judico, Hea. 381. — abi: virum te judico, Ad. 566. — mea quidem sententia judico, Syrum fieri esse æquum liberum, Ad. 965. — nisi illos ex tuo ingenio judicas, Hea. 881. — Demea, hæc male judicas, Ad. 111. — hominem maximi pretii te esse, hodie animo judicavi meo, Ad. 896. — ex aliarum ingenii nunc me iudicet, Eu. 198. — id ita esse, vos jam judicare poteritis, Eu. 29. — tun' prospicere, aut judicare nostram in rem quod sit, potes? He. 549.

Jugulo; sicut sibi hunc gladio jugulo, Ad. 962. — pater! jugularas hominem, Eu. 417.

Junceus, a, um; tametsi bona est natura, reddunt curatura junceas, Eu. 316.

Jungo; unaque nos sibi opera amicos junget, He. 799.

Juno; Juno Lucina, fer opem! serva me, obsecro! A. 474; Ad. 488.

Jupiter; ut, Syre, te magnus perdat Jupiter! Ad. 718. — at ita me servet Jupiter! Ph. 806. — Jovem quo pacto Danam misisse aiunt in gremium imbrem aureum, Eu. 584. — o Jupiter! quid ego audio? A. 465. — pro Jupiter! A. 734; Eu. 550. — o Jupiter! A. 932; Hea. 690. — Jupiter magnus! Eu. 708. — o Jupiter! quæ illæc turba est? Eu. 945. — o Jupiter! serva, obsecro, hæc nobis bona, Eu. 1047. — o Jupiter! nihilnam est fides? Hea. 256. — o Jupiter! tantumne esse in animo incertiam! Hea. 630. — pro Jupiter! tu homo adigis me ad insaniam, Ad. 112. — pro supreme Jupiter! minime miror, qui, Ad. 197. — pro Jupiter! hominis stultitiam! Ad. 367. — o Jupiter! istocine pacto oportet? Ad. 735. — o Jupiter! hancine vitam! Ad. 761. — pro Jupiter! clamorem audio, He. 317. — o Jupiter! Di nos respiciant! Ph. 815. — ut aiunt Minervam esse ex Jove, Hea. 1038.

Jurgium; miles tendere: inde ad jurgium, Eu. 626. — porto hoc jurgium ad uxorem, He. 513. — adortus jurgio fratrem apud forum, Ad. 405. — de jurgio siletur, Ph. 777.

Jurgo; cedo, quid iurgabit tecum? A. 390. — credo jam, ut solet, iurgabit, Ad. 80. — cum Davo egomet vidi iurgantem ancillam, A. 842.

Juro; qui sine hac jurabat se unum nunquam victurum diem, Ad. 333. — vel hic Pamphilus jurabat quoties Bacchidi! quam sancte! He.

60. — fidem dans, jurans se illam ducturum donum, Ad. 474.

Jus; jus summum sæpe summa malitia est, Hea. 796. — quod vos jus cogit, id voluntate impetret, Ad. 491. — virginem vitasti, quam te jus non fuerat tangere, Ad. 690. — qui minus mihi idem jus ducito hominem, Eu. 767. — si jus, si fides est, He. 387. — anne hoc adipiscer, quod jus publicum est? Ph. 412. — si vim faciet, in jus ducito hominem, Eu. 767. — qui neque jus, neque bonum, atque æquum sciunt? Hea. 642. — ego meum jus persequar, Ad. 164. — suum jus postulat, Ad. 202. — etsi scio, meum jus esse, ut te cogam, He. 243. — in jus ambula, Pu. In jus! Ph. 935. — in jus eamus. Pu. In jus! Ph. 980. — quo jure, quaque injuria, A. 214. — ut quum velit tibi jure irasci, non queat, A. 395. — hoc confiteor, jure mihi obtigisse, A. 610. — non necesse habeo omnia pro meo jure agere, Ad. 52. — si nunc de tuo jure concessisses paululum, homo stultissime, Ad. 218. — eodem ut jure uti senem liceat, quo jure sum usus adolescentior, He. 10, 11.

Jus, (liquor); quo pacto ex jure hesteruo panem atrum vorent, En. 538.

Jusjurandum; si forte opus sit ad herum jusjurandum mihi, A. 730. — jusjurandum dabitur, Ad. 166. — quem neque fides, neque jusjurandum repressit, Ad. 307. — dixit, jurijurando meo se fidem habuisse, He. 871. — dabo jusjurandum, nihil esse istorum, tibi, He. 697. — aliud si scirem, qui firmare meam apud vos possem fidem, sanctius quam jusjurandum,

He. 751. — istuc jusjurandum idem pollicere illis, He. 754.

Justitia; ut meæ stultitiæ in justitia tua sit aliquid præsidii, Hea. 646.

Iustus, a, um; a parvulo ut semper tibi apud me justa et clemens fuerit servitus, scis, A. 36. — causam hanc justam esse, animum inducite, Hea. 41. — bonam atque justam rem oppido imperas, et factu facilem, Hea. 704. — justam illam causam, facilem, vincibilem, optimam? Ph. 226. — eho! nonne hæc justa tibi videntur postea? Ad. 664. — quia non justa, injusta prorsus omnia, omnino obsequor, Ad. 995. — qui possit noscere tua justa? Ph. 280. — quæ causa est justissima, Ph. 709.

Juro; id demum juvat, si, Ad. 256. — qui sic sunt, haud multum hæredem juvant, He. 460. — credere inquam mihi, aut consilio, aut re juvero, Hea. 86.

L.

Labasco; labascit, victus uno verbo, Eu. 178. — labascit, Ad. 240.

Labefacio; omnes dentes labefecit mihi, Ad. 345.

Labefacto; ita me video ab ea astute labefacturier, Eu. 509.

Labia; accurrit ad me, incurvus, tremulus, labiis demissis, gemeus, Eu. 336.

Labor, vel *Labos*; quibus est aliunde aliquis objectus labos, He. 286. — ut aliqua pars laboris minuatur mihi, Hea. 42. — si quid laboris est, nollem, Hea. 82. — sine me, vacivum tempus ne quodum mihi laboris, Hea. 91. —

meo labori laud parcens, He. 226. — ex eo nunc misera quem capit laborem! A. 722. — nonne te miseret mei? tantum laborem capere ob talem filium? A. 872. — non convenit, qui illum ad laborem impulerim, me ipsum fugere, Hea. 265. — spe incerta, certum mihi laborem sustuli, He. 17. — laborem inanem ipse caput, He. 344. — ita ut ingenium est hominum ab labore proclive ad lubidinem, A. 78. — ejus labore, atque ejus dolore, gnato ut medicarer tuo, A. 833. — labore alieno magnam partem gloriam verbis sæpe in se transmovet, Eu. 399. — ne assidue agendi sint mihi, cum labore maximo, Hea. 40. — labore inventa mea cui dem bona, Hea. 841. — ut serves, quod labore invenerit, Hea. 1042. — hoc fructi pro labore ab his fero odium. Ille alter sine labore patria potitur commoda, Ad. 874, 875. — ita eos meo labore eductos maximo, hic fecit suos, paulo sumptu, Ad. 879. — poetam restitui in locum, prope remotum ab labore, He. 23. — sine labore hanc gratiam, te, ut sibi des pro illa nunc rogat, He. 390. — haud existumans, quanto labore partum, Ph. 46. — omnes mihi labores fuere, quos cepi, leves, Hea. 399.

Laboriosus, a, um; si qua laboriosa est, ad me curritur: sin levis, ad, Hea. 44. — vel nunc hæc deambulationem, quam non laboriosa, ad languorem dedit! Hea. 807.

Laboro; laborat e dolore, A. 268. — at istos rastros interea tamen appone: ne labora, Hea. 89. — illi de me supplicium dabo: laborans, querens, parcens, illi serviens, Hea. 139.

Labrum; hem! vide, ut discidit labrum, Ad. 561.

Lacero; ne cujusquam misereat: quin spoliis, mutilis, laceras, He. 65. — vah! quibus illum lacerarem modis, Ad. 326.

Lacesso; Phormionem, qui vult, lacesso, Ph. 1026. — vetus si poeta non lacessisset prior, Ph. 14. — is ne erret, moneo, et desinat lacessere, Eu. 26. — hic respondere voluit, non lacessere, Ph. 20.

Laches; Laches, et diligentiam vestram, et benignitatem novi, He. 263. — haud equidem dico, mi Laches, He. 232; et alibi.

Lacruma; hinc illæ lacrumæ! A. 226. — lacrumæ confictæ dolis, A. 559. — homini illico lacrumæ cadunt, quasi puero, gaudio, Ad. 539. — ipsa horrida: lacrumæ, vestitus turpis, Ph. 107. — ignarum censes tuarum lacrumarum esse me? He. 675. — lacrumas excussit mihi, Hea. 267. — hera, lacrumas mitte, Ad. 336. — lacrumis opplet os totum sibi, Hea. 306. — ut ne restinguas, lacrumis si exstillaveris, Ph. 974.

Lacrumo; oh! lacrumo gaudio, Ad. 410. — lacrumo, quæ posthac futura est vita, quum, He. 405. — quid lacrumas? Ad. 683. — quid tu igitur lacrumas? He. 355. — virgo ipsa lacrumat, Eu. 659. — num id lacrumat virgo? Eu. 828. — cheu! Cu. Ne lacruma, Hea. 84. — nequeo, quin lacrumem miser, He. 385. — repperi, qui det, neque lacrumet, Ph. 521. — virgo conscissa veste lacrumans obticet, Eu. 819. — venit ipse ultro, lacrumans, orans, obsecrans, Ad. 473. — corripui illico me inde lacrumans. Ad genua accidit, lacru-

mans misera, He. 377, 379. — intervenit adolescens quidam lacrumans, Ph. 92.

Lacryma, *Lacrymo*; vid. *supr.*

Lacrymula; una mehercle falsa lacrymula restingnet, Eu. 67.

Lacto; sollicitando, et pollicitando eorum animos lactas? A. 914. — nisi me lactasses amantem, et falsa spe produceres? A. 650.

Lacus; apud isum lacum est pistrilla, Ad. 585. — perreptavi usque omne oppidum: ad portam, ad lacum: quo uon? Ad. 719.

Lædo; minus multo audacter, quam uunc lædit, læderet, Ph. 11. — responsum, non dictum esse, quia læsit prior, Eu. 6. — minus multo audacter læderet, Ph. 11. — qui placere se studeat bonis, et minime multos lædere, Eu. 2. — si perget lædere ita, ut facere instituit, Eu. 18. — placidus, nulli lædere os, erridere omnibus, Ad. 868.

Lætitia; quæ mihi ægritudinem afferat: tanta hæc lætitia oborta est, Hea. 680. — ut hanc lætitiā nec opinanti primis ei objicerem domi, Hea. 186. — Syre mi; obsecro, ne me in lætitiā frustra conjicias, Hea. 292. — quantam obtuli adventu meo lætitiā Pamphilo hodie! He. 817. — huic diem cupio, ut cœpi, perpetuum in lætitia degere, Ad. 524.

Lætor; istuc tibi ex sententia tua obtigisse lætor, Hea. 683. — ut ego nunc non tam meapte causa lætor, quam illius, Hea. 687. — hæc tot gaudia illi contigisse lætor, He. 824. — ut quisquam amator uultibus lætetur, He. 826.

Lætus, a, um; lætus est, uescio quid, A. 341. — quid gestiam, aut quid lætus sim, Eu. 555. — quid hic lætus est? Eu. 1033. — lætus

est de amica, Ad. 253. — lætus sum, fratri obtigisse, quod vult, Ph. 819. — gnatus quod se assumat lætum, id dicis? Hea. 889. — concurrunt læti mi obviam cupidinarii, Eu. 256. — ain' tu? læta est? Eu. 392. — læta vero ad se abducit domum, Eu. 576. — illico omnes simul læta exclamant, venit! He. 368. — nihil vidi quidquam lætius, Ad. 367.

Lamentor; quia tum mihi lamentari præter ceteras visa est, A. 121. — modo vidi virginem miseram, suam matrem lamentari mortuam, Ph. 96.

Lampas; missa hæc face; hymæum, turbas, lampadas, tibicinas, Ad. 911.

Lana; anns ad lanam redit, Hea. 278. — lana ac tela victum queritans, A. 75.

Languor; vel me hæc deambulatio, quam non laboriosa, ad languorem dedit! Hea. 807.

Lanius; concurrunt læti mi obviam, cupidinarii omnes, ceterarii, lauii, Eu. 257.

Lapis; ubi possem persentiscere, ni essem lapis? Hea. 918. — tu, inquam, mulier, quæ me omnino lapidem, non hominem pntas, He. 214. — hei, quid stas? lapis! Hea. 831.

Large; et habet quod det, et dat nemo largius, Eu. 1077.

Largior; de te largitor, puer, Ad. 944. — ex assentando, indulgendo, et largiundo, Ad. 995.

Largitas; quæ istæ subita est largitas? Ad. 992. — vehemens in utramque partem es nimis, aut largitate nimia, aut parsimonia, Hea. 441.

Lascivia; qui nunc luxuria, et lascivia diffinit, Hea. 946.

Lassus, *a, um*; animus lassus, cura confectus, stupet, A. 305. — vigilabis lassus, A. 316. — lassam oppido tum esse aiebant, He. 238.

Later; purgem me? laterem lavem, Ph. 187.

Latinus, *a, um*; Latini Phormionem nominant, Ph. 27. — ex Græcis bonis Latinas fecit non bonas, Eu. 8. — eas fabulas factas prius Latinas, scisse se, id vero pernegat, Eu. 34. — Dum facit paucas Latinas, Hea. 18.

Latum; *Latus*; *Laturus*; vid. in *Fero*.

Latus, *lateris*; si licet me latere teeto abscedere, Hea. 672.

Laudo; laudo, A. 444; Eu. 279; Ph. 140. — non laudo, A. 456. — eu noster! laudo, Eu. 154. — quidquid dieunt, laudo: id rursum si negant, laudo id quoque, Eu. 251. — ædepol, mea te Antiphila, laudo, Hea. 381. — in loco ego vero laudo, Hea. 538. — nunc laudo te, gnate, Hea. 1067. — laudo, Ctesipho: patrisas, Ad. 566. — amoque, et laudo, et vehementer desidero, He. 488. — laudo hunc, Ph. 285. — mihi illam laudas? Eu. 1052. — eho! laudas quæso, heros qui fallunt? Hea. 537. — laudas? Ad. 567. — scelus quemnam hic laudat? A. 847. — aut si laudat, te ut male urat, Eu. 438. — numquid habes, quod contemnas? tacent: satis laudant, Eu. 476. — gaudebat: me laudabat, Ph. 594. — laudabis, Hea. 374. — si laudabit hæc illius formam: tu hujus contra, Eu. 443. — quid ego ejus tibi nunc faciem prædicem, aut laudem? Eu. 565. — quid eommenorem primum, aut laudem maxime? Eu. 1043. — quid ego nunc te laudem? Ad.

257. — uno ore omnia bona dicere, et laudare fortunas meas, A. 97. — ah, vereor coram in os te laudare amplius, Ad. 270. — ego in hæc re nihil reperio, quamobrem laudem tantopere, Ad. 594. — laudatier te audit libenter, Ad. 537.

Laud; laudiu' an vitio duci id factum oporteat, Ad. 5. — tu nunc tibi id laudi dueis? Ad. 106. — utrum studione id sibi habet, an laudi putat fore? Ad. 383. — hoc laudi est. Hoc vitio datur, Ad. 419. — ita facillime sine invidia laudem invenias, A. 66. — quantam, et quam veram laudem capiet Parmeno! Eu. 924. — in mea vita tu tibi laudem inquisitum, Hea. 315. — quod illi maledictum vehementer esse existimant, eam laudem hic ducit maximam, Ad. 18. — sibi vero hanc laudem relinquunt, He. 461.

Laute; facete, lepide, laute: nihil supra, Eu. 427. — laute munus administrati inum, Ad. 768.

Lautus, *a, um*; omnes te in lauta et bene aucta parte putant, Hea. 798. — hoc lautum est parum, Ad. 426.

Lavo; it, lavit, redit, Eu. 593. — dum lavamus, Eu. 595. — si voles, lavato, Eu. 596. — purgem me? laterem lavem, Ph. 187. — nunc primum fac, isthæc ut lavet, A. 484. — continuo hæc adornant, ut lavet, Eu. 582. — illa si jam laverit, mihi nuntia, Hea. 618. — ubi nos laverimus, Eu. 596. — arcessitur lavatum interea virgo, Eu. 592. — abeunt lavatum, Eu. 600. — ea lavatum dum it, Hea. 655. — unctum atque lautum e balneis, Ph. 339. — venias nunc precibus lautum peccatum tuum? Ph. 972.

Lectulus; lectulos jube sterni nobis, Ad. 286. — lectulos in sole illic pedibus faciundos dedit, Ad. 587.

Lectus; huc est intro latus lectus; vestimentis stratus est, Hea. 904. — deinde eam in lectum illæ collocant, Eu. 593. — ut triduo hoc e lecto nequeat surgere, Ad. 522. — video, alios festinare, lectos sternere, Hea. 125.

Lectus, a, um; accipe: hem! (argentum) lectum est: conveniet unnerus, Ph. 53.

Lemnos; fructum, quem Lemni uxoris reddunt prædia, Ph. 679. — cujus vir uxorem Lemni habuit aliam, Ph. 941. — hæcine erant itiones crebræ, et mansiones diutinae Lemni? Ph. 1012. — evenit iter, illi in Lemnum ut esset, Ph. 66. — quid? qua profectus causa hinc es Lemnum? Ph. 566. — cum ejus consuevit olim matre in Lemno clanculum, Ph. 872. — in Lemno clam te uxorem duxit, Ph. 1003.

Lenio; pro se quisque sedulo faciebat, quo illam mihi lenirent miseriam, Hea. 127.

Lenis, e; si qua laboriosa est, ad me curritur: sin lenis est, ad alium defertur gregem, Hea. 45. — ut sciat lenem patrem illum factum me esse scerrimum, Ph. 262. — qui me tam leni passus est animo usque adhuc, A. 262. — si te tam leni et victo animo esse ostenderis, Hea. 438. — quemquamve animo tam communi esse, aut leni putas? Hea. 913. — ego sum animo leni natus, He. 270. — ingenio te esse in liberos leni puto, Hea. 151. — asperum (vinnu), pater, hoc est; aliud lenius sodes, vide, Hea. 459.

Lenitas; heri semper lenitas ve-

rebar quorsum evaderet, A. 175. — inepta lenitas patris, et facilitas prava, Ad. 391.

Leno; avarus leno, Hea. 39. — leno ego sum, at fide optima, Ad. 161. — vah! leno iniqua me non vult loqui. Sa. Leno sum, fateor, Ad. 188, 189. — eia! ne parum leno sies, Ph. 507. — in Græca adolescens est, qui lenoni eripit meretricem, Ad. 8. — ea serviebat lenoni impurissimo, Ph. 83. — argentum accepi: tradidi lenoni, Ph. 828. — is pro sua amica lenoni dedit, Ph. 1042. — hei! metuo leuonem, Ph. 490. — ad leuonem hinc ire pergam, Ph. 846. — leno, audi, si vis, nunc jam, Ad. 185. — si tibi res sit eum co-lenone, tum sentias, Ph. 177. — ab lenone ipso eripuit palam, Ad. 329.

Lepide; facete, laute, lepide: nihil supra, Eu. 427.

Lepidas, a, um; euge! jam lepidus vocor. Ego lepidus in eo gratiam, Ad. 915, 918. — o lepidum patrem! A. 950. — ego usa sum benigno, et lepido, et comi, He. 838. — lepida es, He. 753. — ego pol tibi dabo illam lepidam, Hea. 1062. — ita' lepidum tibi visum est, seelus, nos irridere? Eu. 1017. — o lepidum caput! Ad. 971; Ph. 558. — ah! hinc, quo dignus, eum donis tuis tam lepidis, Eu. 652. — placet, pater lepidissime, Ad. 915. — o capitalum lepidissimum! Eu. 531.

Lepus; lepus tute es, et pulpa-mentum queris? Eu. 426.

Lesbia; Lesbiam adduci jubes, A. 228. — ita pol quidem res est, ut dixi, Lesbia, A. 460.

Levis, e; omnes mihi labores fuere, quos cepi, levis, Hea. 399.

— itidem mulieres sunt ferme, ut pueri, levi sententia, He. 312. — quæ antehæc fecit fabulas, tenuisse oratione, et scriptura levi, Ph. 5. — olim quidem te eas impellebant leves, He. 426. — pueri inter sese quam pro levibus noxiis iras gerunt! He. 310. — si autem est iratus gnatus, quod peperit uxor elam; id leve est, He. 782. — levia sunt hæc, quæ tu pergravia esse in animum induxti tuum, He. 292. — nolo: nec leviores vobis, viderier immerito, He. 759. — quum hoc, quod levius est, tam animo iracundo tulit, He. 568.

Levo; sperabit summum sibi senex levatum esse harum abito, He. 746.

Lex; lex est, ut orbæ, qui sunt generis proximi, eis nubant: et illos ducere eadem hæc lex jubet, Ph. 125, 126. — invitum feci: lex coëgit. Etiamne id lex coëgit? Ph. 236, 238. — sed, id quod lex jubet, dotem daretis, Ph. 296. — id quod lex jubet, dotem dare, Ph. 409. — mercedem dare lex jubet ei, atque amittere? Ph. 414. — ut præter civium morem atque legem hanc habere studeat? A. 882. — neque legem putat tenere se ullam, Ad. 86. — ea lege atque omine, ut, si, A. 200. — ejus morte ea ad me lege redierunt bona, A. 801. — hæc lege tibi meam astringo fidem, Eū. 102. — ea lege hoc adeo faciam; si facit, Hea. 1056. — ea ad hos redibat lege hæreditas, He. 172. — si uxorem velit, lege id licere facere, Ph. 116. — vi coactum te esse invitum, lege, judicio: tenes? Ph. 214. — mea lege utar, Ph. 532. — lege agito ergo, Ph. 983. — huic leges cogunt nubere hanc, Ad. 656. — servum homi-

nem orare leges non sinunt, Ph. 292. — bonorum extorlor, legum contorlor! Ph. 374. — tam facillime patris pacem in leges conficiet suas, Hea. 1000. — coactus legibus, eam uxorem duces, A. 782. — mihi non videtur, quod sit factum legibus, rescindi posse, Ph. 694. — an legibus daturum pones dies, si illam ejecerit? Ph. 625.

Libenter; tu hercle cum illa, Phædria, et libenter vivis: etenim bene libenter victitas, Eu. 1073. — recipimus (in gregem). Cu. Ae libenter, Eu. 1085. — laudatier te audit libenter, Ad. 537. — istos invitos Di perdant! qui hæc libenter nuntiant, He. 469. — at nunc dicam, quod libenter audias, Ph. 487.

Liber (Bacchus); sine Cerere et Libero friget Venus, Eu. 731.

Liber, a, um; neque ad necem operiere loris. Sa. Loris? liber! Ad. 183. — accede huc ad me: liber esto, Ad. 975. — neutiquam officium liberi esse hominis puto, A. 331. — dolet, dictum imprudenti adolescenti, et libero, Eu. 430. — quæ liberum scire æquum est adolescentem, Eu. 477. — judico Syrum fieri esse æquum liberum, Ad. 965. — neque vendundam censeo, quæ libera est, Ad. 195. — principio eam esse dico liberam, Eu. 804. — Phrygiam ut uxorem meam una mecum videam liberam, Ad. 978. — si tu illam attigeris secus, quam dignum est, liberam, Ph. 438. — quum in pariundo aliquot affuerint liberæ, A. 773. — seire est liberum ingenium atque animum, Ad. 832.

Liberalis, e; henus liberalis est, et fugitans litium, Ph. 622. — neque boni, neque liberalis functus officium est viri, Ad. 465. — fun-

etus adolescentuli est officium liberalis, Ph. 182. — estue ita, ut duxi, liberalis? Ph. 904. — quod aue sumtu ingenuam, liberalem uactus es, Ph. 168. — quia erat forma præter ceteras honesta, et liberali, A. 123. — hem, Eunuchum tibi quam liberali facie! Eu. 473. — ille erat honesta facie, et liberali, Eu. 682. — ego liberali illam assero causa manu, Ad. 195. — ingenium novi tuum liberali devinctum, A. 562. — hæc, ita ut liberali esse ingenio decet, pudens, He. 164.

Liberalitas; pudore et liberalitate liberos retinere satius esse credo, quam metu, Ad. 57.

Liberaliter; propterea quod serviebas liberaliter, A. 38.

Libere; homines adolescentulos, eductos libere, in fraudem illicis? A. 913. — ut agitem libere inter vos convivium, He. 93. — liberius vivendi fuit potestas, A. 52.

Liberi; uxor, liberi inventi iuvito patre, A. 893. — ecceum adest communis corruptela nostrum liberum, Ad. 797. — hoc qui uequit, fateatur nescire imperare liberis, Ad. 77. — ingenio te esse in liberos leui puto, Hea. 151. — hic, ita ut libera est æquum, dictis confutabitur, Hea. 950. — pudore et liberalitate liberos retinere satius esse credo, quam metu, Ad. 57. — qui illum decreverunt dignum, suos cui liberos committere, He. 212. — si ex me illa liberos vellet sibi, non clam me haberet, etc., He. 655.

Libero; hem, libero, A. 353. — quam primum hoc me libera miserum metu, A. 352. — liberatus sum hodie, Dave, tua opera. Dav. Ac nullus quidem, A. 771.

Libertas; hincne libertatem aiunt æquam esse omnibus? Ad. 184.

Libertus; feci, e servo ut esses libertus mihi, A. 37. — immo apud libertum Discum, Eu. 608.

Libens, *Libet*, *Libido*; vid. in *Labens*, *Lubet*, *Lubido*.

Licentia; nimia illæc licentia evadet in magnum malum, Ad. 510. — deteriores omnes sumus licentia, Hea. 483.

Licet; sic ut quimus, quando, ut volumus, non licet, A. 807. — pater, licetue pauci? A. 895. — quod si personis iisdem uti aliis non licet: qui magis licet, currentes servos scribere? Eu. 35, 36. — jamus erumpere hoc licet mihi gaudium? Eu. 550. — si illud non licet, En. 639. — frnare dum licet, Hea. 345. — non licet hominem esse sape ita ut vult, Hea. 666. — triumpho, si licet me latere tecto abscedere, Hea. 672. — aliis si licet, tibi non licet, Hea. 797. — here, licetne? Ch. Loquere, Hea. 975. — Dum per ætatem licet, Ad. 109. — qui tibi magis licet moram habere? Ad. 180. — hoc licet impune facere huic, illi non licet, Ad. 828. — impune optare istuc licet, He. 464. — si est, ut velit reducere uxorem, licet, He. 501. — here, licetne acire ex te? Pa. Non licet, He. 874, 875. — post illa jam, ut ludet, ludas licet, Ph. 347. — soli licet hic his iudicium adipisceri, Ph. 405. — dum licet, loquimini mecum, Antipho, Ph. 548. — ire igitur tibi licet, Nausistrata, Ph. 812. — illic haud licebat, nisi præfinito loqui, He. 94. — tibi non licuit per te mihi dare, Hea. 967. — dum licitum est ei, amavit, A. 444. — quam mihi per silentium nunquam agere licitum est, He. 30. — dum illico licitum est, He. 838. — saltem hoc licebit, Eu. 640. — quanto

hercle ut liceat, dare huic quæ volumus, Eu. 466. — date potestatem, mihi statariam agere ut liceat per silentium, Hea. 36. — mihi amicam adduxi; quam non liceat tangere, Hea. 819. — modo liceat vivere; est spes, Hea. 983. — eodem ut jure uti senem liceat, quo, He. 11. — itaque una inter vos agere ætatem liceat, He. 207. — ita me Di bene ament, ut mihi liceat tam diu, quod amo, frui! Ph. 165. — ihi homo cœpit me obsecrare, at sibi liceret discere id de me, Eu. 262. — ita obsecraturum, ut liceret sibi hanc uxorem ducere, Ad. 335. — sibi licere id facere, putat, Hea. 21. — tibine hæc diutius licere speras facere, me vivo patre? Hea. 103. — boccine me miserum non licere meo modo ingenium frui! Hea. 401. — crederem mihi impudicus licere, Hea. 561. — video, non licere, ut cœperam, hoc persequere, Hea. 1055. — si uxorem velit, lege id licere facere, Ph. 116.

Ligurio; quæ, cum amatore suo quum cœuant, liguriunt, Eu. 935.

Limen; jam ut limen exirem, ad geuua accidit, lacrumans, He. 378.

Limus, a, um; ego limis specto, sic per flabellum clanculum, Eu. 601.

Linea; certe extrema linea amare haud nihil est, Eu. 640.

Lingua; perii! lingua hæret metu, Eu. 976. — facilem, beneuolamque linguam tuam jam tibi me reddidit, He. 760.

Liquet; illum liquet mihi deprecari prorsum non vidisse, Eu. 331.

Liquido; si opus sit iurandum mihi, ut liquido possim, A. 731.

Lites; lites sunt inter eos factæ maximæ; Eu. 733. — paratæ lites, Ad. 796. — ueque lites ullas inter eas, He. 180. — mihi paratæ lites, Ph. 133. — herus liberalis est, et fugitans litium, Ph. 622. — nunc me hospitem lites sequi, quam hic mihi sit facile, A. 813. — potius, quam lites sequar, Ad. 249. — tu jam lites audies, Ph. 219. — potius, quam lites secter, Ph. 219. — ut herus his desistat litibus, Ph. 633.

Literæ; fac periculum in literis, Eu. 476.

Litigo; etiam mecum litigas? He. 507. — quum illa litigat, A. 855. — quid illic hominum litigant! A. 747.

Locito; agelli est hic sub urbe paulum, quod locitas foras, Ad. 953.

Loco; ut potui, uaptam virginem locavi huic adolescente, Ph. 751. — quæso, quid si filiam suam unicam locaret? Ph. 645.

Locus; quis igitur relictus est obijugandi locus? A. 154. — quæ nunc uou est narrandi locus, A. 355. — locus, tempus constitutum est, Eu. 541. — invocato ut sit locus semper, Eu. 1058. — ignoscendi dabitur peccati locus, Hea. 217. — locus, occasio, ætas, mater, Hea. 233. — vah! quasi desit locus, Hea. 587. — mi iustigemus etiam, ut nullus locus relinquatur precii? Ph. 546. — non satis tutus est ad narrandum hic locus, Ph. 817. — uihil loci est segnitie, neque socordie, A. 206. — nihil est precii loci relictum, A. 603. — te interea loci cognovi, Eu. 126. — coueni hodie adueniens quemdam mei loci hinc, atque ordinis, Eu. 234. — interea loci ad macellum ubi aduenimus, Eu. 255. — faciam, ut hujus loci.

dieique, meique semper memineris, Eu. 800. — tu interea loci colloca-
pletasti te, Antiphila, Hea. 257. —
in id redactus sum loci, nt, Ph.
978. — exadvorsum ei loco tonstri-
na erat, Ph. 88. — Di, date, ob-
secro, illi in alijs peccandi locum,
A. 233. — neque pol consilij locum
habeo, A. 321. — ibi ascendo in
quemdam excelsum locum, A. 357.
— restitue, in quem me accepisti,
locum, A. 682. — nbi satias cepit
fieri, commuto locum, Eu. 972. —
in eum jam res rediit locum, ut,
Hea. 359. — da illis locum, Hea.
686. — eum Plantus locum reliquit
integrum: enim hic locum sumsit
sibi Adelpbos. Pernoseite, furtumne
factum existumetis, an locum re-
prehensum, Ad. 9, 10, 13. — hoc
mibi dolet, pæne in eum locum re-
disse, nt, Ad. 273. — sed locum
novi, ubi sit. Da. Die ergo locum,
Ad. 574. — poetam restitui in lo-
cum, prope jam remotum, He. 21.
— interea meum non potui tûtari
locum, He. 42. — quem actoris
virtus nobis restituit locum, Ph.
34. — ego in eum invidi infelix
locum, ut, Ph. 73. — da locum
melioribus, Ph. 521. — illam in
ignotum hinc abducat locum? Ph.
547. — te in germani fratris dilexi
loco, A. 292. — venit medietas
alicunde ex solo loco, A. 407. —
virum in quovis loco paratum, A.
720. — cave quoniam ex istoc ex-
cessis loco, A. 762. — viden' me
ex eodem ortum loco? Eu. 241. —
quo in loco dictum est, parati nihil
est, Eu. 542. — ut hosce instruxit,
ipsum sibi cavet loco, Eu. 781. —
amicam ut habeas prope jam in
axoris loco? Hea. 104. — in loco
ego vero laudo, Hea. 587. — ob-
secundato in loco, Hea. 827. —

pecuniam in loco negligere, Ad.
217. — pejore res loco non potest
esse, quam, Ad. 345. — video sa-
piere, in loco vereri, Ad. 831. —
obsecundare in loco, Ad. 909. —
pugnant de loco, He. 41. — quis
nunquam in ullo patefecit loco, He.
303. — quin noster grex motus loco
est, Ph. 33. — videtis, quo in loco
res hæc siet, Ph. 446. — quoniam
in loco sunt res et fortunæ meæ?
Ph. 473.

Logi; feneratorum istuc beneficium
tibi pulchre dices. Do. Logi! Ph.
492.

Longe; continuo occurrit ad me,
quam longe quidem, Eu. 335. —
rus Sunii equod haberem, etquam
longe a mari, Eu. 519. — longe jam
shieram, quum sensi, Eu. 633. —
errat longe, mea quidem sententia
qui, Ad. 65. — nequeo mirari satis,
quo ille abire ignavus possit lon-
gius, Eu. 662. — vide sis, ne quo
hinc abeas longius, Hea. 212. —
non aberit longius, Hea. 986. —
illud rus tam male odi, quia prope
est: quod si abesset longius, Ad.
526. — rogat frater, ne abeas lon-
gius, Ad. 886.

Longinquitas; hæc mihi nunc
cura est maxuma, nt ne eui meæ
longinquitas ætatis obstat, He. 596.

Longitudo; consulere in longitu-
dinem, Hea. 965.

Longule; non cogitas hinc lon-
gule esse? Hea. 239.

Longus, a, um; longum est nos
illum expectare, dum exeat, A. 979.
— longum est, Clitipho, si tibi nar-
rem, Hea. 335. — experire, non est
longum, Ph. 494. — haud longum
est id, quod orat, Ph. 514. — quum
longum spatium amandi amicam
tibi dedi? He. 684.

Loquor; tute loqueris: me vetas,

He. 317. — carnaufex, quæ loquitur! A. 183. — quis hic loquitur? A. 267, 785; Eu. 86; Hea. 517; Ph. 738. — uescio quid de amore loquitur, Eu. 298. — quicum loquitur filius? Hea. 178. — usque id egi dudum, dum loquitur pater, Hea. 985. — dum ea, quæ loquitur, magis cognosco, Ph. 736. — dum hæc loquimur, Eu. 255. — aperte ipsam rem locutus, nihil circutitione usus es, A. 202. — ecquid locutus cum ista es, quamobrem hanc ducimus? Ph. 797. — hic de nostris verbis errat videlicet, quæ hic sumus locuti, Hea. 264. — nunc mihi iu mentem venit ex hac re, quod locuta es olim, He. 537. — scis quid loquar? Ad. 216. — loquarne? incedam, taceam? instigem, Ph. 187. — ausculto: loquere, quid velis, A. 538. — nunc loquere, Hea. 93. — optata loquere, Hea. 611. — loquere, quid velis, Hea. 622. — qua hoc occipitum est causa, loquere, Hea. 649. — loquere, audio, Hea. 694; Ph. 487. — here, licetue? Cu. Loquere, Sr. At tuto? Cu. Loquere, Hea. 975. — non postulo (ut taceas): jam loquere, Hea. 1014. — fidem do: loquere, Pa. Ausculta, He. 114. — loquere, obsecro! Ph. 473. — quantum tibi opus est argenti? loquere, Ph. 556. — quod imperabit, facito: loquitur paucula, Hea. 828. — tum igitur dum licet, dumque adsum, loquimini mecum, Ph. 548. — jam tacere non queo: cogis ea, quæ uolo, ut præsentem hoc loquar, He. 674. — non intelligo, satia, quæ loquatur, Ad. 310. — uxorem ejus huc adducam, quum ista ut loquatur, Ph. 776. — nempe ergo aperte vis, quæ restat, me loqui? A. 195. — sed nunc peropus

est, me aliquid de illa aduersum hunc loqui, A. 265. — ah! quanto satius est, te id dare operam, quam id loqui, quo? A. 309. — rem ipsam dic, ac mitte male loqui, A. 875. — pergin' scelesti, mecum perplexe loqui! Eu. 816. — nunquam commodius unquam herum audiui loqui, Hea. 559. — tene istuc loqui? Hea. 922. — vah! leno iniqua me non vult loqui, Ad. 188. — illic haud licebat, nisi præfinito loqui, He. 94. — quem ego hic audiui loqui? He. 453. — crederem vera hunc loqui, Ph. 278. — pergin' hero absenti male loqui, impurissime? Ph. 372. — quis te istuc jussit loqui? Ph. 638. — Demipho, te appello; nam me cum hoc ipso distinet loqui, Ph. 1010.

Lorum; ibi usque ad necem operiere luris. Sa. Loris? liber! Ad. 183.

Lubens; fugi' hinc? Br. Ego vero, ac lubens, A. 338. — ego illud vero ita feci, ac lubeos, Eu. 591. — faciam houi tibi aliquid pro ista re, hac lubens, Hea. 763. — tibi lubeus beue faxim, Ad. 891, 900. — nihil est, æque quod faciam lubens, Ph. 564. — hilarum ac lubentem fac te iu guati uuptiis, Ad. 760.

Lubet; age, age, ut lubet, A. 311. — tum, ipsam despoliare non libet, A. 818. — quamobrem? Sr. Quid libet, A. 864. — at mihi nuuc sic esse hoc verum lubet, A. 960. — procul hinc lubet prius, quid sit, sciscitari, Eu. 648. — faciat quod lubet, Hea. 464. — quo hinc abeam ego! Sr. Quo? quo lubet, Hea. 586. — nihil vident, nisi quod lubet, Hea. 643. — atqui jam dabitur. Ba. Ut lubet, Hea. 738. — ut lubet, Hea. 780, 935; Ad. 247.

— vah! vivere etiam nunc libet, Ad. 446. — facite, quod vobis libet, Ad. 996. — inter se transigant ipsi, ut libet, He. 311. — quo libet eruciati per me exquire, He. 774. — postilla jam, ut libet, ludas licet, Pb. 347. — huc, si quid libet, Ph. 980. — lubuit, Eu. 796. — cedo, quid postulat? Gz. Quid? nimium: quantum libuit, Pb. 642. — quæ meo cumque animo libitum est, facere, A. 263. — prodeambulare huc libitum est, Ad. 770. — ubi peregre, tibi quod libitum fuit, feceris, Pb. 969. — aut si libitum fuerit, causam eeperit, A. 213. — nisi mihi addit animum, quo lubeat magis, Hea. 542. — date silentium, ut libeat scribere aliis, He. 56.

Libido; quo magis libido frustra incendatur tua? A. 309. — dum ejus libido occulta est contumeliis, A. 558. — multa fert libido, Hea. 573. — at matura, dum libido eadem hæc manet, Pb. 715. — neque tum libidini advorsabor, He. 245. ita ut ingenium est hominum ad labore proclive ad libidinem, A. 78. — aliquantum iniquior erat præter ejus libidinem, Hea. 201. — potius, quam advorsum animi tui libidinem esset quam illo nupta? He. 534. — ex sua libidine moderatur, nunc quæ est, non quæ olim fuit, Hea. 216.

Lucina; Juno Lucina, fer opein! serva me obsecro! A. 474; Ad. 488.

Luciscit; luciscit hoc jam, Hea. 410.

Lucrum; pecuniam in loco negligere, maximum interdum est lucrum, Ad. 217. — næ, ille haud scit, paululum lucri, quantum ei damni apportet, Hea. 747. — ubi

quid mihi lucri est, te fallere? Ph. 61. — nunc quod est interea tempus, lucro est, He. 287. — si redimat, magnum iussu in ea lucrum, Hea. 609. — quod hinc accesserit, id de lucro putato esse omne, Ad. 821. — omne id deputabo esse in lucro, Ph. 251.

Lucto; dicitque sese illi annulum, dum luctat, detraxisse, He. 830.

Luctus; quæ me, et te, et familiam dedecoras: filio luctum paras, He. 210.

Luculentus, a, um; mulier comoda, et faceta, et hercle forma luculenta, Hea. 523.

Lucus; rus cras cum filio cum primo lucu ibo hinc, Ad. 845.

Ludibrium; quam decrerim me non posse diutius habere, eam ludibrio haberi, He. 249. — non sic ludibrio tuis factis habitus essem, He. 526.

Ludificor; quid vos, malum! ergo me sic ludificamini, inepti? Ph. 947. — insuper seclus, postquam ludificatus est virginem, Eu. 645. — aiquidem tu me hic etiam nebulo ludificare, Eu. 716.

Ludo; cur non ludo hunc aliquantisper? Ad. 643. — ludis fortasse me, Hea. 824. — ludis tu nunc me? Ad. 701. — quia consimilem luserat jam olim ille ludum, Eu. 586. — adsis, tangas, ludas, propter dormias, Eu. 373. — ita vita est hominum, quasi, quum ludas tesseris, Ad. 743. — postilla jam, ut libet, ludas licet, Pb. 347. — non te credas Davum ludere, A. 789. — nebulouem hunc certum est ludere, Eu. 269. — congrum istum maximum in aqua subito ludere paulisper, Ad. 378. — in illis opera luditur, Ph. 332.

— aequum est fieri, ut a me ludatur dolis, Eu. 386.

Ludus; ei ludo, si ullus est, magistram hanc esse satis certo scio, He. 204. — ludum jocumque dices fuisse illum alterum, Eu. 299. — quia consimilem luserat jam olim ille ludum, Eu. 587. — in ludum ducere, et reducere, Ph. 86. — in eodem mihi videatur ludo doctæ ad malitiam, He. 203. — in quo hæc discebat ludo, Ph. 88. — quos mihi ludos redderet! A. 480. — non possum satis narrare, quos ludos præbueris istus, Eu. 1009. — vobis datur potestas condecorandi ludos scenicos, He. 45. — ut ludos facit! Ph. 944.

Lugubris; mediocriter vestitam veste lugubri, Hea. 286.

Lupus; lupus in fabula, Ad. 539. — scelestus, lupo ovem commisisti, Eu. 831. — auribus teneo lupum, Ph. 505.

Lutum; te ibidem pervolvam in luto, A. 779. — in eodem luto hæsit, Ph. 779.

Lux; neve usque ad lucem vigiles, Eu. 278. — egou', qui ab Orco mortuum me reducem in lucem feceris? He. 853.

Luxuria; egoue, ut ejus animum, qui nunc luxuria et lascivia diffluit, retundam, Hea. 946.

Luxus; adolescens luxu perditus, Ad. 764.

M.

Macellum; interea loci ad macellum ubi advenimus, Eu. 255. — nostin' porticum, apud macellum, hanc deorsum? Ad. 575.

Maceria; hanc in horto maceriam jube dirui, Ad. 912.

Macero; cur me excrucio? cur me macero? cur meam senectutem

sollicito? A. 888. — ibi hoc me macerabo biduum, Eu. 187. — aume mi, uoli te macerare, A. 687. — salsamenta hæc fac mace-rentur pulchre! Ad. 382.

Macto; faxo tali eum mactatum, atque hic est, infortunio, Ph. 1027.

Macula; hanc maculam nos decet effugere, Ad. 958.

Magis, *Maxime*; magis id adeo, mihi ut incommodet, quam, A. 162. — quam id loqui, quo magis libido frustra incendatur tua? A. 309. — non Apollivis magis verum, atque hoc responsum est, A. 700. — tanto hercle magis dabit, A. 776. — quia habet aliud magis ex sese, et majus, A. 956. — hoc nemo fuit minus ineptus, magis æverus quisquam; nec magis continens, Eu. 227. — is ubi molestus magis est, Eu. 414. — profecto quanto magis magisque cogito, Eu. 507. — nemo est hominum, quem ego nunc magis cuperem videre quam te, Eu. 561. — impendio magis animus gaudebat mihi, Eu. 587. — nihil videtur mundius, nec magis compositum quidquam, nec magis elegans, Eu. 934. — quanto minus spei est: tanto magis amo, Eu. 1052. — ad omnia hæc magis opportunus, nec magis ex usu tuo nemo est, Eu. 1076. — nunc nihil magis vereor, quam, Hea. 197. — magis nunc me amica dicta stimulant, Hea. 223. — aurescit magis de filio ægritudo: et quanto diutius abest, magis cupio tanto, et magis desidero, Hea. 424, 425. — istoc nihil est magis meis nuptiis adversum, Hea. 699. — videbitur magis verisimile id esse, Hea. 802. — nec quidquam magis nunc metuo, quam, Hea. 808. — veterator!

Ma. Magis, si magis uoris, putes, Hea. 890. — fratrem homini nemini esse primarum artium magis principem, Ad. 260. — magis sunt suspiciosi: ad contumeliam omnia accipiunt magis, Ad. 607, 608. — si est dicendum magis aperte, Ad. 668. — minus videtis, magis impense cupitis, consulitis parum, Ad. 998. — quam consecuta est nox, eam (attingit) nihilo magis, He. 137. — metuo, ne Philumeum magis morbus aggravescat, He. 337. — ea dissimulare nos magis humanum est, He. 553. — credo ea gratia concordes magis fore, He. 617. — quo magis omnes res cautius accuro, He. 738. — quo magis uovi, tanto sapius, Ph. 328. — mulier mulieri magis congruit, Ph. 724. passim sibi. — *Maxime, Maxime*; duc me ad eam; ut videam. *Mr. Maxime*, A. 820. — nunc quam maxime abs te postulo, ut, A. 825. — quibus id maxime utile est, A. 837. — hac re arbitror id fieri posse maxime, Eu. 273. — huc fac illi adducantur. *Pa. Maxime*, Eu. 189. — nonne hoc monstri simile est? quid sis? *Pa. Maxime*, Eu. 334. — etsi ego digna hac contumelia sum maxime, Eu. 865. — quid commemorem primum, aut laudem maxime? Eu. 1043. — me hujus quidquid facio, id facere maxime causa mea, Eu. 1069. — quam maxime servire vestris commodis, Hea. 50. — cuiusque ingenium ut sit, declarat maxime, Hea. 284. — huiusmodi, obsecro, aliquid repperi. *St. Maxime*, Hea. 339. — cuius mos maxime est consimilis vestrum, Hea. 393. — teneo te, Antiphila, maxime animo exoptata meo? Hea. 408. — cuius (nuncii) maxime te fieri participem cupis, Hea. 428. — quo

maxime apud te se valere sentiet, Hea. 488. — atqui quum maxime volo te dare operam, ut fiat, Hea. 788. — tum si maxime fateatur, quum amet aliam, Ad. 341. — nos coluit maxime, Ad. 353. — quam estis maxime potentes, dices, fortunati, nobiles: tam maxime vos æquo animo æqua uoscere oportet, Ad. 503, 505. — nunc quum maxime operis aliquid facere credo, Ad. 520. — quum servit maxime, Ad. 536. — sequere me ergo hac intro. *Mi. Maxime*, Ad. 611. — si illud, quod maxime opus est jactu, Ad. 744. — jubeo quam maxime quam facere familiam, Ad. 930. — quam maxime servire vestris commodis, He. 51. — haec Bacchidem amabat, ut quum maxime, tum Pamphilus, He. 115. — atqui ea res multo maxime disjunctum illum ab illa, He. 160. — non mea opera, neque pol. culpa evenit. *La. Immo maxime*, He. 228. — quod saue nolim, maxime heri causa mei, He. 331. — jam ea de causa maxime nunc huc introire nolo, He. 348. — maxime volo, doque operam, ut, He. 396. — eo pacto maxime apud te meo erit ingenio fides, He. 474. — puerum mihi cedo, ego alam. *Ph. Maxime*, He. 708. — per quem res agitur maxime, Ph. 29. — atqui opus est nunc quam maxime ut sis, Ph. 204. — omnes, quin secundæ res sunt maxime, tum maxime meditari secum oportet, Ph. 241. — verum si cognata est maxime; Ph. 295. — Dic nomen. *Ph. Nomen? maxime*, Ph. 385.

Magister, Magistra; dum ætas, metus, magister prohibebant? A. 54. — tum si quis magistrum cospit ad eam rem improbum, A. 192

— abeuntes tum senes, me filiis relinquant quasi magistrum, Ph. 72. — ei ludo, si ullus est, magistrum hanc esse satis certo scio, He. 214.

Magistratus; magistratus quem mihi adesset, accepta est agi, Eu. 22. — at tu, qui sapiens es, magistratus adi, Ph. 403.

Magnifice; nam ego te, si usus veniat, magnifice, Chreme, tractare possim, Hea. 556. — hic me magnifice effero, Hea. 709. — nunquam ita magnifice quidquam dicam, quin, Ad. 258.

Magnificencia; i in malam rem hinc cum istae magnificentia, Ph. 929.

Magnifico; quem intellexi illam haud minus, quam se ipsum, magnificare, He. 260.

Magnificus, a, um; mea (amica) est potens, procaz, magnifica, sumtuosa, nobilis, Hea. 227. — usque adeo illius ferro possum magnifica verba, Eu. 740.

Magnipenda; a meis me amari, et magnipendenti postulo, Ad. 883.

Magnus, Major, Maximus; nebulo magnus est, Eu. 784. — ut, Syre, te magnus perdât Jupiter! Ad. 718. — magnus, rubicundus, crispus, crassus, He. 440. — Jupiter magne! Eu. 708. — nam ista hercle magno jam conatu magnas nugas dixerit! Hea. 622. — ita magni atque humiles sumus, He. 380. — magna familiaritas conflata est, Eu. 873. — mihi magna cum eo a pueritia fuit semper familiaritas, Hea. 183. — nam illiusmodi jam nobis magna civium penuria est, Ad. 442. — illic ubi etiam caprificus magna est, Ad. 579. — est magna gratia de ista re, quam tibi habeam, He. 741. — si quis quid reddit, na-

gna habenda est gratia, Ph. 56. — res magna est, Ph. 458. — hic bonam magnamque partem ad te attulit, Eu. 123. — labore alieno magnam partem gloriam in se transmovet, Eu. 399. — voluptatem magnam nuntias, Hea. 184. — magnam mihi injecit sua commoditate curam, Ad. 714. — irae sunt inter Glycerium et gnatum, ita magna, ut, A. 554. — magnarum saepe id remedium aegritudinum est, Hea. 539. — magnas vero agere gratias Thais mihi? Gn. Ingentes, Eu. 391. — nam ista magnas nugas dixerit! Hea. 621. — Dis magnas merito gratias habeo, Ph. 893. — magnum signum, A. 367. — non dubium est, quin mihi magnum ex hac re sit malum, Eu. 996. — magnum hoc quoque signum est, Hea. 298. — beus! non fit sine periculo facinus magnum et memorabile, Hea. 314. — jam id peccatum primum magnum: magnum, at humanum tamen, Ad. 671. — quid tua, malum! id refert? Cu. Magni, Demipho, Ph. 722. — quid istuc nostra? Cu. Magni, Ph. 799. — ita magno desiderio fuit ei filius, Hea. 753. — spectatum satis putabam, et magnum exemplum continentis, A. 92. — dabit haec Thais mihi magnum malum, Eu. 508. — etsi mihi magnum malum scio paratum, Eu. 967. — si redimat, magnum inesse in ea lucrum, Hea. 609. — nimia illaec licentia evadet in magnum malum, Ad. 511. — magnum nescio quid necesse est evenisse, He. 304. — nescio, quod magnum malum profecto me celas, He. 319. — hera in crimen veniet. ego vero in magnum malum, He. 335. — magnum hoc nuntio ex-

pecto malum, Ph. 194. — si quis daret talentum magnum, Ph. 643. — faciet, neque siue tuo magno malo, A. 179. — pro peccato magno paulum supplicii satis est patri, A. 905. — nunc quum sine magno intertrimento non potest haberi, Hea. 448. — major filius tuus Æschinus, Ad. 463. — ego hunc majorem adoptavi mihi, Ad. 47. — fratrem majorem Chremem nostin' Ph. 63. — ea si vivit, annos nata est sedecim, non major, Eu. 527. — agrum majoris pretii nemo habet, Hea. 64. — quia habet aliud magis ex sese, et majus, A. 956. — quid, si quid te majus oret? Ad. 945. — qui sum nata maximus, Ad. 885. — cum esse questum in animum induxi maximum, Hea. 49; He. 50. — congruum istum maximum in aqua sinito luderè paulisper, Ad. 378. — ne assidue agendi sint mihi, clamore summo, cum labore maximo, Hea. 40. — ita eos meo labore eductos maximo, hic fecit suos, paulo sumtu, Ad. 879. — amatores mulierum esse audieram eos maximos, Eu. 665. — hæc mihi nunc cura est maxima, ut, He. 595. — bene fecisti: gratiam habeo maximam, Eu. 1090. — ni partem maximam existimarem scire vestrum, id dicerem, Hea. 8. — eam laudem hic dueit maximam, Ad. 18. — ego illi maximam partem feram, Ad. 117. — maxima sua cura, hæc sola fecit, Ph. 760. — lites sunt inter eos factæ maxime, Eu. 733. — non maxumas, quæ maxime sunt interdum iræ, injurias faciunt, He. 307. — vel rex semper maxumas mihi agebat (gratias), Eu. 397. — illud mihi multo maximum est, A. 527. —

an non tibi hoc maximum (facinus) est? Eu. 958. — peccatum a me maximum est, Hea. 158. — pecuniam in loco negligere, maximum interdum est lucrum, Ad. 217. — nisi eo ad mercatum venio, damnum maximum est, Ad. 232. — quasi non hoc sit maximum, Ad. 945. — illud mihi vitium est maximum, He. 112. — atque adeo, quod maximum est, salvum atque validum, He. 457. — hæc te solam semper fecit maximi, A. 293. — merito te semper maximi feci, Chreme, A. 575. — hominem maximi pretii te esse, hodie animo judicavi meo, Ad. 895. — Thais maximo te orabat opere, ut, Eu. 532. — in ipsa turba, atque in peccato maximo potasti, scelus! Ad. 777. — quod nos ambo opere maximo dabamus operam, ut fieret, Ph. 759.

Majores, salvus sit, spero: est similis majorum suum, Ad. 412.

Majusculus, a, um; Thais, quam ego sum, majuscula est, Eu. 527.

Mala; quin pugnas continuo in mala hæreat, Ad. 172.

Male; hoc male habet virum, A. 437. — rem potius ipsam die, ac mitte male loqui, A. 875. — mihi unus scrupulus restat; qui me male habet, A. 942. — qui bene vertendo, et eas describendo male, Eu. 7. — aut si laudat, te ut male urat, Eu. 438. — redeo rursum, male vero me habens, Eu. 634. — utinam sic sient, qui mihi male volunt! Eu. 655. — prodi, male conciliate, Eu. 669. — male mulcabo ipsam, Eu. 773. — Syre, tibi timui male, Hea. 531. — male docet te mea facilitas uultu, Hea. 648. — quam timui male, ne! Hea. 664. — et tibi bene esse soli,

quum sibi sit male, Ad. 34. — tu, Demea, hæc male iudicas, Ad. 101. — quæ res tibi vortat male! Ad. 193. — illud rus nulla alia causa tam male odi, nisi, Ad. 525. — animo male est, Ad. 659. — male metuo, ne, He. 337. — sine me, obsecro, hoc effugere, vulgus quod male audit mulierum, He. 600. — hæc res non minus me male habet, quam te, He. 606. — si herum insulabia avaritiæ, male audies, Ph. 359. — pergiu' hero absenti male loqui, impuriissime? Ph. 372. — quæ quidem illi res vortat male! Ph. 677. — quin male narrando possit depravari, Ph. 696. — quia pessume istoc in te atque in illum consulis, Hea. 437.

Maledico; maledicis? A. 756. — cave sis; uescis, cui nunc maledicis viro, En. 798. — nisi haberet, cui malediceret? Ph. 16. — dehinc ut quiescant porro moneo, et desinant maledicere, A. 23. — ut, qui nobis, mater, maledictum velit, He. 590.

Maledictum; quod illi maledictum vehemens esse existimant, laudem hic ducit, Ad. 17. — qui veteris poetæ maledictis respondeat, A. 7. — nisi finem maledictis facit, Hea. 34. — maledicta, et peccatum in se traustulit, Ad. 264. — mitto maledicta omnia, Ad. 799. — maledictis deterrere, ne scribat, parat, Ph. 3.

Malefacio; non rete accipitri tenditur, neque miluo, qui malefaciunt nobis, Ph. 331. — Di tibi malefaciant! Ph. 394. — nec quum malefaccerem, crederem mihi impunius licere, Hea. 560. — neque tu verbis solves unquam, quod mihi re malefeceris, Ad. 165. — malefactum! Ph. 750.

Malefactum; malefacta ne noscant sua, A. 23. — ob malefacta hæc tantidem euntam postulat sibi tradier, Ad. 201.

Maleficium; sapiunt, pro maleficio si beneficium summum nolunt reddere, Ph. 336.

Malevolus; quod malevolus vetus poeta dicitur, Hea. 22. — qui malevoli veteris poetæ maledictis respondeat, A. 6. — quod rumores distulerunt malevoli, Hea. 16. — quod isti dicunt malevoli, Ad. 15.

Malignus, a, um; maligna multo, et magis procax facta illico est, He. 159.

Malitia; jus summum sæpe summa malitia est, Hea. 796. — in eodemque omnes mihi videntur ludo doctæ ad malitiam, He. 203. — si quis forte malitia fretus sua, Ph. 273. — utrum stultitia facere ego hunc, an malitia dicam? Ph. 658.

Malo, *Malvole*; nuptias effugere ego istas malo, quam, A. 333. — malo ego, nos prospicere, quam hunc ulcisci, accepta injuria, Eu. 761. — quidvis tamen malo, quam hunc amittere, Hea. 859. — immo abeat multo malo, quovis gentium, quam, Hea. 929. — quamvis causam hunc suspicari, quam ipsam veram, mavolo, He. 540. — Pamphilam huc redde, nisi vi mavis eripi, Eu. 795. — nisi quid est, quod mavis, Hea. 937. — si ac illam in somnis, quam illum, amplecti maluit, A. 431. — an tibi jam mavis cerebrum dispergi lue? Ad. 786. — quid alias malim, quam hodie has fieri nuptias? A. 530. — sine modo, mori me malim, Eu. 66. — mihi nihil rerum omnium est, quod malim, quam. Hea. 268. — nihil est quod malim,

quam, Ad. 312. — malum quidem, Ad. 731. — quid est, quod mihi malum, quam, He. 795. — nullam mihi malum, quam istanc uxorem dari, Ph. 657. — harum duarum conditionum nunc utram malis, vide, Hea. 326. — quasi tu non multo malis narrare hoc mihi, quam, He. 110. — utrum malia, scio, He. 465. — nemo est, quem mallem, omnium, A. 965. — quin quidquid possem, mallem auferre potius in praesentia, Ad. 223. — omnes aibi melius esse, quam alteri, A. 428.

Malum; vah! perii: hoc malum integrascit, A. 690. — aliud ex alio malum, Eu. 986. — non dubium est, quin mihi magnum ex hac re sit malum, Eu. 996. — hoc mihi unum ex plurimis miseriis reliquum fuerat malum, He. 570. — praesens quod fuerat malum, in diem abiit, Ph. 780. — malum, quod isti Di Demque omnes duint! Ph. 975. — hei vcreor, ne quid Andria apportet mali, A. 73. — nihil suspicatus etiam mali, A. 116. — si hic mali est quidquam, hem illic, A. 459. — si ex ea re plus mali est, quam commodi utrique, A. 548. — quod si quiessem, nihil evenisset mali, A. 606. — facile hic plus mali est, quam illic boni, A. 722. — quid illud mali est? A. 845. — more hominum evenit, ut quod sim nactus mali, prius rescisceres tu, quam ego illud, A. 969. — quid illud mali est? Eu. 547. — numquid est aliud mali damnare reliquum? Eu. 994. — propter me hisce aliquid esse eventurum mali, Eu. 998. — perii! quid hoc autem est mali? Eu. 1034. — quid istuc mali est? Hea. 185; Ph. 82. — hoc ego mali non

pridem inveui, Hea. 229. — nescio quid mihi animus praesagit mali. Si nihil mali esset, jam hic adessent, Hea. 236, 238. — tantum devenisse ad eum mali, Hea. 740. — uisi caves, tu homo, aliquid gnato conficies mali, Hea. 1005. — non vides, quantum mali ex ea re excites? Hea. 1025. — id misero restat mihi mali, Ad. 358. — haud cito mali quid ortum ex hoc sit publice, Ad. 444. — hoc cine de improvviso mali mihi obijci tantum? Ad. 612. — aliquid tulisse comminiscuntur mali, He. 333. — nescis quid mali praeterierit, He. 418. — profecto iu hac re nihil mali est, quod, He. 783. — noster mali nihil quidquam primo, Ph. 80. — quod mihi principium est mali, Ph. 158. — ne quid decepta pateretur mali, Ph. 469. — ex nuptiis tuis si nihil nanciscor mali, Ph. 542. — tu id, quod boni est, excerpis: dicis, quod mali est, Ph. 689. — quod remedium nunc huic malo inveniam? A. 469. — ut huic malo aliquam producā moram, A. 617. — quod, si omnes huic malo salutem quarant, Ad. 301. — quid facias illi, qui dederit damnum aut malum? A. 143. — reuntiabo, ut pro hoc malo mihi det malum, A. 432. — nunc si hoc de viro malum, A. 613. — nisi id putas, non posse jam ad salutem converti hoc malum, A. 673. — iocularium in malum insciens paene incidi, A. 784. — non tu tuum malum aequo animo feres? A. 923. — dabit haec Thais mihi magnum malum, Eu. 508. — etsi mihi magnum malum scio paratum, Eu. 967. — uim illae licentia profecto evadet in aliquod magnum malum, Ad. 511. — in quod

me coneci malum? He. 132. — nescio, quod magnum malum me celas, He. 319. — hera in crimen veniet, ego vero in magnum malum, He. 315. — nescio, quod magnum hoc nuntio expecto malum, Ph. 194. — tum hoc esse mihi objectum malum! Ph. 502. — verum enim metuo malum, Ph. 554. — si quis daret talentum. Cu. Immo malum, hercle, Ph. 643. — qui minitatur malum, Ph. 850. — malum, quod isti Di Deaque omnes dunt! Ph. 975. — nunc faciet; neque sine tuo magno malo, A. 179. — ut pro hoc malo mihi det malum, A. 432. — non potest sine malo fateri, video, Eu. 713. — malo me dignum quovis depnetem, Hea. 135. — malo coactus qui suum officium facit, tantiaper cavet, Ad. 69. — cesso heram hoc malo impertiri propere? Ad. 321. — omnes faciunt dignas ut videamur malo, He. 275. — nec quum huiusmodi unquam usus venit, ut conflictares malo, Ph. 504. — ni me hujus causa quaerere in malo jubeas crucem? Ph. 543. — ad haec mala hoc mihi accedit etiam, A. 215. — novum haec rescivit mala, A. 341. — ingeram mala multa? A. 642. — primus sentio mala nostra, Ad. 548. — Di mala prohibeant! He. 207. — imparatum subito tanta te impudent mala, Ph. 180. — una tecum bona, mala, tolerabimus, Ph. 555. — spero, dein facile ex illis sese emeris malis, A. 563. — tanta recordia ianata cuiquam ut siet, ut malis gaudeant? A. 629. — ah! nescis, quantis in malis verser miser! A. 651. — me in his deseruisti malis, Hea. 258.

Malum (exclamatio dolentis); qui

malum! alii? Eu. 779. — quas, malum! ambages mihi narrare occipit? Hea. 318. — quid? malum! Hea. 716. — quid hoc, malum! infelicitatis? Ad. 546. — quid, malum! bone vir, mihi narras? Ad. 559. — quid tua, malum! id refert? Ph. 722. — quid vos, malum! ergo me sic ludificamini, inepti? Ph. 947.

Malus, a, um; mala mens, malus animus, A. 164. — ut captus est servorum, non malus, neque iners, Ad. 481. — jam tum erat suspicio, dolo malo haec fieri omnia, En. 515. — facimus, ut malos expediat esse, dum dici nos bonos studeamus, Ph. 765. — mater, cuius sub imperio est, mala, Hea. 233. — ahin' hinc in malam rem, A. 318. — malam rem! hinc abis? Eu. 536. — in malam crucem! Ph. 368. — i in malam rem hinc, fugitive! Ph. 927. — ubi animus semel se cupiditate devinxit mala, Hea. 208. — nulla mala re esse expolitam muliehris, Hea. 289. — quod habes uxorem sine mala fama, Ph. 169. — inter vos sic haec potius cum bona ut componantur gratia, quam cum mala? Ph. 621. — qui magis licet, facere meretricis malas? Eu. 37. — nunquam animum quaesti gratia ad malas adducam partes, He. 837. — quid videtur hoc tibi mancipium? Pa. Non malum hercle, En. 274. — prohi Di immortales! facinus indigneum et malum! Ph. 1007. — ex malo principio magna familiaritas conflata est, En. 873. — qui uti scit, ei bona: illi, qui non nititur recte, mala, Hea. 196. — ut te omnes Di, Deaque malis exemplis perdant! Ph. 687. — pejore res loco non potest esse, quam, Ad. 345. — aliam rem ex alia co-

gitare, et ea in pejorem partem, Eu. 632. — rapere in pejorem partem, Ad. 3. — melius pejus; proposit, obsit, Hea. 643. — pessuma hæc est meretrix, Hea. 599. — hem! quid dixisti, pessuma? Eu. 1016. — immo id est genus hominum pessimum, A. 631.

Mamma; tuo nepoti, hujus filio hodie primam mammam dedit hæc, Ad. 980.

Mancipium; quid videtur hoc tibi mancipium? Eu. 174. — ut mancipia hæc deducam ad Thaidem, Eu. 364.

Mando; bona nostra hæc tuam mando fidei, A. 296. — huic mandes, si quid recte curatum velis, Ad. 373; Ph. 688. — satius hoc mandatum est tibi? Eu. 208.

Mane; observabam mane illorum servulos, A. 83. — ut vultes patri, advocatus mane mihi esse ut meminerit, Eu. 340. — unquam tam mane egredior, Hea. 67. — te miror tam mane, heri qui tantum biberis, Hea. 519. — cras mane argentum mihi miles dare se dixit, Ph. 530.

Maneo; maneo, A. 364. — ego vero maneo, Eu. 893. — quin ego maneo, Hea. 737. — quamvis etiam maneo otiosus hic, Ad. 280. — adeo, an maneo, dum? Ph. 736. — mane dum, sodes. PAR. Maneo, Hea. 846. — non manes? Ph. 848. — at matura, dum libido eadem hæc manet, Ph. 715. — paucæ, quæ circum illam essent, manent, Eu. 581. — non manebat ætas virginis meam negligentiam, Ph. 569. — invitat tristis: mansit, Eu. 622. — manebo: ne quod vestrum remorer commodum, A. 741. — ego rus ibo, atque ibi manebo, Eu. 216. — quid istic? ST.

Manebit, Hea. 380. — mane, A. 660; Eu. 763, 764, 787; Hea. 338, 891; Ad. 824; Hea. 745. — hem! st, mane, A. 684. — mane: cave, A. 762. — tibi equidem dico, mane, Eu. 379. — apud vos hic mane, dum, Eu. 534. — tu istic mane, Eu. 908. — mane: hoc, quod capsi, primum enarrem, Hea. 273. — mane, mane! Hea. 613, 736; Ad. 265. — paulisper mane, Ad. 254. — mane; vovendum audisti, Demea, quod, Ad. 468. — quo abis? mane; mane, inquam, Hea. 495, 496; Ph. 216. — mane dum, sodes, Hea. 845. — maneto, Hea. 443. — mihi ne abscedam imperat: ut maneam solus cum sola, Eu. 579. — quid, si non veniet? maneamne usque ad vesperrum? Hea. 442. — nequeo te exorare, ut maneas triduum hoc? Ph. 488. — ut ores, primum ut maneas, Eu. 502. — jube, maneas, Hea. 737. — quid vis, nisi ut maneas Plautium? Ph. 322. — nequeo exorare, ut me maneas, Ph. 511. — haec igitur mittimus? illa maneas? Ph. 812. — Dos hic maneat, Demipho, Ph. 925. — ubi veni, causam, ut ibi manerem, repperit, Eu. 512. — illa hic maneret potius, tu huc isse foras, Hea. 222. — huic jam mansisset unicus gnatus domi, Hea. 540. — quam hic manere tam diu, Ad. 236. — manere affinitatem hanc inter nos volo, Hea. 723. — commodius esse in omnes arbitror, quam ut coperas, manere hanc, Ph. 814. — sin est, ut velis manere illam apud te, Ph. 925. — ut ut erat, mansum tamen oportuit, Hea. 200. — mansurus patrum pater est, dum huc adveniat, Ph. 480. — hem! biduum

hic manendum est soli sine illa?
Eu. 637.

Manipulus; ubi centurio est Sanga, et manipulus furum? Eu. 775.

Mansio; hæccine erant itiones crebræ, et mansiones diutinæ Lemni? Ph. 1011.

Mansuetus, a, um; hæc ego potaham esse omnia humani ingenii, mansuetique animi officia, A. 114.

Manus; hanc mihi in manum dat, A. 397. — vidio' ego te modo manum in sinum huic meretrici inserere? Facis adeo injuriam illi, qui non abstineas manum, Hea. 563, 565. — est ad hanc manum sacellum, Ad. 578. — non manum abstines, mastigia? Ad. 785. — cho! dic, quid velis dari tibi in manum? Ph. 633. — ego liberali illam assero causa manu, Ad. 195. — huic aliquid paululum præ manu dederis, unde utatur, Ad. 985. — tibi id in manu est, ne fiat, He. 493. — uxor quid faciat, io manu non est mea, He. 666. — nam emissa est manu, Ph. 819. — tu pol tibi istas comprimito manus, Hea. 590. — næ, illa continebit posthac, si sapiet, manus, Ad. 567. — quem credo manibus, pedibusque oboixe omnia facturum, A. 161. — conari manibus, pedibus, A. 678. — quem modo puerum tantillum io manibus gestavi meis? Ad. 565.

Mare; nescis quid mali præterieris, qui nunquam es ingressus mare, He. 419. — quam longe a mari, Eu. 519. — quid elamen? aut querar? o caelum! o terra! o maria Neptuni! Ad. 794.

Maritus; ego novus maritus fiam! Ad. 941.

Mastigia; non manum abstines, mastigia? Ad. 785.

Mater; Samia mihi mater fuit, En. 107. — mater nbi accepit, coepit educare, ita uti si esset filia, En. 116. — mater mea illic mortua est ouper, Eu. 130. — eduxit mater pro sua, En. 156. — quampridem pater mihi et mater mortui essent, Eu. 518. — mater et pater, quasi dedita opera, domi erant, En. 839. — mater, cujus sub imperio est, mala, Hea. 233. — anus, quæ est dicta mater esse ei, non fuit, Hea. 270. — mater virginis in medio est, Ad. 479. — commenta mater est, Ad. 661. — huius uxoris est mater, proba et modesta, Ad. 933. — mater consequitur, He. 378. — segreganda aut mater a me est, aut Philumena, He. 480. — adeon' me perrieacem censes, cui mater siem? He. 547. — omne hoc mater auferet, Ph. 49. — matris oomen, et patris dicebat ipsa, Eu. 111. — matris ferre injurias me pietas jubet, He. 301. — matris vox visa est Philumenæ, He. 318. — me pietas matris commodum suadet sequi, He. 481. — matris servibo commodis, He. 495. — ibi tnm matri parvolam pnellam dono mercator dedit, En. 108. — ad tuam matrem abducetur, Hea. 335. — ad matrem virginis venit ipso ultro, Ad. 472. — queso, ut una mecum ad matrem virginis eas, Micio, Ad. 600. — traduce et matrem, et familiam omoem ad nos, Ad. 914. — matrem ex ea re me, aut uxorem in culpa innoturum arbitror, He. 299. — hanc matrem habens talem! He. 602. — vivit gnata: matrem ipsam mors consecuta est, Ph. 749. — si unquam ullom fuit tempus, mater, quum voluptati tibi fuero, dictus filius tuus, Hea. 1026. — mea mater, alive, He. 353. — recte,

mater, He. 355. — *coosequar jam te*, mea mater, He. 358. — *neque sinam*, ut, qui nobis, mater, maledictum velit, He. 590. — *virgo est cum matre*, Ad. 654. — *relinquit cum matre hic uxorem*, He. 174. — *simulat se a matre arcessi ad rem divinam*, He. 184. — *puerum accipias*: post de matre videro, He. 700. — *cum ejus consuevit olim matre in Lemno*, Ph. 873. — *matres omnes filius in peccato adjotrices*, Hea. 993. — *quas matres student demissis humeris esse*, Eu. 313.

Materfamilias; pro Divom fidem! meretrix et materfamilias una in domo, Ad. 751.

Maternus; misericordia, animus maternus: siccus, Hea. 637.

Matrimonium; si ex usu esset nostro hoc matrimooium? He. 548.

Matrona; introire ueminem video, exire neminem: matronam nullam, A. 365. — *qui magis licet, boas matronas facere*? Eu. 37.

Mature; fiet. Pa. At mature. Pa. Fiet, Eu. 207. — *matore ut quum cognovit, perpetuo oderit*, Eo. 932.

Maturo; matura. Da. Jam inquam hic adero, A. 717. — *at matura*, A. 958. — *at matura, dom libido eadem hæc manet*, Ph. 715. — *is mihi soadet, nuptias, quantum queam, ut matorem*, A. 578. — *id ut maturent facere*, Hea. 496.

Mazine, vel *Mazume*. Vid. in *Magis*; sup. p. 231.

Maxumopere; meministin' me esse gravidam, et mihi te maxumopere dicere, si? Hea. 626.

Meapte; ut ego nunc non tam meapte causa lator, quam illius, Hea. 686.

Mecastor; salve mecastor, Parmeno, He. 83.

Mecum; propere ad filiam: eho

mecom, Crito, A. 953. (Vide porro, Cum.)

Medeor; quas, quum res advores sient, paulo mederi possis, Ph. 821.

Medicor, *Medicus*; ejus labore, atque ejus dolore, gnato ut medicarer tuo, A. 833. — *cum egomet possim in hac re medicari mihi*? A. 946. — *quid? nemon' medicum addoxit*? He. 323.

Mediocris; non mediocris hominis hæc sunt officia, Ad. 971.

Mediocriter; horum nihil egregie præter cetera studebat; et tamen omnia hæc mediocriter, A. 59: — *mediocriter vestitam veste lugubri*, Hea. 286.

Meditor; meditor esse affabilis, Ad. 900. — *an caosam meditari tuam*? Ad. 196. — *tum maxime meditari secum oportet*, Ph. 243. — *venit meditatus aliconde, ex solo loco*, A. 407. — *meditata mihi sunt omnia mea incommoda*, Ph. 248.

Medius, *a, um*; sublimem medium arriperem, Ad. 317. — *accurrit: mediam mulierem complectitur*, A. 133. — *jam ego hunc in mediam viam provolvam*, A. 778. — *in medium huc agmen, comvecti*, Donax, Eu: 773. — *mater virginis in medio est*, Ad. 479. — *e medio æquum excedere est*, He. 620. — *in medio omnibus palmam esse positam*, Ph. 17. — *quum e medio excessit*, Ph. 966. — *ea mortem obiit: e medio abiit*, Ph. 1018.

Mehercle; hæc verba, una mehercle falsa lacrymula restingoet, Eu. 67. — *pulchre oiehercle dictum, et sapienter*, Eo. 416.

Melior, *us*; tanto hercle melior, Hea. 549. — *quo vir melior iulto es, quam ego*, Ad. 709. — *agrom*

nemo habet, *Hea.* 64. — alii meliores erunt, *Ad.* 973. — Da locum melioribus, *Ph.* 521. — numquid vis? *Dx.* Mentem vobis meliorem dari, *Ad.* 433. — aut, si quid potest, (oratione) meliore, et callidior, *Ph.* 228. — melius pejus; prosit, obsit: nihil vident, nisi, *Hea.* 643. — vel melius tate repere: me missum face, *A.* 682. — nunquam vidi melius consilium dari, *Eu.* 376. — uxorem duxit, *Nau.* mi homo, *Dimelins* dñint! *Ph.* 1004.

Melius (adverb.); omnes sibi malle melius esse, quam alteri, *A.* 428. — uempe ut modo. *Dx.* Immo melius, spero, *A.* 620. — idem hoc tute melius quanto invenisses? *Eu.* 453. — melius est, *Eu.* 764; *Ad.* 643. — accipit hominem nemo melius prorsus, neque prolixius, *Eu.* 1081. — aliena ut melius videant, et dijudicent, quam sua? *Hea.* 504. — ante aedes non fecisse, erit melius, hic convictum, *Ad.* 181. — qui potui melius? *Ad.* 216. — credo istuc melius esse, *Ad.* 222. — e re nata melius fieri hand potuit, quam, *Ad.* 296. — accedo, ut melius dicas, *Ad.* 351. — non potuit melius, *Ad.* 570. — facilitate nihil esse homini melius, neque clementia, *Ad.* 865. — nihil enim vidi melius, mi pater, *Ad.* 926. — multo melius hic quæ sunt, quam illic, ubi sum, scio, *He.* 217. — tute idem melius feceris, *Ph.* 426. — non potuit melius pervenire eo, quo, *Ph.* 639.

Meliusculus, *a. um*; salvan' Philumena est? *Pa.* Meliuscula est, *He.* 354.

Membrum; membra metu debilia sunt, *Ad.* 615.

Memini; illam vidi virginem, forma! bona memini videre, *A.* 430.

meliozem, neque pretii majoris, — memini, *A.* 979; *Hea.* 732; *Ph.* 227. — memini, tametia nullus moncas, *Eu.* 216. — memini, ad me nocte prima confugere anhelantem domum, *He.* 823. — memini relinqui me, Deo irato meo, *Ph.* 74. — numquid meministi? *A.* 945. — meministi' me esse gravidam? *Hea.* 626. — meministi' olim ut fuerit vostra oratio? *Ph.* 224. — si meministi id, quod olim dictum est, *Ph.* 387. — iterum sic memento; *Ad.* 427. — faciam, ut hujus loci, dieique, meique semper memineras, *Eu.* 800. — domi focique, fac vicissim ut meminueris, *Eu.* 815. — facito dum eadem hæc memineras, *Hea.* 550. — obsecro, ejus ut memineras, *Hea.* 1028. — advocatus mane mihi esse ut meminere, *Eu.* 340. — si vivo, adeo exornatum dabo, adeo depexum, ut, dum vivat, meminere semper mei, *Hea.* 957.

Memor; ut uemor esses sni. *Pa.* Memor essem? *A.* 281, 282. — memorem me dicere esse, et gratum, *Ad.* 252.

Memorabilis, *e*; boccin' est credibile, aut memorabile? *A.* 627. — non fit sine periculo facinus magnum et memorabile, *Hea.* 314.

Memoria; egone hujus memoriam patiar meæ voluptati ob stare? *A.* 945. — tu, qui sis, redige in memoriam, *Ph.* 383. — redi mecum in memoriam, *Ph.* 801. — in memoria habeo, *A.* 30. — opus est tua mihi ad hæc rem expromta memoria atque astutia, *A.* 725. — hæc habui in memoria, *Eu.* 170.

Memoriter; quid ait? cognoscitne? *Ch.* Ac memoriter, *Eu.* 914. — primus esses, memoriter progeniem vestram proferens, *Ph.* 394.

Memoro; idque si nunc memorare hic velim, He. 471.

Menander; Menander fecit Andriam et Perinthiam, A. 9. — idem Menandri Phasma nunc nuper dedit. Quam nunc acturi sumus Menandri Eunuchum; Colax Menandri est, En. 9, 20, 30.

Mendicus; clamitent, me sycophantam, hereditates persequi, mendicum, A. 818.

Menedemus; ut nunc Menedemi vicem miseret me, Hea. 749. — Clitiphonis esse amicam hanc Bacchidem Menedemo dixit Clinia, Hea. 768. — egone? ad Menedemum ibo, Hea. 608. — Menedeme, at porro recte spero, Hea. 159. — pro Menedemo nunc tibi ego respondeo, Hea. 610; passim.

Mens; mala mens, malus animus, A. 164. — neque pes, neque mens satissimum officium facit, Eu. 728. — hoc adeo ex hac re venit in mentem mihi, En. 233. — at mihi istuc non in mentem venerat, Eu. 451. — illud de Rhodio dictum in mentem venit, Eu. 498. — miseris non in mentem venerat, Eu. 666. — quid? quid venire in mentem nunc possit mihi? En. 909. — quodcumque inciderit in mentem, volet, Hea. 484. — at si scias, quam seite in mentem venerit, Hea. 750. — servi venire in mentem Syri calliditates. Idem istuc mihi venit in mentem, Hea. 897, 890. — ego dicam, quod mihi in mentem. Sat recte hoc mihi in mentem venit, Hea. 988, 989. — idque adeo miror, quomodo tam ineptum quidquam tibi in mentem venire potuerit, Hea. 1007. — numquid vis? Da. Mentem vobis meliorem dari, Ad. 433. — quid dicam? Sv. Nilhuc in mentem? Ad. 530. — quum

in mentem venit, He. 405. — sed nunc mihi in mentem venit, He. 536. — quum venit mihi in mentem quum sim, He. 734. — venire in mentem mihi isthuc, Ph. 77. — ubi in mentem ejus adventi venit? Quod ntinam ne Phormioni id suadere in mentem incidisset, Ph. 154, 157. — mihi veniebat in mentem ejus incommodam, Ph. 651.

Mensis; mensis hic decimus est, Ad. 476. — mensis agitur hic septimus, He. 394. — menses abierunt decem, Ad. 695. — sex ego te totos, Parmeno, hos menses quietum reddam, Eu. 277. — clari me profectus, menses tres abest, Hea. 118. — abhinc menses decem fere, He. 823. — egu te complures menses tuli, Ph. 519. — lis mensibus sex septem prorsum non vidisse proximis, En. 331. — an nou sex totis mensibus prius olfecissem? Ad. 397. — aiunt tecum post duobus concuhuisse eam mensibus, He. 393.

Mentio; si quando illa mentionem Phœdriæ facit, Eu. 437.

Mentior; hem! quid dixi, pesuma? an mentita es? Eu. 1016. — quin nolo mentiare: aperte narrato, Hea. 701. — non est mentiri meum, Hea. 549. — qui mentiri, aut fallere insuerit patrem, Ad. 55. — si quidquam invenies me mentitum, occidito, A. 865. — jam satis credis, sobriam esse me, et nihil mentitum tibi? Eu. 703.

Mercator; fuit olim quidam senex mercator, A. 222. — matri puellam dono quidam mercator dedit mercator hoc addebat, abreptam a Sunio, Eu. 109, 114.

Mercatus; nisi eo ad mercatum venio, damnum maximum est, Ad. 232. — ego ne ira senibus Sunium

dicam ad mercatum, Ph. 837. — quo me assimularam ire ad mercatum, non eo, Ph. 892.

Mercenarius; a villa mercenarium vidi, Ad. 543.

Mercēs; mercedem dare lex jubet ei, atque amittere? Ph. 414. — inscripai illico aedes mercede, Hea. 145.

Mercor; agrum huic mercatus sum, Hea. 146. — quod agrom in proximo hic mercatus es, Hea. 54. — illumne hominem, quem mercatus est heri? Eu. 357. — quem mercatus fuerat frater Thaidi, Eu. 569.

Mereo, et *Mereor*; quid de te tantum meruisti? Hea. 83. — quid meritis? Da. Crucem, A. 623. — vellem hercle factum: ita meritis. Sr. Meritus! quomodo? Hea. 815. — meritis de me est, illi ut com-
modem, He. 760. — et habetur, et refertur, Thais, a me, ita uti merita es, gratia, Eu. 749. — scio, hanc meritam esse, ut memor esses sui, A. 281. — saepe, quod vellem, meritam scio, He. 487. — esse in hac re culpam meritam non nego, Ph. 1013.

Meretricius, a, um; meretricios amores noptilis conglutinas? A. 915. — habet ignaram artis meretriciae, Hea. 226. — si in domum meretriciam deducar? Eu. 382. — quis pro mocho vidit in domo meretricia prehendit quemquam? Eu. 959.

Meretrix; mirum vero, impudenter mulier si facit meretrix? A. 757. — au scit jam ille, quid meretrix slet? Eu. 985. — mulier commoda, et faceta, haec meretrix, Hea. 522. — pessuma haec est meretrix, Hea. 599. — meretrix et materfamilias una in domo? Ad. 751. — vidiu' ego te modo manum in sinum huic meretrici inserere? Hea. 563. —

nupta meretrici hostis est, He. 790. — huc deducta est ad meretricem Thaidem, Eu. 352. — qui lenoni eripit meretricem, Ad. 9. — quam hic non auavit meretricem? Ad. 150. — cum eo, qui meretricem amaret, He. 539. — nooc animum rursom ad meretricem ioduxti tuum, He. 689. — meretricem hanc primum adeundam censeo, He. 716. — ut meretricem, ubi abusus sis, mercedem dare lex jubet ei, atque amittere? Ph. 413. — ah meretrice svara, Eu. 926. — quod aliae meretrices facere fugitant, He. 777. — etsi hoc meretrices aliae nolunt, He. 835. — audaciam meretricum specta, Eu. 993. — noo perpeti meretricum contumelias? Eu. 48. — quomodo meretricum ingenia et mores posset noscere, En. 931. — per pol quam paucos reperias meretricibus fideles evenire amatores, Syra, He. 58. — qui magis licet, bonas matronas facere, meretrices malas? Eu. 37.

Meridies; praeter hanc meridiem ipso faciam, ut stipulam colligat, Ad. 852.

Merito; si nolit, quin eum merito possim cogere, A. 532. — merito te semper maximi feci, Chreme, A. 575. — merito amo te, Eo. 186; Hea. 360; Ad. 950. — illud merito factum omnes pateat, Eu. 387. — merito mihi nunc ego soccenseo, Hea. 916. — et merito adeo, He. 240. — ne olla merito contumelia fieri a vobis posset, He. 470. — etsi merito iratus est, He. 505. — ut nunquam sciens commerui, merito ut caperet odium illa mei, He. 580. — me fecisse arbitror, ne id merito mihi eveniret, He. 840. — Dis magnas merito gratias habeo, atque ago, Ph. 893.

Meritum; sic meritum est meum,

Hea. 92. — nihil suave meritum est, Ph. 305. — pol meritum est tuum, Ph. 1050. — ecquid nos amas de fidiciis istac? Tu. Plurimum merito tuo, Eu. 458. — non potest satis pro merito ab illo tibi referri gratia. Pu. Nemo satis pro merito gratiam regi refert, Ph. 337, 338. — au meo merito, credo, Ph. 1030. — meritou' hoc meo videtur factum? Ph. 1032.

Merus, a, um; non multum habet, quod det, fortasse. Gx. Immo nihil, nisi spem meram, Ph. 146.

Metuo; perii! metuo, ut substat hospes, A. 916. — metuo fratrem, ne intus sit, Eu. 610. — metuo, qualem tu me esse hominem existumes, Eu. 757. — metuo, quid siet, Hea. 620. — metuo, quid agam, Hea. 720. — nec quidquam magis nunc metuo, quam ne, Hea. 808. — ipsum id metuo, ut credant, Ad. 630. — male metuo, ne Philomenæ morbus aggravescat, He. 337. — hei! metuo lenocem, ne quid suo suat capiti. Gx. Idem ego metuo, Ph. 490. — verum enim metuo malum, Ph. 554. — habeo aliud, si istud metuis, Hea. 338. — metuis? quæsi non ea potestas sit tua, Hea. 720. — quid? metuis, ne non, quum velis, convicias esse illum tuum? Hea. 693. — si me metuis, mores cave in te esse istos sentiam, Hea. 1034. — si metuis, satis ut mem domi curetur diligenter, He. 257. — quid has metuis fores? Ph. 742. — metuit semper, quem ipsa nunc capit fructum, ne, Eu. 449. — nec metuit quemquam, Ad. 86. — metuit hic vos, Ph. 428. — nec, pol, istæ metuunt Deos: neque has respicere Deos opinor Ha. 773. — metuebat absentem pa-

trem, Ph. 118. — denique metuebant omnes jam me, Eu. 433. — metui a Chryside, A. 106. — hanc metui, ne me criminaretur tibi, Eu. 854. — metui, quid futurum denique esset, Hea. 569. — id metui, Ad. 194. — metui, ne hæreret hic, Ad. 404. — metuisti, ne non tibi istuc foveraret? Ad. 218. — ni metuam patrem, habeo quod moneam, A. 920. — ne metuas, Eu. 785. — neque tu istum metuas, ne amet mulier, Eu. 1079. — at enim metuas, ne, Ad. 834. — ac non id metuat, ne, ubi acceperim, sese relinquam, Eu. 140. — noli metuere, Ph. 555. — idque adeo metuens vos celavi, A. 587. — saltem accurate, ut metui videar, A. 495.

Metus; dum ætas, metus, magister prohibebant? A. 54. — quantus metus est mihi! Ph. 482. — ut metum, in quo uacue est, adiungam: atque expleam animum gaudio, A. 340. — quomohrem accipere hunc mihi expediat metum. Sr. Ademtum tibi jam fæxo omnem metum, Hea. 337, 341. — demsi metum omnem, Ad. 740. — sperantes jam, amoto metu, interea oscitantes opprimi, A. 181. — oratio hæc me miseram exanimavit metu, A. 251. — quamprimum hoc me libera miserum metu, A. 352. — ita animus commotus est metu, spe, gaudio, A. 940. — perii! lingus hæret metu, Eu. 976. — in metu esse hunc, illi est utile, Hea. 199. — tua apud patrem amica tecum sine metu ut sit, copis est, Hea. 328. — pudore et liberalitate liberos retinere satius esse credo. quam metu, Ad. 58. — consuefacere filium, sua sponte recte fscere, quam alieno metu, Ad. 75. —

membra metu debilia sunt, Ad. 615. — nescis, quo in metu, et quanto iu periculo simus, Ph. 57. — illam miseram, quam nunc intus scio esse exanimatam metu, consolare, Ph. 563. — quin, si hoc celetur, in metu: siu patefit, in probru siem, Ph. 824. — nosque amicos ejus exonerastis metu? Ph. 842.

Meus, a, um; meus caruifex, A. 653. — meus fac sis animus, quando ego sum tuus, Eu. 196. — meus particeps, Hea. 150. — quid Syrus meus? Hea. 897. — is meus est factus, Ad. 116. — de hac re animus meus ut sit, Laches? He. 786. — quæ meo cumque animo lubitum est, facere, A. 263. — meo labori laud parceua, He. 226. — quam subito, hero meo huic onerastis diem! Ph. 841. — egone confitear, meum nou esse filium, qui sit meus? Hea. 1118. — sic animum indico meum, Ad. 68. — anime mi, noli te macerare, A. 687. — nihil, pol, falsi dixi, mi senex, A. 790. — ue crucia te, obsecro, anime mi, mi Phædria, Eu. 95. — eho, Parmeno mi, nostin'? Eu. 351. — salve, anime mi. An. O mi expectate, salve, Hea. 406. — si peccavi, mi Chreme, insciens feci, Hea. 631. — an! mi homo, sanaspe es? Ad. 337. — hæc, mi pater, te dicere æquum fuit, Ad. 678. — hæc res non minus me male habet, quam te, gnate mi, He. 606. — mi patruc, salve, Ph. 254. — siue meo me vivere interea modo, A. 153. — habui, amavi pro meo, Ad. 48. — itane uxorem duxit Antipho, injussu meo? Ph. 231. — ego meotum solus sum meus, Ph. 586. — etsi ego meis me omnibus scio esse appriue obsequentem, He. 247. —

non possum adversari meis, He. 271. — ni magis te, quam oculos nunc amo meos, Ad. 705. — uxorem tuam propter meos mores huic abisse, He. 578. — somnum hac nocte oculis nou vidi meis, Hea. 491. — a meis (filiis) me amari, et magnipendi postulo, Ad. 883. — mea Glycerium suos parentes reperit, A. 971. — mea est potens, procax, magnifica, Hea. 227. — Antiphila mea nubet mihi, Hea. 691. — si metuis, satis ut meæ domi curetur diligenter, He. 257. — crede hoc meæ fidei, Eu. 857. — hoc est vobis, et meæ commodum famæ arbitror, He. 585. — mea Glycerium, quid agia? A. 134. — o Thais mea, meum suaviu l Eu. 455. — mea te Antiphila, laudo, Hea. 381. — modo dolores, mea tu, occipiunt primulum, Ad. 290. — o Bacchis! o mea Bacchis! servatrix mea l He. 857. — quod mea opera opus sit vobis, A. 740. — errat longe, mea quidem sententia, Ad. 65. — hac re iu angustum meæ cognatur copix, Hea. 669. — quod si eo meæ fortunæ redeunt, Ph. 201. — o mearum voluptatum inventor, inceptor, perfector! Eu. 1033. — solus mearum miseriarum est remedium, Ad. 295. — uequeo mearum rerum initium inuenire idoneum, He. 361. — ne moræ meis nuptiis egomet siem? Ad. 716. — et laudare fortunas meas, A. 97. — tot meas injurias l He. 303. — quem modo puerum tantillum iu manibus gestavi meis? Ad. 565. — tuumue hoc dictum erat? vetus credidi! Th. Meum est, Eu. 420. — non est mentiri meum, Hea. 549. — meum mihi reddatur, Ad. 250. — ueque meo cordi esse quemquam cario-

rem, Eu. 200. — non meum illud verbum facit, Ad. 956. — ut tergum meum tuam in fidem committam, He. 108. — me novi, et peccatum meum, Pb. 217. — cupio aliquos parare amicos beneficio meo, Eu. 149. — ex meo propinquo rure hoc capio commodi, Eu. 970. — non necesse habeo omnia pro meo jure agere, Ad. 52. — olet unguenta? de meo, Ad. 118. — mea nihil refert, dum potiar modum, Eu. 320. — quid mea autem? quid faciet mihi? Eu. 848. — quid mea? Hea. 793; Ad. 917; He. 510; Pb. 133, 389. — id mea minime refert, qui sum natu maximus, Ad. 885; et alibi passim.

Micio; sed eccum, Micio egreditur foras, Ad. 927. — ego Micionem, si apud forum est, conveniam, Ad. 514. — quid agis, Micio? Ad. 60.

Mida; puer ad me accurrit Mida, Pb. 861.

Migro; ex urbe tu rus habitatum migres? He. 589.

Miles; miles gloriosus, Eu. 31. — miles in Cariam est profectus, Eu. 125. — miles Thraso, Phaedria rivalis, Eu. 353. — miles vero sibi putare adductum ante oculos amulum, Eu. 623. — in convivium illam? miles tendere, Eu. 626. — virginem, quam heri dono dederat miles, vitiavit, Eu. 655. — nisi quia correxit miles, quod intellexi minus, Eu. 736. — miles a me vinum ereptum venit, Eu. 751. — miles pellitur foras, Eu. 1040. — apud eum miles Dionysia agit, Hea. 733. — cras maue argentum mihi miles dare se dixit, Pb. 531. — parasiti personam inde ablatam, et militis, Eu. 26. — hic quidem est parasitus Gnatho militis, Eu. 229. — audire vocem visa sum modo militis.

Eu. 454. — mira vero, militi quæ placeant, Eu. 288. — qui magis licet, facere gloriosum militem? Eu. 38. — eccum militem, Eu. 395. — abi, cito huuc deduce ad militem, Eu. 538. — frater virginis militem rogat, ut, Eu. 618. — video' tu illum, Thais, militem secum ad te quantas copias adducere? Eu. 754. — militem ego rivalem recipiendum censeo, Eu. 1071. — hand opinor, eummode finem statuisset orationi militem, He. 76. — miles, edico tibi, si, Eu. 1062. — egone quid velim? cum milite isto præseus, absens ut sies, Eu. 192. — ne quis furtive internuntius clam a milite ad istam cursitet? Eu. 287. — aune abiit jam a milite? Eu. 732. — quæ eum milite Corinthum hinc sum profecta inhumanissimo, He. 65. — cupida eram huic redeundi, abundi a milite, He. 71. — imperatoris virtutem noveram, et vim militum, Eu. 777. — ita uti fortes decet milites, Eu. 814.

Milesius; quid! ille ubi est Milesius? Ad. 706.

Miletus; habitat Miletum. Miletum usque, obsecro! Ad. 658, 659.

Militia; una semper militiæ, et domi fuimus; Ad. 496.

Milito; in Asiam ad regem militatum abiit, Hea. 117. — quum hinc egens profugiet aliquo militatum, Ad. 386.

Mille, millies; huic drachmarum argenti hæc mille dederat mutuum. Mille unum poscit, Hea. 601. — ex ipsa millies audi, A. 948. — plus millies audi, Eu. 422. — tædet jam audire eadem millies, Pb. 486.

Milvus; nuu rete accipitri tenditur, neque miluo, Pb. 330.

Mina; dedit in sumtum, dimi-

dium minæ, Ad. 371. — tibi perdere talentum hoc pacto satius est, quam illo minam, Hea. 475. — hic sunt tres minæ, Eu. 471. — quasi jam usquam tibi sint viginti minæ, Ad. 324. — tus arte viginti minæ pro psalteria periere, Ad. 746. — solæ triginta minæ, Ph. 556. — heri minas viginti pro ambobus dedi, Eu. 169. — decem minas, quas mihi dare pollicitus est, Hea. 724. — minas jam decem habet a me filia, Hea. 835. — minas decem corradet alicunde, Ad. 243. — dinneret illi Babyloni viginti minas, Ad. 919. — minas quinque accipe, Ph. 410. — aget oppositus est pignori, ob decem minas, Ph. 661. — his rebus pone, inquit, decem minas, Ph. 666. — priusquam dilapidet nostras triginta minas, Ph. 896. — ego minas triginta per fallaciam ab illo abstuli, Ph. 1037. — emit! quanti? Pa. Viginti minis, Eu. 983. — minis viginti tu illam emisti, Ad. 192.

Minæ; si illum relinquo, ejus vitæ timeo; sin opitulator, hujus minas, A. 210.

Minerva; ut aient Minervam esse ex Jove, Hea. 1039.

Mintor; in diem istuc, Parmeno, est fortasse, quod minitare, Eu. 1019. — quod nunc minitare facere, ut faceres, Sosia, He. 427. — qui minitatur malum, Ph. 850. — accusamus gravius: denique minitemur, si, He. 718.

Minor; nunc minatur porro, sese id, quod marchis solet, Eu. 956. — abiturum se abs te esse illico minabitur, Hea. 489.

Minuo; hæcine erat ea, quæ nostros fructus minuebat, vilitas? Ph. 1012. — non minui meum consilium, He. 616. — minue vergeram, Ph. 435. — nec tu ea causa

minueris hæc, quæ facis, A. 393. — ut aliqua pars laboris minuatur mihi, Hea. 42.

Minutus; olera et pisciculos minus ferre obolo in cænamaeni, A. 370.

Mirabilis, e; vos esse istiusmodi, et nos non esse, haud mirabile est, Hea. 387.

Mirandus, a, um; mirandumne id est? He. 661. — ita animus commotus est mirando hoc tanto, tam repentino bono, A. 940.

Mire; ille tuus quoque Syrus idem mire finxit filium, Hea. 899.

Mirificus, a, um; hic puleherrium facinus audivi: atqui mirificissimum, Ph. 870.

Miror; miror, unde sit, A. 752. — miror, quid ex Pyraeo ahierit, Eu. 290. — miror, ubi ego huic autevorterim, Eu. 737. — minimeque miror, si, Hea. 383, 525. — te miror, Chreme, tam mane, Hea. 518. — quid istuc? miror, Hea. 612. — te miror, qui alia tam plane scias, Hea. 898. — adhuc quod factum est, miror, Hea. 1003. — idque adeo miror, quomodo, Hea. 1006. — minime miror, qui insani occipiunt ex injuria, Ad. 198. — miror, quid hoc siet, Ph. 805. — mirabar, hoc si sie ahieret, A. 175. — mirabar, quid hic negotii esset tibi, Ad. 646. — mirabar, si tu mihi quidquam afferres novi, Ph. 489. — tutemet mirabere, Hea. 374. — nequeo satis mirari, Eu. 681. — nequeo mirari satis, Hea. 547. — id mirari te simulato, Hea. 944. — vostram nequeo mirari satis rationem, Ad. 375. — credo, addepol, te nonnihil mirari, Baechis, He. 732. — intervenit adolescens quidam lacrumosa: nos mirarier, Ph. 92.

Mirus, a, um; miris modis odisse

cœpit Sostratam, He. 179. — mirum, ni domi est, A. 600. — quid istuc tam mirum est? A. 653. — mirum vero, impudenter mulier si facit meretrix? A. 757. — mirum, ni ego me turpiter hodie hic dabo, Eu. 230. — mirum, ni hanc dicit, modo huic quam data est dono, Eu. 344. — mirum, Eu. 403. — mirum, ni tu credis, quod iste dicit, En. 710. — mirum, ni illoc homine quoquo pacto opus est, Eu. 1082. — ne cui sit vestrum mirum, cur, Hea. 1. — minime mirum, adeo impeditus sunt, Hea. 245. — mirum, ni illa salva est, et ego perii, Hea. 663. — non ædepol mirum, He. 160. — minimequa adeo mirum; et, ni id fecisset, magis mirum foret, He. 220. — num mirum, aut novum est? Ph. 847. — non mirum fecit uxor, si hoc ægre tulit, He. 709. — fuisse erga me miro ingenio, expertus sum, He. 489. — mira vero militi quam placeant, Eu. 288. — mira narras, Hea. 897.

Misceo; ita tu istuc tua misceto; ne me admisceas, Hea. 783.

Miser, *a*, *un*; ahi nescis, quantis in malis verser miser, A. 651. — quis videor? Cu. Miser æque, atque ego, A. 704. — crucior miser, A. 853. — miser quod habui, perdidi, Eu. 237. — ille ubi miser famelicus videt me esse in tanto honore, Eu. 260. — perii! quid ago egi miser, Eu. 378. — eam iste vitiauit miser? Eu. 952. — quid igitur faciam miser? Eu. 965. — egomet meo indicio, miser, quasi sorex, hodie perii, Eu. 1023. — Dum fiam miser, Hea. 148. — nec quidquam magis nunc metuo, quam ne miser aliquo extruder hinc, Hea. 809. — vah! frustra sum igitur gavisus miser, Hea. 858. — quid ego tao-

tum sceleris admisi miser? Hea. 958. — de sorte nunc venio in dubium miser? Ad. 244. — perii miser! He. 133. — horresco, ubi pultare hæc (fores) occipio miser, Ad. 637. — an quisquam usquam gentium est æque miser? Cuivis facile scitu est, quam fuerim miser. Quid restat, nisi porro ut fiam miser? He. 293, 295, 300. — ex templo ejus morbum cognovi miser. Nequeo, quin lacrumem miser, He. 373, 382. — semper mortem expectabam miser, He. 422. — omnibus modis miser sum, He. 701. — quod ille comparsit miser, Ph. 44. — hei timeo miser! Ph. 178. — quod huic exitio remedium inveniam miser! Ph. 200. — unde ego nunc tam subito huic argentum inveniam miser? Ph. 533. — delirat miser timore, Ph. 996. — apparet servum hanc esse domini pauperis, miserique, Eu. 487. — vae misero mihi! A. 303; Hea. 918; Ad. 302, 384; He. 605. — hei misero mihi! Hea. 234; Ad. 174. — vae misero mihi, quanta de spe decidi! Hea. 250. — ferte misero, atque innocenti auxilium! Ad. 156. — homini misero plus quingentos colaphos infregit mihi, Ad. 201. — id misero restat mihi mali, si, Ad. 358. — quid illi creditis fure animi misero, qui? Ad. 670. — ut me a Glycerio miserum abstrahat? A. 243. — quamprimum hoc me libera miserum metu, A. 352. — viden' me tuis consiliis miserum impeditum esse? A. 619. — heu me miserum! A. 648. — me miserum! A. 884. — illam scelestam esse, et me miserum; sentio, En. 71. — hominem perditum miserumque, Eu. 419. — ni miserum insper etiam patri indicares? Eu. 1013. — eum ego hinc ejeci mise-

rum injustitia mea, *Hea.* 134. — quid narrat? *Cl.* Quid ille? *se* miserum esse. *Cu.* Miserum! *Hea.* 192. — hoccine me miserum non licere meo modo ingenium frui! *Hea.* 401. — verum quum videam miserum hunc tam excruciarier ejus abitu, *Hea.* 413. — habet patrem quemdam avidum, miserum, atque aridum, *Hea.* 526. — ah! me miserum! *Ad.* 311. — Ctesipho me pugnis miserum, et psaltriam usque occidit, *Ad.* 560. — hoc ita esse, miserum me resciscere, *He.* 285. — tot me nunc rebus miserum concludit pater, *He.* 702. — eheu me miserum! *Ph.* 188. — itane huic patiemur fieri miserum, qui? *Ph.* 536. — auno, terram intraeus modeste. *Aw.* Miser! *Eu.* 586. — siccine me atque illam opera tua nunc miseros sollicitarier? *A.* 691. — colligavit eum miseris modis, *Eu.* 954. — misera timeo. Ex hoc misera sollicita est die, *A.* 264, 268. — nunc misera in mœrore est, *A.* 695. — ex eo nunc misera quem espit laborem! *A.* 721. — misera prae amore exclusti hunc foras, *Eu.* 98. — ego non ex animo misera dico? *Eu.* 179. — nonnihil timeo misera, ne, *Eu.* 615. — ubi ego illum scelerosum, misera, atque impium inveniam? Etiam hoc misera suspicor, *Eu.* 643, 660. — quid tibi ego dicam, misera? *Eu.* 821. — hem! misera occidi: infelix! *Eu.* 836. — ut ne viderem, misera huc effugi foras, *Eu.* 944. — perii! defessa jam sum misera te ridendo, *Eu.* 1007. — disperii! perii misera! *Hea.* 404. — biennium ibi perpetuum misera illum tuli, *He.* 87. — perii! quid faciam misera? *He.* 340. — ad genua accidit, lacrumans misera, *He.* 379. — quid viro meo respondebo misera? misera sum,

He. 517, 536. — quia egens relicta est misera, *Ph.* 357. — quem mihi amicum inveniam misera! *Ph.* 727. — perii misera! *Ph.* 1005. — cupio misera in hac re jam defungier, *Ph.* 1020. — cujus nunc miseræ spes opesque sunt in te nno omnes sitæ, *Ph.* 470. — vix miseram mihi! *A.* 745. — vestem omneum miseræ discidit. Miseræ non inmentem venerat, *Eu.* 632, 652. — cui miseræ indigne per vim vitium obtulerat, *Ad.* 309. — illi miseræ indigna factam injuriam contexeris, *He.* 401. — miseram me! *A.* 240; *Eu.* 81; *Hea.* 1031; *Ad.* 292, 487; *Ph.* 748. — oratio hæc me miseram exanimavit metu, *A.* 251. — ego propter me illam decipi miseram sinam? *A.* 271. — ita me miseram territas, *A.* 763. — me miseram! *A.* 790; *Eu.* 197; *Ad.* 306, 331; *He.* 205. — quia miseram mulierem vixit: hui! perfortiter, *Ad.* 568. — perdidisti et te, et illam miseram, *Ad.* 696. — eheu me miseram! *He.* 74. — heu me miseram! *He.* 271. — modo quamdam vidi virginem miseram, *Ph.* 96. — abi domum, et illam miseram consolare, *Ph.* 563. — matrem ipsam ex ægritudine miseram mors consecuta est, *Ph.* 749. — nos hic te miseræ invenire nunquam potuimus, *Ph.* 746. — nos quidem pol miseras perdidit, *A.* 805. — paupertas mihi onus visum est et miserum, et grave, *Ph.* 194. — neque quisquam est miserior me, *Hea.* 224. — neio est miserior me, *Hea.* 263. — nullam pol credo mulierem me miseriorem vivere, *He.* 566. — quid sene erit nostro miserior? *Hea.* 255. — miserimus sui fugitando; ne, *Eu.* 847.

Misere; nos sciinus, quam misere

hanc amarit, A. 521. — una lacrymula, quam oculos terendo misere, vix vi expresserit, restinguet, Eu. 68. — illi invidere misere, Eu. 412. — eam misere amat, Hea. 190. — quemdam misere offendi militem, ejus uocem orantem, Hea. 365. — ut stulte et misere omnes sumus religiosi, Hea. 649. — hunc diem misere nimis cupio in lætitia degere, Ad. 524. — an illam misere nunc amat, Ad. 671. — nisi quia tam misere hoc esse cupio verum, eo, Ad. 702.

Miseresco; obsecro, ut inopis nunc te miserescat mei, Hea. 1028.

Miseret; nonne te miseret mei? A. 871. — miseret tui me, qui, Eu. 801. — miseret me, Eu. 944. — miseretque me ejus, Hea. 168. — cujus nunc pudet me, et miseret, Hea. 160. — nunc Menedemi vicem miseret me, Hea. 749. — me miseret mulieris, Hea. 446. — ejus me miseret: ei nunc timeo, Ph. 189. — et moneo, et hortor, ne cujusquam misereat, quin, He. 64. — ut me tuarum miseritum est fortunarum, Hea. 463. — lacrumans misera: miseritum est, He. 379. — miseritum est, Ph. 99, 500.

Miseria; quæ hæc est miseria? Ad. 557. — quasi ubi illam expueret miseriam ex animo, Eu. 406. — pro se quisque sedulo faciebat, quo illam mihi lenirent miseriam, Hea. 127. — quam ibi miseriam vidi! Ad. 871. — miseriam omnem ego capio, Ad. 880. — miseria tabescit, Ad. 605. — solus mearum miseriarum est remedium, Ad. 295. — me credo esse natum ferendis miseriis, Ad. 547. — ingenio egregie ad miseras natus sum: aut, Hea. 420. —

alias ut omittam miseras, hanc, He. 420. — hoc mihi unum ex plurimis miseriis reliquum fuerat malum, He. 570.

Misericordia. Hæc illa est misericordia! A. 126. — tot me impediunt curæ: amor, misericordia hujus, A. 261. — misericordia, animus maternus: sino, Hea. 637. — neque illum misericordia repressit, Ad. 307. — priusquam lacrumæ reducant animum ad misericordiam, A. 560. — Ad misericordiam adduces, Hea. 997. — qui propter misericordiam addunt pauperi, Ph. 277. — auimus misericordia devinctus, He. 167. — misericordia molliri, Ph. 497.

Mitis; jam mitis est, Ad. 277.

Mitto; mitto jam oculari, Hea. 901. — age mitto, Ad. 629. — mitto maledicta omnia, Ad. 799. — mitto rem, Ad. 824. — vitam duram mitto, Ad. 864. — age, mitto imperium, Ph. 232. — mitto omnia: addo istuc, Ph. 293. — quo mittis istanc? quæso! Hea. 736. — mittit herus me ad uxorem tuam, Ph. 859. — hanc igitur mittimus? Ph. 811. — hæc qui misit, Eu. 480. — misit porro orare, ut venirem, Eu. 528. — nunc servolum ad eam in urbem misit, Hea. 191. — qui oh rem nallam misit, He. 801. — nec quem ad obstetricem mittam, Ad. 293. — mitte id, quod scio, A. 766. — mitte male loqui, A. 875. — mitte orare, A. 906. — sic, Crito, est hic: mitte, A. 921. — unam hanc noxiam mitte, Eu. 852. — mitte: ad rem redi, Hea. 319. — quid agis? Cu. Mitte, Hea. 948. — mitte ista, Ad. 186. — lacrumas mitte, Ad. 336. — mitte me, Ad. 784. — mitte jam istæc, Ad. 842. — mitte

adoleſcentem, He. 556. — nam ut uitam, quod, Eu. 925. — ut mittam illius ineptias, Ph. 647. — ſi illam dant, hanc ut mittam, Ph. 674. — tu ſollicitudinem iſtam falſam mittas, Hea. 78. — ne mittas quidem viſendi cauſa, He. 342. — Jovem Danaë miſſiſſe aiunt in gremium imbrem aureum, Eu. 585. — puer cauſa erit mittandi, Ph. 50. — ego miſſus ſum, te ut requirerem, Ph. 880. — miſſa eſt ſucilla illico, A. 515. — ad obſtetricem erat miſſa, Ad. 621. — me miſſum face, A. 682. — quem (amorem) ego tum conſilio miſſum feci, He. 408. — miſſum te facimus, Ph. 945. — nos miſſos face, A. 835. — miſſam iram faciet, He. 781. — miſſa iſtæc face. Ph. quid miſſa? Eu. 90, 91. — miſſa hæc faciamus, Eu. 863. — miſſa hæc face, Ad. 910. — miſſa facio, Ad. 996.

Moderor; ex ſua libidine moderantur, Hea. 216.

Modeste; terram intuens modeste, Eu. 580. — modeste hoc fecit, He. 552. — auinus, qui modeste iſtæc ferat, Ph. 170.

Modestia; cuiusque mores toleret ſua modestia, He. 478. — mea pertinaciſſe eſſe dicat factum, hand tua modestia, He. 591.

Modestus, a, um; vultu adeo modeſto, ut nihil ſupra, A. 120. — mater proba et modeſta, Ad. 934. — hæc pudens modeſta, He. 165.

Modo; apud forum modo e Davo audiui, A. 303. — proin tu fac, apud te ut ſies. Pa. modo ut poſſim, A. 410. — hem! modone id demum ſenſti? olim iſtæ, olim, cum, A. 884. — ſine modo, mori iue malim, Eu. 65. — hoc modo

ſine te exorem, Eu. 185. — modo ait, modo negat, Eu. 713. — modo liceat vivere; eſt ſpes, Hea. 983. — age, jam cupio, ſi modo argentum reddat. Id quoque poſſum ferre, ſi modo reddat, Ad. 203, 206. — modo dolores, mea tu, occipiunt primulum, Ad. 290. — nou quod ante pedes modo eſt videre, Ad. 387. — non tu cum ruſ hinc modo produxe aiebas? Ad. 562. — quem ego modo puerum tantillum in manibus geſtavi meis? Ad. 565. — ne nimium modo bonæ tæ iſtæ nos rationes ſubvortant, Ad. 839. — advenis modo? Pa. Admodum, He. 458. — ſcies: modo ut tacere poſſis, Ph. 59. — ſi ſenem per epistoſas pellexit, modo non montes auri pollicens, Ph. 68. — ineptias. Dx. Sine modo, Ph. 420. — hæc ſient. Ax. Ut modo ſiant. Gx. ſient, Ph. 710. — modo ut hoc conſilio poſſet diſcedi, ut, Ph. 772; paſſim alibi.

Modus; habere jam ipſum ſuæ vitæ modum, A. 95. — neque modum benignitati cogitas, A. 828. — quæ res in ſe neque conſilium, neque modum habet ullum, Eu. 57. — ubi videbit non fieri modum, Hea. 755. — conſervis ad eundem iſtunc præcipio modum, Ad. 425. — quid ſit id, quod ſollicitere ad hunc modum? He. 676. — ſine nunc meo me vivere interea modo, A. 153. — ut nullo modo introire poſſem, quin, Eu. 840. — ſpero me habere, qui hunc meo ex cruciem modo, Eu. 919. — quo modo adoleſcentulus meretricum ingenia et mores poſſet noſcere, Eu. 930. — hocce me miſerum non licere meo modo iugium frui! Hea. 401. — at te id nullo modo puduit facere, Hea.

1044. — hoc quidem ferendum aliquo modo est, Ad. 470. — quo modo? Ad. 536. — nolim ceterarum rerum te socordem eodem modo, Ad. 699. — si facere possim nullo modo, He. 266. — quoniam modo nunc te offendam affectum? He. 325. — si ullo modo est ut possit, quod spero fore, He. 724. — tum hanc imparatum poterimus nostro modo ulcisci, Ph. 961. — quin novo modo ei faceres contumeliam, Ph. 97. — quot modis contemptus, spretus? A. 248. — quæ nos semper omnibus cruciant modis, Eu. 384. — etiam nunc non credis, indignis nos esse irrisas modis? Eu. 709. — colligavit primum eum miseris modis, Eu. 954. — indignis acceptus modis, Ad. 167. — vah! quibus illum lacerarem modis! Ad. 316. — miris modis odisse cepit Sostratam, He. 179. — nisi pol filium multis modis jam expecto, He. 280. — omnibus modis miser sum, He. 701.

Hujus modi; vid. in *Hujus*.

Mæchus; ut te arbitretur sibi paratum mæchum, A. 317. — pro mæcho prebendi, Eu. 959. — pro mæcho comprehendere, Eu. 991. — nunc minatur, quod mæchis solet, Eu. 956.

Mæror; nunc misera in mærore est, A. 695.

Mæstus; domum revortor mæstus, Hea. 122.

Molestia; uhi quid in animo est molestiæ, Eu. 630. — demeris molestiam, Ad. 823. — illi molestiam affert, He. 344. — eam confeci sine molestia, Eu. 927. — neque, præterquam quas ipse amor molestias habet, addas, Eu. 77.

Molestus, *s*, *um*; molestus certe ei fuero, A. 643. — is ubi mo-

lestus magis est, Eu. 414. — quam molestus! Hea. 568. — si molestus pergis esse, Ad. 182. — tu molestus ne sies, Ph. 634. — molestus ne siet, Eu. 529. — num illi molestiæ quidpiam hæc sunt nuptiæ? A. 439. — sed hoc mihi molestum est, A. 43. — mihi molestum, A. 359. — verum mihi molestum non erit, Eu. 484. — quia mihi molestum est, Hea. 582. — auscultis paucis, nisi molestum est, Demea, Ad. 810. — adhuc nou molesti sunt, Ad. 123. — tamen nonnihil molesti sunt hæc mihi, Ad. 143.

Mollis; dum molitur, annus est, Hea. 240.

Mollis; precibus molli? Ph. 497. — postquam hominem hñ verbis sentio mollior, Ph. 631.

Molliter; sedepol, Syrisce, te curasti molliter, Ad. 767.

Mollities; ejicinda mollities animi, Eu. 222.

Molo; ut, si te inde exemerim, ego pro te molam, A. 200. — favillæ molendo, Ad. 851. — molendam usque in pistrino, Ph. 249.

Momentum; paulo momento huc illuc impellitur, A. 266.

Moneo; dehinc ut quiescant, porro moneo, A. 22. — is ne erret, moneo, Eu. 16. — sedulo moneo, quas possum, Ad. 428. — tanquam in speculum in patius inspicere jubeo, et moneo, Ad. 430. — te sedulo et moneo, et hortor, ut, He. 64. — verum te hoc moneo unum, He. 766. — bene mones, A. 374. — nisi eum mones, Hea. 592. — faciam, ut mones, He. 719. — una harum quævis causa me, ut faciam, monet, A. 906. — voce alia, ac res monebat conqueri, He. 375. — ambos docui, monui, Ad. 968. — quod

modo hic nos Antipbonem monimus, Ph. 221. — habeo quod moneam probe, A. 920. — facit, ut te andacter moneam, Hea. 58. — mcemini, tametsi nullus moneas, Eu. 216. — nisi ipsa res moneat, A. 552. — quin res, mts, nsus, aliquid moneat, Ad. 861. — me monere hoc puta, He. 78. — monere oportet me hunc vicinum, ut, Hea. 169. — qui harum mores cantabat mihi, monuisse frustra, Hea. 261.

Monitor; hic meus monitor, He. 876. — o Geta monitor! Ph. 234. — nihil opus fuit monitore, Hea. 171.

Mons; montes suri pollicens, Ph. 68.

Monstratio; te cum tua monstratioe perdat Jupiter! Ad. 718.

Monstro; numquam monstraho, Ad. 572.

Monstrum; monstrum; etiam ultro derisum advenit, Eu. 859. — aliquid monstri alunt, A. 250. — eho! nonne hoc monstri simile est? Eu. 334. — quid istuc nam monstri fuit? Eu. 656. — monstri simile, Ph. 953. — taces? monstrumbominis! En. 696. — postilla, monstra evenerunt mihi! Ph. 704.

Monumentum; patrium monumentum, Eu. 13. — cistellam domo effer cum monumentis, En. 752.

Mora; neque istic, neque alibi usquam crit in me mora, A. 421. — nunc per hunc nulla est mora, A. 595. — nec mora nlla est, quin eam uxorem ducam, A. 973. — ne mora sit, si innucro, quin, Ad. 172. — sin eveniat, ut nihil sit moræ, A. 166. — ne moræ meis nuptiis egomet siem? Ad. 716. — cupio: verum hoc mihi moræ est, Ad. 908. — ut huic malo aliquam

producam moram, A. 617. — ibo, illis dicam, nullam esse in nobis moram, Ad. 723. — nec moram ullam, quin dnest, dari, He. 127. — i intro: ne in mora sis, A. 425. — sequere me intro, ne in mora illi sis, A. 468. — ut ne in mora nobis siet, Ad. 355.

Moratus, a, um; sed quid mulieris uxorem habes? aut quibus moratam moribus? He. 644.

Morbus; si forte morbus amplior factus siet. Morbus qui aeternus siet, He. 330, 334. — male metuo, ne Philumenæ magis morbus aggravescat, He. 337. — pol me detinuit morbus. Rogas? senectus ipsa est morbus, Ph. 573, 574. — Di boni! quid hoc morbi est? En. 225. — quid morbi est? He. 323, 357. — ne ad morbum hoc etiam, A. 301. — tuos esse illi mores morbum arbitror, He. 239. — exemplo ejus morbum cognovi miser, He. 373. — cogitet morbum filiae, Ph. 244. — alio suspicans morbo me visurum affectam, ac, He. 366.

Mordeo; principio, si id te mordet, Ad. 811. — denique par pari referto; quod eam mordcat, En. 445. — mordere elanculum, En. 411.

Morigeror; atque adolescenti esses morigeratus? Ad. 219.

Morigerus, a, um; seu tibi morigera fuit in rebus omnibus, A. 294.

Morior; Chrysis vicina hæc moritur, A. 105. — in Imbro moritur cognatus senex, He. 171. — is ibi mortuus est, A. 930. — pater et mater mortui essent, En. 518. — mater mea illic mortua est nuper, En. 130. — ea mortua est, Hea. 602. — ejus annis causa, que erat mortua, Hea. 287. — per ejus unam, aut vivam, aut

moriar, sententiam, Ph. 483. — si moreretur, ne expers partis esset, Hea. 652. — sine modo, mori me malim, Eu. 66. — mori me satius est, Eu. 781. — jam ferme moriens me vocat, A. 284. — ille tibi moriens nos commendavit, senex, Ad. 458. — verba sunt mortuo, Ph. 1014. — summa vi defendam hanc, atque illum mortuum, Ad. 494. — qui ab Orco mortuum me reducem in lucem feceris? He. 853. — egone hunc ab Orco mortuum? He. 876. — vidi virginem hic viciniae miseram, suam matrem lamentari mortuam, Ph. 96.

Moror; quid multis moror? A. 114. — nihil moror, Eu. 184. — ubi vis, non moror, Eu. 460. — egomet convivas moror, Hea. 172. — non moror, Ph. 717. — nihil est, illic quod moremur diutius, Hea. 834.

Mors; mors continuo ipsam occupat, A. 297. — hanc, nisi mors, mihi adimet nemo, A. 699. — matrem miseram mora consecuta est, Ph. 749. — hic hujus mortem tam fert familiariter, A. 111. — is obiit mortem, A. 223. — ea obiit mortem, Hea. 271. — non simulare mortem verbis, Hea. 636. — omnem familiam mulcavit usque ad mortem, Ad. 91. — meam mortem expectant, Ad. 878. — mortem expectabam miser, He. 422. — mortemve expectet meam, He. 596. — peregre rediens semper cogitet, aut uxoris mortem, ant, Ph. 244. — ea mortem obiit: e medio abiit, Ph. 1018. — ejus morte ea ad me lege redierunt bona, A. 801. — jam depecisci mortem cupio, Ph. 166.

Mortuus, vid. in *Morior*.

Mos; mos gerundus est Thaidi,

Eu. 188. — cujus mos maxime est consimilis vestrum, Hea. 393. — qui istic mos est, Clitipho? Hea. 562. — quam vellem doctu amicis operam mos esset dari, Ad. 524. — suus enique mos, Ph. 454. — molestus certe ei fuero; atque animo morem gessero, A. 643. — præter civium morem, A. 882. — sine me gerere mihi morem, Hea. 948. — adolescenti morem gestum oportuit, Ad. 215. — ut homo est, ita morem geras, Ad. 432. — qui magis morem gereret? Ad. 712. — illis morem gessero, He. 599. — morem antiquum obtines, He. 861. — alieno more vivendum est mihi, A. 152. — more hominum evenit, ut, A. 969. — hunc-cine erat æquum ex illius more, an illum ex hujus vivere? Hea. 203. — conveniunt mores, A. 698. — isti formæ ut mores consimiles forent, Hea. 382. — præsertim ut nunc sunt mores, Ph. 55. — ne te ignarum fuisse dicas meorum morum, Ad. 161. — hic dies alios mores postulat, A. 189. — meretricum mores noscere, Eu. 931. — postquam ei mores ostendi tuos? Eu. 1088. — nosti mores mulierum, Hea. 184. — qui harum mores cantabat mihi, Hea. 260. — mores cave in te esse istos sentiam, Hea. 1034. — o Jupiter! hoscine mores! Ad. 762. — quæ res tam repente mores mutavit tuos? Ad. 989. — ad exemplum ambarum mores earum existimam, He. 163. — tuos esse ego illi mores, morbum arbitror, He. 239. — cujusque mores toleres sua modestia, He. 478. — uxorem tuam propter meos mores hinc abisse, He. 578. — mores facile tutor, He. 735. — uxorem his moribus

dabit nemo, A. 396. — quam multa injusta ac prava sunt moribus! Hea. 839. — id quod est consimilis moribus, Hea. 1021. — quid mulieris uxorem habes? aut quibus moratam moribus? He. 644.

Moveo; ego istæ moveo, aut curo? A. 923; move vero ocyus te, nutrix. So. Moveo, Eu. 912. — nihil nos dos movet, Hea. 940. — move ocyus te, ut, A. 733. — move vero ocyus te, nutrix, Eu. 911. — nihil moventur nuptiæ, A. 517. — per tumultum noster grex motus loco est, Ph. 33.

Mox; quam mox irruimus? Eu. 787. — de argento, somnium: mox, cras redi, Ad. 205. — hinc ad hos provisam, quam mox virginem arcessant, Ad. 893. — dum expecto, quam mox veniat, Ph. 161. — expecto, quam mox recipiat huc sese Geta, Ph. 605; et sapissime alibi.

Mulco; omnem familiam mulcavit usque ad mortem, Ad. 91. — male mulcabo ipsam, Eu. 773.

Muliebri; ulla mala re esse expolitam muliebri, Hea. 289.

Mulier; mulier ex Andro, A. 69. — temulenta mulier, et temeraria, A. 229. — tum hæc sola est mulier, A. 382. — mirum vero; impudenter mulier si facit meretrix? A. 757. — aurum sibi clam mulier demit, Eu. 627. — neque tu istum metuas ne amet mulier, Eu. 1079. — vereor, ne mulier ma absente hic corrupta sit, Hea. 231. — mulier tibi adest, audiu' Clinia? Hea. 243. — mulier telam deserit continuo, Hea. 305. — mulier commoda, et faceta, Hea. 521. — adolescens mulier, He. 661. — mulier mu-

lieri magis congruit, Ph. 725. — ne te adolescens mulier defatiget, Ph. 793. — mulier sapiens es, Nausistrata, Ph. 1045. — uomen mulieris cedo quod sit, ut quaeratur, Hea. 662. — me miseret mulieris, He. 446. — quid mulieris uxorem habes? He. 643. — istum patronum mulieris, Ph. 307. — fidelem haud ferme mulieri invenias virum, A. 461. — traditus sum mulieri, Eu. 575. — fucum factum mulieri, Eu. 589. — de improviso interventum est mulieri, Hea. 281. — non auderet hæc facere viduam mulieri, Hea. 954. — istæ eadem tute dicas mulieri, Ad. 601. — ut uuptæ mulieri (meretrix) se ostenderet, He. 757. — mediam mulierem compectitur, A. 133. — cui committas primo partu mulierem, A. 230. — quem mercatus est heri, senem, mulierem? Eu. 357. — illancce mulierem alere cum illa familia? Hea. 751. — eripuit mulierem, quam amabat, Ad. 91. — omitte mulierem, Ad. 173. — miseram mulierem vicit, Ad. 568. — optumam quidem mulierem, Ad. 979. — ægram esse simulant mulierem, He. 188. — nullam pol credo mulierem me miseriorem vivere, He. 566. — reperire mulierem, quæ careat culpa? He. 662. — mulierem abducere, Ph. 436, 828. — video filium invitum sane mulierem ab se amittere, Ph. 919. — mulier, tun' apposisti hunc? A. 744. — pergin', mulier, odiosa esse? Hea. 1008. — tu, inquam, mulier, quæ, He. 214. — si utrumvis horum, mulier, unquam tibi visus forem, He. 525. — nihil tibi eat a me periculi, mulier, He. 736. — cito consecutam mulieres,

Hea. 375. — emtæ mulieres complures, Ad. 230. — mulieres pauperculæ, Ad. 651. — utiu' omnes mulieres eadem æque studeant? He. 199. — mulieres iuque æque omnes iuvisæ viris, He. 274. — mulieres sunt ferme, ut pueri, levi sententia, He. 312. — amaræ mulieres sunt, He. 710. — amatores mulierum maximi, Ea. 665. — novi ingenium mulierum, Eu. 811. — nosti mores mulierum, Hea. 239. — strepitus, clamor mulierum fecere, ut, He. 35. — vulgus quod male audit mulierum, He. 600. — inter mulieres, quæ ibi aderant, A. 117. — deleo omnes dehinc ex animo mulieres, Eu. 296: — eas ad mulieres huc intro, He. 754. — mulieres suspecte falso, He. 778.

Muliercula; commensare ad mulierculam, Hea. 444. — mulierculam compressit, Ph. 1016.

Multimodis; ut istam multimodis tuam inveniri gaudeo, A. 941. — multimodis injurius, Clitipho, es, Hea. 320. — multimodis vituperandus, Ph. 465.

Multa, Multum; verum aliter evenire multo intelligit, A. 4. — illud mihi multo maximum est, quod, A. 527. — is quæstus unuc est multo uberrimus, Eu. 253. — certe tu quidem pol et multo hilarior. Cn. Sed Thais multo aute veuit? Eu. 730, 732. — multo omnium nunc me fortunatissimum factum puto esse, Hea. 842. — immo ahest multo malo quoviam gentium, quam, Hea. 929. — quo vir melior multo es, quam ego, Ad. 709. — multo rectius est, quam, Ad. 924. — quasi tu non multo malis narrare hoc mihi quæm, He. 110. — maligna multo

et magis procax facta illico est. Atque es res multo maxime disjunctum illum ab illa, He. 159, 160. — minus multo audacter, quam nunc lædit, læderet, Ph. 11. — intertior sum multo, quam dudum, Ph. 459. — ac rebus vilioribus multo, tamen talenta blua, Ph. 790. — haud multo post cum patre idem recipit se intro denuo, Ph. 878. — atque aliquis dicat, uihit? promoveris, Multum, A. 643. — quod des, paulum est: et necesse est multum accipere Thaidem, Ea. 1074. — haud multum a me aberit infortunium, Hea. 668. — paulum id autem? Dn. Si multum siet, tamen faciundum est, Ad. 954. — Philotis, salve multum, He. 82. — qui sic sunt, haud multum heredem juvant, He. 460. — nec pol me multum fallit: quia, He. 728. — non multum habet, quod det, fortasse. Gx. Immo nihil, uisi, Ph. 145.

Multus, a, um; eadem hæc multi alii in Andro tam audire, A. 933. — minime multos lædere, Eu. 2. — multis modis jam expecto, He. 280. — multæ sunt causæ, quamobrem, Eu. 145. — concurrunt multæ opiniones, quæ, Hea. 232. — multas contaminasse Græcas, Hea. 17. — multa concurrunt simul, A. 512. — quam multa injusta se prava fiunt moribus! Hea. 839. — multa in homine signa, Ad. 825. — sumtum admittet; multa, Ad. 917. — multa ex quo fuerint commoda, He. 841. — multa adveniienti narrantur, Ph. 610. — ait tibi uxorem dare se hodie: item alia multa, A. 355. — ingeram mala multa? A. 642. — habeo alia multa, quæ nunc condonabitur, Ea. 17. — quid tibi ego

multa dicam? Eu. 496. — quid multa verba? Eu. 568. — hæc atque huiusmodi sum multa passa, Eu. 745. — multa fert libido, Hea. 573. — male docet te mea facilitas multa, Hea. 648. — coemisse, hinc quæ illuc veleret, multa, Ad. 226. — quodnamob factum? Dr. Multa, Ad. 966. — quid multis moror? A. 114.

Mundus, a, um; nihil videtur mundus, Eu. 933.

Muneror; disciplina est eisdem, munerarier ancillas primum, Hea. 300.

Munus; munus hoc corraditur, Ph. 40. — munus nostrum ornato verbis, Eu. 214. — quam hoc munus gratum Thaidi arbitrare esse? Eu. 275. — lauteque munus administrasti tuum, Ad. 768. — hinc hoc munere arbitrantur suam Thaidem esse, Eu. 269. — potius cum munere, Eu. 353. — hic pro illo munere tibi honos est habitus, Eu. 1022. — sinam sine munere a me abire? He. 854. — Geta ferietur alio munere, Ph. 47.

Musculus, a, um; nolite sinere per vos artem musicam recidere ad paucos, He. 46. — qui artem tractant musicam, Ph. 18. — prope iam remotum ab arte musica, He. 23. — repente ad studium hunc se applicasse musieum, Hea. 23. — fac periculum in literis, in musicis, Eu. 477.

Mussito; mussitanda injuria, Ad. 208.

Mustellinus; senex eolore mustellino, Eu. 689.

Mutatio; quid vestis mutatio? Eu. 671. — mutatio fit, He. 633.

Mutuo; spoliis, mutiles, laecres, He. 65.

Muto; nihil jam mutire audeo,

A. 506. — neque opus est (diecto) adeo mutito, He. 867.

Muto; haud muto factum, A. 40. — de uxore, ita ut possedi, nihil mutat, A. 951. — id mutavit, quia me immutatum videt? A. 242. — quas res tam repente mores mutavit tuos? Ad. 989. — muta vestem, Eu. 609. — ut vestem eum eo mutem, Eu. 572. — ubi (vestem) mutem? perii Eu. 610. — ibi proximum est, ubi mutes, Eu. 612. — ne is mutet suam sententiam, A. 394. — nequeo exorare, cum illo ut mutet fidem, Ph. 511. — haud scio hercle an mutet animum. Dr. Hem! mutet autem? Ph. 773, 774. — non, si queam mutare, Ad. 742. — nec, qua vis sententia ejus possit mutari, scio, He. 569.

Mutus, a, um; quid ille? Tu. Mutus illico, Eu. 417. — tu nescias id, quod scis. Da. Mutum dies, Hea. 748. — utinam aut hic surdus, aut hæc muta facta sit, A. 464.

Mutuus, a, um; huic drachmarum argenti hæc mille dederat mutuum, Hea. 601. — tradunt operas mutuas, Ph. 267.

Myconius; dic dum, quæso, est tu Myconius? He. 804. — Callidemidem hospitem Myconium conveni, He. 433. — Myconium hospitem dum expecto in aere, He. 802.

Myrrhina; quo pacto hoc celem; quod me oravit Myrrhina, He. 445. — cognosce anulum illum Myrrhinæ quæ suæ fuisse, He. 812. — quid ais, Myrrhina? heus, tibi dico, He. 533, alibi.

Mysis; quis hic loquitur? Mysis, salve, A. 267. — tu Mysis, dum exeo, parumper opperire me hic,

A. 716. — *eho, Mysis, puer hic unde est? quisve huc attulit?* A. 750, alibi.

N.

Næ; faciunt, næ, intelligendo, ut nihil intelligant, A. 17. — næ iste haud mecum sentit, A. 325. — næ illa illum haud novit, A. 778. — næ tu istas (fores), faxo, calcibus sæpe insultabis frustra, Eu. 265. — næ, ille facili me utetur patre. Næ ille haud scit, quam, Hea. 217, 222. — næ ego te magnifice tractare possim, Hea. 556. — næ ista hercle magnas nugas dixerit! Hea. 621. — næ, ille haud scit, paulum lucri quantum, Hea. 747. — næ me istuc ex te prius audivisse gaudet. Næ ego fortunatus homo sum! Hea. 816, 825. — næ tu propediem istius obsaturahere, Hea. 869. — at, næ, illud haud multum, si vivo, ferent, Hea. 919. — næ, ego, homo sum infelix! Næ, ille continebit posthac, si sapiet, mauus, Ad. 542, 567. — næ meam herus esse operam deputat parvi pretii, He. 800, alibi.

Nævius; Colacem esse Nævi et Plauti, veterem fabulam, En. 25. — qui quum hunc accusant, Nævium, Plautum, Enpium accusant, A. 18.

Nam, namque; nam is postquam excessit ex ephebis: nam antea qui scire posses? A. 51, 52. — uam Andriæ illi id erat uomen. Nam hi tres tum simul amabant, A. 85, 87. — nam si illum objurges, A. 142. — quorsum nam istuc? A. 362. — nam quid ita? Eu. 896. — uam quod rumores distulerunt malevoli, Hea. 16. — nam prorsum nihil intelligo, Hea. 776. — nam-

que adolescens, quam minima in spe situs erit, Hea. 999. — nam tui similis est probe: uam illi nihil vitii est relictum, quin, Hea. 1022, 1023. — namque id metui, Ad. 194. — nam senex rus abdidit se, He. 174. — nam me miseret mulieris. Nam, quod ego uunc remedium iuveniam miser! Ph. 200. — nam quæ hæc anus est exanimata? Ph. 731, sæpiissime alibi.

Nanciscor; ex nuptiis tuis si nihil uanciscor mali, Ph. 542. — pisces ex sententia nactus sum, Ad. 422. — puer quia clam te est nactus, (causam) alteram es, He. 686. — unde annulum istum nactus? He. 826. — quod sine sumtu, iugenum, liberalem nactus es, Ph. 268. — postquam par ingenium nactus est, He. 170. — continuo quamdam nactus est puellulam, Ph. 81. — quod sim nactus mali, A. 969. — ubi siem vestitum hunc nactus, Eu. 556. — quin spoliæ, mutiles, laceres, quemquem nacta sis, He. 65.

Narratio; narrationis incipit mihi initium, A. 711.

Narro; narro hinc, quædudum narrasti mihi, A. 593. — virtutes narro, Ad. 646. — rogat unde sit? narro omnia hæc, He. 832. — non opinor, Dave. Da. Opinor narras? non recte accipis, A. 368. — ab Andria est ancilla hæc? quid narras? A. 472. — bonum ingenium narras adolescentis, A. 467. — narras probe, A. 972. — huil regem elegantem narras, Eu. 408. — quid narras? Eu. 672; Ad. 449; Ph. 136. — bene, xedepol, narras, Eu. 915. — nihil narras? Hea. 520. — mira narras, Hea. 897. — vigilantiam narras? Ad. 399. — quid, malum! bone vir, mihi narras? De.

Hem! quid narras? Ad. 559, 561. — pium ac pudicum ingenium narras Pamphili, He. 152. — quid mihi istaec narras? He. 785. — videas te, atque illum, ut narras, Ph. 368. — filium narras mihi? Ph. 401. — quid ergo narras? Ph. 684. — neque intelliges? Du. Tu nihil narras, Ph. 805. — queso, quid narras? Ph. 934. — mi vir, non mihi narras? Ph. 1001. — quid Davus narrat? A. 435. — neque pugnas narrat, Eu. 482. — quid narrat? Hea. 192. — sua quæ narrat facinorali Hea. 220. — alteræ dum narrat, forte audivi, Hea. 272. — quid istic narrat? Hea. 579; Ph. 94. — quid ea narrat? Hea. 655. — quid Ctesiphonem hic narrat? Ad. 781. — Pamphilus narrat, ut, He. 145. — sæpe interea mihi senex narrabat, Ph. 366. — narro huic, quæ tu dudum narrasti mihi, A. 593. — incredibilia Parmeno modo quæ narravit, Eu. 1049. — modo quæ narravit mihi hic intus Bacchis? He. 97. — nam mihi intus tuus pater narravit modo, He. 582. — nam ipsa narravit mihi; He. 711. — amorem huic narrabo meum, A. 313. — ut res gesta est, narrabo ordine, Ad. 611. — egomet narrabo, quæ mihi dixi, Ad. 606. — omnem rem narrabit, scio, He. 350. — sed narra, obsecro: plus millies audivi, Eu. 421. — narra istuc, queso, quid siet. Cu. Immo te obsecro, ut audias, Eu. 562. — tu isti narra omnem rem ordine, Eu. 997. — tu narra, Ph. 999. — aperte, ita ut res æsc habet, narrato, Hea. 702. — rem omnem narrato ordine, Ad. 352. — quem mihi optem nunc, cui hæc narrem, dari? A. 964. — longum est,

Clitipho, si tibi narrem, Hea. 336. — quid ergo narras? An. Quid ego narrem? Ph. 684. — ego, quid narrea, nescio, A. 478. — nescio, quid narrea, A. 736. — non qui argumentum narret, A. 6. — nã ille haud scit, quam mihi nunc surdo narret fabulam, Hea. 222. — recta via rem narret ordine omnem, Hea. 706. — ut quum narret senex voster nostro, non credat tamen, Hea. 711. — num tu intelligis, hic quid narret? Ph. 845. — acelus! tibi narret? Ph. 1000. — petiamur, an narremus cuiquam? Ad. 519. — sed si quid narrare cocepi, A. 505. — non possum satis narrare, quos ludos præbueris intus, Eu. 1009. — ambages mihi narrare occipit, Hea. 319. — quasi tu non multo malis narrare hoc mihi, quam ego, quæ percontor, scire, He. 110. — nequeo initium invenire idoneum, unde exordiar narrare, He. 362. — item alia multa, quæ nunc non est narrandi locus, A. 355. — nihil est, quin male narrando possit depravari, Ph. 696. — na vacuum esse me nunc ad narrandum credas, A. 708. — non satis tutus ad narrandum hic locus, Ph. 817.

Nascor; egregie ad miseras natus, Hea. 420. — ego sum animo leni natus, He. 270. — annos sexaginta natus es, aut plus eo, ut conjicio, Hea. 62. — ut ex me atque ex hoc natus es! Hea. 1032. — scitis puer est natus Pamphilo, A. 487. — puer est natus, A. 835; Ad. 732. — at ille alter venit, annos natus sedecim, Eu. 693. — atqui ex me hic non natus est, sed ex fratre, Ad. 40. — natus est nobis nepos, He. 639. — puer quia clam te est natus, He. 686.

— puerumque clam voluit, natus qui est, extinguere, He. 749. — si ex capite sis meo natus, Hea. 1038. — uxorem duxit: nati filii duo, Ad. 46. — nati filii: alia cura, Ad. 871. — annos nata est sedecim, non major, Eu. 1526. — nunc desump istuc nata oratio est, Ad. 809. — mulierculam eam compressit, unde hæc nata est, Ph. 1017. — habui illam, ac si ex me esset nata, He. 279. — ex homine hunc natum dicas, En. 460. — convincas facile ex te natum, Hea. 1043. — quod ad illum attinet, natum ex tanta familia, Ad. 298. — uisi me credo hinc esse natum rei, ferendis miseriis, Ad. 547. — commenta mater est, esse ex alio viro, nescio quo, puerum natum, Ad. 662. — quin ex te recte eum natum putent, He. 399. — et gaudeo, natum illum, et tibi illam salvam, He. 643. — et filium iude hunc (esse) natum, He. 833. — scit tibi et rem natum, et gloriam esse, He. 798. — virum me natum vellem, Ph. 791. — e re nata melius fieri haud potest, quam, Ad. 296. — nos jam a pueris illis nasci senes, Hea. 214. — anima nato gravior, Hea. 645. — id mea minime refert, qui sum, nata maximus, Ad. 885. — mater nato grandior, Ad. 934.

Natus; virgo adunco nato, Hea. 1064.

Natalis; ubi erit puero natalis dies, Ph. 48.

Natura; ut fert natura, A. 797. — tametsi bona est natura, reddunt curata juncetas, Eu. 316. — ita comparatam esse hominum naturam omnium, ut? Hea. 503. — jam nunc hæc tria primum addidi præter naturam, Ad. 889. —

amicum ingenio fretum, haud natura sua, Hea. 24. — natura tu illi pater es, consilii ego, Ad. 127. — tunc hercle vero et animo, et natura pater, Ad. 906.

Nausistrata; agedum, ut soles, Nausistrata. Ire igitur tibi licet, Nausistrata, Ph. 783, 812, alibi.

Nauta; audi vi ex nauta, qui illas vexerat, Ph. 575.

Navigo; ego in porta navigo, A. 481. — re ipsa navigare incommodum est, He. 417.

Navis; navem is fregit, apud Andrum insulam, A. 222. — navem conductam, hoc scio, Ad. 226. — navem ascendit, Ad. 707. — Atticus olim navi fracta, apud Andrum ejectus est, A. 925. — e navi egredientem, abduxi ad cenam, Hea. 182. — dies triginta, aut plus eo, in navi fui, He. 421.

Naviter; verum si incipies, neque pertendes naviter, Eu. 51.

Ne; aliquid facerem, ut hoc ne facerem, A. 259. — tum hoc timet, ne deseras se, A. 270. — te ostensor, ne abs te banc segreges, ne deseras, A. 291. — te per amorem obsecro, principio, ut ne ducas, A. 328. — ego id agam, mihi qui ne detur, A. 336. — id paves, ne ducas tu illam, A. 350. — ne nega, A. 385; Hea. 564; Ph. 802. — interminatus sum, ne faceres? A. 497. — si poterit fieri, ut ne pater per me stetisse credat, A. 701. — ne me attingas, scelestè, A. 792. — estne hic Crito sobrinus Chrysidis? A. 803. — per ego te Deos oro, ut ne illis animum inducas credere, A. 836. — ah! ne servi tantopere, A. 870. — quidvis cupio, dum ne ah hoc me falli compariar, A. 904. — eo: ne expectetis, dum exeant hæc, A. 982. — de-

hinc, ut frustretur ipse se, En. 14. — vereor, ne illud gravius Phœdria tulerit, neve, En. 81. — fingit causas, ne det, sedulo. Ac non id metuat, ne sese relinquam, Eu. 138, 140. — et perpeti, ut redeam interea? Ph. Te ne? Eu. 218. — ubi habitat? Cu. Ne id quidem, Eu. 322. — metuo fratrem, ne intus sit: porro autem, pater ut rure redierit jam, En. 611. — ntrum taceamus; an prædicem? En. 720. — tun' me prohibeas, meam ne tangam? Eu. 808. — ne lacryma: ne retice: ne verere, Hea. 84, 85. — nunc habeam, necne, incertum est, Hea. 96. — vide sis, ne quo hinc abeas longius, Hea. 212. — obsecro, ne me in lætitiâ frustra conjicias, Hea. 292. — cave, ne falsam gratiam studeas inire, Hea. 302. — vide sis, ut quid imprudens rnas, Hea. 369. — nec quidquam magis nunc metuo, quam ne denuo extrudat hinc, ne accedam ad Bacchidem, Hea. 808, 809. — quid Syrus meus? ne is quidem quidquam? Hea. 897. — quid? metuis, ne non, quum velis, convincas? Hea. 1019. — ea ne me celet, consuefecit filium, Ad. 54. — ne non tibi istuc fœneraret? Ad. 220. — ne moræ meis nuptiis siem, Ad. 716. — ne tu curares meum, neve ego tunm? Ad. 801. — ne nimium modo bonæ tuæ nos rationes subvertant, Ad. 839. — te, Salus, ut quid sit bujus, oro! He. 338. — tibi id in manu est, ne fiat, He. 493. — roga, velint, an non, uxorem, He. 558. — interdico, ne extulisse extra ædes puerum velis, He. 563. — dum ne reducam, turbent porro, quam velint, He. 634. — quo magis omnes res cau-

tius, ne temere faciam, accuro, He. 738. — at, pol, me fecisse arbitror, ne id merito mihi eveniret, He. 840. — jūmeo, ne aliud credam, He. 845. — maledictis deterrere, ne scribat, parat, Ph. 3. — ut ne addam, quod sine suntu ingenuam nactus es, Ph. 168. — vise, redieritne jam, an nondum, domum, Ph. 445. — nam præterea horam ne oppertus sies, Ph. 513. — ne me istoc posthac nomine appellassis, Ph. 741. — heus! ne filii quidem nostri hoc resciscant, volo, Ph. 818. — sed isne est, quem quæro, an non? Ph. 851. — verebimini, ne non id facerem, quod? Ph. 908, sapius alibi.

Nebulo; nebulo magnus est, Eu. 784. — nebulonem hunc certum est ludere, Eu. 269. — tu me hic etiam, nebulo, ludificabere, Eu. 716.

Nec; id voluit, nos sic nec opinantes duci falso gaudio, A. 180. — non: nec quis esset, unquam audieram dicier, Eu. 699. — nunc habeam, necne, incertum est, Hea. 95. — neque tu illum satis noveras, nec te ille, Hea. 154. — nec tu aram tibi, nec precatorem pararis. Nihil succenseo, nec tibi, nec huic: nec vos est æquum, quod facio, mihi, Hea. 977, 978, 979. — neque nihil, neque omnia hæc sunt, quæ dicit, Ad. 142. — Geta hic non adest: nec quem ad obstetricem mittam; nec qui, Ad. 293. — nec, pol, istæ metuunt Deos: neque, He. 773. — ut neque mihi ejus sit amittendi, nec retinendi copia, Ph. 176, passim alibi.

Necessario, *Necesse*; tum coacti, necessario se aperiant, A. 634. —

quasi necesse sit, si huic non dat, A. 373. — sed necesse est, huic ut subveniat, Eu. 968. — nisi quia necesse fuit hoc facere, Eu. 997. — necesse est multum accipere Thaidem, Eu. 1074. — necesse est, Clitipho, consilia consequi consimilia, Hea. 209. — in eum jam res rediit locum, ut si necesse, Hea. 360. — non necesse habeo omnia pro meo jure agere, Ad. 51. — magnum nescio quid necesse est evenisse, He. 304. — non fuit necesse habere, Ph. 296.

Necessitas; illam a me distrahit necessitas, He. 492.

Nedum; nedum tu possis, Hea. 454.

Neglectus; quapropter hæc res neutiquam neglectui est mihi, Hea. 357.

Negligens, Negligenter; negligentem feceris, A. 398. — ah! tantamne rem tam negligenter agere? A. 253. — capillus circum caput rejectus negligenter, Hes. 291.

Negligentia; emulari negligentiam, A. 20. — non manebat ætas virginis meam negligentiam, Ph. 570. — cogustorum negligentia, A. 71. — qui præteritis negligentia est, Ad. 14. — neque negligentia tua, neque odio id fecit tuo, Ph. 1015.

Negligo; quem ipse neglexit pater, ego aliam? He. 670. — pecuniam in loco negligere, Ad. 217. — negligere cognatum suum, Ph. 366. — amo te, et non neglexisse, habeo gratiam, Ph. 54. — negligitur ipsa, Ph. 358. — negliguntur internumti, Hes. 299. — propter suam impotentiam se semper credunt negligi, Ad. 609. — panis obrita, neglecta, Hea. 295.

Nego; negat quis? nego, Eu.

252. — factum est, non nego, Ad. 802. — ego me (novisse) nego: tu, qui ais, Ph. 383. — num nego ituc nego? Ph. 523. — ego esse in hac re culpam meritum non nego, Ph. 1013. — hinc civem esse ais? Cr. Tu negas? A. 911. — negas? Ph. 739. — rogo: negat vidisse, A. 359. — eas se non negat personas traxistis in Eunuchum, Eu. 31. — roga. Pr. Venistin' hodie ad nos? negat, Eu. 692. — modo ait, modo negat, Eu. 713. — factum hic esse id non negat, Hea. 18. — is filium negat esse ruri, Ad. 544. — illa enim se negat. Sin aliter, negat, Ph. 113, 116. — negat Phanium esse hanc sibi cognatam Demipho? Hanc Demipho negat? Gr. Negat. Ph. Neque ejus patrem se scire, qui fuerit? Gr. Negat. Ph. Nec Stilphonem ipsum scire, qui fuerit. Gr. Negat, Ph. 352, 353, 354, 356. — id rursum si negant,lando id quoque, Eu. 251. — illum Eunuchum negant fuisse, Eu. 821. — negant redisse, Ph. 459. — negas nuptam posse filiam tuam se pati cum eo, He. 538. — omnes negabant, He. 806. — Negabon' velle me, modo qui sum pollicitus, ducere? A. 614. — jam hoc quoque negabis tibi placere? Hea. 350. — postremo non negabit, Ad. 485. — ne nega, A. 385; Hea. 564; Ph. 802. — heus! negato rursum, Eu. 711. — hic nunc non dubitat, quin te ducturum neges, A. 406. — id equidem, si tu neges, certo scio, Hea. 632. — ut qui se filiam neget daturum, A. 149. — sed si tu negaris ducere, A. 380. — ego illud sedulo negare factum, A. 147. — ille irasci: neque negare audere, Eu. 619. —

ille primo se negare, He. 120.

Negotium; id sibi negoti credidit solum dari, A. 2. — id mihi da negoti, A. 522. — quid istic tibi negoti est? A. 851. — Davo ego istuc dedam jam negoti, A. 955. — aut negoti si quando odium ceperat, Eu. 404. — nunc mihi hoc negoti ceteri dedere, ut, Eu. 544. — paulum negoti mihi obstat, Hea. 498. — quid huic hic negoti est? Mirabar, quid hic negoti esset tibi. Quid hoc est negoti? Ad. 642, 646, 711. — sed quid hoc negoti est? He. 97. — haruspex vetuit aliquid novi negoti incipere, Ph. 709. — quid istuc negoti est? Ph. 815. — quorum opera in otio, in negotio, quisque usus est, Ad. 20. — ut in otio esset potius quam in negotio, He. 26. — æquali sno video inservire, et socium esse in negotiis, Hea. 418.

Nemo; uxorem his moribus dabit nemo, A. 397. — hanc, nisi mors, mihi adimet nemo, A. 699. — nemo est, quem mallem omnium, A. 965. — quum nemo expetet, Eu. 52. — hoc nemo fuit minus ineptus, Eu. 226. — nam hercle nemo posset, sat scio hunc perpeti, Eu. 487. — num quis hic est? nemo est. Nemo homo est, Eu. 549. — nemo est hominum, quem, Eu. 561. — nemo est hominum, qui vivat, minus, Eu. 756. — æquis me vivit hodie fortunatur? nemo hercle quisquam, Eu. 1031. Magis opportunus, nec magis ex usu tuo nemo est. Dat nemo largios. Accipit homiorem nemo melius prorsus, neque prolixius, Eu. 1077, 1081. — agrum meliorem nemo habet: proinde quasi nemo siet, ita, Hea. 64, 65. — nemo est miserior me, Hea.

263. — nemo est meorum amicorum hodie, Hea. 574. — nemo accusat, Syre, te, Hea. 977. — sed nemo dabit, Ad. 209. — nam hercle alius nemo respicit nos, Ad. 354. — ubi, si quid bene precipias, nemo obtemperet? Ad. 435. — cliens, amicus, hospes, nemo est vobis? Ad. 531. — nemo illorum quisquam, scito, ad te venit, quin, He. 67. — nemo ad te venit, nisi cupiens tui, He. 141. — iterum jobet: nemo remisit. Nostra it visere ad eam: admisit nemo, He. 187, 189. — nemo voluit visentem ad eam te intro admittere? He. 237. — quid nemoo? 'medicum adduxit? He. 323. — heri nemo voluit Sostratam intro admittere, He. 329. — puer, beus! nemon' huc prodit? Ph. 152. — nemo satis pro merito gratiam regi refert, Ph. 338. — cave resciscat quisquam. So. Nemo ex me scibit, Ph. 764. — ut propior illi, quam ego sum, ac tu, nemo est, Ph. 807. — eorum obsequi stolidis; advorsus nemini, A. 64. — ea quoniam nemini obtrudi potest, itur ad me, A. 250. — fratrem homini nemini esse primarum artium magis principem, Ad. 260. — nemini plura acerba esse credo ex amore homini unquam oblata, quam mihi, He. 281. — scio, nemini aliter suspectum fore, quin, He. 398. — nescio: nisi, me dixisse nemini, id certo scio, Ph. 952. — interea iotroire neminem video, exire neminem, A. 364, 365. — hoc scio unum, neminem peperisse hic, A. 507. — qui hic neminem alium videam? A. 752. — habeo hio neminem, Eu. 147. — sed neminemne curiosam intervenire nunc mihi? Eu. 553. — alium

habui neminem, *Eu.* 680. — miseram me! neminem habeo, *Ad.* 191. — nūn' eximium neminem habeam? *Sx.* Neminem, *He.* 66. — ego hominem callidiorem vidi neminem, quam, *Ph.* 590.

Nempe; nempe ut curentur recte hæc, *A.* 30. — nempe ergo aperte vis, quæ restant, me loqui? *A.* 195. — nempe incommoditas denique huc omnis redit, *A.* 568. — expedit? *Da.* Certe, *Pamphilo.* *Pa.* Nempe ut modo, *A.* 620. — nempe. *Si.* Id scilicet, *A.* 952. — nempe omnis hæc nunc verba huc redeunt denique; *Eu.* 158. — nempe huic prorsus illam non dat, *Eu.* 165. — nempe hoc sic esse opinor dicturum patrem, *Eu.* 305. — novi, nempe, opinor *Thaidem*, *Eu.* 563. — nempe anui illi prodita abs te filis est planissime, *Hea.* 639. — nempe tua arte viginti minæ pro *Psaltia* periere, *Ad.* 746. — nempe ea causa, ut ne id fiat palam, *He.* 105. — nempe *Phormionem*. Nempe *Pamphilum*, *Ph.* 307, 310.

Nepo; anus subtemen nebat, *Hea.* 193.

Nepos; natus est nobis nepos, *He.* 639. — tuo nepoti primam manumam dedit hæc, *Ad.* 979.

Neptunus; quid agam? quid clameis? aut querar? o cælum! o terra! o maria *Neptuni*! *Ad.* 794.

Neque; neque id ægre tulit. At nunc faciet, neque, ut opinor, sine tuo magno malo, *A.* 178, 179. — adeon' me ignavum putas? ut neque me consuetudo, neque amor, neque pudor commoveat, neque commoneat, ut servem fidem? *A.* 179, 180. — neque pol' consilii locum habeo, neque auxilii copiam, *A.* 321. — neque istic,

neque alibi tibi usquam erit in me mora, *A.* 421. — arbitror, neque illum hæc perpetuo habere, neque me perpeti, *A.* 565. — neque modum benignitatis, neque, quid me oras, cogitas, *A.* 828. — nihil prius, neque fortius: verum si incipies, neque pertendes naviter, *Eu.* 50, 51. — quis res in se neque consilium, neque modum habet ullum, *Eu.* 57. — petriam et signa cetera neque sciebat: neque per statem etiam potuerat, *Eu.* 143. — quis neque tu uno eras contenta, neque solus dedit, *Eu.* 122. — habeo hic neminem; neque amicum, neque cognatum, *Eu.* 148. — hoc certo scio, neque me finxisse falsi quidquam, neque meo cordi esse quemquam cariores, *Eu.* 100. — neque ridiculus esse, neque plagas pati possum, *Eu.* 244. — neque virgo est nequam: neque ego, qui illam e conspectu amisi meo, *Eu.* 193. — neque pugnas narrat, neque cicatrices suas ostendit; neque tibi obstat: verum, *Eu.* 482, 483. — quod scis, nescis, neque de *Eunucho*: neque de vitio virginis, *Eu.* 721. — neque agri, neque urbis odium me nunquam percipit, *Eu.* 971. — qui neque jus, neque bonum, atque æquum sciunt? *Hea.* 642. — atque ego illi neque do, neque despondeo, *Hea.* 779. — neque illi benevolens; neque notus, neque cognatus, extra unam amicum, quisquam aderat, *Ph.* 97, 98. — neque ego ignosco, neque promitto quidquam: neque respondeo, *Ph.* 1043, passim alibi.

Nequeo; ego impetrare nequeo hoc abs te biduum? *Eu.* 181. — nequeo satis mirari, neque conjicere, *Eu.* 547. — nequeo mirari

satis, quo, En. 661. — reticere nequeo, Hea. 320. — vostra nequeo mirari satis rationem, Ad. 375. — nequeo satis decernere, Ad. 546. — nequeo mearum rerum initium ullum invenire idoneum, He. 361. — nequeo, quin lacrymam miser, He. 385. — nequeo satis proloqui, He. 645. — nequeo te exorare, ut maneat? Nequeo exorare, ut me maneat, Ph. 488, 512. — etenim solus nequeo: accurre hic, Ph. 982. — hoc qui nequit, fateatur nescire, Ad. 76. — animum ut nequeam ad cogitandum instituire, Ph. 240. — si nequeas panislo, at quanti queas, En. 75. — ut e lecto nequeat surgere, Ad. 522. — vereor, ne orata nostra nequeat dintins celare, He. 575.

Nequicquam; nequicquam voles, Hea. 344.

Nequior; tanto nequior, Ad. 530.

Nequitia; hui, quantam fenestram ad nequitiam patefeceris! Hea. 481. — ad nequitiam abducere, Ad. 359.

Nervus; vereor, ne istæ fortitudo in nervum erumpat denique, Ph. 325. — in nervum potius ibit, Ph. 694. — sive adeo digna res est, ubi tu nervos intendas tuos, En. 312.

Nescio; lætus est, nescio quid, A. 341. — ego, quid narres, nescio, A. 478. — quamobrem? Pa. Nescio: nisi mihi Deos satis scio fuisse iratos, A. 665. — nescio, quid narres, A. 736. — quid dicam aliud, nescio, A. 748. — nescio, quid tibi sum oblitus hodie, ac volui, dicere, A. 843. — nescio qui senex modo venit, A. 857. — nescio quid circumspiciat,

En. 291. — nescio quid de amore loquitur. Egone? nescio. hercule, neque unde eam, neque quorsum eam. Quid? virgo, cuja est? Cu. Nescio hercule, Eu. 298, 305. — nescio, quid profecto absente nobis turbatum est domi. Ego illum nescio qui fuerit, En. 321, 649, 657. — Quid agam nescio. Honestè quo modo hinc abeam nescio, En. 710, 715. — scio; nescio; abiit; audi. Quamobrem adductus est? Pr. Nescio; nisi amasse credo, Eu. 817, 825. — scis eam hinc civem esse? Pa. Nescio. Pr. Atqui sic inventa est. Nescio. Pa. At ne hoc nesciatis, dico, edico vobis, En. 952, 960. — nescio quid profecto mihi animus præagit mali, Hea. 236. — nbi sim, nescio: ita timui. Hea. 308. — nescio (mulieres) alias, Hea. 396. — a me nescio quis exit, Hea. 510. — Jacon' an serio illæc dicat, nescio, Hea. 541. — nescio, quid tristis est. Nescio quid peccati portet hæc purgatio. Quid nunc suspicare, aut invenis de illa? Sa. Nescio. Vivitne illa, cui tu dederas? So. Nescio, Hea. 620, 625, 658, 660. — videre egisse jam nescio quid cum sene, Hea. 759. — quamobrem? Ma. Nescio equidem. Quin ego vero, quamobrem id facias, nescio, Hea. 898, 945. — verum ego haud minus ægre patior, id qui, nescio, Hea. 960. — ego nescio. Cu. Immo scis, Hea. 1011. Di istæc. Cu. Deos nescio, Hea. 1040. — nescio quid tristem video, Ad. 79. — nescio quid concertasse cum hero? Ad. 212. — nomen nescio illius hominis, Ad. 573. — magis sunt, nescio quomodo, suspiciosi, Ad. 607. — prodit nescio quis, Ad. 638. — esse ex alio viro, nescio

quo, puerum natum. Ego te! (Iudam) quamobrem? *Æs.* Nescio, *Ad.* 662, 701. — dixere causam tunc, nescio quam, *He.* 186. — quæ nunc, quamobrem accuser, nescio, *He.* 205. — magnum nescio quid, necesse est evenisse. Nescio, quod magnum malum me celas. Uxorem pavitare, nescio quid dixerunt: id si forte est, nescio, *He.* 304, 319, 321. — nescio quid jamdudum audio hic tumultuari, *He.* 336. — vitium est oblatum virgini olim, ab uescio quo, *He.* 383. — prorsus nescio, quo pacto hoc celem, *He.* 444. — quamobrem non reducam, nescio, *He.* 453. — nescio quid suspicari magis corpi: homo se fatetur vi, in via, uescio quam compressisse, *He.* 828, 829. — te quid donem? quid? quid? nescio, *He.* 850. — nescio hercle: unum hoc scio, *Ph.* 137. — nescio, quod magnum expecto malum, *Ph.* 194. — quid spei porro est? *Gz.* Nescio, *Ph.* 474. — satin' id est? *Gz.* Nescio hercle, *Ph.* 682. — hem! mutet autem? *Gz.* Nescio: verum, si, *Ph.* 774. — miror, quid hoc siet. *Dx.* Equidem hercle nescio, *Ph.* 806. — unde hæc hic rescivit? *Dx.* Nescio, *Ph.* 951. — ah! nescis, quantis in malis verser miser, *A.* 651. — tu uescis? *Da.* Elho, inepta, nescis quid sit actum? *A.* 766, 793. — nescis quid mihi obtigerit, *A.* 968. — quod scis, nescis, *Eu.* 721. — nescis, cui nunc maledicas viro, *Eu.* 798. — tu fortasse, quæ facta hic sint, nescis, *Eu.* 1060. — tu nescis id, quod scis, *Dromo,* si sapias, *Hea.* 748. — ah! nescis, quam doleam, *Hea.* 935. — uescis inescare homines, *Ad.* 221. — nescis, qui vir sit, *Ad.* 727. —

hem! tu nescis? *He.* 206. — nescis quid mali præterieris, qui, *He.* 418. — nescis, *Parmenó,* quantum bodie profueris mihi, *He.* 876. — nescis, quo in metu simus. *Da.* Quid istuc est? *Gz.* Scies, *Ph.* 57. — is solus nescit omnia, *Ad.* 550. — qui hercle ubi scit, nescit, *Ph.* 992. — cuius nos qui sit, nescimus, pater, *He.* 571. — at ego uesciebam, quorsum tu ires, *Eu.* 155. — at uesciebam id dicere illam, nisi quia, *Eu.* 735. — ut, quid egerim, egomet nesciam, *Eu.* 690. — ut, quid amor valeat, nesciam, *Eu.* 880. — quid ego nesciam? *Hea.* 529. — ut quid agam cum illo, nesciam prorsum, *Ph.* 979. — fruare dum licet, nam nescias, ejus sit potestas posthac, an nunquam tibi, *Hea.* 345. — aut quamobrem hoc faciam; nescias, *Hea.* 1010. — ut illa, quæ ta scire credas, nescias, *Ad.* 861. — credo, ea gratia concordēs magis fore. *La.* Nescias, *He.* 618. — redigam, ut quo se vortat, nesciat, *Hea.* 947. — ne hoc nesciatis, edico vobis, *Eu.* 988. — hoc qui nequit, fateatur nescire imperare liberis, *Ad.* 77. — an nescire arbitramini? *He.* 215. — noster, quid ageret, uescire, *Ph.* 117. — camus ad ipsam, nna omnes nos aut scire aut nescire hoc volo, *Ph.* 808.

Neu, Nere; te obtestor, ne abs te hanc segreges, neu deseras, *A.* 291. — ut filium ab eo abduceres, ucu, quod ego egissem, esset ratum, *He.* 545. — ne mea præsentia obstet, neu causa ulla restet reliqua, *He.* 587. — quod utinam ne Phormioni id suadere in mentem incidisset; neu me cupidum eo impulsisset, *Ph.* 158. — vereor ne illud gravius tulerit, neve aliorum ac-

ceperit, Eu. 82. — ne sursum, deorsum cursites, neve usque ad lucem vigiles, Eu. 278. — ne tu curares meum, neve ego tuum? Ad. 802.

Neuter, tra, trum; neuter tum praeceuserat, A. 841. — neutra iure vobis difficultas a me erit, He. 667.

Neutiquam; neutiquam officium liberi esse hominis puto, A. 331. — haec res neutiquam neglectui est mihi, Hea. 357. — usque illud visum est Pamphilo neutiquam grave, He. 125. — id vero neutiquam honestum esse arhitror, He. 403.

Nex; verberibus casus usque ad necem, A. 199. — ibi usque ad necem operiere loris, Ad. 183. — deverberasse usque ad necem, Ph. 327.

Ni; quid ni? si nihil impetres, A. 316. — mirum ni domi est, A. 600. — ni metuum patrem, habeo quod moueam, A. 920. — Archidemidem novistin? Pa. Quid ni? Eu. 267. — an poenitebat flagitii, ni miserum iusuper etiam patri indicares? Eu. 1013. — ni partem maximam existimarem scire vestrum, id dicerem, Hea. 8. — Di me, pater, omnes oderint! ui magis te, quam oculos amo, Ad. 705. — ui id fecisset, magis mirum foret, He. 220. — ni te ex ipsa haec magis velim resciscere, He. 473. — ni vis boni in ipsa iuasset forma, Ph. 107. — quod ni fuisset iucogitans. Palam bestus: ui unum hoc deit, Ph. 155, 170. — ni haec ita essent, cum illo haud staret. Ni nossem causam, crederem vera huic loqui, Ph. 269, 278. — ni etiam nunc me hujus causa querere in malo jubeas crucem?

Parumne est, quod nobis succenset senex, ui instigemus etiam, ut? Ph. 543, 646, alibi passim.

Niceratus; A. 87.

Nihil, vel Nil; vultu adeo modesto, adeo venusto ut nihil supra, A. 120. — nihil loci est segnitiae, A. 206. — interea fiet aliquid, spero. Br. Id aliquid nihil est, A. 315. — latus est, nescio quid. Pa. Nihil est, A. 341. — nihil periculi est, A. 351; Ad. 304; Ph. 762. — in aedibus nihil ornati, nihil tumulti, A. 366. — si quidem hercle possis, nihil prius, Eu. 50. — etiamne amplius? Tu. Nihil, Eu. 144. — nihil quum est, nihil deficit tamen, Eu. 243. mea nihil refert, dum potiar modo. At nihil ad nostram haec, Eu. 320, 361. — nihil est. Quid? nihil? Certe extrema linea amare haud nihil est, Eu. 638, 641. — quum dum foris saut, nihil videtur mundius quidquam, Eu. 933. — nihil est Thaide hac tua dignius quod ametur. Nihil praetermissum est, Eu. 1051, 1093. — mihi nunc nihil rerum omnium est, quod, Hea. 267. — ita tempus est mihi, ut cupiam filiam: olim vituli minus, Hea. 666. — quid, si hoc nunc sic incipiam? nihil est, Hea. 675, 676. — nec nihil, neque omnia haec sunt, quae dicit, Ad. 142. — quid tibi rei mecum est? Ae. Nihil, Ad. 178. — tu nihil nisi sapientia es, Ad. 395. — quid dicam? Sr. Nihilne in mentem? Ad. 530. — tibi quid istic est rei? Mr. Nihil mihi quidem. Quid est? Ae. Nihil: recte: perge, Ad. 648, 657. — de summa nihil decedet, Ad. 820. — hic tibi nihil est quidquam incommodi, He. 400. — verum id tua refert nihil, He. 618. — restabat aliud mihi, nisi oculos

pascere. Nihil aderat adjumenti, Ph. 85, 105. — hoc nihil est, Phædria: illicet, Ph. 208. — horum nihil quidquam accidit animo novum, Ph. 250. — jam adolescenti uihil est, quod succenseam, Ph. 361. — nihil est, æque quod faciam lubens, Ph. 564. — nihil est, Antipho, quin, Ph. 695. — nihil ad hanc rem est, Antipho, Ph. 860. — horum ille uihil egregie studebat. Nihil suspicans etiam mali, A. 58, 116. — quid Davus narrat? nihilue? hem, Da. Nihil prorsus, A. 436. — atque aliquis dicat, uihil promoveris, A. 642. — nihil dedisse verborum tameo, Eo. 24. — amatores mulierum esse audieram eos maximos: sed nihil potesse, Eo. 666. — nihil tibi quidquam credo, Eu. 883. — humani uihil a me alienum puto, Hea. 77. — uunc nihil magis vereor, quam ue, Hea. 197. — nihil esse mihi, religio est dicere, Hea. 228. — heri qui tantum haberis. Cu. Nihil nimis. Sr. Nihil narras? Hea. 519, 520. — at mihi fides apud hunc est, nihil me istius facturum, Hea. 571. — quamobrem istoc, Syre? nam prorsum nihil intelligo, Hea. 776. — nihil vidi quidquam lætius, Ad. 367. — qui, uisi quod ipse fecit, nihil rectum putat, Ad. 100. — nihil enim vidi melius, mi pater, Ad. 926. — tamen tu igitur uihil attulisti hoc plus oia sententia? He. 462. — nihil pol jam res istoc mihi voluptatis ferunt, He. 593. — dabo iusjurandum, nihil esse istorum, tibi, He. 697. — nihil apud me tibi defieri patiar: quin, quod, He. 768. — noster mali nihil quidquam primo. Non multum habet, quod det, fortasse.

Gr. Immo nihil, nisi spem meram, Ph. 80, 146. — nihil fecit uovi, Ph. 475, passim alibi.

Nihil pro *Non*; uihil istac opus est arte ad hanc rem, A. 32. — nihil circuitioe usus es. Irrides? uihil me fallis, A. 202, 204. — nisi ea, quæ uihil opus sunt scire, A. 338. — illic, obi uihil opus est, ibi verentur, A. 640. — ego, quid agas, nihil intelligo, A. 739. — nihil uos dos movet, Hea. 940. — nihil audio. Mx. Ad me recipio: faciet. Cu. Nihil etiam audio ipsum, Hea. 1058, 1059. — ut si omnes euperent, nihil tibi possent auxiliari, Ad. 274. — nihil cessavisti usque adhuc, He. 544. — nos nostro officio nihil digressos esse, Ph. 721.

Nihilum; istoc abs te factum uihili penderem, Eu. 94. — pater is uihili pendit, Ad. 453. — sed uihilo secius mox deferent puerum huc ante ostium, A. 508. — nihilo plus agas, quam si des operam, ut, Eu. 97. — at nunc interim. Sr. Nihilo magis, Hea. 377. — uihilo minus ego hoc faciam tamen, Hea. 1014. — quæ consecuta est uox, eam nihilo magis, He. 137. — non hoc de nihilo est, quod, He. 727. — sed ea causa nihilo magis defecimus, Ph. 472. — cui minus nihilo est? Ph. 534. — ubi Phædria se ostenderet uihilo minus amicum esse, Ph. 596.

Nil, pro *Nihil*; quod vide.

Nimirum; nimirum hic homines frigent, Eu. 268. — nimirum dabit hæc Thais mihi magnum malum, Eu. 508. — nimirum consilium illud rectum est, Eu. 783.

Nimis; ut ne quid nimis, A. 62. — nimis me indulgeo, Eu. 222.

— fundam tibi nuuc nimis vellem dari, ut, *Eu.* 785. — vehemens in utramque partem, *Menedeme*, es nimis, *Hea.* 440. — heri qui tantum biberis. *Cu.* Nihil nimis, *Hea.* 519. — *Chremes* nimis graviter cruciat adolescentulom, nimisque inhumane, *Hea.* 1047, 1048. — misere nimis enpio, ut cœpi, *Ad.* 524. — uimis sanctas nuptias facere, *Ad.* 903.

Nimium; ait, nimium parce facere tantum. Tu quoque perparce nimium, *A.* 451, 456. — vide ne nimium callidum hoc sit modo, *Eu.* 380. — os tuum videre nimium vellem, *Eu.* 597. — irridere uimium, *Eu.* 1017. — probe. *Sy.* Die sodes. *Cu.* Nimium, inquam, *Hea.* 770. — nimium illi indulges, *Hea.* 862. — nimium ineptus es. Nimium ipse est durus, *Ad.* 63, 64. — nimium istoc abisti, *Ad.* 170. — nimium inter vos, *Demea*, pernimum interest, *Ad.* 393. — iudiligens uimium, *Ad.* 688. — ne nimium modo bonæ tuæ nos rationes subvertant, *Ad.* 839. — nimium ad rem attenti, *Ad.* 958. — ah! nimium me ingratum putas, *He.* 854. — dum nimium dici nos bonos studemus, *Ph.* 766.

Nimius, a, um; vestitu nimio indulges, *Ad.* 63. — nimia lieentia, *Ad.* 510. — largitate nimia, *Hea.* 441. — cedo, quid postulat? *Gx.* Quid? nimium. Oi! hui! uimium est, *Ph.* 642, 663. — ex uimio otio, *Hea.* 109. — gaudio præpediti nimio, *Hea.* 506.

Nisi; nihil volo aliud, nisi *Philumenam*, *A.* 307, 338. — nisi vides, nisi senis amicos oras, ambis, *A.* 374. — neque postulem abs te, nisi ipsa res moneat. Qui scis ergo istoc, nisi periculum fe-

ceris? Filium nisi sciret eadem hæc velle? *A.* 552, 566, 579. — quod, nisi hoc, consilium darent? *A.* 670. — nihil equidem, nisi quod illam audivi dicere, *A.* 862. — nisi quid pater sit aliud, *A.* 952. — quid agas? nisi ut te redimas captum, *Eu.* 74. — qua gratia? nisi illum plus amas, quam me, *Eu.* 160. — non vidisse, nisi nunc, quum miuime vellem, *Eu.* 333. nisi si illa forte hæc se intendit esse, *Eu.* 524. — nisi si domum forte ad nos rediit, *Eu.* 662. — nesciebam id dicere illam, nisi quia correxit miles, *Eu.* 734, 735. — *Pamphilam* ergo huc redde, nisi vi mavis eripi, *Eu.* 795. — non pol credo, *Chærea*, nisi si commissum non erit, *Eu.* 901. — nisi si prospectum interea aliquid est, *Hea.* 391. — faciet, nisi ea-veo, *Hea.* 730. — nisi illos ex tuo ingenio iudicias, ut nihil credas intelligere, nisi idem dictum sit ecutics, *Hea.* 881, 882. — nec rationem capio, nisi quod tibi beos ex animo volo, *Hea.* 961. — tu, quantus quantus, nihil nisi sapientia es, *Ad.* 395. — illud rus nulla alia causa tam male odi, nisi quia prope est, *Ad.* 525. — nisi si me in illo credidisti esse hominum numero, qui, *Ad.* 596. — quid nunc agam? nisi dum hæc silesent turbæ, *Ad.* 789. — non omittis? *Æs.* Non, nisi te exorem, *Ad.* 947. — illie laud licebat, nisi præfinito loqui, *He.* 94. — quid vis, nisi uti manent *Phaninm*? *Ph.* 322, passim alibi.

Nisi (pro *Sed et Præterquam*); nescio: nisi mihi Deos satis scio fuisse iratos, *A.* 665. — nisi quid, quid est, procul hinc lubet prius, quid sit, sciscitari, *Eu.* 548. —

nescio; nisi amasse credo Pamphilam, Eu. 826. — nisi quia necesse fuit hoc facere, id gaudeo, Eu. 997. — nisi mihi quidem addit animum, quo lubeat magis, Hea. 542. — nisi, quidquid est, volo scire, Ad. 154. — nisi me credo huic esse natum rei, Ad. 547. — nisi quia tam misere hoc esse cupio verum, Ad. 702. — nisi sane curam est, quorsum eventurum hoc siet, He. 193. — nisi pol filium multis modis jam expecto, He. 280. — nisi Phaedria laud cessavit pro te eniti, Ph. 475. — nescio: nisi me dixisse nemini, id certo scio. Ph. 952. — hanc, nisi mors, mihi adimet nemo, A. 699. — corras omnia, ancillas, servos, nisi eos, qui, Hea. 142.

Nitor; qui nitor corporis! Eu. 242.

Nobilis; reperisse, adolescentem adeo nobilem, Eu. 204. — scis, fratrem ejus esse apprimè nobilem? Eu. 951. — quam estis maxime nobiles, Ad. 504. — dicunt malevoli, homines nobiles eum adjutare, Ad. 15. — mea est sumptuosa, nobilis, Hea. 227. — dicam, hanc esse captam ex Caria, ditem et nobilem, Hea. 609.

Nobilitas; sibi scit nobilitatem ex eo esse, He. 798.

Nobilis; qui stultum adolescentulum nobilitas flagitiis, Eu. 1020.

Nobiscum; vid. in *Cum*, p. 81.

Noctu; aut mox noctu te adigent horum insomnia, Eu. 219. — noctu amica operam dare, Ad. 534.

Nodus; nodum in scirpo quaeris, A. 943.

Nolo; nolo tibi ullum commodum in me claudier, A. 574. — nolo me in tempore hoc videat

senex, A. 821. — nolo me in via cum hac veste videat, Eu. 905. — quin nolo mentiare, Hea. 701. — nolo in illam gravius dicere, Ad. 141. — quid! si ego tibi illam nolo vendere, coges me? Ad. 193. — ubi ego venero, exossabitur: prius nolo, Ad. 380. — ea de causa maxime nunc hic introire nolo, He. 348. — te cognatas desiderere, mea causa, nolo, He. 593. — cogis ea, quæ nolo, ut, He. 674. — nolo falsa fama esse gnatum suspectum tuum, He. 758. — nolo, volo: volo, nolo rursum, Ph. 949. — nolunt, ubi velis: ubi nolis, cupiunt ultro, En. 812. — scortari crebro nolunt; nolunt crebro convivari, Hea. 206. — etsi hoc meretrices aliæ nolunt, He. 835. — alere nolunt hominem edacem. Pro maleficio si beneficium summum nolunt reddere, Ph. 335, 336. — id ego hoc præsente tibi volebam dicere, He. 712. — tum, quum gratum mihi esse potuit, nolui, Hea. 262. — sed ostendere, me ægrè pati, illi nolui, Ad. 144. — ob eam rem noluit iterum referre, He. 6. — suadere noli, A. 386. — noli te macerare, A. 687. — mitte me. Sv. Noli, inquam, Ad. 785. — ah! noli, Parmeno, quasi tu non multo malis, He. 109. — noli fabularier, He. 316. — noli fodere, He. 467. — noli adversari mihi, He. 654. — noli metuere, Ph. 555. — nolite sinere per vos artem musicam recidere ad paucos, He. 46. — nolim ceterarum rerum te socordem eodem modo, Ad. 699. — quod sane nolim, maxime beri causa mei, He. 331. — num quidnam quod nolis, vides? Eu. 272. — nolunt ubi velis: ubi nolis, cupiunt ultro, Eu. 812. — si

propter amorem uxorem nolit ducere, A. 155. — non dubium est, quin uxorem nolit filius, A. 172. — si nolit, quin eum merito possim cogere, A. 532. — ne forte imprudens faciam, quod nolit, Ad. 715. — filium tum etiam si nolit, cogas, ut, Ad. 855. — sin est autem, ut nolit, He. 559. — utin' omnes mulieres æque nolint omnia? He. 199. — si quid laboris est, nollem, Hea. 82. — nollem factum, Ad. 166. — sane nollem huc exitum, Ad. 779. — quæ nunquam quidquam erga me commerita est, quod nollem, He. 487. — nollem datum. Dr. Cur nolles, Chremes? Ph. 795, 796. — etsi adolescentem hoc nolle, intelligo, Hea. 412. — si puellam parerem, nolle tolli? Hea. 627. — hanc injuriam mihi nolle factam esse, Ad. 163. — fugere e conspectu illiæ: videre nolle, He. 183.

Nomen; Andriæ illi id erat nomen, A. 86. — ejus nomen? Cn. Nomen tam cito tibi? Phania. Nomen non convenit, A. 930, 944. — nomen mulieris cedo quid sit, Hea. 662. — Hecyra est huic nomen Fabulæ, He. 1. — ne nomen mihi questus obstat apud te, He. 735. — patris nomen aliud dictum est, Ph. 803. — tu tuum nomen dic quod est, Ph. 1047. — in his Poeta hic nomen proficitur suum, Eu. 3. — matris nomen et patris dicebat ipsa, Eu. 111. — at nonien nescio illius hominis, Ad. 573. — die nomen. Pn. Nomen? maxime. Perii hercle! nomen peridi, Ph. 385, 386. — et meum nomen nominat? Ph. 738. — neque mihi cognatus fuit quisquam istoc nomine, Ph. 392. — ne me istoc posthæ nomine appellassis. Verum

istoc de nomine, eo perperam olim dixi, ne, Ph. 741, 743.

Nomino; quid ais, ubi me nominas? Hea. 303. — neque eum (virum) nominat, Ad. 662. — cur hic nominat? Ad. 782. — te nominat, Ph. 194. — et meum nomen nominat? Ph. 738. — quis nominat me? Ph. 889. — Latini Phormionem nominant, Ph. 27. — ubi nominabit Phædriam, Eu. 440. — nominare uxorem, Ph. 690.

Non; hocce agis, an non? Non hercle intelligo. Si. Non? hem. Da. Non: Davus sum, non OEdipus, 186, 194, 205. — non, si capiundos mihi sciam esse inimicos omnes homines, A. 697. — non emo: quid ais? atqui non est opus. Si. Non opus est? Cu. Non hercle vero, Hea. 611, 612. — at ego illi neque do, neque despondeo. Si. Non? quamobrem? Hea. 780. — vel me hæc deambulatio, quam non laboriosa, ad languorem dedidit? Hea. 807. — non, Cu. Quid? non? Mx. Non, inquam. Cu. Neque ipse gnatus? Hea. 895. — quid? metuis, ne non, quum velis, convincas esse illum tuum? Hea. 1019. — non est flagitium adolescentulum scortari, neque potare; non est, neque fores effringere, Ad. 102, 103. — eho! nonne hæc justa tibi videntur postea? Ml. Non. Æs. Obsecro! non? Ad. 643, 665. — non æquum dicis; non. Non quod dissimilis res sit, sed quod is, qui facit, Ad. 807, 829. — non omittis? Æs. Non, nisi te exorem, Ad. 946, 947. — non te pro his curasse rebus, ne quid egre esset mihi? He. 227. — velint, an non: ut alii, si huic non sit, siet, He. 509. — non,

adepol, clam me est, He. 568. — quid dixi? eho! an non alemus, Pamphile? He. 671. — is senem pellexit, modo non montes auri pollicens. Pater ejus rediit, an non? Ph. 68, 147. — non ratio, verum argentum decrat. Non, non sic futurum est: non potest, Ph. 299, 303. — jam ea prateriit? Do. Non: verum hæc ei antecessit, Ph. 524. — adduxit' tecum filiam? Cn. Non. Dx. Quid ita uon? Ph. 567. — quid fiet? Gx. Non enim ducet, Ph. 693. — abduci non potest. Dx. Qui, non potest? Ph. 798, sæpissime alibi.

Nondum; quid? hoc intellexit'? an nondum etiam ne hoc quidem? A. 201. — nondum hæc rescivit mala, A. 341. — mane: nondum scis, A. 661. — quid Glyceriam? jam hic suos parent repperit? My. Utinam! Cn. An nondum etiam? A. 809. — aut repperisti, tibi quod placeat? an nondum etiam? Hea. 596. — nondum audisti, Demea, quod est gravissimum, Ad. 468. — quid egerint inter se, nondum etiam scio, He. 192. — mane: nondum etiam dixi id, quod volui, He. 745. — pater ejus rediit, an non? Gx. Nondum, Ph. 147. — vise, redieritne jam, an nondum, domum, Ph. 445.

Nonne; nonne oportuit præscisse me ante? Nonne prius communicatum oportuit? A. 238, 239. — eho! nonne hoc monstri simile est? Eu. 334. — nonne id flagitium est? Hea. 923. — eho! nonne hæc justa tibi videntur postea? Ad. 664. — nonne es dissimulare nos magis humanum est? He. 552. — nonne id sat erat, accipere sh illo injuriam? Ph. 767, et alibi.

Nonnihil; nonnihil veritus sum

abs te, A. 584. — nonnihil timeo misera, Eu. 615. — nonnihil molesta sunt hæc mihi, Ad. 243. — credo te nonnihil mirari, He. 732.

Nonnullus, a, um; nonnullam in hac re nobis facit injuriam, Ad. 149.

Nonnunquam; nonnunquam col lacrumabat, A. 109. — cibum nonnunquam capiet cum ea, Eu. 368.

Nosco; quæso, hanc (Fabulam) nunc noscite, He. 8. — malefacta ne noscant sus, A. 23. — qui posses ingenium noscere? A. 53. — æquis est posset noscere? Eu. 523. — meretricum ingenia et mores noscere, Eu. 931. — vos æquo animo æqua noscere oportet, Ad. 505. — id esse verum, cnivis facile est noscere, Ad. 866. — index qui possit noscere tua justa? Ph. 279. — forma in tenebris nosci non quita est: neque detractum ei est quicquam, qui posset post nosci, qui siet, He. 572, 573.

Noster, tra, trum; quos hic noster auctores habet, A. 19. — sed estue ille noster Parmeno? En. 973. — bonus est, noster est, recte datur, Ad. 955. — noster grex, Ph. 33. — noster mali nihil quidquam primo. Noster vero. Da. Jam scio: amare cepit. Noster, quid ageret, nescire, 80, 110, 117. — sed nbi est Phædria, iudex noster? Ph. 1054. — pol tibi da ho illam lepidam, filiam Phanocratae nostri, Hea. 1063. — senis nostri, Dave, fratrem nostin'? Ph. 63. — idcirco huic nostro tradita est provincia, Hea. 516. — quid hoc, quod volo, ut illa nbnat nostro? Hea. 936. — seni nostro fidei nihil habeo, Hea. 1004. — is nostro Simulo fuit am-

mus, Ad. 353. — evenit senibus ambobus simul iter, nostro in Ciliciam, Ph. 66. — crede, et nostrum te esse eredito, Hea. 1036. — huic suum reddas scilicet, ut alumnus nostrum, He. 670. — o noster Chreme! A. 848; Ph. 608. — eu noster! laudo, Eu. 154. — o noster Demea! Ad. 835, 966. — o Syre noster, salve! quid sit? O noster! quid sit? quid agitur? Ad. 887, 889. — en, noster! recte, Ph. 398. — tunc hanc impratum poterimus nostro modo ulcisci, Ph. 960. — nostra est, ita si est, Hea. 660. — nostra illico it visere ad eam, He. 188. — sumtus vestros otiumque ut nostra res posset pati, He. 225. — quid mea? illa quidem nostra erit, Ph. 134. — illa sese iuterea commodum huc advorterat in hanc nostram plateam. At nihil ad nostram hanc. Quæ nos, nostramque adolescentiam habent desapieatam? En. 344, 361, 383. — duo talenta pro re nostra ego esse decrevi satis, Hea. 941. — alienus est ab nostra familia, Ad. 327. — nostra causa, scilicet! in nervum potius ibit, Ph. 694. — sine nostra cura, maxima sua cura, hæc sola fecit, Ph. 760. — nostræ culpa facimus, ut, Ph. 765. — hunc oculis suis nostrarum nunquam quisquam vidit, En. 678. — quid credas jam? aut eni credas? nostrarum vitam omnium? Ad. 332. — nostras mulieres suspectas fuisse falso nobis, in re ipsa invenimus, He. 778. — prinsquam dilapidet nostras triginta minas, Ph. 896. — sed nostrum est intelligere, Hea. 578. — perpulchræ credo dona, haud nostris similia, En. 468. — bona nostra hæc tibi permitto, A. 296. — primus sentio mala nostra, Ad. 548. — sed quid ista, Æschine,

(refert) nostra? Ad. 682. — vcreor Pamphilum, ne orata nostra nequeat diutius celare, He. 575. — quid istuc (interest) nostra? Ph. 799. — quid id nostra? Ph. Nihil, Ph. 939.

Notitia; hæc inter nos nuper notitia admodum est, Hea. 53.

Notus, *a*, *um*; peregrinus est, minus notus, Eu. 759. — notus mihi quidam obviam venit, Eu. 842. — neque notus, neque cognatus aderat, Ph. 98. — omnes noti deserunt, En. 238.

Novi (verh.); novi rem omnem, A. 791. — vidi, novi: scio, quo abdueta sit. Cu. Eho, Parmeno mi, nostin'? Pa. Novi, En. 350, 351. — novi, nempe, Spinor, Thaidem, En. 563. — novi ingenium mulierum, Eu. 811. — si quid collihnit, novi te, Eu. 1055. — ego te autem novi, quam esse soles impotens, Hea. 371. — novi ego amantium animum, Hea. 570. — novi ego vestra hæc, Ad. 166. — age, novi tuum animum, Ad. 224. — sed locum novi, ubi sit. Nostin'? Dx. Novi, Ad. 480, 485. — ingenium novi tuum liberale, Ad. 687. — et diligentiam vestram, et benignitatem novi, He. 264. — at non novi hominis faciem, He. 439. — egrediet me novi, et peccatum meum, Ph. 217. — quo magis novi, tanto æpius, Ph. 328. — non enim ducet. An. Novi, Ph. 693. — novi æque omnia tecum, Ph. 1031. — aut, si adeo, bidui est aut tridui hæc sollicitudo: nosti? A. 442. — Archidemidem novistin'? En. 328. — nostin' quæ sit? Eho, Parmeno mi, nostin'? Eu. 349, 350. — requiescere ubi voleat; quasi: nostin'? Eu. 405. — nostin' hanc, quam amat frater? Eu. 563. — hunc

Menedemum nostin', nostrum vicinum? Hea. 180. — nosti mores mulierum, Hea. 239. — patrem novisti, ad has res quam sit perspicax, Hea. 370. — habet patrem avidum, vicinum hunc, nostin'? Hea. 527. — quid? nostin' qui sim? Ad. 178. — nostin' porticum? Illic ubi etiam caprificus magna est: nostin'? Ad. 575, 579. — est alius quidam, parasitaster parvulus: nostin'? Ad. 784. — fratrem majorem Clremem nostin'? Ph. 64. — nã illa illum hand novit, A. 774. — neque te quisquam novit, neque scit, qui sies, Eu. 374. — vespescit, et non noverunt viam, Hea. 248. — qui? quis te noram, A. 503. — noram, et scio, A. 936. — nã noram quidem, Eu. 512. — egon? imperatoris virtutem noveram, Eu. 777. — neque ego illum noram: neque mihi cognatus fuit, Ph. 391. — hic quamdam noram, cujus vir uxorem, Ph. 940. — norasne eum prius? Do. Non, Eu. 643. — neque tu illum satis noveras, nec te ille, Hea. 153. — nostrum amicum noras Simulam, Ad. 466. — ebo! tu sohrinum tuum non noras? Stilphonem, inquam, noveras? Ph. 384, 390. — si illum minus norat, Ph. 362. — non norat patrem? Cu. Norat, Ph. 803, 804. — si, Simo, hunc noris satis, non ita arbitrere, A. 916. — quum ipsum me noris, Eu. 566. — magis, si magis noris, putea, Hea. 890. — at faciam, ut (faciem) noveris, He. 439. — unum cognoris, omnes noris, Ph. 265. — quasi non noris, tentatum advenis, Ph. 388. — qui utramvis recte norit, ambas noverit, A. 10. — vel hoc quis non credat, qui norit te? A. 490. — age, inepite: quasi hunc norimus nos inter

nos, Ad. 272. — nunquam meis oculis eam, quod nossem, videram, He. 864. — ni nossem causam, crederem vera hunc loqui, Ph. 278. — proinde explicare, quasi non nossem. Dx. Nossem? Ph. Ita, Ph. 402. — illam me credo hand nosse, A. 954. — nosse omnia hãc, salus est adolescentulis, Eu. 939. — ut opinor, has non nosse te, et certo scio, Ad. 652.

Novicius, a, um; novicia puella, Eu. 582.

Novus, a, um; ego novus maritus fiam! Ad. 942. — nullum invenire prologum potuisset novus, Ph. 15. — nunc gestus est capiendus novus, Ph. 889. — novo modo facere contumeliam, Ph. 921. — quã veteres facitarent, si faciant novi, Eu. 43. — nova nunc religio in te istac incescit, cedo? A. 732. — nova figura oris, Eu. 317. — nova nupta eadem hãc discet? Ad. 755. — hãc (fabula) quum data est nova, He. 2. — hem! nova res orta est, He. 298. — quum atetit olim nova, actoris opera magis stetit, Ph. 9. — novam esse ostendi, et quã esset, Hea. 7. — eam nos acturi sumus novam, Ad. 12. — apporto novam Comœdiam, Ph. 25. — nunc hãc plane est pro nova, He. 5. — vetere in nova cœpi uti consuetudine, He. 37. — novarum qui spectandi faciunt copiam, Hea. 29. — quum dabit alias novas. Nunc novas qui scribunt, nihil parcent seni, Hea. 34, 43. — novas qui exactas feci, ut inveterascere. In his, quas primum Cœcili didici novas. Ut ab eodem alias discerem novas. Mibique ut discere novas expediat, He. 12, 14, 19, 57. — hoc novum est aucupium, Eu. 247. — novum intervenit vitium, He.

2. — ut ne quid animo sit novum. Horum nihil quidquam accidit animo novum, Ph. 245, 250. — nam mirum, aut novum est, Ph. 847. — quin res, etas, usus, semper aliquid apportet novi, Ad. 860. — nihil fecit novi, Ph. 475. — mirabar, si tu mihi quidquam afferres novi, Ph. 489. — aliquid novi negotii incipere, Ph. 708. — multa advenienti, ut sit, nova hic, compluria, Ph. 610. — flagitia, ingentia, nova, Ad. 726.

Nox; atque hae una nox, Hea. 461. — persnasit nox, amor, vinum, adolescentia, Ad. 471. — prius nox oppressisset illic, quam, Ad. 527. — qua consecuta est nox, eam nihilo magis, He. 137. — misere offendi militem, ejus noctem orantem, Hea. 366. — somnum herele ego hac nocte oculis non vidi meis, Hea. 491. — non rediit hac nocte a cena Aechinus? Ad. 26. — cum primo lueu ibo hinc. Mi. Immo de nocte censeo, Ad. 845. — nocte illa prima virginem non attigit, He. 136. — memini, ad me nocte prima confugere, He. 823. — conari noctesque et dies, A. 678. — dies noctesque me ames, Eu. 193. — stertit noctesque et dies, En. 1078.

Noxa; hic in noxa est: adest, Ph. 266.

Noxia; unam hanc noxiam mitte, En. 851. — esse extra noxiam, Hea. 298. — sum extra noxiam, He. 276. — in re ineipienda ad defendendum noxiam, Ph. 225. — pro levibus noxiis iras gerunt, He. 310.

Nubo; cui? quando nupsit? Ad. 675. — Antiphila mea nubet mihi, Hea. 691. — quid hoc, quod volo, ut illa nubat nostro? Hea. 936. —

lex est, ut orbae, qui sunt genere proximi, eis nubant, Ph. 126. — qui aiebant, filiam meam nubere tuo gnato, A. 536. — huc leges cogunt nubere hanc, Ad. 656. — daturne illa Psmphilo hodie nuptum? A. 302. — pro virgine dari nuptum, Ad. 347. — data est nuptum? He. 528. — dicat, nos dare eam Phormioni nuptum, Ph. 719. — nuptum virginem locavi, Ph. 751. — et nova nupta eadem haec discet? Ad. 755. — potius, quam esset cum illo nupta, He. 534. — nupta meretrici hostis est, He. 790. — ut de tali causa nuptae mulieri se ostenderet, He. 757. — negabas nuptam posse filiam tuam te pati cum eo, He. 538. — aut se esse mecum nuptam, He. 656. — egon' illam eum illo ut patiar nuptam unum diem? Ph. 304. — gnatum inveni nuptam cum tuo filio, Ph. 816.

Nudus; nudus pes, Ph. 106.

Nugae; magno conatu magnas nugae dicere, Hea. 621.

Nullus, a, um; liberatus sum hodie, Dave, tua opera. Da. Ae nullus quidem, A. 371. — nullus sum! A. 601; Eu. 1022; He. 319, 653. — memini, tametsi nullus moneas, Eu. 216. — si non quaret, nullus dixeris, He. 79. — nullus ea, Geta, nisi, Ph. 179. — ut nullus locus relinquatur preci, Ph. 546. — nullus sum! sepultus sum! Ph. 941. — cui aequae audisti commodius quidquam evenisse? St. Nulli, Hea. 685. — nulli laedere os, arridere omnibus, Ad. 868. — nullum invenire prologum, Ph. 15. — ut nullo modo introire possem, quin, Eu. 840. — at te id nullo modo puduit facere, Hea. 1044. — sic homo est, perpancorum hominum.

Ca. Immo nollorum arbitror, Eu. 409. — nunc per hunc nulla est mora, A. 595. — si nulla ingritudo haec gaudio relinqueret, A. 963. — ut spes nulla reliqua in te siet tibi! Eu. 240. — huc quum adventio, nulla erat, Eu. 345. — nulla mihi res posthac potest jam inter venire tanta, quæ, Hea. 679. — nulla est tam facilis res, quin, Hea. 805. — dum nulla alia delectatio, te indulgebant, Hea. 989. — tum talein, nisi tu, nulla pareret filium, Hea. 1034. — tibi a me nulla orta est injuria, Ad. 190. — nunc turba nulla est, He. 43. — nam vostrum nulla est, quin, He. 240. — nulla sum! He. 521. — haec vero nulla (causa) est. Nulla tibi hic jam consultatio est, He. 650. — nulla est mihi vita expetunda, Ph. 202. — video exire matronam nullam, A. 365. — dicam, nullam esse in nobis moram, Ad. 723. — nullam credo mulierem me miseriozem vivere, He. 566. — nullam de his rebus culpam commovit, He. 631. — qui oh rem nullam misit, He. 801. — nullam mihi malum, quam istanc uxorem dari, Ph. 657. — nullane homini cuiquam fidem! A. 426. — nulla adeo ex re istuc fit, nisi ex nimio otio, Hea. 109. — nulla mala re esse expolitam muliehi, Hea. 289. — illud rus nulla alia causa tam male odi, nisi quia prope est, Ad. 525. — nullum est jam dictum, quod non, En. 41. — ceterum de exclusionis verbum nullum, Eu. 88. — nullum hujus simile factum, Ad. 97. — tam nulli consilii sum, A. 610. — deique nullum remittis tempus, Hea. 70. — nullon' ego Chremetis pacto affinitatem effingere potero? A. 347. — si nullo alio pacto, Ph. 301. — ego nulli

possum remedio me evolvere, Pl.
823.

Num; uum illi molestum quidpiam hæc sunt optatæ? Num filio videtur uxorem dare? A. 439, 453. — uum quis hic est? num quis hinc me sequitur? Num parua causa est? Eu. 549, 575. — uise amaho, num ait, Eu. 663. — uum datum mihi est? num iussi? num illa oppignerare filiam meam potuit? Hea. 793, 704. et passim alibi.

Namero; numerabatur forte argentum, Ad. 407.

Numerus; conveniet numerus,
Ph. 53. — in illo esse hominum
numero, qui, Ad. 506.

Nummus; mille nummum poscit,
Hea. 606. — paucillulum nummo-
rum, Ph. 38.

Nunquam; hem! *nunquam* per-
imus? A. 593. — *eho!* *nunquam*
hic relictus custos, ne? En. 386.
— *nunquam* ego perii? En. 946. —
nunquam hæc audivit? Hes. 517.
— *nunquam* illa parurit? Ad. 489.

Numquid, Numquidnam; quid.
Crito? numquid meministi? A. 945.
— numquid vis aliud? Eu. 191.
— numquid vis, quin abeam? Ad.
248. — numquid vis? He. 373. —
numquid nos vis? Ph. 458. — num-
quidnam de gnato meo audisti?
Hea. 429, et alibi.

Nunc; sine nunc meo me vivere
interea modo. Ut consumat nunc,
quum nihil obest doli. Eamus jam
nunc intro, A. 153; 160, 171. —
etiam nunc mihi scripta illa dicta
sunt in animo Chrysidis de Gly-
cerio, A. 289. — alium esse cenase
nunc me, atque olim, quum dabam?
A. 541. — potes nunc, dum animus
irritatus est, A. 599. — posthac
incolumem sat scio fore me, nunc
si hoc derito malum. Quid ego

nunc dicam patri? negabou' velle me, modo qui sum pollicitus, duce? A. 613, 614. — ut beneficium verbis initum dudum, nunc re comprobas, A. 826. — animo nunc jam otioso esse impero, A. 844. — post illa nunc primum audio, quid illo sit factum, A. 938. — non eam? ne nunc quidem, quum accessor ultro? Nuue ego et illam scelestam esse, et me miserum, sentio, Eu. 70. — omnia hæc nunc verba huc redeunt denique, Eu. 158. — his mensibus non vidisse proxima, nisi nunc, quum. Nuue jam orna me, Eu. 333, 377. — nunc est profecto, interfici quum perpeti me possum, Eu. 551. — numquid dubitas, quia ego nunc perpetuo perierim? Eu. 1042. — ex sua libidine moderantur, nunc quæ est, nunquam olim fuit, Hea. 216. — ita non ut olim, sed uti nunc, sane bona, Hea. 524. — sineses unne facere, dum per ætatem licet, Ad. 109, 157. — nunc demum venis? Aut hic nunc manere tam diu, aut tum persequi, Ad. 234, 236. — ita nunc imparatum subito tanta te impendent mala, Ph. 180. — unde ego nunc tam subito huic argentum iuveniam miser? Ph. 533. — audi nunc contra jam, Ph. 698, sæpissime alibi.

Nuncine; hem! nuncine demum! A. 685.

Nuncubi; nuncubi nescim beatitudinem sensisti in te claudier? Eu. 163.

Nunquam; nunquam cuiquam nostrum verbum fecit, A. 178. — nunquam faciam. Da. Ne nega, A. 385. — nunquam hodie tecum commutaturus patrem unum esse verbum, si, A. 411. — iulium nunquam id auferet, A. 612. — num-

quam destitit iustare, ut dicerem, A. 662. — itane attemperate venit hodie, ut veniret antehac nunquam? A. 919. — numquid tibi dixi? Gr. Nunquam! sed narra, obsecro: plus nullies audiui, Eu. 421. — nunquam ædopol quidquam jam diu mihi evenit nunquam, pol, hominem stultiorem vidi, Eu. 1001, 1008. — nunquam etiam fui usquam, quin, Eu. 1091. — nam nescias, ejus sit potestas, posthac, an nunquam tibi, Hea. 346. — nunquam commodius unquam herum audiui loqui, Hea. 559. — homine imperito nunquam quidquam injustius, Ad. 99. — nunquam rem facies. Ego nunquam adeo astutus fui, quin, Ad. 221, 222. — nunquam ita magnifice quidquam dicam, quin, Ad. 258. — qui sine hæc jurabat se unum nunquam victurum diem, Ad. 333. — nihilne in mentem? Cr. Nunquam quidquam, Ad. 530. — nunquam hercle hodie ego istuc committam tibi. Seio, ubi sit: verum hodie nunquam monstrabo, Ad. 553, 572. — o fortuna, ut nunquam perpetuo es bona! He. 406. — ille reviviscet jam nunquam, He. 465. — nunquam æque, inquit, ac modo. Nunquam faceret, Ph. 93, 121. — nunquam tam graves ob hanc inimicitias esaperem. Contumelias nunquam cessavit dicere hodie, Ph. 369, 377. — hoc temere nunquam amittam ego a me, quin, Ph. 713, et alibi.

Nunquamne; nunquamne etiam me illam vidisse? Eu. 360. — nunquamne hodie concedes mihi, Ph. 804.

Nuntio; voluptatem magnam nuntias, Hea. 184. — bene nuntias: et gaudeo, He. 642. — qui hæc libenter nuntiant, He. 469. —

Cliniæ, quæ dixi, nuntiasti? Ubi desponsam nuntiasti filio, Hea. 885, 892. — illa si jam laverit, mihi nuntia, Hea. 618. — Parmeno, me venisse, nuntia, He. 314. — tu, Geta, nuntia hanc venturam, Ph. 776. — ut diligenter nunties patri, Eu. 339. — timeo, ne aliud credam, atque aliud nunties, He. 845. — timeo, miser, quam hic nunc mihi nuntiet rem, Ph. 178. — enque hoo te mihi nuntiare iussit, He. 848. — una illarum præcucurrit, nuntiana, me venisse, He. 371. — ad vos venio nuntiatum, paratum me esse, Ph. 905.

Nuntius; nuntium apporto tibi, Hea. 427. — illum simul cum nuntia tibi hic affuturam hodie scio, Hea. 176. — egon' te pro huc nuntio quid dudem? quid? nescio. Neque in nuntio, tibi boni quid sit, scio, He. 850, 852. — nescio, quod magnum hoc nuntio expecto malum, Ph. 194.

Nuper; idem Menandri Phasma nunc nuper dedit, Eu. 9. — mater mea illic mortua est nuper, Eu. 131. — qui nuper fecit servq currenti in via decesse populum, Hea. 31. — hæc inter nos nuper notitia admodum est, Hea. 53. — inveni nuper quamdam, Hea. 597. — postremo, nuper dixit velle uxorem ducere, Ad. 151.

Nuptiæ; non sunt veræ nuptiæ, A. 47. — constitutæ nuptiæ, A. 269. — aut tibi nuptiæ hæc sunt cordi, A. 329. — de imprævisio nuptiæ, A. 361. — num illi molestæ quidpiam hæc sunt nuptiæ? A. 439. — hoc nisi sit, nihil movetur nuptiæ, A. 517. — ut nuptiæ fuerant futuræ, fiant, A. 543. — non fuerant nuptiæ futuræ, A. 589. — hæc nuptiæ non apparabantur

mihi, A. 658. — quo minus hæc fierent nuptiæ, A. 702. — magis instare, ut hodie conficerentur nuptiæ, Hea. 896. — res composita est, sunt nuptiæ, Ad. 739. — firmæ hæc veror ut sint nuptiæ. Quid adhuc habent infirmitatis nuptiæ? He. 101, 176. — nuptiarum sollicitudo, A. 261. — nuptiarum gratia hæc sunt ficta, A. 838. — spem isto pacto rursus nuptiarum omnem eripis, Hea. 713. — hic nuptiis dictus est dies, A. 102. — credo, impetrabo, ut aliquant saltem nuptiis produt dies, A. 314. — num videntur convenire hæc nuptiæ? A. 367. — meretricios amores nuptiis cinguntinas? A. 915. — nihil est magis meis nuptiis adversum, Hea. 699. — ne moræ meis nuptiis egomet siem, Ad. 716. — incommode mihi nuptiis evenit, He. 839. — spatium apparandis nuptiis, Ph. 700. — ut per falsas nuptias vera obijurgandi causa sit. Has bene ut assimules nuptias, A. 157, 168. — ubi nuptias futura esse audivit, Ne esset apatinm cogitandi ad disturbandas nuptias, A. 173, 182. — nuptias effugere, A. 333. — si jam audierit sibi paratas nuptias, A. 342. — priusquam tuum, ut sese habeat, animum ad nuptias perspexerit, A. 379. — postquam videt nuptias domi apparari. Tu idem has nuptias perge facere, ita, ut facis. Quid aliis malim, quam hodie has fieri nuptias? A. 515, 522, 530. — is mihi suadet, nuptias ut matarem, A. 578. — quoniam solus mihi effecisti has nuptias. In nuptias conjeci herilem filium, A. 597, 604. — qui me hodie conjecisti in nuptias, A. 622. — si omnes hunc conjectum in nuptias inimici velleut. Ex nnis geminas mihi con-

ficia nuptias, A. 669. — nuptias quod mihi apparari sensit. Quantum huic promoveo nuptias, A. 692, 713. — quæ opus fuisse ad nuptiis gnato, paravi. Recte ego semper fugi has nuptias, A. 742, 768. — filiam ut darem in seditionem, atque incertas nuptias, A. 832. — argentum dabitur ei ad nuptias, Hea. 777. — qui cupiunt nuptias, Hea. 886. — nimis sanctas nuptias facere, Ad. 903. — tolerare nuptias, He. 147. — bonas hic confectis nuptias! Ph. 258. — opus est sumtu ad nuptias, Ph. 665. — quum scirem infirmas nuptias hasce esse, Ph. 732. — si seusero hodie quidquam in his te nuptiis fallacie conari, A. 196. — quantum intellexi modo senis sententiam de nuptiis. Ne quam faciam in nuptiis fallaciam, A. 207, 212. — verhum nunc cave de nuptiis, A. 300. — ut, quid ageret de nuptiis, scirem, A. 414. — biccine me si imparatum in veris nuptiis adorsus esset, A. 479. — itane attemperate venit hodie in ipsis nuptiis, ut? A. 918. — bilaram ac lubentem fac te in gnati nuptiis, Ad. 760. — donec jam in ipsis nuptiis, He. 126. — abhorrere a nuptiis, He. 714. — ut quisquam amator nuptiis lætetur, He. 836. — qui me, et se hisce impedivit nuptiis! Ph. 442. — ex nuptiis tuis si nihil nanciscor mali, Ph. 542.

Nurus; uxo animo omnes socrus oderunt nurus, He. 201.

Nusquam; circumspicio: nusquam, A. 358. — nusquam est: vix miserum mihi! A. 745. — tu profectus alio fueras. Pa. Nusquam, Eu. 281. — homo ipse nusquam est, Eu. 543. — ille bonus vir nusquam apparet, Eu. 660. — hinc

sciri potuit, aut nusquam alibi, Hea. 279. — nusquam (fero) pedem. Nusquam abeo, Ad. 228, 247. — si quid rogabit, nusquam tu me: audistis? Ad. 541. — fratrem nusquam invenio gentium, Ad. 542. — te vivat nusquam quisquam blandior, He. 862. — nusquam insanum scripsit adolescentulum, Ph. 6. (Nos fecit pro scripsit. Ed.)

Nutrix; jamne ostendisti signa nutrici? Eu. 913. — ego eo ad Sophronam nutricem, ut, Eu. 807. — nutricem arcessitum iit, Eu. 891. — puero nutricem para, He. 726. — puero nutricem adduxit, He. 771. — meæ nutricem gnato video, Ph. 735. — move vero ocyus te, nutrix, Eu. 912. — at ut setia contemplata modo sis, mea nutrix, Hea. 617. — obsecro, mea nutrix, quid nunc fiet? Ad. 289.

O.

O; o lepidum patrem! A. 950. — o faciem pulchram! Eu. 296. — o facinus indignum! Ad. 174; He. 376. — o scelera! o genera sacrilega! o audaciam! Ph. 360. — o factum bene! A. 105, 971; Eu. 674. — o Jupiter! Hea. 630. — o cælum! o terra! o maria Nep- tuni! Ad. 794. — o Bacchis! o mea Bacchis! He. 857; passim alibi.

Ob; pretium ob stultitiam fero, A. 612. — ob hæc facta abs te spernor, Eu. 171. — carens patria ob meas injurias, Hea. 137. — ob malefacta hæc, Ad. 201. — ob eam rem noluit iterum referre, ut, He. 6. — non pudet vanitatis? Do. Minime, dum ob rem, Ph. 525; alibi.

Obdo; pessulum ostio obdo, Eu.

603. — anus foribus obdit pessulum, Hea. 278.

Obeo; is obiit mortem, A. 223. — ea (anūs) obiit mortem, Hea. 271. — ea mortem obiit: e medio abiit, Ph. 1018.

Obfirno; ne tam obfirina te, Clreme, Hea. 1054. — censent posse me obfirmare? Eu. 217. — obfirmare viam, He. 454.

Obgannio; ad aurem obganniat, Ph. 1029.

Obitus; voluptati obitus siet, He. 860.

Obiicio; ut hanc lætitiā primus ei obicerem domi, Hea. 186. — quibus est alicunde aliquis objectus labor, He. 286. — argentum est ultro objectum, Ph. 768. — hoc eīne de amore mali mihi obijci tantum? Ad. 612. — hoc esse mihi objectum maloio! Ph. 502.

Objurgo; quo ore illum objurgabis? Ph. 1041. — nam si illum objurges, vitæ qui auxilium tulit, A. 142. — quis igitur relictus est objurgandi locus? Ut per salas noptias vera objurgandi caosa sit, A. 154, 158. — nec satis s'd objurgandum causæ. Ne hæc quidem satis vehemens causa ad objurgandum, A. 138, 150.

Oblecto; in eo me oblecto, Ad. 49. — minime equidem me oblectavi, He. 85. — ubi te oblectasti tam diu? He. 84. — tu com illa te intus oblecta interim, Ad. 285. — ne speres: ne te oblectes, Eu. 195. — habebis, quæ tuam senectutem oblectet. Da. Te oblectet! Ph. 434, 435.

Obliviscor; nescio quid tibi sum oblitus hodie, ac volui, dicere, A. 843. — ita prorsum oblitus sum mei, Eu. 306. — jamne oblitus es? Hea. 848.

Obmutesco; obmutui, A. 257. — obmutuit, A. 422.

Obnix; manibus pedibusque obnix omnia facere, A. 161.

Obnoxius; uxori obnoxius sum, He. 302.

Obnuntio; primus porro obnuntio, Ad. 549.

Obolus; olera et pisciculos minus ferre obolo in cœnam seni, A. 370.

Oborior; tanta hæc lætitiā oborta est, Hea. 680.

Obsaturor; istius obsaturabere, Hea. 870.

Obscurus, a, um; obscura diligentia, A. 21.

Obsecro; Di, date facultatem, obsecro, huic pariundi, A. 232. — te per amorem obsecro, ut ne ducas, A. 327. — obsecro te, A. 352; Ph. 319. — Juvo Lucina, fer opem! serva me, obsecro! A. 474; Ad. 488. — quid istoc obsecro, est? A. 723; Ad. 625. — obsecro, humine? A. 727. — cur tu, obsecro, hic me solam? Au! obsecro; ao non civis est? Audistin? obsecro, A. 749, 783, 787. — obsecro, quem video? A. 802. — aodi, obsecro, A. 863; Ph. 485. — hoc modo te obsecro, ut ne credas, A. 901. — jube solvi, obsecro, A. 957. — ne crucia te, obsecro, anime mi, Eu. 95. — illumne, obsecro, inhonestum hominem? Obsecro hercle, Parmeno, fac ut potiar, Eu. 356, 362. — sed narra, obsecro. Tuumne, obsecro te, hoc dictum erat? Eu. 421, 428. — ego te obsecro hercle ut audias, Eu. 562. — au, obsecro mea Pythias. Obsecro, tam infandum facinus, ne audivi quidem, Eu. 656, 664. — prodi, male conciliate. Do. Obsecro. Videam? obsecro quem?

An tu hunc credidisti esse, obsecro, ad nos dedortum? Tace obsecro. Obsecro te vero, Phœdria, Eu. 669, 676, 679, 685, 714. — uum formidolosus, obsecro, es, mi homo? Eu. 755. — quid is, obsecro, ad nos? Hera mea tace; tace obsecro, Eu. 825, 833. — te mihi patronam capio, Tbaia; te obsecro. Quam tu rem actura, obsecro es? Au! tace obsecro. Obsecro, abeamus intro, Eu. 886, 895, 898, 904. — hem, obsecro, au is est? Eu. 962. — sed obi, obsecro, is est? Eu. 1005. — o Jopiter! serva, obsecro, hæc nobis bona. Obsecro, Gnatho, in te spes est. Obsecro te, quid agimus? Eu. 1048, 1053, 1087. — quid est, obsecro? Syre mi, obsecro, ne. Perge, obsecro te, et cave, ue. Hujusmodi, obsecro, aliquid repperi, Hea. 267, 291, 302, 339. — abi retine me, obsecro, Hea. 403. — eamus: duc me ad eum, obsecro, Hea. 432. — nooc hoc te obsecro, Hea. 644. — o mi Syre, audistin', obsecro? Hea. 684. — au! obsecro te, istuc inimicis siet, Hea. 1017. — obsecro, ejus ut namineris. Obsecro, mignate, ne. Miseram me! boc cine quasisti, obsecro? Hea. 1027, 1030, 1031. — mi vir, te obsecro, ne facias. Cl. Pater, obsecro, ut mihi ignoscas, Hea. 1050, 1051. — obsecro! populares, ferte misero auxilium! Ad. 156. — obsecro hercle, hominem absolvitote: ne, si, Ad. 292. — obsecro, mea nutrix, quid nunc fiet? Ad. 289. — accedamus, Sostrata. Eloquere ergo, obsecro te, quid sit, Ad. 310, 326. — Syre, obsecro, vide, ne, Ad. 552. — Miletum usque? obsecro! Nou. Ea. Obsecro! non? Pater, obsecro, ausculta. Pater, obsecro! non ludis tu nunc me? Ad. 659,

665, 683, 701. — tace, obsecro, mea gnata, He. 318. — ex quo ceuses, nisi ex illo, cui data est nuptum, obsecro? He. 528. — sive me, obsecro, hoc effugere. Obsecro, mi Pamphile; non? He. 600, 602. — quid exanimatus es, obsecro? He. 826. — cedo, quid portas, obsecro? Obsecro: quid si assimulo? Ph. 197, 210. — loquere, obsecro! Ph. 473. — quare, obsecro, ne, Ph. 552. — Di, obsecro vos! estue hic Stilpho? Quid? non, obsecro, es? Ph. 739, 741. — au! obsecro, cave, ne, Ph. 753, 802. — obsecro, ne facias, Ph. 943. — quid istuc turbæ est, obsecro? Quid ego, obsecro, huic credam? Ph. 989, 995. — obsecrat, sibi ut ejus faciat copiam, Ph. 112. — per eam te obsecramus ambæ, uti, He. 387. — hæc fidem sibi, me obsecravit, ut darem, A. 403. — ah! ne me obsecra, A. 544. — redeam? non, si me obsecret, Eu. 49. — ibi homo cepit me obsecrare, ut, Eu. 261. — sæpe obsecrans me, ut veniam, Hea. 725. — venit ipse ultro, lacrumans, orans, obsecrans, Ad. 473. — ita obsecraturum; ut liceret sibi hanc uxorem ducere, Ad. 335.

Obsecundo; obsecundato in loco, Hea. 827. — obsecundare in loco, Ad. 999.

Obsequium; hoc tempore obsequium amicos, varitis odium parit, A. 68.

Obsequor; omnino obsequor, Ad. 995. — patri quomodo obsequare, Hea. 1042. — dum huic obsequare, Ad. 225. — mihi ut incommodet, quam ut obsequatur gnato, A. 163. — pudorin', anne amori obsequeretur magis, He. 122. — eorum obsequi studiis, A. 64. — dum stu-

deo obsequi tibi, A. 814. — nos senes est æquum senibus obsequi, Hea. 419. — nostrum est, ubicunque opus sit, obsequi, Hea. 578. — aut te amare cogitat, aut animo obsequi, Ad. 33. — me pareuti potius, quam amori obsequi oportet, Hea. 448. — cœpi iis omnia facere, obsequi quæ vellent, Pb. 79. — si id sit dando, atque obsequendo, Ad. 884. — et meo patri minus obsequens, Hea. 259. — homo voluptati obsequens, Hea. 459. — ingenio te esse leui puto, et illum obsequentem, Hea. 152. — etsi meis me omnibus scio esse apprimere obsequentem, He. 247. — quæ tum, obsecutus mihi, fecisti, ut decuerat. Cui tu obsecutus, facis huic injuriam, He. 688, figo.

Obsero; obsera ostium intus, Eu. 762.

Obseruo; observabam mane illorum servulos, A. 83. — observes filium, quid agat, A. 169. — herus me jussit Pamphilum hodie observare, ut, A. 414. — ab iniquis observari, Ad. 2.

Obsideo; domi obsidere usque, donec redierit, Ad. 722.

Obsitus, a, um; video pannis aunisque obsitum, Eu. 236. — aneillula pannis obsita, Hea. 394.

Obstetrix; obstetricem arcesso, A. 299. — missa est aneillula illico obstetricem arcessitum ad eam, A. 516. — nec quem ad obstetricem mittam, Ad. 293. — obstetricem arcesse, Ad. 355. — ut hinc forte ea ad obstetricem erat missa. Eone obstetricem arcessat? Ad. 621, 623.

Obstinate; itane obstinate operam dat, ut, etc. A. 243.

Obsto, si obsto: hem! Ad. 138. — quid obstat, cur non veræ (nuptiæ) fiant? A. 103. — neque tibi

obstat, quod quidam facit, Eu. 483. — paulum negoti mihi obstat, Hea. 498. — ne mea præsentis obstat, neu causa ulla restet reliqua. Ut ne cui meæ longinquitas ætatis obstet, He. 587, 596. — ne nomen mihi quæstus obstat apud te, He. 735. — egone hujus memoriam patiar meæ voluptati obstare? A. 946.

Obstupefacio; eum ibi obstupefecit pudor, Pb. 284.

Obstupesco; obstupui, A. 256. — animus timore obstupuit (obstupuit), Ad. 615.

Obsum; profuit. I. A. Immo obfuit, He. 463. — melius, pejus; prosit, obsit, Hea. 643. — quum nihil obstat doli, A. 160. — quæ ista est pravitas, quod peccavi, ego, id obesse huic? Hea. 976.

Obtempero; mihi jam minus, minusque obtemperat, Hes. 594. — nec gnatus, neque hic mihi quidquam obtemperat, He. 512. — ubi, si quid bene præcipias, nemo obtemperet? Ad. 435. — tu Deos comprecare: tibi eos certo scio obtemperaturos magis, Ad. 709.

Obtestor; per hujus solitudinem te obtestor, ne, A. 291.

Obtineo; virgo lacrumans obtinet En. 819. — quid obtinisti? Hea. 939. — hem! quid unuc obtineuisti? Pb. 990.

Obtineo; pol, Crito, antiquum obtines, A. 819. — antiquam adro tuam venustatem obtines. Morem antiquum, atque ingenium obtines, He. 859, 861. — eandem illam rationem antiquam obtine. Gloriam tu istam obtine, Ad. 816, 818.

Obtingit; quia præter spem, atque incredibile hoc mihi obtingit, Pb. 239. — itaque obtingant ex te, quæ exopto, mihi, ut, He. 579. —

nescis, quid mihi obtigerit. Da. Certe : sed quid mihi obtigerit, scio, A. 968. — quid guato obtigerit, me absente, audistis? Ph. 576. — hoc confiteor, jure mihi obtigisse, A. 610. — istuc tibi ex sententia tua obtigisse lator, Hea. 683. — latus sum, fratri obtigisse, quod vult, Ph. 819.

Obtrudo ; nunquam ausus sum recusare eam, quam mihi obtrudit pater, He. 296. — ea quoniam uemini obtrudi potest, itur ad me, A. 250.

Obtundo ; obtundis, tametsi intelligo, A. 359. — obtundis. An. Hand longum est id, quod orat, Ph. 514. — ab! ausculta : ne me obtundas de hac re sapius, Ad. 114. — quoquo eam, rogitando obtundat, euecet, Eu. 554. — Deos gratulandi obtundere, Hea. 880.

Obturbo ; itane vero obturbat? A. 928.

Obuiam ; in ipso tempore eccum ipsum obuiam, A. 533. — opportune hic fit mihi obuiam, A. 592. — concurrunt mi obuiam cupidinarii, Eu. 256. — is, dum sequor hanc, fit mihi obuiam, Eu. 328. — notus mihi quidam obuiam venit, Eu. 842. — abi dum tu illis obuiam, propera. Ibo obuiam hinc, Hea. 249, 340. — uihil est quod malim, quam totam familiam mihi dari obuiam, ut. Oppido opportune te obtulisti mihi obuiam, Ad. 312, 313. — tu pueris curre obuiam, He. 359. — at ego obuiam conabar tibi, Dave, Ph. 52. — ipse est, quem volui obuiam, Ph. 196. — mei fratris video filium mihi ire obuiam, Ph. 253. — ut abii abs te, fit obuiam mihi Pbormio, Ph. 616.

Occurio ; concurrunt multae opinioniones, locus, occasio, mors, mater,

Hea. 233. — summa eludeudi occasio est mihi nunc senes, Ph. 884. — an ego occasionem, tantam, tam brevem, tam optatam, tam inasperatam, amitterem? Eu. 604.

Occido ; Ctesipho me pugnis miserum, et istam Psaltriam, usque occidit, Ad. 561. — occidunt me quidem, dum, Ad. 903. — hei mihi! occidisti me tuis fallaciis, Ph. 671. — si quidquam inuenias me mentitum, occidito, A. 865. — si aliam admisero unquam, occidito, Eu. 852. — ubi ego hinc abiero, vel occidito, Ph. 143.

Occido ; occidi! A. 594, 607; Eu. 292, 700, 992; Hea. 909; Ad. 266; He. 638; Ph. 198, 640. — hem! misera occidi, Eu. 826.

Occipio ; ubi pulsare hasce(fores) occipio miser, Ad. 637. — ubi in gymnaecium ire occipio, Ph. 861. — accepit conditionem, dein quæstum occipit, A. 79. — ibi illa cum illo sermonem occipit, Eu. 622. — quæ, malum! ambages mihi narrare occipit? Hea. 319. — quom pater, uxorem ut ducat, orare occipit, He. 116. — minime miror, qui insanire occipiunt ex injuria, Ad. 198. — modo dolores, mea tu, occipiunt primum, Ad. 290. — si quid narrare ocepi, A. 505. — ocepi tecum cogitare, Eu. 636. — amare ocepit aliam, Ad. 328. — interea miles, qui me amare ocoeperat, Eu. 125. — quando eum quæstum oceperis, Ad. 207. — qui si oceperit, ludum jocumque dices fuisse illum alterum, Eu. 399. — magistratus quom ibi adeset, (Comœdia) ocepta est agi, Eu. 22. — qua hoc oceptum est causa, luquere, Hea. 649.

Ocludo ; dumque ejus libido oclusa est contumeliis, A. 558.

— consilium de occultandis ædibus, Eu. 783.

Occulte; neque id occulte fert, Ad. 329.

Occultor; occultari facilius, He. 870.

Oculus, *a*, *um*; ex occulto emere, Eu. 786.—expromere omnia occulta, Hea. 575.

Occupo; mors continuo ipsam occupat, A. 297. — ita populus in suambulo animum occuparat, He. 5. — alia quum occupatus esset sollicitudine, Ph. 501. — ut homini, in alio occupato amore, filiam darem, A. 831.

Oculus. Vid. *Ocyus*.

Oculus; oculum exclude, Ph. 988. — oculi effodientur, Eu. 739. — nisi parum prospiciunt oculi, Ph. 734. — vin' facere, quod tuo viro oculi doleant? Ph. 1052. — oculos terendo misere, Eu. 68. — putare adductum autem oculos æmulum, Eu. 623. — ut ego unguibus facile illi in oculos involem, Eu. 648. — autem oculos amatorem adduxi tuum, Eu. 793. — per fallacias adducere ante oculos, Hea. 1043. — cave nunc jam oculos a meis oculis quoquam demoveas tuos, Ad. 171. — adolescenti ipsi eriperem oculos, Ad. 319. — ni magis te, quam oculos nunc amomeos, Ad. 705.—qui te amat plus, quam hocce oculos, Ad. 907. — oculos pascere, Ph. 85. — rex te ergo in oculis, Eu. 401. — hunc oculis suis nostrarum nunquam quisquam vidit, Eu. 677. — somnum hercle ego hac nocte oculis non vidi meis, Hea. 491.—mene? Cu. Hæc oculis; ne nega, Hea. 509. — certum: hæc oculis ego met vidi, Ad. 330. — abduci ab oculis, Ad. 673. — partim quum

perspexi his oculis, partim, He. 363. — nunquam ante hunc diem meis oculis eam videram, He. 864. — alius ab oculis meis illam abducat? Ph. 547.

Ocyus, *Ocyssime*; accipe a me hunc (puerum) ocyus. Move ocyus te, ut, A. 726, 733.—heus! jubete istos foras exire, quod jussi, ocyus, Eu. 470. — perlonge est: sed tanto ocyus properemus, Eu. 609. — move vero ocyus te, nutrix, Eu. 911.—sequere hæc me ocyus, Hea. 832. — tanto ocyus te ut poscat, Hea. 868. — eamus ergo ad eum ocyus, Ph. 561. — tu id, quod cupis, quam ocyssime ut des, Hea. 869.

Odi; illud rus odi, quia prope est, Ad. 525. — uno animo omnes socrus oderunt nurus, He. 201. — ut etiam totam hanc odisset domum, He. 221. — mature ut quum cognarit, perpetuo oderit, Eu. 932.—at pol jam aderit, se quoque etiam quum oderit. Quam dare operam, id scire, qui nos oderit? He. 543, 553. — Di me, pater, omnes oderiunt! ni, etc. Ad. 705. — qui magis licet, amare, odisse, suspicari? Eu. 40. — miris modis odisse cepit Sostratam, He. 179. — me odisse assimulaverit? He. 235.

Odiose; Æschinius odiose cessat, Ad. 590.

Odiosus, *a*, *um*; esse odiosi, Ph. 936. — odiosa hæc est mias adolescentulis, He. 619.—odiosa cessas? Eu. 753. — pergiu', mulier, odiosa esse? Hea. 1008. — odiosum! So. Haud clam me est, He. 424.

Odiu; neque agri, neque urbis odium me unquam percipit, Eu. 971. — ant negoti si quando odium ceperat, Eu. 404. — merito ut ca-

peret odium illa mei, He. 580. — qui amat, eni odium ipse est, He. 343. — veritas odium parit, A. 68. — hoc fructi pro labore ab his fero, odium, Ad. 875. — audivi, cepisse odium tui Philumenam, He. 219. — dignas es cum tua religione, odio, A. 943. — tundendo, atque odio denique effecit senex. At te Di, Desque perduint, cum istoc odio! He. 123, 134. — nunquam tu odio tuo me vinctes, Ph. 848. — neque negligentia tua, neque odio id fecit tuo, Ph. 1015.

Oedipus; Davus sum, non Oedipus, A. 194.

Offendo; quemdam miseri offendi militem, Hea. 365. — offendi adveniens collocatam filiam, Ph. 757. — texentem telam studiose ipsam offendimus, Hea. 285. — quonam modo nunc te offendam affectam? He. 525. — paulum si cessassem, domi non offendissem, Eu. 673. — si te in platea offendero hac post unquam, En. 1063.

Offero; hem, Pamphile, optime te mihi offers, A. 688. — Parmeno, opportune te offers, He. 809. — quantam obtuli adventu meo letitiam Pamphilo hodie! He. 817. — oppido opportune te obtulisti mihi obviam, hera, Ad. 323. — fortuna te hodie obtulit, He. 386. — per vim vitium obtulerat, Ad. 309. — incommode illis fors obtulerat adventum meum, He. 370. — Di tibi omnes semper omnia optata offerant, Ad. 983. — offerre injuriam immerenti, He. 740. — quando vitium oblatum est, Ad. 297. — vitium est oblatum virgini olim, He. 383.

Officium; nunc tuum est officium, ut, A. 168. — hocine est officium patris! A. 236. — hem! istuc viri officium est, Ph. 139. — neutiquam

officium liberi esse hominis puto, A. 331. — neque pes, neque mens satis suum officium facit, En. 728. — hominis frugi et temperantis functus officium, Hea. 580. — malo coactus qui suum officium facit, Ad. 69. — neque liberalis functus officium est viri, Ad. 465. — si est, facturus ut sit officium suum, faciat, Ad. 516. — meum officium facio, Ad. 595. — si quidem purro tu tuum officium facies, Ad. 985. — functus adolescentuli est officium liberalis, Ph. 282. — non satis est, tuum te officium fecisse, Ph. 723. — tuo officio fueris functus, Ad. 605. — nos nostro officio nihil digressos esse, Ph. 721. — non mediocris hominis hæc sunt officia, Ad. 971. — hæc ego putabam esse mansueti animi officia, A. 114. — ita tute attente illorum officia fungere, Hea. 66.

Oh, Ohe, Oi; oh! tibi egu ut credam, furcifer? A. 620. — oh! illud vide, Eu. 669. — oh! iniquus es, Hea. 1013. — oh! qui egomet produxi. Oh! lacrymo gaudio, Ad. 403, 410. — oh! scelus, Ad. 772. — oh! regem me esse oportuit, Ph. 70. — oh! tu quoque hic aderas, Phormio? Ph. 856. — ohe! Da. Visus sum, A. 618. — ohe! jam desine, uxor, Hea. 880. — ohe! jam. Da. Nescis, qui vir sit, Ad. 727. — ohe! jam, Ad. 773. — ohe! desine. Ohe! actum, aiunt, ne agas, Ph. 377, 418. — oi, ei! Eu. 714. — oi, hui! nimium est. Cu. Ne clama, Ph. 662.

Oleo; obsonat? potat? olet unguenta? de meo, Ad. 128.

Olfacio; an non sex totis mensibus prius olfecissem? Ad. 398.

Olim; fuit olim quidam senex, mercator, A. 221. — quia olium in

hanc (diem) sunt constitutæ nuptiæ, A. 269. — alium esse censes nunc me, atque olim quum dabam? A. 546. — olim istne, olim, quum ita animum induxti tuum, A. 885. — olim isti fuit generi quondam quæstus, Eu. 246. — ex sua libidine moderantur, nunc quæ est, non quæ olim fuit, Hea. 226. — primum; olim potius, quam patere filium commere, Hea. 443. — ita non ut olim, sed uti nunc, sane bona, Hea. 524. — quid renuntiavit olim? Ne nunc animo ita esses duro, ut olim iu tollenda, Chreme! nunc ita tempus est mihi: olim nihil minus, Hea. 661, 665, 667. — vitium est oblatum virgini olim. Olim soli credidi, He. 383, 410. — quum stetit olim nova, Ph. 9. — meministi olim ut fuerit vestra oratio? Ph. 224. si — meministi id quod olim dictum est, Ph. 387.

Olus; olera et pisciculos ferre, A. 370.

Omen; ea lege atque omine, ut, A. 200.

Omissus, a, um (negligens); ubi te vidi animo esse omissum, Hea. 964. — metnas, ne ab re sint omissores paulo, Ad. 835.

Omitto; at id omitto, Hea. 637. — illa, quæ antehac facta sunt, omitto, Ad. 88. — nunc si hoc omitto; actum agam, Ad. 233. — ego illam (tristitiam) hercle vero omitto, Ad. 269. — omitto proloqui, Ph. 860. — non omittis? Ad. 946. — mane. Cu. Omitte: jam adero, Eu. 764. — omitte de te dicere, En. 988. — hem! serva: omitte mulierem, Ad. 173. — omitte vero tristitiam tuam, Ad. 268. — onutte tuam iracundiam, Ad. 758. — quin omitte me, Ph. 485. —

nam ut alia omittam, Hea. 457. — nam alias ut omittam miseria, He. 420.

Omnino; non impulit me, hæc nunc omnino ut crederem, A. 525. — omnino obsequor, Ad. 995. — me omnino lapidem, non hominem putas, He. 214. — omnino abhorere animum huic video a nuptiis, He. 714.

Omnis, e; in ore est omni populo, Ad. 94. — ad te patris penum omnem congregabam clauculum, Eu. 310. — credere omnem exercitum, Eu. 402. — fratri gaudeo suorem esse omnem in tranquillo, Eu. 1037. — ademtum tibi jam faxo omnem metum, Hea. 341. — ut pater omnem de me egerit animum patris? Hea. 957. — demsi metum omnem, Ad. 740. — quod plerique omnes faciunt adolescentuli, ut, A. 55. — tuum uno ore omnes omnia bona dicere, A. 96. — omnes qui amant, graviter sibi dari uxorem ferunt, A. 191. — facile omnes, quum valemus, recta consilia ægrotis damus, A. 310. — omnes nos quidem scimus, A. 520. — si omnes hunc conjectum in nuptias inimici vellent, A. 669. — omnes noti me, atque amici deserunt, Eu. 238. — concurrunt mihi obviam cupedinarii omnes, En. 256. — illud merito factum omnes putent, Eu. 387. — invidere omnes mihi. Risu omnes, qui aderant, emoriri: denique metuebant omnes jam me, Eu. 410, 432, 433. — nunquam etiam fui usquam, qui me omnes amarent, Eu. 1091. — omnes mihi labores fuere, quos cepi, leves, Hea. 399. — deteriores omnes sumus licentiis, Hea. 483. — omnes te in tanta et bene aucta parte putant, Hea. 798. —

ut te quidem omnes Dii, Deoque perdunt! Hea. 810. — clamant omnes, indignissime factum esse, Ad. 93. — ut si omnes cuperent, nihil, Ad. 274. — quod si omnes omnia sua consilia conferant, Ad. 300. — omnes magis sunt suspiciosi, Ad. 607. — Di me, pater, omnes oderint! Ad. 705. — Di tibi, oro, omnes semper omnia optata offerant, Ad. 983. — nam nos omnes, quibus est aliunde aliquis objectus labor, He. 286. — omnes negahant, He. 806. — omnia omnes ubi resciscunt, He. 868. — qui, illum Di omnes perdunt! Ph. 123. — ita plerique ingenio sumus omnes, Ph. 172. — omnes, quum secundas res sunt maxime, tum. Omnes congruunt, Ph. 241, 264. — amici omnes modo uoore auctores fuere, ut, Ph. 613. — ut te quidem omnes Di, Deoque perdant! Ph. 686. — quod isti Di, Deoque omnes dunt! Ph. 975. — ita ut iugenum est omnium hominum, A. 77. — quid ais, omnium...? A. 874. — nemo est, quem mallet, omnium, A. 965. — tibi illam reddat? aut tu illam tangas? omnium..., Eu. 796. — ita comparatam esse hominum naturam omnium, ut, Hea. 503. — multo omnium nunc me fortunatissimum factum puto esse, Hea. 842. — inspicere in vitas omnium jubeo, Ad. 416. — vitium commune omnium est, quod, Ad. 957. — communia omnium quae sunt patrum, He. 117. — horum me omnium immeritissimo, Ph. 290. — o omnium homo hominum ornatissime! Ph. 852. — inde omnibus signum dabo, En. 780. — hic ciue libertatem aiunt aequam esse omnibus? Ad. 184. — exemplum omnibus enarrare ut esses, Ad.

775. — arridere omnibus, Ad. 868. — omnibus gratiam habeo, Ad. 976. — eandem injuriam esse esse omnibus, He. 71. — omnibus esse obsequentem, He. 247. — omnibus nobis ut res dant sese, He. 380. — id omnibus innatum est, He. 755. — sic optime omnes causas praedam omnibus, He. 598. — in medio omnibus palmam esse positam, Ph. 17. — parumne est, quod omnibus nunc nobis suecenset senex? Ph. 545. — facile omnes perferre ac pati, A. 62. — omnes sibi malle melius esse, quam alteri, A. 428. — per omnes tibi adjuro Deos. Non si capiundos mihi sciam esse inimicos omnes homines, A. 696, 697. — omnes non gaudere hoc te credo credere, A. 948. — quem ego esse infra infimos omnes puto homines, Eu. 489. — omnes vos oratos volo, ne, Hea. 26. — omnes produxi ac vendidi, Hea. 144. — quum iniqui sunt patres in omnes adolescentes judices! Hea. 213. — omnes sollicitos habui, Hea. 461. — omnes dentes labefecit mihi, Ad. 245. — invisos omnes nos esse illi sentio, He. 328. — uti tacita apud omnes silent. Ut clam eveniat partus patrem: atque adeo omnes, He. 388, 397. — quamobrem omnes nos celare volueris partum, He. 530. — comporat omnes nos, Ph. 101. — unum cognoris, omnes noris. Jam dudum te omnes nos accusare audio immerito, Ph. 265, 289. — mi Geta, omnes vos amo, Ph. 478. — una omnes vos aut scire, aut nescire hoc volo, Ph. 803. — quum nos semper omnibus cruciant modis, Eu. 384. — ego istam invitis omnibus, Ad. 159. — omnibus modis miser sum, He. 701. — incommoditas hinc omnis redit, A. 568. —

omnia res est jam in vado, A. 844. — in tuto est omnis res, Ad. 168. — in te spes omnis nobis sita est, Ad. 456. — in te omnis hæret culpa sola, He. 219. — in me omnis spes mihi est, Ph. 139. — ita nostræ est omni fautrix familiæ, En. 1051. — rem omnem a principio audies, A. 48. — quæ mihi omnem vitam credidit, A. 372. — novi rem omnem, A. 791. — vestem omnem miseræ discidit, En. 646. — ad te attingere hanc omnem rem? En. 744. — tu isti narra omnem rem ordine, Eu. 969. — in me plane Di potestatem suam omnem ostendere, Eu. 1032. — prius proditarum te tuam vitam, et prius pecuniam omnem, quam, Hea. 480. — ut recta via rem narret ordine omnem. Spem nuptiarum omnem eripis, Hea. 706, 713. — omnem familiam mulcavit usque ad mortem, Ad. 90. — ut iram hanc in eos evomam omnem. Hegioni rem omnem narrato ordine, Ad. 313, 352. — omnem rem enarraui ordine, Ad. 365. — solus omnem familiam sustentat, Ad. 482. — hem tibi! rescivit omnem rem, Ad. 795. — miseriam omnem ego capio, Ad. 880. — traduce familiam omnem ad nos, Ad. 914. — habes omnem rem, He. 194. — omnem rem narrabit, He. 350. — omnem rem scio, He. 468. — te omni turba evolves, Eu. 722. — eum omni familia profectionem esse, Ph. 570. — cui magis bonæ felicitates omnes adversæ sient, Eu. 325. — foras simul omnes prorunt se, Eu. 599. — ut stulte et misere omnes sumus religiose, Hea. 649. — matres omnes filiis in peccato adiutrices solent esse, Hea. 993. — in quoniam nostræ omnes opes sitæ erant, Ad. 332.

— utinam omnes mulieres eadem æque studeant. Uno animo omnes socrus oderunt nurus, He. 199, 201. — nam nos sumus iuicque æque omnes invisæ viris propter paucas: quæ omnes faciunt dignæ ut videantur malo, He. 274, 275. — illico omnes simul lætæ exclamant, venit! He. 367. — cujus spes opesque sunt in te nunc omnes sitæ, Ph. 470. — rerum ignarus omnium, En. 136. — qui esse primosque omnium rerum volunt, nec sunt. Omnium rerum, heus, vicissitudo est, Eu. 248, 276. — o mearum voluptatum omnium inventor! Eu. 1033. — mihi nunc nihil rerum omnium est, quod malim, quam. Quod rerum omnium est primum, Hea. 267, 364. — quum vitam tuam considero, omniumque adeo vostrarum, Hea. 386. — nuper, credo, jam omnium (meretricum) tudebat, Ad. 151. — vostrarum vitam omnium, Ad. 332. — intus sum omnium rerum satur, Ad. 769. — continuo vultum earum sensi immutari omnium, He. 369. — deleo omnes dehinc ex animo mulieres, Eu. 296. — ita conturbasti mihi rationes omnes, Eu. 868. — relevi dolia omnia, omnes serias, Hea. 460. — ancillas omnes Racheidis traduce huc, Hea. 744. — injurias viri omnes ferre, He. 106. — socrus omnes esse iniquas, He. 278. — sic optime omnes causas præcidam omnibus, He. 598. — quo magis omnes res cautius, ne temere faciam, accuro, He. 738. — seu tibi morigera fuit in rebus omnibus, A. 294. — relictis rebus omnibus, quæsi, Eu. 166. — et in hac re, et aliis omnibus, Ad. 929. — omne quod est interea tempus, He. 287. — tibi omne est exedendum, Ph. 318. — at ut omne

reddat. *Sv.* Omne reddet : tace modo, *Ad.* 281. — perreptavi namque omne oppidum, *Ad.* 719. — id de lucro putato esse omne, *Ad.* 821. — in eam hoc omne evomam, *He.* 515. — omne hoc mater auferet, *Ph.* 49. — omne id deputare esse in lucro, *Ph.* 246, 251. — sine omni periculo, *A.* 392. — facta, transacta omnia, *A.* 248. — haud scio, an sit vera omnia, *A.* 526. — unptiarum gratia hæc sunt incepta omnia, *A.* 838. — omnia apparsa jam sunt intus, *A.* 849. — in amore hæc omnia insunt vitia, *Eu.* 59. — omnia hæc nunc verba huc redeunt denique, *Eu.* 158. — ut grata mihi sint, quæ facio, omnia, *Eu.* 396. — hæc sunt tamen ad virtutem omnia, *Hea.* 207. — cui erant grata omnia, *Hea.* 445. — nec nihil, neque omnia hæc sunt, quæ dicit, *Ad.* 142. — fient, quæ fieri æquum est, omnia, *Ad.* 507. — cujus hæc finit consilio omnis, *He.* 514. — a Myrrha hæc sunt exorta omnia, *He.* 632. — meditata mihi sunt omnia mea consilia. Sed satini omnia ex sententia? Ecce autem similia omnia, *Ph.* 248, 256, 264. — jam instructa sunt consilia omnia, *Ph.* 321. — jam primum omnium, *Hea.* 274. — et tamen hæc mediocriter. Tum uno ore omnes omnia bona dicere. Hæc ego putabam esse omnia humani ingenii officia. Quem ego credo obuiße omnia facturum, *A.* 59, 96, 113, 161. — omnia experiri certum est, *A.* 312. — hic reddes omnia certa consilia incerta, *A.* 390. — signa ad salutem omnia esse video, *A.* 483. — perturbavi omnia, *A.* 603. — audivi jam omnia, *Da.* Anne tu omnia? Si pol Glyceriu non omnia hæc. Ex animo omnia faciss,

A. 786, 792, 796. — audistin? *Cn.* Omnia. Facturum quæ voles, scio esse omnia, *A.* 977, 978. — cepit studiosè omnia docere. Qui mihi reliquit hæc, quæ habeo, omnia. Mea consilia ut tibi credam omnia, *Eu.* 117, 120, 128. — Omnia habeo. Imperavi egomet mihi omnia assentari, *Eu.* 243, 253. — erat suspicio dolo hæc fieri omnia, *Eu.* 515. — ea omnia in pejorem partem, *Eu.* 631. — omnia prius experiri sapientem decet, *Eu.* 788. — jamne ostendisti signa nutrici? *Cn.* Omnia, *Eu.* 913. — nosse omnia hæc, salus est adolescentulis, *Eu.* 939. — ad omnia hæc magis opportunus, *Eu.* 1076. — hæc clam me (fecit) omnia. Corram omnia, *Hea.* 98, 141. — timet omnia, *Hea.* 189. — relevidolia omnia, *Hea.* 460. — expromere omnia occulta, *Hea.* 575. — certo scio, te inscientem facere omnia, *Hea.* 633. — dixi pleraque omnia, *Hea.* 830. — et tu credis? *Ma.* Omnia. Me facturum esse omnia, *Hea.* 854, 865. — exsuperat ejus stultitia hæc omnia. Nuntias-tini? *Ma.* Omnia. Fac ut audeat tibi credere omnia. Me mea omnia bona doti dixisse illi, *Hea.* 879, 885, 927, 943. — faciet omnia, *Hea.* 1060. — ille contra, hæc omnis (secutus est). Omnia pro jure agere, *Ad.* 44, 51. — omnia sibi postputavit esse præ meo commodo, *Ad.* 263. — quod si omnes omnia sua consilia conferant, *Ad.* 300. — primum rescisco omnia. Is solus nescit omnia, *Ad.* 548, 550. — ad contumeliam omnia accipiunt magis, *Ad.* 15. — audivi omnia, et scio, *Ad.* 683. — mitto maledicta omnia. Communis esse amicorum inter se omnia. Ad omnia alia etate sapimus rectius, *Ad.* 799, 808, 836. — illi

credunt consilia omnia, Ad. 876. — bene præcepi semper, quæ potui, omnia. Di tibi omnes semper omnia optata offerant. Non justa, injusta prorsus omnia, obsequor, Ad. 968, 983, 995. — utin' omnes mulieres eadem æque studeant, nolintque omnia? He. 199. — quam dicis, omnia esse, ut dicis, animum induco, He. 264. — quia non poteram una (dicere) omnia, He. 322. — adveniens audivi omnia, He. 468. — mitto omnia: addo istuc, Ph. 293. — omnia hæc illum putato dicere. Itane es paratus facere me adversum omnia? Ph. 423, 427. — de Antiphona andistin' quæ facta? Cu. Omnia, Ph. 611. — me censens' potuisse omnia intelligere? Ph. 874. — ferme eadem (dixit) omnia, quæ, Ph. 912. — novi æque omnia tecum. Ejus judicio permitto omnia, Ph. 1031, 1044.

Omphale; Hercules servivit Omphale! Eu. 1026.

Onero; humerum hunc onero pallio, Ph. 843. — quantis commoditatibus hero meo hunc onerasti diem! Ph. 841. — onerare injuriis, A. 829. — ancillas adduxit oneratas veste, Hea. 452.

Onus; paupertas, onus grave, Ph. 94. — quidvis oneris impone, A. 899. — oneris quidvis impone, Ph. 560. — his onera adjuta, He. 359.

Opera; hisce opera ut data sit, Ad. 532. — in illis opera inditur, Ph. 332. — cui opera vita erat, Ph. 363. — audire eorum est operæ pretium audaciam, A. 217. — tu paululum da mihi operæ, Eu. 281. — quod operæ consumis tuæ, Hea. 73. — operam abutitur, A. 5. — et nunc id operam do, ut, A. 157. — itane obstinate

operam dat, ut? A. 243. — ah! dare operam, qui? A. 308. — dabo equidem operam, A. 328; Eu. 363. — date operam, Eu. 44; Ph. 31. — nihilo plus ages, quam si des operam, ut, Eu. 56. — faciam sedulo, ac dabo operam, Eu. 363. — ego istuc ætatis, non amori operam dabam, Hea. 118. — operam dabo. Ut dixeram, operam daturum me. Dissolvi me, otiosus operam ut tibi darem, Hea. 497, 501, 508. — frustra operam sumo, Hea. 693. — volo te dare operam, ut fiat, Hea. 789. — ille operam amico dat suo? Hea. 911. — rei dare operam? Ad. 96. — vah! quam vellem etiam noctu amicis operam mos esset dari, Ad. 534. — æquum est te operam, ut fiat, dare, Ad. 937. — deterrendo operam sumere, He. 25. — maxime volo, doque operam, ut. Idem nunc huic operam dabo, He. 396, 408. — nonne ea dissimulare magis humanum est, quam dare operam, qui? He. 553. — meam herus esse operam deputat parvi pretii, He. 800. — hanc operam tibi dico. Nos otiosi operam dabamus Phædræ, Ph. 62, 87. — conterimus operam frustra? Ph. 209. — nos ambo opere maximo dabamus operam, ut fieret, Ph. 759. — liberatus sum hodie tua opera, A. 371. — alicine me atque illam opera tua nunc miseros sollicitarier! A. 691. — quod mea opera opus sit vobis, A. 740. — quasi dedita opera, Eu. 840. — quorum opera in bello, quisque usus est, Ad. 20. — quid sit! illius opera, Syre, nunc vivo, Ad. 262. — illam sine tua opera in cubiculum iri deductum? Ad. 698. — non mea opera, neque pol culpa evenit, He. 228.

— unaque nos sibi opera amicos junget, He. 799. — qui pæne harum, ipsiusque opera periit, He. 819. — actoris opera magis stetit, quam sua, Ph. 10. — numquid est, quod opera mea vobis opus sit? Ph. 562. — opera tua, ad restim mihi quidem res rediit, Ph. 684. — nunc opera me adjuves, Ph. 785. — tradunt operas mutuas, Ph. 267.

Operio; jamne operuit ostium? Ph. 815. — opernere ostium, Hea. 907. — ibi usque ad necem operire loris, Ad. 183.

Opinio; a me opinionem hanc tuam esse amotam volo, A. 511. — te esse præter nostram opinionem comperi, He. 763. — concurrunt multæ opinioniones, Hea. 232.

Opinor; neque, ut opinor, sine tuo magno malo, A. 179. — non opinor, Dave. Da. Opinor narra? A. 368. — hoc si esse opinor dicturum patrem, A. 388. — verum hercle opinor fuisse Phanium, A. 931. — novi, nempe, opinor Thaidem, Eu. 563. — id opinor, Eu. 828. — sine dubio, opinor, Eu. 1043. — ejus annis cansa, opinor, Hea. 287. — at sic opinor. Retrahiam hercle, opinor; ad me fugitivum argentum, Hea. 677, 678. — frustra operam, opinor, aumo, Hea. 693. — ut opinor, has non nosse te, et certo scio, Ad. 652. — sic opinor, Ad. 924; Ph. 320. — haud opinor, cominodè finem statuisse orationi, He. 95. — sic optime, ut ego opinor, causas præcidam, He. 598. — neque has respicere Deos opinor, He. 773. — sic, te dixisse, opinor, He. 846. — ipsum esse opinor, Ph. 355. — salvus est, ut opinor, Ph. 554. — commodius esse opinor,

Ph. 602. — Inveni, opinor, remedium huic rei, Ph. 615. — ut hanc lætitiā nec opinanti primus ei objicerem, Hea. 186. — quæ nec opinanti accidunt, He. 362. — nec opinantes duci falso gaudio, A. 180.

Opis; nisi eum, quantum tibi opis Di dant, servas? Hea. 592. — quid opis asferre, Ph. 552. — Juno Lucina, fer opem! A. 474; Ad. 488. — quam subito, hero ope vestra hunc ocrastis diem! Ph. 841. — in quo nostræ omnes opes sitæ erant, Ad. 332. — nunc miseræ opes sunt in te uno omnes sitæ, Ph. 470.

Opitulator; sin opitulator (timeo), hujus minus, A. 210. — re dudum opitulata es, Ph. 785.

Oportet; quæ oportet signa esse ad salutem, A. 482. — hanc oportet in cruciatum arripi, A. 788. — quod nos capere oportet, Eu. 80. — monere oportet me hanc vicinum, Hea. 169. — te adjuvare oportet, Hea. 546. — itane fieri oportet? Hea. 562. — æqua noscere oportet, Ad. 506. — istocine pacto oportet? Ad. 736. — re ipsa fieri oportet, Ad. 959. — me parenti potius, quam amori obsequi oportet, He. 449. — me facere ut redeat uxor, oportet, He. 776. — id nosmet ipsos facere oportet, Px. Aufer mihi: oportet, Ph. 222, 223. — meditari secum oportet, Ph. 242. — itane tandem facere oportet? Ph. 526. — familiariorem oportet esse hunc, Ph. 850. — hæc facta ab illo oportebant, Hea. 536. — nonne oportuit præscisse me ante? Nonne prius communicatum oportuit? A. 238, 239. — oportuit rem prænarrasse me, Eu. 980. — quid? illicone credere es

oportuit te? Eu. 1011. — mansum tamen oportuit, Hea. 100. — non oportuit relictas, Hea. 247. — interemtam oportuit, Hea. 635. — adolescenti morem gestum oportuit, Ad. 215. — an sedere oportuit domi virginem tam grandem, dum, Ad. 676. — oh! regem me esse oportuit, Ph. 70. — quibus me oportuit iudicibus, Ph. 399. — quasi hoc te orando a me impetrare oporteat, A. 545. — laudiu' an vitio duci id factum oporteat, Ad. 5. — est, quod me transire ad forum jam oporteat, He. 273. — non oportere huic dari, Ad. 663.

Opperior; hic ego virum opperibor, Hea. 619. — tu hic nos interea opperibere, Hea. 833. — opperiar, ut sciam nunc, etc., A. 235. — opperiar hominem hic, ut, Ad. 447. — abi intro: ibi me opperire, A. 524. — tu Mysis parumper opperire me hic, A. 716. — tu istam opperire, Eu. 494. — domi opperiamur potius, Eu. 894. — unam præterea horam ne oppertus sies, Ph. 513. — paululum opperier si vis, Eu. 889. — hic solebamus eam opperiri, dum, Ph. 90. — hominem ad forum iussi opperiri, Ph. 598.

Oppido; in angustum oppido meæ coguntur copiæ, Hea. 669. — bonam rem oppido imperas, Hea. 704. — dic me hic oppido esse invitam, atque asservari, Hea. 734. — oppido opportune te obtulisti mihi obviam, Ad. 323. — lassam oppido tum esse aiebat, He. 238. — et iratum senem? Gm. Oppido, Ph. 317. — eumque animo iniquo hoc oppido ferre aiunt, Ph. 762. — estne ita, ut dixi, liberalis? Dm. Oppido, Ph. 904.

Oppidum; perreptavi usque omne

oppidum, Ad. 719. — toto oppido quærere, A. 343. — ejiciat oppido, A. 383.

Oppignero; oppignere filiam Hea. 794.

Opileo; lacrymis opplet os, Hea. 306.

Opportune; ambo opportune, vos volo, A. 346. — opportune hic fit mihi obviam, A. 592. — quæ tot res, tantas, tam opportune in unum conclusit diem, Eu. 1046. — pater, opportune advenis, Hea. 179. — ehem! opportune: te ipsum quærto, Ad. 82. — ehem! opportune: te ipsum quæro, Ad. 267. — oppido opportune te obtulisti mihi obviam, hera, Ad. 323. — opportune te mihi, Phidippe, in ipso tempore ostendis, He. 626. — Parmeno, opportune te offers, He. 809. — opportune adeo nunc argutum mecum attuli, Ph. 678.

Opportunus; ad omnia hæc magis opportunus, Eu. 1076.

Oppositus; ager oppositus pignori, Ph. 660.

Oppressio; per oppressionem eripere, Ad. 239.

Opprimo; somnus virginem opprimit, Eu. 601. — in ipso articulo oppressit! Ad. 230. — eam oppressit calamitas, He. 30. — os opprime, Ph. 985. — ne de hac re pater imprudentem opprimat, A. 227. — prius nox oppressisset illic, quam, Ad. 527. — oscitantes opprimi, A. 181.

Opsonium; hem, paululum opsoni, A. 361. — convositam me domum cum opsonio, Ad. 287.

Opsono et Opsonor; opsonat? potat? de meo, Ad. 118. — opsonare, cum fide scortum adducere, Ad. 969. — vix, inquit, drachmis est opsonatus decem, A. 452.

Optato: optato advenis, A. 534.

Optime vel *Optume*: Davum optume video, A. 336. — optume inquam factum! A. 595. — hem, Pamphile, optume te mihi offers, A. 688. — potius est hic tacere? Pa. Egone? optume. Quæ vera audi, taceo, et contineo optume, Eu. 101, 103. — adest optume ipse frater, Eu. 904. — at sic opinor: non potest: immo optume, Hea. 677. — age, age, traducatur Bacchis. Sr. Optume, Hea. 722. — Syrum optume eceum! Hea. 757. — optume ipsos video, Hea. 1048. — optume est, Ad. 403, 888; He. 872. — atque eceum Phidippum optume video, He. 246. — optime omnes causas præcidam, He. 598. — mihi consultum optume velit esse, Ph. 153.

Optimus, a, um; quem ego viderim in vita optimum, Ph. 367. — o optume hospes, A. 819. — o vir optime! Ad. 988. — causa optuma est, nisi, A. 951. — optumæ adolescenti facere injuriam, A. 489. — euge! habeo (rationem) optumam, Hea. 677. — optumam quidem mulierem, Ad. 979. — justam illam causam, facilem, optumam? Ph. 226. — fuit fide quicquam optuma, Ad. 162. — bonum ingenium narras adolescentis. Mx. Optimum, A. 467.

Opto; illam ut vivat, optant, Ad. 878. — te mihi optabam dari, Hea. 758. — hunc videre optabamus diem, He. 651. — optavit parere hic divitias, A. 799. — optabit rursam, ut abeat ab se filius, Hea. 756. — quod vis donum et præmium a me optato, Eu. 1056. — quem ego milipotissimum optem nunc dari? A. 964. — impune optare, He. 464. — quæ non

audeas optare! Ph. 757. — occasionem optatam amittere, Eu. 605. — præmium a me optato, id optatum feres, Eu. 1056. — optata loquere; Hea. 611. — Di tibi omnia optata offerant, Ad. 983. — tua certo vita optanda est, Ph. 164.

Opus (Necesse); nihil istæ opus est arte ad hanc rem, A. 32. — quid verbis opus est? A. 99, 165; Eu. 632; Ph. 75, 100. — quæ nihil opus sunt scire, A. 338. — ne in mora, quum opus sit, sies, A. 425. — unuc uxore opus est, A. 447. — quid opus facto esset puerperæ. Quod parato opus est, para, A. 491, 524. — hic, ubi opus est, non verentur; illic, ubi nihil opus est, ibi verentur, A. 639, 640. — at jam hoc opus est, A. 684, 705. — ita facto est opus, A. 717. — nunc opus est tua memoria, A. 724. — quia si forte opus sit ad herum iurjurandum mihi. Ut subservias orationi, utcumque opus sit verbis, vide. Si quid est, quod mea opera opus sit vobis, A. 730, 738, 740. — quæ opus fuere ad nuptias gnathæ, paravi, A. 742. — tandem non ego illa caream, si sit opus, vel? Eu. 223. — nisi nunc, quum minime vellem, minimeque opus fuit, Eu. 333. — ego illum Eunuclum, si opus sit, vel sobrius, Eu. 479. — atque ita opus est. Nihil opus est istis, Chreme. Perii! huic ipsi est opus patrono, Eu. 757, 764, 769. — mirum, ni illoc homine quoquo pacto opus est, Eu. 1082. — tibi ut opus facto est, face. Nihil opus fuit monitore, Hea. 80, 171. — non opus est, pater, Hea. 187. — videbimus, quid opus sit, Hea. 558. — utcumque, aut ubicumque

opus sit, obsequi. Atqui non est opus. *Sv.* Non opus est? *Hea.* 578, 611, 612. — atque alia, quæ opus sunt, comparet, *Hea.* 856. — sponsæ aucillas opus esse: sed ita dictu opus est, si, *Hea.* 894, 942. — quum est opus, beneficium accipere gaudeas, *Ad.* 255. — ac potius, quod ad hanc rem opus est, porro consule. Quoquo pacto tacito est opus. Ut, quum opus sit, ne in mora nobis siet, *Ad.* 336, 343, 355. — si ita opus est facto, *Ad.* 603. — quod minime est opus usquam efferi, *Ad.* 629. — ut, quæ opus sunt, parentur, *Ad.* 710. — quod maxime opus est jactu. Et tu vobiscum una, si opus sit, *Ad.* 744, 757. — cui rei opus est, ei hilarem hunc sumamus diem, *Ad.* 858. — plus scis, quid facto opus est, *Ad.* 1001. — non est opus prolatu, *He.* 104. — huic minime est opus in hac re adesse, *He.* 409. — in arcem transcurso opus est, *He.* 431. — ubicumque opus sit, animum flectere, *He.* 608. — vosmet videte jam, remissan' opus sit vobis, an reducta domum. Aut, quæmobrem non opus sit, cedo, *He.* 665, 698. — quin, quod opus sit, benigne præbeatur, *He.* 769. — neque opus est, *He.* 866. — atqui opus est nunc quum maxime sit sis. Hem! nunc ipsa est opus ea, *Ph.* 204, 227. — si quid opus fuerit, heus! domo me, *Ph.* 440. — quin, quum opus est. Quantum tibi opus est argenti? loquere. Jam opus est. *Gx.* Jam feres: sed opus est. Numquid est, quod opera mea vobis opus sit? *Ph.* 537, 556, 558, 559, 562. — plus, quam opus est scito, sciet, *Ph.* 583. — ut dicere, argento opus esse, *Ph.* 592. — mihi opus erat, ut aperte tibi

nunc fabuler. Tum pluscula supellectile opus est: opus est sumtu ad nuptias. Uxori, tibi opus esse, dixero, *Ph.* 653, 665, 680. — ut cantus est, ubi nihil opus est! *Cu.* Atque ita opus facto est, *Ph.* 714, 715. — nunc quid opus facto sit, vide, *Ph.* 761. — enimvero voce est opus, *Ph.* 984. — non opus est dicto. *Pu.* Tibi quidem: at scito huic opus est, *Ph.* 1012.

Opus (Labor); opus ruri faciendum, *Ph.* 250. — me, quantum hic operis fiat, pœnitet, *Hea.* 72. — maxime operis aliquid facere, *Ad.* 520. — opus faciam, ut defetiger nsque, *Eu.* 220. — *Thes.* maximo te orabat opere, *Eu.* 533. — quod in opere faciundo operæ consumis tuæ. Nisi eos, qui opere rustico faciundo facile sumtum exercerent suum, *Hea.* 73, 142. — opere maximo dabamus operam, ut, *Ph.* 759.

Oratio; honesta oratio, *A.* 241. — oratio hæc me exanimavit metu, *A.* 251. — impudentissima oratio, *A.* 636. — ne plus iniquum possit, quam æquum oratio. In hac est pura oratio, *Hea.* 27, 46. — mihi fuit iudicio oratio, *Hea.* 384. — quid volt sibi, *Syre*, hæc oratio? *Hea.* 615. — redeat ad integrum oratio, *Hea.* 1012. — nunc demum isthæc nata oratio est, *Ad.* 809. — meministi? olim ut fuerit vestra oratio? *Ph.* 224. — postrema oratio, *Ph.* 648. — subservias orationi, *A.* 738. — finem statuisset orationi, *He.* 96. — orationem sperat invenisse se, *A.* 408. — orationem hanc scripsit, quam dicturus sum, *Hea.* 15. — hæc habere orationem institit, *He.* 381. — ne quid vereatur ejus orationem, *Ph.* 782. — dissimili oratione fa-

ctæ, ac stylo, A. 12. — tenui esse oratione, Ph. 5.

Orator; orator ad vos venio ornatu Prologi, He. 9. — oratorem voluit esse me, nou Prologum, Hea. 11.

Orbis, a, um, hæc virgo orba est patre, Ad. 654. — recepiſſe orbam, parvam, A. 224. — lex est, ut orbæ, qui sunt genere proximi eis uubant, Ph. 125.

Orco; ab Orco me reducem in lacem feceris? Egoe hunc ab Orco mortuum? He. 853, 876.

Ordo; conueni hodie quemdam mei ordinis, Eu. 234. — narrare, euarrere omnem rem ordine, Eu. 969; Hea. 706; Ad. 352; Hea. 366; Ad. 515. — dicendum ordine est, Ph. 579.

Oritur; ægritudo hæc oritur mihi abs te, He. 223. — viden' me ex eodem ortum loco? Eu. 241. — tibi a me nulla orta est injuria, Ad. 190. — hem! nova res orta est, He. 298. — haud cito mali quid ortum ex hoc sit publice, Ad. 444. — quod peccatum a uobis ortum est, Ad. 595. — ex te adeo est ortum, Ad. 801. — unde ortum est initium iræ, He. 351. — hoc quis non credat, abs te esse ortum? A. 490. — quidquam factum est, ex te esse ortum, Eu. 965. — ex 'illan' familia tam illiberale facius esse ortum? Ad. 450.

Ornamentum; hæcce ornamentis consequentur alteræ (minæ), Hea. 837.

Ornatus; qui hic ornatus est, Eu. 546. — in ædibus nihil ornati, A. 366. — quid istuc, inquam, ornati est? Eu. 237. — orator ad vos venio ornatu Prologi, He. 9.

Orno; nunc jam orna me, Eu. 377. — munus nostrum ornatu

verbis, Eu. 214. — ornatus esses ex tuis virtutibus, Ad. 177. — ipsam offendimus tum ornatam, ita uti quæ oruantur sibi, Hea. 288. — omnium homo hominum ornatissime! Ph. 852.

Oro; dehiuc postulo, siue æquum est, te oro, Dave, ut, A. 190. — quod ego te per hanc dextram oro, A. 289. — per ego te Deos oro, et nostram amicitiam. Id oro te, in commune ut consulas. Hem, id te oro, ut aute eamus, dum, A. 539, 549, 557. — gnatam ut det, oro, vizque id exoro. Nunc te oro, Dave, A. 594, 597. — quam maxime abs te postulo, atque oro, ut. Per ego te Deos oro, ut ne, A. 825, 836. — nunc ego te in hac re mihi oro ut adiutrix sis, Eu. 884. — unum etiam hoc vos oro, ut, Eu. 1083. — porro te idem oro ut facias, Chreme, Hea. 493. — primum hoc te oro, ne, Hea. 623. — quid, quod te oro? Ad. 254. — Di tibi, oro, omnes omnia optata offerant, Ad. 983. — quod te, Æsculapi, et te, Salus, oro! He. 338. — te oro, porro in hac re adiutor sis mihi, He. 721. — quamobrem te oro, ut, Ph. 1019. — nisi senis amicos oras, A. 374. — Cliniam orat; sibi uti id nunc det, Hea. 605. — haud longum est id, quod orat, Dorio, Ph. 514. — ignosce: orat, Ph. 1034. — quamobrem te orabam, filiam ut remitteres, He. 498. — Thais maximo te orabat opere, Eu. 533. — egi, atque oravi tecum, ut, He. 686. — quod me oravit Myrrhina, He. 445. — ipsum hunc orabo, A. 313. — orabo gnato uxorem, A. 529. — ora me, Eu. 714. — neque, quid me ores, cogitas, A. 828. — ut ores, primum ut mæneat,

Eu. 502. — quid, si quid te majus oret? Ad. 945. — ad precatorem adsum qui mihi sic oret, Ph. 141. — oremus, accusemus gravius, He. 717. — nunquam destitit orare, A. 664. — orare jussit, si se ames, A. 689. — mitte orare, A. 906. — misit porro orare, ut venirem, Eu. 528. — quum pater orare occipit, He. 116. — dic me orare, ut veniat, He. 810. — eam plorare, orare, ut subveniat tibi, Ph. 8. — causam orare, Ph. 292. — orandi finem face, A. 823. — quasi hoc te orando a me impetrare oporteat, A. 545. — orando surdas jam aures reddideras mihi, Hea. 330. — venit ipse ultro, lacrymans, orans, Ad. 473. — offendi militem, ejus noctem orantem, Hea. 366. — atque equidem orante, ut ne id faceret, Thaïde, Eu. 955. — omnes vos oratos volo, Hea. 26. — orata ejus reminiscor, He. 385. — vereor ne diutius nequeat nostra orata celare, He. 575.

Os, oris; os impudens, Eu. 837; Eu. 597. — os sibi distorsit carnufex! Eu. 670. — lacrymis opplet ostotum sibi, Hea. 306. — hodie usque os præbui? Ad. 216. — coram in os laudare, Ad. 270. — nulli laedere os, Ad. 868. — os opprime, Ph. 985. — esse dico meam sororem, TUA. Os durum! Eu. 805. — uno ore omnes omnia bona dicere, A. 96. — concedas hunc aliquo ab ore eorum, Hea. 572. — quo ore appellabo patrem? Hea. 700. — infamne illam virginem, sparso ore? Hea. 1064. — in ore est omni populo, Ad. 94. — amici omnes uno ore auctores fieri, ut, Ph. 624. — quo redibo ore ad eam? Ph. 916. — quo ore illum objurgabis? Ph. 1041.

Oscito; oscitantes opprimi, A. 181.

Oscular; mitto jam osculari, Hea. 901.

Ostendo; tot peccata in hac re ostendis, Hea. 636. — opportune te ostendis, He. 627. — per alium ostendit suam sententiam, Hea. 219. — eis mores ostendi tuos, Eu. 1088. — novam esse ostendi, Hea. 7. — jamne ostendisti signa nutriti? Eu. 913. — tu illum, nunquam ostendisti, quanti penderes, Hea. 155. — dixi equidem, ubi mihi ostendisti, illico, eum esse, Hea. 616. — sed, ut olim te ostendisti, eadem esse, He. 544. — potestatem suam omnem ostendere, Eu. 1032. — tibi ostendam, herum quid sit periculi fallere, A. 869. — te plura in hac re peccare ostendam, Ad. 125. — non ostendam me id velle, Ad. 365. — inde hisce ostendam me, ubi, Ph. 890. — te ostendes, qui vir sis, Eu. 307. — difficilem ostendes te esse, Hea. 934. — in agendo partem ostendent, Ad. 24. — signa ostende, Eu. 766. — ut signa ostendam hinc, Eu. 807. — ut id ostenderem, quod, Ad. 991. — virum me natam vellem: ego ostenderem! Ph. 800. — nuptis mulieri se ostenderet, He. 757. — ubi se ostenderet nihilo minus amicum esse, Ph. 596. — si te tam leni animo esse ostenderis, Hea. 438. — sed ostendere, me ægre pati, illi noli, Ad. 143. — spes ostensa, Ph. 825. — aut velle in ea re ostendi, quam sis callidus, A. 198.

Ostento; neque cicatrices suas ostentat, Eu. 483. — an occasionem mihi ostentatam amitterem? Eu. 605.

Ostium concepit a Glycerio

ostium, A. 684. — sed ostium concrepuit! He. 521. — sed ostium concrepuit abs te, Pb. 839. — pessulum ostio obdo, Eu. 603. — solitudo aute ostium, A. 363. — aote ostium stare, A. 475. — nihilo secius mox deferent puerum huc ante ostium, A. 508. — Parmenonem aute ostium Thaidis tristem video, Eu. 267. — obsera ostium intus, Eu. 762. — iuterim dum ante ostium sto. Domi opperiamur potius, quam hic aote ostium? Eu. 842, 894. — quem præstolare ante ostium? Eu. 974. — hæc (annus) ubi aperuit ostium, Hea. 276. — cesso pultare ostium vicini? Hea. 410. — ubi abiire iotro, operuere ostium, Hea. 907. — aperite aliquis ostium, Ad. 638. — sed quis ostium pultavit? Ad. 641. — Pamphilom video stare anteostium, He. 428. — Bacchidem video stare aute ostium, He. 855. — jamne operuit ostium? Ph. 815. — omnia intelligere extra ostium? Pb. 875.

Otiose; otiose dormias, Hea. 342. — otiose hic consisto, Ad. 157.

Otiosus; aliam otiosus quæret, A. 399. — vide ut otiosus sit, si Dis placet! Eu. 918. — dissolvi me, otiosus operam ot tibi darem, Hea. 508. — maeco otiosus hic, Ad. 280. — quin tu otiosus es, Ad. 535. — otiosum ab animo, Ph. 340. — animo otioso esse, A. 844. — otiosi operam dāhamus, Ph. 87.

Otium; viden', otium, et cibus quid faciat alienus? Eu. 265. — otium auscultandi, Ad. 420. — otium, et silentium est, He. 43. — tantumne est ah re toa otii tibi, ut? Hea. 75. — otium secutus

sum, Ad. 42. — otium uostra res posset pati, He. 225. — transdere hominem in otium, Ph. 2. — otium ad potsudom ut babeam, Pb. 831. — nulla ex re istuc fit, nisi ex nimio otio, Hea. 109. — quorum opera in otio quisque usus est, Ad. 20. — suam semper egit vitam in otio, Ad. 867. — ot in otio esset potius, He. 26.

Ovis; lupo ovem commisiati, Eu. 831. — tam placidum, quam ovem reddo, Ad. 536.

P.

Pactum; eo pacto consilium meum cognoscas, A. 49. — ouillon' ego Chremetis pacto affinitatem effugere potero? A. 247. — alio pacto hand poterat fieri, A. 794. — quo pacto hic? A. 806. — quod cuperes, aliquo pacto efficiendum tibi, A. 886. — quo pacto Rhodium tetigerim in coovivio, Eu. 420. — Jovem quo pacto Danae misisse aiunt. Quo pacto porro possim potiri, Eu. 585, 613. — alio pacto honeste quomodo hinc abeam, nescio, Eu. 715. — quo pacto ex jure hesterno paoematrū vorent, En. 938. — illoc homine quoquo pacto opus est, Eu. 1082. — tibi perdere talentum hoc pacto satius est, quam illo minam, Hea. 475. — quo pacto id fieri solet, Hea. 548. — spem isto pacto nuptiarum eripis, Hea. 713. — aliquo pacto verba me his daturam esse, Hea. 735. — quo pacto haberet, enarramus, Ad. 366. — istocchine pacto oportet? Ad. 736. — eo pacto alligaris filium, Ad. 848. — quo pacto hic vitam exigat, He. 216. — quo pacto hoc celem, He. 445. — eo pacto apud te meo erit in-

genio fides. Neque alio pacto compoui potest inter eas gratia, He. 474, 479. — quo pacto factum volueris, He. 546. — pater narravit quo pacto me habueris, He. 582. — quo pacto hoc aperiam? He. 628. — meditari secum oportet, quo pacto. Si nullo alio pacto, fenore, Ph. 242, 301. — quo pacto dicendum ordine est, Ph. 579. — id quo pacto fieret, Ph. 592. — ego ostenderem, quo pacto. Quo pacto id potuit? Ph. 792, 817. — quo pacto satietatem amoris ait se velle sumere? Ph. 833. — quo pacto, aut unde hæc hic rescivit? Ph. 951.

Pædagogus; quid pædagogus ille? Ph. 144.

Pæne; jocularium in malum pæne incidi, A. 784. — pæne illusi vitam filie, A. 824. — pæne tua me perdidit protervitas, Hea. 814. — hoc mihi dolet, nos pæne sero scisse; et pæne in eum locum redisse, ut. Tam oh parvolam rem pæne ex patria? Ad. 273, 276. — pæne harum, ipsiusque opera periit, He. 819. — pæne plus, quam sat erat, Ph. 796. — pæne exclamavi gaudio, Ph. 869.

Palestra; fac periculum in palestra, Eu. 477. — ah sua palestra exit foras, Ph. 484.

Palam; continuo palam est, Eu. 104. — vel uti veniret palam, Hea. 640. — rem facias palam, Hea. 721. — rem profer palam, Hea. 996. — ab lenone ipsius eripuit palam. Hoc palam proferimus, Ad. 329, 340. — me reprehendi tamen, ne fieret palam, Ad. 627. — ut ne id fiat palam, He. 105. — nunc vero palam est, He. 713. — palam beatus, Ph. 169.

Pallium; attolle pallium, Eu.

768. — qui non humerum hunc ouero pallio, Ph. 843. — apprehendit pallio, Ph. 862.

Palma; in medio omnibus palmam esse positam, Ph. 18.

Palmarius, a, um; quod ego mihi puto palmarium, Eu. 929.

Pamphila; accedo, rogito, Pamphila quid agat? Ad. 622. — tu, Pamphilam cantatum provocemus, Eu. 442; alibi passim.

Pamphilus; eho, quid Pamphilus? A. 88. — cujus vestri? My. Pamphili. Da. Hem! quid? Pamphili? A. 767. — daturne illa Pamphilo hodie nuptum? A. 302. — compericham, nihil ad Pamphilum quidquam attinere, A. 90. — uxor tibi ducenda est, Pamphile, bodie, inquit, para, A. 254. — in Pamphilo ut nihil sit moræ? A. 166; alibi passim.

Panis; ex jure hesterno panem atrum voreut, Eu. 938.

Pannus; pannis annisque obstitus, Eu. 236. — ancillula paennis obsita, Hea. 294.

Papæ; papæ! facie honesta, Eu. 229. — ecquid heo te? Pa. Meu? papæ! Eu. 279. — nova figura oris, Pa. Papæ! Eu. 37. — papæ! jugularas hominem, Eu. 416.

Par; parem referam gratiam, Eu. 718. — cujus consilio ea par fuerat prospici, He. 561. — bonas quod par est facere, He. 739. — quos par fuerat resciscere, He. 868. — ita eum expectarem, ut par fuit, Ph. 155. — ita uti par fuit, Ph. 907. — par pari referto, Eu. 445. — studet par referre, Ad. 73. — postquam par ingenium nactus est, He. 170. — par pari ut respondeas, Ph. 212.

Parasitaster; parasitaster parvulus, Ad. 783.

Parasitus; in ea est parasitus Colax, Eu. 30. — hic quidem est parasitus Gnatho militis, Eu. 228. — parasitus cum ancilla, Eu. 347. — edax parasitus, Hea. 38. — is erit Phormio parasitus, Ph. 29. — est parasitus quidam Phormio, Ph. 122. — parasiti personam inde ablatam, Eu. 26. — parasitum edacem, Eu. 38. — parasiti item ut Gnathonici vocentur, Eu. 254.

Parce; huc vitam parce agebat, A. 74. — ait, nimium parce facere animum, A. 451. — semper parce se habere, Ad. 45.

Parcmonia, vid. *Parcmonia*.

Parco; nihil parcoat seni, Hea. 43. — hancine ego vitam pari perdere? He. 282. — nihil pepercit, Ad. 564. — aliquantulum tibi parce, Hea. 164. — conserva, quere, parce, Ad. 817. — parce, sodes, Ph. 792. — laborans, parcens, Hea. 139. — meo labori haud parcens, He. 226.

Parcus, a, um; ego ille agrestis, parcus, Ad. 870. — ruri esse parcum, Ad. 96.

Parens; tu es patronna, tu parens, Ad. 457. — ignoratur parens, Ph. 357. — tu mihi cognatus, tu parens, to amicus, Ph. 495. — non sunt huc parentis dicta, Hea. 1037. — parenti obsequi, He. 448. — quem ferret, si parentem non ferret suum? Hea. 202. — te postputasse omnes res prae parente intelligo, He. 483. — parentes propitii, Ad. 31. — parentum injuriæ uniusmodi sunt ferme, Hea. 204. — jam hic suos parentes reperit? A. 808. — mea Glycerium suos parentes repperit, A. 971. — quid reliqui est, quin habeat parentes, Hea. 194. — volo, parentes meos ut commonestres mi-

hi, Hea. 1029. — quæris id, quod habes, pareotes, Hea. 1041.

Parco; meis dictis parere hanc qui postulem, He. 564.

Pario; veritas odium parit, A. 68. — dum parit Philamena, He. 414. — peperit filia, ex quo? He. 527. — peperit uxor clam, He. 782. — ut solidum parerem hoc mihi beneficium, Eu. 870. — si puellam parerem, nolle tolli? Hea. 627. — talem, nisi tu, nulla pareret filium, Hea. 1024. — quasi annuam tute pepereris? Ad. 291. — quum et recte, et tempore suo pepererit, He. 531. — quidquid peperisset, decreverunt tollere, A. 219. — quod peperisset, jussit tolli, A. 465. — ubi hera pepererit, Ph. 47. — haec simulant parere, A. 473. — inhoneste parere divitias, A. 799. — parere jam diu hæc per annos non potest, Ad. 935. — credoo' tibi hoc, ounc peperisse hanc et Pamphilo? Hoc ego acio noum, neminem peperisse hio, A. 498, 507. — si rescierit peperisse eam, He. 519. — sensit peperisse, He. 638. — Di, date facultatem huic parioodi, A. 233. — in pariundo aliquot affuerunt liberæ, A. 773. — mihi immortalitas parta est, A. 963. — labore alieo magna parta gloria, Eu. 399. — haud existumaus quanto labore partum, Ph. 46. — patris bene parta indiligenter tutatur, Ph. 787.

Pariter; utinam esset mihi paræqua amoris tecum, ac pariter fieret, ut, Eu. 92. — quem pariter uti his decuit, ant etiam amplius, Hea. 132. — germanus pariter corpore et animo, Ad. 961. — pariter nunc opera me adjuves, ac, Ph. 785.

Parmeno; summonuit me Par-

meno ibi servas, Eu. 570. — Parmenonis scio esse hanc technam, Eu. 717. — o scelestum Parmenonem! Eu. 943. — eho! Parmenoni, nostis? Eu. 351. — quiescum? Do. Cum Parmenone, Eu. 698; sapius alibi.

Paro; nihil istac opus est arte ad hanc rem quam paro, A. 32. — hisce ego non paro me ut rideant, Eu. 249. — defensorem paro, Eu. 769. — mihi precatorem paro, Hea. 1004. — filio luctum paras, He. 210. — maledictis deterrere parat, Ph. 3. — quam fugam, aut furtum parat? Ph. 192. — quæ opus fuere ad nuptias gnate, paravi, A. 743. — itau' parasti te, ut? Eu. 240. — psaltriam paravit, Ad. 478. — uxor tibi ducenda est, Pamphile, hodie, inquit, para, A. 254. — quod parato opus est, para, A. 524. — nutricem para, He. 726. — animo virili præsentique ut sis, para, Ph. 956. — ita facillime amicos pares, A. 66. — uxorem ut arcessat, parat, Hea. 949. — quin ita paratæ, ut, He. 68. — qui haberet, qui pareret alium, Eu. 488. — nec precatorem pararis, Hea. 978. — parare amicis beneficio, Eu. 149. — parare, quod sit carius, Ad. 39. — parare in animo cupiditates, Ph. 820. — ego eo intro, ut, quæ opus sunt, parentur, Ad. 710. — jube parari cetera, Ad. 286. — itane huc paratus advehis? A. 911. — paratus sum, Hea. 494. — itane es paratus facere me adversum? Ph. 427. — ut te arbitretur sibi paratum mœchum, A. 317. — virum in quovis loco paratum, A. 721. — venio nuntiatum, Demipho, paratum me esse, Ph. 906. — paratæ lites, Ad. 796. — mihi paratæ lites, Ph. 133. — si jam audierit sibi paratas nu-

ptias, A. 342. — postquam videt (nuptias) paratas, He. 127. — paratum est, Eu. 608. — quin est paratum argentum, Hea. 737. — quo in loco dictum est, parati nihil est, Eu. 542. — mihi magnam malum scio paratum, En. 968. — abi præ, curre, ut sint domi parata, Eu. 500. — tibi erunt parata verba, Hea. 356. — parata a nobis sunt ubi vis, Ad. 791.

Pars; pars æqua amoris, Eu. 92. — ut aliqua pars laboris munatur mihi, Hea. 42. — ne expertis partis esset de nostris bonis, Hea. 652. — nunc nostræ timeo parti, A. 420. — ipsum animum ægrotum ad deteriorem partem applicat, A. 193. — hic quoque bonam magnamque partem ad te attulit, Eu. 123. — ea omnia in pejorem partem, Eu. 632. — in eam partem accipio, En. 875. — si partem maximam existimarem scire vestrum. In utramque partem ingenium quid possit meum, Hea. 8, 47. — vehemens in utramque partem, Hea. 440. — adversarios rapere in pejorem partem. Hi partem aperient: inagendo partem ostendunt, Ad. 3, 23, 24. — ego illi maximam partem feram. Curemus æquam uterque partem, Ad. 117, 131. — in istam partem potius peccato tamen, Ad. 175. — si tu aliquam partem æqui bonique dixeris, Ph. 636. — in interiore parte ut maneam solus cum sola, Eu. 579. — ut hæream in parte aliqua tandem apud Thaidem, En. 1054. — quod ego in propinqua parte amicitiam puto, Hea. 57. — omnes te in lauta et bene sucta parte putant, Hea. 798. — priores partes habere, Eu. 151. — duras fratris partes prædicas, Eu. 354. — cur partes seni Poeta dederit.

Quamobrem has partes didicerim, panis dabo, Hea. 1. 10. — nunquam animum ad malas adducam partes, He. 837. — primas qui partes aget, Ph. 28. — partes tuas acturus est, Ph. 834.

Parsimonia; nimia parsimonia, Hea. 441.

Particeps; meus particeps, Hea. 150. — cujus maxime te fieri participem cupis, Hea. 428.

Partim; in his, partim sum earum exactus: partim vix steti, He. 15. — animus partim uxoris misericordia devinctus, partim victus huius injuriis, He. 167, 168. — partim quæ perspexi his oculis, partim quæ scepī auribus, He. 363.

Parturio; animum illa parturit? Ad. 489. — parturire es, neque gravidam esse ex te, solus conscius. Vereor, ne parturire intelligat, He. 392, 413.

Partus; partus instabat prope, Ad. 308. — jam partus adsiet? Ad. 622. — volo, doque operam, ut clam eveniat partus patrem, He. 396. — partum ut celaret suum, He. 384. — quo pacto celem suæ gnatæ partum, He. 446. — quamobrem omnes nos celare volueris partum, He. 531. — cui committas primo partu mulierem, A. 230.

Parum, *Minus*, *Minime*; quia primo processit parum. Parum succedit, quod ago, A. 673, 681. — parum perspexisse audaciam, Eu. 899. — si una hæc dedecori est parum, Hea. 334. — id quod me fecisse aiebas parum, Hea. 925. — hoc lautum est parum, Ad. 426. — consultius parum, Ad. 998. — promoveo parum, He. 783. — parum mihi prosit, He. 742. — eia! ne parum levis sis, Ph. 507. — sed parumne est, quod? Ph. 545. —

nisi parum prospiciant oculi, Ph. 734. — quidquam in his te nuptiis fallacie conari, quo fiant minus, A. 197. — immo etiam, quo tu minus scis ærumnas meas, A. 657. — quo minus hæc fierent nuptim, A. 702. — hoc nemo fuit minus ineptus, Eu. 227. — nihil minus: immo auge magis suspicionem, Eu. 435. — at tu apud nos hic mane, dum redeat ipsa. Cu. Nihil minus, Eu. 535. — correxit miles, quod intellexi minus, Eu. 736. — egon' formidolosus? nemo est hominum qui vivat, minus. Peregrinus est; minus potens quam tu; minus notus, minus amicorum hic habens, Eu. 756, 759. — qui minus, quam Hercules servivit Omphalæ? Eu. 1026. — perit! quanto minus spei est, tanto magis amo, Eu. 1052. — decrevi me minus injuriæ meo gusto facere, dum, Hea. 147. — quem minus credere est! Hea. 192. — patri minus obsequens. Mihi jam minus, minusque ohtemperat, Hea. 579, 594. — nunc ita tempus est mihi, ut cupiam filiam: olim nihil minus, Hea. 662. — ne quid vereare, si minus: nihil nos dos movet, Hea. 940. — ego haud minus ægre patior id, qui, nescio, Hea. 960. — nihilo minus ego hoc faciam tamen, Hea. 1014. — quibus res sunt minus secundæ, Ad. 607. — qui minus mihi idem jus æquum est esse, quod? Ad. 804. — quæ vos propter adolescentiam minus videtis, magis impense cupitis, Ad. 998. — quem ego intellexi illam haud minus, quam se ipsum, magnificare, He. 260. — hæc res non minus me male habet, quam te, gnate mi, He. 606. — ne recreatur, minus jam quo redeat domum, He. 630. — non tibi illud factum

minus placet, quam mihi, He. 647. — videndum est, ne minus propter iram hanc impetrem, quam possem: aut ut quid faciam plus, quod post ne me minus fecisse satius sit, He. 729, 730. — minus multo audacter, quam nunc lædit, læderet, Ph. 11. — hi qui minus habent, ut semper aliquid addant divitioribus, Ph. 41. — quum hoc non possum, illud minus possem, Ph. 308. — ex qua re minus rei foret, aut famæ temperans, Ph. 371. — si illum minus norat, Ph. 362. — cui minus nihilo est? Ne quid plus minusve faxit, quod, Ph. 534, 553. — ubi Phædræ se ostenderet nihilo minus amicam esse, quam, Ph. 596. — quid minus utile fuit, quam? Ph. 689. — at pol minus queo viri culpa, quam, Ph. 786. — ætate porro minus peccatum putem? Ph. 1021. — minime multos lædere, Eu. 2. — ne istuc tam iniquo patiari aumo. Pa. Minime, Eu. 212. — non vidisse, nisi nunc quum minime vellem, minimeque opus fuit, Eu. 333. — illa exclamat, minime gentium, Eu. 625. — ne labora. Ma. Minime, Hea. 89. — minime mirum, adeo impeditur sunt, Hea. 245. — minimeque miror, si te sibi quisque expetit, Hea. 393. — minimeque miror, Clinia hanc si deperit, Hea. 525. — ergo herus damno auctus est. So. Minime, Hea. 629. — etismæ tecum res hic mihi est? Sy. Minime, Hea. 742. — credebam. Cu. Minime, Hea. 785. — coges me? Es. Minime. Sa. Id metu. Minime miror, qui insanire occipiunt ex injuria, Ad. 194, 198. — ah! minime gentium: non faciam, Ad. 343. — id quia non est a me factum, agis gratias? Hx. Ah! minime, Ad. 599.

— quod minime est opus usquam efferrî, Ad. 628. — id me minime refert, qui sum nata maximus, Ad. 885. — minime equidem me oblectavi, He. 85. — minimeque adeo mirum, He. 220. — cho! num quidnam accusat virum? Pu. Minime, He. 267. — hunc minime est opus in hac re adesse, He. 409. — hinc abire matrem? minime, He. 613. — quibus est minime æquum, He. 759. — sed cessas? Pa. Minime equidem, He. 815. — non pudet vanitatis? Do. Minime, dum ob rem, Ph. 525. — meritum? hoc meo videtur factum? Dx. Minime gentium, Ph. 1032.

Parumper; parumper opperire me hic, A. 716. — non audio. Pa. Parumper, Ph. 485.

Parvulus, (seu *Parvulus*) a, um; parasitaster parvulus, Ad. 783. — quam a parvulo clemens fuerit servitus, scis, A. 35. — eduxi a parvulo, Ad. 48. — a pueris parvulis, Ad. 495. — parvula hinc est abrepta, Eu. 155. — parvula soror, Eu. 524. — matri parvulam puellam dono quidam mercator dedit, Eu. 109. — quæ illam aluit parvulam, Eu. 891. — tam ob parvulam rem pæne ex patria? Ad. 275.

Parvus, a, um; *Minor*; *Minimus*, amicitia incepta a parvis, A. 540. — istæ una parva virgo, A. 926. — parva soror? En. 521. — num parva causa, aut parva ratio, est? Eu. 575. — parvæ consuetudinis causa, A. 110. — fuit hercle hinc aliud (nomen) parvæ, A. 944. — hanc ejectam Chrysidis patrem recepissem orbam, parvam, A. 244. — forsitan hic mihi parvam habeat fidem, Eu. 197. — dic, te parvam virginem amisisse, Eu. 765. — itan? parvam mihi fidem esse apud

te? Ph. 809. — haud quidem hercle parvum, He. 26. — sed parvi pendo, A. 527. — quid me fiat, parvi pendis, Hea. 715. — quæ dico, parvi pendunt, He. 513. — meam operam deputat parvi pretii, He. 800. — parvi retulit non suscepisse, Ph. 645. — video herilem filium minorem huc advenire, Eu. 289. — quasi istic minor mea res agitur, quam tua, Hea. 354. — minor est erratio, Ad. 582. — quam minima in spe situs, Hea. 999. — nisi ut te redimas captum quam queas minimo, Eu. 75. — minimo periculo, Hea. 477. — minimo pretio suam voluptatem expleat, He. 69.

Paseo; oculos pascere, Ph. 85.

Pasibula; quod queris, Pasibula est, A. 947.

Passus; capillus passus, Hea. 290; Ph. 106.

Patefacio; quæ nunquam in illo patefecit loco, He. 303. — quantam fenestram ad nequitiam patefeceris! Hea. 481.

Patefit; sin hoc patefit, in probro siem, Ph. 824.

Pateo; hæc mihi patent semper fores, Eu. 89. — nunc tibi patent fores hæc, Eu. 282. — postulo, ut mihi tua domus pateat, Eu. 1058.

Pater; ne de hac re pater imprudentem opprimat, A. 227. — tuus pater modo me prehendit, A. 354. — quid igitur sibi vult pater? cur simulat? Pater est, Pamphile, A. 376, 387. — quasi Pamphili ego sim pater, A. 550. — ne pater per me stetit credat, A. 701. — sponsæ pater, A. 734. — perii! pater est, A. 874. — nisi quid pater ait aliud, A. 952. — pater amicus summus nobis, A. 972. — pater mihi et mater mortui, Eu. 517. — metuo,

pater ne rure redierit jam, Eu. 611. — mater et pater domi erant. Tamen si pater. Cu. Quid? ah! volet, Eu. 839, 888. — vestem vidit illam esse eum indutum pater, Eu. 1015. — pater adest, quem volui: adibo, Hea. 179. — neque etiam dum scit pater, Hea. 191. — satis pater durus fui, Hea. 439. — quid tum, quæso, si hoc pater resciverit? Hea. 718. — sed pater egreditur, Hea. 826. — ut pater omnem de me egerit animum patriæ? Hea. 956. — hoc pater ac dominus interest, Ad. 76. — pater esse discit ab aliis, qui vere sciunt. Natura tu illi pater es, consiliis ego, Ad. 126, 127. — pater is nihili pendit, Ad. 453. — pater est? Sv. Ipsus est, Ad. 540. — pater hercle est: perii! Ad. 641. — et animo, et natura pater, Ad. 906. — quam pater, uxorem ut ducat, orare occipit. Sed postquam acrius pater instat. Eo amantem invitum extrudit pater, He. 116, 121. — etsi illi pater es, He. 258. — recusare eam, quam mihi obtrudit pater, He. 296. — cujus nos qui sit, nescimus, pater, He. 571. — mihi intus tuus pater narravit modo, He. 582. — quem ipse neglexit pater, ego alam? Tot me nunc rebus miserum concludit pater, He. 670, 702. — non, si reddisset, ei pater veniam daret? Qui fuerit pater, quæ mater. Pater aderit. Pater ejus rediit, au non? Ph. 119, 129, 133, 147. — si senserit te timidum pater esse, Ph. 205. — mausurusque patruum pater est, dum, Ph. 480. — pater adest hic, Ph. 540. — stat! Phædriæ pater venit, Ph. 600. — pater exit, Ph. 711. — qui est ejus pater. Pater adolescentis venit, Ph. 736, 761. — patruus tuus pater est inventus

Phanio, Ph. 871. — ea exquirere, iniqui patris est, A. 187. — hoccine est officium patris! A. 236. — tum patris pudor, A. 262. — præter voluntatem patris? Quasi tu hujus indigeas patris, A. 882, 892. — matris nomen et patris dicebat ipsa, Eu. 111. — in cellulam ad te patris pecum omnem congrebam clanculum. Patris cognatum novisti? Eu. 310, 327. — an mei patris festivitatem? Eu. 1047. — timet patris iram, Hea. 189. — ut pater omnem de me ejecerit animum patris? Adolescens tam facillime patris pacem in leges conficiet suas, Hea. 957, 1000. — qui se in sui gremio positurum puerum dicebat patris, Ad. 334. — inepta lenitas patris, Ad. 382. — neque adeo arbitrari patris est aliter, He. 529. — patris conspectum veritus, Ph. 315. — patris bene parta indiligenter tutatur. Patris nomen aliud dictum est, Ph. 787, 803. — tempus conveniendi patris, Ph. 827. — quid hic mihi faciet, patri? A. 112. — patri dic velle, A. 395. — ut dicerem, me esse ducturum, patri, A. 663. — pro peccato magno paniam supplicii satis est patri, A. 905. — ut diligenter nunties patri, Eu. 340. — ni miserum insuper etiam patri indiceres? Eu. 1013. — Thais patri se commendavit in clientelam et fidem, Eu. 1038. — credere quæ est æquum patri, Hea. 156. — patri minus obsequens, Hea. 259. — dedo patri me nunc jam, Hea. 681. — patri obsequare, Hea. 1041. — rem patri indicasse? Ad. 632. — reddi patri autem superbum est, He. 154. — quam causam dicam patri, He. 452. — suspectus suo patri fuit, He. 821. — numquid dixi jam patri? He. 866. — num-

quid patri aubolet? Ph. 474. — injecta est spes patri, Ph. 690. — ibi tum hanc ejectam Chrysidis patrem recepias, A. 224. — te isti do patrem, A. 295. — hoc sic esse opinor dicturum patrem, A. 388. — crede, nunquam hodie tecum commutaturum patrem esse unum verbum, A. 411. — quid sit periculi fallere patrem, A. 870. — ni metusum patrem. Applicat primum ad Chrysidis patrem se. Olepidum patrem! A. 920, 927, 956. — quo illam ducis? Clit. Ad patremne? Tus apud patrem amica tecum sine metu ut sit, copia est. Patrem novisti. Scio; apud patrem, Hea. 313, 328, 370, 377. — ut patrem tuum vidi esse habitum, Hea. 402. — habet patrem avidum, Hea. 526. — quo ore appellabo patrem? Patrem exorare, ut, Hea. 700, 705. — fac te patrem esse sentiat. Quam hic ad inopiam redigat patrem, Hea. 926. — hic patrem astare aiebas? Hea. 962. — qui mentiri, aut fallere insuerit patrem, Ad. 55. — ne aliqua ad patrem hoc permanet, Ad. 284. — ain' patrem hinc abisse rus? Ad. 519. — hoc est patrem esse? aut hoc est filium esse? Ad. 711. — patrem continuo convenit Philomenæ, He. 181. — volo, doque operam ut clam eveniat. partus patrem, He. 396. — atat! eocum Phidippam, et patrem video, He. 449. — istuc patrem rogare est æquum? He. 527. — qui te appellaret patrem, He. 652. — metuebat absentem patrem, Ph. 118. — patrem ut extimescam, Ph. 154. — hujus patrem vidisse me, Ph. 199. — ut sciat lenem patrem illum factam me esse acerrimum, Ph. 262. — neque ejus patrem se scire, qui fuerit? Ph. 154. — quam timeo,

adventus hujus quo impellet patrem, Ph. 607. — non morat patrem? Ph. 803. — ut fugitet patrem, Ph. 834. — utin' hæc ignoraret suum patrem? Ph. 873. — quid commerrui: aut peccavi, pater? Tute ipse his rebus finem præscripisti, pater, A. 139, 151. — mi pater. Si. Quid, mi pater? Pater, licetne panca? Tibi, pater, me dedo, A. 891, 892, 895, 899. — credo, pater. Quid restat, pater? Pater, non recte vincitus est, A. 941, 949, 957. — pater, opportune advenis. Non est, pater: apud nos est. Cave faxis; non opus est, pater. Nihil magis vereor, quam ne quid in illum iratus plus satis faxit pater, Hea. 179, 182, 184, 190, 198. — asperum, pater, hoc est; aliud lenius sodes vide, Hea. 459. — at mihi fides apud hunc est, pater, Hea. 571. — pater, obsecro, ut mihi ignoscas. Si me vivam vis, pater; ignosce. Pater, omnia faciam: impera. Faciam, pater. Non possum, pater. Pater, hoc nunc restat, Hea. 1051, 1053, 1057, 1061, 1064, 1068. — dic sodes, pater. An illam hinc abducet, pater? Si est, pater, dicendum magis aperte. O facinus indignum! pater, Ad. 647, 663, 665, 673. — hæc, mi pater, te dicere æquum fuit. Pater, obsecro, ausculta. Ita velim, dum vivas, mi pater. Di me, pater, omnes oderint! Ahi, pater, Ad. 678, 683, 685, 504, 707. — ehem! pater mi, tu hic eras? Placet; pater lepidissime. Nihil enim vidi melius, mi pater, Ad. 905, 915, 926. — ita quæso, pater. Mi pater. Sine te exorem, mi pater. Dabitur: quandoquidem hic volt. Æs. Mi pater, Ad. 931, 939, 940, 960. — age, pater. O mi pater festivissime! Tibi,

pater, permittimus, Ad. 987, 988, 1000. — salve, mi pater. Nonquam commerita est, pater, quod nollem. Non est consilium, pater, Hea. 455, 486, 494. — pater, si ex me illa liberos vellet sibi, 655. — quid dicam de patre? A. 252. — cum patre altercasti dudum, A. 655. — domus, nxor, liberi, inventi invito patre, A. 893. — tibi ne hæc duntius licere speras facere, me vivo patre? Hea. 103. — næ, ille facili me utetur patre, Hea. 217. — ne videat forte hinc te a patre aliquis exiens, Hea. 235. — garris: unde? Sy. A tuo patre, Hea. 823. — hæc virgo orba est patre, Ad. 654. — pro patre huic est, Ad. 955. — rus abituram hinc cum tuo me esse certo decrevi patre, Hea. 586. — ibi agrum de nostro patre colendum habebat, Ph. 364. — sed patrum quid cum patre astantem, Ph. 606. — haud multo post cum patre idem recipit se intro, Ph. 878. — quom iniqui sunt patres in omnes adolescentes iudices! Hea. 213. — id curant patres, Ph. 84. — via pervolgata patrum, Hea. 101. — communia omnium quæ sunt patrum, Hea. 117. — clanculum tres, Ad. 53.

Paternus, a, um; paternum amicum me assumptum virginis, Ph. 118. — filiis auxilio in paterna injuria, Hea. 994. — band paternum istuc dedisti, Ad. 451.

Patina; in patinas inspicere jubeo, Ad. 429. — animus est in patinis, Eu. 8815.

Patior; ego haud minus ægre patior, Hea. 960. — chol scis? et patere, Ad. 730. — tamen vix humans patitur, Ad. 146. — hæc atque hujusmodi sum multa passa, Eu. 747. — cur (es) passus? ubi eras? Ad. 235. — qui me tam leni

passus est animo usque adhuc, A. 261. — qui passus est id fieri, Hea. 532. — non patiar, A. 247. — non ea causa magis patiar, Hea. 1039. — nihil apud me tibi defieri patiar, He. 769. — itane hunc patiemur, Geta, fieri miserum? Ph. 535. — quidvis patiar, A. 381. — egone hujus memoriam patiar meæ voluptati obstat? A. 945. — quidni patiar? Ad. 730. — egon' illam cum illo ut patiar nuptam unum diem? Ph. 304. — ne istuc tam iniquo patiari animo, Eu. 212. — qui se vidente amicam patiatur suam? Hea. 914. — patiamurne, an narremus cuiquam? Ad. 337. — pateretur: nam quem ferret, si? Hea. 202. — ne quid decepta pateretur mali, Ph. 469. — ubivis facilius passus sim, me deludier, A. 203. — facile omnes perferre ac pati, A. 62. — ubi pati (desiderium Thuidia) non poteris, Eu. 52. — neque plagas pati possum, Eu. 244. — an potius hæc pati? Eu. 386. — consumat, perdat, decretum est pati. Et ipsum, non poteris pati, Hea. 465, 486. — non possum pati, Hea. 761. — ostendere me ægre pati, Ad. 144. — ubi non quit pati, He. 183. — sumtus otiosæque pati, He. 225. — negabas nuptam posse filiam tuam te pati cum eo, He. 538. — non tute in auium inducas pati? He. 603. — amore distrabi poterin' pati? Ph. 517.

Patria; patriam et signa cetera neque sciebat, Eu. 112. — parentes, patriam incolumem, Hea. 194. — tu reducem me in patriam facis, Hea. 398. — in patris honeste pauper vivere, A. 800. — carens patria, Hea. 137. — patria careo, Hea. 257. — tam ob pærolam rem pæne ex patria? Ad. 276.

II.

Patrisso; laudo, Ctesipho; patrisas, Ad. 566.

Patrius, a, um; patrio animo victus, He. 244. — hoc patrium est, Ad. 74. — patrium monumentum, Eu. 13. — patria alliguerat bona, Eu. 235. — ille alter sine labore patria potitur commoda, Ad. 875.

Patrocinor; vos me indotatis modo patrocinari fortasse arbitramini, Ph. 938.

Patrona; te mihi patronam cupio, Thais, Eu. 886.

Patronus; tu es patronus, tu parens, Ad. 457. — Phormionem? Da. Istum patronum mulieris, Ph. 307. — huic est opus patrono, Eu. 769.

Patruus; patruus tuus pater est inventus Phanio. Patruus interea inde huc egreditur foras, Ph. 871, 877. — hujus patrem vidisse me, patruum tuum, Ph. 199. — mansurusque patruum pater est, dum huc advenist. Venire huc saluum nunc patruum, Ph. 480, 482. — sed patruum video cum patre asstantem, Ph. 606. — mi patruæ, salve. Atqui nihil fecit, patruæ, quod succenseas. Si est, patruæ, culpam ut in se admiserit, Ph. 254, 263, 270.

Pauculus, a, um; diebus sane pauculis post, He. 143. — loquitur paucula, Hea. 828.

Paucus, a, um; artem Musicam recidere ad paucos, He. 47. — fere in diebus paucis, hæc acta sunt, A. 104. — paucæ manent novitiæ puellæ, Eu. 581. — multas contaminasse Græcas, dum facit paucas Latinas, Hea. 18. — næ nos sumus mulieres omnes invisæ viris, propter paucas, He. 275. — pater, licetne pauca? A.

895. — ut ad pauca redeam, He. 135. — ad pauca ut redeam, ac, Ph. 647. — adesdum: paucis te volo, A. 29. — ausculta paucis, A. 537; Ad. 810. — prius audite paucis, Eu. 1066. — nunc paucis dabo, Hea. 10. — Phidippe, ades! audi paucis, He. 510.

Paulatim; hæc ita ut sunt, paulatim dahis, Hea. 871. — cyathos sorbillans paulatim hunc producam diem, Ad. 902. — paulatim plebem primum facio meam, Ad. 902. — animus paulatim elapsus est est Bacchidi, He. 169.

Paulisper; non sinam, inquam, CLIT. Quæso, paulisper, Hea. 378. — paulisper mane, Ad. 254. — congruum istum in aqua sinito ludere paulisper, Ad. 379.

Paulo; si qua est habitior paulo, Eu. 315. — paulo qui est homo tolerabilis, Hea. 205. — ubi adhibet plus paulo, Hea. 220. — ne ah re sint tamen omissiores paulo, Ad. 835. — quas (cupiditatis) paulo mederi posses, Ph. 821.

Paululum; paululum obsoni, A. 361. — sed sine paululum ad me redeam, A. 624, 632. — pudor paululum adest, A. 631. — paululum da mihi operæ, Eu. 281. — concede istuc paululum: audin? etiam nunc: sat est, Eu. 705. — quid feceras? Ch. Paululum quiddam. Pr. Ehol paululum, impudens? Eu. 855. — paululum operierit si vis, Eu. 889. — si paululum modo quid te fugerit, Hea. 316. — ut ne paululum quidem subolest, Hea. 900. — si unac de tuo jure concessisses paulum, Ad. 218. — si huic aliquid paululum præ manu dederis, Ad. 985. — quia paululum vobis arcessit pecunie, He. 506. — spatium vo-

candi paululum, Ph. 701. — concede hinc a foribus paululum istorum, Ph. 740.

Paululus, a, um; si nequeus paululo, at quanti quæsi, Eu. 75. — paululo contenta, Hea. 444.

Paulum; paulum interesse censes? A. 796. — pro peccato magno paulum supplicii satis est patri, A. 905. — paulum si cessassem, domi non offendissem. Quasi vero paulum intersiet, Eu. 672, 685. — an paulum hoc esse tibi videtur? Eu. 856. — tu concede paulum istuc. Quod des, paulum est, necesse est multum accipere, Eu. 1067, 1074. — paulum negoti mihi obstat, Hea. 498. — næ ille baud scit, paulum lucri, quantum ei damni apporet, Hea. 747. — agelli est hic sub urbe paulum. Paulum id autem? Ad. 953, 954.

Paulus, a, um; hic fecit suos, paulo sumtu, Ad. 880. — dum in dubio est animus, paulo momento huc illuc impellitur, A. 266.

Pauper; pauper vivere, A. 800. — Hægio est pauper, Ad. 952. — homo jam grandior, pauper, cui opera vita erat, Ph. 363. — apparet servum hunc esse domini pauperis miserieque, Eu. 486. — propter misericordiam addunt pauperi, Ph. 277. — in servitute pauperem ad ditem dari, Ph. 652.

Pauperculus, a, um; est e Corintho hic advena anus paupercula, Hea. 96. — habitant hic quædam mulieres pauperculae, Ad. 651.

Pauperies; abii propter pauperiem, Hea. 1112.

Paupertas; paupertas, onus grave, Ph. 94. — quanta hæc mea paupertas est, Ph. 202. — paupertatem una pertulimus gravem, Ad. 497.

Pauxillum; pauxillum nomen, Ph. 37.

Parco, Parito; quam mihi pavelo, tam, Ph. 198. — id paves, ne ducas tu illam, A. 350. — uxorem Philumenam pavitare, uescio quid dixerunt, He. 321.

Pax; in amore insuit, induciū, bellum, pax rursum, Eu. 61. — tam facillime patris pacem in leges conficiet suas, Hea. 1000. — exeo ergo, ut pacem conciliem, Hea. 1048. — infecta pace, ultro ad eam venies, Eu. 53. — pace quod fiat tua, Eu. 466.

Pax (interjectio); capillus passus, prolixus, circum caput reiectus negligenter. Pax! Hea. 191. — unus est dies, dum argentum eripio. Pax! nihil amplius, Hea. 717.

Peccatum; si id est peccatum, peccatum imprudentia est Poetæ, Eu. 17. — quod peccatum a nobis ortum est, corripo, Ad. 595. — id peccatum primum inaguum, Ad. 691. — cognosceudi, et ignoscendi peccati locus, Hea. 118. — uescio quid peccati portet hæc purgatio, Hea. 615. — ut non siet peccato mihi ignosci æquum, He. 736. — conspectum fugitat propter peccatum, Hea. 434. — au tu ob peccatum hoc esse illum iratum putas? Hea. 991. — peccatum in se transtulit, Ad. 164. — tu sensi esse in eo, Myrrhina, peccatum, He. 561. — novi peccatum meum, Ph. 117. — cogitet filii peccatum, Ph. 144. — vides tuum peccatum esse elatum foras. Venias unuc precibus lautum peccatum tuum? Ph. 957, 971. — pro peccato magno paulum supplicii satis est patri, A. 905. — matres omnes filiis in peccato adiutrices, Hea. 994. — in peccato maximum, potami, ace-

lus! Ad. 777. — tot peccata in hac re ostendis, Hea. 634. — ut pro huius peccatis ego supplicium sufferam? A. 890. — de illius peccatis plura dicit, Hea. 33.

Pecco; si quid peccat, Demea, mihi peccat, Ad. 116, 117. — quid commerui, aut peccavi, pater? A. 139. — si peccavi, mi Chreme, inscius feci. Mi Chreme, peccavi, fateor, Hea. 631, 644. — quod peccavi ego, id obesse huic? Hea. 976. — peccavi, Ad. 177. — in istam partem potius peccato tamen, Ad. 175. — quid est, quod peccem? Hea. 1010. — cave, ne in cognatam pecces, Ph. 801. — si id peccare est, fateor id quoque, A. 898. — te plura in hac re peccare ostendam, Ad. 115. — me peccasse ais, He. 557. — date illi in aliis potius peccandi locum, A. 133. — peccandi finem non facit, Ph. 14. — peccando detrimenti nihil fieri potest, He. 134. — ætate porro minus peccatum putem? Ph. 1011. — peccatum imprudentia est Poetæ, Eu. 17. — peccatum a me maximum est, Hea. 158. — hoc peccatum in virginem est civem, Ad. 719. — si quid est peccatum a nobis, profer, He. 153.

Pectus; vincto pectore, Eu. 314. — pectore consistere nihil consilii quit, Ad. 616.

Pecunia; paululum pecunie, He. 506. — non capitis ejus res agitur, sed pecunie, Ph. 630. — prius proditurum te pecuniam omnem quam, Hea. 480. — pecuniam in loco negligere, Ad. 117. — non nunc de pecunia agitur, Hea. 476. — cuius tu fidem in pecunia perspexeris? Ph. 60.

Pedetentim; Di bene vortant, quod agas! pedetentim tamen, Ph. 551.

Pedisequa; accedo ad pedisequas, A. 123.

Pellicio; is senem per epistolas pellexit, Ph. 68.

Pello; tunc has pepulisti fores? Ad. 642. — quisnam a me pepulisti tam graviter fores? Ad. 792. — istum æmulum ab ea pellito, Eu. 215. — facile pellas, ubi velis, Eu. 1079. — miles pellitur foras, Eu. 1040.

Penates; at ego Deos Penateshinc salutatum domum devortar, Ph. 311.

Pendeo; animus tibi pendet? Ad. 227. — tu jam peudebis, Eu. 1020. — Clitupho cum spe pendebit animi, Hea. 727. — ego plectar pendens, Ph. 220.

Pendo; parvi pendo, A. 527. — quid me fiat, parvi pendis, Hea. 715. — pater is nihili pendit, Ad. 453. — quam dico, parvi pendunt, He. 513. — Syrus mihi tergo ponnas peudet, Hea. 728. — ego istue abs te factum nihili penderem, Eu. 94. — tu illum, nunquam osteudisti, quauti penderes, Hea. 155. — non flocci peudere, Eu. 412. — ego a meis magni pendi postulo, Ad. 883.

Penes; istæc jam penes vos psaltia est? Ad. 389. — illorum esse hanc culpam credidi, quæ te est penes, He. 535.

Peniculus; peniculon' pugnare cogitas? Eu. 776.

Penuria; magna civium penuria est, Ad. 443.

Penuus; patris penuum omnem congerebam, Eu. 310.

Per; quod ego te per hanc dextram oro, et ingenium tuum, per tuam fidem, perque hujus solitudinem te obtestor, ne, A. 289, 290. — Deum venisse clanculum per im-

plavium. Ego limis specto, sic per flabellum clanculum, Eu. 589, 602. — date potestatem, mihi statariam agere ut liceat per silentium, Hea. 36. — qui mihi per alium ostendit suam sententiam. Per alium quemvis ut des: falli te sinas technis per servulum, Hea. 416, 470. — Per te uti quæstum faceret, Hea. 640. — per flagitium ad inopiam redigat patrem, Hea. 930. — ubi tibi non licuit per te mihi dare, Hea. 967. — per oppressiorem eripere, Ad. 239. — indigne per vim vitium obtulerat, Ad. 309. — duci per viam ægrotam, Ad. 925. — video Phidippum egredi per tempus, He. 622. — per ejus unam, aut vivam, aut moriar, sententiam, Ph. 483.

Perbenigne; æque (te amo) Mi. perbenigne, Ad. 706.

Percarus, a, um; hui, percara est, Phædria, Ph. 557.

Percello; quo trudis? perculeria jam tu me, Eu. 379.

Percipio; neque agri, neque urbis odium me unquam percipit, Eu. 971.

Percussus; incredibili re, atque atroci percussus, He. 377.

Percontor; quasi tu non multo malis mihi narrare quæ percontor, He. 111. — sed quos percontor? video, A. 802. — ubi iustigem? quem percontor? Eu. 294. — vel me mouere hoc, vel percontari puta, Hea. 78. — hoc percontariarie desiste, He. 104. — tua quod nil fert percontari desinas, He. 811. — modo isse dicito ad portum, percontatum adventum Pamphili, He. 77. — percontatum ibo ad portum, quoad se recipiat, Ph. 462.

Percontumax; percontumax redisti huc nobis, Pamphile, He. 504.

Percupio; vin' domi opperiamur?
Cu. Immo percupio, Eu. 895.

Percurro; percurro ad forum, A.
356. — curriculo percurre, Hea.
733.

Percutio; percussit illico animum,
A. 125.

Perdite; amare perdit, Hea. 97;
Ph. 82.

Perdo; cur perdis adolescentem
nobis? Ad. 61. — non tu hoc ar-
gentum perdis, Ad. 411. — et me,
et te perdidisti, A. 645. — quod ha-
bui, perdidisti, En. 237. — scapulas
perdidisti, Ph. 76. — uomen perdidisti,
Ph. 386. — perdidisti istam, quem
adduxisti pro eunucho, En. 948. —
ubi illic est scelus, qui me perdi-
dit? A. 609. — nos miseris perdi-
dit, A. 805. — pæne tua me per-
didit protervitas! Hea. 814. — ser-
vesse, au perdas totum, Ad. 242.
— sumat, consumat, perdat, de-
cretum est pati, Hea. 465. — pro-
fundat, perdat, pereat! Ad. 135.
— te perdat Jupiter! Ad. 718.
— ut illum Di, Deæque senium per-
dant, qui, Eu. 302. — at te Di per-
dant! Eu. 431. — ut te quidem
omnes Dii, Deæque perdant! Hea.
811. — at te Di, Deæque perduint,
cum istoc odio! He. 134. — Dii il-
lum perdunt! He. 441. — at istos
iavidos Di perdant! He. 469. —
illum Di omnes perduint! Ph. 123.
— ut te quidem omnes Di, Deæque,
perdant! Ph. 687. — scire expeto,
quid perdidisti, Hea. 892. — si
perdiderit gnatum? Ad. 384. —
perdere talentum, Hea. 474. —
cepi rationem, ut hæc non posses
perdere, Hea. 966. — ut sit satius
perdere, quam aut tum persequi,
Ad. 235. — vitam perdere, He.
282. — cur te is perditum? A. 134.
— quid ille, quæso? Tu. Perditus,

En. 431. — adolescens luxu per-
ditus, Ad. 764. — hominem per-
ditum miserumque, Eu. 418. —
rem perditam restituas? A. 621. —
re salva, et perditam, En. 258.

Perdoctus, a, um; perdoctus probe,
Hea. 361.

Perdoleo; tandem perdoluit, En.
154.

Perduco; filium perduxere illuc,
A. 81.

Perdaro; non posse apud vos
Pamphilo se absente perdurare,
He. 269.

Peregre; peregre rediens, Ph.
243. — ubi peregre, tibi quod lu-
bitum fuit, feceris, Ph. 969.

Peregrinus, a, um; peregrinus
est, En. 758. — pro uxore habere
peregrinam, A. 146. — adeon' est
demens? ex peregrina? A. 470.

Pereo; quod si fit, pereo fundi-
tus, A. 244. — omnia experiri cer-
tum est, prinsquam pereo, A. 312.
— prudens, sciens, vivens, vi-
densque pereo, Eu. 73. — ego
quoque nna pereo, quod mihi est
carins, Eu. 211. — quid habnisset,
quum perit? En. 522. — perimus!
actum est! Ad. 325. — si senserit,
perii, A. 213. — Dave, perii! in-
terii! A. 347. — perii! A. 609;
Eu. 326, 655; Hea. 579, 822,
1059; Ad. 545, 656; He. 651.
— vah! perii! hoc malum inte-
grascit, A. 690. — quis me volt!
perii! pater est, A. 874. — perii!
metno, ut substat hospes. Hem,
perii! A. 916, 931. — perii! non-
quamue etiam me illam vidiisse?
Perii! quid ego egi miser? Eu. 360.
378. — ubi mutem? perii! Eu.
610. — perii! hoc quid sit vercor.
Perii! obsecro tam infandum faci-
ans, mea tu, ue audivi quidem,
En. 644, 664. — perii! huic ips

est opus patrono, Eu. 769. — perii hercle! obsecro, abeamus intro, Eu. 904. — numnam ego perii? adibo, Eu. 946. — perii! lingua hæret metu. Emit! perii hercle! quanti? Eu. 976, 983. — perii! defessa jam sum misera te ridendo. Miser, quasi sorex hodie perii, Eu. 1006, 1023. — perii! quid hoc autem est mali? Eu. 1028. — perii! quanto minus spei est, tanto magis amo, Eu. 1052. — perii! is mihi, ubi adhibet plus paullo, sua quæ narrat facinora! Hea. 220. — perii! unde illi sunt ancillæ? Hea. 246. — perii! numnam hæc audivit? Hea. 517. — acta hæc res est: perii! Hea. 564. — perii! quid ego feci? Mirum ni illa salva est, et ego perii, Hea. 631, 663. — perii hercle! Baechis, mane, mauæ, Hea. 736. — perii! occidi! Hea. 907. — perii hercle! hac illi ape hoc inceperunt! Ad. 228. — hem! perii! quare? Ad. 328. — equidem perii! Ad. 559. perii! horresco semper, ubi, Ad. 637. — pater hercle est: perii! Ad. 641. — Parmeno, perii! quid ego egi? Perii miser! He. 132, 133. — nullus sum! perii! interii! He. 319. — perii! quid faciam misera? He. 340. — perii! vovisse hunc dicam, si, He. 434. — perii! quid agam? He. 623. — perii! pudet Philumenæ, He. 794. — perii hercle! nomen perdidit, Ph. 386. — perii misera! Ph. 1005. — actum est! ilicet! peristi! Eu. 55. — quod dicis mihi, iter hac habui: peristi! Eu. 1064. — quæ olim periiit parvula soror, Eu. 524. — dos periiit, Ad. 347. — abiit: periiit: navem adscendit, Ad. 707. — ipsius opera periiit, He. 819. — numnam periiimus? A. 593. — vi-

ginti minime periere, Ad. 747. — hoc peribit, En. 211. — vide ne tu pereas, Eu. 963. — pereat! nihil ad me attinet, Ad. 135. — numquid dubitas, quia ego nunc perpetuo perierim? En. 1042. — ubi si paululum modo quid te fugerit, ego perierim, Hea. 316. — ego tum perpetuo perierim, Ad. 284. — ecqua inde parva perisset soror? Eu. 521. — rem perire non poteris pati, Hea. 486. — ut puerum præoptares perire, He. 532. — certum est persequi, aut perire, Ph. 551. — jam seis te periisse? Eu. 1015. — periisse me una haud dubium est, He. 326.

Perfecor; voluptatum perfectior! Eu. 1034.

Perfero; vestrum amorem pertuli, He. 744. — ita olim suo ingenio pertulit, He. 302. — paupertatem una pertulimus gravem, Ad. 497. — facile omnes perferre ac pati, A. 62.

Perficio; quod si perficio, non poenitet me famæ, He. 776. — per feci, ut spectarentur, He. 20. — perfecit, sibi ut inaspiciendi esset copia, Eu. 21. — perfice hoc precibus, ut, Eu. 1058. — perfice hoc mihi perpetuo, Hea. 863. — immo haud desioam, donec perfecero hoc, Ph. 420. — quam joco rem voluisti a me tandem, quin perfeceris? En. 180. — post ubi tempus promissa est jam perfici, tum, A. 633.

Perfluo; hæc atque illac perfluo, Eu. 105.

Perfortiter; fortiter. Sx. hui! perfortiter, Ad. 569.

Perfringo; perfrigerit aliquid, Ad. 37.

Perfungor; perfuncta satis sum, He. 594.

Pergo; si illi pergo suppeditare sumptibus, Hea. 931. — *camus*. Pa. Pergiu' Eu. 380. — *pergin'* perplexe loqui? Eu. 816. — *pergin'* istuc prius dijudicare, quam? Hea. 237. — *pergiu'* hercle? Hea. 582. — *pergin'*, mulier, odiosa esse? Hea. 1008. — ah! si pergis, abiero, Ad. 128. — nam si molestus pergis esse, jam iutro abripiere, Ad. 182. — ah! pergisne? Du. Jam jam desino, Ad. 857. — *pergiu'* hero absenti male loqui? Ph. 372. — *pergis*? Ph. 805. — *pergin'* credere? Ph. 995. — si mihi pergit, quæ volt, dicere, A. 922. — sed quis hic est, qui huc pergit? Eu. 228. — postridie ad anum recta pergit, Ph. 112. — pergit hercle, Ph. 848. — enimvero si porro esse odiosi pergitis, Ph. 936. — eccum Phidippum, et patrem video. Horum pergunt, He. 449. — ad fores suspensio gradu placide ire perrexi, Ph. 866. — ad Menedemum hinc pergam, Hea. 1003. — pergam, quo coepi hoc iter, He. 194. — domum ire pergam: ibi plurimum est, Ph. 196. — ad leonem hinc ire pergam: ibi nunc sunt, Ph. 846. — quæ proferentur post, si perget lādere ita, ut, Eu. 18. — recte dicis. Pa. Perge, A. 364. — tu tamen idem has nuptias perge facere ita, ut facias, A. 523. — itane vero obturbat? Cu. Perge, A. 928. — perge, obsecro te, et cave, ne. Perge porro, tamen istuc ago, Hea. 301, 346. — quid tum postea? perge. Quid est? Es. Nihil: recte: perge, Ad. 654, 657. — perge eloqui, Ph. 640. — hac pergito, Ad. 579. — quo pergam, unde emergam, Eu. 555. — sed cesso ad eum pergero, Ad. 588.

Pergravis, *ve*; levis sunt hæc,

quæ tu pergravia esse in animum iuduxi tuum, He. 292.

Perhibeo; si vos voltis perhiberi probos, Ad. 506.

Periculum; vel *Periculum*; periculum fame? Hea. 982. — nam si periculum ullum in te in est, He. 326. — ah! non ita est: factum est periculum. Aliis aliunde est periculum, unde aliquid abradi potest, Ph. 326, 333. — istuc ipsum nihil periculi est: me vide, A. 351. — satis periculi adire, A. 823. — herum quid sit periculi fallere, A. 869. — quum illi periculi nihil ex indicio siet? Hea. 415. — quid respectas? nihil periculi est, Ad. 158. — nihil tibi est a me periculi, mulier, He. 776. — nihil periculi est, Ph. 762. — qui acis ergo istuc, nisi periculum feceris? Cu. At istuc periculum in filia fieri, grave est, A. 566, 567. — capitis periculum adire, A. 679. — fac periculum in literis, Eu. 476. — periculum ex aliis facere, tibi quod ex usu siet, Hea. 210; 221. — tuum esse in potiundo periculum non vis, Hea. 323. — potius, quam venias in periculum, Ad. 241. — periculum facias, He. 767. — fac periculum, Ph. 932. — satis cum periculo, A. 131. — sine omni periculo, A. 131. — sine omni periculo, A. 392. — tunc hujus periculo fit, A. 481. — heus! non fit sine periculo facinus magnum. Quod ambo confiteamini sine periculo esse, Hea. 314, 339. — quomodo minimo periculo id demus adolescentulo, Hea. 477. — nescis quanto in periculo simus, Ph. 58. — pericula, peregre rediens, semper cogit, Ph. 243.

Perinde; atque hæc perinde sunt, ut, Hea. 195.

Perinthia; Menander fecit An-

driam et Perinthiam. Quæ convenire in Andriam ex Perinthia fatetur transtulisse, A. 9, 13.

Perjurus; leno sum, fateor: perjurus, pestis, Ad. 190.

Perliberalis; perliberalis visa est, He. 865; Ph. 804.

Perlonge; perlonge est, sed tanto ocyus properemus, En. 609.

Permagnus, a, um; permagni referre arbitror, Hea. 467.

Permaneo; ira permansit diu, He. 305.

Permano; ne, aliqua ad patrem hoc permanet, Ad. 284.

Permitto; bona nostra hæc tibi permitto, A. 296. — famam permitto tibi, Hea. 351. — ejus judicio permitto omnia, Ph. 1044. — tibi, pater, permittimus: scis, Ad. 1000.

Pernego; acisæ sese, id vero pernegat, Eu. 34.

Pernicies; perniciēs communis adolescentium, Ad. 189. — instructa pulchre ad perniciem, Hea. 450.

Pernimium; inter vos, Demea, pernimum interest, Ad. 394.

Pernocto; sed si hic pernocto, Ad. 533. — qui pernoctaret foris, He. 539.

Pernosco; non satis me pernostitism, qualia aim, Simo, A. 504. — pernoscite, furtumne factum existimetis; an locum reprehensum, Ad. 12. — rem cognoscite, ut pernoscat, A. 25. — cum silentio animadvertite, ut pernoscat, En. 45.

Peropus; sed nunc peropus est, A. 265.

Perparce; tu quoque perparce nimium, A. 456.

Perpaucus; homo perpaucorum hominum, Eu. 409. — perpaucos reperias meretricibus fideles evadere amatores, He. 58.

Perpello; perpulisti me, ut, A. 830. — suadere, orare, usque adeo donec perpulit, A. 664.

Perperam; perperam olim dixi, Ph. 744.

Perpetior; at ego non posse arbitrator, neque me perpeti, A. 565. — non perpeti meretricum contumelias? En. 48. — quidvis possem perpeti, Eu. 177. — perpeti, ne redeam interea? En. 218. — nemo posset qui haberet, qui pararet alium, hunc perpeti, Eu. 488. — interfici perpeti me possum, Eu. 551.

Perpetuo; neque illum hanc perpetuo habere, A. 565. — mature ut quum cognovit, perpetuo oderit, Eu. 932. — numquid dubitas, quin ego nunc perpetuo perierim? Eu. 1042. — perfice hoc mihi perpetuo, Chreme, Hea. 863. — atque ego tum perpetuo perierim, Ad. 284. — O fortuna, ut nunquam perpetuo es bona! He. 406.

Perpetuum (Adverb.); nimis misere capio diem perpetuum in lætitia degere, Ad. 524. — non ego dicebam, in perpetuum illam illi ut daret, Hea. 781.

Perpetuus, a, um; haud ita decet, si perpetuam vis esse affinitatem hanc, He. 252. — esse inter nos affinitatem hanc saue perpetuam volo, He. 636. — utinam hoc perpetuum fiat gaudium! Ad. 977. — biennium ibi perpetuum misera illum tuli, He. 87. — ut triduo hoc perpetuo prorsum e lecto nequeat surgere, Ad. 522.

Perplacco; nunc laudo te, gnate: perplacet, Hea. 1068.

Perplexe; perplexe loqui, Eu. 816.

Perpulcher, a, um; perpulchra dona, En. 468.

Perquam; fortiter. *Sx.* *Perquam!* *Ad.* 568.

Perrepto; perreptavi usque omne oppidum, *Ad.* 719.

Perseuete; dejerat persauete, *He.* 772.

Perscitus; perscitus puer, *A.* 487.

Perscribo; argentum rursum jube rescribi. *Ph.* Quodue ego perscripsi porro illis, quibus debui? *Ph.* 922.

Persentisco; ne tu id persentisceres, *Hea.* 769. — nbi possem persentiscere, *Hea.* 917.

Persequor; crede hoc; ego meum jus persequar, *Ad.* 164. — ex usu quod est, id persequar, *He.* 616. — hæreditates persequi, *A.* 817. — ut sit stitiusperdere, quam persequi, *Ad.* 236. — viam persequi, *He.* 455. — certum est persequi, *Ph.* 550. — in *Asiam* persequens, profisciscitur, *A.* 937.

Persolvo; pretium persolvi tibi, *A.* 39.

Persona; parasiti personam inde ablatam et *Militis*. *Eas* se non negat personas transtulisse in *Eunuchum* suam ex *Græca*. Quod si personis iisdem uti aliis non licet, *Eu.* 26, 32, 35.

Perspicax; ad has res quam sit perspicax, *Hea.* 370. — ego me non ita perspicacem esse scio, *Hea.* 875.

Perspicio; perspexi his oculis, *He.* 363. — fidem in pecunia perspexeris, *Ph.* 60. — prius quam, animum perspexerit, *A.* 379. — perspexisse audaciam, *Eu.* 899.

Perstrepo; perstrepunt, ita ut sit, domini ubi absunt, *Eu.* 600.

Persuadeo; persuasit ille impurus, sat scio, *Ad.* 361. — persuasit nox, amor, vinum, adolescentia, *Ad.* 471. — persuasit homini,

Ph. 135. — facile persuadere, *Hea.* 363.

Pertendo; pertendes naviter, *Eu.* 51. — video, non licere, ut cape-

ram, hoc pertendere, *Hea.* 1055.

Pertento; vos ut pertentarem, *A.* 590.

Perterefacio; perterefacias Davum, *A.* 169.

Perterreo; perterrebo ascrilegum, *Eu.* 921.

Pertimesco; sed quid pertimui? *Ph.* 600.

Pertinacia; similis pertinacia est, *He.* 202. — quæ hæc est pertinacia? *He.* 496. — mea pertinacia esse dicat factum, haud tua modestia, *He.* 591.

Perturbatus; animo fere perturbato, *Hea.* 123.

Perturbo; ea nos perturbat, *Laches*, *He.* 633. — jam perturbavi omnia, *A.* 603. — perturbes hæc tua impudentia, *He.* 213.

Pervenio; aut unde in patrium monumentum pervenerit, *Eu.* 13. — sine me pervenire, quo volo, *Eu.* 124. — immo non potuit melius perveniri eo, *Ph.* 639.

Pervicax; adeon' me esse pervicacem censes, ut? *He.* 547. — pervicaci esse animo, *He.* 532.

Pervias, a, um; ædes perviæ, *Ad.* 916. — angiporum non pervium, *Ad.* 580.

Pervolveo; pervolvam in luto, *A.* 779.

Pervulgatus, a, um; via pervulgata patrum, *Hea.* 101.

Pes; neque pes, neque mens satis suum officium facit, *Eu.* 728. — nudus pes, *Ph.* 106. — nunquam huc tetulisse pedem, *A.* 810. — ubi illinc, spero, redieris, tamen hoc ages. *Sx.* Nusquam pedem, *Ad.* 228. — pedum visa est

via, Ph. 326. — ego me in pedes, quantum queo, Eu. 843. — non, quod aut pedes mudo est videre, Ad. 388. — me conjicerem protinus in pedes, Ph. 191. — manibus pedibusque obnixè omnia facturum, A. 161. — couari manibus, pedibus, A. 678. — lectulos in sole ilignis pedibus faciundus dedit, Ad. 587.

Pessimus, a, um; pessima (per convivium), Eu. 153. — Vide porro, *Malus*.

Pessulus; pessulus ostiū uhdo, Eu. 603. — anus foribus obdit pessulum, Hea. 278.

Pessundo; me, aut herum pessumdahunt, A. 208; Ph. 183.

Pessumus. Vid. *Pessimus*.

Pestis; sum, fateor, pestis, Ad. 190.

Peto; quod peto, et volo, ut, Hea. 129. — primam abs te hoc bona venia peto, si, Ph. 378. — quam ille qui petit, unde is sit thesaurus sibi, Eu. 12. — nunc quid petam attendite, He. 28. — hanc (epistulam) petam, Ph. 150. — petam hinc, unde a primo institui, Ph. 603. — aut nnde mihi auxilium petam? Ph. 728. — neque id putabit, pravum an rectum siet, quod petet, Hea. 485. — petito hasce (minas) a me decem, Ph. 663. — inventa est, quæ dotem petat, Ph. 646. — unde mihi peterem cibum, Hea. 980. — e flamma petere cibum, Eu. 491. — fac ut audeat tibi credere omnia, als te petere, Hea. 927. — causam dicere prius, unde petitur, aurum quare sit suum, Eu. 11.

Phædria; vereor ne illud gravius Phædria tulerit, neve, Eu. 81. — Phædriæ rivalis, Eu. 354. — Phædriæ meo fratri gaudeo amorem

esse omnem in tranquillo, Eu. 1236. — ubi numinshit Phædriam, tu Pamphilum continuo, Eu. 440. — ehem, tun' hic eras, mi Phædria? Eu. 86. — neque meo cordi esse quemquam cariorem hoc Phædria, Eu. 92, passim alibi.

Phædrus; Phædrum, aut Cliniam, dicebant, aut Niceratum, A. 86.

Phaleratus, a, um; phaleratis dictis ducas me, Ph. 499.

Phania, *Phanium*; cedo, quid reliquit Phania, consubrinus noster? He. 458. — munere vicinam Phanium, Hea. 169. — vuhis commendo Phanium, Ph. 219.

Phanocrates; filia Phanocrætes nostri, Hea. 1063.

Phasma; Menandri Phasma, Eu. 9.

Phidippus; suspectus Phidippo, He. 821. — eccum Phidippum aptume video. Te mihi injuriam facere arbitror, Phidippe, He. 246, 256, alibi.

Philosophus; philosophurum disciplinæ, Eu. 263. — ad Philosophos, A. 57.

Philotis; Philotis, salve multum. Dic mihi, Philotis, ubi te ublectasti tam diu? He. 82, 84.

Philotium; sed videon' ego Philotium? Te desiderium Atheuarum arbitror, Philotium, cepisse sæpe. Et tu beue vale, Philotium, He. 81, 89, 197.

Philtere; Hea. 662.

Philumena; matris vox visa est Philumena, He. 318. — jampridem audiui cepisse odium tui Philumenam, He. 219. — quo modum, Philumena mea, nunc te offendam affectam? He. 325, passim alibi.

Phormio; Phormin, homo confidens, Ph. 122. — dicat nū dare eam Phormioni nuptum, Ph. 719.

—Latini Phormionem nominant, Ph. 27. — hominem callidiores vidi neminem, quam Phormionem, Ph. 591, alibi possum.

Phrygia; Phrygiam ut uxorem meam una mecum videam liberam, Ad. 978. — mea Phrygiā, audisti, Hea. 731.

Phy; phyl domi habuit, unde disceret, Ad. 413.

Pictura; suspectans tabulam, ubi imerat pictura, En. 584.

Pictus; vid. *Pingo*.

Pie; neque me satis pie posse arbitror, Ad. 460.

Pietas; matris ferre injurias me pietas jubet, He. 301. — me pietas matris potius commodum auadet acqui, He. 481. — præmium positum pietati, He. 584. — ah, ne sævi tantopere. Si. O Chreme, pietatem gnati! A. 871. — pietatem colam, He. 447.

Piget; num facti piget? A. 879. — fratris me quidem pudet, pigetque, Ad. 393. — ne quid plus minime faxit, quod nos post pigeat, Geta, Ph. 553. — factum hic esse id non negat, neque se id pigere, Hea. 19.

Pignus; ager oppositus pignori, Ph. 660.

Pingo; inspectans tabulam quamdam pictam, Eu. 584.

Piræus; miror, quid ex Piræo abierit, En. 290. — heri aliquot adolescentuli coimus in Piræo, En. 539.

Piscator; concurrunt læti obviam coqui, factores, piscatores, En. 257.

Pisciculus; pisciculos ferre obolo, A. 370.

Piscis; pisces purga. Pisces ex sententia nactus sum, Ad. 377, 421.

Pistrilla; apud ipsum lacum est pistrilla, Ad. 586.

Pistrinum; te in pistrinum dedam, A. 199. — me in pistrinum dabit, A. 214. — in pistrinum recta proficiam via? A. 602. — hominem pistrino dignum, Hea. 530. — moleadum usque in pistrino, Ph. 249.

Pius, a, um; piam ingenium, He. 152.

Placabilis, e; te ipsum purgare ipsis coram, placabilis est, Ad. 610. — id nosmet ipsos indicare, placabilis est, Ph. 960.

Placeo; primo actu placeo, He. 39. — sic enim: si placeo, utere, Ph. 526. — places, Ph. 236. — atqui ipsis commentum placet, A. 225. — satin' id tibi placet? Eu. 850. — vide ut otiosus it, si Dis placet! Eu. 918. — hunc comedendum et deridendum vobis propino. Cu. Placet, Eu. 1086. — eam tandem hic ducit maximam, quam illis placet, Ad. 18. — tibi si istuc placet; profundat, Ad. 134. — vide, si satis placet, Ad. 240. — mihi quidem non placet, Ad. 338. — ille bonus vir nobis Psaltriam, si Dis placet, paravit, quicum vivat, Ad. 477. — valeas: habes illam, quæ placet, Ad. 625. — ceterum, placet tibi factum, Micio? Ad. 741. — placet: nunc mihi videre sapere, Ad. 853. — placet; pater lepidissime, Ad. 914. — non tibi illud factum minus placet, quam mihi, He. 647. — placet, non fieri hoc itidem ut in Comediis, He. 867. — placet: hem! istuc viri officium est, Ph. 138. — affines placent, Hea. 937. — qui vobis universis et populo placent, Ad. 19. — hæc fratri non placent, Ad. 59. — mihi quidem non placent, Ad. 380. — quum id mihi placebat, tum, A. 96. — placuit: respondi.

Placuit tum id mihi: sic cogitaham, A. 102, 109. — si tibi quid feci, aut facio, quod placeat, Simo, A. 41. — repperisti, tibi quod placeat? an noudum etiam? Hea. 596. — dum tibi sit, quod placeat, Ph. 341. — militi quæ placeant, Eu. 188. — populo ut placerent, quas fecisset Fabulas, A. 3. — illic haud licebat, uisi præfinito loqui, quæ illi placerent, He. 95. — magis placerent, quas fecisset Fabulas, Ph. 12. — si placuerit, facitote, Eu. 1066. — placere bonis, Eu. 1. — credo ei placere hoc, Eu. 520. — ut adolescentuli vohis placere studeant potius, quam sibi, Hea. 52. — jam hoc quoque negabis tibi placere? Hea. 350. — me facturum esse omnia: generum placere, Hea. 866. — si tibi placere potis est, Ph. 379. — quæ placita est conditio, datur, He. 241. — ubi sunt cogniti; placitæ sunt, He. 21.

Placide; placide ire, Ph. 866.

Placidus; clemens, placidus, Ad. 868. — tam placidum, quam ovem reddo, Ad. 536.

Placo; quum placo, advorsor sedulo, et deterreo, Ad. 145. — principium ad placandum, Hea. 1046. — fac illa ut placetur nobis, Ph. 783. — at vereor, ut placari possit, Ph. 914.

Plaga; plagæ crescunt, Ph. 780. — plagas pati, Eu. 244.

Plane, *Planissime*; in me plane Di potestatem suam omnem ostendere, Eu. 1031. — tu quidem illum plane prodis, Hea. 707. — te miror, qui alia tam plane scias, Hea. 898. — nunc hæc plane est pro nova, He. 5. — plane hic divinat: nam id est, He. 696. — nou tu huic habebas plane præseutem Deum? Ph. 345. — prodita filia

planissime, Hea. 639. — ad res-tim mihi res rediit planissime, Ph. 685. — planissime, Ph. 770.

Platea; buc advorterat in hanc nostram plateam, Eu. 344. — in hac habitasse platea, A. 798. — in platea offendero, Eu. 1063. — præterito hac recta platea sursum, Ad. 576. — ad sinistrum hac recta platea, Ad. 584. — video in ultima platea, Ph. 215.

Plaudo; plaudite! A. 983; Ad. 1002; He. 881. — vos valet, et plaudite! Eu. 1093; Hea. 1069; Ph. 1054.

Plautus; eam Commorientes Plautus fecit Fabulam, Eum Plautus locum reliquit integrum, Ad. 7, 9. — colacem esse Nævi et Plauti, Eu. 25. — Plautum accusant, A. 18.

Plebs; paulatim plehem primum facio meam, Ad. 902.

Plecto; plectar pendens, Ph. 220.

Plenus, a, um; plenus rimarum, Eu. 105. — præceptorum plenus, Ad. 413. — confugere domum vini plenum, He. 824. — favillæ plena, Ad. 850. — corpus succi plenum, Eu. 318. — quis me venustatis plenior? He. 849.

Plerique; quod plerique omnes faciunt adolescentuli, ut, A. 55. — sororem plerique esse credebant meam, Eu. 118. — ita plerique ingenio sumus omnes, Ph. 172. — dixi pleraque omnia, Hea. 830.

Plerumque; ipsum animum ægro-tum ad deterioiorem partem plerum-que applicat, A. 193. — hic sole-hamus fere plerumque eam opperi-ri, dum, Ph. 90.

Ploro; eam plorare, Ph. 8.

Plumbeus; quæ sunt dicta in stultum, caudex, plumbeus, Hea. 878.

Plures, *Pluru*; de illius peccatis

plura dicet, Hea. 33. — plura in re peccare, Ad. 125. — plura acerba ex amore, He. 821.

Plurimum; eequid nos amas de fidicina istac? Tu. Plurimum merito tuo, Eu. 458. — amare plurimum, Eu. 1091. — salvere Hegionem plurimum jubeo, Ad. 461. — fac quam plurimum illis relinquo, Ad. 817. — illis dum studeo ut quam plurimum facerem, Ad. 872. — domum ire pergam: ibi plurimum est, Ph. 195.

Plurimus, a, um; placere bonis quam plurimis, Eu. 2. — plurima salute Parmenonem impertit Gnatho, Eu. 270. — ex plurimis miseris reliquum malum, He. 570.

Plus; aut tu plus vides, manebo, A. 722, 740. — jam calesces plus satis, Eu. 80. — vigilabis lassus: hoc plus facies, Eu. 221. — ne plus iniquum possit, quam æquum, oratio, Hea. 27. — adhibet plus paulo, Hea. 220. — plus scis, quid facto opus est, Ad. 1001. — attulisti buc plus una sententia? He. 462. — plus, quam opus est scito, Ph. 583; et alibi passim.

Plurculus, a, um; pluscula suppellectile opus est, Ph. 664.

Pœna; tergo pœnas pendet, Hea. 728. — legibus daturum pœnas dices, Ph. 626.

Pœnitet; me, quantum hic operis fiat, pœnitet, Hea. 72. — non pœnitet me famæ, He. 776. — nostri nosmet pœnitet, Ph. 172. — pœnitet hac flagitii, Eu. 1012.

Pœta; Poeta, quum primum animum ad scribendum appulit, A. 1. — in his Poeta hic nomen proficitur suum, Eu. 3. — cur partes seni Poeta dederit, quæ sunt adolescentium. Malevolus vetus Poeta, Hea. 2, 22. — poeta sensit

scripturam suam observari, Ad. 2. — postquam Poeta vetus Poetam non potest retrahere ab studio. Vetus si Poeta non accessisset prior, Ph. 1, 14. — sed qui malevoli veteris Poetæ maledictus respondeat, A. 7. — peccatum imprudentia est Poetæ, Eu. 28. — poetæ industria, Ad. Prol. 25. — exclamat, furem, non Poetam, Eu. 23. — Poetam restitui in locum, He. 21. — Poeta vetus Poetam non potest retrahere ab studio. Voluntas vestra si ad Poetam accesserit, Ph. 1, 30. — ne cum Poeta scriptura evanesceret, He. 13.

Pol; sane pol illa temulenta est mulier, A. 229. — tum pol ego is essem vere, qui simulabar, Eu. 606. — at tu pol tibi istas posthac comprimito manus, Hea. 589. — pol haud paternum istuc dedisti, Ad. 451. — non mea opera, neque pol culpa evenit, He. 228. — pol me detinuit morbus, Ph. 573, et sexcenties alibi.

Pollen; plena fumî ac pollinis, Ad. 850.

Polliceor; nam pollicitus sum suscepturum, A. 402. — negabon' velle me, modo qui sum pollicitus, ducere? A. 615. — pollicitus sum: et servare in eo certum est fidem, He. 402. — donec tibi id, quod pollicitus sum, effecero, Ph. 589. — illi argentum es pollicitus, Hea. 329; Hea. 823. — quod es pollicita tute, ut serres, He. 787. — mihi pollicitus est gnatus. Nam gnatus quod pollicitus est, haud dubium est mihi, si nolit, quia, A. 528, 531. — decem minas, quas mihi dare pollicitus est, Hea. 724. — pollicita est ea, se concessuram ex ædibus, He. 679. — amici, quod polliciti sunt, da-

hant, Ph. 702. — atque istuc iusjurandum idem pollicere illis, He. 755. — aliud si scirem, sanctius quam iusjurandum, id pollicerer tibi, He. 751. — scis te mihi saepe pollicitum esse, Eu. 308. — pretium pollicens, A. 76. — modo non montes auri pollicens, Ph. 68.

Pollicitatio; hinc pollicitationes aufer, Ph. 856.

Pollicitor; sollicitando et pollicitando eorum animos lactas? A. 914. — ego te tuli pollicitantem, Ph. 520.

Pompa; tua pompa eo tradenda est, Hea. 739.

Pone (Adverh.); pone apprehendit pallio, Ph. 862.

Pono; verum, pone esse eum victum. His rebus sane pone, inquit, decem iniurias, Ph. 629, 666. — qui se in sui gremio positurn puerum diebat patris, Ad. 324. — si positum puerum ante aedes viderit, A. 775. — in medio omnibus palman esse positam, Ph. 18. — ut apud me praemium esse positum pietati scias, He. 584.

Popularis; amicus summus meus, et popularis Geta, Ph. 35. — o populares! ecquis me vivit hodie fortunatior? Eu. 1030. — obsecro! populares, ferte misero, atque innocenti auxilium! Ad. 156.

Populus; id populus curat, scilicet! A. 185. — populus studio stupidus, He. 4. — populus convolat, He. 40. — qui erit rumor populi, inquit, si id feceris? Ph. 910. — populo ut placerent, quas fecisset Fabulas, A. 3. — qui vobis universis et populo placent, Ad. 19. — in ore est omni populo, Ad. 94. — qui nuper fecit servo currenti in via decesse populum, Hea. 32.

Porro; dehinc ut quiescant, porro moneo, A. 22. — adeon' me ignavum putas? adeon' porro ingratum, ut? A. 278. — porro Eunu-chum dixti velle te, Eu. 167. — misit porro orare, ut venirem, serio, Eu. 528. — at porro recte spero, Hea. 159. — perge porro, tamen istuc ago, Hea. 347. — primus porro ohnuntio, Ad. 549. — cessatum usque adhuc est: nunc porro, Aeschine, expergiscere! Ad. 634. — hem! nova res orta est, porro ah hac quae me abstrahat. Quid restat, nisi porro ut flam miser? He. 298, 300. — dum ne rednam, turbent porro, quam velint. Te oro porro in hac re adiutor sis mihi, He. 634. — porro autem Geta ferietur alio munere, ubi hera pepererit: porro autem alio, ubi, Ph. 46, 48. — et quid spei porro est? Ego quod potui, porro, Ph. 474, 478. — enimvero si porro esse odiosi pergitis, Ph. 936. — quid nunc porro? Ph. 778; et alibi passim.

Porta; priusquam ad portam venias, Ad. 585. — perreptavi usque omne oppidum: ad portam: ad lacum: quo non? Ad. 719.

Porticus; nostin' porticum, apud macellum, hanc deorsum? In porticum rursus redi, Ad. 575, 581.

Portitor; epistolam ab eo allatam esse audivi modo, et ad portitores esse delatam, Ph. 150.

Porto; Di boni, boni quid porto! A. 339. — emtæ mulieres complures: et item hinc alia, quae porto Cyprum, Ad. 231. — porto hoc iurgium ad uxorem, He. 513. — quo portas puerum? A. 724. — cedo, quid portas, obsecro? Ph. 197. — portant quid rerum! Hea. 247. — peniculon' pugnare, qui istuc huc portas, cogitas? Eu. 776.

— nescio quid peccati portet hæc purgatio, Hea. 625. — aliquam fallaciam portare, A. 434.

Portus; modo isse dicitur ad portum, He. 77. — modo apud portum, Ph. 198. — percontatum iho ad portum, Ph. 462. — ego in portu navigo, A. 481.

Posco; mille nummum poscit. Cu. Et poscit quidem! Hea. 606. — Tanto ocyus te ut poscat, Hea. 868. — fac ut andeat tibi omnia poscere, Hea. 927. — et quidem iubebit posci, Hea. 775.

Possideo; regnumne, Æschine, hic tu possides? Ad. 176. — quæ illius fuerunt, possidet, A. 812. — atque hæc (bona) perinde sunt, ut illius animus, qui es possidet, Hes. 195. — de uxore, ita ut possedi, nihil mutat Chremes, A. 951. — si possiderem (regnum), ornatus esses ex tuis virtutibus, Ad. 177. — satius est hæc possidere Bacchidem, Hea. 971.

Possum; neque ridiculus esse, neque plagas pati possum, Eu. 245. — fac smabo. Cu. Non possum, inquam, Eu. 534. — interfici perpeti me possum, Eu. 551. — possumne ego hodie ex te exscalpere verum? Eu. 711. — ferre possum ineptias, et magnifica verba, Eu. 740. — non possum satis narrare, Eu. 1009. — hodie, apud me sis volo. Mx. Non possum, Hea. 163. — non possum: satis jam, satis pater datus fui, Hea. 439. — facile equidem facere possum, Hea. 547. — non possum pati, quin, Hes. 761. — quantum ego intelligere possum, Hea. 986. — non possum, pater, Hea. 1064. — id quoque possum ferre, Ad. 206. — sedulo moneo, quæ possum, Ad. 428. — non possum adversari meis, He. 271.

— si memorare velim, vere possum, He. 473. — non possum immutari. — quum hoc non possum, illud minus possem. Non possum adesse, Ph. 206, 208, 216. — idem ego istuc facere possum, Ph. 725. — ego nullo possum remedio me evolvere ex his turbis. Sed ulinam Getam invenire possum? Ph. 823, 826. — dabo equidem operam. Cu. Sed si id non potes. Nunc si quid potes aut tu, aut hic Byrrhæus, facite, A. 328, 334. — potes nunc, dum animus irritatus est, A. 599. — sublimem hunc intro rape, quantum potes, A. 863. — essem (rem) consilio regere non potes, Eu. 58. — nunc jam orna me; abduc, duc, quantum potes, Eu. 377. — tu, quantum potes, ahi, Ad. 351. — istam, quod potes, fac consolere, Ad. 513. — quid? jam uxorem? Mx. Jam, quantum potes, Ad. 704. — tan' prospicere, aut iudicare nostram in rem quod sit, potes? He. 549. — id, si potes, verbo expedi, Ph. 197. — servare hunc potes. Vide, si quid opis potes afferre huic, Ph. 538, 552. — quantum potes, me certiore fac, Ph. 673. — nemini oltrudi potest, A. 250. — quoniam non potest id fieri, quod vis, id velis, quod possit, A. 306. — non potest. Pa. Qui non potest? A. 955, 956. — potest taceri hoc, Eu. 108. — diu celari non potest, Eu. 295. — non potest sine malo fateri, Eu. 712. — comprehendi jube, quantum potest, Eu. 835. — velle quod non potest contingere, Hea. 324. — sine magno intertrimento non potest haberi, Hea. 448. — at sic opinor: non potest: immo optime, Hea. 677. — nulla mihi res posthac potest jam inter-

venire tanta, Hea. 679. — in illum nihil potest, Hea. 879. — emergi non potest. Pejore res loco non potest esse. Pro virgine dari nuptum non potest, Ad. 303, 345, 347. — illum potest ad nequitiam abducere, Ad. 258. — non potest fieri. Sr. Potest, Ad. 532. — non, hercle, hic quidem durare quisquam, si sic fit, potest, Ad. 556. — quæ, quantum potest, aliquo abjicienda est. Ipsa si cupiat, Sallus, servare prorsus non potest hanc familiam, Ad. 745, 766. — hanc in horto maceriam inbe dirui, quantum potest, Ad. 913. — parere jam diu hæc per annos non potest, Ad. 935. — non dici potest, quam cupida eram huc redeundi, He. 90. — an quidquam pro iatis factis dignum te dici potest? De te quidem, satis scio, peccando detrimenti nihil fieri potest, He. 209, 234. — sed si fieri id non potest, quia sentiant, dicam abortum esse, He. 397. — non hercle verhis, Parmeno, dici potest tantum, quam, He. 416. — neque alio pacto componi potest inter eas gratia, He. 479. — esse inter nos, si fieri potest, affinitatem perpetuam volo, He. 635. — non potest retrahere ab studio, Ph. 1. — nam non potest celari nostra diutius jam audacia. Nunc ipsa est opus ea: aut, si quid potest, meliore, et callidior, Ph. 182, 227. — non, non sic futurum est: non potest, Ph. 303. — unde aliquid abradi potest. Non potest satis pro merito ab illo tibi referri gratia, Ph. 333, 337. — cujus de stultitia dici, ut dignum est, non potest, Ph. 402. — abduci non potest. Dr. Qui, non potest? Ph. 798. — quantum potest, nunc con-

venindus Phormio est, Ph. 895. — quando jam accusando fieri insectum non potest, ignosce, Ph. 1033. — cur mihi id non dixti? Par. Quia non poteram una omnia, He. 322. — alio pacto haud poterat fieri, A. 794. — scite poterat fieri, Hea. 785. — ipsa poterat conqueri, He. 375. — qui potui melius, qui hodie usque os præbui? Ad. 216. — præcepi semper, quæ potui, omnia, Ad. 968. — meum non potui tutari locum, He. 42. — ego quod potui, porro, Ph. 478. — ut potui, nuptum virginem locavi huic adolescenti, Ph. 751. — qui istuc facere Eunuchus potuit? Eu. 657. — potuit cogitare commode, Hea. 14. — tum, quam gratum mihi esse potuit, nolui. Hinc sciri potuit, aut nusquam alibi, Hea. 262, 279. — nunc illa oppignerare filiam meam, me invito, potuit? Hea. 795. — e re nata melius fieri haud potuit, quam, Ad. 296. — non potuit melius, Ad. 570. — non potuit cogitata proloqui, Ph. 283. — immo non potuit melius pervenire eo, Ph. 639. — quo pacto id potuit? Ph. 817. — olim quum honeste potuit, Ph. 911. — invenire miseræ nunquam potuimus, Ph. 746. — facile potuerat quiesci, A. 693. — neque per ætatem etiam potuerat, Eu. 103. — nullos ego Chremetis pacto affinitatem effugere potero? A. 247. — hanc vis amittere? ut potero, feram, A. 900. — nam quod potero, adjutabo senem, Hea. 416. — ego quod potero, enitar sedulo, Hea. 1040. — non potero hoc ferre, He. 133. — quod potero, faciam, He. 447. — quod potero, et quæ voles, faciamque et dicam, Ph. 1049. — ad me venias,

sic quid poteris, A. 714. — atque ubi pati non poteris, Eu. 52. — munus nostrum oruato verbis, quod poteris : et istum amulum, quod poteris, ab ea pellito, Eu. 214, 215. — tu rem perire, et ipsum, non poteris pati, Hea. 486. — horunc amore distrahi poteris pati? Ph. 517. — si poterit fieri, ut ne pater per me stetisse credat : sed si id non poterit, id faciam, in proclivi quod est, A. 701, 702. — si id non poterit, ad me adducito, Eu. 503. — ubi primum poterit, se illuc subducet, Eu. 628. — poterit a facundia, Hea. 13. — qui ille poterit esse in tuto? Hea. 708. — poterimus nostro modo ulcisci, Ph. 961. — vos jam judicare poteritis, Eu. 29. — proin tu fac, apud te ut sis. Pa. Modo ut possim, Dave, A. 410. — merito possim cogere, A. 532. — ut liquido (jursurandum dare) possim, A. 731. — possim in hac re medicari mihi? A. 946. — quo pacto possim potiri, Eu. 613. — non possim suis tradere, Eu. 868. — magnifice tractare possim, Hea. 557. — quid ego possiem blande dicere, Ad. 881. — uti possim causa hac integrâ, Hea. 80. — si facere possim ullo modo, Hea. 266. — videndum est, ne minus propter iram hanc impetrem, quam possiem. Qualis sim amicus, aut quid possiem, potius quam inimicus, periculum facias, Hea. 729, 766. — si quidem hercle possis, nihil prius, neque fortius, Eu. 50. — utinam tam aliquid invenire facile possis, quam hoc peribit! Eu. 210. — quod cavere possis, atutulum admittere est, Eo. 760. — nunquam sufferre jussumus queat, nedum tu possis, Hea. 454. — sæpe ot possis dicere, Ad. 817.

— animum possis flectere, Hea. 608, — ut tacere possis, Ph. 59. — ut possis cum illa, Ph. 793. — quas paulo mederi possis, Ph. 821. — quid est, quod tibi mea ars efficere hoc possit amplius? A. 31. — quoniam non potest id fieri, quod vis, id velis, quod possit, A. 307. — quasi quidquam in hunc jam gravius dici possiet, A. 876. — quo ille abire ignavus possit longius, Eu. 662. — quid? quid venire in mentem nunc possit mihi? Eu. 909. — amoris suppeditare possit, Eu. 1075. — ne plus iniquum possit, quam æquum, oratio. In utramque partem ingenium quid possit meum, Hea. 27, 47. — ut nunquam ulla amoris vestro incidere possit calamitas, Hea. 395. — nihil tam difficile est, quia querendo investigari possiet, Hea. 675. — noluit iterum referre, ut iterum possit vendere, Hea. 7. — nec, qua via sententia ejus possit mutari, scio, Hea. 569. — si ullo modo est ut possit, quod spero fore, Hea. 724. — an quisquam iudex est, qui possit noscere tua justa? Ph. 279. — nihil est, quin male narrando possit depravari, Ph. 696. — modo ut hoc consilio possiet discedi, ut istam ducat, Ph. 772. — at vereor, ut placari possit, Ph. 964. — quidvis possem perpeti, Eu. 177. — nullo modo introire possent, Eu. 841. — possem persentiscere, Hea. 917. — quin quidquid possem, mallet aofere potius in præsentia, Ad. 223. — firmare meam apud vos possem fidem, Hea. 750. — illud minus possem, Ph. 208. — qui scire posses, aut iogenium noscere, A. 53. — neque ut hæc posses perdere, Hea. 966. — nam hercle nemo posset, Eu. 487. — equis eam posset uo-

scere? Eu. 523. — meretricum ingenia et mores posset noscere, Eu. 931. — huc revorti posset iterum, Ad. 527. — ut quivis facile posset credere, He. 12. — ut huc ille viva posset animum inducere uxorem habere. Ut colloqui mecum una posset, He. 99, 131. — sumtus vestros otiumque ut nostra res posset pati, He. 225. — ut celari posset, He. 374. — ne ulla merito contumelia fieri a vobis posset, He. 471. — si is posset ab ea scire derepente avellere. Qui posset post nosci, qui siet, He. 554, 573. — quomodo hanc amans habere posset sine dote? Ph. 755. — nihil tibi posset auxiliari, Ad. 274. — qui tam facile potueris persuadere illi, Hea. 362. — quomodo tam ineptum quidquam tibi in mentem venire potuerit, Hea. 1007. — ut neque spectari, neque cognosci potuerit, He. 3. — illa se abstinere ut potnerit? He. 139. — nullum invenire Prologum potuisset, Ph. 15. — quod, si hic potuisset nunc exorari, Ph. 534. — scias posse habere jam ipsum suavitatem modum, A. 95. — posse avelli. Tibi ita hoc videtur: at ego non posse arbitror, A. 554, 564. — non posse jam ad salutem converti hoc malum, A. 674. — ferre (desiderium) non posse, Eu. 54. — arbitror id fieri posse maxime, Eu. 173. — censen, posse me obfirmare et perpeti? Eu. 217. — e flamma petere cibum posse, Eu. 491. — audieram eos nihil potesse, Eu. 666. — sine sanguine hoc fieri non posse, Eu. 778. — operam posse dare, Hea. 501. — posse fallere, Hea. 671. — non posse auxiliari? Hea. 924. — neque satis posse arbitror, Ad. 460. — spe-

rasse, eas tolerare posse nuptias: sed quam deccerim me non posse diutius habere. Non posse se mecum esse, abituram denique, He. 147, 148, 156. — non posse perdurare, He. 269. — quod constitui me hodie conventuram cum, non posse, He. 438. — negabas nuptam posse filiam tuam te pati cum eo, He. 538. — censen te posse reperire ullam mulierem, quæ? Te propter tuam matrem non posse habere hanc uxorem domi, He. 662, 678. — communia esse hæc: fieri posse, Ph. 245. — mihi non videtur, quod sit factum legibus, rescindi posse, Ph. 456. — posse illam extrudi, Ph. 691. — celare posse uxorem, Ph. 358. — ullum verbum potuisse proloqui, A. 256. — potuisse expellere, Hea. 261. — potuisse omnia intelligere, Ph. 874.

Post (Præpos.); post principia, Eu. 780. — post hæc, Ad. 319. — post factam injuriam, He. 742.

Post (Adverb.); nunc primum fac. isthæc ut lavet: post deinde, quod jussi, A. 484. — quæ proferentur post, Eu. 18. — post istuc veniam, Hea. 274. — alieniore ætate, post faceret tamen, Ad. 111. — diebus sane pauculis post, Pamphilus me solum seducit foras, He. 144. — ne quid plus minusve faxit, quod non post pigeat, Geta, Ph. 553; et alibi passim.

Postea; quid tum postea? Eu. 370, 637, 792; Ad. 653; He. 551. — hunc pro mercho postea comprehendere intus, Eu. 991. — quid postea? Ad. 531, 933. — postea est ad hanc manum sacellum, Ad. 577. — ehol nonne hæc justa tibi videntur postea? Ad. 664. — si

eum illo habuerit rem postea, He. 718.

Posterior, Posterius; non posteriores (partes) feram, Ad. 884. — ne tu hoc mihi posterius dicss, A. 510. — ipse scutiet posterius, Ad. 141. — tu quod posterius purges, Ad. 163.

Posthabeo; omnes posthahui mihi res, Ph. 907.

Posthac; posthac quas faciet de integro Comœdias, A. 16. — huuc tu in aedes cogitas recipere posthac? Eu. 897. — usm nescias, ejns sit potestas, posthac, an nunquam tili, Hea. 346. — jam si verbum unum posthac, Ad. 136. — mihi que ut discere novas expediat, posthac pretio emtas meo, He. 57. — ceterum posthac, si quidquam, nihil precor, Ph. 142; et alibi passim.

Postilla; postilla nunc primum audio, A. 938. — tute scis, postilla quam intimum haheam te, Eu. 127. — ea coacts ingratiis postilla cœpit victum volgo querere, Hea. 447. — postilla jam, ut lubet, ludas licet, Ph. 337. — postilla, moustra evenerunt mihi! Ph. 704. — neque postilla unquam attigit, Ph. 1017.

Postmodum; postmodum rescisces, He. 208.

Postputo; qui omnia sibi postputavit esse prae meo commodo, Ad. 263. — quum te postputasse omnes res prae parente inteligo, He. 483.

Postquam; ego postquam te emi, a parvulo ut semper tibi apud me justa fuerit servitus. Nam is postquam excessit ex ephēbis. Primum hæc pudice vitam agebat: sed postquam amans accessit, pretium pollicens, A. 35, 51, 76. — quam unc scuturi sumus Meuandri Eu-

nuchum, postquam Ædiles emerunt, Eu. 20. — animum non advorti primum: sed postquam aspexi, illico cognovi, Hea. 656. — postquam Poeta seussit, Ad. 1. — at postquam id evenit, cedo, Ad. 692. — postquam pater instat. Postquam videt paratis (nuptiis) ibi demum ita egre tulit, ut. Postquam huuc alienum ab sese videt. Postquam et ipse se, et illam, et hanc cognovit scitis. Postquam par ingenium usctus est. Postquam accessunt sapientius, He. 120, 126, 158, 161, 170, 187. — postquam non potest retrahere ab studio, Ph. 1. — postquam ad judices ventum est, Ph. 280. — postquam sentio molliorier, Ph. 631; et centies alibi.

Postremo; postremo id mihi da negoti, A. 522. — meus fac sis postremo animus, Eu. 196. — postremo imperavi egomet mihi omnia assentari, Eu. 252. — postremo, ecqua inde parva perisset soror? Eu. 521. — postremo, adeo res rediit, Hea. 123. — postremo etiam, si voles, desponsam quoque esse dicito, Hea. 866. — postremo alii clanculum patres quæ faciunt, Ad. 52. — Postremo, aut desine, aut cedo. Postremo, nuper, credo, jam omnium tredebis, Ad. 124, 151. — postremo, quando ego conscis mihi sum, Ad. 349. — postremo, tanquam in speculum, in patinas, Demea, inspicere jubeo, Ad. 429. — postremo non negabit, Ad. 485. — postremo non meum illud verbum facio, Ad. 936. — postremo hic adjutor fuit. Postremo a me argenteum sumito, Ad. 972, 982. — postremo inter se transigant ipsi, He. 511. — postremo jam nos fabula sumus, He. 620. — postremo, si nullo alio

pacto, favore, Ph. 301. — postremo tecum nihil rei nobis est, Ph. 421.

Postremum; si id facis, hodie postremum me vides, A. 323.

Postremus, a, um; postrema oratio, Ph. 648.

Postridie; venit Chremes postridie ad me, A. 144. — postridie ad annum pergit, Ph. 112.

Postulatio; neque lites ullæ inter eas, postulatio nunquam, He. 180.

Postulo; postulo, sive æquum est, te oro, A. 190. — quod postulo, impetro cum gratia, A. 423. — ita postulo, ut fiat, A. 551. — abs te postulo, atque oro, nt, A. 825. — postulo nt mihi tua domus pateat, Eu. 1058. — a meis me amari, magis pendi postulo, Ad. 883. — num iniquum postulo? Ph. 411. — etiam nunc me ducere istis dictis postulas? A. 646. — hic dies alios mores postulat, A. 189. — æquum postulat, A. 903. — non sibi soli postulat vivere, Eu. 480. — ob malefacta hæc tantidem emtam postulat sibi tradier. Siqui jus postulat, Ad. 201, 202. — cedo, quid postulat? dic, Ph. 631. — nec postulabat nunc quisquam uxorem dare, A. 659. — neque postulem abs te, nisi ipsa res moneat, A. 552. — posse postulem me fallere, Hea. 671. — ego stultior, meis dictis parere hanc qui postulem, He. 564. — incerta hæc si tu postules ratione certa facere, Eu. 61. — me tacere de re tanta postules, Hea. 1013. — vide, quid postulet, Hea. 872. — per oppressionem ut hanc mihi eripere postulet? Ad. 239. — postulare gratiæ apponi sibi, A. 332.

Potens; quis is est tam potens cum tanto manere hoc? Eu. 353.

— minus potens quam tu; minus notus, Eu. 759. — quam estis maxime potentes, Ad. 504. — mea est potens, procax, magnifica, Hea. 227.

Potestas; liberius vivendi potestas, A. 52. — potestas summa servandi datur, A. 542. — nescias, ejus sit potestas, posthac, an nunquam tibi, Hea. 346. — quasi non es potestas sit tua, ut, Hea. 720. — potestas condecorandi ludus, He. 45. — hodie mihi potestas haud data est, He. 815. — potestas consulendi quid velis, Ph. 174. — in me plane Di potestatem suam omnem ostendere, Eu. 1031. — date potestatem mihi statariam agere ut liceat per silentium, Hea. 35. — qui potestatem habeam tante astutiae, Hea. 710. — sit uterque tibi potestatem ejus habendæ se dare, Ph. 879. — nunc video in illarum potestate esse te, He. 250.

Potior (Adject.); ut potior sit, qui prior ad dandum est, Ph. 532.

Potior (Verb.); ille alter sine labore patria potitur commoda. Miserram omnem ego capio: hic potitur gaudia, Ad. 875, 880. — mea nihil refert, dum potiar modo. Obsecro hercle, Parmeno, fac ut potiar, Eu. 320, 362. — abduxi mulierem: curavi, propria ea Phædræ ut potiretur, Ph. 825. — non potitus essem, Ph. 159. — quo pacto porro possim potiri, Eu. 614. — vis amare: vis potiri: vis, quod des illi, effici: tuum esse in potiundo periculum non vis, Hea. 322, 323.

Potis, Pote; potin' es mihi verum dicere? A. 438. — potin' est hic tacere? Eu. 101. — sectari jussi, si potis est, Eu. 263. — neque ferri potis es, Hea. 321. — si potis est reperiri, Hea. 659. — ita fiat! et

istoc, si quid potis est, rectius. Si quid rogabit, nusquam tu me: audistin? *Sr. Potin' ut desinas?* Ad. 523, 541. — si fieri potis est, ut ne qua exeat, Ad. 395. — nunc si potis est, Pamphile, maxime volo, He. 395. — si tibi placere potis est, mihi ut respondeas, Ph. 369. — nihil pote supra, Ad. 265.

Potissimum; quem ad cenam vocabo potissimum, A. 455. — quem ego mihi potissimum optem nunc dari? A. 984. — quod ad illum attinet potissimum, Ad. 297. — obitu dubites, quid sumas potissimum, Ph. 343.

Potius; inveniet inopem potius, quam te corrumpi sinat, A. 397. — rem potius ipsam die, ac mitte male loqui, A. 875. — an potius ita me comparem, non perpeti meretricum contumelias? Eu. 47. — potius quam te inimicum habeam, Eu. 174, 176. — ut adolescentuli vobis placere studeant potius, quam sibi, Hea. 52. — olim potius, quam paterere filiom commeari ad mulierculam. Quid faciam? Cu. Quidvis potius, quam quod cogitas, Hea. 443, 469. — potius quam, ubi te expectatum eiecisset foras, Ad. 110. — verum in istam partem potius peccato tamen, Ad. 175. — ut in otio esset potius, quam in negotio, He. 26. — quod si scissem, illa hic maneret potius, tu hinc isse foras, He. 222. — verumtamen potius, quam lites secter, Ph. 408. — in nervum potius ibit, Ph. 695.

Poto; cur amat? cur potat? Ad. 62. — opuscat? potat? olet uguenta? de meo, Ad. 118. — cur unne spnd te potat? Ad. 803. — rogas? potasi, scelus! Ad. 778. — ubi potetis vos? Ad. 588. — te co-

gitat potare, Ad. 33. — noo est est flagitium adolescentulum portare, Ad. 103. — otium ad potandum ut habeam, Ph. 831. — num potatnrus est apud me, Ph. 836.

Potus, a, um; adoleseens plus potus, He. 139.

Præ; i præ; sequar, A. 171; Eu. 907. — vide, quam ioiquus sis præ studio, dom efficias id, quod cupis, A. 827. — hic ego illum contemsi præ meo, Eu. 239. — præ gaudio, ita me Di ament, mihi sim, neseio, Hea. 308. — sibi præ strenue, ac spero fores, Ad. 168. — huic aliquid paululum præ manu dederis, Ad. 985. — quum te postulas omnes res præ pareute intelligo, He. 483. — tu, Geta, abi præ, Ph. 776; et alibi passim.

Præbeo; servum haud illiberalem præbes te, Ad. 890. — ea qui præbet, non tu hunc habes plane præsentem Denm? Ph. 345. — præbent exigue sumtum, Hea. 85. — bodie nsque os præbui? Ad. 216. — Phormio strennum homioem præbuit, Ph. 476. — ah, non possum satis narrare quos ludos præbueris iotus, Eu. 1009. — quod opus sit, benigne præbeatur, He. 769.

Præcaveo; præcave sibi, A. 626.

Præcepi; præcipitem me in pistrinum dabit, A. 214. — quo nunc me præcipitem darem, A. 608. — post hæc præcipitem darem, Ad. 319. — auctores fuere, ut præcipitem hanc daret, Ph. 624.

Præceptum; præceptorum pleuus, Ad. 413.

Præcido; omnes causas præcidam, He. 598.

Præcipio; hæc ego præcipio tibi, Hea. 569. — conservis ad eundem istunc præcipio modum, Ad. 425. — bene præcepi semper, quæ po-

tui, omnia, Ad. 968. — si quid bene præcipias, Ad. 435.

Præcipito; hæc te præcipitato, Ad. 577.

Præcipuus, a, um; unam rem habere præcipuam, Ad. 259.

Præcurro; propere præcurrenit, He. 371.

Prædico, are; duras fratris partes prædicæ, Eu. 354. — siquidem tu istæc vera prædicas, Eu. 827. — quid ego audio? actum est, siquidem hæc vera prædicat, A. 466. — vera hæc prædicat, He. 111. — ita prædicant. Si. Ita prædicant? o ingentem confidentiam! A. 877, 878. — quid ego ejus tibi nunc faciem prædicem, aut landem? Eu. 565. — utrum taceamus, an prædicem? Eu. 730. — ne se ejectum prædicet, Ph. 724.

Prædica, ere; hoc primum in hac re prædico tibi, A. 46. — credo: et id facturæ, Davos dudum prædixit mihi, A. 842. — hem, prædiceres, A. 795. — neque tu hoc dicas, tibi non prædictum, A. 205.

Præditus; qui gnatum haberem tali ingenio præditum, A. 98.

Prædium; fructum, quem Lemni uxoris reddunt prædiis, Ph. 679. — ex his prædiis talenta argenti biua statim capiebat, Ph. 788.

Prædo; e prædonibus audisse, Eu. 114.

Præfacio; Chæream ei rei præfacimus, Eu. 541. — elephantis quem Indicis præfecerat, Eu. 413.

Præfinitus, a, um; præfinito (sermone) loqui, He. 94.

Prægnans; abducta fuerat prægnans filia, neque fuisse prægnantem scivi, He. 640, 641.

Præmium; hic nunc præmium est, qui recte prava faciunt, Ph. 770. — hoc quodvis præmium a me

optato, Eu. 1056. — præmium positum pietati, He. 584.

Præmonstrator; meus præmonstrator Chremes, Hea. 876.

Prænarratio; rem prænarrasse, Eu. 981.

Præopto; puerum præoptares perire, He. 532.

Præpeditio; gaudio præpediti nimio, Hea. 506.

Præpono; nunquam præponens se illis, A. 65. — sit ac iri præpositum tibi apud me, En. 139. — narravit quo pacto me habueris præpositam amori tuo, He. 583.

Præripio; nunc times, ne illum talem præripiat tibi, Eu. 161.

Præstigio; nescio quid animus præstigit mali, Hea. 236.

Præscio; præscisse ante? A. 239.

Præscribo; tute ipse his rebus finem præscripti, pater, A. 151.

Præsens; eum milite isto præsens, absens ut siea, Eu. 192. — præsens, absensque idem erit, Ad. 73. — non, quia ades præsens, dico hoc, Ad. 394. — quum hanc sibi videbit præsens præsentem eripi, Ad. 672. — præsens promoveo parum, He. 703. — non tu hunc habens plane præsentem Deum? Ph. 345. — fac animo hæc præsentem dicas, Eu. 768. — mihi tua domus, te præsentem, absente, pateat, Eu. 1058. — nam eogis ea, quæ nolo, ut præsentem hoc loquar. Id ego hoc præsentem tibi volebam dicere, He. 674, 712. — animo præsentem ut sis, Ph. 956. — pudet dicere, hac præsentem, verbum fuerat, Hea. 1043. — præsens quod fuerat malum, Ph. 780.

Præsentia; ea prohibet facere tua præsentis, Hea. 573. — ne mea præsentia obstat, He. 587. — suavia in præsentis quæ essent, Hea.

964. — auferre in præsencia, Ad. 223. — sprevisse in præsencia, He. 24. — ne in præsencia hæc hinc abest, Ph. 778.

Præsensio; ibi me adesse neuter præsenserat, A. 841.

Præsertim; præsertim quum se servum fateatur tuum, Eu. 862. — ædepol commissatorem haud saue eummodum, præsertim Ctesiphoni, Ad. 788. — præsertim in es re quum sit mihi adjutrix sucrus, He. 705. — præsertim ut nunc sunt mores, Ph. 55.

Præsidium; stultitiam præsidium, Hea. 646, 969. — præsidium conectuti, He. 119. — meo præsidio atque hospitis, A. 845.

Præstabilis; quanto fuerat præstabilis, He. 284.

Præstituo; dies præstituta, Ph. 523.

Præsto (Adverb.); ipsum adeo præsto video eum Davu, A. 416. — sed ubi est frater? Cu. Præstu adest, Eu. 1049. — jamdudum dum præstu apud me esse aiunt, Hea. 170. — si quis me queret rufus. Da. Præstu est; desine, Ph. 51. — quum ille est, hic præsto est, Ph. 267. — præsto est, Ph. 561.

Præsto (Verb.); homini homi quid præstat! Eu. 232. — hic adjutor meus, hoc mihi præstat, Hea. 877. — hein, vir viro quid præstat! Ph. 789.

Præstolor; quem præstulare, Parmeno, hic ante ustium? Quem præstolare? Eu. 974, 976.

Præter; huiusmodi nihil egregie præter cetera studebat. Quia tum mihi lamentari præter ceteras visa est; et quia erat forma præter ceteras honesta et liberali, A. 58, 121, 122. — præter ætatem facere,

et præter quam res adhartatur, He. 59, 60. — durus præter æquumque et bonum, Ad. 64. — labori haud parcens præter æquum atque ætatem meum, He. 226. — ita fugias, ne præter easam, quod aiunt, Ph. 767.

Præterea; primum quod soror est dieta: præterea ut suis restitutam, ac reddam, Eu. 146. — tum præterea talem, nisi tu, nulla pareret filium, Hea. 1024. — præterea autem te aiunt proficisci Cyprum. Præterea colaphis tuher est tutum caput, Ad. 247, 268. — si tum nunc dederis, nunc præterea horam ut oppertus sis. Tum præterea horum amorem distrahi poteris pati? Ph. 513, 517.

Prætereo; villam prætereo sciens, Eu. 641. — dum hæc putat, præteritum imprudens villam, Eu. 631. — præterit tempus, Eu. 542. — jam ea (dies) præterit? Ph. 524. — nam tua præterierat jam ad ducendum ætas, Ph. 423. — præterito hæc recta platea sursum, Ad. 576. — sine, hiduum hoc prætereant, Eu. 283. — an temere quidquam Parmenonem prætereant, quod factu usus sit? He. 879. — ubi eas (ædes) præterieris, Ad. 583. — nescis quid mali præterieris, He. 419. — præteriens modum mihi apud forum, A. 253. — præteritus negligentia locus, Ad. 14.

Prætermitto; do, prætermitto, Ad. 51. — nihil prætermittit: consuefacio, Ad. 415. — nihil prætermisum est, Eu. 1093.

Præterquam; verbum si mihi unum, præterquam quod te rogo, faxis, cave, A. 755. — præterquam quas ipse amor molestias habet, addas, Eu. 77. — præterquam, tui carendum quod erat, Hea. 400.

Præut; præut hujus rabies quæ dabit, Eu. 300.

Prandium; prandium corrumpitur, Ad. 590.

Prave; ne prave iusistas, He. 484. — hoc mihi videtur factum prave, He. 646.

Pravitas; quæ ista est pravitas? Hea. 975.

Pravus, *a*, *um*; facilitas prava, Ad. 392. — neque id putabit, pravum au rectum siet, Hea. 485. — etsi hoc mihi pravum, videtur, Ad. 948. — quom multa prava fiunt! Hea. 839. — qui recta prava faciunt, Ph. 770.

Precario; hanc tu mihi vel vi, vel precario fac tradas, Eu. 319.

Precator; nec precatorem paratis. Ad Meudemum hinc pergam: eum mihi precatorem paro, Hea. 978, 1004. — Ad precatorem adeam, Ph. 140.

Preci; nihil est preci loci relictum, A. 603. — nullus locus relinquitur preci? Ph. 546. — perfice hoc precibus, Eu. 1054. — precibus molliri, Ph. 497. — venias nunc precibus lsum peccatum tuum? Ph. 972.

Precor; ceterum posthac, nihil precor, Ph. 142.

Prehendo; tuus pater modo meprehendit, A. 354. — pro mæcho preheudi, Eu. 988. — Syrus estprehendendus, Hea. 509.

Prendo; preudo hominem solum, Ph. 619.

Pretium; audire eorum est operæ pretium audaciam, A. 217. — videtur esse quantivis pretii, A. 858. — neque repeto quidquam abs te pretii, Eu. 748. — agrum pretii majoris nemo habet, Hea. 64. — hominem maximi pretii te esse judicavi, Ad. 896. — opera parvi

pretii, He. 800. — quod habui summum pretium, persolvi tibi. Amani pretium pollicens, A. 39, 76. — ergo pretium oh stultitiam fero, A. 612. — pretium sperans, Eu. 133. — si unquam avare pretium statui arti meæ, Hea. 48; He. 49. — cui nihil jam præter pretium dulce est, Hea. 234. — conscia mihi sum, neque pretium, neque rem ullam intercessisse, Ad. 350. — perfice hoc precibus, Eu. 1054. — spem pretio non emo, Ad. 220. — si non pretio, at gratiis, Ad. 748. — discere novas pretio emtas meo, He. 58. — quam minimo pretio suam voluptatem expleat, He. 69.

Pridem; quam pridem pater mihi et mater mortui essent, Eu. 517. — hoc ego mali non pridem inveni, Hea. 229. — jam pridem equidem audivi, He. 219. — erat ei de rationeula jam pridem spud me reliquum paucillulum nummorum, Ph. 37.

Primarius, *a*, *um*; femina primaris, Ph. 970.

Primo; primo processit parum, A. 672. — primo callidum credidi hominem, Eu. 1010. — cui decuit primo, non dare, Hea. 967. — ille primo se negare. Primo dies complusculos bene conveniebat sane inter eas, He. 120, 177. — neque ei crederem primo, He. 713. — cepti adversari primo. Noster mali nihil quidquam primo, Ph. 75, 80.

Primum; modo dolores, mea tu, occipiunt primum, Ad. 290. — paulatim plebem primum facio meam, Ad. 902.

Primum (Adverb.); Poeta, quum primum animum ad scribendum appulit, A. 1. — repudior quod consilium primum intenderam, A.

735. — dic mihi hoc primum, potius est hic tacere? Primum quod soror est dicta: præterea ut suis restituam, Eu. 101, 146. — primum ex me ut sciat, sibi filium rediase. Primum; olim potius, quam paterere filium commicare ad muliereculam. Primum, jam ancillas secum adduxit plus decem, Hea. 411, 443. — seni suam primum extinguerem ipsi; tum autem. Capite primum (Nos *prosum*. Ed.) in terram statuerem, ut. Jam primum, illum alieno animo a nobis esse, res ipsa indicat. Primum iudotata est: tum præterea, Ad. 315, 317, 339, 346. — primum, hanc ubi dixi causam: hanc postquam. Meretricem hanc primum adendandam censeo, He. 677, 716. — adolescens, primum abs te hoc bona venia peto, si, Ph. 378. — vin' primum hodie facere, quod ego gaudeam? Ph. 1051; et sæpius alibi.

Primus, a, um; sum apud te primus, Eu. 90. — ego adeo hanc primus inveni viam, Eu. 247. — ut hanc lætitiā nec opiuanti primus ei objicerem domi, Hea. 186. — primus sentio mala nostra: primus rescisco omnia: primus porro obuuntio, Ad. 548, 549. — primus esses, memoriter progeniem vestram profereus, Ph. 394. — nec satis digna, cui committas primo partu mulierem, A. 230. — rus cum primo lucro ibo, Ad. 845. — primo actu placeo, He. 39. — senes qui primi venient, ii partem aperient, Ad. 23. — est genus hominum, qui esse primos se omnium rerum voluit, nec sunt, Eu. 248. — prima coitio, Ph. 379. — primam (formam) dicēs, scio, si videris, Eu. 567. — tuo nepoti, huius filio, hodie primam mammam dedit hæc.

Dæ. Hercle vero serio, si quidem primam dedit, Ad. 980, 981. — in prima Fabula, Ad. 9. — nocte prima, He. 136. — arbitror, fratrem homini nemini esse primarum artium magis principem, Ad. 260. — primas qui partesaget, Ph. 28. — quod ego primum puto, Eu. 1080. — quod rerum omnium est primum, Hea. 365. — nunc hoc primum est, Ad. 635. — petam hinc, unde a primo institui, Ph. 603. — a primo homo insanibat, Ph. 641. — suavia in præsentia quæ essent, prima habere, Hea. 965. — et quæ tibi putaris prima, in experiundo repudies, Ad. 862. — audieras? Gæ. Sæpe; et fertur in primis, Eu. 429.

Princeps; arbitror, fratrem homini nemini esse primarum artium magis principem, Ad. 260.

Principia; hic ego ero post principia, Eu. 780.

Principio (Adverb.) ; obsecro, principio, ut ne ducas, A. 328. — principio, amico filium restitueris, A. 571. — principio eam esse dico liberam, Eu. 804. — principio ego vos credere ambos hoc mihi vehementer velim. Principio et habet quod det, et dat uero largius, Eu. 1068, 1077. — principio si id te mordet, Ad. 811.

Principium; quod mihi principium est mali, Ph. 158. — quod dedit principium adveniens! Eu. 458. — quod principium inveniā ad placandum, scio, Hea. 1046. — rem omnem a principio audies, A. 48. — audivi principio, A. 787. — ex malo principio, magna familiaritas conflata, Eu. 873. — habere orationem a principio; abstinnisse in principio, He. 381, 411. — hlaude in principio alloqui? Ph.

252. — a principio amiei filiam, volui uxorem dñeere, Ph. 649. — bene habent tibi principia, Ph. 429. — iēhabent principia sese, Ph. 479.

Prior, us; læsit prior, Eu. 6. — jam prior amor me ad hanc rem exercitatum reddidit, He. 407. — vetus si Poeta nou læssisset prior, Ph. 14. — nunc prior adito tu, Ph. 229. — prior hibas, prior decumbas, Ph. 342. — si mihi prior tu attuleris (argentum) Phædria, mea lege utar; ut potior sit, qui prior ad daudum est, Ph. 531, 532. — consuevit prior, Ad. 670. (Alii *prius*.) — priorem esse illum, Ad. 663. — priores partes habere, Eu. 151. — si quidem hercle possis, nihil prius, neque fortius, Eu. 50. — apud seculum prius, Eu. 246.

Prius; nonne prius communicatum oportuit? Quod si ego rescissem id prius, A. 239, 258. — procul hinc luhet prius, quid sit, sciscitari, Eu. 548. — prius audite pauis, Eu. 1066. — prius proditurum te tuam vitam, et prius pecuniam omnem, quam abs te amittas filium, Hea. 479. — anon sex totis menibus prius olfecissem, Ad. 380. — prius nox oppressisset illic, quam hue reverti posset iterum, Ad. 527. — qui eumilla consuevit prius, Ad. 670. (Nos *prior*.) — multo prius seivi, quam tu, illum amicam habere, He. 541; et alibi.

Prius, quam, vel priusquam: omnia experiri certum est prius, quam pereo, A. 312. — eave ne prius, quam hanc a me accipias, amittas, Eu. 750. — priusquam ad portam venias, apud ipsum laeum est pistrilla, Ad. 585. — eo domum, studeo hæc, priusquam, ille, ut redeat, He. 262. — uxorem hanc prius quam duxit, He. 744. — transito ad uxorem

meam, ut conveniat hanc, priusquam hinc abeat, Ph. 718, et alibi.

Privo; urbe privari, Ph. 516.

Pro, Proh (Interject.); pro Jupiter! A. 734; Eu. 550; Ad. 112, 367; He. 317. — pro supreme Jupiter! Ad. 197. — pro Di immortales! Ad. 448; Ph. 1007. — pro Divum fidem! Ad. 750. — pro Deum atque hominum fidem! He. 198; A. 237, 246; Hea. 61. — pro Deum immortalium! Ph. 351. — prohi fidem Deum! Eu. 942.

Pro (Propos.); ex Perinthia fatetur transtulisse, atque usum pro suis, A. 14. — quam ego animo egregie earam pro uxore habuerim, A. 273. — ego, Pamphile, hoc tibi pro servitio debeo, A. 677. — an ut pro hujus peccatis ego supplicium sufferam? Pro peccato magno paulum supplicii satis est patri, A. 890, 905. — ni metum patrem, habeo pro illa re illum quod moneam prohe, A. 920. — ut vestem eum eo mutem, et pro illo jubeam me illuc deducier. An. Pro Eunnehon? Cu. Sic est, Eu. 572, 573. — ego pol te pro istis dietis et faetis, seelus, ulciscar, Eu. 940. — hunc pro mæcho postea comprehendere intus, et constrinxere, Eu. 991. — at ego pro istoe hunc comedendum et deridendum vobis propino, Eu. 1085. — ne ille pro se dietum existimet, Hea. 30. — prope jam ut pro uxore haberet. Pro se quisque sedulo faciebat, Hea. 98, 126. — quas (minas) pro alimentis esse nunc duco datas, Hea. 836. — duo talenta pro re nostra ego esse decrevi satis. Qui sibi me pro ridiculo, ac delectamento putat, Hea. 941, 953. — eduxi a parvulo: hahui, amavi pro meo. Non necesse habeo omnia

pro meo jure agere, Ad. 48, 52. — sedulo moneo, quæ possum, pro mea sapientia, Ad. 428. — pro certon' tu istæc dicis? Ad. 479. — tua arte viginti miarum pro psalteria periere, Ad. 747. — tu illos duos olim pro re tollebas tua, Ad. 813. — hoc fructi pro labore ah his fero, odium, Ad. 874. — pro patre huic est: honor est, Ad. 955. — nunc hæc plane est pro nova, He. 6. — pueri inter sese quam pro levibus noxiis iras gerunt! He. 310. — sine labore hæc gratiam te, ut sibi des pro illa, nuoc rogat, He. 390. — sta illico. Gx. Hem! satis pro imperio! quisquis es, Ph. 196. — nisi Phædria laud cessavit pro te coiti, Pb. 475. — te suam rogavit rursum ut ageres: causam ut pro se diceret, Ph. 835. — factum est alis te sedulo pro fratre. Is pro sua amica leoni dedit, Ph. 1001, 1038; et alibi passim.

Probe; chem, pater. Da. Probe, A. 419. — curasti probe, A. 849. — quod moneam probe, A. 930. — narras probe, A. 972. — intellexit? Cu. Probe, Eu. 767. — Tua Virginem eripiam. Gx. Probe, Eu. 772. — hunc Menedemom nostin', nostrum vicinom? Cu. Probe, Hea. 180. — perdocta est probe, Hea. 361. — et ea gratia secum adduxisse, ne tu id persentisceres. Cu. Probe, Hea. 770. — tui similis est probe, Hea. 1022. — Tu inter eas restim ductans saltabis. Mi. Probe. Da. Probe? Ad. 756, 757. — probe horum facta imprudens depinxit seceex, Ph. 268. — fecistis probe, Ph. 458. — est, nbi vos ulciscar probe, Ph. 988. — pulchre discedo, et probe, Ph. 1046. — Dx. Hoc vitio datur. Sy. Prohissime, Ad. 420.

Probo; facile ut pro Eunuchoprobes, Eu. 375.

Probrum; habere studeat enim summo probro, A. 883. — sin patet, in probro siem, Ph. 824.

Probus, u, um; o artificem probum! Ph. 259. — si vos volitis perhiberi probos, Ad. 506. — mater proba et modesta, Ad. 934.

Procax; mea est potens, procax, Hea. 227. — procax facta, He. 159.

Procedo; fuos ioterim procedit, A. 128. — meditator esse affabilis; et bene procedit, Ad. 901. — Syre, processisti hodie pulchre, Ad. 984. — primo processit parum, A. 673. — procede tu huc, Eu. 470.

Proclivis, ve; ingenium proclive ad lubricum, A. 78. — id faciam, in proclivi quod est, A. 703.

Procul; nisi quidquid est, procul hinc lubet prius, quid sit, sciscitari, Eu. 548. — ut tu illos procul hinc ex occulto cæderes, Eo. 786. — quando ego conscia mihi som, a me culpam esse hæc procul, Ad. 349. — sed quis illic est, procul quem video? Ad. 439. — procul hioc stans accepi, He. 607.

Prodeambulo; prodesimulare huc libitum est, Ad. 770.

Prodeo; in fuos prodeo, A. 115. — nunc id prodeo, ut, En. 1004. — anus quædam prodit, Hea. 276. — prodit nescio quis, Ad. 638. — puer, heus! nemo' huc prodit? Pb. 152. — neque mihi io conspectum prodit, Pb. 443. — prodi, male conciliate, Eu. 669.

Prodo; tu quidem illum plane prodis, Hea. 707. — prodidisti et te, et illam miserao, Ad. 696. — eho! an non alemus? prodemus, quæso, potius? He. 672. — aliquot nuptiis prodat dies, A. 314. — anni prodita filia, Hea. 639. —

si semel ille intellexerit, prius proditorum te tuam vitam, quam, Hea. 479.

Produco; producit, vendit, Eu. 134. — ancillas, servos, omoes produxi, Hea. 144. — satiu' scis ibi esse? Sy. Oh! qui egomet produxi, Ad. 403. — qui illud produxit scelus, Ad. 315. — huoc producam diem, Ad. 593. — huic malo aliquam producam moram, A. 617. — nisime falsa spe producere? A. 650. — uootu eum rus hinc modo produxe aiebas? Ad. 563.

Profecto; Fabulæ! St. Profecto sic est, A. 555. — ono est profecto; sine, Eu. 381. — nescio, quid profecto mihi aomus præsagit mali, Hea. 136. — nescio quod magnum malum profecto me celas, He. 320. — profecto hoc vere dicunt, Ad. 18. — profecto hoc sic est, ut iunto, He. 379; et alibi passim.

Profero; nunc si hoc palam proferimus, ille inficias ihit, sat scio. Quid agis? So. Proferam, Ad. 340, 344. — saltem aliquot dies profer, A. 330. — rem profer palam, Hea. 996. — si quid est peccatum a nobis, profer, He. 153. — haud propterea te rogo, ut hoc proferam, He. 107. — proferre incommodum, He. 153. — progeniem proferens, Ph. 395. — quæ proferentur post, si perget lædere, Eu. 18. — an hoc proferendum tibi videtur usquam esse? Ad. 338. — non est opus prolato, He. 104.

Proficiscor; proficiscor aliquem, A. 330. — is hinc proficiscitur, A. 937. — cum milite Corinthum profecta, He. 86. — qua profectus causa hinc es Lemnum? Ph. 566. — fere grandiuscula jam profecta est illinc, A. 816. — ioterea miles in Cariam est profectus, Eu. 126.

clam me profectus, menses tres aheat, Hea. 118. — recta domam sumus profecti, Ph. 859. — tu profectus alio fueras, Eu. 280. — hinc io pistrinam recta proficiscar via, A. 602. — te aiunt proficisci Cyprum, Ad. 225. — ipsam cum omni familia ad me profectam esse aiebant, Ph. 571.

Profiteor; in his Poeta hic nomen profitetur suum, Eu. 3.

Profugio; gnatūs ejus profugit inopia, Hea. 528. — hinc egens profugiet aliquo militatum, Ad. 386.

Profundo; profundat, perdat, pereat! Ad. 135.

Progenies; progeniem ab avo atque atavo proferens, Ph. 395.

Prognatus, a, um; Attica, bona, boois prognata, Ph. 115.

Proh; vide *Pro* (Interj.).

Prohibeo; prohibeo, inquam, Eu. 808. — prohibet facere tua præsentia. Apud alium prohibet dignitas, Hea. 573, 576. — quæ res te facere id prohibet? He. 166. — dum ietas, metus, prohibebant, A. 54. — quæ sese io ignem ioicere voluit, prohibui, A. 140. — ipsam prohibeo domo, Ph. 425. — tuu' me prohibeas, meam ue tangam? Eu. 807. — si eveniat, quod Di prohibeant, discessio, A. 569. — Deos quæso, ut istæc prohibeant, Ad. 276. — Di mala prohibeant! He. 207.

Proin, *Proinde*; proin tu fac, apud te ut sies, A. 409. — proin tu, dum est tempus, etiam atque etiam cogita, Eu. 56. — proin tu sollicitudinem istam falsam, quæ te excruciat, mittas, Hea. 177. — ideo, quia, ut vos mihi domi eritis, proinde ego ero fama foris, He. 218. — proinde expiscare, quasi non nosset, Ph. 382.

Prolix; age, *prolix*, Micio, Ad. 947. — accipit hominem nemo *prolixus*, Eu. 1081.

Prolixus; capillus *prolixus*, Hea. 190.

Prologus; orator ad vos venio armatus *prologi*, He. 9. — oratorem voluit esse me, non *prologum*, Hea. 11. — nullum invenire *prologum* potuisset novus, Ph. 15. — in *prologis* scribundis operam abutitur, A. 5.

Proloquor; censen' ullum me verbum potuisse *proloqui*? A. 156. — videtur factum prave, *proloqui*, He. 646. — cogitata *proloqui*, Ph. 183. — omitto *proloqui*, Ph. 860.

Prolubium; quod *prolubium*? Ad. 990.

Promereo, *Promereor*; quando bene *promeruit*, Ad. 201. — quum is nihil *promereat*, A. 332. — ita velim me *promerentem* ames, Ad. 685. — quod bene *promeritus* fueris, Ph. 515.

Promissum; fac *promissa* appareant, Eu. 311. — me Syri *promissa* huc induxerunt, Hea. 723. — tempus *promissa* est jam perfici, A. 633.

Promitto; neque *promitto* quidquam, Ph. 1043. — satis scite *promittit* tibi, Hea. 729. — *promisi* ego illis. Mi. *Promisti* autem? Ad. 944. — fac, *promitte*, Ad. 946. — *promissum* ab amicis argentum, Ph. 512. — *promissum* fuerat, Ph. 535.

Promoveo; *promoveo* nuptias, A. 713. — *praesens* *promoveo* parum, He. 703. — *moveo*. Cu. *Video*, sed nihil *promoves*, Eu. 912. — nihil *promoveris*, A. 642.

Pronus; capite *pronus* in terram statnerem, Ad. 317. (Alii legunt *primum*.)

Prope, *Propius*; *prope* adest, quum etc., A. 152. — *prope* jam ut pro uxore haberet, Hea. 98. — partus instabat *prope*, Ad. 308. — illud rus *prope* est, Ad. 525. — *prope* jam excurso spatio, Ad. 864. — *prope* jam remotum injuria *adversarium*, He. 22. — *propius*, *accedamus*, Sostrata, Ad. 310. — sane hac multo *propius* ibis, Ad. 582. — *accede propius*, He. 316.

Propediem; illum tibi saluum *afuturum* esse hic confido *propediem*, Hea. 160. — nunc tu *propediem* istius obsaturabere, Hea. 870. — ipsa re experire *propediem*, Ad. 892.

Propemodum; *propemodum* habeo tibi jam fidem, A. 588. — me ejus spero fratrem *propemodum* jam reperisse, Eu. 205. — egomet habeo *propemodum*, quam volo, Hea. 1066. — ambos curare, *propemodum* reposcere illum est, quem dedisti, Ad. 132. — sat in' sic est? Cu. *Propemodum*, Ph. 211.

Propere; *propere* arcesse, hinc qui auferant eam, A. 981. — ancillas omnes Baechidis traduca huc ad vos *propere*, Hea. 744. — heram malo inperituri *propere*? Ad. 321. — *propere* praecurrit, He. 370. — *propere* curre ad Pamphilum, He. 809.

Propero; *propero* ad filiam, A. 953. — hominem *propero* invenire, Ph. 844. — *properas* mulierem abducere, Ph. 436. — hic *properat* in Cyprum, Ad. 279. — obstetricem arcesso. Pa. *Propera*, A. 299. — *propera* pueram tollere, A. 761. — *Dromo*, *propera*, Hea. 250. — *propera* tu, mea Canthara, curre, Ad. 355. — tanto ocyus *propere*mus, Eu. 609. — *adhortor*, *propere*reut, Eu. 583. — ad te *properans* per-

eurro, A. 356. — properans venit, Eu. 291. — quidnam properaos hinc prosilit? Eo. 1029. — quidnam est, quod sic video properantem Getam? Ad. 306.

Propino; hunc comedendum et deridendum vobis propino, En. 1086.

Propinquus, a, um; quod ego in propinqua parte amicitiae poto, Hea. 57. — ex meo propinquo rure hoc capio commodi, Eo. 970.

Propior; nulla alia delectatio propior, Hea. 990. — propior illi, quam ego sum, Ph. 807.

Propitius, a, um; parentes propitii, Ad. 31. — satini illi Di sunt propitii? Ph. 635.

Proprius, a, um; euravi, propria ea Phaedria ut potiretor, Ph. 820. — voluptates propriae sunt, A. 962. — nihil ne esse proprium cuiquam? A. 718.

Propter (Præpos.); propter amorem uxorem ducere, A. 155. — nihil propter hanc rem, A. 449. — scini tu torbam hanc propter te esse suetam? Eu. 743. — dum ego propter te errans patria carere demens. Propter quam in summa infamia sum, Hea. 257, 259. — propter suam impotentiam se semper credunt negligi, Ad. 609. — vos propter adulescentiam minus videtis. Næ nos sumus mulieres ideoque æque omnes invisæ viris, propter paucos, He. 274. — propter invidiam adimunt diviti, aut propter misericordiam addunt pauperi? Ph. 276, 277. — ne quid propter tuam fidem decepta pateretur mali, Ph. 469; et alibi passim.

Propter (Adverb.); eibom nna capias, adsis, tangas, loda, propter dormias, Eo. 373. — propter dormiet, Eu. 368. — hic propter hunc

adsiste, Ad. 17n. — ibi sopsportum propter est, Ad. 578.

Propterea; propterea quod servibas liberaliter, A. 38. — et pol propterea magis nunc ignosco tibi, Eo. 878. — haud propterea te rogo, ut hoc proferam, He. 106. — propterea hæc ira est, He. 711; et alibi.

Propulsio; quod tu speras, propulsabo facile, A. 396.

Prorsum, *Prorsus*; hic homines prorsum ex stultis insanos facit, Eu. 254. — prorsum oblitus sum mel, Eo. 306. — meosibus sex septem prorsum non vidisse, Eo. 332. — prorsum nihil intelligo, Hea. 776. — tridoo hoc perpetuo prorsum, Ad. 522. — trepidari sentio, et cursari rursus prorsum, He. 315. — in id redactus sum loci, ut quid agam eom illo, nesciam prorsum, Ph. 979. — quid ita? nempe hinc prorsus illam non dat, A. 371. — nihilne? hem. Da. Nihil prorsus (narro), A. 436. — prorsus a me opinionem hanc tuam esse ego amotam volo, A. 511. — accipit hominem nemo melius prorsus, neque prolixius, Eu. 1081. — ita facio prorsus, Hea. 140. — neque ipse goatus? Mx. Nihil prorsus, Chreme. Hea. 895. — animam recipe. Ge. Prorsus! So. Quid istuc prorsus ergo est? Ge. Perimus! actum est! Ad. 325. — obseero, vide, ne ille hunc prorsus se irroat, Ad. 552. — ipsa, si cupiat, Salus servare prorsus non potest hanc familiam, Ad. 766. — quia non justa, iniusta prorsus omnia, omnino obsequor, Ad. 995. — quid agam infelix? prorsus nescio, quo pacto hoc celem, He. 444. — enim vero prorsus jam tacere non queo, He. 673; et alibi.

Promo ; foras simul omnes pro-
ruunt se, Eu. 599.

Prosilio ; quidquam properans
hinc prosilit ? Eu. 1029.

Prospere ; evenere hæc prospere,
Ph. 894.

Prospicio ; at ! nisi mihi pro-
spicio, hæreo, Ph. 962. — plagæ
crescunt : nisi prospicias, Ph. 781.
— nisi parum prospiciunt oculis,
Ph. 734. — tibi prospexi, et stul-
titiæ tuæ, Hea. 963. — numquid
tute prospexi tibi ? Ad. 693. — ego
jam prospiciam mihi, Ad. 591. —
mihi prospiciam et Phædræ, Ph.
1035. — malo ego, nos prospicere,
quam, Eu. 761. — illa, quæ fu-
tura sunt, prospicere, Ad. 389. —
tun' prospicere nostram in rem
quod sit, potes ? He. 549. — nisi
si prospectum interea aliquid est,
Hea. 391. — quam bene alis te
prospectum est ! Hea. 638. — ade-
ram, cujus consilio ea par fuerat
prospici, He. 561.

Prosterno ; ceteros prosternerem,
Ad. 320.

Prosum ; quibus profueram, et
prosum sæpe, Eu. 258. — idem si
volis prodest, Eu. 1070. — quid-
quid est id, quod reliquit, profuit,
He. 463. — capitis periculum adire,
dum prosum tibi, A. 679. — vide
ne illi prosis, et tu pereas, Eu.
992. — inelius, pejus, prosit, ob-
nit, Hea. 643. — qui parum mihi
prosit, He. 742. — ut sine suo dis-
pendio mihi prosit, He. 796. —
siquidem me amaret, tum istuc
prodesset, Eu. 448. — nescis,
quantum profueris mihi, He. 877.
— prodesse æquum est, Ad. 973.

Proteolo ; ne te dictis proteolet,
Ph. 213.

Proterreo ; proterruisti hinc, Hea.
446.

Proterve ; satis, pol, proterve me
Syri promissa huc iuduxerunt,
Hea. 723. — proterve iracundus,
He. 503.

Protervitas ; pene tua me perdi-
dit protervitas, Hea. 824.

Protervus ; ne protervus videar,
Hea. 577.

Protinus ; me conjicerem protinus
in pedes, Ph. 191.

Provideo ; herus est, neque pro-
videram, A. 183. — putavit me plus
providere, quam se ipsam sibi,
Hea. 116. — quæ me aut herum
pessumdabant, A. 208 ; Ph. 183. —
provisum est, ne, Ph. 778.

Provincia ; huic nostro tradita est
provincia, Hea. 516. — provinciam
cepisti duram, Ph. 72.

Proviso ; proviso quid agat Pam-
philus, A. 959. — huc proviso, ut,
ubi tempus siet, deducam, Eu. 394.
— ego hinc ad vos provisam, Ad.
893.

Provoco ; quando eo provocat,
Ad. 882. — Pamphilam cantatum
provocemus, Eu. 443.

Provolvo ; jam ego hunc in me-
diam viam provolvam, A. 779.

Proximus, a, um ; heus, proxi-
mus sum egomet mihi, A. 638. —
hic meus amicus illi genere est pro-
ximus, Ad. 655. — Regio his est
cognatus proximus, Ad. 951. —
despondit ei gnatam hujus vicini
proximi, He. 124. — proximo jussa
est dari, Ph. 416. — lex est, ut
orbæ, qui sunt genere proximi,
eis nubant, Ph. 125. — his men-
sibus sex septem prorsum non vi-
disse proximis, Eu. 332. — proxi-
mam (villam) esse huic fundo ad
dextram, Hea. 732. — ibi proxi-
mum est, ubi mutes, Eu. 612. —
concedam in angiportum proxi-
mum, Ph. 890. — agrum in pro-

ximo hic mercatus es, Hea. 54. — quum in proximo hic sit agra, Hea. 341.

Prudens; prudens vidensque peregrino; Eu. 72.

Psaltria; quid? istaec jam penes vos psaltria est? Ad. 389. — iustus psaltria est, Ad. 763. — uobis psaltriam paravit, Ad. 477. — Ctesipho me, et istam psaltriam, usque occidit, Ad. 560. — suspicionem propter fratrem esse, et psaltriam, Ad. 602. — me psaltriam emisit, Ad. 619. — istam psaltriam hinc abstraham, Ad. 846. — adortus iurgio de psaltria, Ad. 406. — de psaltria hac audivit, Ad. 452. — de psaltria agere. Viginti minae pro psaltria perire, Ad. 728, 747. — in psaltria emunda hic adjutor fuit, Ad. 972.

Publice; custos publice est nunc in Piræeo, Eu. 290. — haud cito mali quid ortum ex hoc sit publice, Ad. 444.

Publicitus; publicitus deportarier in terras, Ph. 977.

Publicus, a, um; ius publicum, Ph. 412.

Pudens; etsi illud inceptum tamen animi est pudentis signum, et non instreui, Hea. 120. — hæc pudeus, modesta, Hc. 165.

Pudet; si roges, nihil pudet, A. 639. — equid te pudet? A. 873. — an quia pudet? Eu. 906. — cuius nunc pudet me, et miseret, Hea. 261. — apud aliam ipsius facti pudet. Syre, pudet me, Hea. 576, 581. — pudet dicere, hac præsente, verbum turpe. Eheu, quam pudet! Hea. 1043, 1046. — quid ille fecerit! quem neque pudet quidquam, Ad. 85. — pudet nihil: omnes dentes labefecit mihi, Ad. 245. — fratris me quidem pudet, pigetque,

Ad. 393. — pudet: nec, quid agam, neque quid huic respondeam, scio, Ad. 486. — me tui pudet, Ad. 687. — cum puella anum anscepisse inimicitias, non pudet? He. 231. — perii! pudet Philonem, He. 794. — itane? non te horum pudet? Ph. 392. — non pudet vanitatis? Ph. 524. — immo malum, hercle: ut nihil pudet! Ph. 643. — hei mihi! non te hæc pudet? Ad. 758. — hoc mihi dolet. Cr. Padebat, Ad. 275. — denique hercle jam pudebat, He. 807. — si te ipsum mihi puduit dicere, qua resciscerem? Ad. 694. — non similitudinem meam revereri saltem? non pudere? Ph. 243. — nihil pudere? Ph. 1041. — non puduisse verberare hominem senem? Ad. 564.

Pudice; hæc pudice vitam agebat, A. 74. — bene et pudice doctum atque eductum ingenium, A. 274. — bene ac pudice educta, Hea. 226.

Pudicitia; res utiles ad pudicitiam, A. 288.

Pudicus, a, um; pudicum ingenium, He. 152.

Pudor; patris pudor. Ut neque me consuetudo, neque amor, neque pudor commoveat, A. 262, 279. — in denegando pudor, A. 632. — eum obstrufecit pudor, Ph. 284. — ah! stultitia est istec, non pudor, Ad. 275. — pudoris signum, A. 880. — pudorin, anne amoris obsequeretur magis, He. 122. — pudore liberos retinere, Ad. 57.

Puella; puellam dono quidam mercator dedit, Eu. 109. — si puellam parerem, nolle tolli? Hea. 627. — annulum ut una cum puella exponeret, Hea. 651. — cum puella suscepisse inimicitias, He. 231. — novitiæ puellæ, Eu. 582.

Puellula; nactus est puellulum Citharistram, Ph. 81.

Puer; scitus puer, A. 487. — sed quid hoc? puer hercle est. Eho, Mysis, puer hic unde est? A. 744. 750. — puer est patus, A. 835; Ad. 732. — eam consequitur alienus puer. Puer quia elam te est natus, He. 649, 681. — puer causa erit mittundi, Ph. 50. — puer ad me accurrit Mida, Ph. 862. — audivisse vocem pueri vagientis, He. 517. — lacrumas eadunt, quasi puero, gaudio, Ad. 539; — aliquam puero nutricem para, He. 726. — puero nutricem adduxit, He. 771. — ubi erit puero natalis dies, Ph. 48. — etiam puerum inde abiens concevi Chremis, A. 369. — puerum autem ne resciscet mihi esse ex illa, cautio est, A. 401. — mox deferent puerum huc ante ostium. Missa est ancilla illico, puerum ut afferret simul. Hoc nisi sit, puernum ut tu videas, nihil moventur nuptias, A. 508, 516, 517. — mi homo, quo portas puerum? A. 723. — propterea adeo puerum tollere hinc ab janua. Cujum puerum hic apposuisti? Si positum puernum ante aedes viderit. Nisi puerum tollis, A. 761, 765, 775, 778. — qui magis licet, puerum supponi? Eu. 39. — se in sui gremio positurum puerum dicebat patris, Ad. 334. — quem puerum tantillum in manibus gestavi meis? Ad. 565. — commenta mater est, esse ex alio viro, nescio quo, puerum natum, Ad. 662. — adeo? perversi esse aulico, ut puerum praepitares perire? Extulisse extra aedes puerum. Si puerum, ut tollam, cogit, He. 532, 563, 571, 576. — accipias puerum. La. Puerum! quem puerum? Puerum accipias. Puerum iussu,

credo, non tollent meo. Puerum, Phidippe, mihi cedo; ego alam, He. 638, 639, 699, 704, 708. — puerum evocare. Puerum extinguere, He. 732, 749. — heus! puer, die sodes, quis heri Chrysidem habuit? A. 84. — heus! inquit, puer, Pamphilam arcesse, Eu. 624. — promisti autem, de te largitor, puer, Ad. 944. — eho! puer, curre ad Bacchidem, He. 719. — puer, heus! nemon' huc prodit? Ph. 151. — tum de puero; Dave? Da. Ali, desine, A. 974. — sed quid faciemus puero? He. 668. — pueri inter sese pro levibus noxiis iras gerunt! Mulieres sunt ferme, ut pueri, levi sententia, He. 310, 312. — tu pueris curre, Parmeno, obviam, He. 359. — Aequum esse censeat, nos jam a pueris illico nosse senes, Hfa. 214. — a pueris parvulis, Ad. 495. — istos usque a pueris curavi, Ad. 967. — adest Parmeno cum pueris, He. 409.

Puerilis, le; puerilis sententia, Ph. 948. — quidnam est? Da. Puerile est, A. 450.

Pueritia; a pueritia familiaritas, Hea. 183.

Puerpera; quid opus facto esset, puerperae, A. 491. — quam illam puerperam nunc duci huc per viam egrotam, Ad. 925.

Pugil; si qua est habitior paulo, pugilem esse aiunt, Eu. 315. — pugilum gloria, He. 33.

Pugna; dabit hic aliquam pugnam denuo, Eu. 898. — neque pugnas narrat, Eu. 482.

Pugno; clamant, pugnant de loco, He. 41. — istam psaltriam nna illuc mecum hinc abstraham. Mi. Pugnaveris, Ad. 847. — pnenalon' pugnare cogitas? Eu. 776.

Pugnus; ne mora sit, qui pugnus in mala hæreat, Ad. 173. — pugnus in ventremingere, Ph. 987. — me pugnus occidit, Ad. 560.

Pulcher, a, um; virgo pulchra! Ph. 104. — o faciem pulchram! Eu. 296. — pulcherrimum facinus, Ph. 861.

Pulchre; dixit pulchre, Eu. 376; Ph. 302. — pulchre mehercle dictum, Eu. 416. — pulchre sobrius! Eu. 727. — male mulcabo ipsam. *Gn.* Pulchre, Eu. 782. — assimulabimus, tuam amicam, hujus esse. *CLIT.* Pulchre, Hea. 333. — instructa pulchre ad perniciem, Hea. 450. — aalsamenta hæc sse mace-rentur pulchre! Ad. 382. — illius sensum pulchre calleo, Ad. 535. — processisti hodie pulchre, Ad. 984. — seneratum beneficium pulchre, Ph. 492. — sane hercle pulchre suasdes, Ph. 541. — inumo vero pulchre discedo, Ph. 1046.

Pulchritudo; nihil aderat adju-menti ad pulchritudinem, Ph. 105.

Pulpamentum; pulpamentum quæ-ris, Eu. 426.

Pulso; Dromo pulsat fores, Hea. 275. (*Nus pultat.* Ed.)

Pulto; Dromo pultat fores, (*aliū pultat.*) Hea. 275. — quis ostium hoc pultavit? Ad. 641. — pultare ostium vicini, Hea. 410. — horresco semper, ubi pultare hasce (fores) occipio misce, Ad. 637.

Punctum; temporis mihi punctum ad hanc rem est, Ph. 185.

Purgatio; nescio quid peccati portet hæc purgatio, Hea. 625.

Purgo; purgon' ego me de istac Thaidi? Eu. 434. — orat; confite-tur; purgat, Ph. 1034. — pisces ceteros purga, Ad. 377. — ad illas ibo, ut purgem me, Ad. 635. — purgem me? Ph. 187. — tu quod

te posterius purges, hujus non la-ciam, Ad. 163. — te ipsum pur-gare ipsa coram, placabilis est, Ad. 610. — purgando, vobis cor-rigemua, He. 254. — propterea te sibi purgatum, He. 872.

Purus, a, um; pura oratio, Hea. 46.

Puto; nequiquam officium liberi esse hominis puto, A. 331. — tu, quem ego esse infra infinitos omnes puto homines, Eu. 489. — dum hæc puto, Eu. 632. — id vero est, quod ego mihi puto palmarium, Eu. 929. — quod ego vel primum puto, Eu. 1080. — quod ego in propinqua parte amicitie puto. Homo sum: humani nihil a me alienum puto. Ingenio te esse in liberos leni puto, Hea. 57, 77, 151. — multo omnium nunc me fortunatissimum factum puto esse, Hea. 843. — id nihil puto, Hea. 901. — profecto hoc sic est, ut puto, He. 379. — haud puto, Ph. 544. — honesta oratio est. So. Re-cte putas, A. 141. — adeon' me ignavum putas? A. 277. — nisi id putas, quia primo processit parum, A. 673. — bene putas, Eu. 812. — diguam me putas, quam illudas? Hea. 741. — quemquamve animo tam communi esse putas? Hea. 913. — au tu ob peccatum hoc esse illum iratum putas? Hea. 992. — sed si aliter putas, etc. Ad. 605. — me omnino lapidem putas, He. 214. — me esse ignarum putas, He. 682. — nimium me iogratum putas, He. 854. — quo exemplo sibi licere id facere, quod illi fece-runt, putat, Hea. 21. — qui sibi me pro delectamento putat, Hea. 953. — neque legem putat tenere se ullam. Qui, nisi quod ipse fecit, nihil rectum putat, Ad. 86, 100. —

utrum studione id sibi habet, an laudi putat fore? Ad. 383. — ita nunc is sibi me supplicaturum putat? He. 500. — hoc putant, quidquid factum est, ex te esse ortum, Eu. 964. — omnes te in lauta et bene aucta parte putant, Hea. 798. — quod fortunatum isti putant, uxorem nunquam habui, Ad. 43. — qui ita putant sibi fieri injuriam, Ad. 596. — quod te isti facilem putant, Ad. 991. — enim vero spectatum satis putabam, A. 92. — hæc ego putabam esse omnia humani ingenii, A. 113. — quod satis putabas tua bona ambobus fore, Ad. 814. — summum bonum esse heræ putavi hunc Pamphilum, A. 719. — huic dubium id est? Ch. Ego sic putavi, Hea. 607. — rem ipsam putasti, Pb. 717. — ætate putavit me, et benevolentia plus scire et providere, quam se ipsam sibi, Hes. 115. — neque id putabit, pravum an rectum siet, quod petet, Hea. 485. — dictum puta, A. 29. — vel me monere hoc, vel percutari puta, Hea. 78. — id de lucro putato esse omne, Ad. 821. — omnia hæc illum putato, quam ego nunc dico, dicere, Pb. 424. — ætate porro minus peccaturum putem? Ph. 1021. — magis, si magis naris, putes, ita rem esse, Hea. 890. — aliquis forsitan me putet non putare hoc verum, A. 959. — quod ab ipso allatum est, id sibi esse relatum putet, Ph. 22. — rem ipsam potemus, Ad. 800. — illud inieritum factum omnes putent, Eu. 388. — ex te recte cum natum putent, He. 399. — et quæ tibi putaria prima, in experiundo repudies, Ad. 862. — miles vero sibi putare adductum autem oculos æmulam, Ea. 623.

Pyrrhus; Pyrrhus idem hoc jam factitavit, En. 782.

Pythias; an obsecro mea Pythias, Eu. 656.

Pytisso; pytissando modo mihi quid vini absumsit! He. 457.

Q.

Qua (Adverb.); age, mitto: fieri potis est, ut ne qua exeat, Ad. 629.

Quadrupes (Adject.); quadrupedem constringito, A. 867.

Quærito; te ipsum quærito, Ad. 82. — te ipsam quærito, Ad. 322. — hæc cur quæritet? Eu. 523. — si me senserit eum quæritare, Ad. 364. — lana ac tela victum quæritans, A. 75.

Quæro; a Pamphile, te ipsum quæro, A. 346. — quæro. Pa. Hem! nuncine demum? A. 684. — consilium quæro, A. 704. — numquid meministi? Ch. Id quæro, A. 945. — dum id quæro, tibi qui filium restituerem, Hea. 492. — te ipsum quæro, Hea. 622; Ad. 267. — te jam dudum quæro, Micio, Ad. 724. — quæro: solvus est, ut opinor, Ph. 554. — isne est, quem quæro, an non? Ph. 851. — tu quod quæris, scies, A. 537. — men' quæris? Heus, Chreme: quod quæris, Pasibula est, A. 910, 947. — pulpamentum quæris, Eu. 426. — quem quæris, Pythias? Eu. 546. — quid quæris? Hea. 62. — quæris id, quod habes, parentes: quod abest, non quæris, patri quomodo insequare, Hea. 1041. — quid sibi hic vestitus quærit? En. 558. — men' quærit hæc? Eu. 1005. — men' quærit? Ad. 266, 545. — item alio die quærebam? A. 90. — o! te ipsum quærebam, A. 534. —

quod dicas mihi, aliam querebam, Eu. 1064. — te ipsum querebam, Hea. 844; Ph. 472. — te querebam ipsum, Ad. 462. — jam diu aliquam causam querebat senex, Eu. 999. — querebat senem, Ph. 594. — etiamne amplius? Tu. Nihil: nam quæsiui. Nonne aneillulam quæsiui? Eu. 144, 167. — hoc cine quæsiui, obsecro? Hea. 1031. — sed ubi quæram? aut quo nunc primum intendam? A. 344. — ubi quæram? ubi investigem? Eu. 294. — ubi ego illum iueniam? aut ubi quæram? Eu. 643. — ubi ego illum quæram? Ad. 360. — ubi illum quæram, eogito, Ad. 571. — at ego Antiphonem quæram, Ph. 463. — aliam otiosus quæret, A. 399. — senex si quæret me, He. 76. — si quæret me, uti tum dicas: si non quæret, nullus dixeris, He. 78, 79. — si quis me quæret rufus, Ph. 51. — quære, qui respondet, Eu. 809. — suspicionem istano ex illis quære, Hea. 996. — hunc abduce, vinei, quære rem, Ad. 483. — conserva, quære, parce, Ad. 817. — quære alium tibi amicum firmiorem, He. 746. — quære, obsecro, Ph. 552. — hunc mihi hoc negoti ceteri dedere, ut illum quæram, Eu. 544. — quid mihi quæram: sanus sim, ane insaniam? Eu. 556. — ebem, Phædria, egon' quem quæram? Eu. 651. — nescio; nisi ut ex ipsa quæras, unde hunc habuerit, Hea. 658. — quamobrem? Sy. Ne quæras, Hea. 745. — ne quam aliam quærat copiam, Hes. 928. — quod si omnes hunc malo salutem quærent, Ad. 301. — dotem daretis: quæreret alium virum, Ph. 297. — toto me oppido exanimatum quærere, A. 343. — et tam facile vietum quæ-

rere, Eu. 261. — sermonem quærere, Eu. 516. — vietum volgo quærere, Hea. 447. — qua quærere insistam via? Ph. 193. — quærere in malo cruceem? Ph. 543. — nihil tam difficile est, quin quærendo investigari possiet, Hes. 675. — contrivi in quærendo vitam, Ad. 873. — in mea vita tu tibi isdem is quæsitum, scelus, Hes. 315. — vin' satis quæsitum mihi istne esse? Ph. 810. — laborans, quærens, parcens, Hes. 139. — nomen mulieris cedo quod sit, ut quærat, Hea. 662. — fiat: quærat aliud, Hea. 790.

Quæso; quæso. animum adverte, A. 8. — bona verba quæso, A. 204. — quæso, ædopol, Chærine, A. 316. — Deos quæso, ut sit superstes, A. 488. — qui, quæso? Quodnam quæso hercle? Eu. 307, 356. — quæso, iuquam, Strato, cone es ferox, quia? Quid ille, quæso? Eu. 414, 431. — quæso hercle ut liceat, parce quod fiat tus, Eu. 466. — quid istue mali est, quæso? Tam graves hos (rastros), quæso? Non possum. Cn. Cur non? quæso, tibi parce, Hea. 83, 92, 163. — non sinam, inquam. Crrr. Quæso, paulisper, Hea. 378. — ubinam est, quæso? Hea. 430. — illuc, quæso, redi, quo cœpisti, Æschine, A. 191. — immo hercle hoc quæso, Syre, Ad. 248. — Deos quæso, ut istæ prohibeant, Ad. 276. — saluus nobis, Deos quæso, ut aiet, Ad. 299. — quæso hanc nunc noseite, He. 8. — prodemus, quæso, potius? He. 672. — quæso ædopol, Bæchis, mihi quod ea pollicita tute, ut serves, He. 787. — adesto, quæso, Ph. 350. — quæso, quid si filiam suam unicam locaret? Quæso, ego dabo, quiesce, Ph.

644, 669. — hioan' quæso! Ph. 789.

Quæstus; olim isti fuit generi quondam quæstus apud seculum prios. Is quæstus nunc est multo uberrimus, Eu. 246, 253. — ne oomena mihi quæstos obstet apud te, He. 735. — quæsti gratia, He. 837. — quæstom occipit, A. 79. — eum esse quæstom in animom ioduxi maximum, Hea. 49; He. 50. — per te uti quæstum faceret, Hea. 640. — quando eum quæstom ocepseris, Ad. 207. — si esset alia ex hoc quæstu, He. 756.

Qualis, te; non satis me perosti etiam, qualis sim, Simo, A. 504. — qualis sim amicus periculum facias, He. 766. — qualis ego io hunc fuerim, Ph. 1037. — metuo, qualem tu me esse hominem existumes, Eu. 757. — mihi, quale iogecium haberes, fuit iodicio oratio, Hea. 384.

Quam; coojuoctio varii usus.

1. *Comparationi inserviens*. Potius, quam, A. 21. — magis quam, A. 163. — ubivis facilius quam in hære, A. 203. — nihilo plus agas, quam si, Eu. 63. — potius quam te inimicum habeam, Eu. 174. — Thais, quam ego sum, majuscula est, Eu. 527. — formosior videre mihi, quam dodum, Eu. 730. — omnia prius experiri, quam armis, Eu. 788. — vobis placere potius, quam sibi, Hea. 52. — nihil rerum omoium est quod malum, quam, etc., Hea. 208. — quidvis malo, quam hunc amittere, Hea. 859. — immo abeat multo malo, quovis gentium, quam hic per flagitium ad inopiam redigat patrem, Hea. 930. — potius, quam lites sequar, Ad. 249. — oihil est, quod malum, quam illam totam familiam mihi

dari obviam, Ad. 312. — an non sextotis meisibus prios olfecissem, quam ille quidquam cœperit? Ad. 398. — noimam reliquam potius, quam illas deseram, Ad. 499. — atteotiores sumus ad rem omnas, quam sat est, Ad. 838. — hæc res nou mios me male libet, quam te, He. 606. — quid est, quod mihi malim, quam quod hoic intelligo eveoire? He. 795. — plos hodie hooi feci imprudens, quam sciens ante hunc dlem unquam, He. 881. — minos multo aodacter, quam nuoc lœdit, lœderet, Ph. 11. — verumtamen potius quam lites secter, Ph. 408. — plus, quam opus est scito, sciet, Ph. 583. — quid mious utibile fuit, quam hoc ulcus tangere? Ph. 689. — propior illi, quam ego sum, ac tu, nemo est, Ph. 807; et alibi passim.

2. *Superlativis auditum intendit significationem*. Quam maxime oro, Esse quam detercimom, A. 825, 837. — te redimas quam quens minimo, Eu. 74. — tute scis, quam iotimum habeam te, Eu. 127. — apod te quam gratissima, Hea. 368. — 'quam ociasunie ut des, Hea. 869. — adolescens quam minima in spe situs. Fac quam plurimum illis relinquant, Ad. 817. — quam maxime servire vestris comoodis, He. 51. — quam minimo pretio suam voluptatem expleat, He. 69.

3. *Segnente Adjectivo*. Aut velle in ea re ostendi, quam sis callidus, A. 198. — nec clam te est, quam illi utraque res nunc niles sient, A. 286. — vide quam iniquos sis præ studio, A. 827. — quam hoc muos gratum Thaidi arbitrare esse? Eu. 275. — quam liberali facie! quam ætate integrum! Eu. 473. — quam elegans formarum specta-

tor siem, Eu. 566. — scio' quam fretus? Eu. 1062. — quam iniqui sunt patres. Ad has res quam sit perspicax. Te novi, quam esse solens impotens, He. 370, 371. — heri in vino quam immodestus fuisti! quam molestus! Hea. 568. — vel me hæc deambulatione quam non laboriosa ad languorem dedit! Hea. 807. — quam multa injusta ac prava sunt moribus! Hea. 839. — quam tristis est! He. 352. — quam longum spatium amandi amicam tibi dedi? He. 684. — hæc quam sint suavia, et quam cara sint, Ph. 344. — quam uterque est similis sui! Ph. 500. — quam scitum est. ejusmodi parare in animo cupiditates! Ph. 820; et alibi.

4. *Sequente Verbo.* Quam timeo, quorsum evadas! A. 127. — quam vellem! A. 327; Hea. 185. — ah! nescis, quam doleam, Hea. 935. — quam gaudeo! Ad. 445. — quam timeo, Ph. 607; et alibi.

5. *Sequente Adverbio.* Illa rejecit ac in cum, flena, quam familiariter, A. 136. — omnes scimus, quam misere hanc amarit, A. 517. — quibus quidem quam facile potuerat quiesci, si hic quiesset, A. 693. — quasi ego, quam dudum, rogem, A. 852. — labascit, vietus uno verbo, quam cito! Eu. 178. — continuo accurrit ad me, quam longe quidem, Eu. 335. — quam venuste! Eu. 457. — quam mox irruimus? Eu. 787. — quam timui male! Hea. 664. — ego hinc ad hos provisam, quam mox virginem areessant, Ad. 893. — hic Pamphilus jurabat quoties! quam sanete! He. 12. — ut-queo satis, quam hoc mihi videtur factum prave, proloqui, He. 646. — quam inique comparatum est! Ph. 41. — expecto, quam mox re-

cipiat huc sese Geta, Ph. 605. — quam sæpe forte temere eveniunt, quæ non audeas optare! Ph. 756.

6. *Precedente Tam, aliisque vocalis.* Utinam tam aliquid invenire facile possis, quam hoc peribit! En. 111. — non tam ipso quidem dono, quam abs te datum esse, Eu. 393. — nam id nobis tam flagitium est, quam illa, Ad. 423. — tam placidum, quam ovem, reddo, Ad. 536. — tam excoetam reddam, atque atram, quam carbo est, Ad. 853. — turbent porro, quam velint, He. 633. — si tu illam attigeris secus quam dignum est, liberam, Ph. 438; et alibi.

Quamobrem; quamobrem? nisi si id est, quod suspicor, A. 249. — dictum ac factum invenerit aliquam causam, quamobrem ejiciat oppido, A. 383. — quamobrem? Pa. Nescio. A. 665. — multæ sunt causæ, quamobrem cupiam abducere. Quamobrem, Phædria, cupio aliquos parare amicos beneficio meo, Eu. 145, 148. — quamobrem? quid factum est? taces? Quid is, obsecro, ad nos? quamobrem adductus est? Eu. 820, 825. — nunc, quamobrem has partes didicerim, paucis dabo. Quamobrem omnes vos oratos volo, ut, Hea. 10, 26. — quamobrem id faciam, vera causa est. CLY. Fabulæ! nihil satis firmi video, quamobrem accipere hunc mihi expediat metum, Hea. 336, 337. — ego vero hinc abeo, quando is, quamobrem huc veneram, rus abiit, Ad. 436. — hem! vide, ut diacidit lahrum. DR. Quamobrem? Ad. 562. — ego in hac re nihil reperio, quamobrem lauder tantopere, Ad. 594. — me miseram! quæ nunc, quamobrem accuser, nescio, He. 205. — nullus sum! PA. Qui

dom? Pa. Perii! Pa. Quamobrem? He. 319. — abs te quamobrem hæc abierit, causam vides, He. 382. — quamobrem omnes meditari secum oportet, Ph. 241. — at nos unde? aut quamobrem? Ph. 418. — quamobrem? aut quidnam facturus? cedo, Ph. 549. — quamobrem? aut quid dicet? Ph. 703.

Quamprimum; *quamprimum* hoc me libera metu, A. 352. — fac, quamprimum hæc audiat, Eu. 1041. — hominem quamprimum absolvi-tote, Ad. 283. — quid agam, quamprimum sciam? Ad. 518. — ut hoc quamprimum, quidquid est, certum sciam? He. 324. — adire quamprimum senem, Ph. 285.

Quamvis (*Quantumvis*); *quamvis* etiam maneo otiosus hic, Ad. 280.

Quando; ut quimus, aiunt, quando ut volumus, non licet. Dnc me ad eam, quando huc veni, ut videam, A. 807, 820. — meus fac sis postremo animus, quando ego sum tuus, Eu. 196. — sicubi eum satias hominum, aut negoti si quando odium ceperat. Quando illud, quod tu das, expectat, atque amat. Nc-tuit semper, quem ipsa nunc capit fructum, ne quando iratus alia conferas, En. 404, 447, 450. — quando? Do. Hodie, Eu. 697. — quando istuc erit? Hea. 238. — verum enim quando bene promeruit, fiat. Quando eum quæstum occeperis, Ad. 202, 207. — quando hoc bene successit, bilarem hunc sumamus diem, Ad. 288. — quando victim oblatum est; quod ad illum attinet potissimum, Ad. 297. — postremo, quando ego conscia mihi sum, Ad. 349. — quando ego tum non curo, ne cura meum, Ad. 806. — experiamur contra hæc, quando eo provocat, Ad. 882. — si quando

ad eam accesserat confubulatum, He. 182. — sed quando sese esse indignam deputat matri meæ. Quando nec gnatus, neque hic mihi quidquam obtemperant, He. 477, 512. — abibo hinc, præsens quando promoveo parum, He. 703. — quando evenere hæc nobis, frater, prospere, Ph. 894. — quando uilil times. Quando jam accusando fieri infectum non potest, Ph. 998, 1033; et alibi passim.

Quandoquidem; *quandoquidem* ipse est ingenio homo, A. 488. — *quandoquidem* tam iners sum, A. 610. — *quandoquidem* illarum neque te quisquam novit, Eu. 374. — *quandoquidem* ducenda est, Hea. 1066. — *quandoquidem* hoc nunquam mihi ipse voluit credere, Ad. 644. — *quandoquidem* hic vult, Ad. 960. — *quandoquidem* illam a me distrahit necessitas, He. 492. — *quandoquidem* solus regnas, Ph. 405.

Quamquam; *quamquam* illam cupio abducere, Eu. 172. — *quamquam* hæc inter nos nuper notitia admodum est, Hea. 53. — *quamquam* est scelestus, Ad. 170. — *quamquam* injurium est, Ad. 206.

Quanti; vid. in *Quantus*.

Quanto; ah! quanto astutus est, te id dare operam, qui, A. 308. — idem hoc tute melius quanto invenisses, Eu. 453. — quanto magis magisque cogito, Eu. 507. — quanto nunc formosior videre mihi, Eu. 729. — quanto mihi spei est, Eu. 1052. — quanto diutius abest. Ille mihi quanto nunc plus sapit, Hea. 424, 507. — quanto tuus est animus natu gravior, Hea. 645. — quanto fuerat præstabilius, He. 284.

Quantum; *quantum* intellexi modo senis sententiam, A. 207. — he-

rus, quantum audio, uxore exedit, A. 424; A. 578. — quantum huic promoveo nuptias? A. 713. — quantum intelligo, A. 758. — quantum potes, A. 863. — sed, ego quantum suspicor, ad virgineum animum adjecit, En. 142; Eu. 377. — quantum ego illum vidi, Eu. 615 — quantum potest, Eu. 835. — quantum queo, En. 843. — quantum ille potuit cogitare commode, Hes. 14. — quantum ex ipsa re conjecturam cepimus, Hes. 266. — quantum studio hujus verba, Hes. 682. — quantum ego intelligere possum, Hes. 986. — maceriam jube dirui, quantum potest, Ad. 913. — nescis, Parmeno, quantum hodie profueris mihi, He. 877. — incredibile est, quantum herum anteo sapientia, Ph. 247. — o omnium, quantum est, qui vivunt, homo hominum ornatisime! Ph. 852. — os opprime. Dz. Imparum vide, quantum valet, Ph. 986.

Quantumvis; esse quantivis pretii, A. 858.

Quantus, a, um; tu quantus quantus, nihil nisi sapientia es, Ad. 395. — quantus metus est mihi, Ph. 482. — haud existimus, quanto labore partum, Ph. 46. — quanta quanta hæc mea prosperitas est, Ph. 902. — quantum et quam veram laudem capiet! Eu. 924. — quantum fenestram ad nequitiam patefeceris! Hes. 481. — quantum obtuli adventu meo letitiam! He. 817. — quanta de spe decidi! Hes. 250. — quanta spe decidi! Hes. 852. — nescis ex quanta ærumna extraxeris, He. 877. — quanta me cura afficit gustus! Ph. 441. — nescis, quantis in malis verser, quantasque hic mihi confecit sollicitudines, A. 652. — quantas co-

pias adducere? Eu. 754. — quantitas turbas concivi? Hes. 972. — quantis commoditatibus huic onerastis diem! Ph. 840. — quantum hic operis fiat, Hes. 72. — Di, Denique, quantum est, perduint! Hes. 810. — quantum tibi opus est argenti? Ph. 556. — quantum is volnerit, Ph. 721. — quanti queas, En. 75. — quanti est sapere! Eu. 790. — emit! quanti? Eu. 983. — illum ostendisti, quanti penderes, Hes. 155. — saltem quanti emta est, Syre, Ad. 250. — a me argentum, quanti est, sumito, Ad. 982. — quantum imperavi, date, A. 485. — nisi eum, quantum tibi opis Di daut, servas, castigas, mones? Hes. 592. — ille laud scit, paulum lucri, quantum ei damni apporet, Hes. 747. — non vides, quantum mali ex ea re excites? Hes. 1015. — quantum debui, Ph. 53. — quantum liboit. Quantum ah hæc accipio, Ph. 642, 656. — nescis quanto in periculo simus, Ph. 58. — ah, nescis quantis in malis verser, A. 650.

Quapropter (Adverb.); quapropter? St. Rogas? A. 163. — quapropter? Da. Ita facta est opus, A. 717. — quapropter? Cl. Quia enim, Hes. 188. — quapropter? quia, He. 311.

Quapropter (Conj.); quapropter hæc res nequaquam neglectui est mihi, Hes. 357. — quapropter quoquo pacto tacito est opus, Ad. 343. — quapropter enitar, Ad. 498. — quapropter te ipsum purgare ipsis coram, placabilis est, Ad. 610. — qua me propter exanimatum citius eduxi foras, He. 364. — quapropter te huc foras puerum evocare jussi, He. 732.

Quare; aurum quare sit suum.

Quare æquum est vos cognoscere, Eu. 11, 42. — hem! perii! quare? Ad. 328.

Quasi; quasi exprobratio est beneficii, A. 44. — quasi necesse sit, A. 373. — quasi de improvviso respice, A. 418. — quasi non tibi reuuntiata sint hæc. Quasi tu dicas, A. 500, 503. — quasi hoc te orando a me impetrare oporteat. Quasi illa tua sit, A. 545, 550. — quasi ego, quam dudum, rogem, A. 852. — quasi quidquam gravius dici possiet. Quasi tu hujus indigeas patris, A. 876, 892. — quasi difficile sit, Eu. 209. — requiescere ubi volebat, quasi: nostin? Gx. Scio: quasi ubi illam expueret miseriam ex animo, Eu. 405, 406. — quasi nunc eicam, Eu. 461. — quasi vero paulum intersiet, Eu. 685. — ad me? qui? quasi istuc! Eu. 744. — quasi dedita opera, Eu. 840. — quasi sores, Eu. 1023. — quasi nemo siet. Quasi talenta ad quindecim, Hea. 65, 145. — ita res est hæc nunc, quasi quum. Quasi istic minor mea res agatur, quam tua, Hea. 318, 354. — quasi is non divitiis abundet, Hea. 527. — quasi desit locus, Hea. 587. — quasi non ea potestas sit tua, Hea. 720. — quasi qui cupiunt nuptias, Hea. 886. — quasi jam usquam tibi sicut viginti minæ, Ad. 224. — age: quasi nunc uorimus nos inter nos, Ad. 272. — quasi nunquam effueris, Ad. 291. — lacrumæ cadunt, quasi puero, gaudio, Ad. 539. — ita vita est hominum, quasi quum ludas tesseris, Ad. 743. — quasi re bene gesta, Ad. 779. — quasi non hoc sit maximum, Ad. 945. — quasi tu non multo malis uarrare, He. 110. — me filius relinquit quasi magistrem, Ph. 72. — quasi non

nosses. Quasi non uoris, Ph. 382, 388.

Quatio; homo quatietur foras, Eu. 358.

Que (Coniunct.); humani ingenii, mansuetique animi officia, A. 114. — dumque ætas tulit, A. 444. — oro, vixque id exbro, A. 587, 594. — ludum jocumque dices, Eu. 299. — præter æquumque et bonum, Ad. 64. — illique exopto, ut, He. 490. — vereorque, ne, Ph. 584; et centies alibi.

Queo; quantum queo, Eu. 823. — quod queo, Ad. 424. — nunc quum non queo (mutare), Ad. 742. — curre. PAM. Non queo, He. 443. — tacere non queo, He. 673. — minus queo, Ph. 786. — pectore consistere nihil consilii quit, Ad. 616. — non quit pati, He. 183. — ut quimus, aiunt, A. 807. — nunquam istuc intelligere, A. 591. — nec te quivit hodie cogere, A. 656. — egone istuc conari queam? A. 270. — quantum queam, A. 578. — si queam mutare, Ad. 741. — meritis de me est, quod queam, He. 760. — vim ut queas ferre, A. 277. — redimas quam queas minimo: si nequeas paululo, at quanti queas, Eu. 74, 75. — ut neque misericordia, neque precibus molliri queas? Ph. 498. — ut jure irasci non queat, A. 395. — sufferre ejus sumtus queat, Hea. 453. — tolerare hujus sumtus non queat, Hea. 544. — forma nosci non quita est, He. 572.

Queror; quid querar? Ad. 793.

Qui, Quis, Quæ, Qua, Quod, et *Quid*. Non qui argumentum narret, sed qui malevoli veteris Poetæ maledictis respondeat, A. 6. — nescio qui senex modo venit, A. 857. — qui color, uitor, vestitus? Eu. 242.

— quære, qui respondeat, Eu. 809.
 — facia adeo iodigne injuriam illi, qui non abstineas manum, Hea. 565. — quæroquamoe animo tam communi esse, aut leoi putas, qui se vidente amicam patiatnr suam? Hea. 914. — nescis, qui vir sit, Ad. 727. — sed ego nooc mihi cesso, qui non homerum huic onero pallio, Ph. 843. — tum si quis magistrum cepit ad eam rem improbum, A. 192. — quid facerem, si quis nuuc me roget? A. 258. — negat quis? nego, Eu. 252. — roget quis, Eu. 511. — si quis recte aut comode tractaret, Hea. 152. — sed quis ostiom hoc pultavit? Ad. 641. — quis me est fortunatio? He. 849. — nunc si quis est, qui hoc dicat, Ph. 13. — si quis me quæret rnfus, Ph. 51. — cujos moa maxume est consimilis vostrum, Hea. 393. — cojus tu fidem in pecunia perspexeris, Ph. 60. — ne cui sit vostrum mirum, Hea. 1. — cui? quando nupsit? Ad. 675. — hanc conditionem si cui tulero extrario, Ph. 578. — quem, inquit, ad conam vocabo meorum equalium? A. 454. — at quem Deum? Eu. 590. — pejore res loco non potest esse, quam in quo nunc sita est, Ad. 345. — peperit filia, hem! taces? ex quo? He. 527. — nescis, quo in metu, et quanto io periclo simus, Ph. 57. — qoi quum hunc accusant, Nævium, Plautum, Ennium accusant, A. 18. — propere arcesse, hinc qui auferant eam, A. 981. — quasi qui cupiunt nuptias, Hea. 886. — quorum æmulari exopiat negligentiam potius, quam, A. 20. — in denegando modo quis pudor paululum adest, A. 632. — quibus profueram, En. 258. — quos hic noster auctores

habet, A. 19. — non possum autis narrare, quos ludos præbueris intus, Eu. 1009. — quæ solet quos speruere! Hea. 363. — sumtus, quos fecisti in eam, quam æquo animo tuli? He. 685. — fere in diebus paucis, quibus hæc acta sunt, A. 104. — quæ hæc est fabula? A. 749. — cgonc illam? quæ illum? quæ me? quæ non? Eu. 65. — tum quæ ejus coofidentia est? Eu. 838. — ex sua libidine moderantur, nunc quæ est, non quæ olim fuit, Hea. 216. — quæ sit ejus ætas, vides, Hea. 555. — quæ ista est pravitas, quæve amecia est? Hea. 975. — quæ (culpa) sit ignoscenda, Ph. 1014. — si qua est habitior paulo, pugilem esse aiunt, Eu. 315. — si qua laboriosa est, Hea. 44. — nunc quam rem vitio dent, quæso animum advortite, A. 8. — ne quam faciam in nuptiis fallaciam, A. 212. — timeo misera, ne quam ille hodie insanus torbam faciat, Eu. 616. — ne quam in illum Thais vim fieri sioat, Eu. 962. — ne quam aliam quærat copiam, ac, Hea. 928. — duxi uxorem, quam ibi miseriam vidi! Ad. 871. — dixere causam tunc, nescio quam, He. 186. — qua fiducia id facere audeam? A. 615. — quæ audacia tantum facinus audet? En. 957. — hac quidem causa, quæ dixi tibi, Hea. 87. — quæ ratione istuc? Ad. 674. — ant qua via te capient, eadem ipsos capi, He. 73. — interea inter molieres, quæ ibi aderant, A. 118. — ita uti quæ ornantur sibi, Hea. 288. — quas faciet de integro Comædias, A. 26. — quas credis esse has, non aut veræ nuptiæ, A. 47. — Ennium quem dedisti nobis, quos turbas dedit! En. 653. — in his, quas pri-

mum Cæcili didici novas, He. 14. — vicissim partes tuas acturus est. AN. Quas? Ph. 834. — quibus (nuptiis) quam facile potuerat quiescei, A. 693. — ego, quia non rediit filius, quibus nunc sollicitior rebus! Ad. 36. — quibus in rebus alius ne iratus quidem est, He. 308. — ego quoque una pereo, quod mihi est carius, Eu. 211. — quid ais? TN. Id quod res est, Eu. 747. — quod hoc genus est? He. 198. — aliquid inveni modo, quod ames, Eu. 309. — sine me, vacuum tempus ne quod diu mihi laboris, Hea. 90. — neseio, quod magnum malum me celas, He. 319. — quo jure, quaque injuria, A. 214. — quo pacto Rhodium tetigerim in convivio, Eu. 420. — quo studio vitam suam te absente exegerit, Hea. 280. — quo redibo ore ad eam, quam contemserim? Ph. 916. — quin habeat, quæ quidem in homine dicuntur bona? Hea. 193. — unde exordiar narrare, quæ nec opinanti accidunt, He. 362. — ego, quæ in rem tuam sint, ea velim facias, Ph. 449. — si mihi pergit, quæ vult, dicere; ea, quæ non vult, audiet, A. 922. — ubi adhibet plus paulo, sua quæ narrat facinora! Hea. 220. — sedulo moneo, quæ possum, pro mea sapientia, Ad. 428. — corpi iis omnia facere, obsequi quæ vellent, Ph. 79. — acin' me in quibus sim gaudiis? Eu. 1034. — non sic ludibrio tuis factis habitus essem. MY. Quibus? He. 526. — quid est, quod me velis, A. 45. — quid? tu his rebus credis fieri? Quid videtur hoc tibi mancipium? Eu. 245, 273. — quid ita? Eu. 366, 724; Hea. 610. — quid tum postes? Eu. 370, 637, 1023; Ad. 653; He. 551. — quid?

hanc non vides? En. 463. — procul hinc lubet prius, quid sit, sciscitari, Eu. 548. — nescio, quid profecto absente nobis turbatum est domi, Eu. 649. — quid factum est? taces? Quid is, obsecro, ad nos? Eu. 820, 825. — quid? alii volet, certo scio, Eu. 888. — quid? isti te ignorabant, Eu. 1088. — quid sene nostro erit miserius? Cedo istuc tuum consilium: quid id est? Hea. 255, 332. — videbimus, quid opus sit, Hea. 558. — quid me fiat, parvi peudis. Quid tum, quæso, si huc pater resciverit? ST. Quid si redeu ad illos, qui aiunt: quid si nunc celum ruat? Hea. 715, 718, 719. — ita fiat! et istoc, si quid potius est, rectius, Ad. 523. — sed, quid ista, Æschine, nostra? aut quid nobis eum illis? abeamus: quid est? Ad. 681, 682. — ob eam rem, si quid usus venerit, Ad. 899. — quid? ego vobis, Geta, aliensum? Ph. 544. — quid, si animam debet? Ph. 660. — quid? non, obsecro, es? Ph. 741. — expecto quid velis. Si tibi quid feci, aut facio, quod placeat. Id arbitror apprime in vita esse utile, ut ne quid uimis, A. 34, 41, 62. — me, et te imprudens, nisi quid Di respiciunt, perdidit, A. 644. — ut neque quid me faciam, neque quid agam, certum siet! Ad. 614. — introit videre, quid agat, He. 345. — egon' te pro hoc nuntio quid duem? quid? quid? nescio. PAR. At ego scio. PA. Quid? He. 850, 851. — cedo, quid portas, obsecro? Quid agam? PA. Quid ais? Ph. 197, 200. — ne quid plus minusve faxit, quod, Pb. 553. — cedo, quid postulat? GR. Quid? nimium, Pb. 641, 642.

Quid (Sequente Genitivo). Si quid

consilii habet, ut consumat nunc, A. 159. — quid illic hominum litigant? A. 747. — quid illud gaudii est? A. 965. — Di homi, quid hoc morbi est? Eu. 225. — quid istue, inquam, orati est? Eu. 237. — quid hoc hominis? Quid illud mali est? Eu. 546, 547. — quid istue est rei? Quid istue nam monstri fuit? Eu. 652, 656. — quid illuc hominis est? Eu. 832. — quid illi credis animi tum fuisse? Eu. 1014. — quid reliqui est, quin habeat? Ibo hinc intro, ut videam, nobis quid cœnz siet, Hea. 193, 211. — pergio istue prius dijudicare, quam scis, quid veri siet? Hea. 237. — pythiando modo quid vini absumis! Hea. 458. — nescio, quid peccati portet hæc purgatio, Hea. 625. — quid est rei? Hea. 743; He. 811. — haud eito mali quid ortum ex hoc sit publice, Ad. 444. — causæ quid dicam? Ad. 533. — quid hoc, malum! infelicitatis? Ad. 546. — quid huic hic negoti est. Mirahar, quid hic negotii esset tibi. Tibi vero, quid istic est rei? Quid illi tandem ereditis fore animi misero? Ad. 642, 648, 648, 669. — quid adhuc habent infirmitatis nuptiæ? He. 176. — quid morbi est? He. 323, 357. — quid mulieris uxorem habes? Ad. 634. — ne quid verborum duint, Ph. 712.

Quid, (propter quid, Quare.) Quid verbis opus est? A. 99, 165; Ph. 75, 200. — quid multis moror? A. 114. — quid ita? A. 323; Eu. 366, 724; Hea. 610. — lætus est, nescio quid, A. 341. — quid timeas, scio, A. 347. — quid est quod succenset tibi? A. 449. — quid veniam? A. 714. — quid tu Athenas insolens? A. 909. — quid hic stas? eur non recta introibas? Quid

tæes? Eu. 87, 88. — miror, quid ex Piræo ahierit. Nescio quid circumspectat, Eu. 290, 291. — quid gestiam, aut quid lætus sim, Eu. 555. — quid multa verba? Eu. 568. — quid crepuerunt fores hinc a me? Hea. 173. — quid tristis es? Dx. Quid tristis ego siem? Ad. 83, 84. — quid ego nunc te lædem? Ad. 257. — quid consolare me? He. 293. — sed quid tu es tristis? Ph. 57. — quid hic conterminua operam frustra? Ph. 210. — sed quid cessas hominem adire? Ph. 252; et alibi passim.

Quid istic? Quid istue (formula concedendi). Quid istic? Eu. 171; Hea. 1055, 1066; Ad. 960. — quid istue? A. 573; Eu. 388; Ad. 351.

Quod (propter quod). Si quid est, quod mea opera opus sit vobis, A. 740. — quid est, quod sic gestis? Quid est, quod lætus sis? Eu. 558, 559. — sed quid hoc, quod timida subito egreditur Pythias? Eu. 642. — jam hoc aliud est, quod gaudeamus, Eu. 1040. — id primum dicam; deinde, quod veni, eloquar, Hea. 3. — nihil adhuc est, quod vereare, Clinia. Et quod illum insinulat durum, id non est, Hea. 175, 204. — nihil est, illic quod moremur diutius, Hea. 834. — est quod me transire ad forum jam oporteat, He. 273. — quod me accusat nunc vir, sum extra noxiam, He. 276. — adolescenti nihil est, quod succenseam, Ph. 361. — numquid est, quod opera mea vobis opus sit? Ph. 553. — nihil est, quod verear, Ph. 737. — vin' primum. hodie facere, quod ego gaudeam, et quod tuo viro oculi doleant? Ph. 1051.

Qui (ut); quanto satius est, te id dare operam, qui istum amorem ex animo amoveas tuo? A. 308. —

facite, angite, invenite, effcite, qui detur tibi. Ego id agam, mihi qui ne detur, A. 335, 336. — hauc fidem sibi, me obsecravit, qui se sciret non deserturum, ut darem, A. 403. — orationem sperat invenisse se, qui differat te, A. 409. — dum id quero, tibi qui filium restituerem, Hea. 492. — argentum dabitur ei ad nuptias, anrum, atque vestem, qui .... teuesue? Hea. 778. — des qui aurum, ac vestem, atque alia, quæ opus sunt, Hes. 856. — huic demus, qui fruatur, Ad. 954. — aliquantulum quæ afferret, qui dissolverem quæ debeo, Ph. 654.

Qui (quomodo); qui scire posses, aut ingenium noscere? A. 53. — qui, cedo? A. 150. — qui scis? A. 321. — qui istæ tibi incidit suspicio? St. Qui? quia te noram, A. 502, 503. — qui scis ergo istuc? Qui scis eos nunc discurdare inter se? A. 566, 576. — qui sciam? A. 793. — qui credis? Non potest. Pa. Qui non potest? A. 936, 956. — qui magis licet, currentes servus scribere? Eu. 36. — utrumque hoc falsum est: effluet. Th. Qui istuc? Eu. 121. — at numquid aliud? Pa. Qui dum? Gx. Quia tristis es, Eu. 273. — ita prorsum oblitus sum mei. Pa. Qui quæso? Eu. 307. — qui istuc facere Eunuchus potuit? En. 657. — scin' tu, adeo ad te attinere hanc omnem rem? Cu. Ad me? qui? quasi istuc! Eu. 744. — invexam, sine sanguine hoc fieri non posse, qui abstergerem vulnera? Qui scis, an quæ jubeam, sine vi faciat? Eu. 778, 789. — qui referam illi sacrilego gratiam? En. 910. — qui minus, quam Hercules servivit Omphalæ? Eu. 1026. — qui tam facile potueris, Hea. 362. — nam qui ille poterit esse in

tutu? dic mihi, Hea. 708. — id qui, nescio, Hea. 960. — qui tibi magis licet meam habere? Ad. 180. qui potui melius? Ad. 216. — qui magis morem gereret? Ad. 712. — nam qui minus mihi idem jus æquum est esse, quod mecum est tibi? Ad. 804. — O! qui vocare? Ad. 895. — sed qui istuc credam ita esse? He. 103. — qui scis, an, He. 235. — nec, qui hac mihi eveniat, scio, He. 279. — at sic citius, qui te expeditis his ærumnis, reperias. Nullus sum. Pa. Qui dum? Morbus qui suctus siet, He. 288, 319, 334. — aliud si scirem, qui possem, He. 749. — hoc qui occultari facilius credas, dabo, He. 870. — quæ mater, qui cognata tibi sit, Ph. 130. — argentum est nltro objectum, ut sit qui vivat, Ph. 769. — abduci non potest. Dr. Qui, non potest? Ph. 798. — qui istuc credam ita esse? Ph. 854. — satis superbe illuditis me. Dr. Qui. Pu. Rugs? Ph. 914.

Quia; quia tum mihi lamentari præter ceteras visa est, A. 121. — sic existimet; responsum, non dictum esse, quia læsit prior, En. 6. — sane, quis vero hæc mihi patient semper fores: aut quia sum apud te primus. Porro Eunuchum dixi velle te, quia solæ ntuntur his reginæ, Eu. 89, 90, 168. — quamobrem, Chreme? Cu. Quia pessume istoc in te atque in illum consulas. An eo sit, quia in re nostra aut gaudio sumus præpediti nimio, aut ægritudine? Hea. 436, 505. — quia non rediit filius, quæ cogito! Ad. 35. — non, quia ades præsens, dico hoc, Ad. 394. — quia enim, qui eos gubernat animus, infirmum gerunt, He. 311. — quid pertimui antem, bellua?

20 quia, quos fallam, pro uno duo sunt mihi dati? Ph. 601.

Quicum, vel Quocum; vide Cum.

Quicumque; cum quibuserat cumque una, iis sese dedere, A. 63. — quodcumque inciderit in mentem, Hea. 484. — quam meo cumque animo lubitum est facere, A. 263.

Quidam, adam, oddam; fuit olim quidam senex, mercator, A. 221. — neque tibi obstat, quod quidam facit, Eu. 483. — domi erat quidam Eunuuchus, Eu. 569. — est alius quidam, parasitaster parvulus, Ad. 783. — conveni hodie adveniens quemdam mei loci hinc, atque ordiuis, Eu. 234. — habet patrem quemdam avidum, Hea. 526. — mulier quamdam, A. 69. — quamdam hodie est ei dono data virgo, Eu. 564. — fuit quamdam annus Corinthiis hic, Hea. 600. — fingunt quamdam inter se nuoc fallaciam, A. 220. — tum quamdam fidicinam amat hic Chærea, Eu. 984. — de fallacia dicis? st! inveni nuper quamdam, Hea. 597. — continuo quamdam uactus est puellulam. Modo quamdam vidi virginem hic vicinam, Ph. 81, 95. — hic quamdam noram, cujus vir uxorem, Ph. 940. — habitant hic quamdam mulieres panperculæ, Ad. 651. — quid feceras? Cn. Paolum quiddam, Eu. 248.

Quidem; ne hæc quidem satis vehemens causa ad objurgandum, A. 149. — mihi quidem hercle non sit verisimile, A. 225. — Davus narrat? Da. *Æque* quidquam nunc quidem. Si. Atqui expectabam quidem, A. 435, 436. — non enim? ne nunc quidem, quum arcessor ultro? Si, Eu. 46. — continuo accurrit ad me, quum longe quidem. Alias res agis. Pa. Istuc ago

quidem, Eu. 335, 349. — istæ quidem contumelia est, Hea. 266. — potius quam quidem redeat ad iotegrum hæc eadem oratio, Hea. 1012. — hic properat in Cyprum. Sa. Ne tam quidem, Ad. 279. — Dis quidem esses, Deimen, Ad. 774. — vetus verbum hoc quidem est, Ad. 807. — occidunt me quidem, dum, Ad. 903. — si quidem ipse nou vult, He. 560. — velim quidem hercle, He. 784. — tua quidem hercle certo vita hæc expectanda est, Ph. 164. — sed satini omnia ex sententia? Dr. Vellem quidem, Ph. 257. — non opus est dicto. Pu. Tibi quidem, Ph. 1002; passim alibi.

Quidnam; vide *Quisnam.*

Quidni; adeon' ad eum? Br. Quidni? A. 316. — novistiu'? Pa. Quidoi? Eu. 328. — mutus illico. Gr. Quidui esset? Eu. 418. — habesne hominem, amabo? Ph. Quidni habeam? Eu. 674. — O mi Syre, audistin' obsecro? Dr. Quidni? Hea. 684. — Clivia hæc fieri videbat? Mr. Quidui? mecum una simul. Quidni? quo verba facilins deatur mihi, Hea. 908, 915. — nostrum amicum noras Simulum, atque æqualeni? Dr. Quidni? Ad. 467. — nostiu' porticum? Dr. Quidni uoverim? Ad. 575. — cho! scis? et patere? Mr. Quidoi patiar? Ad. 730. — nostiu'? Da. Quidoi? Ph. 64. — hanc igitur mittimus? Cn. Quidni? Ph. 812.

Quidquid; vide *Quisquis.*

Quiesco; o Jupiter! Sr. Quiesce, Hea. 690. — quæso, ego dabo, quiesce, Ph. 669. — quiescas. Si. Age igitur, ubi nunc est ipseus? A. 600. — ut quiescat, porro moneo, A. 22. — si quiessem, nihil evenisset mali, A. 606. — quibus

quidem quam facile puterat quiesci, si hic quiescet, A. 693.

Quietus; quietus es, Ph. 712. — te quietum reddam, Eu. 277.

Quin; quia tu uno verbo dico, quid est, quod me velis, A. 45. — uno dubium est quin uxorem nolit filius, A. 172. — Dave, perii! Da. Quin tu hoc audi, A. 347. — jam hoc opus est. Da. Quia jam habeo, A. 706. — quam joco rem vultuisti a me tandem, quin perfereris? Eu. 180. — ne istue jam iniquo patiari animo. Pa. Minime: quia effectum dabo, Eu. 212. — quin etiam insuper scelus, vestem omnem miserum discidit, Eu. 645. — quid reliqui est, quin habeat? Hea. 193. — Syre, pudet me. Sv. Credo; neque id injuris: quia mihi molestum est, Hea. 582. — quia nolo mentiare, Hea. 701. — quia est paratum argentum. Ba. Quia ego maneo, Hea. 737. — hei, quid stas? lapis! quin accipis? Hea. 832. — aiu' tu? Mr. Quia tu ausculta. Rogitato, quamvis id id faciam. Mr. Quia ego, quamvis id id facias, nescio, Hea. 891, 895. — ne mora sit, si innuero, quia pugnis continuo in mala hauriat, Ad. 172. — numquid vis, quin abeam? Ad. 248. — quin tu utosus es, Ad. 535. — perii! Sr. Quia tu animo bono es, Ad. 545. — quia jam virginem despondi, Ad. 738. — hortor, ne ejusquam miserat: quin spoliis, mutilis. Nemo ad te venit, quin ita paret se, ut, He. 65, 68. — nec pol me multum fallit, quin, quod suspicor, sit, quod velit, He. 728. — nihil apud me tibi defieri patiar, quin, quod opus sit, benigne prebeatur, He. 769. — quin tu hoc age: st! Quia, quod est feren-

dum, feras, Ph. 350, 429. — quin, si hoc celetur, in metu: Ph. 824; et alibi passim.

Quindecim; talenta quindecim, Hea. 145. — fere abhinc annos quindecim, Ph. 1016.

Quingenti; plus quingentus colaphos infregit mihi, Ad. 200.

Quinque; minas quinque accipe, Ph. 410.

Quintus; novus maritus auno demum quinto et sexagesimo fiam! Ad. 942.

Quipe; quippe forma impulsus, nus evluit, Hea. 389. — quippe quia maguarum saepe id remedium ægritudinum est, Hea. 538. — quippe homo jam grandior, pauper, Ph. 362.

Quis: vide *Qui*.

Quisnam; quisnam hic a Thaide exit? Eu. 545. — quisnam egreditur? Hea. 174. — sed quisnam? furis erepuit? Ad. 265. — quousum in loco sunt res, et fortunæ meæ? Ph. 473. — quemnam est altera? Hea. 272. — sed quidnam Pamphilum exanimatum video? A. 234. — quidnam properans hinc prosilit? Eu. 1029. — num quidnam accusat virum? He. 267. — quidnam ille commotus venit? Ph. 184.

Quispiam; quispiam Deus? Eu. 874. — an narremus cuiquam? Ad. 337. — saepe ex hujusmodi re quispiam, magna familiaritas conflata est, Eu. 872. — num illi molestæ quidpiam hæc sunt nuptiæ? A. 439. — si remittent quidpiam Philumenæ dolores, He. 349.

Quisquam; mihi' quisquam? (reunantisvit), A. 501. — nec postulabat nunc quisquam uxorem dare, A. 659. — si quisquam est,

qui placere se studeat bonis, En. 1. — hoc uero fuit minus ineptus, magis severus quisquam, Eu. 227. — hunc oculis suis nostrarum nunquam quisquam vidit, Phœdria, Eu. 678. — leno ego sum. *Æs.* Scio. *Sa.* At ita, ut usquam fuit fide quisquam optima; Ad. 162. — nemo illorum quisquam, scito, ad te venit, quin, He. 67. — an quisquam inquam gentium est æque miser? He. 293. — ut quisquam amator nuptiis lætetur, He. 836. — ut unus hominum te vivat nusquam quisquam blandior, He. 862. — siquidem quisquam crederet te vivo, Ph. 302. — ullane in re esse homini cuiquam fidem! A. 426. — au cuiquam est usus homini, se ut eruciet? Hea. 81. — eu unquam cuiquam contumeliosius audistis factam injuriam? Ph. 348. — quemquamve hominem in animam insituere, Ad. 38. — neque eum quemquam esse arbitror, He. 806. — si hic mali est quidquam, A. 459. — nihil videtur mundius, nec magis compositum quidquam, Eu. 934. — tam ineptum quidquam, Hea. 1007. — homine imperito nunquam quidquam iniustus, Ad. 99. — nihilne in mentem? Cr. Nunquam quidquam, Ad. 531. — neque declinatam quidquam ab aliarum ingenio nllam reperias, He. 100. — nec gnatus, neque hic mihi quidquam obtemperat, He. 512. — an temere quidquam Permenque prætereat? He. 879. — neque quod daretur quidquam, id curant patres, Ph. 84. — horum nihil quidquam accidet animo novum, Ph. 250. — comperiebam, nihil ad Pamphilam quidquam attinere, A.

91. — si sensero, hodie, quidquam in his te nuptiis fallacie couari, A. 196. — st tu hercle haud quidquam mihi, nisi ea, quæ nihil opus sunt scire, A. 337. — quid Davus narrat? Da. *Æque* quidquam nunc quidem, A. 435. — egon' quidquam cum istis factis tibi respondes? Hoc certo scio, neque me fluxisse falsi quidquam, Eu. 153, 200. — omnia habeo, neque quidquam habeo, Eu. 243. — æque eo nunc dico, quo quidquam illum senserim, Hea. 554. — coi æque andisti commodius quidquam evenisse? Hea. 685. — nec quidquam magis nunc metuo. Cave quidquam admiratus sis, Hea. 826. — quid Syrus meus? ut is quidem quidquam? Hea. 897. — irrides id re tanta, nec quidquam consilio adjuvas? Hea. 984. — tuo' consulis quidquam? Ad. 128. — nihil vidi quidquam lætius, Ad. 367. — voster mali nihil quidquam primo. Posthæc si quidquam, nihil precor, Ph. 80, 142.

Quisque; pro se quisque faciebat, Hea. 126. — te sibi quisque expetit, Hea. 383. — quorum opera quisque usus est, Ad. 21. — ut quisque sumo vult esse, ita est, Ad. 400. — an nescire arbitramini, quo quisque pacto hie vitam vestrorum exigit? He. 216. — ut quisque vegeret, He. 803. — cuiusque ingenium ut sit, Hea. 284. — quin spolies, mutiles, laceres, quemque nacta sis, He. 65. — non tute incommodam rem, ut quisque est, in suum inducas pati? He. 603.

Quisquis; hem! quisquis es, Ad. 322; Ph. 196. — quæque fors fortune est, He. 386. — nisi quid-

quid est, procul hinc lubet prius, quid sit, sciaccitari, Eu. 548. — non tu istue mihi dictura aperte es, quidquid est? Eu. 818. — sed istuc, quidquid est, loquere, Hea. 648. — nisi, 'quidquid est, volt scire, Ad. 154. — quidquid id est, quod reliquit, profuit, Hea. 468. — quidquid peperisset, decreverunt tollere, A. 219, — vel rex semper innoxius mihi agebat, quidquid feceram, Eu. 398. — me hujus quidquid facio, id facere maxime causa mea, Eu. 1059. — quidquid ego hujus feci, tibi prospexi et stultitiæ tuæ, Hea. 963. — quidquid possem, mallem auferre potius in præsentia, Ad. 223. — mirum, ni illoc homine quoquo pacto opus est, Eu. 1082.

Quivis; ut quivis facile posset credere, He. 60. — cuius facile est noscere, Ad. 866. — per solum quemvis ut det, Hea. 470. — cedo quemvis arbitrum, Ad. 124. — virum in quovis loco paratum, A. 719. — quam ego scio esse honore quovis dignam, Hea. 687. — abs quivis homine, quum est opus, beneficium accipere gaudeas, Ad. 255. — quovis illos tu die reduces, Ad. 833. — mitte orare: una harum quævis causa me, ut faciam, movet, A. 905. — quidvis satis est, dum vivat modo, Hea. 641. — in me quidvis harum rerum convenit, quæ sunt in stultum, Hea. 877. — quidvis oneris impone, impera. Quidvis cupio, dum ne ab hoc me falli comperia, Cbremez, A. 898, 903. — si istue crederem siueere diei, quidvis possem perpeti, Eu. 177. — uue quam siue magno intertrimento non potest haberi, quidvis

dare cupis. Quid faciam? Cu. Quidvis potius, quam quod cogitas, Hea. 449, 469. — quidvis tamen jam malo, quam hunc amittere, Hea. 859. — malo me dignum quovis deputem, Hea. 135.

Quo (Adverb.); quo nunc primum intendum? A. 344. — vide, quo me induess, A. 400. — sine me pervenire, quo volo, Eu. 124. — hem, quo redactus sum! Eu. 238. — scio, quo abdueta sit. Quo nunc is? Quo trudis? Eu. 350, 363, 379. — hodie itura. Pa. Quo? Eu. 463. — vide sis, ne quo hinc abeam longius, Hea. 212. — eho scelestè, quo illam dueis? Sy. Quo illam ego? ad nos scilicet, Hea. 312. — quo hinc abeam ego? Sy. Quo? quo lubet: da illis locum: abi deambulatum. Cl. Deambulatum! quo? Sy. Abi sane istae, istorsum, quo vis, Hea. 586, 587, 588. — victus, vestitus, quo in tectum te receptes, Hea. 970. — quam rem? quo redeam? Illuc, quæso, redi, quo cœpisti, Ad. 187, 191. — ad portam, ad lœcum, quo non? Ad. 720. — quo evadat, vide, Ph. 111. — adventus hujus quo impellat patrem, Ph. 607; et alibi.

Quo (Conjunct. pro, ut); si sensero hodie quidquam in his te nuptiis fallaciæ consari, quo fiant minus, A. 197. — quo Cbremetem subtereant, A. 473. — quo id fiet facilius, Eu. 150. — quo illam mihi lenirent miseriam, Hea. 127. — quo verba facilius dentur mihi, Hea. 915. — quo magis diceret, Ph. 104. — quo magis credas, Ph. 877; et alibi.

Quo (Quod); non pot, quo quemquam plus amem, plus diligam, eo feci, Eu. 96. — neque eo nune

dico, quo quidquam illum senserim. Hea. 554.

Quo (Quare); quo æquior sum Pamphilo, si, A. 430. — si poterit fieri, ut ne pater per me stettisse credat, quo minus hæc fierent nuptiæ, volo, A. 701. — ne revereatur, minus jam quo redeat domum, He. 630.

Quo (Quanto); quo tu minus scis ærumnas meas, A. 656. — quo magis, quæ agis, curæ sunt mihi, Quo vir melior multo es, quam ego, Ad. 684, 709. — quo magis omnes res cautius, accuro, He. 738. — quo magis novi, tanto sapius, Ph. 328.

Quoad; senem quoad expectatis nostrum? Ph. 148. — percontatum ibo ad portum, quoad se recipiat, Ph. 462.

Quocumque; quocumque advenieris, He. 860.

Quod (Conjunct. *Quia*); propterea quod, A. 38. — vel tu, vel quod verum est, vel quod ipsi cupio Glycerio, A. 906. — sene, quod tibi nunc vir videatur esse hic, nebulo magnus est, Eu. 784. — nam quod rumores distulerunt malevoli, Hea. 16. — inde adeo, quod agrum in proximo hic mercatus es. Quod mihi videre præter ætatem tuam facere, Hea. 54, 59. — præterquam, tui carendum quod erat, Hea. 400. — quod filia est juvena? Ch. Non: sed, quod magis erendum siet, id quod est consimilis moribus, Hea. 1020, 1021. — tu quod te posterius purges, Ad. 163. — tu illos duos olim pro re tollehas tua, quod satis putabas tua bona ambobus fore, Ad. 814. — sin autem est ob eam rem iratus gnatus, quod peperit uxor elam, He. 782; et alibi.

Quodni, *Quod si*; quodni fuisset incogitans, Ph. 155. — quod si ego rescissem id prius, A. 258. — quod si personis iisdem uti aliis non licet, Eu. 35. — quod si astu rem tractavit, Eu. 923. — quod si iterum mihi sit danda, Hea. 456. — quod si is nunc me deceperit, Hea. 724. — quod si omnes omnia sua consilia conferrant, Ad. 300. — quod si ahesset longius, Ad. 526. — quod si scripturam sprevissem in præsentia, He. 24. — quod si rescierit peperisse eam, He. 519. — quod si intelligeret, Ph. 9. — quod si eo mem fortuna redeunt, ut, Ph. 201. — quod si hic potuisset nunc exorari triduum hoc, Ph. 534. — quod si eum nunc reperire possem, Ph. 737.

Quod (Quantum); munus nostrum ornato verbis, quod poteris: et istum æmulum, quod poteris, ab ea pellito, Eu. 214, 215. — quod potero, adjutabo senem, Hea. 416. — serva quod in te est, et filium, et me, et familiam, Hea. 845. — quod potero, enitar, Hea. 1040. — quod queo, conservis ad eundem istunc præcipio modum, Ad. 424. — istam, quod potes, fac consolere, Ad. 513. — prodidiati et te, et gnatum, quod quidem in te fuit, Ad. 696. — meritis est de me, quod queam, illi ut commodem, He. 760. — ego quod potui, porro (feci), Ph. 478.

Quomodo; non nunc de pecunia agitur: sed illud, quomodo minimo periculo id demus adolescentulo, Hea. 476. — meritis! quomodo? Hea. 815. — idque adeo miror, quomodo, Hea. 1006. — non quæris, patri quomodo ob-

sequare, Hea. 1042. — magis
sunt, nescio quomodo, suspiciosi,
Ad. 607. — quomodo me ex hac
expediam turba? Ad. 616. — ego
Æschium conveniam; ut, quo-
modo acta hæc sint, sciat, Ad.
640. — neque quomodo a me
amittam, invenio, Ph. 506. —
composito factum est, quomodo
hanc amans habere posset sine
dote, Ph. 755.

Quoniam? Ad. 579.

Quondam; olim isti fuit generi
quondam questus, Eu. 246. —
Jovem Danaë misisse aiunt quon-
dam in gremium inihrem aureum,
Eu. 585.

Quoniam; quoniam nemini ob-
trudi potest, A. 250. — quoniam
non potest id fieri, A. 306. —
nunc te oro, Dave, quoniam solus
mihi effecisti has nuptias, A. 596.
— quoniam miser quod habui,
perdidi, Eu. 237.

Quoniam; iturus, Thais, quo-
piam es? Eu. 462.

Quoquam; cave quoquam ex
istoc excessis loco, A. 761. —
cave nunc jam oculos a meis oculis
quoquam demoveas tuos, Ad. 171.
— ne quoquam efferris aiant, He.
565.

Quoque; egomet quoque ejus
causa in funus prodeo, A. 115. —
hic quoque bonam magnamque par-
tem ad te attulit. Postquam sensit
me tecum quoque rem habere,
fingit causas, Eu. 123, 137. —
id rursum si negant, laudo id
quoque, Eu. 250. — etsi is quo-
que suarum rerum satagit, Hea.
225. — id quoque possum ferre, si
modo reddat, Ad. 206. — at pol
jam aderit, se quoque etiam quum
oderit, He. 543. — tibi quoque
ædepol, iratus sum, Philumena,

He. 623. — volo ipsius quoque vo-
luntate hoc fieri, Ph. 724; et alibi.

Quoquo; quoquo eam, rogitando
obtundat, enecet, Eu. 557. — quo-
quo hinc asportabitur terrarum,
Ph. 550.

Quorsum; quam timeo, quor-
sum evadas! A. 127. — heri sem-
per lenitas verebar quorsum eva-
deret, A. 176. — misera timeo,
incertum hoc quorsum accadat,
A. 264. — quorsum istuc? A. 362;
Ad. 120. — at ego nesciebam,
quorsum tu ires, Eu. 155. — nes-
cio hercule, neque unde eam, ne-
que quorsum eam, Eu. 305. —
nisi sane curæ est, quorsum even-
turum hoc siet, He. 193.

Quot; quot modis contemtus,
spretus? A. 248. — quot commo-
ditates, vide, A. 570. — quot res
dedere? Quot incommoditates ac-
cipies? Hea. 917, 933. — quot
mihi, Micio, dixere! Ad. 93. —
scire volo, quot mihi sint domini,
Ad. 557. — quot commodas res
attuli! quot antem ademi curas!
He. 818. — quot me censes ho-
mines jam deverbasse, Ph. 327.
— quot homines, tot sententiae,
Ph. 454. — quot res? postilla,
Ph. 704.

Quotidianus; sumtus quotidiani,
Hea. 755. — febris quotidiana,
He. 357. — quotidiana cura, Ph.
160. — quotidianæ vitæ consue-
tudinem, Hea. 283. — tædet quo-
tidianarum harum formarum, Eu.
297.

Quotidie; quotidie accusabam,
Hea. 102. — mihi quotidie auge-
scit ægritudo, Hea. 423. — ibatne
ad Bacclidem. Pa. Quotidie, He.
157.

Quoties; jurabat quoties Bacchi-
di! He. 60.

Quovis; abeat, quovis gentium, Hea. 929.

Quum (Conjunct.); poeta quum primum animum ad scribendum appulit, A. 1. — quum id mihi placebat, tum, A. 96. — nihil quum est, nihil deficit tamen, Eu. 243. — jam tum quum primum jussit, Eu. 510. — quum maxime volo te dare operam, ut fiat, Hea. 788. — quum voluptati tibi fuerim, Hea. 1026. — ita vita est hominum, quasi, quum ludas tesseriis, Ad. 742, 743. — Bacchidem amabat, ut quum maxime, He. 115. — videre optabamus diem, quum ex te esset aliquis, He. 652. — quum mihi pavel, tum Antipho me exerciat animi, Ph. 188. — quum secundæ res sunt maxime, tum maxime meditari secum oportet, Ph. 241; et sæpissime alibi.

R.

Rabies; præut hujus rabies quæ dabit, Eu. 300.

Rapio; egomet rapui, Ad. 631. — sublimem hunc intro rape, quantum potes. Rape, inquam, Da. Quid feci? Si. Rape, A. 862, 863. — quia ergo rape me? Ph. 881. — rape hunc, Ph. 984. — ceteros ruerem, ruperem, Ad. 320. — rapere in pejorem partem, Ad. 3.

Raptio; una affuisse in raptione, Ad. 357.

Raro; hic raro in urbem com meat, He. 175. — si modeste ac raro hoc fecit? He. 552.

Rastri, *Rastorum*; istos rastros appone, Hea. 88. — ad rastros res reddit, Hea. 932.

Ratio; num parva ratio est? Eu. 575. — ratio de integro ineunda

est mihi, Hea. 674. — mea sic est ratio, Ad. 68. — non ratio, verum argentum deerat, Ph. 299. — nec rationem capio; nisi quod cepi rationem, ut, Hea. 961, 966. — vostram nequeo mirari satis rationem, Ad. 376. — eandem illam rationem antiquam obtine, Ad. 816. — si vis vero veram rationem exsequi, He. 306. — quum rationem ineas, Ph. 344. — incerta ratione certa facere; cum ratione insanire, Ed. 62, 63. — qua ratione amisisti? Eu. 322. — qua ratione istue? Ad. 674. — nunquam ita quisquam bene subducta ratione ad vitam fuit, quin, Ad. 859. — qua ratione inopem potius ducebat domum? Ph. 298. — bonæ tæ istæ rationes, Ad. 840. — conturbasti mihi rationes omnes, ut, Eu. 868. — frustra egomet mecum has rationes puto, Ad. 209.

Ratiuncula; erat ei de ratiuncula, Ph. 36.

Recens; dum ægritudo hæc est recens, Ad. 313.

Recepto, memm receptas filium ad te, He. 743. — in tectum te receptes, Hea. 970.

Recido; recidere ad paucos, He. 48.

Recipio; ad me recipio, Hea. 1058. — cur recipis meum? Ad. 803. — recipit se intro denuo, Ph. 878. — recipimus. Cr. Ao libenter, Eu. 1084. — is mihi cognatus fuit, qui eum recepit, A. 928. — animam recipe, Ad. 325. — percontatum ibo ad portum, quoad se recipiat, Ph. 462. — mox recipiat huc sese Geta, Ph. 605. — me in vestrum gregem recipiat, Eu. 1084. — neque me domum nunc recipere, Ph. 825.

— quod recepissem semel, Ph. 901. — in aedes recipere, Eu. 897. — hominem amicum recipere, Hea. 567. — sed eum ipsum video in tempore huc se recipere, Ph. 464. — ejectam recepissem, A. 124. — ego escludor, ille recipitur, Eu. 159. — sat habet, si tum recipitur, Ea. 485. — militem ego rivalem recipiendum censeo. Ph. Hem! recipiendum! Eu. 1071, 1072.

Recta; cur non recta introibas? Eu. 87. — tu rus hinc abis? Dx. Recta, Ad. 434. — recta consequor, He. 372. — postridie ad anum recta pergit, Ph. 112. — recta domum sumus profecti, Ph. 858.

Recte; qui utramvis recte norit, A. 10. — neque ut curentur recte hæc. Honestæ oratio est. So. Recto putas, A. 30, 141. — recte dicis, A. 364; Eu. 612. — non recte accipis, A. 368. — istuc recte ut fiant, video, A. 457. — recte ego semper fugi has nuptias, A. 768. — satin' recte? (valetis), A. 806. — recte admones. Pater, non recta vinetus est, A. 954, 956. — illas, quas habet amor molestias, recte feras, Eu. 78. — recte; inquit: abeo, Eu. 342. — primus aedes expugnabo. Gn. Recté, Eu. 772. — recte interrogasti, Eu. 980. — recte facitis, Eu. 1083. — si quis recte aut commode tractaret. At porro recte spero, Hea. 152, 159. — illi, qui non utitur recte, mala, Hea. 196. — tum, quod dem ei, recte est, Hea. 228. — quid tu istuc? Sx. Recte equidem. In loco ego vero laudo. Sx. Recte sane, Hea. 518, 538. — tace sodes. Sx. Recte sane. Recte dicit: censeo, Hea. 581, 588. — istuc recte,

Hea. 653. — recte suades; faciam. Sx. Sat recte hoc mihi in mentem venit, Hea. 998. — sua sponte recte facere, Ad. 75. — fiet recte, ædipol, spero, Ad. 290. — si quid recte curatum velis, Ad. 373; Ph. 688. — hoc facito. Sx. Recte sane. Dx. Hoc vitio datur. Sx. Illud recte, Ad. 418, 427. — at recte, et verum dicis, Ad. 611. — quid est? Æs. Nihil: recte: perge, Ad. 657. — quid sit? quid agitur? Sx. Recte, Ad. 888. — recte datur, Ad. 955. — istuc recte, Ad. 1002. — quid es tam tristis? Pa. Recte, mater, He. 355. — ex te recte eum astum putent, He. 399. — præsertim quum et recte, et tempore suo pepererit. Recte ego consului meæ (lilim), He. 531, 559. — recte amasti uxorem tuam, He. 863. — recte ego mihi vidissem, Ph. 190. — en, noster! recte, Ph. 398. — jam recte. Quid futurum est? Cm. Recte, Ph. 797, 811. — ego timeo? Ph. Recte sane, Ph. 998. — ita fiat, et istoc, si quid potis est, rectius, Ad. 523. — ad omnia alia mte sapimus rectius, Ad. 836. — multo rectius est, quam, etc. Ad. 924.

Rectus, a, um; rem recta reputavit via, A. 443. — in pistrinum recta proficiscar via, A. 601. — recta via rem narret ordine, Hea. 706. — hac recta platea, Ad. 576, 584. — eo recta via equidem illuc, Ph. 310. — consilium rectum, Eu. 783. — rectum est? ego ut faciam, Hea. 79. — pravum an rectum siet, Hea. 485. — consilium cepi rectum et tutum, Hea. 327. — nihil rectum putat, Ad. 100. — recta consilia damus, A. 310. — qui recta prava faciunt, Ph. 770.

Recurra; jam hoc recurret, Ad. 528.

Recuso; recusare eam (uxorem), He. 296.

Reddo; totum tibi reddo, Hea. 742. — tam placidum, quam ovem reddo, Ad. 536. — uxorem reddo, He. 820. — satius est, si te delibutum gaudio reddo? Ph. 855. — si quis quid reddit, magna labeoda est gratia, Ph. 56. — reddo et curatura joneas, Eu. 316. — fructum reddunt prædia, Ph. 679. — dictum ac factum reddidi, Hea. 760. — reddidisti animum, A. 334. — exercitatum reddidit, He. 407. — facilem benevolamque reddidit, He. 761. — orsodo surdas jam aures reddideras mihi, Hea. 330. — hoc effectum reddam, A. 704. — te commotum reddam, A. 865. — te quietum reddam, Eu. 277. — reddam hercle, Eo. 2018. — exoctam reddam, Ad. 853. — reddam hercle, da modo, Ad. 987. — inventas reddam, Ph. 558. — reddas omnia consilia iocerta, A. 390. — at ot omne reddat. Sr. Omne reddet, Ad. 281. — reddet tibi cito, Ad. 986. — quid si reddet? Ph. 320. — id ille istis reddet, Ph. 703. — Pamphilam ergo hoc redde, Eu. 795. — si est, ut dicat velle se (uxorem), redde, He. 559. — præterea ut suis restitutum ac reddam. Cupio abducere, ut reddam suis, Eu. 147, 157. — quia iotegram (virginem) reddam, He. 150. — huic suum reddas scilicet, He. 669. — tibi illam (Pamphilam) reddat? Eo. 796. — si modo argentum reddat. Id quoque possum ferre, si modo reddat, Ad. 203, 206. — at ut omne reddat, Ad. 281. — jodicium reddant, Ph. 404. —

quos mihi ludos redderet? A. 480. — sororem reddere, Eu. 745. — beneficium reddere, Ph. 336, 537. — reddetur: ne time, Ad. 280. — meum mihi reddatur, Syre, Ad. 250. — reddi patri, He. 154. — id nunc (argentum) reddendum est, Hea. 792.

Redeo; redeo inde iratus, A. 137. — redeo rursum, male vero me habens, Eu. 634. — quid si redeo ad illos? Hea. 719. — dom ego redeo, Ad. 197. — nunc redeo: si forte frater redierit, viso, Ad. 551. — posthac redeo, Ad. 761. — ad ingenium redi, He. 113. — iocommoditas huc omois redit, A. 568. — it, lavit, redit, Eu. 593. — anus ad lanam redit, Hea. 278. — ad rastros res redit, Hea. 932. — rursum ad ingenium redit, Ad. 71. — adeo res redit, Ph. 55. — ad te summa rerum redit, Ph. 316. — hæc verba huc redeunt deoque, Eo. 158. — quod eo meæ fortunæ redeunt, Ph. 201. — ea ad hos redibat hereditas, He. 172. — ad te redi. Dx. Redii: Ad. 799. — percontumax redisti huc oobis, He. 504. — nisi si domum forte ad nos rediit, Eu. 663. — postremo adeo res rediit, Hea. 113. — in eum res rediit locum, Hea. 359. — non rediit hac nocte a cena Æschinus? Ego, quia non rediit filius, quæ cogito, Ad. 26, 36. — istoc verbo animus mihi rediit, He. 348. — pater ejus rediit, an non? Ph. 147. — ad restim mihi res rediit, Ph. 685. — ea ad me redierunt bona, A. 800. — quo redibo ore ad eam? Ph. 916. — ad rem redi. Redi, redi, Hea. 319, 349. — ad rem redi. Illuc, quæso, redi, quo compisti. Cras redi, Ad. 186, 191, 205. —

in porticum rursus redi, Ad. 581. — ad te redi, Ad. 798. — redi mecum in memoriam, Ph. 801. — redito, Ad. 507. — sine ad me redeam, A. 623. — redeam? En. 49. — ne redeam interes? En. 218. — ad rem redi. Sa. Quo redeam? Ad. 187. — ut ad pauca redeam, He. 135. — aufugerim potius, quam redeam, He. 425. — ad pauca ut redeam, Ph. 647. — rogat te Ctesipho, ut redeas, Ad. 780. — te oro, ut redeat in viam, A. 190. — ut ores, ut redeat, Eu. 503. — mane, dum redeat ipsa, Eu. 535. — redeat ad integrum hæc oratio, He. 1012. — studeo ut redeat! He. 262. — filium expecto, ut redeat domum, He. 280. — venisse aiunt: redeat, He. 280. — tua Philumena ad te redeat, He. 588. — redeat domum, He. 630. — facere ut redeat uxor, oportet, He. 775. — redeat sane in gratiam, Ph. 1028. — quin redeamus, Eu. 810. — domum qua redeant? He. 360. — te orabat ut cras redires, Eu. 533. — vi capi agere, ut rediret, He. 268. — si non redisses, He. 289. — si saluus domum redisset unquam, He. 435. — non, si redisset, ei pater veniam daret? Ph. 119. — ubi illinc rediero, Ad. 233. — ubi illinc, spero, redieris, Ad. 227. — metuo, pater ne rure redierit jam, Eu. 611. — redierit meus particeps, Hea. 150. — nunc redeo: si forte frater redierit, viso, Ad. 551. — domi obsidere donec redierit, Ad. 722. — herus si redierit, Ph. 248. — vise, redieritne jam, an nondum, Ph. 445. — illam ad vos redire studeo, si, He. 265. — fuerat præstabilius ubivis gentium agere

statem, quam huc redire, He. 285. — jube illam redire, He. 494. — ubi dicimus, rediasse te, Hea. 304. — ut sciat sibi filium rediasse. Non vult te scire se rediasse etiam, Hea. 412, 433. — adeon' rem rediasse, ut, Hea. 982. — pæne in eum locum rediasse, ut, Ad. 274. — adeon' rem rediasse, ut, Ph. 153. — negant rediasse, Ph. 460. — cupida redeundi, He. 91. — cupidus redeundi domum? He. 283. — si eo mihi redeundum siet, He. 425. — peregre rediens, Ph. 243. — redeunti mihi incidit suspicio, A. 360. — video redeuntem seuem, En. 966. — jamne enumerasti id, quod ad te rediturum putes? Ad. 237.

Redigo; eo redigis me, ut, Eu. 690. — redigam, vos in gratiam, Ph. 965. — redige in memoriam, Ph. 383. — animum retinendam et redigam, Hea. 947. — ad inopiam redigat patrem, Hea. 930. — quo redactus sum! En. 258. — in id redactus sum loci, ut, Ph. 978.

Redimo; te redimas captum, Eu. 74. — si redimat, Hea. 609.

Reditio; quid huc reditio est? En. 671.

Reduco; res reduxit me in gratiam, A. 949. — reduce illam, He. 605. — reduc uxorem, He. 654, 698. — quamobrem non reducam, nescio, He. 453. — si non reducam, He. 617. — dum ne reducam, quamobrem reducam? He. 634, 660. — quovis illos tu die reducas, Ad. 834. — reducant animum ægrotum ad misericordiam, A. 560. — velit reducere uxorem, He. 501. — quid vis facere, nisi reducere? He. 608. — in ludum reducere, Ph. 86. —

reducta domum, He. 665. — de reducenda, He. 391, 403.

Reduz; reducem me in patriam facis, Hes. 398. — me reducem in lncem feceris! He. 853.

Refello; filius cur non refellit? Ph. 401. — tu horum nihil refelles, Ph. 132. — refellendo, ant purgando, He. 254.

Referio; referre non audebam, vicit, Ad. 569.

Refero; Hecyram ad vos refero. Refero deo, He. 29, 38. — gratiam regi refert, Ph. 338. — quo consilia hæc referam? Ph. 727. — referetque gratiam ei, He. 799. — par pari refero, Eu. 445. — illia crucibus referam gratiam? Eu. 385. — parem ubi referam gratiam, Eu. 718. — referam illi sacrilego gratiam? Eu. 910. — par refero, Ad. 73. — iterum referre, He. 7. — gratiam referre, He. 584. — refertur a me gratia, Eu. 749. — non potest satis referri gratia, Ph. 337. — id sibi esse relatum pntet, Ph. 22.

Refert; mea nihil refert, Eu. 320. — id mea minime refert, Ad. 885. — id tua refert nihil, He. 618. — tua quod nihil refert, He. 811. — quid tua id refert? Ph. 722. — quid retulit? A. 497. — parvi retulit, Ph. 645. — permagni referre, Hea. 467.

Reflecto; neque illum misericordia reflexit, Ad. 308.

Refrigescio; refrixerit res, Ad. 234.

Regina; solæ ntuntur hia reginæ, Eu. 816.

Regio; in hia ego te conspicio regionibus, Eu. 1061. — agrum in hia regionibus meliorem nemo habet, Hea. 63.

Regno; aolus regnas, Ph. 405.

Regnum; regnumne hic tu possides? Ad. 176.

Rego; eam (rem) consilio regere, Eu. 58.

Rejicio; rejecit se in eam, A. 136. — forsitan nos rejiciat, Ph. 716. — ad famem rejicere, Ph. 19. — capillus rejectus negligenter, Hea. 291.

Relevo; animam jam relevabis; Ad. 604.

Religio; nova religio in te incessit? A. 731. — religio est dicere, Hea. 228. — cum tua religione, A. 942.

Religiosus, a, um; misere religiosam, Hea. 650.

Relino; relevi dolia omnia, Hea. 460.

Relinquo; si illam relinquo, A. 210. — nihil relinquo in ædibus, Hea. 140. — si Bæchidem hic relinquis, Hea. 696. — relinquit cum matre uxorem, He. 174. — sibi vero hanc laudem relinquant, He. 461. — me filius relinquant quasi magistrum, Ph. 72. — quam ego hic reliqui, Hea. 253. — relinquit me homu, A. 746. — mihi relinquit hæc omnia, Eu. 120. — relinquit filiam adolescentulam, Hea. 602. — cum Plautus locum relinquit integrum, Ad. 10. — quid relinquit Phanis? quod relinquit, profuit, He. 458, 463. — ne, ubi acceperim, sese relinquam, En. 141. — animam relinquam potius, quam, Ad. 499. — quam plurimum illis relinquo, Ad. 818. — si talentum rem reliquisset decem, Ph. 393. — illam relinquare hic est veritus, A. 937. — relictus est objurgandi locus, A. 154. — animam hic relictus custos? Eu. 286. — relictæ arrisboni pro illo argento, Hea. 603. — egens re-

lieta, Ph. 357. — nihil est preci loci relictum, A. 602. — nihil vitii est relictum, Hea. 1023. — illæ sunt relictæ, Hea. 243. — nullus locus reliquatur preci? Ph. 546. — memini relinqui me, Ph. 74. — Phaniam relictam solam? Ph. 316. — non oportuit relictas (mulieres), Hea. 247. — relictis rebus, observare, A. 413. — relictis rebus omnibus, Eu. 166. — relictis rebus, iuvenciodus est aliquis, Hea. 840.

Reliquæ; generis reliquæ, Ad. 445.

Reliquus, a, um; spes nulla reliqua, Eu. 240. — causa ulla reliqua, He. 587. — reliquam vitam exigit eum eo viro, He. 490. — quid spei sit reliquum, A. 25. — numquid est aliud reliquum? Eu. 995. — hoc reliquum est, Ad. 347. — hoc mihi uoum reliquum fuerat malum, He. 570. — erat reliquom paucillulum nominum, Ph. 37. — quid reliqui est? Hea. 193.

Remedium; remedium ægritudinum, Hea. 539. — miseriarum remedium, Ad. 295. — hæc res sola est remedio, Eu. 439. — quod remedium inueniam? A. 469. — remedium iracundiæ; subito exitio remedium, Ph. 186, 200. — remedium huic rei, Ph. 615, 616. — unlo possum remedio me evolvere ex his turbis, Ph. 823.

Reminiscor; orata ejus reminiscor, He. 385.

Remitto; nullum remittis tempus, Hea. 70. — nemo remittit, He. 187. — eam jam remittet, He. 467. — remittit dolores, He. 349. — remittas me occurrere injuriis, A. 828. — orabam, fi-

liam ut remitteres, He. 498. — repudium remisierim, Ph. 928. — remissan' opus sit vobis, an reducta? He. 665.

Remoror; me hodie remoratus est, Eu. 302. — ne quod vestrum remorer commodum, A. 741.

Removo; restitui prope jam remotum ab studio, He. 22.

Renumero; reuocretudinem huc, He. 502.

Renuntio; id nunc tibi renuntio, A. 509. — atque huc renuntia, A. 595. — quid renuntiavi ulim? Hea. 661. — renuntiabo, ut, A. 432. — quid nunc renuntiem abs te? Hea. 860. — deliberet, renuntietque, He. 508. — illis repudium renuntiet, Ph. 676. — certo renuntiavit, Hea. 727. — renuntiatum est, A. 501. — quasi non tibi renuntista sicut hæc, A. 500.

Reor; ante quam me amare rebar, He. 581. — quam nunquam est ratus posthac se habiturum, He. 820. — oeu esset ratum, He. 545. — quod modum erat ratum, irritum est, Ph. 950.

Repete; repente ad studium se applicasse, Hea. 23. — tot res repente circumvallant, Ad. 303. — quæ res tam repente mores mutavit tuos? Ad. 989. — an dolor repente invasit? He. 356. — me repente aspexerant, He. 368.

Reptentius, a, um; animus commotus repentino bono, A. 939.

Reperio; in hac re nihil reperio, quamobrem Hegio, Ad. 594. — aliquod consilium reperis, Ph. 179. — Eonuchum reperi, Eu. 168. — belli gloriam reperi, Hea. 112. — re ipsa reperi, Ad. 864; Ph. 521. — atqui reperi jam, Ph. 235. — reperi, qui det, Ph. 888.

— reperiisti, tibi quod placent? Hea. 596. — suos parentes reperit? A. 807. — causam reperit, Eu. 512, 1000. — argentum reperit, Ph. 822. — ubi Antiphonem reperiam? Ph. 193. — verum reperies, He. 844. — quam causam raperient! Ph. 234. — vel melius tute reperi, A. 682. — aliquid reperi, Hea. 339. — quam paucos reperias, Syrs, He. 58. — neque declinatam ab aliarum ingenio ollam reperias? He. 200. — qui te expeditas his serumnis, reperias, He. 288. — aliquid reperiret, Hea. 533. — reperire mulierem, quam caret culpa, He. 662. — ubi illas ego nunc reperire possim? Ph. 726. — quod si eum nunc reperire possim, Ph. 737. — fratrem reperisse, Eu. 204. — reperisse, quo modo, etc., Eu. 930. — si potis est reperiri, Hea. 659.

Repeto; neque repeto quidquam pretii, Eu. 748. — repeton' quem dedi? Ad. 137. — argentum repetent, Ph. 694. — repudiatus repeto, A. 249.

Reposco; reposcere illum est, quem dediisti, Ad. 133.

Reprehendo; me reprehendi, Ad. 627. — reprehendere et corrigere, Ad. 999. — locus reprehensus, Ad. 14.

Reprimo; reprime iracundiam. Dz. Repressi, redii, Ad. 798, 799. — neque illum misericordia repressit, Ad. 308. — reprimam me, Hea. 199; He. 765.

Repudio; repudio consilium, A. 734. — in experiundo repudies, Ad. 862. — hem! repudiatus repeto, A. 249.

Repudium; illis repudium renuntiet, Ph. 676. — repudium alteram remisim, Ph. 927.

Reputo; dum hæc mecum reputo, Eu. 592. — ipse saccom rem reputavit, A. 443.

Requiesco; requiescere ubi volebat, Eu. 405.

Requiro; requiram fratrem, Ad. 512. — abi, cum require, Ph. 309. — missus sum, te ut requirerem, Ph. 880.

Res; certa res est, A. 369. — ut infamiae res esset, A. 446. — res est, ut dixi, nisi ipsa res moneat, A. 460, 552. — sic res est, A. 559. — res cogit denegare, A. 633. — ea res est, A. 694. — dum res tetulit, A. 834. — res est in vado, A. 846. — res reduxit me in gratiam, A. 949. — res in se neque consilium, neque modum habet, Eu. 57. — ita erat res; Eu. 97. — salva res est, Eu. 268. — sive adeo digna res est. Alia res est, Eu. 312, 361. — hæc res sola est remedio, Eu. 439. — res indicabit, Eu. 469. — res ipsa indicat, Eu. 658. — id quod res est. Quicum res tibi est, Eu. 747, 758. — scin' tu, ut tibi res se habeat? Eu. 799. — arbitrari, quod res est, Eu. 978. — præter quam res te adhortatur tua. Postremo adeo res rediit. Ita res est, Hea. 60, 113, 158. — quæ res te sollicitat? Ea res dedit copiam. Ita res est hæc. Quasi istie minor mea res agatur. Res neutiquam neglectui est mihi. In eum res rediit locum, Hea. 251, 282, 318, 354, 357, 359. — nos quibuscum est res, Hea. 388. — uti res est, dicere, Hea. 490. — acta hæc res est, Hea. 564. — si res non sinit, Hea. 666. — nulla res potest intervenire, Hea. 679. — amici res est videnda, Hea. 689, 695. — ut res sese habet, narrato, Hea. 702. — etiamne

tecum res mihi est? Hea. 742. — nulla est tam facilis res, quio, Hea. 805. — es res nunc agitur, Hea. 851. — ad rastroa res redit, Hea. 932. — quæ res tibi vortat male! Cogitu id, quod res est, Ad. 192, 207. — refrixerit res, Ad. 234. — iu tuto est res, Ad. 268. — res ipsa iodicat. Pejore res loco uoo potest esse, Ad. 339, 345. — istæc res est, Ad. 419. — ipsa virgo: res ipsa, Ad. 480. — ut res gesta est, oarrabo, Ad. 515. — salva res est, Ad. 647. — quod res ipsa fert. Res composita est, Ad. 734, 739. — oon quod dissimilis res sit, Ad. 829. — quia res aliquid apportet ouvi, Ad. 860. — res apparet. Quæ res mures mutavit? Ad. 969, 989. — ea res disjunxit illum ab illa, He. 160. — sumtus res pusset pati, He. 225. — res te facere prohibet? He. 266. — voce alia, ac res monebat, cooqueri. Ipsa indicat res, He. 375, 395. — res indicom facit, He. 546. — res me male habet, He. 606. — hæc res hic agitur, He. 775. — res agetur maxume, Ph. 29. — adeo res reddit. Cui tanta erat res? Ph. 55, 69. — si tibi res sit cum eo, Ph. 171. — qoo iu loco res hæc siet. Res magna est, Ph. 446, 458. — adhuc tranquilla res est, Ph. 479. — istæc mihi res sollicitodioi est, Ph. 587. — oon capitis ejus res agitur; illi res vortat male! Ph. 630, 677. — ad restim res rediit, Ph. 685. — una res restat, Ph. 832. — quidnam hoc rei est? A. 458. — quid istuc est rei? Eu. 652. — quid cum illa rei tibi est? Eu. 803. — oec rei fere amplius quidquam fuit, Hea. 55. — quid est rei? Hea. 743; He. 811. —

quid rei esset? Hea. 832. — quid boo rei est! Quid tibi rei mecum est? Ad. 176, 178. — tibi vero quid istic est rei? Ad. 648. — quid buic hic est rei? He. 808. — quid rei gerit? Ph. 145. — tecum oihil rei nobis, Ph. 421. — quid rei tibi est cum familia hac? Ph. 747. — illic est buic rei caput, A. 459. — Chæream ei rei priefecimus, Eu. 540. — rei dare operam? Ad. 96. — qui alicui rei est, Ad. 359. — me credo buic esse natum rei. Esse rei caput, Ad. 547, 570. — cui rei opus est, Ad. 858. — rei servius, He. 224. — ei rei firmasti fidem? He. 581. — ex qua re minos rei foret aut famæ temperaus, Ph. 271. — remedium rei, Ph. 615. — rem vitia dent; et rem cognoscite, A. 8, 24. — nihil opus eatarie ad rem. Re audies, A. 32, 48. — tempus ad eam remtulit, si magistrum cepit ad eam rem. Ipsam rem locutus, A. 288, 192, 202. — rem negligenter agere, A. 253. — abin' hinc in malam rem, A. 318. — rem teues, A. 352. — rem recta reputavit via. Nihil propter hanc rem (Nos uon rem), A. 443, 449. — in rem est utrique, A. 547. — rem restituas? A. 621. — opus est ad hanc rem astutia, A. 724. — nuvi rem omnem, A. 790. — rem ipsam dio, A. 874. — cum oon rem habebam hospite. Ad rem avidior. Rem habere; joco rem voluisti a me, Eu. 119, 131, 138, 180. — rem divinam fecisse, rem seriam agere. Malam rem! hinc abis? Eu. 513, 536. — ad eam rem tempus nou erat, Eu. 621. — aliam rem ex alia cogitare, Eu. 631. — ad rem conferatur. Scin' tu, ad te attinere hanc rem? Eu. 741, 744. — quam hic rem agit? Eu.

782. — quam tu rem actura es? Eu. 895. — si astu rem tractavit, Eu. 923. — narra omnem rem ordine, Eu. 997. — rem praevarrasse, Eu. 981. — quam rem agis? Ubi rem rescivi. Rem et gloriam armis reperi, Hea. 89, 99, 112. — ad rem redi, Hea. 319. — rem perire pati, Hea. 486. — bonam atque justam rem imperas, rem narret ordine; rem facias palam, Hea. 704, 706, 721. — quam rem agis? Hea. 740, 943. — ut istam rem video, Hea. 870. — magis putes ita rem esse, Hea. 891. — adeon' rem rediisse, ut? Rem profer palam, Hea. 982, 996. — ullamne ego rem unquam in vita mea volui, quin? rem, quum videas, censeas, Hea. 1008, 1025. — ad rem redi. Sa. Quam rem? quoredeam? Ad. 186, 187. — nunquam rem facies, Ad. 221. — rem habere praeter alioa, Ad. 259. — tam ob parvulam rem? Ad. 276. — quod ad rem opus est, consule. Vide, quam rem agas. Neque pretium, neque rem ullam intercessisse. Rem narrato ordine, Ad. 336, 344, 350, 352. — rem enarramus ordine, Ad. 365. — quare rem, Ad. 483. — non rem patri indicasse? Ad. 632. — tuam rem constabillisses, Ad. 775. — rescivit omnem rem. Rem ipsam putemus. Mitto rem. Attentiores ad rem, Ad. 795, 800, 824, 838. — tibi ob eam rem, luhens bene faxim, Ad. 899. — quam hic rem agit? ad rem attenti, Ad. 936, 958. — ob eam rem? Si ob eam rem vobis vita mea invisa est, Ad. 982, 994. — ob eam rem noluit iterum referre, He. 6. — si in rem est Bacchidis. Arcessi ad rem divinam. Habes omnem

rem, He. 102, 184, 194. — tuos esse ego illi mores morbum magis, quam ullam aliam rem, arbitror, He. 239. — magis in rem nostram, et vostram id eset, He. 249. — rem cognosces, He. 291. — omnem rem narrabit, He. 350. — quod in rem sit tuam. Prior amor ad rem exercitatum reddidit, He. 391, 407. — omnem rem scio, He. 468. — judicare in rem quod sit. Si ipsam rem, ut aiet, resciverit, He. 549, 567. — si cum illo habuerit rem postes, He. 718. — puerumque ob eam rem elam voluit extinguere, He. 749. — ob rem iratus. Ob eam rem vis ergo introeam? Rem ubi cognoverint. Scit sibi ex eo rem sibi natum, He. 781, 788, 792, 798. — ob rem nullam misit. Est in rem nostram, ut, He. 801, 835. — adeon' rem redisse, ut etc.? Timeo, quum nunc mihi nuntiet rem, Ph. 153, 178. — tempora punctum ad hanc rem est, Ph. 185. — ad hanc rem qui adsient, Ph. 313. — at si talentum rem reliquisset decem, Ph. 393. — quae in rem tuam sint, velim facias, Ph. 449. — minime; dum ob rem, Ph. 525. — rem ipsam putasti, Ph. 717. — ut stultissime rem gesserimus, Ph. 771. — nihil ad hanc rem est, Antipho, Ph. 860. — i in malam rem, Ph. 929. — hoc primum in hae re praedico tibi. Facere in re. Neque commovetur animus in ea re tamen, A. 46, 50, 94. — quare? A. 184, 910. — velle in re ostendi; in re deludier, A. 198, 203. — de re imprudentem opprimat, A. 227. — ex ipsa re invidit suspicio, A. 360. — ex ea re quid fiat, vide, A. 386. — nullane in re esse homini cuiquam

fidem! A. 426. — ex ea re plus mali est, A. 548. — me ex tranquillissima re coniecisti in nuptias, A. 621. — beneficium re comprobet. Abhorrens ah re uxoria, filiam ut darem, A. 825, 830. — habeo pro illa re; in re medicari, A. 919, 945. — hac re arbitror id fieri posse maxime, Eu. 172. — hoc adeo ex hac re venit in mentem mihi. Consilium cum re amisti? re salva, et perdita, Eu. 233, 241, 258. — ea re utilitatem ego faciam. Qua re, Parmeno? responde, Eu. 309, 369. — quid ex ea re tandem ut caperes commodi? Eu. 573. — hac re illi gratum feceris, Eu. 722. — ex huiusmodi re familiaritas conflata est. In re oro ut adiutrix sies, Eu. 872. — ex re malum, Eu. 996. — tantumne est ah re tua omni tibi. Re javero. Nulla adeo ex re istuc sit, Hea. 75, 86, 109. — ipsa re conjecturam cepimus. Nulla mala re expolita muliebri, Hea. 266, 289. — ex hac re, atque ex illa; in re nostra gaudium sumus præpediti, Hea. 442, 505. — tot peccata in hac re ostendia. Re ipsa spem vitæ dare, Hea. 634, 636. — hac re in angustum nunc meæ coguntur copię, Hea. 669. — faciam boni tibi aliquid pro ista re, ac lubens, Hea. 763. — ipsa re experibere, Hea. 824. — incommoditates in hac re accipies. Duo talenta pro re nostra ego esse decrevi satis. In re gerere morem, Hea. 933, 941, 948. — irrides in re tanta? Hea. 964. — in re nunc confidenter restas; tacere de re tanta; quantum mali ex re excites? Hea. 1011, 1013, 1015. — ne me obtundas de hac re sæpius. Plura in re peccare. An ego toties

de eadem re audiam? Æschinus nonnullam in hac re nobis facit injuriam, Ad. 114, 125, 129, 149. — quod mihi re male feceris, Ad. 165. — transacta re, Ad. 287. — e re nata melius fieri haud potuit, Ad. 296. — quod mihi de hac re dederit consilium, Ad. 501; Ph. 401. — aliter de hac re est ejus sententia, Ad. 517. — in hac re nihil reperio, quamobrem, Ad. 594. — si non ipsa re istuc tibi dolet, Ad. 737. — quasi re bene gesta, Ad. 779. — tu illos duos olim pro re tollebas tua. Ab re omissiores, Ad. 813; 834. — re ipsa reperi, Ad. 864, Ph. 888. — ipsa re experire propediem, Ad. 892. — jubeo, et in hac re, et aliis omnibus. Re ipsa fieri oportet, Ad. 929, 959. — in re miser. Matrem ex ea re me, aut uxorem in culpa inventurum arbitror, He. 295, 299. — incredibili re percitus. In re adesse, He. 377, 410. — re ipsa navigare incommodum est, He. 417. — mihi in mentem venit, ex hac re, He. 537. — etsi tibi causa est de hac re. Neutra in re vobis difficultas a me erit. In re adiutrix. In re adiutor, He. 625, 667, 705, 721. — gratia de re, He. 741. — in re ipsa invenimus. In hac re nihil mali est. Non audisti, de hac re animus meus ut sit, He. 779, 783, 786. — qua re suspectus suo patri fuit, He. 821. — in re incipiunda, Ph. 225. — ex qua re minus rei foret aut famæ temperans. Quid me in hac re facere voluisti tibi? Ph. 271, 291. — quid de hac re dicat? Ph. 444. — re opitulata es, Ph. 785. — ex re istius me instigasti, Ph. 968. — in re scrupulus. In re hac de-

fungier, Ph. 1018, 1020. — res utiles ad pudicitiam intandam, A. 287, 288. — secundæ res, Hea. 230. — quot res dedere, Hea. 917. — tot res repente circumvallant, unde, Ad. 303. — res minus secundæ, Ad. 607. — res dant sese, He. 380. — nihil res istæ voluptatis ferunt, He. 593. — secundæ res maxime, Ph. 241. — quoniam in loco sunt res, Ph. 473. — ut meæ res sese habent. Res adversæ, Ph. 819, 821. — imperitis rerum in fraudem illicia, A. 912. — imprudens rerum, Eu. 136. — esse primos se omnium rerum volunt. Omnium rerum vicissitudo est, En. 248, 276. — reviso, quidnam Chærea hic rerum gerat, Eu. 922. — affines esse rerum, Suarum rerum sagittat, Hea. 215, 225. — portant quid rerum! nihil rerum omnium est quod nolim, quam. Ne quid huius rerum ignores. Quod rerum omnium est primum, Hea. 247, 267, 269, 364. — quidvis harum rerum convenit, Hea. 877. — nolim ceterarum rerum te socordem, Ad. 699. — omnium rerum satur, Ad. 769. — rerum initium invenire, He. 361. — harum rerum numquid dixi jam patri? He. 867. — summa rerum, Ph. 316. — his rebus finem præscripsi, A. 151. — cur tu his rebus somnium suggeris? Ad. 62. — auctor his rebus quis est? Ad. 675. — his rebus annulus fuit initium, He. 822. — his rebus pone decem minas, Ph. 666. — alias res agis, Eu. 348. — tot res in unum conclusit diem, Eu. 1046. — ad res perspicax, Hea. 370. — huiusmodi res semper comminiscere, Hea. 812. — postputasse

omnes res præ parente, He. 483. — omnes res accuro, He. 738. — commodas res attuli. Alias res agere se simulare, He. 818, 827. — quot res? (dicere poterit), Ph. 704. — omnes posthæui mihi res, Ph. 907. — morigera fuit in rehus omnibus, A. 294. — relictis rebus, Pamphilum hodie observare, A. 413. — aneillulam, relictis rebus omnibus, quæsi, Eu. 166. — tu his rehus eredis fieri? Eu. 245. — mihi, relictis rebus, inveniendus est aliquis, Hea. 840. — quibus nunc sollicitior rehus! Ad. 36. — non te pro hic egrasse rehus, He. 227. — in rebus alias ne iratus quidem est, He. 308. — fortunatus ceteris rebus, He. 601. — nullam de his rebus culpam commeruit tua. Tot rebus miserum concludit, He. 631, 702. — rebus villioribus multo, Ph. 791.

Resarcio; discidit vestem? resarciatur, Ad. 122.

Rescindo; rescindi posse, Ph. 456.

Rescisco; primus resciscu omnia, Ad. 548. — omnia omnes nbi resciscunt, He. 868. — ubi rem rescivi, Hea. 99. — nondum hæc rescivit mala, A. 341. — ille ubi id rescivit malum, En. 953. — rescivit omnem rem, Ad. 795. — hoc nbi senex rescivit, He. 190. — unde hæc hic rescivit? Ph. 951. — postmodum resciscas, He. 208. — senex resciscet illico, esse amicam hanc Clitiphonis: Hea. 697. — quomobrem adveneris, resciscant, He. 791. — neque resciscant, neque sciant, He. 869. — puerum ne resciscat mihi esse ex illa, A. 401. — ne resciscat senex, Hea. 670. — ne uxor hoc resciscat mea, Ph. 584. — cave resciscant

seat quisquam, Ph. 763. — ne filii quidem nostri hoc resciscant, Ph. 818. — qua resciscereu? Ad. 695. — quod sim nactus mali, prius rescisceres tu, A. 968. — id uxor mea rescisceret, Ph. 745. — certe si resciverim! A. 495. — si hoc pater resciverit? Hea. 718. — hoc si rescierit, He. 262. — quod si rescierit peperisse eam. Si ipsam rem resciverit, He. 519, 567. — quod qui rescierint, Eu. 387. — quid si ego rescissem id prius, A. 258. — miserum me resciscere! He. 285. — ex ipsa hæc magis velim resciscere, He. 473. — hic, quos fuerant par resciscere, sciunt, He. 868. — prius, quam id rescitum est, He. 287. — dum id rescitum iri credit, Ad. 70.

Rescribo; argentum jube rescribi, Ph. 921.

Respicio; respiscu, A. 699. — te intelligo respicisse, Hea. 844.

Resisto; nisi resistis, verbero, Ph. 849. — Dave, ades, resiste, A. 345.

Respecto; quid respectas? Ad. 258.

Respicio; respicio ad virginem, Eu. 342. — respicio: rogo, Ph. 862. — nullum remittis tempus: neque te respicis, Hea. 70. — nun te respicis? Hea. 920. — alius nemini respicit nos, Ad. 354. — nisi quid Di respiciunt, A. 643. — Di nos respiciunt! Ph. 826. — quasi de improvviso respice ad eum, A. 418. — age, me in tuis secundis respice, A. 976. — respice atatem tuam, Ph. 434. — respice ad me, Ph. 739. — nec, qui eam respiciat, quisquam est, Ad. 936. — neque has respicere Deos opinor, He. 773.

Respiro; respira, Hea. 241.

Respondeo; pro Menedemu nunc tibi ego respondeo, Hea. 610. — neque respondeo, prius quam, Ph. 1043. — nun mihi respondes? A. 745; Ph. 991. — etiam tu hoc respondes? A. 850. — nihil respondes? Eu. 152. — quid mihi respondes? Ad. 500. — nihil mihi respondes? Ad. 645. — nec quidquam certi respondes mihi? He. 706. — aliud mihi respondes, ac rogo, Ph. 683. — prius quam huic respondes temere, Ph. 1036. — quid viro nico respundero? He. 516. — quid respondebo his? He. 628. — qua re, Parmeno? responde, Eu. 369. — primum hoc mihi responde, Eu. 791. — responde, Ad. 181; Ph. 375. — dictum hoc inter nos fuit; responde, Ad. 802. — hoc responde mihi, Ph. 255. — responde mihi, Ph. 1041. — egon' quidquam tibi respondeam? Eu. 153. — quid respondeam nihil habeo, Hea. 224. — neque quid respondeam; scio, Ad. 486. — istuc serva, Ph. 212. — ubi tute verbum non respondeas, Ph. 280. — mihi ut respondeas, Ph. 379. — qui maledictis respondeat, A. 7. — timeo quid hic respondeat, A. 420. — jube respondeat, Eu. 692. — quære, qui respondeat, Eu. 809. — respondeat mihi, Ad. 518. — hiccine, ut tibi respondeat? Ph. 991. — hic respondere vult, Ph. 20. — responsum, non dictum esse, Eu. 6. — quid nunc reuuntiem abs te responsum? Hea. 860.

Responsum (Subst.); verum responsum, A. 699. — is sibi responsum hoc habeat, Ph. 17.

Restinguo; hæc verba una falsa lacrymula restinguet, Eu. 69. — ut ne restinguas, Ph. 974.

Restis; ressim ductans, Ad. 756. — ad restim mihi res rediit, Ph. 685.

Restito; at etiam restitas, fugitive? Eu. 668.

Restituo; gnatum ei restituo, He. 819. — Poetam restitui in locum, He. 21. — actoris virtus nobis locum restituit, Ph. 34. — in gratiam restitues, He. 291. — restitue, in quem me accepisti locum, A. 682. — ut suis restituam, Eu. 147. — rem perditam restitui? A. 620. — tibi qui filium restituerem, Hea. 492. — filium restitueris, A. 571. — sororem restituere, Eu. 745. — fures restituentur, Ad. 121. — restitui in integrum, Ph. 451.

Resto; confideenter restas, Hea. 1011. — restat Chremes exorandus, A. 166. — mihi unus scrupulus restat. Quid restat, pater? A. 941, 948. — hoc restat, Hea. 1068; Ad. 191. — id restat mali, Ad. 358. — quid nunc, quod restat? Ad. 951. — quid restat, nisi ut, He. 300. — ut me excutiam, id restat, Ph. 585. — una mihi res restat conficienda, Ph. 830. — aperte quæ restant, loqui, A. 195. — restabat aliud nihil, Ph. 85. — restiti, Eu. 337. — si quid est, quod restet, A. 983. — neu causa ulla restet reliqua, He. 587. — Di Denique perdant me, qui restiterim, Eu. 302. — huius generis reliquias restare video, Ad. 446. — ea hic restituisse gratia, A. 434.

Resupino; resupinat: respicio, Ph. 862.

Rete; non rete accipitri tenditur, Ph. 330.

Reticeo; vah! uihil reticuit, Ad. 406. — ne retice: ne verere,

Hea. 85. — reticere nequeo, Hea. 320.

Retineo; cur retines? Hea. 376. — is nunc me retinet, Ph. 189. — ah! retine me, obsecro, Hea. 403. — assequere, ac retine, Ph. 981. — neque, uti retineam, scio, Ph. 506. — rogo, quamobrem retineat me, Ph. 863. — pudore liberos retinere, Ad. 58. — retinere, amittere, Ph. 175. — retinendi causa, Eu. 620; He. 255. — retinendi copia, Ph. 176.

Retraho; retraham fugitivum argentum, Hea. 678. — retrahere ab studio, Ph. 2.

Retro; in ultimis conclave ædibus, retro, Hea. 903.

Retundo; animum retundam, Hea. 947.

Reverear; ne reverentur, He. 630. — non simultatem revereri, Ph. 233. — adventum tuum ambas scio reverituras, He. 290.

Revertor, *Revortor*; mox ego huc revertor, A. 486. — revertor, postquam paravi, A. 741. — domum revortor, Hea. 68, 122. — jam revertere: Eu. 219. — revortantur domum, Hea. 340. — revorti iterum, Ad. 527.

Reviso; reviso quid agant, A. 405. — reviso, Eu. 922.

Revivisco; reviviscet nunquam, He. 465.

Revoco; exclusit: revocat, Eu. 49. — revocemus, Geta! Ad. 321. — revocemus hominem, Ph. 195. — revocari, Ph. 847.

Revolvo; in eandem vitam te revolutum video, He. 691.

Rex; rex maximas mihi agebat. Rex te ergo in oculis, Eu. 401. — pro merito gratiam regi refert, Ph. 338. — regem elegantem naras, Eu. 408. — ad regem mili-

tatum abiit, Hea. 117. — regem me esse oportuit, Ph. 70.

Rhamnusius; *Rhamnusium* esse, A. 932.

Rhodius; *Rhodiensis* adolescentulus, Eu. 423. — *Rhodium* tetigerim in convivio, Eu. 420. — de *Rhodio* dictum, Eu. 498.

Rhodus; habitabat *Rhodi*, Eu. 107.

Rideo, *rideo* nuoc, Ad. 550. — quid *rides*? Eu. 497, 1006, 1016. — hal hal he! Mx. Quid risisti? Hea. 887. — ille *ringitar*, tu *rides*, Ph. 341. — non paro ut *rideat*, Eu. 249. — defessa sum *rideo*, Eo. 1007.

Ridicule; *ridicule* rogas, He. 668.

Ridiculum (Subst.); hui tam cito! *ridiculum*, A. 475. — ut ducam, Da. *Ridiculum*, A. 713. — *ridiculum*: non enim cogitass, Eu. 452. — *ridiculum* est, Hea. 353. — quid ad me ibatis? *ridiculum*, Ph. 900. — mihi solus *ridiculum*, Ph. 900. — mihi solus *ridiculo* fuit, Eu. 1003. — sibi me pro *ridiculo* (*Var.* *deridiculo*), potat, Hea. 953.

Ridulus, *a*, *um*; *ridulus* esse, Eu. 244. — *ridulum* caput! A. 372. — *ridulum*, Ad. 680.

Rima; plenus *rimarum* sum; hac atque illac *perfluo*, Eu. 105.

Ringor; ille *ringitur*, Ph. 341.

Riscus; sita in *risco*, Eu. 753.

Risus; *risu* emoriri, Eu. 432. — *risu* abstioe, Hea. 373.

Rivalis; *Phædria* *rivalis*, Eu. 354. — video *rivalis* servum, Eu. 268. — militem *rivalem* recipiendum censeo, Eo. 1071.

Rogito; *rogito*, *Pamphila* quid agat? Ad. 750. — *rogitas*? A. 829; Eu. 366, 675, 793, 896, 1007, 947; Hea. 631; Ad. 60; He. 526;

Ph. 126. — *Phædria*? Ph. 257. — *rogitabam*, heus puer, A. 84. — *rogitabit* me, ubi fuerim, Ad. 529. — illum hoc *rogitate* simul, Hea. 954. — at si *rogitem* jam, Hea. 1010. — qui me id *rogites*? A. 750. — neque, quum *rogites*, Eu. 659. — *rogitare* quasi difficile sit, Eu. 209. — *rogitare* ad cenam ut veniat? Eu. 266. — *rogitando* obtinuat, Eu. 554.

Rogo; quæ sit, *rogo*, A. 124. — *rogo*: negat *vidisse*, A. 359. — *dicturan'* es, quod *rogo*? præterquam quod te *rogo*; dic, quod *rogo*, A. 752, 754, 765. — *rogo*, numquid velit? Eu. 441. — laud propterea te *rogo*, ut, He. 106. — aliud mihi *respondes*, ac *rogo*, Ph. 683. — *rogo*, quamobrem *retineat* me, Ph. 863. — *rogas*? A. 263, 184, 267, 761, 911; Eu. 326, 436, 574, 653; Hea. 532, 780, 83, 289, 669, 776; Ph. 573, 703, 914. — de istac *rogas* *virgine*? Eu. 719. — quid *facias*, *rogas*? Eo. 836. — *men'* *rogas*? Hea. 246. — est en *intus*? Cu. Sit *rogas*? Hea. 454. — *ridicule* *rogas*, He. 668. — militem *rogat*, ut, Eu. 618. — *rogat* te *Ctesipho*, ut *redcas*, Ad. 780. — *rogat* *frater*, ne abeas *longius*, Ad. 886. — hanc *gratiam* nunc *rogat*, He. 390. — *rogat*, unde sit? He. 832. — *rogamus*, quid sit? Ph. 93. — te *rogavit*, Ph. 835. — *rogabo*, Ph. 726. — si quid *rogabit*, Ad. 541. — si *rogabit*? Ph. 319. — *roga*, Eu. 692. — *roga*, *velitne*, an non, *uxorem*, He. 558. — quem ego igitur *rogem*, A. 750. — quasi ego *rogem*, A. 852. — ut *rogem*, Ph. 827. — si *roges*, nihil *pudet*, A. 638. — si quis nunc me *roget*? A. 258. — *roget* quis quid tibi

cum illa? Eu. 511. — rogare uti veniret, Hea. 304. — patrem rogare, He. 527.

Rubicundus; magnus, rubicundus, Hea. 440.

Rufus, a, um; si quis me queret rufus, Ph. 51. — rufamne illam virginem? Hea. 1063.

Rumor; meum gnatum rumor est amare, A. 185. — rumor venit datum iri gladiatores, He. 39. — rumor populi, Ph. 910. — rumores malevoli, Hea. 16.

Rumpo; ambulando rumperet, He. 435.

Ruo; ne quid imprudens ruas, Hea. 369. — quid si nunc cælum ruat? Hea. 719. — ceteros ruem, agerem, Ad. 320.

Rursum; bellum, pax rursum, Eu. 61. — id rursum si negant, laudo, Eu. 251. — redeo rursum, Eu. 634. — dic rursum. Negato rursum, Eu. 706, 711. — spem rursum nuptiarum eripis, Hea. 713. — optabit rursum, Hea. 756. — rursum ad iugenum redit, Ad. 71. — rursum irascere? Ad. 136. — in porticum rursum redi, Ad. 581. — rursum in gratiam restitues. Cursari rursum prorsum, He. 291. — animum rursum ad meretricem iuduxti, He. 689. — beneficium rursum reddere, Ph. 537. — (causam) rogavit rursum ut ageres, Ph. 835. — argentum rursum jube rescribi. Volo, uolo rursum, Ph. 921, 949.

Rus; ruri agere vitam, Ad. 45. — ruri esse parcum ac sobrium, Ad. 96. — ruri agere, Ad. 402. — esse ruri, Ad. 544; He. 215. — opus ruri faciundum, Ph. 250. — ruri fere se continebat, Ph. 363. — rus ibo, Eu. 187, 216. — rus Sunii ecquod haberem?

Eu. 519. — dum rus eo, Eu. 533. — abigam nunc rus. Tu rus hinc abis? rus abiit, Ad. 402, 434, 437. — abiisse rus? Rus odi, Ad. 519, 525. — rus produxe, Ad. 562. — rus ibo, Ad. 844. — senex rus abdidit se: He. 175. — rus habitatum abii, He. 224. — rus abituram me decrevi. Tu rus habitatum migres? He. 586, 589. — abi rus, He. 610. — dic rus concessuram Sostratam, He. 629. — metuo, ne rure redierit jam, Eu. 611. — video rure redeuntem, Eu. 996. — ex meo rure hoc capio commodi, Eu. 970. — rure advenit, He. 190.

Rusticus, a, um; opere rustico faciundo, Hea. 142.

S.

Sacellum; est ad hanc manum sacellum, Ad. 578.

Sacrificio; spatium sacrificandi, Ph. 701.

Sacrilegus, a, um; ubi ille est sacrilegus? A. 266. — qui referam illi sacrilego gratiam? Eu. 910. — hominem sacrilegum, Eu. 419. — hunc perterrebo sacrilegum, Eu. 921. — quid ais, sacrilega? Eu. 828. — genera sacrilega! Ad. 305.

Sacrum. Vid. *Secrum*.

Sæpe, *Sæpius*; ibo; etsi hercle sæpe me spes hæc frustrata est, A. 375. — quibus et re salva, et perdita profueram, et prosum sæpe. Næ tu istas (fores) faxo, calcibus sæpe insultabis frustra, Eu. 258, 285. — sæpe eadem, et graviter audiendo, Hea. 114. — jus summum sæpe summa malitia, Hea. 796. — sæpe clamitans, Ad. 60. — sæpe est, quum, He. 308. —

verum hoc sæpe, Phormio, ve-
reor, ne, Ph. 324. — ne obtun-
das de hac re sæpius, Ad. 114.
— arcessunt sæpius, He. 187. —
tanto sæpius, Ph. 328; et alibi
passim.

Sævidicus, a, um; ne te sævidi-
cis dietis protelet, Ph. 213.

Sævio; ne sævi tantupere, A.
870.

Sævitia; sævitiam veritus? Eu.
853.

Sævus, a, um; ego ille agrestis,
sævus, Ad. 870. — habeo uxorem,
Ph. 743.

Sal; qui habet salem, Eu. 400.

Salsamentum; salsamenta hæc
maeuerentur, Ad. 381.

Salvus, a, um; hoc salsum est,
Ad. 426.

Saltem; ineptam saltem, A. 257.
— aliquot saltem prodat dies. Sal-
tem aliquot dies profer, A. 314,
329. — saltem accurate, A. 495.
— saltem hoc licebit, Eu. 840. —
saltem salutare, Hea. 379. — sal-
tem quanti emta est, Syre, Ad.
250. — non similitudinem meam re-
vereri saltem? Ph. 233. — ut sal-
tem sciam, Ph. 443.

Salto; restim ductans saltabis,
Ad. 756.

Salus (pro Dea Salutis); ipsa,
si cupiat, Salus, Ad. 765. — te,
Salus, oro! He. 338.

Salvus; salus est adolescentulis,
Eu. 939. — salutem expetens,
A. 320. — signa ad salutem, A.
483. — ad salutem converti, A.
673. — salutem querant, Ad. 301.
— salute Parmenonem impertit
Gnatbol Eu. 270. — cum salute
ejus fiat, ut, Ad. 521.

Saluto; salutant, Eu. 259. —
ut salutem, Ad. 447. — saltem
salutare, Hea. 379. — Deos Pena-

tes salutatum devortar, Ph. 311.

Salve; Mysis, salve. My. O
salve, Pamphile, A. 267; He. 866.
— o Mysis, salve. My. Salvus sis,
Crito, A. 803; Eu. 849. — o salve
bone vir, A. 849. — sed ecceum Par-
menonem: salve, Eu. 304. — salve,
mi Thraso, Eu. 455. — amice!
salve, Eu. 560. — salve, anime
mi. An. O mi exspectate, salve.
Hea. 406. — Menedeme, salve,
Hea. 427. — salve, Demea, Ad.
462. — o Syre noster, salve! Ad.
887. — Philotis, salve multum.
Ph. O salve Parmeno. Sy. Salve
mecastur, He. 82, 83. — mea
mster, salve! He. 353. — salve,
mi pater. La. Gnate mi, salve,
He. 455, 456. — Bacchis, salve!
Ba. Salve! Laches, He. 732. —
mi patre, salve. Dx. Salve. Hero,
salve. Dx. Hol bone custos, salve,
Ph. 254, 286, 287. — o noster
Chremes! Cu. Salve, Geta, Ph. 608.
— salvete, A. 802; Eu. 1060. —
salvere Hegionem jubeo, Ad. 461.

Salve (Adverb.); satin? salve?
dic mihi, Eu. 977.

Salvus, a, um; salvus sis, Crito,
A. 803. — salvus sis, Chreme, A.
908. — salvus sum, si hæc vera
sunt, A. 975. — salvus redierit
meus particeps, Hea. 150. — sal-
vus nobis ut siet, Ad. 299. — sal-
vus sit, spero, Ad. 412. — salvus
sies, Ad. 894. — si salvus redisset
unquam, He. 434. — salvus est,
ut opinor, Ph. 554. — salvum te
advenire gaudeo, Eu. 975. —
salvum affuturum confido, Hea.
260. — salvum advenisse gaudeo,
Hea. 407. — si me vis salvum esse,
Hea. 942. — salvum te advenire
gaudemus! Ad. 80. — Gaudeo ve-
nisse salvum, He. 353. — bene-
factum te advenisse salvum. Illam

salvum vellem, He. 457, 464. — salvum advenire. Salvum te advenisse gaudeo, Ph. 255, 286. — venire salvum, Ph. 482, 609. — salva res est, Eu. 268. — mirum mi illa salva est, Hea. 663. — salvam Philumena est? He. 353. — tu illam salvam velis, He. 259. — gaudeo illam salvam, He. 643. — re salva, Eu. 258. — salvus sumus, Eu. 833. — venisse salvus, Ph. 575.

Samius, a, um; Samia mihi mater fuit, Eu. 107.

Sanctus; jurabat quam sanctel He. 61. — sancte adjurat, He. 268.

Sanctus, a, um; nimis sanctas nuptias facere, Ad. 903. — sanctius quam iurandum, He. 751.

Sandalium; committigari sandalio, Eu. 1027.

Sane; nempe ergo vis, etc. Da. Sane quidem, A. 195. — sane pol illa temulenta est mulier, A. 229. — estne, ut fertur, forma? Pa. Sane, Eu. 361. — sane, quod tibi nunc vir videatur esse hic, Eu. 784. — recte sane, Eu. 980. — nec rei fere sane amplius quidquam fuit, Hea. 55. — abi sane istac, Hea. 588. — cedo sane, Hea. 832. — sane volo, Hea. 873. — id distributum sane est ex sententia, Ad. 372. — neque est, neque illam sane studeo vendere, Ad. 749. — sane nollem huc exitum, Ad. 779. — diebus sane pauculis post. Bene conveniebat sane inter eas. Nisi sane cursum est, quorsum, He. 143, 183, 193. — sane hercle pulchre stades, Ph. 541. — his rebus sane pone, inquit, decem minas, Ph. 666.

Sanga; ubi centurio est Sanga? Sanga, fac ut memineris, Eu. 775, 813.

Sanguis, sine sanguine fieri, Eu. 778.

Sannio; Sannio servat domi, Eu. 779. — abi, Sannio, Ad. 221, 241.

Sanus; satini' sanus es, A. 750; Hea. 707, 988; Ad. 941; Ph. 801. — sanusne es? A. 914; Ph. 195; Ad. 337. — sanus sim, aune insaniam? Quid tibi vis? satini' sanus? Eu. 556, 559. — si sanus sis, He. 493. — sanum te credis esse? Ad. 752.

Sapiens; sapiens es, Ph. 403. — mulier sapiens, Ph. 1045. — dictum sapienti, Ph. 540. — sapientem decet, Eu. 788. — verba sapientia? Ad. 773.

Sapienter; sapienter vitam instituit, A. 67. — dictum sapienter, Eu. 416. — sapienter dixi, Ad. 957.

Sapientia; nihil nisi sapientia es. Pro mes sapientia, Ad. 395, 428. — herum anteo sapientia, Ph. 247.

Sapio; si sapis, Eu. 76, 720; Hea. 379; Ad. 710. — sapis, Eu. 968. — quanto nunc plus sapit! Hea. 507. — ad omnia alia etate sapimus rectius, Ad. 836. — et sapiunt, Ph. 335. — si sapias, Hea. 748, 872. — si sapiet, Ad. 567. — si sapias, Hea. 594. — illuc est sapere! Quanti est sapere! Eu. 781, 790. — id sapere est, contingere, Hea. 324. — foris sapere, Hea. 924. — istuc est sapere, He. 608; Ad. 387. — video sapere, mihi videre sapere, Ad. 831, 854.

Sat; sat est, A. 170; Eu. 705; Ph. 211. — sat habeo, A. 336, 706. — non sat commode divisa, A. 476. — sat scio, A. 612. — sat habet si, Eu. 485. — sat scio, Eu. 487; Ad. 340, 361, 528; Ph. 635. — cho nonne id sat erat? Eu. 735. — tantum sat ha-

hes? Hea. 718. — sat recte hoc venit, Hea. 998. — sat adhuc tua nos frustrata est fides, Ad. 624. — attentiores quam sat est: sat aetas acuet, Ad. 838, 839. — non signi hoc sat est? He. 236. — dictum sat est, Ph. 540. — is si dat, sat est, Ph. 603. — nonne id sat erat, Ph. 767. — pene plus, quam sat erat, Ph. 796.

Satago; rerum anarum satagit, Hea. 225.

Satias, Satietas; satias hominum, aut negoti, Eu. 403. — satias compl fieri, Eu. 972. — satias studiorum, He. 594. — satietatem amoris sumere, Ph. 833.

Satin', Satis; satin' sanus, A. 750; Eu. 559; Hea. 988; Ad. 941; Ph. 801. — quid vos, quo pacto hic? satin' recte? (valetis), A. 805. — satin' hoc inmandatum est tibi? Eu. 208. — satin' salve? Eu. 977. — satin' scis ibi esse? Ad. 403. — voltum contemplamini: hem! satin' sic est? Ph. 211. — sed satin' omnia ex sententia? Ph. 256. — non satis me pernostis, A. 504. — solidum satis gaudium, A. 648. — satis jam, satis, Simo, spectata erga te amicitia est mea: satis periculi capere adire, A. 821, 822. — pro peccato magno paulum supplicii satis est patri, A. 905. — jam calesces plus satis, Eu. 85. — tacent: satis laudant, Eu. 476. — nequeo satis mirari, Eu. 547. — satis tuto tamen, Eu. 577. — neque pes, neque mens satis suum officium facit, Eu. 728. — satis hoc tibi est, Eu. 809. — non possum satis narrare, quos ludos praebebris intus, Eu. 1009. — satis certo, Hea. 711; Ad. 257; He. 656. — nihil satis firmi video, quamobrem, Hea. 337. — satis

jam, satis pater durus fui, Hea. 439. — et quidem hercle forma luculenta. Cu. Sic satis, Hea. 523. — at ut satis contemplata modo sis, mea natrix. Nu. Satia. Quidvis satis est, dum vivat modo, Hea. 617, 641. — non tibi ego exempli satis sum? Hea. 921. — est spes, nos esurituros satis, Hea. 983. — si satis placet, Ad. 241. — satis pie, Ad. 460, 546. — satis diu dediisti verba, Ad. 624. — quod vix sedatum satis est, Ad. 778, 814. — spectatus satis, Ad. 897. — dum aetas, tempus tulit, perfuncta satis sum, He. 594. — exquire: adest: quod satis sit, faciet ipse, He. 784. — tantummodo, satia, inquit, scita est, Ph. 110. — hem! satis pro imperio! Ph. 196. — non potest satis pro merito ab illo tibi referri gratia. Ph. Nemo satia pro merito gratiam regi refert, Ph. 337, 338. — satis jam verborum est, Ph. 436. — sudabis satis, Ph. 627. — vin' satis quæsitum mihi istuc esse? Ph. 810. — satis superba. Satis astute, Ph. 914, 967; et alibi passim.

Satius; satius est, te dare operam, A. 308. — mori me satius est, Eu. 771. — perdere satius, Ad. 235; Hea. 475. — satius est hæc possidere Bacchidem, Hea. 971. — evenire ea satius est, satius esse credo, Ad. 29, 57. — fecisse satius, He. 730. — emori satius est, Ph. 955.

Satrapes; satrapes amator, Hea. 452.

Satur, a, um; omnium rerum satur, Ad. 769. — quam tu satur, atque ebria eris, puer ut satur sit, facito, He. 770.

Saxum; saxum volvo, Eu. 1084.

Scapula; scapulas perdidit, Ph. 76.

Sceleratus; *sceleratus* Davus, A. 159. — eorum *sceleratum* Syrum, Ad. 535.

Sceleratus; ubi ego illum *scelerosum* inveniam? Eu. 643.

Scelestus, *a, um*; *scelestus* quantas turbas concivi inaciens! Hea. 972. — quanquam est *scelestus*, non, Ad. 160. — o *scelestum* atque andacem hominem! Eu. 708. — o *scelestum* Parmenonem! Eu. 943. — ne mo attingas, *sceleste*, A. 791. — exi foras, *sceleste*! Eu. 668. — eho *sceleste*, quo illam ducis? Hea. 312. — illam *scelestem* esse sentio, Eu. 71. — pergin' *scelesta*? *Scelests*, lupo ovem commisit, Eu. 816, 831.

Scelus; ubi illic est *scelus*, qui? A. 608. — *scelus* quemnam hic landst? A. 846. — quin etiam insuper *scelus*, Eu. 645. — vultus quoque hominum fingit *scelus*, Hea. 888. — quid hoc est *sceleris*? Eu. 326. — quid *sceleris* admisi, Hea. 958. — illud produxit *scelus*, Ad. 315. — *scelus* hinc deportarier, Pb. 977. — abin' hinc in malam rem *scelus*, A. 319. — hem, quid ais, *scelus*? A. 666. — te *scelus*, ulciscar, Eu. 940. — itan' lepidum tibi visum est, *scelus*, uos irridere? Eu. 1017. — in mea vita tu tibi laudem is quæsitum, *scelus*, Hea. 315. — quam rem agis? *scelus*, Hea. 740. — oh! *scelus*. Potasti, *scelus*! Ad. 772, 778. — *scelus*! tibi narret? Ph. 999. — *scelera*, et lacrumæ, A. 559. — hem *scelera*! A. 787. — o *scelera*! illud vide! Ad. 229. — o *scelera*! o genera sacrilegal Ad. 305.

Scenicus, *a, um*; potestas condecorandi ludos *scenicos*, He. 45. — fortuna *scenica*, He. 16.

Sciens. Vid. *Scio*.

Scilicet; id *populus* curat, *scilicet*! A. 185. — nempe. Si. Id *scilicet*, A. 952. — rex te ergo in oculis. Tu. *Scilicet*, Eu. 401. — non vides? Py. Videam? obsecro quem? Ph. Hunc *scilicet*, Eu. 676. — fratris igitur Thais tota est? Cu. *Scilicet*, Eu. 1039. — *scilicet* equidem istuc factum ignoscam, Hea. 647. — neque tu *scilicet* eo nunc confugies, Hea. 792. — *scilicet* daturum, Hea. 857. — *scilicet* sponsæ vestem, aurum, atque ancillas opus esse, Hea. 893. Quo illam ducis? ad uos *scilicet*, Hea. 312. — et ducenda indotata est? Mi. *Scilicet*. Et nova uupta eadem hæc discet? Mi. *Scilicet*, Ad. 733, 755. — id nunc clamat *scilicet*, Ad. 795. — meum mortem expectant *scilicet*, Ad. 878. — sed eam jam remittet. Ph. *Scilicet*, He. 467. — huic suum reddas *scilicet*, ut alamus nostrum, He. 669. — et *scilicet* jam me hoc voles patrem exorare ut celes, Hea. 705. — quum tu horum nihil refelles, viacum *scilicet*, Ph. 132. — quid hæc videntur? Dn. *Scilicet*! Ph. 791; et alibi.

Scio; unum hoc *scio*, A. 281. — quid times *scio*. Et quid tu, *scio*. Pa. Nuptis mihi. Da. Et id *scio*. Uxorem tibi non dat jam Chremes. Pa. Qui scis? Da. *Scio*. *Scio*: magnum signum, A. 347, 348, 349, 353, 366. — jam *scio*, ah! vix tandem sensu stolidus, A. 470. — certe enim *scio*. Hoc ego *scio* unum, neminem peperisse hic. Atque baud *scio*, an, quæ dixit, sint vera omnia, A. 504, 507, 526. — posthac incolumem sat *scio* fore me. Nec quid me nunc faciam, *scio*, A. 612, 615. — *scio*: cum

patre altercasti dudum. Scio : tu coactus tua voluntate es. Scio equidem, illam ducturum esse te. Mihi Deos satis scio fuisse iratos. Deceptus sum, at non defatigatus. *Cu.* Scio, *A.* 654, 659, 660, 665, 670. — scio quid conere, *A.* 704. — mitte id, quod scio, *A.* 765. — cum Davo egomet vidi jurgantem ancillam. *St.* Scio, *A.* 840. — hoc certo scio, *Rhianusium* se aiebat esse. *Phania* ille, frater meus fuit. *St.* *Noram*, et scio, *A.* 931, 936. — hunc scio mea solide solum gavisurum gaudia, *A.* 966. — quid mihi obtigerit, scio. *Facturum* quæ voles, scio esse omnia, *A.* 968, 978. — nec quid agam, scio, *Eu.* 73. — hoc certo scio, *Eu.* 199. — scio, quo abducta sit, *Eu.* 350. — nostin? *Gx.* Scio, *Eu.* 405. — sat scio, *Eu.* 487. — neque scio, quid dicam, *Eu.* 543. — primam dicas, scio, si videris, *Eu.* 567. — ac illinc subducet, scio, *Eu.* 628. — *Parmenonis* scio esse hanc technam, *Eu.* 717. — scio istuc, *Eu.* 760. — scio; nescio, *Eu.* 817. — quid consilij capiam, scio. Scio : et pol propterea, etc. *Certo* scio, *Eu.* 866, 877, 888. — malum scio paratum, *Eu.* 968. — quæ facta hic aint, nescis : *Tu.* Scio, *Eu.* 1061. — hæc non voluptati tibi esse, satis certo scio, *Hea.* 71. — illam affuturam scio. Propter eam abito evenit. *Cu.* Scio, *Hea.* 176, 190. — jamdudum, scio, venissent, *Hea.* 230. — ædes nostræ vix capient, scio. Consilium rectum esse scio. Jam nunc hæc non est tua. *CLRT.* Scio, *Hea.* 254, 327, 377. — me scio fecisse sedulo, nt, *Hea.* 396. — scio, quid feceris. *Id* ego certo scio, *Hea.* 627, 632.

— scio esse honore quovis dignam, *Hea.* 637. — etsi scio, *Hea.* 752. — scio, *Hea.* 850; *He.* 813. — id certo scio, *Hea.* 875. — scio, tibi esse hoc gravius. Etiam haud scio, an, *Hea.* 959, 1001. — neque principium scio, *Hea.* 1046. — leno ego sum. *Ea.* Scio, *Ad.* 162. — navem econductam, hoc scio. Scio te non usam, *Ad.* 226, 251. — satis certo scio, *Ad.* 257. — inficias ibit, sat scio, *Ad.* 340. — persuasit ille impurus, sat scio, *Ad.* 361. — nec quid agam, scio, *Ad.* 487. — jam huc recurret, sat scio, *Ad.* 528. — nec quid agam, scio. Scio, ubi sit, *ALL.* 544, 572. — has non nosse certo scio. *Haud* scio, an illam misere nunc amat. *Audivi* omnia, et scio, *Ad.* 652, 671, 684. — certo scio, *Ad.* 708; *Ph.* 792. — nescis, qui vir sit. *Mt.* Scio. Scio. *Dx.* Eho! scis, et patere? *Ad.* 727, 729. — mane: scio, *Ad.* 845. — natu grandior. *Mt.* Scio, *Ad.* 935. — nondum etiam scio, *He.* 192. — magistratam hanc esse satis certo scio. Postmodum resciscet. *La.* Scio. Hic quæ sunt, scio. De te quidem satis scio, *Ad.* 204, 208, 217, 234. — scio meum jus esse. *Meis* me scio obsequentem, *He.* 243, 247. — qui hoc mihi eveniat, scio, *He.* 279. — adventum tuum sic reveriturus, *He.* 290. — omnem rem narrabit, scio, *He.* 350. — scio, nemini aliter suspectum fore, *He.* 398. — utram malis, scio. Omnem rem scio, nt. Ego me scio cavisse, ne. *Meritam* scio, *He.* 465, 468, 470, 487. — non mdepol scio, *He.* 520. — satis certo scio, non me clam haberet, quod. *Quid* agam, scio, *He.* 656, 701. — haud faceret, scio,

He. 756. — quid? quid? nescio. Par. At ego scio. Tibi boni quid sit, scio. Immo vero scio. Ego istoc satis scio, He. 851, 852, 878. — mihi usus venit, hoc scio. Jam scio, amare cœpit. Unum hoc scio. Non certum scio, Ph. 73, 110, 137, 148. — quam neque uti devitem, scio, neque. Par pari ut respondeas. As. Scio, Ph. 181, 212. — uti retineam, scio, Ph. 506. — scio quidem hoc esse æquum. Pater adest hic. Gr. Scio. Sed quid tum? illam ego scio esse exanimatam, Ph. 538, 540, 563. — scio ita esse, Ph. 587. — is, qui istam. Cu. Scio. Sat scio, si, Ph. 617, 635. — haud scio hercle, Ph. 773. — me dixisse nemini, id certo scio, Ph. 952. — ut semper clemens fuerit servitus, scis, A. 37. — qui scis? A. 303, 353, 566, 576. — unde id scis? A. 512. — scis ærumnas meas. Nondum scis, A. 650, 666. — scis quam intimum habeam te, Eu. 127. — scis te mihi sæpe pollicitum esse. Scin' quid ego te volebam? dic. Et scis, ubi siet? En. 308, 338, 351. — scin'? si quando illa mentionem Phœdriæ facit, aut, Eu. 437. — quod scis, nescis, Eu. 721. — scin' tu turbam hanc propter te esse factam? Eu. 743. — qui scis, an. Scin' tu, ut res sese habeat? Eu. 789, 799. — scis eam hinc civem esse? Eu. 951. — jam scis te periisse? En. 1015. — scin' me in quibus sim gaudiis? Scis Pamphilum meam inventam civem? Pa. Andivi. Cu. Scis sponsam mihi? Scin' quam fretus? Eu. 1034, 1035, 1062. — huic filium scis esse? Hea. 181. — scis, quid veri siet? Hea. 237. — scin' tu hanc, Hea. 297. — scin', quid

nunc facere te volo? Hea. 494. — scin' esse factum? Hea. 529. — at scin' quid, sodes? Tu nescis id, quod scis, Hea. 738, 748. — scin' ubi nunc sit tua Bacchis? Hea. 820. — ego nescio. Cu. Immo scia, Hea. 1012. — age, scis quid loquar? Ad. 216. — satin' scis ibi esse? Ad. 403. — scin' Cratini ædes? Ad. 583. — scis, et patere? Ad. 730. — plus scis, quid facto opus est, Ad. 1001. — qui scis, ao, He. 235. — scin', quid volo potius, sodes, facias? He. 753. — scin' quam? Ph. 111. — neque scit qui sies, Eu. 374. — an scit jam ille, quid meretrix siet? En. 985. — qui uti scit, ei bona, Hea. 196. — nã ille haud scit, quam. Neque etiam dum scit pater, Hea. 222, 229. — nã, ille haud scit, Hea. 747. — ubi scit factum, Ad. 472. — scit sibi nobilitatem ex eo esse, He. 798. — scimus quidem, quam misere amarit, A. 521. — certum non scimus, Eu. 111. — neque jus, neque bonum sciunt, Hea. 642. — qui vero sciunt, Ad. 126. — non sciunt viam, He. 360. — quos par fuerat resciscere, sciunt, He. 869. — mihi sciunt nihil esse, Ph. 334. — quid time-ret sciebam, En. 1003. — nihil esse sciebam, Hea. 309. — sciebam dubiam fortunam esse scenicam, He. 16. — te fidelem sciebam, Ph. 581. — fratrem meum esse sciebam, Eu. 699. — patriam sciebat, Eu. 113. — hic me hujusmodi esse sciebat, Ph. 528. — Thaidem non scivi vicinam, Eu. 359. — multo prius scivi, quam tu, He. 541. — neque unquam ante hunc scivi diem, He. 641. — scisti uti fore, Ph. 79. — ego scibo ex hoc, quid siet, En. 725. — hinc scibo jam, ubi siet, Ad. 362. — jam scibo,

Ad. 785; He. 146. — quid cum illa rei tibi est? Cu. Scibis, Eu. 804. — ad misericordiam amhos adduces cito: aut scibis, cujus sis, Hea. 998. — nemo ex me scihit, Ph. 764. — scies, A. 116; A. 537. — scies, A. 566; Eu. 663; Hea. 95, 331, 612, 974; Ph. 58, 994. — sciet alienum puerum tolli pro suo, He. 576. — plus, quam opus est scito, sciet, Ph. 583. — neque resciscent, neque scient, He. 869. — num hoc scito, Eu. 876. — scito, He. 67. — sciam nunc, quidquam, etc. A. 235. — sciam esse inimicos omnes homines, A. 696. — nescis quid sit actum? Mx. Qui sciam? A. 792. — ut certum sciam, Eu. 920. — me ut sciam, Hea. 84. — quid agam, quamprimum sciam, Ad. 518. — quod sciam, Ad. 645. — quamprimum, quidquid est, certum sciam, He. 324. — ntinam sciam ita esse istue, He. 536. — ut saltem sciam, quid, Ph. 443. — scias posse habere, A. 95. — immo eum si scias, Eu. 355. — nam, nt tu scias, quam, Hea. 449. — si scias, Hea. 599; Hea. 764, 770. — qui alia tam plane scias, Hea. 898. — ut premium positum scias, He. 584. — ut meam scias sententiam, Ph. 1042. — ut sciat sibi filium redisse, Hea. 411. — quomodo acta hæc sint, sciat, Ad. 640. — sua culpa ut sciat, Ph. 261. — nt, quam acta hio siut, sciat, Ph. 463. — hæc, quæ contigerint, sciat, Ph. 844. — quid ageret de nuptiis, scirem, A. 415. — aliud si scirem, qui, He. 750. — scirem infirmas nuptias, Ph. 732. — nt facile scires, Hea. 307. — ex quo scires, He. 533. — se sciret non deserturum, A. 403. — nisi scirat eadem velle, A. 579. —

sciret hæc, quæ volumus, A. 794. — pol, si id scissem, A. 809. — quod si scissem, He. 222. — qui scire posses, aut, A. 53. — quæ nihil opus sunt scire, A. 338. — se scire civem, A. 861. — fidibus scire, Eu. 133. — quæ liberum scire æquum est, Eu. 478. — ni partem maximam existimarem scire vestrum, Hea. 9. — scire hoc vis? Putavit me plus scire, Hea. 87, 116. — non vult te scire, Hea. 433. — scire expetit, Hea. 891. — si scire vis, Hea. 1035. — volo scire, Ad. 155. — ait se scire. Scire equidem volo, Ad. 550, 557. — scire ingenium, Ad. 832. — quæ te scire credas, Ad. 861. — malis narrare quam ego scire, He. 111. — te scire indicat res, He. 395. — scire, qui nos oderit? Hea. 553. — non æquum est scire. Licetne scire, He. 869, 874. — Neque patrem scire, nec Stilphonem ipsum scire, Ph. 354, 356. — vin' scire? Scire hoc volo, Ph. 806, 808. — scisse sese, id vero pernegat, Eu. 34. — mihi dolet sero scisse, Ad. 273. — facile scitu est, He. 295; A. 509, 776. — sciens pereor, Eu. 72. — prætereo sciens, Eu. 641. — sciens non faciam, Hea. 1052. — sciens cavebo, Ad. 715. — nunquam sciens commerui, He. 580. — plus imprudens, quam sciens, He. 881. — ne scientem sentiat te dare, Hea. 468. — scientem, tacitum, causam tradere, Ph. 237. — scientem an imprudentem, Ph. 659. — te sciente faciam, Hea. 874. — vera an falsa audierim jam sciri potest, A. 924. — hinc sciri potuit, Hea. 279. — opus est scito, Ph. 583; Ph. 1002.

Scirpus; nodum iu scirpo queris, A. 943.

Scirtus; audin', Scirte? He. 78.
Sciscitor; quid sit, sciscitari, Eu. 548.

Scite; satis scite promittit tibi, Hea. 729. — quam scite in mentem venerit. Scite poterat fieri, Hea. 764, 785.

Scitus, a, um; per ecastur scitus puer, A. 487. — scitum hercle hominem! Eu. 254. — satis, inquit, scita est, Ph. 110. — hoc scitum est, Hea. 210. — quam scitum est, Ph. 820.

Scopulus; ad scopulum inferat, Ph. 688.

Scortor; scortari crebro, Hea. 197. — nun est flagitium adolescentulum scortari, Ad. 103.

Scortum; forte habui scortum, Eu. 424. — cum fide scortum adducere, Ad. 970.

Screatus; screatus abstine, Hea. 373.

Scribo; novas qui scribunt, Hea. 43. — in Thesaurio scripsit, Eu. 10. — orationem hanc scripsit, Hea. 15. — is, qui scripsit hanc, He. 6. — nusquam scripsit, etc. Ph. 6. — tibi scribam dicam, Ph. 127. — sexcentas scribitu jam mihi dicas, Ph. 667. — detertere, ne scribat, parat, Ph. 3. — deterruissem facile, ne alias scriberet, He. 27. — nunc qui scripserit, Hea. 7. — currentes servus scribere? Eu. 36. — assidue scribere, Ad. 16. — libeat scribere aliis, He. 56. — animum ad scribendum appulit, A. 1. — ad scribendum augeat industria, Ad. 25. — en nuquam injuriarum auditi mihi scriptam dicam? Ph. 329. — etiam nunc mihi scripta illa dicta sunt in animum, A. 283. — in prologis scribendis operam abutitur, A. 5.

Scriptura; uecum Poeta scriptura

evanesceret, He. 13. — sensit scripturam suam ubervari, Ad. 1. — si scripturam sprevissemus presentia, He. 24. — esse scriptura levi, Ph. 5.

Scrupulus; mihi nunc scrupulus etiam restat, A. 942. — fuit in hac scrupulus, Ph. 1018. — injecti scrupulum, Ad. 229; Ph. 953.

Secius. Vide *Secus*.

Secum; hocine secum! Ad. 305. — apud secum prius, Eu. 246.

Sector; lites sector, Ph. 408. — sectari jussi, Eu. 262. — sectari canes, Ph. 7. — sectari, in ludum ducere, Ph. 86.

Secum. Vide *Cum*.

Secundum; secundum facta et virtutes, Eu. 1089.

Secundus, a, um; secunda dos, Ad. 346. — secundæ res, Hea. 230; A. 607; Ph. 241. — me in tuis secundis respice, A. 977.

Secus, *Secius*; nunquam secus habui illam, He. 278. — si tu illam attigeris secus, Ph. 438. — nihilu secius mox deferent puerum huc, ante ostium, A. 508.

Sed; nihil istac opus est arte; sed iis, fide et taciturnitate, A. 33. — sed uarra, obsecro, Eu. 421. — dum, quod te dignum est, facies: sed si id non facis, Hea. 107. — sed me reprehendi tamen, ne, Ad. 626. — sed si fieri id nun potest, quia sentiant, He. 397. — sed reprimam me, He. 765. — sed ea causa nihilo magis defecimus, Ph. 472; et conties alibi.

Sedecim; annos nata est sedecim, Eu. 526. — annos natus sedecim, Eu. 693.

Sedeo; ineptus sedeo, He. 803. — virgo in conclavi sedet, Eu. 583. — interea dum sedemus illic,

Ph. 91. — sedere domi, Ad. 676.
Seditio; filiam dare in seditionem, A. 831.

Sedo; eam calamitatem vostra intelligentia sedabit, He. 32. — quod vix sedatum satis est, Ad. 778.

Seduco; me solum seducit foras, He. 144.

Sedulo; sedulo negare, A. 146. — faciam sedulo, A. 598; Ad. 252. — id ago sedulo, A. 615. — facio sedulo, Ad. 50. — fingit causas sedulo, Eu. 138. — pro se quisque sedulo faciebat, quo, Hea. 126. — semper fecisse sedulo, Hea. 396. — enitar sedulo, Hea. 1040. — adversor sedulo, Ad. 145. — sit sedulo. Sedulo moneo, Ad. 414, 427. — istos a poeris curavi sedulo, Ad. 967. — te sedulo moneo, He. 63. — dissimulas sedulo, He. 577. — fiet sedulo, Ph. 228. — sedulo dissimulat, Ph. 428. — sedulo dixisse, Ph. 453. — id agitas mecum sedulo, Ph. 623. — factum est abs te sedulo, Ph. 1000.

Segnitia; nihil loci est segnitiae, A. 206.

Segrego; volgas quae abs se segregant, Hea. 386. — ne abs te hauc segreges, A. 291. — Pamphilum vere abs se segregarit, He. 797. — me segregatum habuisse, He. 752. — a viro ubi segregata est, He. 790. — segreganda mater a me est, He. 480.

Semel; ubi animus semel se devinxit, Hea. 208. — semel decretum est, Hea. 392. — si semel tuum animom ille intellexerit, Hea. 478. — quod recepissem semel, Ph. 901.

Semoveo; vos semove, A. 285.

Semper; heri semper-lenitas vehebar quorsum evaderet, A. 175.

— invocato ut sit locus semper, Eu. 1059. — ille fuit senex importunos semper, Hea. 197. — nunquam unum intermittit diem, quin semper veniat, Ad. 295. — interea semper mortem expectabam miser, He. 422. — peregre rediens semper cogitet, aut filii peccatum, aut, Ph. 243; et smpissime alibi.

Sempiternus, a, um; Deorum vita sempiterna, A. 961.

Senecta; ad rem in senecta attenti, Ad. 958.

Senectus; aequilae senectus, Hea. 521. — vitium senectus affert, Ad. 837. — senectus ipsa est morbus, Ph. 574. — senectus facit verecundos, Ph. 1022. — praesidium velle senectuti suae, He. 119. — cur meam senectutem sollicito? A. 889. — quam tnam senectutem oblectet, Ph. 434.

Senex; seor ex mercator, A. 221. — nolo me videat senex, A. 820. — nescio quis senex venit, A. 857. — hic est seor ex, Eu. 688. — causam querebat senex, Eu. 999. — senex intro ad nos venit, Eu. 1002. — iratus senex, Hea. 37. — senex importunos, Hea. 197. — vos expectat senex, Hea. 409. — ne resciscat senex, Hea. 670. — ne quid de amica nunc senex. Seor ex resciscet illico. Narret senex voster nostro, Hea. 690, 697, 711. — sperabit sumtum sibi senex levatum esse, Hea. 746. — senex exit foras, Hea. 1002. — moriens senex, Ad. 458. — senex delirans, Ad. 765. — adest senex ooster, Ad. 772. — senex si quæret me. Denique effecit senex. Cognatus senex. Seor ex abdidit se. Hoc seor ex rescivit, He. 76, 123, 171, 174, 189. — jam nos fshulæ sumos, senex, atque anus, He. 621. — quis hic est

senex? Ph. 215. — imprudens senex, Ph. 268. — senex adest: vide, quid agas, Ph. 346. — senex narrabat, Ph. 365. — succenset senex, Ph. 545. — jam tum erat senex, Ph. 1022. — intellexi senis sententiam, A. 207. — nisi senis amicos oras, A. 374. — senis nostri fratrem majorem nostin'? Ph. 63. — senis ultus iracundiam, Ph. 190. — in me iram derivem senis? Ph. 323. — fratrem senis introduxit, Ph. 864. — auscultem seni, A. 209. — olera ferre in cenam seni, A. 370. — cur partes seni Poeta dederit? Nihil parant seni, Hea. 1, 43. — seni nostro fidei nihil habeo, Hea. 1004. — seni animam exstinguerem, Ad. 315. — omnem rem seni enarramus, Ad. 365. — seni auscultare? Ad. 910. — seni fidelis, Ph. 76. — ne credas a me allegatum hunc senem, A. 901. — falli per servum senem? Eu. 39. — o infortunatum senem! quem mercatus est senem, Eu. 298, 357. — video rure redeuntem senem, Eu. 966. — adjutabo senem, Hea. 416. — intendenda in senem fallacia. Servare senem. Ad senem aliquam fabricam fingit, Hea. 513, 535, 545. — ut celet senem, Hea. 706. — verberare hominem senem, Ad. 564. — jure uti senem liceat, He. 10. — esse senem esse, dicere, He. 118. — senem pellexit. Senem quoad expectatis? Ph. 67, 147. — adire senem, Ph. 285. — et iratum senem. Gx. Opido. Cedo senem! Ph. 316, 321. — quærebat senem. Eo me esse adducturum senem, Ph. 594, 598. — mi senex, A. 789. — quid sene nostro miserius? Hea. 255. — ogiasse quid cum sene, Hea. 759. — senes qui primi veniant, Ad. 23. — abeuntes senes, Ph. 71. — tum sunt

senes, Ph. 1009. — senes est æquum senibus obsequi, Hea. 419. — senibus ambobus simul iter, Ph. 65. — me ire senibus Sunium dicam, Ph. 836. — nasci senes, Hea. 214. — eunxi argento senes, Ph. 681. — eludendi occasio senes, Ph. 884. — otium ab senibus habeam, Ph. 831.

Senium; Di Demeque senium perdant, Eu. 302.

Sensus; Illius sensum calleo, Ad. 535.

Sententia; stat sententia, Eu. 224. — siccine est sententia? Hea. 166. — sin aliter de hac re est ejus sententia, Ad. 517. — cur non tibi hæc sententia? He. 75. — sententia possit mutari, He. 569. — aliter tua siet sententia, He. 637. — quid sit sententia, Ph. 444. — intellexi senis sententiam, A. 207. — ne mutet sententiam, A. 394. — per alium ostendit suam sententiam, Hea. 219. — per ejus unam sententiam, Ph. 483. — ut ejus tentarem sententiam, Ph. 618. — ut meam jam scias sententiam, Ph. 1042. — istuc tibi ex sententia obtigisse lætor, Hea. 683. — gloriare evenisse ex sententia? Hea. 765. — mea quidem sententia, Ad. 65, 964. — distributum ex sententia. Pisces ex sententia nactus, Ad. 372, 421. — mulieres sunt levi sententia, He. 312. — plus una sententia! He. 462. — spero rem esse eventuram ex sententia, He. 873. — sed satini omnia ex sententia? Ph. 256. — me iudicamini vostra puerili sententia? Ph. 948. — quot homines, tot sententia, Ph. 454.

Sentio; sentio: hoc male habet virum, A. 437. — me miserum sentio, Eu. 71. — sentio, En. 438.

—inepta hæc esse sentio, Ad. 431. — sentio mala nostra, Ad. 548. — ego sentio, Ad. 857. — trepidari sentio. Invisos nos esse sentio, He. 315, 328. — hominem sentio molliri, Ph. 631. — hand mecum sentit, A. 325. — idem, quod ego, sentit, Ad. 570. — Davum timere sensi, A. 173. — vix tandem sensi, A. 471. — longe jam abieram, quum sensi, Eu. 634. — sit rogas? sensi, Hea. 455. — sensi id illas suspicari, Ad. 627. — ita uti tibi sensi, Ad. 898. — alio morbo ac sensi. Vultum sensi immutari, He. 366, 369. — modone id demum sensi, A. 884. — nuncubi meam benignitatem sensisti in te claudier? Eu. 164. — sensisti illos me iactare fallere, Hea. 495. — hem! sensistim? He. 316. — si unquam te animo amico sensisti, He. 389. — tu senti esse in eo peccatum, He. 560. — nuptias mihi apparari sensit, A. 691. — sensit me tecum rem habere, Eu. 137. — Poeta sensit, scripturam suam ab iniquis observari, Ad. 1. — me ad filiam ire sensit, He. 522. — sensit peperisse. Sensitque adeo uxor, He. 638, 695. — sentiet, qui vir siem, Eu. 66. — quo maxime apud te se valere sentiet, Hea. 488. — hosce aliquot dies non sentiet, Hea. 752. — ipse sentiet posterius, Ad. 140. — mores cave in te esse istos sentiam, Hea. 1034. — ejus alienum esse a me animum sentiam, He. 658. — aliter sentias, A. 311; Ph. 171. — sed cave, te tristem sentiat, A. 404. — ne seientem sentiat te id sibi dare, Hea. 468. — ne sentiat me sensisse? Hea. 861. — te patrem sentiat, Hea. 926. — ne nos inter nos congruere sentiant, Hea.

511. — si fieri non potest, quin sentiant, He. 397. — neque quod quidquam illum senserim, Hea. 554. — quem si senserol A. 164. — si sensero hodie, te quidquam fallacem conari, A. 196. — si senserit, perii, A. 213. — ubi te victum senserit, Eu. 55. — si me senserit cum queritare, A. 363. — si senserit te timidum pater, Ph. 205. — quid hic sensisse ait? A. 471.

Sentus, a, nm; video sentum, aqualidum, Eu. 236.

Seorsum; gratiam habeo seorsum tibi, Demea, Ad. 976.

Sepelio; sepultus sum, Ph. 942.

Septem; mensibus sex septem non vidisse, Eu. 222.

Septimus; mensis agitur septimus, He. 394.

Sepulcrum; ad sepulcrum venimus, A. 128.

Sequor; hunc venientem sequor, A. 415. — sequere me intro. Lx. Sequor, A. 468. — dum sequor hanc, Eu. 328. — i prae, sequor, Eu. 907. — sequere hanc. Sa. Sequor, Ad. 281. — sequere me intro. Plu. Sequor, He. 880. — num quis hinc me sequitur? Eu. 549. — nisi sequitur, pugnosingere, Ph. 987. — funus procedit: sequimur, A. 128. — vitam urbanam sequutus sum, Ad. 43. — sequuti sunt virginem, Eu. 346. — i prae, sequar, A. 171. — sequar hos, A. 821. — consilium sequar, Ad. 501; Ph. 461. — sequere me intro, A. 468. — sequere hanc me intus ad, A. 980. — nunquam defugiam auctoritatem: sequere, Eu. 390. — sequere hanc, Eu. 713; Hea. 664, 743, 832. — Sa. Sequor, Ad. 281, 611. — sequere me intro, Parmeno, He. 880. — sequere me,

Ph. 764. — vos me sequimini, *Eu.* 506. — Simalio, *Donax*, *Syrisce*, sequimini. Vos me hac sequimini, *Eu.* 771, 815. — sequimini me huc intro ambæ, *He.* 794. — sequimini, *Ph.* 355. — lites sequar, *Ad.* 249. — qui me sequatur, *Eu.* 554. — ut sequerere sese? *Eu.* 734. — lites sequi, *A.* 812. — intro sequi, *He.* 327. — matris commodum sequi, *He.* 481.

Seria, Seris; relevi omnes series, *Hea.* 460.

Serio; serio triumphat, *Eu.* 393. — orate serio, *Eu.* 528. — jocon' an serio illæc dicat, *Uescio*, *Hea.* 541. — hercle vero serio, *Ad.* 980.

Serius, a, um; rem aeriam velle agere, *Eu.* 513.

Sermo; ad aures sermo accessit, *He.* 482. — ut voluptati sermo æmper siet, *He.* 860. — sermonem quærere, *Eu.* 516. — sermonem occipit, *Eu.* 622. — quem cum istoc sermonem bahueris, *He.* 607. — sermonem captans, *Ph.* 868. — interea dum sermones cædimus, *Hea.* 242.

Sero; hodie sero voles, *Hea.* 344. — pæne sero scisse, *Ad.* 273.

Servatrix; servatrix mea, *He.* 857.

Servio; serviebas liberaliter, *A.* 38. — serviebat lenoui, *Ph.* 83. — Hercules servivit Omphalæ, *Eu.* 1026. — matris servibo commodis, *He.* 495. — cur insano serviat? *Hes.* 32. — servire vestris commodis, *Hea.* 50; *He.* 51. — illi serviens, *Hea.* 139. — rei serviens, *He.* 224.

Servitium; hoc tibi pro servitio debeo, *A.* 676.

Servitus; justa et clemens servitus, *A.* 36. — in servitutem dari, *Ph.* 652.

Servo; nisi eum servas, *Hea.* 592.

— me infensus servat, *A.* 212. — solus Sannio servat domi, *Eu.* 779. — prohibui; servavi, *A.* 141. — acceptam servabo, *A.* 298. — hem! serva, *A.* 417; *Ad.* 173. — serva me, obsecro! *A.* 474; *Ad.* 488. — serva hæc nobis bona, *Eu.* 1048. — serva filium; et me, et familiam, *Hea.* 845. — istuc serva, *Ph.* 212. — tu me servato, *Eu.* 902. — ut servem fidem? *A.* 280. — serves, quod labore invenerit, *Hea.* 1042. — servesue, an perdas totum, face? *Ad.* 242. — modo facito, ut illam serves, *Ph.* 849. — quod es pollicita serves, *He.* 787. — at ita me servet Jupiter! *Ph.* 806. — atque hunc difficilem invitum servaret senem, *Hea.* 535. — neque ausim te servare, *Eu.* 903. — servare familiam, *Ad.* 766. — servare fidem, *He.* 402. — solus servare hunc potes, *Ph.* 538. — potestas summa servandi, *A.* 542. — neque servandum tibi quidquam dare ausim, *Eu.* 903. — servandum mihi dedit, *Hea.* 655.

Servulus; servulum ad eam in urbem misit, *Hea.* 19. — falli per servulum, *Hea.* 471. — istunc servulum dico adolescentis, *Hea.* 530. — servulum, qui referre non audebam, vicit, *Ad.* 568. — non rediit servolorum quisquam, *Ad.* 27. — observabam servulos venientes, *A.* 83.

Servus; Parmeio servus, *Eu.* 571. — servus currens, *Hea.* 37. — Clinim servus, *Hea.* 515. — servus spectatus satis, *Ad.* 897. — servi Syri calliditates, *Hea.* 887. — servon' fortunas meas me commississe, *A.* 610. — servo currenti in via decesse, *Hea.* 31. — falli per servum senem, *Eu.* 39. — video rivalis servum, *Eu.* 268. — appa-

ret servum hunc esse domini pan-
peris, Eu. 486. — se servum fateat-
ur tnum, En. 862. — servum haud
illiberalem præbes te, Ad. 890. —
servum hominem causam orare le-
ges non sinunt, Ph. 292. — e servo
libertus, A. 37. — accurrunt servi,
Hea. 114. — quod volgens servo-
rum solet, A. 584. — ut captus est
servorum, Ad. 481. — edicam ser-
vis, He. 565. — currentes servos
scribere, En. 36. — servos com-
plures (habes). Corras servos, Hea.
65, 142. — huc servos evoco, Ph.
981.

Seu; seu tibi morigera fuit, A.
294.

Severitas; tristes severitas, A. 859.

Severus; nemo fuit magis severus,
Eu. 227. — quam severus! Hea.
1035.

Sex; sex menses, Eu. 277. —
mensibus sex septem non vidisse,
Eu. 332. — an non sex totis men-
sibus olfecissem? Ad. 397.

Sexagesimus; anno quinto et se-
xagesimo, Ad. 942.

Sexaginta; annos sexaginta na-
tus, Hea. 62.

Sexcenti, *æ*, *a*; sexcentas scri-
bito mihi dicas, Ph. 667.

Sexdecim; anni sexdecim, Eu.
318.

Si; quid est, si non hæc contu-
melia est? Quamobrem? nisi si id
est, quod suspicor, A. 237, 249.
— si pol Glycerio non omnia hæc,
A. 791. — pol si id scissem, A.
809. — si quidquam invenies me
mentitum, occidito, A. 865. —
redam? non, si me obsecret, En.
49. — ita uti si esset filia, Eu. 117.
— nisi si commissum non erit, En.
887, 901. — si non pretio, at gra-
tiis, Ad. 737, 748. — si nolit, co-
gas, Ad. 855. — si est, ut dicat se

velle, redde: sin est autem, ut no-
lit, He. 558, 559. — credo es gratia
concordes magis, si non reducam,
fore, He. 617. — nunc si quis est,
qui hoc dicat, Ph. 13. — si nullo
alio pacto, fœnore, Ph. 301. —
is si dat, sat est: si ab eo nihil fiet,
tum hunc adoriar hospitem, Ph.
603, 604. — si tu aliquam partem
æqui bonique dixeris, Ph. 626. —
si non id fama approbat? Ph. 723.
— satin' est, si te delibutum gaudio
reddo? Ph. 855. — si non totus
friget, me enica, Ph. 993; æpis-
sime alibi.

Si (etiamsi); si tu neques, certo
scio, Hea. 632. — non, si ex ca-
pite sis meo natus, ut, Hea. 1037.
— si multum siet, Ad. 954. — si
cognata est maxime, Ph. 295. —
lacrumis si exstillaveris, Ph. 974.

Si (an); visam, si domi est, Eu.
545. — sto expectans, si quid mihi
imperent, Eu. 594. — illa si jam
laverit, mihi nuntia, Hea. 617. —
si forte frater redierit, viso, Ad.
551. — id si forte est, nescio, He.
321. — vido, si quid opis potes
afferre huic. Gn. Si quid! quid?
Ph. 552.

Sic; sic vita erat. Sic cogitabam,
A. 62, 110. — mirabar, hoc si
sic abiret, A. 302. — hoc sic esse
opinor, A. 388. — quasi non tibi
renuntiata sint hæc, sic fore, A.
500. — profecto sic est. Cu. Sic
hercle, ut dicam tibi, A. 555. —
sic res est, A. 589. — in quibus sic
illudatis? A. 745. — sic, ut qui-
mus, aiunt, A. 809. — sic, Crito,
est hic, A. 921. — sic esse hoc ve-
rum, sic existimet, A. 960. — Sic co-
gitet, Eu. 5, 14. — sic soleo amicos,
Eu. 279. — immo sic homo est, Eu.
408. — quid est, quod sic gestis?
Sic commemineram, En. 558, 564.

— sic est, Eu. 573, 718, 991; Hea. 242, 431; Ad. 659. — ventulum huic sic facito, dum lavamus. Limis specto sic, Eu. 595, 602. — utinam sic sient, voluit! Eu. 655. — sic mihi data esse verba, Eu. 832. — sic inventa est, Eu. 952. — sic erit, Eu. 1057, 1065. — haud sic decet, Eu. 1064. — mihi sic est usus. Sic meritum est meum, Hea. 80, 92. — sic hoc dicens. Sic me Di amant, ut, Hea. 458, 462. — sic satis, Hea. 523. — ego sic putavi, Hea. 607. — si sic factum est, Hea. 628. — si hoc nunc sic incipiam? quid, si sic? sic opinor, Hea. 676, 677. — mea sic est ratio, Ad. 68. — mihi sic videtur, Ad. 134. — hem! sic volo. Sic erit, Ad. 170, 183. — sic video timidum, et properantem? Ad. 306. — sic siet modo. Iterum sic memento, Ad. 399, 427. — sic est factum. Haud sic auferent, Ad. 449, 455. — si sic fit, Ad. 556. — sic agam, Ad. 790. — sic opinor. Sic soleo, Ad. 924, 927. — sic citius reperias, He. 288. — hoc sic est, ut puto, He. 379. — sic ludibrio habitus, He. 526. — sic optime causas praecidam, He. 598. — sic te dixisse, opinor, He. 846. — sic cogitet, Ph. 13. — sic est ingenium. Sic oret. Gerit sic, tenuiter, Ph. 70, 141, 145. — satin' sic est? Gn. Quid si sic? Ph. 211. — non sic futurum est, Ph. 303. — sic habent principia sese, Ph. 479. — sic sum, Ph. 526. — sic circumiri! Ph. 613. — quid me sic ludificamini? Ph. 947. — sic factum est. Sic dabo! Ph. 1005, 1026; et alibi.

Siccine; siccine me sollicitariet? A. 690. — siccine ais? Eu. 99. — siccine agis? Eu. 803; Ad. 129. —

siccine est sententia? Hea. 166. — siccine interloquere? Hea. 691. — siccine decipis? Ph. 527.

Sicubi; sicubi eum satias ceperat, Eu. 403.

Signum; scio: magnum signum, A. 367. — animi pudentis signum, He. 120. — magnum hoc quoque signum est, Hea. 298. — hoc est signi, Eu. 628. — non signi hoc sat est? He. 236. — pudoris signum, A. 880. — inda omnibus signum dabo, Eu. 780. — multa in homine signa insunt, Ad. 826. — signa ad salutem, A. 483. — patriam, et signa cetera, neque sciebat, En. 112. — signa ostende, Eu. 766. — signa ostendam hinc, Eu. 807. — jamne ostendisti signa natrici? Eu. 913.

Silentium; otium et silentium est, He. 43. — agere per silentium, Hea. 36; He. 28. — date silentium. Adeste per silentium, Ph. 31. — cum silentio animadvertite, Eu. 44.

Sileo, *Sileseo*; de jurgio siletr, Ph. 777. — dum hinc silescunt turbae, Ad. 789.

Silicernium; ego te exercebo hodie, silicernium, Ad. 589.

Simalio; *Simalio*; *Donax*. Tu, *Simalio*, in sinistrum cornu, En. 771, 774.

Similis, *le*; domini similis es, En. 496. — tui similis est, Hea. 1022. — similis majorum suum, Ad. 412. — quam uterque est similis sui! Ph. 500. — haud similis virginum nostrarum, Eu. 313. — similis pertinacia est, He. 202. — ne simili ntamur fortuna, Ph. 32. — nonne hoc monstri simile est? Eu. 334. — si quid hujus simile evenerit, Hea. 551. — nullum hujus simile factum, Ad. 97. — monstri simile, Ph. 953. — dona, haud

uostis similia, Eu. 468. — ecce autem similia omnia, Ph. 264.

Simo; est Simo intus? A. 790. — si, Simo, hunc noris, A. 916.

Simplex; argumento facta simplici, Hea. 6.

Simul; multa concurrunt simul, A. 512. — (amicitia) cum aetate accrevit simul, A. 540. — simul consilium cum re amisti? Eu. 241. — simul imperaho, Eu. 493. — foras simul omnes prouunt se, Eu. 599. — Simul alia circumspecto, Eu. 603. — ibi simul rem, et gloriam repperi, Hea. 112. — illam simul, cum nuntio, affuturam scio, Hea. 176; Hea. 803. — mecum unam simul, Hea. 908. — omnes simul laetæ exclamant, He. 367. — senibus ambobus simul iter esset, Ph. 65; et alibi.

Simulatio; nou mea est simulatio, Hea. 782.

Simulo; cur simulas igitur? A. 48. — cur simulat? A. 376. — simulat se a mstre arcessi, He. 184. — hanc simulant parere, A. 473. — egram esse simulant mulierem, He. 188. — ea gratia simulavi, A. 589. — id mirari te simulato, Hea. 944. — verum ut simulares, Hea. 782. — simulare mortem, Hea. 636. — simulare certe est hominis, Ad. 738. — alias res agere se simulare, He. 827. — is essem qui simulabar, Eu. 606. — quid est, quod amplius simuletur? Hea. 903.

Simultas; nou similitatem reuereri, Ph. 223.

Simulus; is nostro Simulo fuit summus, Ad. 353. — nostrum amicum noras Simulum, Ad. 466.

Simus (nom. propr.), He. 498.

Sin; sin eveniat, quod volo, A. 165. — sin falsum aut vnum, aut fictum est, continuo palam est, Eu. 104. — sin lenis est, ad alium de-

fertur gregem, Hea. 45. — sin aliter animus voster est, Ad. 493. — lege id licere facere; sin aliter, uegat, Ph. 116; et saepe alibi.

Sincere; siucere dici, Eu. 77.

Sine; sine invidia, A. 66. — sine tuo magno malo, A. 179. — sine omni periculo, A. 392. — sine Cere et Libero friget Venus, Eu. 731. — sine sanguine hoc fieri uou posse. Sine vi, Eu. 778, 789. — virginem confeci sine molestia, sine sumtu, sine dispendio, Eu. 927, 928. — sine dubio, sine sumtu, Eu. 1043, 1075. — sine vitio, Hea. 30. — sine auro, Hea. 288. — sine magno iutertimento, Hea. 448. — sine tua opera. Uxor sine dote, Ad. 763. — sine suo dispendio, He. 796. — sinam sine munere a me ahire? He. 854. — uxor sine mala fama, Ph. 169. — sine controuersis, Ph. 853; et alibi.

Singulatim; commemorare singulatim, Ph. 1031.

Sinister, tra, trum; ubi is est? Pr. Ad sinistram, vidiane? Eu. 834. — ad sinistram ito, Ad. 584. — tu Simalio in sinistram cornu, Eu. 774.

Sino; age dicat, sino. Siue te hoc exorem. Si. Sino, A. 897, 903. — si sinas, dicam. CLIX. Sine. CLIX. Sino, Hea. 318. — at id omitto: sino, Hea. 637. — sine me gerere mihi morem. Ma. Sino, Hea. 948. — sino: habeat, Ad. 1001. — mitto omnia: sino, Ph. 294. — illum corrumpi sinis, Ad. 98. — hoc tempus haud te ulcisci sinit, A. 625. — si res non sinit, Hea. 666. — res uou sinunt, Hea. 388. — seruum hominem causam orare leges uou sinunt, Ph. 292. — sivi, animum ut expleret, A. 188. — uou sivit egestas facere, Ad. 105. —

non sinam, inquam, Hea. 91, 378. — non sinam, Ad. 169. — non facies: neque sinam, ut, He. 590. — Pamphilamue hac urbe privari sines? Ph. 516. — at id nos non sinemus, Hea. 1053. — sine meo me vivere interca modo, A. 153. — sine ad me redeam, A. 623. — at tandem dicat, sine. Sine me expurgem. Sine pater. Sine te hoc exorem, A. 897, 902, 903. — fabulam inceptat. Cui. Sine, A. 927. — sine modo, Eu. 65. — sine me pervenire, quo volo. Sine illum priores partes apud me habere. Sine te exorem, Eu. 121, 151, 185. — sine, biduum hoc praterat, Eu. 283. — non est profecto: sine, Eu. 381. — sine veniat! Eu. 738. — sine me; vacivum tempus ne quod duim mihi laboris, Hea. 90. — si sinas, dicam. Cui. Sine. Cui. Sino. Sine. S. Non sinam, inquam, Hea. 317, 378. — nimium illi, Mendeme, indulges. Mx. Sine! Hea. 862. — sine te exorem, Hea. 1052; Ad. 940. — heu! quisquis es; sine me, Ad. 332. — mea utantur, sine, Ad. 819. — sine me hoc effugere, He. 600. — sine: puerum mihi cedo, He. 707. — sine dicam, He. 744. — ego expediam: sine, Ph. 238. — exoret: sine, Ph. 514. — congruum sinito ludere, Ad. 378. — sinite exorator ut sim. Sinite impetrare me, qui, He. 10, 52. — ego propter me illam decipi miseram sinam? pudice doctum sinam ingenium immutaries? A. 271. — sinam sine munere a me abire? He. 854. — si sinas, dicam. Cui. Mitte: ad rem redi: tace, Hea. 317. — falli te sinas, Hea. 470. — te corrumpi sinat, A. 397. — ne quam in illum vim fieri sinat, Eu. 962. — ne quoquam ef-

ferri sinat, He. 565. — siueres tu illum tuum facere hæc? Da. Sinerem illum! Ad. 396, 397. — siueres nunc facere, Ad. 109. — nolite sinere, He. 46.

Sinus; manum in sinum meretrici inserere? Hea. 563. — gestandus in sinu, Ad. 713.

Siquando; siquando odium ceperrat. Siquando illa mentionem Phaedrim facit. Siquando illa dicet, Eu. 404, 437, 441. — siquando accesserat, He. 181.

Siquidem; siquidem hæc vera prædicat, A. 466. — siquidem hercle possis, Eu. 50. — siquidem biduum; verum ne fiant isti viginti dies, Eu. 182. — siquidem tu me hic etiam ludificabere, Eu. 716. — siquidem istuc impune habueris, Eu. 1018. — siquidem id sapere est. Siquidem hoc fit. S. Siquidem! experiundoscies, Hea. 324, 331. — siquidem primam (mamam) dedit. Siquidem tu tuum officium facies, Ad. 981, 984. — siquidem ille ipse non volt, He. 560. — siquidem quisquam crederet, Ph. 302; et alibi.

Siquis, *Siqua*, *Siquod*; siquis magistrum cepit ad eam rem improbum, A. 192. — siquis nunc me roget? A. 258. — siquis recte aut commode tractaret, Hea. 152. — siquis me quaeret rufus, Ph. 51. — siquis forte malitia fretus sua, Ph. 273. — siqua est habitior paulo, Eu. 294. — siqua laboriosa est, Hea. 44. — siquid est peccatum a nobis, He. 253. — siquid consilii habet, A. 259.

Sis pro *si vis*; fac sis, Eu. 321. — cave sis, ne, Eu. 798. — vide sis, ne, Hea. 212. — illud sis vide, Ad. 770.

Situs, *a*, *um*; in spe situs, Hea.

999. — ubi sita est? (eistelle) Eu. 753. — pejore res loco sita est, Ad. 345. — in te spes omnia sita est, Ad. 456. — ea sita erat ex adversum, Ph. 97. — in quo omnes opes spesque sitae erant, Ad. 332. — spes in te uno omnes sitae, Ph. 470. — sed iis, quas semper in te intellexi sitas, fide et taelturnitate, A. 33. — si in te solo sit situm, A. 276.

Sive; sive ista uxor, sive amica est, A. 216. — sive adeo digna res est, Eu. 312; et alibi.

Sobrius; Crito sobrius, A. 802. — sobriuum tuum non moras? Ph. 384.

Sobrius, a, um; homo non sobrius, A. 779. — vel sobrius, Eu. 479. — pulchre sobrius, Eu. 727. — satin' es sobrius? Hea. 707. — ruri esse sobrium, Ad. 96. — jam satis credis sobriam esse me? Eu. 702.

Soccus; soccos detrahunt, Hea. 124.

Socer; hic socer est, A. 794. — noster socer venit, He. 771.

Socius; socium esse in negotiis, Hea. 418.

Socordia, *Socors*; nihil loci est socordium, A. 206. — nolim te socordem, Ad. 699.

Socrus; adjutrix socrus, He. 705. — quis id sit? L. A. Socrus, He. 748. — socrus oderunt nurus, He. 201. — socrus omnes esse iniquas, He. 278.

Sodalis; si sodalis esset, Ad. 712.

Sodes; die sodes, A. 85; Hea. 770; Ad. 529; Ad. 647. — aliud lenius sodes vide, Hea. 459. — tace sodes, Hea. 581. — at scin' quid, sodes? Hea. 738. — I, sodes, intro, He. 358. — sein', sodes, He. 753. — vide, etiam sodes. Ms.

nedum, sodes, He. 842, 845. — due vos sodes, Ph. 103. — concede sodes, Ph. 740. — parce, sodes, Ph. 792. — transi sodes, Ph. 920.

Sol; lectulos in sole faciundos dedit, Ad. 587.

Soleo; sic soleo amicos, Eu. 279. — sic soleo, Ad. 927. — ruri esse soleo, He. 215. — etiam dotatis soleo, Ph. 939. — sgedum, ut soles, Nausistrata, Ph. 783. — vulgo quod diei solet, A. 427. — quod vulgus servorum solet, A. 584. — quod mæchis solet, Eu. 956. — quem solet quos spernere! Hea. 363. — quod diei solet, aquila senectus, Hea. 520. — ut solet, jurgabit, Ad. 79. — matres omnes filiis in peccato adjutrices solent esse, Hea. 995. — solebimus opperiri, dum, Ph. 89. — quem esse soleas impotens, Hea. 371. — quo pacto id fieri soleat, Hea. 548.

Solers; adolescentem solertem, Eu. 478.

Solide; hunc scio solide gavisurum, A. 966.

Solidus, a, um; solidum gaudium, A. 649. — corpus solidum, Eu. 318. — solidum beneficium, Eu. 870.

Solitudo; solitudo ante ostium, A. 363. — solitudo, infamia, Ad. 304. — in mentem venit solitudo, He. 406. — spatium solitudinis, ut, He. 130. — per hujus solitudinem te obtestor, A. 290.

Sollicito; senectutem sollicito, A. 889. — quid te sollicitat? Eu. 162. — quid res te sollicitat, Hea. 251. — sollicitando eorum animos laetas? A. 914. — quibus tunc sollicitor rebus! Ad. 36. — aut quid sit id, quod sollicitere, He. 676. — siccine me sollicitarier! A. 690.

Sollicitudo; nuptiarum sollicitudo, A. 261. — bidui aut tridui sollicitudo, A. 442. — mihi res sollicitudini est, Ph. 587. — sollicitudinem mittas, Hea. 177. — me sollicitudine afficit, Ph. 441. — occupatus sollicitudine, Ph. 501. — mihi confect sollicitudines, A. 651.

Sollicitus, *a*, *um*; tot mea solius solliciti causa, Hea. 129. — omnes sollicitos habui, Hea. 461. — laborat dolore, atque ex hoc misera sollicita est die, A. 268.

Solum (Adverb.); id sibi negoti credidit solum dari, A. 2.

Solus, *a*, *um*; solus effecisti nuptias. Da. Ego vero solus, A. 596, 597. — solus est, quem diligunt Di, A. 975. — neque solus dedit. Num solus ille dat? Eu. 122, 163. — manes solus cum sola, Eu. 579. — solus Sannio servat domi, Eu. 779. — sumtus tantos ego solus faciam? Hea. 131. — abiit. Cu. Solus? Ma. Solus, Hea. 906. — dum istis fuisti solus, Hea. 989. — solus est remedium, Ad. 295. — solus omnem familiam sustentat, Ad. 482. — egre solus fero. Sr. Is solus nescit, Ad. 549, 550. — parturire eam solus conscius, He. 392. — solum solus conveni, He. 557. — solus regnas, Ph. 405. — solus servare hunc potes. Solus est amicus, Ph. 538, 561. — meorum solus sum, Ph. 586. — ab Dis solus diligere, Ph. 853. — solus nequeo, Ph. 982. — tot mea solius solliciti, Hea. 129. — non sibi soli vivere, Eu. 480. — mandandum est soli, Eu. 637. — mihi dies soli dare, Eu. 792. — soli credita est, Eu. 830. — tibi bene esse soli, Ad. 34. — narrabit sola soli, He. 350. — olim soli credidi, He. 410. — soli licet, Ph. 405. — te solum

semper fecit maximi, A. 293. — hunc scio solum gavisurum, A. 966. — me convivam solum abducebat, Eu. 407. — te solum habemus, Ad. 457. — me solum seducit, He. 144. — ad te summa solum rerum reddit, Ph. 317. — prendo hominem solum, Ph. 619. — si in te solo sit situm, A. 276. — ex solo loco, A. 407. — nos soli, A. 285. — soli sumus, Ph. 632. — hæc sola est mulier, A. 382. — sola sum, Eu. 147. — hæc res sola est remedio, Eu. 439. — tu sola reducem me in patriam facis, Hea. 398. — consequuta est illico. Cu. Sola? Ma. Sola, Hea. 907. — sola est, Ad. 936. — tu sola exorere. Sola hic fuisti, He. 213, 229. — hæc sola fecit, Ph. 760. — mihi solæ ridiculo fuit, Eu. 1003. — cur hic me solam? A. 748. — solam fecisse id, He. 777. — Phanium relietam solam? Ph. 316. — num ille quidem hanc solam, Ph. 753. — in te hæret culpa sola, He. 229. — solæ ntuntur his reginæ, Eu. 168. — inhonestæ solæ, Eu. 937. — solæ sumus, Ad. 292. — non sunt solæ, He. 762. — solæ trigiuta minæ, Ph. 556. — deportarier in solas terras, Ph. 978. — solum id est carum mihi, Ad. 49. — biduum solum, Eu. 182. — solum hoc vitium, Ad. 837.

Solve; solvi argentum, Ad. 631. — vos solvi curis, He. 230. — solvisti fidem, A. 644. — neque tu verbis solves unquam, Ad. 165. — vorsuram solves, Ph. 779. — jube solvi, A. 957.

Somnia; de psaltria me somuias agere, Ad. 728. — num ille somniat, A. 973. — me somnias, Eu. 194.

Somnium; de argenteo, somnium,

Ad. 205. — ille somnium, Ad. 396. — somnium! Ph. 873. — somnia! Ph. 493.

Somnus; *somnus* virginem opprimit, Eu. 601. — somnum hac nocte non vidi, Hea. 491. — in somnis amplecti, A. 431.

Sonitus; *templa* celi concutit, Eu. 590.

Sophrona; *Sophrona*, Ph. 864, 738, 740. — ego eo ad *Sophronam* nutricem, Eu. 806.

Sorbillo; *cyathos sorbillans*, Ad. 593.

Sordes, ium; *videre sordes*, Eu. 936.

Sordidatus, sordidus; *sordidata* et *sordida*, Hea. 297.

Sorex; *quasi sorex*, Eu. 1023.

Soror; *hæc soror*, quam dixi, A. 129 — *eius habita est soror*, A. 810. — *soror est dicta*, Eu. 146, 157. — *parva soror*. *Parvula soror*, Eu. 521, 525. — *sororem esse aiunt Chrysidis*, A. 124. — *sororem credebant meam*, Eu. 118. — *sororem reddere*. *Dic, sororem tuam esse*, Eu. 744, 765. — *eam esse dico meam sororem*, Eu. 805. — *tibi jam esse (cibum) ad sororem intelligo*, Hea. 981. — *de sorore indicare*, Eu. 621.

Sors; *de sorte venio in dubium*, Ad. 244.

Sosia; *Sosia*, volo, A. 28; He. 427.

Sostrata; *Sostrata*, Ad. 619; He. 332; Ad. 508; He. 179; Hea. 647; Ad. 310; He. 229; et passim alibi.

Sparnus, a, um; *sparso ore*, Hea. 1064.

Spatium; *spatium cogitandi*, A. 182. — *spatium solitudinis*, He. 130. — *spatium apparandis nuptiis dabitur*, Ph. 700. — *cur non habeo spatium?* A. 624. — *neque*

tempus spatium ullum dabit, He. 374. — *spatium amandi*, He. 684. — *tam in brevi spatio*, Hea. 957. — *prope jam excursu spatio*, Ad. 864.

Spectator; *elegantum formarum spectator*, Eu. 566.

Spectatus, a, um; *servus spectatus*, Ad. 897. — *spectata amicitia*, A. 821. — *spectatum putabam*, A. 91.

Specto; *limis specto*, Eu. 601. — *tuum animum ex animo spectavi meo*, A. 647. — *audaciam meretricum specta*, Eu. 993. — *nunc aliud specta*, Hea. 993. — *importunitatem spectate amiculæ*, A. 231. — *here, ne me spectes*, Eu. 987. — *egomet quoque id spectare cæpi*, Eu. 586. — *qui spectandi faciunt copiam*, Hea. 29. — *perfecti, ut spectarentur*, He. 20. — *ut neque spectari, neque cognosci potuerit*, He. 3. — *spectandæ (fabulæ)*, A. 27.

Speculum; *inspicere, tanquam in speculum*, Ad. 416, 429.

Sperno; *si scripturam sprevissem*, He. 24. — *sin spreverit me*, Ph. 583. — *quæ solet quos spernere!* Hea. 363. — *abs te spernor*, Eu. 171. — *quot modis spernetus?* A. 248.

Spero; *spero confore*, A. 167. — *ita spero quidem*, A. 298. — *fiet aliquid, spero*, A. 315. — *spero adiutores Deos*, A. 523. — *spero illis sese emersurum malis*, A. 561. — *immo melius, spero*, A. 619. — *utinam id sit, quod spero*, A. 933. — *me spero fratrem repperisse*, Eu. 203. — *spero inter nos gratiam fore*, Eu. 871. — *spero me habere*, Eu. 919. — *porro recte spero*, Hea. 159. — *non usus veniet, spero*. *Sv. Spero hæc ego quoque*, Hea. 553. —

spero, hoc ages, Ad. 227. — recte, sedepol, spero, Ad. 290. — salvos sit, spero, Ad. 412. — illum spero habiturum, He. 155. — spero ecastor, He. 611. — quod spero fore, He. 724. — spero hanc rem esse eventuram, He. 873. — quod tu speras, propulsabo, A. 396. — speras facere, Hea. 103. — orationem sperat invenisse se, A. 408. — sperat se a me avellere, Eu. 520. — si sperat fore clam, Ad. 71. — sperabam jam defuisse, Ad. 153. — sperabit sumtum, Hea. 746. — sperem posse avelli, A. 554. — quod de argento sperem, Hea. 671. — sed quid sperem? Quam sperem? Ph. 1021, 1024. — me speres: mecum tota sis, En. 195. — sperasse, eas tolerare posse nuptias, He. 147. — pretium sperans, En. 133. — sperantes jam, oscitantes opprimi, A. 181.

Spes; adempta spes est, A. 315. — me spes frustrata est, A. 375. — spes nulla reliqua siet? Eu. 240. — una hæc spes est, Eu. 295. — in te spes est, Eu. 1053. — modo liceat vivere; est spes, Hea. 983. — in te spes omnis, nobis sita est, Ad. 456. — in me omnia spes mihi est, Ph. 139. — in te spes est, Ph. 319. — injecta est spes patri, Ph. 690. — spes ostensa, Ph. 825. — quid spei sit reliquum, A. 25. — quanto minus spei est, Eu. 1052. — plus spei video, quam volo, Hea. 659. — quid spei porro est? Ph. 474. — spem expetens, A. 320. — præter spem evenit, A. 437; A. 679; Hea. 636. — spem vitæ dare, Hea. 636. — spem nuptiarum eripis, Hea. 713. — spem pretio non emo, Ad. 220. — quem præter spem, Ad. 819. — præter spem, Ph. 239, 248, 255; Ph. 1047. —

habet nihil, nisi spem meram, Ph. 146. — in spe attentus, A. 304. — nisi me falsa spe produceres, A. 649. — commotus spe, A. 940. — qua spe huc imus? Eu. 1024. — quanta de spe decidi! Hea. 250; Hea. 852. — spe pendebit animi, Hea. 727. — quam minima in spe situs! Hea. 999. — hæc spe hoc inceperunt! Ad. 228. — spe incerta, He. 17. — duplici spe ntier, Ph. 602. — spes sita, Ad. 332; Ph. 470.

Spolio; nec cujusquam miserat, quin spolies, mutilas, He. 65.

Spondeo; sponsa est mihi, Ph. 656. — scis aponsam mihi? Eu. 1035.

Sponsa; sponsæ pater, A. 733. — sponsæ vestem, Hea. 894. — sponsam tuam amat, A. 325.

Sponste; non insanit satis sua sponte, A. 693. — sua sponte recte facere, Ad. 75.

Squalidus; video sentum, squalidum, Eu. 236.

St (vox silentium indicantis); hem! st, mane, A. 684. — st! inveni nuper, Hea. 597. — quin tu hoc age. St! Ph. 350. — quid? nou, obsecro, es, etc.? Cm. St! Ph. 742.

Stabilis, e; imperium stabilius, Ad. 66.

Statarius, a, um; statariam agere, Hea. 36.

Statim; taleuta hina capiebat, Ph. 789.

Statuo; pretium statui arti meæ, Hea. 48; He. 49. — exemplum statuite, Hea. 51. — capite in terram statuerem, Ad. 317. — finem statuisse orationi, He. 96.

Status; qui esset status, Eu. 598.

Stephanio; Ad. 382.

Sterno; lectos sternere, Hea. 125. — vestimentis stratus est, Hea.

904. — lectulos jube sterni, Ad. 186.

Serquilinium; Ph. 525.

Sterto; stertit noctesque et dies, Eu. 1078.

Stilpho; egone autem tento? Gz. Stilpho. Pu. Atque adeo quid mea? Stilpho est. Dn. Quem dixi? Pu. Stilphonem, inquam; noveras, Ph. 389, 390.

Stilus; dissimili factæ stilo, A. 12.

Stimulo; me amicum dicta stimulant, Hea. 223.

Stimulus; adversum stimulum calces? Ph. 78.

Stipes; stipes, asinus, Hea. 878.

Stipula; stipulam colligat, Ad. 852.

Sto; sto expectans, Eu. 594. — dum ante ostium sto, Eu. 842. — quid stas? A. 981; Eu. 459; Hea. 250; Hea. 831. — etiam nunc hic stas? Eu. 286; He. 430. — stat sententia, Eu. 224. — quid stamus? Eu. 465. — quid hic stabas? Eu. 87. — partim vix steti, He. 15. — stetit olim nova, Ph. 9. — sta illico, Ph. 195. — cum illo haud stares, Ph. 269. — ante ostium stare, A. 476; He. 428; He. 855. — per me stetisse credat, A. 700, 702. — actoris opera stetisse, Ph. 10. — procul hinc stans, He. 607. — quid agitur? Pa. Statur, Eu. 271.

Stolidus; vix tandem sensi stolidus, A. 471. — stolidus est, Hea. 545.

Stomachor; mecum stomachabar, Eu. 323.

Storax; Ad. 26.

Strato; quæso, inquam, Strato? Eu. 414.

Strenne; abi præ strenne, Ad. 168.

Strenuus; Phormio strenuum hominæ præbuit, Ph. 476.

Streptus; comitum conventus, streptus, He. 35.

Struo; num me fefellit, hosce id struere? Hea. 514.

Studeo; studeo obsequi tibi, A. 823. — tibi sororem studeo reddere, Eu. 744. — illam studeo vendere, Ad. 749. — studeo ut quam plurimum facerem, Ad. 872. — studeo hæc. Illam ad vos redire studeo, He. 262, 265. — studes dare verba nobis, Eu. 949. — studet par referre, Ad. 73. — nimium dici nos bonos studemus, Ph. 766. — quas (virgines) matres student demissis humeris esse, Eu. 313. — nimis sanctas nuptias student facere, Ad. 904. — horum ille nihil studebat, A. 59. — ut studui, Eu. 869. — id quum studuisti, Hea. 382. — ah studio studuit rejicere, Ph. 19. — gratiam studeas inire, Hea. 303. — hanc habere studeat, A. 883. — placere se student bonis, Eu. 1. — adolescentuli placere student, Hea. 52. — æque student, He. 199. — furtum facere studuerit, Eu. 28.

Studiosæ; studiosæ omnia docere, si, Eu. 116. — texentem studiosæ offendimus, Hea. 285. — easdem agere cœpi, ut ah eodem alias discerem novas, studiosæ, He. 19.

Studium; æque studium est, He. 202. — studio id sibi habet, Ad. 383. — animum ad studium adijungunt, A. 56. — ad studium se applicasse musicum, Hea. 23. — in tutelam meam studium suum, comisit, He. 53. — iniquus præ studio, A. 826. — quo studio vitam exegerit, Hea. 280. — dissimili studio est, Ad. 41. — studio stupidus, He. 4. — ab studio abducerem. Remotum ah studio, He. 19, 23. — retrahere ab studio. Ab studio rejice-

re, Ph. 2, 19. — satias jam tenet istorum studiorum, He. 595. — eorum obsequi studiis, A. 64.

Stulte; factum stulte. Haud stulte sapia, Hea. 249, 323. — bis facere stulte, He. 343. — stultissime rem gesserimus, Ph. 771.

Stultitia; exsuperat ejus stultitia hæc omnia, Hea. 879. — stultitia est istæc, Ad. 275. — mem stultitiæ sit aliquid præsidii, Hea. 646. — prosperi stultitiæ tum. Stultitiæ præsidium, Hea. 963, 969. — pretium oh stultitiæ, A. 611. — pro Jupiter! hominis stultitiæ, Ad. 368. — stultitia victa, He. 589. — de stultitia dici, non potest, Ph. 402. — stultitia facere, Ph. 658.

Stultus, a, um; quid præstat stulto intelligens! Eu. 232. — homini stulto auscultare? Hea. 585. — stultum adolescentulum nobilitas, Eu. 1020. — dicta in stultum, Hea. 878. — ah stulte! Ad. 728. — ex stultis insanos facit, Eu. 254. — stulta, Eu. 836; Hea. 1011. — stultæ omnes sumus, Hea. 649. — stultum admittere est, Eu. 760. — ego stultior, qui, He. 564. — nunquam hominem stultiore vidi, Eu. 1008. — hominum homo stultissime, Ad. 219.

Stupet; quid stupet? Hea. 404. — animus stupet, A. 305.

Stupidus; studio stupidus, He. 12.

Suadeo; itane suades? Eu. 76. — recte suades, Hea. 998. — pulchre suades, Ph. 541. — is mihi suadet, A. 578. — me pietas suadet, He. 546. — mater quod suavit, He. 660. — suadere noli, A. 386. — nunquam destitit suadere, A. 663. — utinam ne id suadere in mentem incidisset, Ph. 157.

Suasus, oh meum suum, Ph. 729.

Suavis, e; homo suavis, Ph. 411. — ut non sit suave vivere, Hea. 482. — nihil suave meritum est, Ph. 305. — suavia in præsentia, Hea. 964. — quam sint suavia, Ph. 377.

Suavium; meum suavium, Eu. 456.

Sub; mater, cujus sub imperio est, mala, Hea. 233. — agelli est hic sub urbe paulum, quod locitas foras, Ad. 953; et alibi.

Subagito; amicam subagitare, Hea. 567.

Subditus; subditum se suspicatur. Cu. Subditum! ain' tu? Hea. 1016.

Subduco; te subduxi mihi, Eu. 794. — se illinc subducat, Eu. 628. — bene subducta ratione ad vitam, Ad. 859.

Subjicio; subjice, Ph. 387.

Subito; subito egreditur, Eu. 642. — subito tot contigerint comoda, Eu. 1032. — crucior bolum tantum ereptum subito, Hea. 673. — subito tanta impendent mala, Ph. 180. — tam subito argentum inveniam, Ph. 533. — quam subito hunc onerastis diem! Ph. 841.

Subitus, a, um; subita largitas, Ad. 990. — subito exitio remedium, Ph. 200.

Sublatus; sublatis animi, He. 507.

Sublimis, e; sublimem huic intro rape, A. 863. — sublimem arriperem, Ad. 317.

Submoneo; submonuit me Parmeno, Eu. 570.

Subolet; numquid patri subolet? Ph. 474. — ne paululum quidem subolet, Hea. 900.

Subsentio; subsensui id quoque, Hea. 471.

Subservio; subservias orationi, A. 736.

Subsidium; nunc prior adito tu,

ego in subsidiis hic ero succenturiatus, si quid deficiet, Ph. 229.

Substerno; verbeas substerne, A. 728.

Substo; metuo, ut substet, A. 916.

Subtemen; subtemen nehat, Hea. 293.

Subtristis; subtristis visus est, A. 448.

Subvenio; subveni, Ph. 320. — subvenite inopi! Ad. 157. — necesse est, huic ut subveniat, Eu. 968. — orare, ut subveniat sibi, Ph. 8.

Subvorto; ne tuum istum nos rationes, et tuus iste animus æquus subvertant, Ad. 841.

Succedo; parum succedit quod ago, A. 680. — hac non successit, A. 671. — hoc bene successit, Ad. 288.

Succenseo; ego mihi succenseo, Hea. 916. — nihil succenseo, Hea. 978. — succenses illi, Ph. 259. — succenset tibi, A. 449; A. 655. — nobis succenset senex, Ph. 545. — egone illi non succenseam? Ph. 260. — nihil est, quod succenseam, Ph. 361. — nihil fecit quod succenseas, Ph. 263. — si id succenseat, A. 377. — ne succenseat, Ph. 719.

Succenturiatus; hic ero succenturiatus, Ph. 230.

Succurro; succurrendum est, Ad. 796.

Succus; corpus succi plenum, Eu. 318.

Sudo; heia! sudabis satis, Ph. 627.

Suffarcinatus, a, um; vidi Caustharam suffarcinatam, A. 771.

Suffero; Syre, vix suffero, Hea. 400. — supplicium sufferam, A. 890. — sufferre sumtus, Hea. 453.

Suggero; cur tu his rebus sumtum suggeris? Ad. 62.

Sui, *sibi*, *se* (pronomen); quam interque est similis sui? Ph. 500. — quid sibi hic vestitus querit? Eu. 558. — minime miror, si te sibi quisque expetit, Hea. 383. — qui sibi me pro ridiculo putat, Hea. 953. — quum sibi sit male, Ad. 34. — hi se ad vos applicant, Hea. 393. — ruri fere se continebat, Ph. 364. — quia habet aliud magis ex sese, et majus, A. 956. — pro se quisque faciebat, Hea. 126. — ab sese amittere, Ph. 917. — omnes sibi malle melius esse, quam alteri, A. 428. — sibi vero hanc laudem relinquunt, He. 461. — sic habent principia sese, ut dico, Ph. 479; sæpissime alibi.

Sum, *es*, *est*; nullus sum! A. 600; Eu. 1022; He. 319, 653. — vix sum apud me, A. 939. — ibi nunc sum, Hea. 985. — obsecro, mi gnate, ne istuc in animum inducas tuum, alienum esse te. Cl. Sum, Hea. 1031. — sum extra noxiam, He. 276. — sic sum: si placeo, ntere. Ego isti nihilo sum aliter, ac fui, Ph. 526, 529. — non tibi exempli ego satis sum, Hea. 921. — quis tu es? quis mihi es? A. 636. — amantium iræ, amoris integratio est, A. 556. — tuum est, mihi ignorare, A. 679. — ea res est, A. 694. — dos est decem talenta, A. 952. — cras est mihi iudicium, Eu. 338. — sic homo est, Eu. 408. — quid huc reditio est? Eu. 671. — quid ais? Tu. Id quod res est, Eu. 747. — quanti est sapere! Eu. 790. — mihi sic est usus: tibi ut opus facto est, face, Hea. 80. — non est mentiri meum, Hea. 549. — mihi fides apud hunc est, Hea. 571. — quod in te est, Hea. 845. — hoc pa-

trium est, Ad. 74. — in ore est omni populo. Est, Dis gratia, et unde hæc fiant, Ad. 94, 122. — si est, facturus ut sit officium suum, Ad. 516. — Ctesipho autem in amore est totus, Ad. 591. — pro patre huic est: bonus est: noster est: recte datur, Ad. 955. — a me argentum, quanti est, sumito, Ad. 982. — est, quod me transire ad forum jam oporteat, He. 273. — in manu est, ne fiat, He. 493. — quia uterque utrique est cordi, Pb. 799. — est, ubi vos ulciscar probe, Pb. 998. — ego vapulando, ille verberando, usque ambo defessi sumus, Ad. 214. — ita plerique ingenio sumus omnes, Pb. 172. — mihi impedimento estis, A. 708. — quam estis maxime potentes, Ad. 503. — idne estis anctores mihi? Ad. 943. — illis quæ sunt intus clamat de via, A. 492. — hæc sunt tamen ad virtutem omnia, Hea. 207. — hæc magis sunt hominis, Ad. 740. — itidem illæ mulieres sunt feræ, ut pueri, levi sententia, He. 312. — ego eram cupidus redeundi, He. 283. — tun' hic eras, Eu. 86, 122; Ad. 905. — ubi eras? Ad. 235. — ho! tune is eras? Pb. 944. — sic vita erat, A. 62. — ad eam rem tempus non erat, Eu. 621. — ut ut erat, Hea. 300, 301. — cui tanta erat res, et supererat? Ph. 69. — abii ad proximos, qui erant tibi, Hea. 968. — hæccine erant itiones crebræ, Ph. 1011. — dies triginta, aut plus eo, in navi fui, He. 421. — dum istis fuisti solus, dum, Hea. 989. — sola hic fuisti, He. 229. — num quidnam amplius tibi cum illa fuit, A. 326. — mihi solæ ridiculo fuit, Eu. 1003. — vita est eadem, et animus te erga idem, ac fuit, Hea. 265. —

ei causa alia quæ fuit, He. 695. — neque mihi cognatus fuit quisquam istoc nomine, Ph. 391. — una semper militiæ, et domi fuimus, Ad. 497. — quæ illius fuerunt, possidet, A. 811. — fuere consilii, Hea. 121. — auctores fuere, ut, Pb. 624. — profectus alio fueras, Eu. 280. — mercatus fuerat fratres, Eu. 569. — aderam, cujus consilio ea par fuerat prospici, He. 561. — si id falsum fuerat, Pb. 400. — nuptiæ fuerant futuræ, A. 544; A. 588. — ego ero post principia, Eu. 780. — ego domi ero, Hea. 873. — ero succenturiatus, Ph. 229. — jam, ubi ubi erit, A. 685. — mihi si unquam filius erit, Hea. 217. — præsens, absensque idem erit, Ad. 73. — neutra in re vobis difficultas a me erit, He. 667. — puer erit causa mittendi, Pb. 50. — indicio de se ipse erit: vos eritis iudices, Ad. 4. — vos mihi domi eritis, He. 218. — alii meliores erant, Ad. 973. — ubi erant egressi foras, Ph. 891. — esto, Hea. 572. — liber esto, Ad. 975. — quietus esto, Pb. 712. — quasi illa tua sit, Pamphilique ego sim pater, A. 550. — tandem cognosti, qui siem, A. 587. — sentiet qui vir siem, Eu. 66. — scin' me, in quibus sim gaudiis? En. 1034. — ubi sim, nescio, Hea. 308; Ad. 147. — sinite exorator ut sim, He. 10. — ut ut imparatus sim, Ph. 314. — siu patefit, in probro siem, Ph. 824. — fac, apud te ut sies, A. 409. — ne in mora sies, A. 525. — salvus sis, Crito, A. 803. — mecum tota sis: mea fac sis postremo animus, quando ego sum tuus, Eu. 195. — te ostendes, qui vir sies, Eu. 307. — apud me sis volo, Hea. 162. — cave quidquam admistrus sies, Hea. 827.

— bono animo fac sis, Ad. 513. — vereor, ne indiligens sis, Ad. 688. — adiutor sis mihi, He. 721. — molestus ne sis, Ph. 634. — animo virili sis, para, Ph. 956. — in Pamphilo nihil sit moræ, A. 166. — ubi tempus siet, Eu. 394. — ut periculum etiam fame mihi sit? Hea. 982. — si ipsam rem, ut siet, resciverit, He. 567. — ut bene sit tibi! Ph. 151. — cui magis bonum felicitates omnes adversæ sient, Eu. 325. — sicut domi parata, Eu. 499. — quot mihi sint domini, Ad. 557. — quam sicut suavia, et quam cara sint, Ph. 344. — quum res adversæ sient, Ph. 821. — memor esses. Pa. Memor essem? Ad. 282. — essem uas, Eu. 574. — non tu ei dixisti, ut essem? Hea. 436. — feci, e servo ut esses libertus mihi, A. 37. — ne uunc animo ita esses duro! Hea. 665. — Dis quidem esses, Demea. Dx. Exemplum omnibus curarem ut esses, Ad. 774, 776. — primus esses, Ph. 394. — ne esset spatium cogitandi, A. 182. — si esset, unde id fieret, Ad. 107; Ad. 646. — uti otio esset potius, quam in negotio, He. 26. — ne quid ægre esset, He. 227. — iter ut esset, Ph. 66. — absque eo esset, Ph. 189. — paucæ, quæ circum illam essent, Eu. 581. — si mihi secundæ res de amore meo essent, Hea. 230. — ut hæc ita essent, Ph. 269. — animi ut incertus foret, He. 121. — magis mirum foret, He. 220. — fortunatus absque una hac foret, He. 601. — ex qua re minus rei foret, Ph. 271. — quum ego voluptati tibi fuerim, Hea. 1027. — rogabit me, ubi fuerim, Ad. 529. — quam fuerim miser, He. 295. — qualis ego in huic fuerim? Ph. 1031. — tu in ea re mihi fueris adversatrix? Hea.

1009. — ut semper justa et clemens fuerit servitus, A. 36. — ego illum uescio, qui fuerit, Eu. 658. — qui fuerit pater coniugam, Ph. 129. — meministin' olim ut fuerit vostra oratio, Ph. 224. — neque ejus patrem se scire, qui fuerit? Nec Stilphonem ipsum scire, qui fuerit? Ph. 354, 356. — multa, ex quo fuerint commoda, He. 841. — ut fuissem incogitatus. Non potius essem: fuisset tum illos mihi ægre aliquot dies, Ph. 155, 159. — quod bene promeritus fueris, Ph. 515. — si lubitum fuerit, A. 213. — si quid opus fuerit, Ph. 440; A. 331. — alium esse, A. 546. — esse quantitatis pretii, A. 858. — esse in honore, Eu. 260. — esse in tranquillo, Eu. 1037. — uou voluptati esse, Hea. 71. — in metu esse, Hea. 199. — esse extra uoxiam, Hea. 298. — tibi jam esse (cibum) ad sororem intelligo, Hea. 981. — tibi bene esse soli, Ad. 34. — de lucro esse, Ad. 821. — ludo magistram esse, He. 204. — regem esse, Ph. 70. — quid illi credis animi tum fuisse, ubi? Eu. 1014. — fuisse miro ingenio, He. 489. — incolumem scio fore me, A. 612. — si sperat fore eam, Ad. 71. — quod ego nunquam credidi fore, ut, He. 99. — quæ posthac futura est vita, He. 405. — nuptiæ fuerant futuræ, A. 544; A. 588. — nuptias futuras esse audivit, A. 174. — quid uunc futurum est? Ad. 734. — quidquid futurum est, quid te futurum est! Ph. 137. — quid futurum denique esset, Hea. 569. — reuuntio, futurum, ut sis sciens, A. 509. — do fidem, futurum, Eu. 1059. — quid te futurum censes, Hea. 462. — quæ futura sunt, prospicere, Ad. 388.

Summa (Subst.); ad te summa solum rerum redit, Ph. 316. — de summa uihil decedet, Ad. 820.

Summus, *a*, *um*; amicus summus, A. 972; Ph. 35. — is uostro Simulo fuit summus, Ad. 353. — tuo summus Phœdræ, Ph. 1048. — salute summum suum impertit Gnatho, Eu. 271. — clamore summo, Hea. 40. — potestas summa servandi, A. 542. — jus summum sæpe summa malitia est, Hea. 796. — summa eludendi occasio, Ph. 884. — cum dote summa, A. 101. — summa forma, Eu. 366. — in summa iufamia sum, Hea. 259. — summa vi defendam hauc, Ad. 494. — quod habui summum pretium, A. 39. — summum bonum esse, A. 718. — beneficium summum reddere, Ph. 336. — habere cum summo probro? A. 883. — templa cæli summa, Eu. 590.

Sumo; frustra operam sumo, Hea. 693. — cum hic locum sumpsit, Ad. 10. — id sumam, Ph. 680. — aliquot hos sumam dies, Ph. 831. — sume verbeas, A. 727. — argentum sumito, Ad. 982. — de te sumam supplicium, A. 624. — si sumas in illis exerceudis, plus agas, Hea. 74. — dubites, quid sumas, Ph. 343. — sumat, consumat, Hea. 465. — hilarem hunc sumamus diem, Ad. 288; Ad. 858. — sumeret alicunde, Ph. 299. — ex aliis sumere exemplum, Ad. 417. — operam sumere, He. 25. — satietatem amoris sumere, Ph. 833.

Sumtuosus, *a*, *um*; mea est sumtuosa, Hea. 227. — domus sumtuosa, Ad. 764.

Sumtus; uinum parce facere sumtum, A. 451. — facile sumtum exercere suum, Hea. 143.

— præbent exigue sumtum, Hea. 207. — sperabit sumtum sibi levatum esse, Hea. 746. — cur tu his rebus sumtum suggeris? Ad. 62. — dedit in sumtum, Ad. 371. — sumtum filii quem faciant, Ad. 811. — sibi sumtum fecit, Ad. 869. — sumtum admittet, Ad. 917. — virginem eam confeci siue sumtu, En. 928. — sine sumtu tuo, Eu. 1075. — paullo sumtu, Ad. 880. — siue sumtu liberalem nactus es, Ph. 168. — sumtu assumitur, Ph. 340. — opus est sumtu ad nuptias, Ph. 665. — sumtus tantos faciam? Hea. 130. — sufferre sumtus, Hea. 453. — tolerare sumtus, Hea. 544. — ubi videbit, tantos sumtus fieri, Hea. 754. — sumtus pati, He. 225. — sumtus animo æquo tuli, He. 685. — suppeditare sumtibus, Hea. 931.

Sunium; rus Sunii equod haberem, Eu. 519. — ire Sunium, Ph. 836. — addebat, se audisse, abreptam e Sunio, Eu. 115.

Suo; metuo ue quid suo suat capiti, Ph. 490.

Supellex; pluscula supellectile opus est, Ph. 665.

Superbe; satis superbe, Ph. 914.

Superbia; sine superbia, Ad. 21.

Superbus, *a*, *um*; non cognosco (animum) vestrum tam superbum, Eu. 1065. — reddi patri superbum est, He. 155.

Superi; te omnes Di, Demque, Superi, Inferi, perdant, Ph. 686.

Supero; hæc (virgo) sperat ipsam Thaidem, Eu. 231. — virtus superet tua, Ad. 258.

Superstes; Deos quaeso, ut sit (puer) superstes, A. 488. — ita mihi atque huic sies superstes, Hea. 1032.

Supersum; ausculta, quod super-

est fallaciæ, Hea. 771. — tibi, quia superest, dolet, Ph. 162. — cui tanta erat res, et supererat? Ph. 69.

Suppedito; amoris suppeditare, Eu. 1075. — suppeditare sumtibus, Hea. 931.

Supplex; ut cuiquam supplex siet, Ph. 886.

Supplicium; paulum supplicii, A. 905. — satis mihi id habeam supplicii, Ad. 314. — jam supplicii satis est mihi, Ph. 1028. — de te sumam supplicium, ut volo, A. 624. — an supplicium sufferam? A. 890. — dabis ei ultro supplicium, Eu. 70. — usque illi de me supplicium dabo, Hea. 138.

Supplicio; huic supplicabo, A. 313. — jam hæc tibi aderit supplicium ultro, Eu. 810. — is sibi me supplicaturum putat? He. 510.

Suppono, qui hunc supposuit vobis? Eu. 911. — qui magis licet, puerum supponi? Eu. 39.

Supra; volta adeo modesto, ut nihil supra, A. 120. — nihil supra, Eu. 427. — nihil pote supra, Ad. 265.

Supremus, a, um; pro supreme Jupiter! Ad. 197.

Surdus, a, um; utinam hic surdus, A. 464. — surdo uarret fabulam, Hea. 222. — orando surdas jam aures reddideras mihi, Hea. 330.

Surgo; postquam surrexi, Eu. 728. — e lecto surgere, Ad. 522.

Sursum; ut sursum, deorsum cursites, Eu. 278. — præterito sursum, Ad. 576.

Suscipio; ex qua filiam suscepit, Ph. 942. — inde filiam suscepit, Ph. 1006. — suscepisse inimicitias, He. 231. — suscepisse (filiam), Ph. 646. — pollicitus sum

(puerum) suscepturum, A. 402. — unde hæc suscepta est, Ph. 966.

Suspecto; suspectans tabulam, Eu. 584.

Suspectus, a, um; suspectus suo patri, He. 821. — nolo falsa fama esse gnatum suspectum tuum, He. 758. — non clam me est, tibi me esse suspectam, He. 577. — nostras mulieres suspectas fuisse falso inveniimus, He. 778. — scio nemini aliter suspectum fore, He. 368.

Suspendo; abi cito, et suspeunde te, A. 255.

Suspensus, a, um; suspensus grada, Ph. 866.

Suspicio; incidit suspicio, A. 360; A. 502. — jam tum erat suspicio, Eu. 514. — in hunc suspicio est translata amoris, Hea. 800. — tanta nunc suspicio de me incidit, Ad. 617. — auge magis suspicionem, Eu. 436. — suspicionem istam ex illis quære, Hea. 996. — suspicionem hanc propter fratrem ejus esse, Ad. 602. — abitu' huius in malam rem cum suspicionem istam, A. 318. — me hæc suspicio exsolvam, He. 599. — te suspicione exsolves, He. 793. — injuriam, suspensiones, Eu. 60.

Suspiciosus, a, um; magis sunt suspiciosi, Ad. 608.

Suspicio; nisi si id est, quod suspicor, A. 249. — quantum suspicor, Eu. 142. — etiam hoc misera suspicor, Eu. 660. — hic profecto est annulus, quem ego suspicor, Hea. 614. — quod suspicor, He. 728. — tamen suspicor, He. 875. — quid nunc suspicare, Hea. 657. — subditum se suspicatur, Hea. 1016. — enim me amare suspicata est? Eu. 435. — qui magis licet suspicari? Eu. 40. — falso

suspiciari, Hea. 268. — sensi illico id illas suspicari, Ad. 626. — causam suspicari, He. 540. — suspiciari magis, He. 828. — nihil suspicatus mali, A. 116. — alio suspicans morbo me visurum affectam, He. 365.

Sustento; familiam sustentat, Ad. 483.

Sustineo; si eam sustinueris, Ph. 343.

Susurro; susurrari audio, A. 780.

Suus, *a*, *um*; suus cuique mos, Ph. 454. — aequali suo video inservire, Hea. 417. — operam amico dat suo, Hea. 911. — sivi animum ut expleret suum, A. 188. — mihi suum animum credidit, A. 272. — plurimasalute Parmenonem suum suum impertit Guatho, Eu. 271. — animum suum alio conferunt, Hea. 390. — ut quisque suum (filium) vult esse, ita est, Ad. 400. — huic suum (filium) reddas scilicet, ut alamus nostrum, He. 669. — suum defraudans genium, Ph. 44. — suo sibi hunc gladio jugulo, Ad. 962. — est similis majorum suum, Ad. 412. — ut suis restituam ac reddam. Cupio abducere, ut reddam suis, Eu. 146, 157. — suis tradere, Eu. 868. — hic fecit suos, Ad. 879. — oculis suis vidit, Eu. 677. — accepi ab suis, He. 150; He. 660. — habere jam ipsum suum vitam modum, A. 95. — quid eam tum? suamne esse aiebat? A. 934. — transtulisse in Eunuchum suam, Eu. 32. — arbitrantur suam Thaidem esse, Eu. 270. — istunc exora, ut suam esse assumulet, Hea. 358. — te suam (causam) rogavit rursum, ut ageres, Ph. 835. — satis sua sponte, A. 693; Ad. 75. — eduxit mater pro sua, Eu. 156. — sua causa

excludi ceteros, Eu. 481. — amicum ingenio fretum, haud natura sua, Hea. 24. — quid hic faciet (amica) sua? Hea. 333. — is suarum rerum satagit, Hea. 225. — metuo ne quid suo suat capiti, Ph. 490. neque pes, neque mens satis suum officium facit, Eu. 728. — suum jus postulat, Ad. 202. — tempore suo pepererit, He. 531. — vix de demenso suo comparsit, Ph. 43; A. 23. — aliena melius dijudicent, quam sua? Hea. 505. — fatetur usum pro suis, A. 14.

Sycophanta; sycophanta impudens, Hea. 38. — elamitent, me sycophantam, A. 816. — sycophanta! Cn. Hem! A. 921.

Symbola; symbolam dedit, A. 88. — ut de symbolis essemus, Eu. 540. — de symbolis quid actum est? Eu. 607.

Συναποβρίσκειν; *Συναποβρίσκειν*, Diphili Comædia est, Ad. 6.

Syra; He. 58; He. 83.

Syriscus; Syrisce, Eu. 771. — Syrisce, Ad. 767.

Syrus; Syrus tergo posuas pendet, Hea. 728. — Syri calliditates, Hea. 887. — Syro ignoscas volo, Hea. 1068. — Syrum optume eccum! Hea. 757. — iudico Syrum fieri esse equom liberum, Ad. 965. — Syre, Hea. 310; Ad. 250. — ecceum Dromonem cum Syro, Hea. 241; passim alibi.

T.

Tabesco; dolore tabescit, Ad. 605.

Tabula; suspectans tabulam, Eu. 584.

Taceo; quæ vera audiui, taceo, Eu. 103. — quin taces? A. 400. — quid taces? A. 499; Eu. 88, 560.

— taces? Eu. 695; Eu. 820. — etiam taces? Ad. 552. — hem! taces? He. 527. — quid uunc taces? Ph. 385. — uou taces? Ph. 986, 1003. — tacet, Ad. 643. — tacent: satis laudant, Eu. 476. — ue hoc quidem tacebit Parmeno, Eu. 129. — ille tacebit, Ph. 582. — tace, A. 456; Eu. 489; Eu. 685; Eu. 796; Eu. 833; Eu. 898; Hea. 580; Hea. 321; Ad. 210; Ad. 281; Ad. 841; He. 314, 318; Ph. 375. — utrum taceamus, an prædicem? Eu. 720. — ut taceam, He. 295. — taceam? Ph. 187; Ph. 987. — potius est hic tacere? Eu. 161. — me tacere postules, Hea. 1013. — tacere non queo, He. 693. — modo ut tacere possis, Ph. 59. — si mihi fidem das, te tacituram, He. 113. — taceri si vis. Potest taceri hoc, Eu. 106, 108. — ignotum est, tacitum est, Ad. 475. — tacito est opus, Ad. 343.

Taciturnitas; fide et taciturnitate, A. 34.

Tacitus, a, um; tacitus citius audies, Eu. 571. — corripuit tacitus sese, He. 518. — tacitum causam tradere, Ph. 237. — tacita necum gaudeam, He. 107. — tacita apud omnes sient, He. 388.

Tædet; et tædet, et amore ardeo, Eu. 72. — tædet quotidiana harum formarum, Eu. 297. — me tædet, Eu. 464. — tædet audire eadem millies, Ph. 486. — do, jam omnium tædebat, Ad. 152.

Talentum; perdere talentum, Hea. 475. — si quis daret talentum magnum, Ph. 643. — dos est decem talenta, A. 953. — at si talentum rem reliquisset decem, Ph. 393. — quasi talenta ad quindecim coegi, Hea. 145. — talenta dotis duo, Hea. 838. — duo talenta ego

esse decrevi satis, Hea. 941. — talenta argenti bina capiebat. *Do*. Binau? quomodo? NAV. Ac rebus vi-
lioribus multo, tamen talenta bina, Ph. 788, 790.

Talis, e; ob talem filium, A. 872. — illum talem præcipiat tibi, Eu. 161. — talem uulla pareret filium, Hea. 1024. — talem, tali genere atque animo, Ad. 298. — matrem habens talem! He. 602. — de tali causa se ostenderet, He. 757. — tali ingenio præditum, A. 98. — tali mactatum infortunio, Ph. 1027.

Tam; tam familiariter, A. 111. — abi tantamue rem tam negligenter agere? A. 253. — hui, tam cito? ridiculum, A. 475. — tam igers, tam uulli consilii, A. 609. — uomen tam cito tibi? A. 930. — utinam tam aliquid inuenire facile possis, Phædria, quam hoc peribit! Eu. 210. — non tam ipso quidem dono, quam, Eu. 392. — an ego occasionem, tam brevem, tam optatam, tam insperatam, amitterem? Eu. 605. — abi hinc quo dignus, cum donis tuis tam lepidis, Eu. 652. — Parmenonis tam scio esse hanc technam, quam me vivere, Eu. 717. — tam opportune in uuum conclusit diem? Non cognosco vestrum tam superbum, Eu. 1046, 1065. — uuuquam tam mauue egredior, neque tam vesperi domum reuortor, quin, Hui, tam graves (rastros) hos, quæso? Hea. 67, 92. — celem tam iusperatum gaudium? Si te tam leui et victo animo esse ostenderis, Hea. 414, 438. — nou tam meapte causa quam illius, Hea. 686. — tam facillime patris pacem in leges conficiet suas, Hea. 1000. — ne tam obfirma te, Hea. 1054.

—manere tam diu, Ad. 236. — tam ob parvulam rem? Hic properat in Cyprum. Sa. Ne tam quidem, Ad. 275, 279. — nam id nobis tam flagitium est, quam illa, Ad. 423. — tam maxime vos aequo animo aequa noscere oportet, Ad. 505. — illud rus nulla alia causa tam male odi, nisi quia prope est. Tam placidum, quam ovem reddo, Ad. 525, 536. — tam misere hoc cupio esse verum, Ad. 677, 702. — tam excocta, quam carbo, Ad. 792, 853. — familie tam ex animo factum velle, Ad. 923. — tam aperte irridens? Ph. 955. — non, pol, temere est quod tu tam times, Ph. 997; et alibi.

Tamen; non ita dissimili argumento, sed tamen dissimili oratione, A. 11. — et tamen omnia hæc mediocriter. Neque commoveatur animus in ea re tamen, A. 59, 94. — et timent; et tamen res premit denegare, A. 634. — tamen etsi hoc verum est? Sr. Tamen, A. 866. — fahulam dedisse, et nihil dedisse verborum tamen, En. 24. — uihil quam est, nihil desit tamen, Eu. 243. — satia tuto tamen, Eu. 577. — nam etsi ego digna hac contumelia sum maxime; at tu indigna, qui faceres, tamen. Tamen si pater, En. 866. — at istos rastos interea tamen appone, Hea. 88. — retraham hercle ad me idem illud fugitivum argentum tamen, Hea. 678. — quidvis tamen jam malo, quam, Hea. 859. — et ignoscas tamen post, Hea. 934. — nihilo minus ego hoc faciam tamen, Hea. 1014. — alieniore ætate post faceret tamen, Ad. 111. — verum in istam partem potius peccato tamen. Age, tamen ego hunc amovebo, Ad. 555. — id pecca-

tuu magnum, at humanam tamen, Ad. 691. — metuas, ne ah re sint tamen omissiones panlo, Ad. 834. — si multum siet, tamen faciendum est, Ad. 954. — quod potero, faciam: tamen ut pietatem colam, He. 447. — et tamen utrum malis, scio, He. 465. — tamen suspicor, He. 875. — pedetentim tamen, Ph. 551. — ac rehus vilioribus multo, tamen talenta bina, Ph. 790.

Tametsi; tametsi intelligo, A. 349. — tametsi nullus inonens, Eu. 216. — tametsi bona est natura, Eu. 316. — tametsi sedulo dissimulat, Ph. 428.

Tandem; ah! vix tandem sensi stolidus, A. 471. — itane tandem idoneus tibi videor esse, A. 493. — tandem cognosti, qui siem, A. 587. — tandem iuventa est causa. Pa. Quid tandem? A. 644, 645. — quid ait tandem? A. 861; Ph. 798. — sin' tandem? At tandem dicat sine, A. 876. — tandem perdoluit, Eu. 154. — quid ex ea re tandem ut caperea commodi? Eu. 573. — quamobrem tandem? an quia pudet? Eu. 906. — itane tandem, queso, Menedeme? Hea. 956. — quid ait tandem nobis Sannio? Ad. 277. — quid illi tandem creditis fore animi misero? In qua civitate tandem te arbitrare vivere? Ad. 669, 689. — tandem reprime iracundiam, Ad. 798. — aliquando tandem huc animum ut adjuugas tunum, He. 683. — itane tandem uxorem duxit Antipho, injussu meo? Vix tandem, Ph. 231, 234. — sin' tandem? carcer! Itane tandem, queso? Ph. 373, 413. — itane tandem facere oportet? Ph. 526. — at tandem tamen non capit

ejus res agitur, sed pecuniæ, Ph. 629. — spatium quidem tandem apparandis nuptiis dabitur, Ph. 700.

Tango; tetigin' tui quidquam? Ad. 179. — nunquam hic te tanget, Ad. 158. — abi: tange, Ph. 993. — ego non tangam meam? Tun' nie prohibeas, meam me tangam? Eu. 797, 808. — cibum una capias, adsis, tangas, Eu. 373. — tu illam tangas? omnium... Eu. 796. — quo pacto Rhodium tetigerim? Eu. 420. — amicam tangere, Hea. 819. — virginem tangere, Ad. 690. — ulcus tangere, Ph. 689. — tangendi copia est, Eu. 638.

Tanquam; tanquam Philosophorum discipline, Eu. 263. — inspicere, tanquam in sperulum, Ad. 164, 429. — nostin'? Da. Tanquam te, Ph. 65. (Nos *tanquam*. Ed.)

Tantidem; tantidem emtam postulat sibi tradier, Ad. 201.

Tantillus, *a, um*; tantillam in manibus gestavi meis, Ad. 565.

Tantisper; tantisper volo, dum. Decevi tantisper, Hea. 106, 247. — tantisper cavet, Ad. 70.

Tanto (Adverb.); tanto hercle magis dabit, A. 775. — perlonge est: sed tanto ocus properemus, Eu. 609. — tanto magis amo, Eu. 1052. — magis cupio tanto, Hea. 425. — tanto hercle melior, Hea. 549. — tanto ocus te ut poscat, Hea. 868. — fallere tanto magis adest ceteros, Ad. 56. — tanto nequior, Ad. 530. — tanto magis advigilare, Ph. 203. — tanto sapiens, Ph. 328.

Tantopere; ah! ne savi tantopere, A. 870. — tantopere jusseras, Hea. 786. — lander tantopere, Ad. 594. — tantopere istuc voltis, Ad. 949. — tantopere cupidus re-

dèundi, He. 283. — tantopere cellare volueris, He. 530. — tantopere velle, Ph. 908.

Tantum (Adverb.); tantum poterit a facundia, Hea. 13.

Tantummodo; tantummodo, satis, inquit, scita est. Tantummodo non addat, Ph. 109, 142.

Tantumdem; tantumdem, Eu. 321. — tantumdem egero, Hea. 676. — tantumdem ego, Ph. 845. — dotis tantumdem dabat, Ph. 928.

Tantus, *a, um*; tantum laborem capere, A. 872. — te asinum tantum, Eu. 598. — hunc tantum hominem facias inimicum, Eu. 801. — holum tantum mihi ereptum, Hea. 673. — esse in tanto honore, Eu. 260. — sumtus tantos ego solus faciam? Hea. 131. — tantos sumtus quotidianos fieri, Hea. 754. — tanta vecordia innata ut siet, ut? A. 627. — nulla res posthæ potest intervenire tanta: tanta hæc lætitia oborta est, Hea. 679, 680. — tanta nunc suspicio, Ad. 617. — cui tanta erat res? Ph. 69. — tantumne rem tam negligenter agere? A. 253. — an' ego occasionem tantam, amitterem? Eu. 605. — o tantumne esse in animo insecitiam? Hea. 630. — qui vim tantam in me, et potestatem habeam tantæ astutiæ, Hea. 710. — tantam fortunam de improvviso esse his datam Ph. 883. — irrides in re tanta? Hea. 984. — oh! me tacere de re tanta postules, Hea. 1013. — natum ex tanta familia, Ad. 298. — tantane affectum esse audacia? Ph. 976. — res tantas in unum conclusit diem? Eu. 1046. — tantum est, Eu. 995. — tantumne est ab re tua otii tibi, Hea. 75. — argenti tantam dabitur, Ad. 193. — non

hercle verbis dici potest tantum, He. 47. — scio: tantumne est? Ba. Tantum, He. 814. — ubi me dixero dare tanti, Ad. 204. — qua audacia tantum facilius audeat? Pr. Quid ita tantum? Eu. 958. — quid de te tantum meruisti? Hea. 83. — qui heri tantum hiberis, Hea. 519. — tantum sat habes? Hes. 718. — tantum devenisse ad eum mali, Hea. 750. — quid ego tantum sceleris admisi? Hea. 958. — hoccine de improvviso mali mihi obijci tantum? ut etc. Ad. 614. — tantum jussus sum, Ph. 682. — tantum argenti auferat, Ph. 954. — commotus tanto hono, A. 940. — quis is est tam potens cum tanto munere hoc? Eu. 353. — ita nunc imparatum subito tanta te impendunt mala, Ph. 180.

Tardiusculus; servus tardiusculus, Hea. 515.

Tardus; fatuus est, insulsus, tardus, Eu. 1078. — hui! tardus es, Hea. 776.

Techna; Parmenonis scio esse hanc technam, Eu. 717. — falli te sinas technis, Hea. 471.

Tectum; in tectum te receptes, Hea. 970.

Tecum. Vid. in *Tu*, infra.

Tego; viri tegere contumelias, He. 166. — latere tecto abscedere, Hea. 673. — adversa ejus per te tecta sient, He. 388.

Tegula; per alienas tegulas venisse, Eu. 588. — per impluvium deoidit de tegulis, Ph. 706.

Tela; texentem telam studiose telam deserit, Hea. 285, 305. — tela victum quarritans, A. 75.

Temerarius, a, um; mulier temeraria, A. 229.

Temere; ne temere facias, A. 205. — non temere est. En. 291;

Hea. 620. — non est temere, Hea. 741. — ne temere faciam, He. 738. — an temere quidquam Parmenonem praterest? He. 879. — hoc temere nunquam amittam ego, Ph. 713. — quam saepe forte temere eveniunt, Ph. 756. — non temere dico, Ph. 801. — non pot temere est. Priusquam hinc respondeas temere, Ph. 997, 1036.

Temperans; famam temperans, Ph. 271. — hominis temperantis officium, Hea. 580.

Tempestas; ita usque adversa tempestate usi sumus, He. 423.

Templum; templi caeli summa sonitu concutit, Eu. 590.

Tempus; dum tempus tulit, A. 188. — dum tempus datur, A. 557. — hoc tempus praecavere mihi me, sinit, A. 625. — tempus promissa perfici, A. 632. — dum est tempus, Eu. 56. — nbi tempus siet, Eu. 394. — nbi tempus erit, En. 485. — locus, tempus constitutum est. Prateriit tempus, Eu. 541, 542. — ad eam rem tempus non erat, En. 621. — ut diei tempus est, movere, Hea. 168. — atque etiam nunc tempus est. Ut tempus est diei, Hea. 187. — nunc ita tempus est mihi, ut, Hea. 212. — si unquam ullum fuit tempus, Hea. 667, 1026. — ita tempus fert, Ad. 843. — agendi tempus, He. 44. — omne quod est interea tempus, He. 287. — dum atas, tempus tulit, tempus concedere, He. 594, 597. — non est nunc tempus, He. 699. — tempus consulendi, He. 746. — hem! tempus est, Ph. 1025. — temporis punctum, Ph. 185. — per tempus advenis, A. 784. — commodiorem hominem, adventam, tempus, non vidi, A. 846. — deni-

que nullum remittis tempus. Vacivom tempus, Hea. 70, 90. — ut ante tempus exirem foras, He. 36. — egredi per tempus, He. 622. — tempus dixi esse, He. 689. — in breve tempus, He. 843. — tempus sibi dari, Ph. 595. — tempus conveniendi patris, Ph. 827. — hoc tempore obsequium amicos parit, A. 67. — in ipso tempore, A. 533. — veni in tempore, A. 759. — uolo me in tempore hoc videat senex, A. 820. — in tempore advenis, A. 976. — in tempore veni, Hea. 364. — quo velis in tempore, Hea. 721. — suo quisque tempore, Ad. 21. — tempore suo pepererit, He. 531. — te in ipso tempore ostendis, He. 627. — in tempore se recipere, Ph. 464. — non sat commode divisa temporibus, A. 477.

Temulentus, a, um; temulenta mulier, A. 229. — temulenta es, Eu. 656.

Tenax; ego tenax, Ad. 870.

Tendo; miles tendere, Eu. 626. — non rete accipitri tenditur nobis: illis, qui nihil faciunt, tenditur, Ph. 330, 331.

Tenebrae; forma in tenebris nosci non quita est, He. 572.

Teneo; Audria illi id erat nomen. So. Teneo, A. 86. — ne ad morbum hoc etiam. My. Teneo, A. 301. — teneo quid erret, A. 499. — teneo te, Antiphila? Hea. 407. — auribus teneo lupum, Ph. 505. — rem tenes, A. 350. — quasi ubi illam expueret miseriam ex animo. Tu. Tenes? Eu. 406. — tenes, quid dicam? Hea. 700. — argentum dabitur ei ad nuptias, aurum, atque vestem, qui, tenesne? Hea. 778. — vi coetum te esse invitum lege, iudicio: tenes?

Ph. 215. — me graviter consuetudo ejus tenet; He. 404. — aetias tenet studiorum istorum, He. 594. — flabellum tenere, Eu. 598. — neque legem putat tenere se ullam, Ad. 87.

Tento; egone autem tento? Ph. 389. — ut ejus tentarem sententiam, Ph. 618. — tentatum advenis, Ph. 388.

Tenuis, e; tenui esse oratione Ph. 5.

Tenuiter; quid rei gerit? Gn. Sic, tenuiter, Ph. 145.

Tergum; tergam meum tuam in fidem committam, He. 108. — tergo pœnas pendet, Hea. 728.

Tero; oculos terendo, Eu. 68.

Terra; terram intuens modeste, Eu. 580. — o caelum! o terra! Ad. 794. — quoquo hinc asportabitur terrarum, Ph. 550. — deportarier in solas terras? Ph. 978.

Territo; me territas, A. 762.

Tertio; non veniam tertio, Eu. 530.

Tessera; quum ludas tesseris, Ad. 743.

Testimonium; testimonii dictio, Ph. 293.

Testis; testis annulus, Ad. 348. — testem hanc quum abs te amoveris, He. 694. — testes faciet illico, Ad. 204. — testes adhibeam, Ph. 712.

Testor; id testor Deos! He. 476.

Tetulit, (per αἰσχροῦ pro Talit,) Vid. in *Fero*.

Texo; ea texebat una, Hea. 294. — textentem telam studiose, Hea. 285.

Thais; magnas vero agere gratias Thais mihi? Eu. 391. — ostium Thaidis, Eu. 267. — mos gerundus est Thaidi, Eu. 188. — hæc superat ipsam Thaidem, Eu. 231. — o

Thais, Thais, Eu. 91. — quisnam a Thaide exit? Eu. 545; passim alibi.
Thesaurus; in Thesauro scripsit, unde is sit thesaurus sibi, Eu. 11, 12.

Thraso; miles Thraso, Phædriæ rivalis, Eu. 353. — Thraso! Eu. 543; et alibi, in Eunu.

Tibicina; hoc mihi moræ est, tibicina. Missa hæc facie; lampadas, tibicinas, Ad. 909, 911.

Timeo; quam timeo, quorsum evadas! A. 127. — ejus vitæ timeo, A. 210. — misera timeo, A. 264. — nunc nostræ timeo parti, A. 420. — egon' id timeo? Eu. 162. — nonnihil timeo misera, ne quam ille faciat turham, Eu. 615. — o Clitipho, timeo, Hea. 241. — solus. Cu. Timeo: perii! Hea. 906. — timeo, ne, Hea. 845. — hei, timeo miser, quam hic nunc mihi nuntiet rem, Ph. 178. — ei nunc timeo, Ph. 189. — hei mihi! quam timeo, Ph. 607. — egon' timeo? Ph. 998. — istam nunc times, Eu. 160. — quid? istuc times, Hea. 911. — jam nunc times? Ad. 291. — quod tu tam times. Cu. Egon' timeo? nihil times, et hoc nihil est, Ph. 997, 998. — tum autem hoc timet, A. 269. — timet omnia, Hea. 189. — tum hoc timet, Hea. 434. — timet, Ad. 228. — timeut, A. 634. — ita timui, Hea. 309. — tibi timui male, Hea. 531. — quam timui male, Hea. 664. — timuit adulescens, Ph. 294. — reddetur: ne time, Ad. 280. — quid timeas, scio, A. 347. — quid timeret, sciebam, Eu. 1003. — ita Davum modo timere sensi, ubi, A. 173.

Timidus, a, um; corripui timidus, He. 365. — video timidum Getam? Ad. 306. — si senserit te

timidum pater, Ph. 205. — timidum obstupescit pudor, Ph. 284. — timida egreditur Pythias? Eu. 642. — egn, pol, quoque etiam timida sum, He. 734.

Timor; animus spe atque in timore attentus, A. 304. — animus timore obstupuit, Ad. 615. — delirat timore, Ph. 997.

Titubo; ne quid titubet, Hea. 361.

Tolerabilis, e; homo tolerabilis, Hea. 205.

Tolero; una tecum bona, mala, tolerabimus, Ph. 555. — mures toleret modestia, He. 478. — tolerare sumtus, Hea. 544. — tolerare nuptias, He. 147. — facta tolerare, Ph. 730.

Tollo; nisi puerum tollis, A. 778. — tu illos duos olim pro re tollebas tua, Ad. 813. — certum laborem sustuli, He. 17. — sustulisti (puellam), Hea. 628. — puerum injussu non tollent meo, He. 704. — si puerum, ut tullam, cogit, He. 571. — decreverunt tollere, A. 219. — puerum tollere, A. 760. — ut olim in tollendo, Hea. 665. — jussit tolli, A. 465. — nolle tolli, Hea. 627. — tolli pro suo, He. 576.

Tonstrina; tonstrina erat quidam, Ph. 89.

Tot; tot me impediunt curæ, A. 260. — subito tot contigerint enimmoda. Tot res in unum conclusit diem? Eu. 1032, 1046. — tot mea solius solliciti sint causa? ancillæ tot me vestiant? Hea. 128, 130. — tot peccata ostendis, Hea. 634. — tot res repente circumvallant, Ad. 303. — tot concurrunt verisimilia, Ad. 630. — tot mea injurias! He. 303. — quæcum tot consuesset annis, He. 555. — tot me nunc

rebus concludit pater, He. 702. — tot propter me gaudia, He. 834. — quot homines, tot sententiæ, Ph. 454.

Toties; an ego toties de eadem re andiam? Ad. 129.

Totus, a, um; totus tremo, Eu. 83. — totus displiceo mihi! Hea. 1045. — in amore est totus, Ad. 591. — si non totus friget, Ph. 993. — totum desedi diem. Totum hunc contrivi diem, He. 801, 816. — toto non vidi die, Ad. 529. — ..... hos menses, Eu. 277. — sex totis mensibus? Ad. 397. — mecum tota sis, Eu. 195. — fratri igitur Thais tota est, Eu. 1039. — illam totam familiam mihi dari obviam, Ad. 312. — totam hanc odisset domum, He. 221. — tota erras via, Eu. 245. — totam caput, Ad. 246. — totum triduum, Eu. 223. — os totum, Hea. 306. — servesne, an perdas totum, Ad. 242. — toto oppido querere, A. 343.

Tracto; qui artem tractant musicam, Ph. 18. — traetabat virum, Hea. 366. — quod si astu rem traetavit, Eu. 923. — si quis recte aut commodè tractaret, Hea. 153. — non humanitus tractare, Hea. 101. — magnifice tractare, Hea. 557.

Trado; tradunt operas mutuas, Ph. 267. — argentum tradidi lenoni, Ph. 828. — fac tradas, Eu. 320. — ut studui tradere, Eu. 869. — causam tradere, Ph. 237. — traditus sum mulieri, Eu. 575. — nostro tradita est provincia, Hea. 516. — postulet sibi tradier, Ad. 201.

Traduco; traduce huc ad vos properè, Hea. 744. — traduce matrem, et familiam omnem ad nos.

Tu, illas, abi, et traduce, Ad. 914, 921. — traducatur Bacchis, Hea. 722. — tua pompa eo tradueenda est, Hea. 740.

Traho; curæ meum animum divorse trahunt, A. 260.

Tranquillus, a, um; adhuc tranquilla res est, Ph. 479. — esse in tranquillo, Eu. 1037. — ex tranquillissima re, A. 621.

Transactus, Vid. *Transigo*.

Transcurro; transcurro ad forum, Eu. 762.

Transdo; transdere hominem in otium, Ph. 2.

Transeo; transi ad forum, Ph. 920. — transito ad uxorem meam, Ph. 718. — illuc transeas, ubi illa est, Eu. 537. — transire ad forum, He. 273. — transeundum tibi est, Hea. 739.

Transfero; peccatum in se transulit, Ad. 264. — huc transtulit amorem, He. 169. — culpam in te transferet, A. 380. — huc transfer, Ad. 913. — fatetur transtulisse, A. 14. — personas transtulisse, Eu. 32. — in eum suspicio est translata amoris, Hea. 801. — illine huc transferetur virgo, Ad. 735. — cur non illam huc transferri jubes? A. 954.

Transigo; transigi, Ph. 798. — inter se transigunt ipsi, He. 511. — intus transigaretur, A. 983. — transacta re, Ad. 287. — facta, transacta omnia, A. 248.

Transmovo; gloriam in se transmovet, Eu. 400.

Tremo; tremo, horreoque, Eu. 84.

Tremulus, a, um; incurvus, tremulus, Eu. 336.

Trepido; quid trepidas? Eu. 977; Ad. 324. — trepidari sentio, He. 315.

- Tres; Tria.* Hi tres tum simul amabant, A. 87. — menses tres abest, Hea. 118. — hic sunt tres mium, Eu. 471. — hæc tria primum addidi, Ad. 888. — tria uou commutabitis verba, Ph. 637.
- Tribulis;* tribulis noster, Ad. 440.
- Triduum;* tridui sollicitudo, A. 441. — vel totum triduum? Pa. Hui! uniuersum triduum? Eu. 223, 224. — maneat triduum hoc? Maneat triduum hoc, Ph. 488, 512. — exorietur triduum, Ph. 535. — triduo hoc perpetuo, Ad. 522.
- Triennium;* abhinc triennium, A. 69.
- Triginta;* dies triginta, aut plus eo, He. 421. — triginta minæ. Gz. Triginta! hui, percara est, Ph. 556, 557. — priusquam dilapidet nostras triginta minas, Ph. 896. — minas triginta abstuli, Ph. 1037.
- Tristis, ei* tristis interim, A. 108. — ipse tristis, A. 361. — tristis severitas, A. 859. — quia tristis es, Eu. 273. — quid tu es tristis? Eu. 265. — accipio tristis, Eu. 596. — inuitat tristis, Eu. 622. — nescio quid tristis est, Hea. 620. — quid tristis es? Quid tristis ego sim? Ad. 83, 84. — quid tu es tristis? Ad. 772. — ego ille tristis, Ad. 870. — quare tristis est! quid es tam tristis? He. 352, 355. — quid tu es tristis? Ph. 57. — cave, te esse tristem sentiat, A. 404. — Parmenonem tristem video, Eu. 267. — nescio, quid tristem video, Ad. 79.
- Tristitia;* quidnam hæc turba tristitiæ afferat, A. 235. — omittit tristitiam tuam, Ad. 268.
- Triumpho;* triumpho, si, Hea. 672. — non triumpho, Ph. 542. — id vero serio triumphat, Eu. 394.
- Truculentus;* ego ille truculentus, Ad. 870.
- Trudo;* quo tradis? Eu. 379. — fallacia alia aliam trudit, A. 780.
- Tu, Tun', Tute, Tutemet;* uuptias effugere ego istas malo, quam tu adipiscier, A. 333. — id paves, ne ducas tu illam: tu autem ut ducas, A. 350. — abi dum tu, Dromo, illis obuiam, propera, Hea. 249. — ille ringitur, tu rideas, Ph. 341. — miseret tui me, Eu. 801. — tui similis est probe, Hea. 1022. — me tui pudet, Ad. 687. — audiui, cepisse odium tui Philumenam, He. 229. — si tibi quid feci, aut facio, quod placeat, A. 42. — ut aut hoc tibi doleret itidem, ut mihi dolet, Eu. 93. — hæc quam illi, Miccio, dico, tibi dico, Ad. 98. — proin tu fac, apud te ut sies, A. 409. — minime miror, si te sibi quisque expetit, Hea. 383. — ego te, et tu me ferres, He. 610. — ita, uti teque, illaque dignum est, Eu. 747. — quid de te tantum meruisti? Hea. 83. — quam bene vero abs te prospectum est? Hea. 638. — in te spes omnis, Hegio, uobis sita est, Ad. 456. — ex te adeo est ortum, Ad. 801. — tecum commutaturum verbum, A. 411. — tecum concubuisse, He. 393. — de quo hic agebam tecum, He. 455. — tecum nihil rci nobis, est, Ph. 421. — una tecum tolerabimus, Ph. 555. Vide porro *Cum* et *Tu*. — Accessi; vos semota: nos soli, A. 285. — quid vos, malum! ergo me sic ludificamini? Ph. 947. — ne cui sit vestrum mirum, cur, Hea. 1. — adeon' videamur vobis esse idonei? A. 758. — dico, edico vobis, no-

strum esse illum herilem filium, Eu. 961. — expedit bonas esse vobis, Hea. 388. — qui vobis universis et populo placent, Ad. 19. — ut vobis decet, Ad. 492. — concedens vobis, et rei serviens, Hea. 224. — ego vobis, Geta, alienus sum? Ph. 544. — omnes vos oratos volo, ne, Hea. 26. — mi Geta, omnes vos amo, Ph. 478. — tria non commutabitis verba hodie inter vos, Ph. 638. — vobis fretos. Pu. Scin' quam fretos? Eu. 1062. — factum a vobis duriter, Ad. 666. — ne ulla merito contumelia fieri a vobis posset, He. 471. — abducta a vobis prægnans fuerat filia, He. 640. — chem, tun' hic eras, mi Phædria? Eu. 86. — tun' consulis quidquam? Ad. 128. — tun' prospicere, nostram in rem quod sit, potes? He. 549. — tun' diseras huic? Ph. 612. — hem, tibi hæc diutius licere speras facere? Hea. 102. — tene istuc loqui? Hea. 922. — tute ipse his rebus finem præscripsi, pater, A. 151. — quamobrem id tute non facis? A. 728. — lepus tute es, Eu. 426. — in cognoscendo tute ipse aderis, En. 892. — ita tute attente illorum officia fungere, Hea. 66. — numquid tute propexi tibi, quid fieret? Ad. 693. — tute loqueris : me vetas, He. 317. — an, quia non tute ipse dudum audisti? He. 785. — ubi tute verbum non respondens? Ph. 289. — cogitat tute amari, Ad. 33. — alios tuam rem credidisti magis, quam tute, animadversuros? Ph. 467. — tutemet mirabere, Hea. 374; et sæpe alibi.

Taber; colaphis taber caput, Ad. 246.

Tuli. Vid. in *Fero*,

Tum; hi tres tum simul amabant. Quum id mihi placebat, tum uno ore omnes omnia bona dicere. Ibi tum filius cum illis una aderat frequens. Placuit tum id mihi. Ibi tum exanimatus Pamphilus bene dissimulatum amorem, et celatum indicat, A. 87, 96, 106, 109, 131. — tum si quis magistrum cepit ad eam rem improbum, A. 192. — tum hæc sola est mulier, A. 382. — tum ille egens forte applicat se primum, A. 926. — tum si quis est, qui, Eu. 4. — tum tu igitur paululum da mihi operæ, Eu. 281. — quid tum? Eu. 339, 370, 637, 792; Ad. 653; He. 551. — siquidem me amaret, tum istuc prodesset, Gnatho, Eu. 403, 407, 446. — tum, quum primum jussit me ad se arcessier. Jam tum erat suspicio, Eu. 510, 514. — quid tum? Cu. Quid? quid tum? fatue, Eu. 604. — tum quæ ejus confidentia est! Eu. 838. — tum quandam fidicinam amat hic Chærea, Eu. 984. — tum, quod dem ei, recte est, Hea. 228. — tum, quum gratum mihi esse potuit, nolui, Hea. 262. — quæ (muliercula) paululo tum erat contenta, Hea. 445. — quid tum, quæso, si hoc pater resciverit? Hea. 718. — tum præterea talem, nisi tu, nulla pareret filium, Hea. 1024. — tu nunc tibi id laudi ducis, quod tum fecisti inopia? Ad. 106. — tum si maxime fateatur, quum amet aliam. Tum præterea, Ad. 341, 346. — tum etiam, si, Ad. 855. — hanc amabat, ut quum maxime, tum Pamphilus, He. 115. — quum mihi pareo, tum Antipho me excruciat animi, Ph. 188. — hospites, tum cives, Ph. 328. — quid tum? Ph. 540. — quum

honeste potuit, tum non est data, Ph. 911. — tum sunt senes. Jam tum erat senex, Ph. 1009, 1022; et passim alibi.

Tumultuos; tumultuantur, clamant, He. 41. — audio hic tumultuari, He. 336.

Tumultus; nihil tumulti, A. 366. — quid fuit tumulti? He. 356. — per tumultum noster grex motus loco est, Ph. 33.

Tunc; dixere causam tunc, He. 186.

Tundo; ceteros tunderem, Ad. 320. — tundendo effecit, He. 123.

Turba; quidnam hæc turba tristitie afferat, A. 235. — inceperat turba, Eu. 725. — o! quæ illæc turba est? Eu. 946. — propter eam hæc turba evenit, Hea. 190. — nunc turba nulla est, He. 43. — quid turbæ est apud forum! A. 746. — si quidquam hodie hic turbæ carperis, Eu. 799. — quid turbæ est! Hea. 254. — quid istuc turbæ est, Ph. 989. — ne quam ille turbam faciat, Eu. 616. — scia' tu turbam hanc propter te esse factam? Eu. 743. — turbam domum adducet, Ad. 916. — te omni turba evolvit, Eu. 722. — adesse advocatos in turba, Eu. 763. — quomodo me ex hac expediam turba? Ad. 617. — in ipsa turba potasti, Ad. 777. — tum illæ turbæ fient, A. 381. — nisi dum hæc silescent turbæ, Ad. 789. — quas turbas dedit! Eu. 653. — quantas turbas concivi! Hea. 972. — missa hæc face; Hymenæum, turbas, Ad. 911. — evolvere ex his turbis, Ph. 823.

Turbo; turbent porro, quam velint, He. 634. — turbatum est domi, En. 649.

Turpis, e; vestitus turpis, Ph.

107. — turpe dictu, Ad. 276. — turpe inceptu, Ph. 456. — viduum extrudi, turpe est, Ph. 912. — verbum turpe, Hea. 1044. — ne quid turpe civis in se admitteret, Ph. 415.

Turpiter; me turpiter hic dabo, En. 230. — factum turpiter, He. 624.

Tussis; tussis, risus, abstine, Hea. 373.

Tutela; in tutelam meam se commisit, Hq. 52.

Tuto; satis tuto tamen, En. 577. — at tuto? Hea. 975.

Tutor (substant.); te isti virum do, tutorem, A. 295.

Tutor (verb.); mores facile tutor, He. 735. — bene parta indiligenter tutatur, Ph. 788. — tutari locum, He. 42. — res utiles ad rem tutandam, A. 288. — vitam tutandam aliis dedisse, Ph. 466.

Tutus, a, um; tutus ad narrandum locus, Ph. 817. — consilium tutum, Hea. 327. — res in tuto collocetur, Hea. 689, 695. — qui ille poterit esse in tuto? Hea. 708. — in tuto est omnis res, Ad. 268. — vita in tuto foret, Ph. 733. — id tutissimum est, Ad. 554.

Tuus, a, um; tuus est nunc Chremes, A. 978. — meus fac sis postremo animus, quando ego sum tuus, Eu. 136. — ille tuus Syrus, Hea. 899. — dictus filius tuus, tua voluntate, Hea. 1027. — iste tuus, Ad. 140. — bonæ tuæ istæ rationes, et tuus iste animus æquus, Ad. 840, 841. — tuus hercle vero et animo et natura pater, Ad. 906. — vir ego tuus sum? He. 524. — tui Clitiphonis esse amicum hanc Bacchidem, Hea. 767. — quo pacto me habueris præpositum

amori tuo, He. 583. — tuum animum ex animo spectavi meo, A. 647. — coram amatorem adduxisti tuum! Eu. 793. — sineres vero tu illum tuum facere hæc? Ad. 396. — ne tu cursares meum, neve ego tuum? Quando ego tuum non euro, ne cura meum, Ad. 802, 806. — tuos esse ego illi mores morbum arbitror, He. 239. — jam nunc hæc non est tua, Hea. 376. — tua pompa, Hea. 739. — tua Philumena ad te redent, He. 588. — nullam culpam eommeruit tua, He. 631. — te per hanc dextram oro, et ingenium tuum, per tuam fidem, A. 289, 290. — nunc istam multimodis tuam inveniri gaudeo, A. 941. — ego non tangam meam? Cu. Tuam autem? fureifer! Eu. 797. — adducimus tuam Bacchidem, Hea. 311. — omitte tuam istane iracundiam, Ad. 753, 759. — opus est tua ad hanc rem memoria, A. 723. — dignus es cum tua religione, odio, A. 943. — pace quod fiat tua, Eu. 466. — quibilibet est Thaidæ hæc tua dignius quod ametur, Eu. 1050. — tua culpa, Ad. 215, 698. — te cum tua monstratione magnus perdat Jupiter! Ad. 717. — tua arte viginti minæ perire, Ad. 746. — tu illos duos olim pro re tollebas tua, Ad. 813. — colludavi secundum facta et virtutes tuas, En. 1089. — eversas cervices tuas, Hea. 372. — virtutes narro. Cu. Meas? Sr. Tuas, Ad. 538. — age, me in tuis (rebus) secundis respice, A. 977. — tuumne, obsecro te, hoc dictum erat? Eu. 428. — tu tuum nomen dic quod est. Pol meritum est tuum, Pb. 1047, 1050. — tetigin' tui quidquam? Ad. 179. — non tu tuum

malum æquo animo feres? A. 923. — istuc os tuum impudens, Eu. 597. — istuc tuum consilium, Hea. 323, 332. — tuum tibi reddo, Hea. 742. — siue tuo magno malo, A. 179. — desiderio id fieri tuo, Hea. 307. — nunquam tu odio tuo me vinces, Ph. 848. — ut alia facta tua sunt, Ph. 1019. — quid tua istæ? (referunt), Eu. 317. — ita tu istæ tua misceto, Hea. 783. — id tua refert nihil, He. 618. — tua quod nihil refert, He. 811. — qui possit noscere tua justa, Ph. 280. — quid tua, malum! id refert? Ph. 722. — etiam nunc credis ignorarier tua facta? Ph. 931. — ubi hinc, quo dignus, cum donis tuis, Eu. 651; et passim alibi.

U.

Uber; uberrimus, Eu. 253.

Ubi; ubi invenim Pamphilum?

A. 339. — ubi nunc est ipse? A. 599. — ubi illic est scelus? A. 608. — ubi opus est, A. 638, 639. — ubi quæram? ubi investigem? Eu. 294. — ubi habitat? ubi vidisti? Scis, ubi siet? Eu. 321, 322, 351. — ubi siem vestitum hunc naetus. Eamus ad me: ibi proximum est, ubi mutes, Eu. 555, 612. — mirror, ubi ego huic autevorterim, Eu. 737. — hocque fit, ubi non vere vivitur, Hea. 154. — sed seiu' ubi nunc sit tua Bacchis? Cu. Apud nos. Sr. Non. Cu. Ubi ergo? Hea. 820. — ubi si cesses, Ad. 29. — ubi eras? Ad. 235. — ubi ego illum quæram? Ubi, si quid bene principias, nemo obtemperet? Ad. 360, 435. — rogabit me, ubi fuerim, Ad. 529. — ille ubi est Milesius? Ad. 706. — ubi te

oblectasti tam diu? He. 84.—frustra ubi tutum desedi diem, He. 801. — ubi habitet, demonstrari, Ph. 306. — ut cautus est, ubi nihil opus est! Ph. 714. — qui berce, ubi sit, nescit. Ubi est Phædria, Ph. 992, 1053; et alibi.

Ubi ubi; jam ubi ubi erit, A. 685. — ubi ubi est, Eu. 295; Eu. 1041.

Ubi (pro relativo pronomine); digna res ubi nervos iutendas, Eu. 312. — suspectans tabulam, ubi inerat pietura hæc, Eu. 584. — inveniam ubi referam gratiam, Eu. 718. — res eominiscere, ubi me excarnifices, Hea. 813. — quot res dedere, ubi possem persentiscere? Hea. 917. — in Comædiis: omnia omnes ubi resciscunt, He. 868. — verere verba ei credere? ubi quid mihi luci est, te fallere? Ph. 61. — eona ubi tu dubites, quid sumas potissimum, Ph. 343. — tempus sibi dari, ubi Phædriæ se ostenderet, Ph. 596. — est, ubi vos ulciscar, Ph. 988.

Ubi (Quando. Si); ubi voles, arcesse, A. 850. — atque ubi pati non poteris, Eu. 52. — requiescere ubi volebat, Eu. 405. — ubi vis, ubi molestum non erit, ubi tu voles, ubi tempus tibi erit, sat habet, si tum recipitur, Eu. 460, 464, 484, 485. — domini ubi absunt, Eu. 600. — nolunt, ubi velis: ubi nolis, cupiunt ultro. Jam dimitto exercitum? Tun. Ubi vis, Eu. 812, 813. — facile pellas, ubi velis. Thraso, ubi vis, accede, Eu. 1079, 1087. — ubi me illic non videbit, Ad. 528. — horresco semper, ubi pultare hasce (fores) occipio miser, Ad. 636. — ubi voltis, uxorem date, Ph. 906.

Ubi (Postquam. Quando.) Ita ubi

nuptias futuras esse audivit, A. 173. — ubi ea causa erit adempta, A. 839. — ubi te victum senserit, Eu. 55. — mater ubi acceperit. Is ubi videt virginem, Eu. 116. — ad macellum ubi advenimus. Ubi videt me in honore, Eu. 255, 260. — ubi veni, causam, ut ibi manerem, repperit. Ubi friget, buce evasit, Eu. 512, 517. — ubi nos laverimus, Eu. 576, 596. — ubi primum poterit, Eu. 628. — ubi satias cepit fieri, Eu. 972. — ubi rem rescivi, capere. Ubi comperi ex iis, qui. Ubi video hæc; capere cogitare, Hea. 99, 121, 128. — ubi de improvviso interventum est mulieri. Quid ait, ubi me nominas? Sy. Ubi dicimus redisse te: mulier telam deserit continuo, Hea. 281, 303, 304. — vobis eum uno semel ubi statem agere decretum est viro, Hea. 392. — dixi equidem, ubi mihi ostendisti, illico, eum esse, Hea. 616. — ubi cognovis, facilia, Hea. 1061. — ubi me dixeris dare tanti, Ad. 204. — ubi illuc rediero, nihil est, Ad. 233. — primum, hanc ubi dixti causam, He. 677. — hoc ubi ex te audiverit, He. 814. — ubi hoc cognoverit, He. 155. — ubi hera pepererit: ubi erit puero natalis dies: ubi initiabunt, Ph. 47, 48, 49. — ubi huc egeris, Ph. 717. — ubi ad uxores ventum est, tum finit senes, Ph. 1009; et alibi.

Ubi cumque; ubi cumque opus sit, obsequi, Hea. 578; He. 608. — ubi cumque datum erat spatium solitudinis, He. 130.

Ubi nam; Pamphilus ubi nam hic est? A. 967. — o Jupiter! ubi nam est fides? Hea. 256. — ubi nam est, quæso? Hea. 430. — Phædria tibi adest. Ax. Ubi nam? Ph.

484. — ubinam Getam invenire possum? Ph. 826.

Ubius; ubivis facilius, quam in hac re, A. 203. — ubivis gentium agere etatem, Hæ. 284.

Ulciscor; te ulciscar, Eu. 941. — illos ulciscar, Ad. 314. — vos ulciscar, Ph. 988. — senis essem ultus iracundiam, Ph. 190. — tempus mihi haud te ulcisci sinit, A. 625. — hunc ulcisci, Eu. 761. — ulcisci adversarios, He. 72. — nostro modo ulcisci, Ph. 962.

Ulcus; quid minus atabile fuit, quam ulcus tangere, Ph. 689.

Ullus, a, um; si ullus est, He. 204. — neque modum habet ullum, Eu. 58. — si facere possim ullo modo, He. 266. — nunquam in nullo patefecit loco, He. 303. — si ullo modo est, He. 724. — nec mora ulla est, A. 973. — ut nunquam ulla incidere possit calamitas, Hea. 395. — neque fabrica ulla erat, Ad. 720. — ne ulla contumelia fieri posset, He. 470. — causa ulla restet, He. 587. — ceusen' ullum me verbum potuisse proloqui? aut ullam clusam! A. 256, 257. — ut vim facias ullam in illam, Eu. 806. — ullamne ego rem volui, quin? Hea. 1008. — neque legem putat tenere se ullam, Ad. 87. — neque rem ullam intercessisse, Ad. 350. — nec moram ullam dari, He. 127. — neque declinatam ab aliarum ingenio ullam reperias? magis, quam ullam aliam rem, arbitror, He. 200, 239. — reperire ullam mulierem, Hæ. 662. — nec fas esse, ulla voluptate frui, Hea. 149. — neque lites ulla inter eas, He. 180. — si nunquam ullum fuit tempus, Hea. 1026. — si periculum ullum in te inest, He. 326. — nolo tibi ullum commodum in me claudier, A. 574. —

neque rerum initium ullum invenire. Neque spatium ullum dabat, He. 361, 374.

Uterior; qui est ulterior? Ph. 599.

Ultimus, a, um; quem video in ultima platea? Ph. 215. — in ultimis ædibus, Hea. 903.

Ultro; ultro ad me venit, A. 100. — arcessor ultro? ultro ad eam venies. Te ultro accusabis: dabis ultro supplicium, Eu. 47, 53, 69, 70. — his ultro arrideo, Eu. 250. — aderit supplicans ultro. Cupiunt ultro, Eu. 811, 812. — ultro derisum advenit, Eu. 859. — venit ipse ultro, Ad. 473. — ultro expostulant, Ad. 597, 598. — etiam me ultro accusatum advenit? Ph. 360. — argentum est ultro objectum, Ph. 768.

Unquam: vide *Unquam*.

Una (adverb.); cum quibus erat eumque una, secum ut una esset, una aderat frequens; curabat una funus, A. 63, 81, 207, 208. — introit enim tunc quatuor una, A. 853. — istæ una parva virgo, A. 926. — una perco. Ducit secum una virginem, A. 211, 229. — aderit una, Eu. 367. — cibum una capias, Eu. 373. — una in convivio erat hic, Eu. 422. — una ire cum amico, Eu. 495. — equis cum ea nna? Eu. 522. — essem una, quæcum cupiebam, Eu. 574. — consilium volo capere una tecum, Eu. 614. — post una ambo ahierunt, Eu. 701. — misi ego nostrum una Syrum, Hea. 191. — nna adsunt tibi, Hea. 241. — ea tenebat nna, Hea. 294. — una cum puella, Hea. 651. — usque una affnerim, Hea. 684. — mecum una simul, Hea. 908. — assidue una scribere, Ad. 16. — una affuisse in raptione, Ad. 357. — una

a pueris edocati: una semper fuimus, Ad. 495, 496, 497. — una mecum eas, Ad. 600, — et tu nobiscum una (saltabis), Ad. 757. — una abraham. Cum illa una cubet, Ad. 847, 855. — ut uxorem meam una mecum videam liberam, Ad. 978. — ut colloqui mecum una possit. Cum virgine una adolescens cubuerit, He. 131, 138. — una inter nos agere etatem liceat. Ut cum matre plus una esset? He. 107, 136. — eo tecum una, He. 173. — non poteram una omnia. Perisse una, He. 322, 326. — mecum una advectus est, He. 433. — visne adesse me una, He. 725. — una tecum bona, mala, tolerabimus, Ph. 555. — una omnes nos scire volo, Ph. 808.

Unciatum; quod ille nciatum comparavit, Ph. 43.

Unctus, a, um; unctum, atque lantum, Ph. 339.

Unde; unde id scis? A. 512. — puer hic unde est? Miror, unde sit. Unde est? dic clare, A. 749, 751, 755. — unde egreditur? A. 845. — causam dicere, unde petitur anrum, En. 11, 12, 13. — unde emerat, Eu. 115. — unde is? unde eam. Unde est? Eu. 305, 321. — unde emergam? Eu. 555. — unde habes vestem? Unde fratrem meum esse sciebas? Eu. 695, 699. — unde ea esse censes? unde sunt ancillae? Hea. 246, 253. — unde esset, daret, Hea. 534. — Cn. Unde habes? unde huic habuerit, Hea. 654, 658. — garris: unde? Hea. 823. — unde peterem cibum, Hea. 980. — nam si esset, unde id fieret. Est unde hæc fiant, Ad. 107, 113. — res unde emergi non potest, Ad. 303. — habuit, unde diceret, Ad. 114. — unde utatur, Ad. 986. — unde

hæc advenit? He. 81. — unde ira intercessit, He. 305. — unde ortum est initium iræ, He. 351. — initium unde exordiar narrare, He. 362. — unde annulum istuc nactus? rogat, unde sit? He. 826, 832. — unde aliquid abradi potest, Ph. 333. — nos unde? Ph. 418. — unde ego argentum inveniam? Invenias argentum. Id unde, edoce, Ph. 533, 539. — unde? aut qui? unde mihi sit, Ph. 573, 579. — unde institui, Ph. 603. — unde mihi auxilium auxilium petam? unde exis? Ph. 728, 747. — unde hæc rescivit? unde hæc suscepta est, Ph. 951, 966. — unde hæc nata est, Ph. 1017.

Unguentum; olet unguenta? Ad. 118.

Unguis; unguibus illi in oculos involens, Eu. 648.

Unicus, a, um; unicus gnatus, Hea. 540. — filium unicum habeo. Gnatum unicum eeci, Hea. 93, 131. — illum autem (filium) unicum, He. 118. — unicam gnatam suam ut daret, A. 100. — per unicam gnatum tuam, A. 541. — si filiam suam unicam locaret? Ph. 645.

Uniusmodi; injuriæ uniusmodi, Hea. 205.

Universus, a, um; vobis universis placeat, Ad. 19. — univorsum triduum? Eu. 224. — illa universum arripit, Ph. 45.

Unquam; ne unquam infamius esset, A. 445. — unquam audieram dicier, Eu. 699. — si aliam admiro unquam, Eu. 852. — quis homo unquam vidit, Eu. 959. — mihi si unquam filius erit, Hea. 217. — neque potuisse unquam expellere, Hea. 261. — nunquam andivi, Hea. 559. — non committere hodie unquam, Ad. 160. — nemini

plura acerba credo unquam oblata, He. 281. — si unquam erga te animo esse amico sensisti eam, He. 389. — si salvus domum redisset unquam, He. 435. — en unquam contumeliosius audistis factam injuriam, Ph. 348. — hujusmodi unquam nus venit, Ph. 504. — neque defetiscar unquam, Ph. 588. — neque unquam attigit, Ph. 1017; et alibi.

Unumquodque; unumquodque bellissimum carpum, Ad. 592.

Unus, a, um; unus, et item alter, A. 77. — nnus scrupulus restat, A. 942. — unus tamen impense, Eu. 412. — nnus est dies, Hea. 717. — nnus hominum homo. He. 862. — tot res in unum conclusit diem, Eu. 1046. — mea solius solliciti, Hea. 129. — magis nnum etiam instare, Hea. 896. — unum curo, Ad. 139. — nnum intermittit diem, Ad. 294. — nnum nunquam victurum diem, Ad. 333. — illum curo nnum, Ad. 437. — unum cognoris; nptum unum diem, Ph. 265, 304. — quocum tum uno rem habebam. Neque tu uno eras contents, Eu. 119, 123. — uno digitulo fores aperis, Eu. 284. — si digito attigerit, Eu. 739. — cum nno etatem agere viro, Hea. 392. — uno animo ode-runt, He. 201. — ut cum nno etatem degeret? Ph. 417. — spes in te nno sita, Ph. 470. — pro uno duo sunt mihi dati, Ph. 601. — uno cansa, A. 906. — una lacry-mula, Eu. 67. — una huc spes est, Eu. 295. — una (ancilla), Dore. Eu. 594. — una est domus, Eu. 1037. — una ancillula Si una huc dedecori est parum? Hea. 293, 334. — huc una nox. Hea. 461. — una accedendi via? Hea. 583. — nna illarum, He. 371. — una res etiam

restat, Ph. 830. — una injuria est tecum, Ph. 982. — unam aspicio adolescentulam, A. 118. — unam hanc noxiam mitte, Eu. 851. — ei unam comam dedi, Hea. 455. — unam rem habere, Ad. 259. — unam fac domum, Ad. 913. — nnum facere familiam, Ad. 930. — unam hanc vide, He. 420. — per ejus nnam sententiam, Ph. 483. — unam horam ne oppertus sies, Ph. 513. — unam ille quidem hanc solam, Ph. 753. — filiam suscepit unam. Si habet unam amicam, Ph. 1006, 1040. — cum una ancillula, Hea. 252. — nna in domo? Ad. 751. — plus una sententia, He. 462. — abe-que una hac, He. 601. — una opera, He. 799. — ex unis geminas conficies nuptias, A. 675. — in unis ædibus, Eu. 367. — unum aliquod verbum, He. 313. — hoc mihi unum reliquum fuerat mslum, si, He. 570. — ni unum hoc desit, Ph. 170. — unum scio. Verbum unum cave, A. 281, 300. — commutaturum unum esse verbum, si, A. 412. — hoc ego scio unum, A. 507. — ver-bum si mihi nnum faxis, A. 755. — unum hoc scito, Eu. 876. — unum etiam hoc vos oro, nt, Eu. 1083. — jam si verbum unum po-sthac, Ad. 136. — unum hoc ha-beo, Ad. 240. — unum hoc vi-tium, Ad. 837. — te hoc moneo unum, He. 766. — unum hoc scio, Ph. 137. — nnum hoc quidem, Ph. 903. — uno verbo dic. Uno ore dicere, A. 45, 96. — uno verbo, Eu. 178. — uno ore auctores fnere, ut, Ph. 624.

Urbanus, a, um; vitam urbanam secutus sum, Ad. 42.

Urbs; urbis odium, Eu. 971. — servulum in urbem misit, Hea. 191. — huc raro in urbem conneat,

He. 175. — agelli est hic sub urbe paulum, Ad. 953. — ex urbe tu rus habitatum migres? He. 589. — Pamphilamne hac urbe privari sines? Ph. 516.

Uro; uro hominem, Eu. 274. — te ut male urat, Eu. 438.

Uspiam; si absis uspiam. Ne uspiam ceciderit, aut, Ad. 28, 37.

Usquam; neque istic, neque alibi usquam, A. 421. — num pudoris signum usquam indicat? A. 880. — neque virgo est usquam, Eu. 293. — nunquam etiam fui usquam, Eu. 1091. — at ita, ut usquam fuit fide quisquam optima, Ad. 172. — quasi jam usquam tibi sicut viginti miur, Ad. 224. — au hoc profere-rendum tibi videtur usquam? Ad. 338. — quod minime est opus usquam efferri, Ad. 629. — au quisquam usquam gentium est æque miser? He. 293.

Usque; usque ad necem, A. 199. — passus est usque adhuc, A. 262. — animus usque antehæ attentus fuit, A. 304. — orare, usque adeo, donec perpulit, A. 663. — defetiger usque, Eu. 220. — ne usque ad lucem vigiles, Eu. 278. — ex Æthiopia est usque hæc, Eu. 471. — usque adeo ferre possum ineptias, Eu. 740. — usque dum ille vitam illam colet inopem. Usque de me supplicium dabo, Hea. 636, 138. — inde usque a pueritia, Hea. 183. — qui usque uoa affuerim, Hea. 684. — usque id egi dudum, Hea. 985. — ipsum dominum mulcavit usque ad mortem, Ad. 91. — ibi usque ad necem operiere loris, Ad. 237. — usque ambo defessi sumus. Usque os præbui? Ad. 214, 216. — me pugnis miserum usque occidit, Ad. 561. — cessatum usque adhuc est, Ad. 634. — Miletum us-

que? obsecro! Ad. 659. — perpetravi usque omne oppidum. Obsidere usque, donec redierit, Ad. 719, 722. — vitam daram vixi usque adhuc, Ad. 863. — usque a pueris, Ad. 967. — usque illud visum est, He. 125. — ita usque adversa tempestate usi sumus. Usque ad vesperum, He. 423, 442. — nihil cessavisti usque adhuc, He. 544. — molendum usque in pistrino, Ph. 249. — homines deverbasse usque ad uccem, Ph. 327. — proguem usque ab avo atque atavo proferens, Ph. 395. — habet hæc ei, quod usque ad aurem obgauiat, Ph. 1029.

Usus; mihi sic est usus. Au quam est usus homini? Hea. 80, 81. — non usus veniet, spero; si usus veniat; quum usus venerit, Hea. 553, 556, 557. — quid facto usus siet, Ad. 430. — quia usus semper aliquid apportet novi, Ad. 860. — si quid usus venerit, Ad. 899. — non usus facto est mihi, He. 327. — quod facto usus sit, He. 879. — mihi usus venit, hoc scio, Ph. 73. — nec quum huiusmodi unquam usus venit, Ph. 504. — nec magis ex usu tuo nemo est, Eu. 1076. — tibi quod ex usu siet, Hea. 210, 221. — si ex usu esset nostro hoc matrimonium, He. 548. — ex usu quod est, id persequar, He. 616.

Ut; faciuut ut nihil intelligant, A. 17. — feci e servo ut esses libertus, A. 37. — fac, apud te ut sics. Pa. Modo ut possim, A. 409, 410. — opus faciam, ut defetiger usque, ingratias ut dormiam, Eu. 220. — amabo, ut illuc transeas, ubi illa est, Eu. 537. — ego ut faciam: non est? te ut deterream, Hea. 79. — ut facile scires, desiderio id fieri tu, Hea. 306. — si est, facturus ut sit

officium suum, Ad. 516. — ipsum id meruo, ut credant, Ad. 630. — quod nunc minuitare facere, ut faceres, He. 427. — ut gratiam inuent, He. 796.

Ut (pro *Quemadmodum*); ut lubet, A. 311. — uxorem ducas, ut dixi. Facis, ut te decet, A. 419, 422. — ut potero, feram, A. 900. — ita ut possedi, nihil mutat, A. 951. — ut sit, excludi hunc foras, En. 98. — fac, ita ut iussi, En. 207. — fallam, ut fallimur, Eu. 385. — ut coniecio, Hea. 63. — ut dico, Hea. 529. — ita ut res sese habet, Hea. 702. — ut solet, Ad. 79. — ut uune est. Ut quisque suum volt esse, ita est, Ad. 400. — ut res gesta est, Ad. 515. — ut accepi ab suis, He. 150. — mulieres sunt, ut pueri, He. 312. — faciam, ut mones, He. 719. — ita ut voluisti, Ph. 169. — ut homo est, Ph. 773. — faciam, ut jubes, Ph. 794.

Ut (pro *Postquam*); ut hinc te intro ire iussi, A. 591. — ut hosce instruxit, Eu. 781. — ut ad obstetricem erat missa, Ad. 621. — modo me intro ut corripui timidus, He. 365. — uxorem ut duxit, He. 752. — ut ahii abste, Ph. 616. — ut modo argentum tibi dedimus, Ph. 858.

Ut (pro *Quamvalde*, *Quomodo*); mea consilia ut tibi credam omnia, Eu. 128. — ut falsus animi est! Eu. 274. — ut ego unguibus facile illi in oculos inuolem! Eu. 648. — os ut sibi diatocrit caruifex! Eu. 670. — vide ut otiosus it, Eu. 918. — ut praeter spem venit! Hea. 664. — ut errat! Hea. 844. — ut elegans est! Hea. 1065. — ut virgo abs se integra etiam tum siet, He. 145. — o fortuna, ut nunquam perpetuo es bona! He. 406. — ut nihil

pudet! Ph. 643. — ut ludos facit! Ph. 944.

Ut ne (pro *Ne*); ut ne quid nimis, A. 61. — si poterit fieri, ut ne pater credat, A. 700. — hoc modo te obsecro, ut ne credas, A. 901. — id ut ne fiat, Eu. 439. — ut ne quid hujus rerum ignores, Hea. 269. — ut ne qua exeat, Ad. 629.

Ut ut (pro *Utrumque*); ut ut erat, Hea. 200. — ut ut hanc sunt facta, Ad. 249. — ut ut erat gesta, indicasse, Ad. 633. — ut ut erant alia, Ph. 468. — ut ut hanc sunt, Ph. 530.

Utrumque, ntrumque opus sit verbis, vide, A. 737. — utrumque, atque ubique opus sit, Hea. 578.

Uter, tra, trum; harum conditionum nunc utram malis, vide, Hea. 326. — immo, utrum volt, Hea. 1060. — uune vide, utrum vis, Ad. 196. — tamen, utrum malis, scio, He. 465.

Uterque; apud Antiphonem uterque erant, Eu. 839. — uterque in te exempla edent, Eu. 1021. — eueremus aequam uterque partem, Ad. 131. — quam uterque est similia sui! Ph. 500. — quam uterque utrique est cordi, Ph. 799. — ait uterque, Ph. 879. — si in rem est utrique.

Si ex ea re plus mali est, quam commodi utrique, A. 547, 549. — utrumque adesse video, A. 417. — hoc beneficium utrique ab utraque devincimini, Hea. 394. — experiimini in utramque partem, Hea. 47. — vehemens in utramque partem, Hea. 440. — quam illi utraque res uunc utiles sient, A. 287. — utrumque hoc falsum est, Eu. 121.

Utervis; qui utramvis recte norit, A. 10. — in aurem utramvis otiose ut dormias, Hea. 342. — si utrum-

via horum unquam visus forem, He. 525.

Uti, Utin'; ita uti si esset filia, Eu. 117. — educta ita, uti teque illaque dignum est, Eu. 747. — ita uti quæ ornantur sibi. Si hæc sunt vera, ita uti credo; rogare uti veniret ad te, Hea. 288, 296, 304. — ita, uti res est, dicere, Hea. 490. — ita non ut olim, sed uti nunc, sane bona (forma), Hea. 524. — orat, sibi uti id nunc det, Hea. 605. — uti questum faceret, vel uti veniret palam, Hea. 640. — ita uti decet, Ad. 759. — si quæret in e, uti tum dicas: ita uti liberali esse ingenio decet, He. 78, 164. — uti adversa ejus per te tecta sicut, He. 387. — neque uti devitem, scio, Ph. 181. — neque uti retineam, scio, Ph. 506. — omnes possidui mihi res, ita, uti par fuit, Ph. 907. — utin' eximium neminem habeam? He. 66. — utin' hæc igituraret suum patrem? Ph. 873.

Utilitatis, e; quid minus utile fuit? Ph. 689.

Utiles, e; utraque res nunc utiles, A. 287. — id arbitror apprimè in vita esse utile, A. 61. — istuc animum induxi esse utile, A. 573. — lites sequi quam hic mihi sit facile atque utile, A. 812. — quibus id maxime utile est, A. 836. — illi est utile, Hea. 199. — non est utile, hanc illi dari, Ad. 342. — neque utile ipsi virgini est, He. 151.

Utilitas; utilitatem cognoscere meam, Eu. 309.

Utinam; utinam aut hic surdus, aut hæc muta facta sit, A. 464. — utinam mihi asset aliquid hic, A. 607. — jam hic suos parentes reperit? My. Utinam! A. 808. — utinam id sit, quod spero, A. 933. —

utinam esset mihi pars æqua amoris tecum! Utinam istuc verbum ex animo diceret? Eu. 91, 175. — utinam invenire facile possis, En. 210. — utinam sic sient, En. 655. — utinam tibi committigari videam saudalio caput! Eu. 1027. — utinam ita Di faxint! Hea. 161. — utinam hic prope adesset alicubi! Utinam hoc sit modo defunctum! Ad. 454, 509. — utinam quidem ita se defatigarit, Ad. 520. — utinam hoc perpetuum fiat gaudium! Ad. 977. — utinam istuc ita Di faxint! He. 354. — utinam sciam ita esse, He. 536. — utinam ne Phormioni id suadere in mentem incidisset, Ph. 157.

Utor, solæ utuntur his reginæ; En. 168. — usa sum benigno et lepido, He. 828. — nihil circuitione usus es, A. 202. — quorum opera usus est, Ad. 21. — adversa tempestate usi sumus, He. 423. — mea lege utar, Ph. 532. — nostra utere amicitia, He. 764. — ille facili me utetur patre, Hea. 217. — si placeo, utere, Ph. 526. — tum istoc utitor, Hea. 974. — dederis, unde utatur, Ad. 986. — ne simili utamur fortuna, Ph. 32. — utantur siue, Ad. 819. — personis iisdem uti, En. 35. — quem pariter uti his decuit, Hea. 132. — qui uti scit, qui non utitur recte, Hea. 196. — uti senem liceat, sum usus adolescentior. Vetere uti consuetudine, He. 10, 11, 37. — uti causa integra, He. 80. — uti foro, Ph. 79. — duplici spe utier, Ph. 602. — fatetur usum pro snis, A. 14. — scio te non usum antebac amicitia mea, Ad. 251. — ad hæc utenda idoneus, Hea. 133.

Utrum (adverb.); utrum taceamne, En. 720. — utrum stidione id sibi habet, Ad. 383. — utrum illa

fecerint, He. 618. — utrum stultitia facere ego hunc, an malitia dicam? Ph. 658.

Uxor; sive ista uxor, A. 216. — uxor tibi ducenda est, A. 254. — domus, uxor, liberi inventi, A. 893. — uxor irata. Uxor, si cesses, aut te amare cogitat, aut, Ad. 30, 32. — uxor sine dote, Ad. 763. — uxor se duxit foras, He. 522. — uxor quid faciat. Sensitque adeo uxor. Nou mirum fecit uxor, He. 666, 695, 709. — facere ut redeat uxor. Si compererit uxor. Peperit uxor clam, He. 775, 780, 782. — vereor ne uxor aliqua hoc resciscat mea, Ph. 584. — uxor ducenda est, Ph. 692, 699. — uxor mea rescisceret, Ph. 745. — in uxoris loco, Hea. 104. — hujus uxoris mater, Ad. 933. — uxoris misericordia devinctus, He. 167. — cogitet uxoris mortem, Ph. 244. — uxoris prædia, Ph. 679. — uxori obnoxius, He. 302. — uxori emunda ancillula. Uxori dixero, Ph. 664, 680. — patruus inventus uxori tuæ, Ph. 872. — filio uxorem ut daret. Uxorem ducere, A. 102, 155. — uxorem nolit filius. Datum iri uxorem. Dari uxorem, A. 172, 177, 191. — uxorem dare. Se commissurum gnatam suam uxorem, A. 238, 242. — hodie uxorem ducis? A. 322. — uxorem tibi non dat jam Chremes. Uxorem dare. Uxorem ducere, A. 353, 354, 373. — non dat tibi uxorem. Ducas uxorem. Uxorem dabit, A. 377, 389, 396. — hodie uxorem ducas, A. 419. — animum ad uxorem appulit. Filio uxorem dare? A. 447, 453. — uxorem expetit. Orabo gnato uxorem, A. 521, 529. — uxorem demus, A. 561. — uxorem dare, A. 659. — eam uxorem ducet, A. 782. — uxorem du-

cere, A. 900. — eam uxorem ducam, A. 973. — hanc uxorem duxero, Eu. 887. — ea est nunc ad uxorem tuam, Hea. 604. — velle uxorem, Hea. 703. — cupere uxorem, Hea. 774. — uxorem dari. Velle uxorem, Hea. 847, 855. — uxorem ut arcessat, Hea. 949. — uxorem ducat, Hea. 1001. — uxorem ut ducas, Hea. 1059. — uxorem nunquam habui. Uxorem duxit, Ad. 44, 46. — uxorem ducere, Ad. 335. — ducas uxorem hanc. Uxorem arcessas, Ad. 700, 703, 704. — me uxorem credidisti ducturum, Ad. 815. — duxi uxorem, Ad. 871. — cur non domum uxorem arcessis? Ad. 908. — uxorem meam videam liberam, Ad. 978. — ducturum uxorem domum, He. 62. — animum inducere uxorem habere. Uxorem ut ducat. Uxorem deducit domum. Uxorem duxisset domum. Relinquit cum matre uxorem, He. 100, 116, 135, 146, 174. — ducere uxorem, He. 241. — hanc uxorem duxi. Uxorem in culpa inventurum arbitror. Uxorem Philumenam pavitare, He. 294, 299, 320. — non visam uxorem, He. 341. — suspicans me visurum affectam uxorem, He. 366. — reducere uxorem, licet. Porto hoc iurgium ad uxorem, He. 501, 514. — velitne, an non, uxorem, He. 558. — uxorem tuam hinc abisse. Habens illam uxorem, He. 577, 602. — quid mulieris uxorem habes? Reduc uxorem. Habere uxorem domi. Uxorem ut duceres. Ah! reduc uxorem, He. 644, 654, 678, 686, 698. — uxorem hanc priusquam duxit. Hic nunc uxorem habet. Uxorem ut duxit, He. 744, 745, 752. — uxorem reddo, He. 820. — recte amasti uxorem, He. 863. — duxisse uxorem, Ph. 40. — si uxo-

rem velit, Ph. 115. — habes uxorem sine mala fama, Ph. 169. — itane tandem uxorem duxit? Ph. 231. — volui uxorem ducere. Isthanc uxorem dari, Ph. 65a, 657. — nominare uxorem, Ph. 69a. — transito ad uxorem meam, ut, Ph. 718. — conclusam hic habeo uxorem, Ph. 743. — uxorem ejus huc adducam, Ph. 775. — heil video uxorem, Ph. 796. — mittit me ad uxorem tuam, Ph. 859. — uxorem date. Si vis mihi uxorem dare. Uxorem tibi cedo. Cujus vir uxorem. Celare uxorem, Ph. 906, 923, 935, 94a, 958. — uxorem duxit, Ph. 1004. — chem! mea uxor, Hea. 622. — uhe! jam desine, uxor, Hea. 880. — quem sermonem habueris, accepi, uxor, He. 607. — pro uxore habere, A. 146. — pro uxore habuerim, A. 273. — uxore excidit, A. 424. — uune uxore opus est, A. 447. — de uxore, nihil mutatur, A. 951. — prope pro uxore haberet, Hea. 98. — de uxore incertus sum, He. 614. — a Myrrha haec sunt mea uxore exorta, He. 632. — cum uxore hae, Ph. 425. — duasne is uxores habet? Ph. 753. — ubi ad uxores ventum est. Si habet unam amicam, tu uxores duas? Ph. 1009, 1040.

Uxorius, a, um; abhorrenti nare uxuria, A. 830.

V.

Vacius, Vacuus; vacivum tempus. Hea. 90. — vacuum esse ad narrandum, A. 707.

Vadum; res est in vado, A. 847.

Vae; vae misero mihi! A. 3a3; Hea. 25a, 918; Ad. 30a, 384; He. 605. — vae miseræ mihi! A. 744; Ad. 328. — vae mihi! Eu. 708.

Vagis; audivisse vocem pueri vagientis, He. 517.

Vah; vah! consilium callidum, A. 590. — vah! quanto nunc formosior videre mihi, quam dudum! Eu. 729. — vah! nunc demum intelligi, Hea. 253. — vah! quemquamne hominem in animu instituire, aut parare? Ad. 38. — vah! censea' hominem me esse? Ad. 58a. — vah! quomodo me ex hac expedit turba! Ad. 616; et saepe alibi.

Valeo; et video, et valeo, Hea. 244. — ut vales? Hea. 406. — valet, atque vivit, Hea. 430. — valet: hic est, Ph. 256. — impurum vide, quantum valet, Ph. 986. — quum valemus, A. 310. — vestra existimatio valebit, Hea. 26. — vale, A. 375; Ph. 532; Eu. 19a; Hea. 167; He. 197; Ph. 882. — vos valet, et plaudite, Eu. 1093; Hea. 1069; Ph. 1054. — vales: habes illam, quæ placet, Ad. 625. — immo habet: valeat, A. 891. — quid amor valeat, Eu. 980. — valeant, qui inter nos discidium volunt, A. 698. — maxime apud te valere, Hea. 488.

Validus, a, um; advenisse salvum atque validum, He. 457.

Vanitas; non pudet vanitatis? Ph. 525.

Vanus, a, um; sin falsum, aut vanum est, Eu. 104.

Vapulo; vapulabis, Ph. 849. (Nos *Vapulo*). — vapulabit, Eu. 741. — non committet, iterum ut vapulet, Ad. 16a. — vapulando defessi, Ad. 214. — mulendum usque in pistrinu: vapulandum, Ph. 249.

Varius, a, um; varia veste exornatus, Eu. 683.

Vas; nec vas, nec vestimentum, Hea. 141.

Fe (Conjunct.); puer hic nnde est? quisve huc attulit? A. 749.—quidve es alacris? Eu. 304.—numquid est aliud mali damnive, Eu. 994.—mortemve expectet meam, He. 596.—si id facis, facturave es, He. 739.—quidve sit sententiae, Ph. 444.—ne quid plus minnsve faxit, Ph. 553; et alibi.

Vecordia; vecordia innata, A. 627.

Factis; enim veeti, Eu. 773.

Vehemens; vehemens in utramque partem, Hea. 440.—vehemens causa, A. 150.—maledictum vehemens, Ad. 17.

Vehementer; vehementer velim, Eu. 1068.—id mihi vehementer dolet, Ad. 686.—vehementer desidero, He. 498.

Veho; nauta, qui vexerit, Ph. 575.—quæ illne veheres, Ad. 226.

Vel (Conjunct.); vel hoc quis non eredit? A. 490.—vel me, vel amorem meum. Vel melius tute reperi, A. 651, 683.—vel tu, vel quod verum est, vel quod ipsi cupio Glyerio, A. 907.—vel totum triduum? Eu. 223.—mihi vel vi, vel clam, vel precario, Eu. 319.—vel rex semper, Eu. 397.—vel sobrius, Eu. 479.—quod ego vel primam puto, Eu. 1080.—vel mouere, vel percontari, Hea. 78.—vel heri in vino, Hea. 568.—vel uti veniret palam, Hea. 640.—vel hæc deambulatio, Hea. 806.—vel hic Pamphilus, He. 60.—vel occidito, Ph. 143.—vel oculum excludo, Ph. 988.

Vendo; illico producit, vendit, Eu. 134.—omnes vendidi, Hea. 144.—Pamphilam meam vendidit. Gr. Quid? vendidit? A. Ain? vendidit? Pu. Vendidit? Ph. 509,

510.—ego illam nolo vendere, Ad. 193.—illam studeo vendere, Ad. 749.—ut iterum possit vendere, He. 7.—testes faciet vendidisse me, Ad. 205.—neque vendundum censeo, Ad. 194.

Venefica; quid ais, venefica? Eu. 824.

Veneficus; in oculos inoleum venefico! Eu. 648.

Veneo; uti veniret palam, Hea. 640.

Venia; da veniam, A. 903; Hea. 1051; Ad. 941, 946; He. 605.—ei pater veniam daret? Ph. 119.—priusquam hæc dat veniam, Ph. 1035.—bona venia, Ph. 378.

Venio; ad mercatum venio; de sorte venio in dubium, Ad. 232, 244.—orator ad vos venio, He. 8.—veoio ad hominem, Ph. 591.—ad vos venio nunciatum, Ph. 905.—nunc demum venis? Ad. 234.—venit mediatum alicunde, A. 407.—attemperate venit, ut veniret autem nunquam? A. 918, 919.—dum venit, Eu. 206.—venit in mentem, Eu. 498; Hea. 890, 999; He. 743, 405, 734; Ph. 154.—propersa venit, Eu. 233, 291.—veoit nna, Eu. 594.—vi ereptum venit, Eu. 751.—obviam venit. Dum is venit, Eu. 843, 893; —venit ad me saepe, claudens, Ad. 60.—ad matrem virginis venit ipse ultro, Ad. 473.—rumor venit, He. 39.—nemo ad te venit, He. 67; He. 141.—noster socer venit, He. 771.—commotus venit, Ph. 184.—pater venit, Ph. 600, 761.—imus; venimus, Ph. 103.—mihi veniebat in mentem, Ph. 651.—veni in tempore, A. 759.—quando huc veni, A. 819.—ubi veni, Eu.

512, 635. — quod veni, eloquar, Hea. 3. — in tempore ad eam veni, quod, Hea. 364. — ut veni, He. 251. — venistis hodie ad nos? En. 692. — ultro ad me venit, A. 100. — venit clamitans, A. 144. — senex venit, A. 857; Eu. 1002. — is venit, Eu. 137. — at ille alter venit. Venit Chæres, En. 693, 696. — Thais venit? Eu. 732. — an in Astu venit? Eu. 986. — modo venit, Hea. 188. — venit! Cu. Certe. Ma. Clinia meus venit! Hea. 431, 432. — venit insanians, Ad. 563. — venit, ut avebat, Ad. 657. — ut venit; an venit? Pax. Venit, He. 345, 346. — exclamant, « venit! » Postquam ad te venit, He. 368, 394. — amicus ad me venit, Ph. 36. — usus venit, Ph. 73, 504. — ad sepulcrum venimus, A. 128. — venire in mentem, Hea. 887; Ph. 77. — quamobrem huc veneram, Ad. 436. — veneram advocatus, Ad. 681. — non in mentem venerat, Eu. 451, 666. — ut quisque venerat, He. 803. — age, veniam, A. 714. — non veniam, Eu. 530; Hea. 728. — post istuc veniam, Hea. 274. — ultro ad eam venies, Eu. 53. — non usus veniet, Hea. 553. — obsecrans me, ut veniam, frustra veniet, Hea. 725. — tua fama in dubium veniet, Ad. 341. — uxor sine dote veniet, Ad. 763. — hera in crimen veniet, He. 335. — quid, si non veniet? He. 442. — ad iudices veniemus, Ph. 129. — senes qui primi venient, Ad. 23. — quid veniam? A. 714. — orare ut ad se venias. Face ad me ut venias, A. 688, 713. — potius, quam venias in periculum, Ad. 241. — ubi ad Dianæ veneris, priusquam ad portam venias, Ad. 585, 584. — venias

nunc lautum? Ph. 972. — rogitare ad cenam ut veniat, En. 266. — sine veniat! Eu. 738. — ad cenam ut veniat, Hea. 170. — si usus veniat, Hea. 556. — quin semper veniat, Ad. 295. — orare, ut veniat, He. 810. — quam mox veniat, Ph. 161. — orare, ut venirem, serio, Eu. 528. — rogare ut veniret, Hea. 305. — dum cognatus veniret, Ad. 678. — quam scite in mentem venerit, Hea. 764. — jamdudum, scio, venissent, Hea. 231. — ubi eo veneris, vorus est. Ubi ad Dianæ veneris, Ad. 576, 584. — quum usus venerit, Hea. 557. — si quid usus venerit, Ad. 899. — venire me assimulabo, A. 736. — venire in mentem, En. 909; Hea. 1007. — ten' asymbolum venire! Ph. 339. — venire saluum! Ph. 482; He. 353; Ph. 609. — venisse clanculum, Eu. 589. — abi, me venisse nuntia, He. 314. — præcucurrit, nuntians me venisse, He. 372. — venisse aiunt, He. 452. — venisse eas audivi, Ph. 574. — venientem sequor, A. 415. — observabam servulos venientes, A. 84. — venturum ad me constituit, En. 205. — venturam dixero. Verba me bis datam esse, et venturam, Hea. 726, 735. — nuntia hanc venturam, Ph. 776. — ventum est, Hea. 275; Ph. 135, 283, 1009.

Venor; alere canes ad venandum, A. 57.

Venter; pugnos in ventremingere, Ph. 987.

Ventulus; ventulum facito, En. 595.

Venus; sine Cerere et Libero friget Venus, Eu. 731.

Venustus; quis me est venustatis

adeo plenior? Antiquamque adeo tuam venustatem obtines, He. 849, 859.

Venuste; quam venuste | Eu. 457.

Venustus, a, um; voltu, adeo venusto, ut nihil supra, A. 120.

Verbera; sume verbernas, A. 727.

Verbera; erunt parata huic homini verbera, Hea. 356. — verberibus casum, A. 199.

Verbero (verb.); verbersavit, Ad. 199. — verbersare senem, Ad. 564. — verbersudo defessi, Ad. 214.

Verbero (sobstant.); verbero, Ph. 683, 849.

Verbum; verum verbum, A. 427; Eu. 731. — istuc verbum vere accidit, A. 887. — vetus verbum, Ad. 807. — fortasse unum aliquod verbum, He. 313. — quid istuc verbi est? Ph. 343. — nunquam verbum fecit, A. 178. — quod verbum audio? Ullum verbum proloqui. Verbum uonm cave, A. 240, 256, 300. — commutaturum unum verbum, A. 412. — verbum si mihi unum... A. 753. — verbum si addideris, A. 862. — de exclusione verbum unum. Verbum ex animo diceris, Eu. 88, 175. — cave istuc verbum ex te audiam. Verbum turpe, Hea. 1033, 1044. — verbum de verbo expressum, Ad. 11. — jam si verbum unum posthac, Ad. 136. — non meum illud verbum, Ad. 956. — verbom respoodeas, Ph. 212, 280. — uno verbo dic, A. 45. — victus uno verbo, Eu. 178. — istuc verbo animus mihi rediit, He. 347. — verbo expedi, Ph. 197. — hæc verba huc redeunt, Eu. 158. — data verba mihi, Eu. 726. — magnifica verba, verba dum sint, Eu. 740, 741. — tibi erunt parata verba, Hea. 356. — quo verba facilius dentur mihi,

Hea. 915. — verba isthæc sunt, Ph. 516. — verba fiunt mortuo, Ph. 1014. — nihil dedisse verborum, Eu. 24. — satis verborum est, Ph. 436. — ne quid verborum duit, Ph. 712. — bona verba, A. 204. — verba dare; A. 211; Eu. 949. — dari tibi verba censes, A. 506. — ejus verba audies, A. 580. — hæc verba una lacrymula restituet, Eu. 67. — quid multa verba? Eu. 568. — sic mihi data esse verba, Eu. 832. — inversa verba, Hea. 372. — audio hujus verba, Hea. 682. — verba his daturum esse, Hea. 735. — injecisse verba, Hea. 893. — dedisti verba, Ad. 624. — verba fudis sapientia, Ad. 773. — verba credere, Ph. 61. — tria uoo commutabitis verba, Ph. 638. — quid verbis opus est? A. 99, 165; Eu. 632; Ph. 75, 100. — opus sit verbis, A. 738. — beneficium verbis initum, A. 825. — iocet in verbis fides, A. 859. — munus ornato verbis, Eu. 214. — gloriam verbis in se transmovet, Eu. 400. — de nostris verbis errat, Hea. 263. — simulare mortem verbis, Hea. 636. — neque tu verbis solves unquam, Ad. 165. — non hercle verbis dici potest, He. 416. — huc evoca verbis meis, He. 720. — confutavit verbis senem, Ph. 477. — postquam hominem bis sentio verbis mollior, Ph. 631.

Vere; vere in te accidit, A. 887. — utinam verbum vere diceris, Eu. 175. — ubi non vere vivitur, Hea. 154. — hoc vere dicunt, Ad. 28. — qui vere sciunt, Ad. 126. — in animo vere cogitare, Ad. 822. — dictum est vere, Ad. 959. — vere possum, He. 473. — vere ab se segregarit, He. 797. — verissime, Ph. 771.

Verecundus, a, um; senectus si verecundus facit, Ph. 1032.

Vereor; vereor, ne quid Andria apponet mali, A. 73. — vereor, quid siet, A. 234. — haud vereor, si in te solo sit situm, A. 276. — vereor dicere, A. 324. — dies mihi hic ut satis sit vereor, A. 706. — vereor, ne illud gravius tulerit, Eu. 81. — hoc quid sit vereor, Eu. 644. — nihil magis vereor, quam ne, Hea. 198. — vereor, ne corrupta sit, Hea. 231. — vereor in os te laudare, Ad. 270. — vereor, ne indiligens nimium sies. Eo vereor magis, Ad. 688, 702. — firmæ vereor ut siut nuptiæ, He. 101. — vereor, ne intelligat, He. 412. — vereor, ne nequeat diutius celare, He. 575. — vereor, ne fortitudo in nervum erumpat, Ph. 325. — vereor, ne uxor resciscent, Ph. 584. — vereor ne injuria afficiatur, Ph. 729. — at vereor, ut placari possit, Ph. 764. — verere verba credere? Ph. 61. — non verentur, A. 639. — verebar quorsum evaderet, A. 176. — verehamini, ne non id facerem, Ph. 900. — ne verere, Hea. 85. — nihil est, quod verear, Ph. 737. — nihil est, quod vereare, Clivia, Hea. 175. — ne quid vereare, Hea. 940. — ne quid vereatur, Ph. 782. — verum vereri, Eu. 142. — in loco vereri, Ad. 832. — nonnihil veritus sum, A. 583. — veritus est facere injuriam. Num veritus? A. 489, 497. — illam relinquere hic est veritus, A. 938. — num meam sævitiam veritus? Eu. 853. — neque hujus sis veritus, Ph. 976. — ais conspectum veritum, Ph. 315.

Verisimilis, e; non fit verisimile, A. 225. — videbitur unguis verisi-

mile, Hea. 802. — est verisimile, Hea. 992; He. 399. — non verisimile dicis, He. 140. — tot concurrunt verisimilia, Ad. 630.

Veritas; veritas odium parit, A. 68.

Vero (Conjunct.); hocciue agis, an non? Da. Ego vero istuc, A. 186. — fugiu' hinc? Br. Ego vero, ac luhens, A. 338. — ego vero solus, A. 597. — immo vero, A. 856. — est vero huic credendum, Chreme? Itane vero ohturbat? A. 919, 928. — id vero peruegat, Eu. 34. — quia vero, Eu. 89. — mira vero militi quæ placeant, Eu. 288. — hic vero est, qui, Eu. 299. — magnas vero agere gratias Thais mihi? Id vero serio triumphat. Gestare. Tu. Vero, (nos *Verum*, Ed.) Eu. 391, 393, 402. — male vero me habens, Eu. 634. — quasi vero paulum intersiet. Ohsecro te vero, Phædria, Eu. 685, 714. — ain' vero, canis? Eu. 802. — quid ita vero? Ego vero maneo. Virgo vero! Eu. 860, 893, 907. — move vero ocyus te, Eu. 911. — visa vero est, quod dici solet, aquilæ senectus. In loro ego vero laudo, Hea. 520, 538. — Non opus est? Cn. Non hercle vero, Hea. 612. — quin ego vero, Hea. 945. — aiu' vero? Ad. 406. — tibi vero quid istic est rei? Ad. 648. — tuus hercle vero et animo et natura pater, Ad. 906. — ego vero jubeo, Ad. 929. — hercle vero serio, Ad. 980. — heia vero! He. 250. — immo vero acio, He. 878. — minue vero iram, Ph. 435. — pol vero voco, Ph. 1046, 1053; passim alibi.

Versor; quantia iu malis verser? A. 650.

Versura; versuram solves, Ph. 779.

Versus, vel *Vorsus*; clivus deorsum vorsus est, Ad. 577.

Verto, vel *Vorto*; quo me vertam? He. 516. — ut, quo se vertat, nesciat, Hea. 947. — quæ res vortant male! Ad. 192; Ph. 677. — puer natus. Di bene vortant! Ad. 732; He. 196; Ph. 551. — bene vertendo, En. 7.

Verum (Conjunct.); verum aliter evenire intelligit, A. 4. — verum heus tu, hac lege. Velle se illam mihi dare: verum id vereri. Siquidem biduum; verum ne fiant isti viginti dies, Eu. 102, 142, 183. — verum, ut aliud ex alio incidit, Hea. 598. — volo te dare operam, ut fiat, verum alia via, Hea. 789. — verum enim quando bene promeruit, fiat, Ad. 202. — verum enimvero id demum juvat, Ad. 256. — verum id tua refert nihil, He. 618. — verum te hoc moneo unum, He. 766. — verum enim metuo malum, Ph. 554. — verum, pone esse victum enui, Ph. 629; passim alibi.

Verumtamen; verumtamen faciam ut jusseris, Eu. 173. — verumtamen potius quam lites secter, Ph. 407.

Verus, a, um; sum verus? A. 424. — color vernus, En. 318. — vero vultu, A. 841. — vera causa, A. 158; Hea. 336, 991. — quam veram laudem capiet! Eu. 924. — veram rationem exsequi, He. 306. — quamvis causam hanc suspicari, quam ipsam veram, mavolo, He. 540. — vera vita, Ad. 992. — veræ nuptiæ, A. 47. — imparatum in veris nuptiis adortus, A. 479. — verum verbum, A. 427; Eu. 730. — ah! idne est verum? A. 631. — verum responsum, A. 699. — hominem audacem! Da.

Verum, A. 770. — tamen, etsi hoc verum est? A. 866. — quod verum est, A. 907. — verum: parassus cum ancilla, Eu. 347. — Verum? Eu. 1018, 402. — verum hercle istuc est, Hea. 348. — si non est verum, Hea. 997. — verum hercle, Ad. 580. — hoc verum est, Ad. 892; Ph. 206, 493. — quid veri siet? Hea. 237. — verum dicere? A. 438. — verum vis dicam? A. 709. — mihi nunc sic esse hoc verum inbet, A. 960. — exsculpere verum, Eu. 712. — verum hic dicit. Dic modo verum, Hea. 319, 344. — verum dicere, Hea. 490. — verum illud dicunt, Hea. 795. — verum dicis? Hea. 611; Ad. 995. — hoc esse cupio verum, Ad. 702. — id esse verum, Ad. 866. — nec verum arbitrator, He. 140. — verum reperies. Dic verum, He. 844, 865. — verum hic dicit, Ph. 544. — vero devincimini, Hea. 394. — an sint vera omnia, A. 526. — si hæc vera sunt, A. 975; Hea. 296. — siquidem hæc vera prædicat, A. 466. — vera an falsa audieris, A. 924. — quæ vera audiui, vera dicito, Eu. 103, 106. — vera prædicas, Eu. 827. — vera dicendo, Hea. 711. — vera hæc prædicat, He. 111. — si vera dicis, He. 736. — vera loqui, Ph. 278. — veris vincor, Ph. 500.

Vesper; maneamne usque ad vesperum? He. 442. — afferri vesperi, A. 769. — vesperi domum revortor, Hea. 67.

Vesperascit; et vesperascit, et non noverunt viam, Hea. 248.

Vester, Voster; narret senex voster, Hea. 712. — animus voster, Ad. 493. — cedo, cujus puerum hic apposuisti? My. Vestri. Da. Cu-

jes vestri? A. 766. — vestri honoris causa, Ph. 927. — non cognosco vestrum (morem) tam superbum. Me in vestrum gregem recipistis, Eu. 1064, 1083. — celet senem vestrum, Hea. 706. — vestrum amorem pertuli, He. 744. — senem exspectatis vestrum Ph. 148. — Syrus cum illo vestro consusurrat, Hea. 473. — ubi duxere impulsu vestro, vestro impulsu easdem exigunt, He. 242. — sumtus vestros pati, He. 225. — vestra intelligentia, vestra auctoritas, He. 31, 47. — vestrae familiae amicus, Ph. 1048. — Di vestram fidem! A. 717, 745; Eu. 418, 789, 923, 1048; Hea. 502; Ad. 382; Ph. 756, 807. — vestram mirari rationem, Ad. 375. — se in vestrum commisit fidem, He. 53. — diligentiam vestram novi He. 263. progeniem vestram proferens, Ph. 395. — ope vestra, Ph. 841. — vestra puerili sententia? Ph. 948. — vestrum iudicium fecit. Arbitrium vestrum, vestra existimatio, Hea. 12, 25. — hoc vestrum consilium fuit, Ph. 933. — ne quod vestrum remorem commodum, A. 740. — servire vestris commodis, Hea. 50. — novi ego vestra hæc, Ad. 166.

Vestimentum; nihil relinquo nec vas, nec vestimentum, Hea. 141. — vestimentis stratus, Hea. 904.

Vestio, ancillæ tot me vestiant? Hea. 130. — vestitum veste lugubri, Hea. 286.

Vestis; vestis mutatio, Eu. 671. — capias tu illius vestem. Cui Vestem? Eu. 370. — ut vestem cum eo mutem. Muta vestem, Eu. 572, 609. — vestem discidit, Eu. 646. — unde habes vestem? Vestem detraxit, Eu. 695, 706. — vestem vidit illam esse cum

indutum, Eu. 1014. — portant vestem. Videat' tu, vestem, Hea. 248, 252. — aurum atque vestem, Hea. 778, 856. — discidit vestem? Ad. 122. — varia veste exornatus, Eu. 683. — consciassa veste, Eu. 819. — nolo me cum hac veste videat, Eu. 906. — vestita veste lugubri, Hea. 286. — oneratas veste, Hea. 452.

Vestitus; qui vestitus! Eu. 242. — quid sibi hic vestitus querit? Eu. 558. — victus, vestitus, Hea. 970. — vestitus turpis, Ph. 107. — vestitum nactus, Eu. 556. — vestitu nimio indulges, Ad. 63.

Veterator; quid hic volt veterator sibi? A. 458. — veterator! Hea. 890.

Veternous; hic est veternosus, senex, Eu. 688.

Veto; CLXX. Queso, paulisper, Sr. Veto, Hea. 378. — me vetas, He. 317. — quod tu vetas, Ph. 417. — vetuit incipere, Ph. 708. — sit, esse vetitum intro ad heram accedere, Ph. 865.

Vetus; hic est vetus, vietus, Eu. 688. — vetus Poeta, Hea. 22; Ph. 1, 14. — veteris Poetæ maledictis respondeat, A. 7. — quæ veteres factitarunt, Eu. 25, 43. — vetere uti consuetudine, He. 37. — vetus verbum hoc est, Ad. 807. — dictum vetus credidi, Eu. 428.

Via; una accedendi via est? Hea. 583. — pedum via, Ph. 326. — redeat in viam, A. 190. — hanc in viam provolvam, A. 777. — inveni viam, Eu. 247. — quam insistem viam? Eu. 294. — non noverunt viam. Ad dominas affectant viam, Hea. 248, 301. — cerebro dispergat viam, Ad. 318. — duci per viam aegrotam, Ad. 925. — non sciunt ipsi viam, He.

360. — obfirmare viam, Hea. 454. — ad me affectant viam, Ph. 963. — rem recta reputavit via, A. 443. — elamat de via, A. 492. — recta proficiscar via, A. 601. — alia aggrediemur via, A. 671. — tota erras via, Eu. 245. — ubi vidisti? Cu. In via, Eu. 322. — ire eum amica in via, Eu. 495. — me in via videat, Eu. 905. — in via decesse, Hea. 31. — tractare via pervulgata patrum, Hea. 101. — eadem hae ioveniam via, Hea. 329. — recta via rem narret, Hea. 706. — fiat alia via, Hea. 789. — ea via argenteum auferetur, Hea. 850. — qua via te capteot, He. 73. — qua via sententia possit mutari, He. 569. — in via, nescio quam compressisse, He. 829. — qua querere insistam via? Ph. 193. — eo recta via, Ph. 310. — qua via istuc facies? Ph. 565. — inter vias cogitare, Eu. 629.

Vicina; commigravit huc viciniae, A. 70. — vidi virginem hic viciniam, Ph. 95.

Vicinitas; tota vicinitas facit, ut, Hea. 56.

Vicinus, a, um; pultare ostium vicinior, Hea. 411. — despondit ei gnatum hujus vicini, He. 124. — monere hunc vicinum, Hea. 169. — nostio' nostrum vicinum? Hea. 180. — vicinum hunc nostin'? Hea. 527. — vicini nostri ambigunt de finibus, Hea. 499. — Chrysis vicina haec, A. 105. — Thaidem non scivi nobis vicinam, Eu. 359. — eurre ad Baebidem hanc vicinam nostram, He. 720.

Viciis, *vici*, *vicem*; Menedemi vicem miseret me, Hea. 749.

Vicissim; fac vicissim, ut memineris, Eu. 814. — agetum vicissim, dic, Hea. 310. — da te mihi

vicissim, Hea. 688. — vicissim partes tuas aeturos est, Ph. 834.

Vicissitudo; omnium rerum vicissitudo est, Eu. 276.

Victio; bene libenter victitas, Eu. 1073.

Victus; ibi tunc stultitiam semper erit victus, Hea. 970. — vitam duriter agebat, laus ac tela victum queritans, A. 75. — facile victum querere, Eu. 261. — victum vulgo querere, Hea. 447.

Videlicet; errat videlicet, Hea. 263. — videlicet ille servus tardusculus est, Hea. 514. — videlicet de psaltria hae audivit, Ad. 451.

Video; quidnam Pamphilum exanimatum video? A. 234. — sed Pamphilum video. Charinum video: salve. Davum optome video, A. 312, 319, 337. — forte ibi hujus video Byrrhiam. Introire neminem video, A. 358, 365. — ipsum adeo praesto video cum Davo. Si. Utrumque adesse video, A. 416, 417. — signa omnia hinc esse video, A. 483. — video ipsum foras exire, A. 581. — sed eum ipsum video, A. 606. — sed quos perconter? video: salvete. My. Obsecro, quem video? A. 802, 803. — Andrium Critonem video? A. 908. — Davum video, A. 965. — video sentom. Parmenonem tristem video. Pa. Statur. Gr. Video. Video filium advenire, Eu. 236, 267, 271, 289. — quid? hunc non vides? Pa. Video, et me tædet, Eu. 463, 464. — me video labefactarier, Eu. 509. — gratiam quam video velle, inibo. Video esse, Eu. 557, 603. — non potest sine malo fateri, video. Sed videon' Chremem? Eu. 713, 723. — eam Thaidem ipsam video, Eu.

787. — ad sinistram, videsne? Tu. Video, Eu. 835. — sed estne hæc Thais, quam video? Eu. 847. — video, sed nihil promotes. Parmenonem incedere video, Eu. 912, 918. — video rure redeuntem, Eu. 994. — atque eccum, video, Eu. 1005. — video alios festinare, Hea. 125. — ubi video hæc, cæpi cogitare, Hea. 128. — video, et valeo. Sed video eccos quos volebam. Nihil satis firmi video, Hea. 244, 256, 337. — videon' Cliniam, an non? Hea. 405. — æquali aeo video inservire. Egressum video, Hea. 418, 426. — plus spei video, Hea. 659. — nisi aliquid video, ne, Hea. 670. — istam rem video, Hea. 870. — optime ipsos video. Video, non licere, Hea. 1049, 1055. — nescio, quid tristem video, Ad. 79. — sed Ctesiphonem video, A. 253. — nihil video, Ad. 267. — video properantem Getam, Ad. 306. — sed eccum Syrum ire video! Procul quem video? reliquias reatere video, Ad. 362, 439, 446. — video tuam ineptiam, Ad. 753. — quæ (signa) ego illis inesse video, video asperere, Ad. 830, 831. — te video nostræ familiæ ex animo factum velle, Ad. 922. — videon' ego Philotium? He. 81. — Phidippum optime video. Nunc video in illarum potestate esse te, He. 246, 250. — video ipsam egredi, He. 352. — Pamphilum video stare. Phidippum, et patrem video, He. 428, 450. — atque eccum video, He. 523. — video me irrisam, He. 597. — video Phidippum egredi per tempus, He. 622. — in eandem vitam te revolutum video. Abhorre animum video a nuptiis, He. 692, 714. — noster socer, video,

venit, He. 771. — Bacchidem exeuntem video. Postquam video, He. 808, 827. — Bacchidem video stare ante ostium, He. 855. — videon' Getam? Ph. 50, 177. — quia hic est senex, quem video? Ph. 215. — mei fratris video filium, Ph. 253. — ipsum video huc se recipere, Ph. 464. — patruum video, Ph. 606. — nutricem video, Ph. 735. — virum abs te exire video. Video uxorem, Ph. 794, 795. — video amittere invitum, Ph. 917, 918. — gnatum video, Ph. 1044. — hujus ætatem vides, A. 286. — hodie postremum me vides, A. 323. — nisi vides, A. 374. — viden' me impeditum esse? A. 617. — si tu plus vides, A. 739. — viden' me ex eodem ortum loco? Viden' cibus quid faciat alienus? Num quidnam, quod nolis, vides? Eu. 241, 265, 272. — viden' tu illum, Thais? Eu. 753. — viden' tu, Thais, quam hic rem, agit? Eu. 782. — viden' tu vestem? Hea. 252. — quæ sit ejus ætas, vides, Hea. 555. — non vides, quantum mali excites? Hea. 1015. — causam vides, He. 382. — ademptam causam vides, He. 680. — cur non vides, ut? Ph. 620. — vides peccatum elatum, Ph. 957. — me immutatum videt, A. 242. — videt nuptias apparari, A. 514. — forma videt honesta virginem, Eu. 132. — videt me esse in honore, Eu. 260. — videt rei dare operam, Ad. 95. — videt (nuptias) paratas. Hunc alienum videt, He. 126, 158. — videt me esse hic diutius, Ph. 568. — venimus: videmus, Ph. 104. — quæ vos minus videtis, Ad. 998. — videtis, quo in loco res siet, Ph. 446. — nihil vident, nisi quod lubet, Hea. 643. — Clinia

hæc fieri videbat? Hea. 908. — illam vidi virginem, A. 429. — quemne vidi ad vos afferri? Vidi Cantharum suffarcinatam, A. 769, 770. — vidi jurgantem aucillam, A. 840. — commodiorem hominem non vidi, A. 846. — vidi, novi: nunquam vidi melius consilium dari, Eu. 350, 376. — quantum ego illum vidi, Eu. 615. — ubi vidi, Eu. 843. — quod ego nunquam vidi fieri, Eu. 957. — nunquam hominem stultiorem vidi, Eu. 1008. — ut patrem tuum vidi esse habitum, Hea. 402. — somnium non vidi, Hea. 491. — vidin' ego te manum inserere? Hea. 563. — quæ vidi Hea. 918. — ubi te vidi animo omisso, Hea. 964. — nunquam vidi iniquius concertationem comparatam, Ad. 212. — hisce oculis egomet vidi, Ad. 330. — nihil vidi lætius, Ad. 367. — quem ego toto non vidi die, Ad. 529. — mercenarium vidi, Ad. 544. — ubi eam vidi, Ad. 621. — quam ibi miseriam vidi! Ad. 871. — nihil vidi melius, Ad. 926. — vidi virginem miseram, Ph. 95. — callidiorem vidi ueminem, Ph. 590. — perliberis visa est, quum vidi, Ph. 814. — ubi vidisti? vidistin'? Eu. 342, 350. — vidistin' fratrem? Eu. 712. — vidistin' hodie? Ad. 401. — huic nostrarum nunquam quisquam vidit. Pa. Non vidit? Eu. 678. — quis unquam vidit prehendi, Eu. 959. — ubi vestem vidit illam esse eum indutum, Eu. 1014. — hunc nunquam videram, Eu. 1039. — nunquam eam videram, He. 864. — conservam domi videbit, Eu. 367. — ubi videbit tantus sumtus fieri, Hea. 754. — ubi me illie non videbit, Ad. 528. — hæc sibi videbit eripi, Ad.

672. — vidēhimus, quid opus sit, Hes. 558. — me vide, Ad. 22. — ex ea re quid fiat, vide. Vide, quo me inducas, A. 386, 400. — quot commoditates, vide, A. 570. — vide! A. 589. — ut subservias orationi, vide. A. 737. — vide quam iniquus sis, dum, A. 826. — vide quid agas, Eu. 224. — oh! illud vide, Eu. 670. — vide, ambo! Eu. 837. — vide ut otiosus sit, Eu. 918. — vide quid agas, Eu. 963. — tu vide sis ne, Hea. 212. — hoc vide! utram malis, vide. Ne quid accusandus sis, vide. Vide sis, ne. Sr. Vide sis, Hea. 315, 326, 352, 369, 374. — aliud leuius, sodes, vide, Hea. 459. — vide, quod inceptet facinus, Hea. 600. — vide quid postulet, Hea. 872. — nunc vide, utrum vis? Ad. 196. — illud vide, ut in ipso articulo oppressit! vide si satis placet, Ad. 229, 240. vide, quam rem agas, Ad. 344. — vide, ne ille huc se irruat. Vide, ut discedit labrum, Ad. 552, 561. — vide exemptum disciplinæ! Ad. 770. — at vide quam immerito, He. 223. — unam hæc vide, He. 420. — vide, ne prave insistas, He. 454. — vide, ut, He. 842. — quo evadat, vide, Ph. 111. — vide, quid agas, Ph. 346. — vide; avaritia quid facit! Ph. 358. — vide, si quid potes, Ph. 552. — fient: me vide, Ph. 710. — quid opus facto sit, vide, Ph. 761. — impurum vide, quantum valet, Ph. 985. — vosmet videte jam, He. 664. — ne videam, A. 330. — nemiueum alium videam? A. 751. — duc me ad eam, ut videam, A. 819. — rogitas? non vides? Pr. Videsm? Eu. 675, 676. — commitigari videam sandalio caput! Eu. 1027. — videam nobis

quid eene siet, Hea. 211. — quum videam hunc excruciarier, Hea. 413. — uxorem meam videam liberam, Ad. 978. — ut tu videas, A. 517. — quum faciem videas, A. 858. — videas, quid velit, Hea. 619. — rem quum videas, Hea. 1025. — videas te, atque illum, Ph. 368. — nolo me videat, A. 820; Eu. 906. — videat, qui siet, A. 921. — ne videat te aliquis, Hea. 235. — aliena ut melius videant, Hea. 504. — quum hic non videat me, Ph. 838. — viderem, audirem, Eu. 574. — ut ne viderem, effugi, Eu. 944. — quin viderent me, Eu. 841. — quem ego viderim in vita optimum, Ph. 367. — si positum puerum ante aedes viderit, A. 774. — recte ego mihi vidissem, Ph. 190. — ego istae videro, A. 457. — ego videro, Ad. 540. — ego istuc videro, Ad. 849. — post de matre videro, He. 700. — si videris, Eu. 567. — de istoc ipse viderit, Ad. 438. — vidi virgiuem. Memini illam videre, A. 430. — videre ait te cupere, A. 689. — cupere videre. Os impudens videre, Eu. 561, 597. — quem tu videre velles, Eu. 687. — videre ingluviem, Eu. 936. — cupio jam videre, Hea. 497. — videre videor diem illum. Ante pedes modo non videre, aed, Ad. 385, 388. — videre uolle, He. 183. — filius introiit videre, He. 345. — hunc videre optabamus diem, He. 651. — cervam videre fugere, Ph. 7. — negat vidisse, A. 359. — mensibus sex septem non vidisse. Nunquamne etiam me illam vidisse? Eu. 332, 360. — vidisse filiam, Hea. 772. — homo vidisse se aiebat, Ad. 721. — vidisse diceret, He. 550.

— patrem vidisse, Ph. 199. — copia videndi, Eu. 639. — cupida redeundi, He. 92. — videndi cupidus, He. 372. — videndum est, ut, Hea. 694. — videndum est, ne, He. 729. — videns perco, Eu. 73. — se vidente, amicam patiatur suam, Hea. 914. — suspicauit me visurum, He. 366.

Videor; idoneus videor esse? A. 494. — quis videor? A. 703. — videre videor, Ad. 385. — formosior videre, Eu. 730. — parum perspexisse videre, Eu. 899. — videre præter ætatem facere, Hea. 59. — videre verum dicere, Hea. 490. — videre egisse nescio quid, Hea. 759. — videre sapere, Ad. 854. — videre fortunatus, Ph. 173. — quid tibi videtur? A. 316. — videtur uxorem dare, A. 453. — tibi ita videtur, A. 564. — videtur esse quantivis præiit, A. 858. — quid videtur hoc mancipium? Eu. 273. — videtur fœdus, Eu. 684. — quid videtur? Eu. 785. — os impudens videtur, Eu. 838. — an paulum hoc esse tibi videtur? Eu. 856. — nihil videtur mundius, Eu. 933. — dico quod videtur. Ita videtur, Hea. 599. — isne tibi videtur? Hea. 616. — mihi sic videtur, Ad. 134. — an hoc proferendum tibi videtur? Ad. 338. — hoc mihi prævum videtur, Ad. 949. — nunc quidem, ut videtur, He. 272. — hoc mihi videtur factum prave. Videtur esse apud sese, He. 646, 707. — si tibi videtur. Mihi sic videtur. Mihi non videtur, Ph. 448, 450, 455. — merito hoc videtur factum? Adeon' hoc indignum tibi videtur? Ph. 1032, 1039. — videtur idonei, A. 758. — videtur convenire, A. 367. — iusta videntur, Ad.

664. — videatur doctæ ad nati-
tiam, He. 203. — quid hæc viden-
tur? Ph. 791. — videbar sobrius.

Eu. 727. — visus sum, A. 617. —
visus est dicere, A. 255. — subtristis
visus est, A. 448. — ita visus est
dudum, Eu. 682. — audivisse visus
est, He. 517. — si utrumvis horum
visus forem, He. 525. — audire visa
sum, Eu. 454. — lamentari visa
est, A. 122. — visa est aquilæ sene-
ctus. Idem visa est mihi, Hea. 520,
522. — vox visa est, He. 318. —
perliberalis visa est, He. 865. —
pedum visa est via, Ph. 326. —
perliberalis visa est, Ph. 814. —
visum est gaudium, A. 648. —
lepidum tibi visum est, Eu. 1017.
— visum est ætati quam grave,
He. 125. — visum est, He. 844. —
paupertas ovis visum est, Ph. 94.
— visum est mihi, Ph. 618. —
videbitur magis verisimile, Hea.
801. — ut metui videar, A. 495.
— ne protervus videar, Hea. 577.
— injurius videatur, A. 378. —
vir videatur esse, Eu. 784. — dignæ
videamur malo, He. 275. — credo
ita videri tibi, He. 141. — levio-
rem viderier immeritu, He. 759.
— te visum velim, Ph. 432. — res
est videanda, Hea. 689.

Vidua; facere viduæ mulieri,
Hea. 954. — viduam extrudi, Ph.
912.

Victus; hic est victus, Eu. 688.

Vigilantia; vigilantiam narras?
Ad. 399.

Vigilo; vigilabis lassus, Eu. 221.
— ne ad lucem vigiles, Eu. 278.
— vigilans voluit, A. 974.

Viginti; minas viginti dedi. Ne
fiant isti viginti dies, Eu. 169,
183. — emit viginti minis, Eu.
983. — minis viginti emisti, Ad.
192. — quasi sint viginti minæ,

Ad. 224. — viginti minæ periere,
Ad. 746. — dinumeret viginti mi-
nas, Ad. 919.

Vilis, *e*; istæc villa est, Ph. 557.
— rebus vilioribus multo, Ph. 790.
— istoc villius, Ad. 986.

Vilitas; bæccine erat ea vilitas?
Ph. 1012.

Villa; præterii villam. Villam
prætereo, Eu. 633, 641. — villam
demonstravit, Hea. 731. — apud
villam est, Ad. 520. — a villa
mercenarium vidi, Ad. 543.

Villum; edormiscam hoc villi,
Ad. 790.

Vincibilis, *e*; causam vincibili-
lem, Ph. 226.

Vincio, *Vinctus*; vinctus est. Pa.
Non recte vinctus est, A. 956, 957.
— cura asservandum vinctum, A.
867. — vincto pectore, Eu. 314.
— hunc vinci, Ad. 483.

Vinco; viciit vinum, Eu. 726. —
me viciit, Ad. 569. — si quis viciit,
Ph. 275. — viucam scilicet, Ph.
132. — nunquam me vinctes, Ph.
848. — viceris, A. 894. — viucor,
Hea. 644. — veris viucor, Ph.
500. — vincimur, Ph. 135. —
victus uno verbo, Eu. 178. — vi-
ctus est, Hea. 114. — animus vi-
ctus injuriis, He. 168. — patrio
animo victus, He. 244. — ubi te
vietum scenserit, Eu. 55. — pone
eum esse vietum, Ph. 629. — il-
lius stultitia victa, He. 589. — vi-
cto animo esse, Hea. 438.

Vinolentus; vinolentus muliercu-
lam compressit, Ph. 1016.

Vinum; viciit vinum, Eu. 726.
— persuasit vinum, Ad. 471. —
quid vini absumsit! Hea. 458. —
confugere vini plenum, He. 824.
— in vino immodestus, Hea. 568.

Violenter; tolerare violenter,
Ph. 730.

Violentus; frater violentissimus, Eu. 953.

Vir; bonus vir, A. 917; Eu. 660; Ad. 477, 966; Ph. 637. — sentiet qui vir siem, Eu. 66. — vir es, Eu. 154. — ostendes, qui vir si es, Eu. 307. — ne vir quisquam ad eam adest, Eu. 578. — vir videatur esse, Eu. 784. — vir melior multo, Ad. 709. — nescis, qui vir sit, Ad. 727. — me accensat nunc vir, He. 276. — vir ego tuus sum? He. 524. — o vir fortis! Ph. 324. — vir viro quid præstat! Ph. 789. — hic quendam noram, cuius vir uxorem, Ph. 940. — boni functus officium viri, Ad. 465. — injurias viri ferre, He. 166. — viri officium est, Ph. 139. — viri culpa, Ph. 786. — maledicas viro, Eu. 798. — quid viro respondebo? He. 516. — viro oculi doleant, Ph. 1052. — te isti virum do, A. 295. — hoc male habet virum. Ut virum fortem deest, A. 437, 446. — fidelem mulieri virum, A. 461. — filie invenies virum, A. 572. — summum bonum esse heræ putavi hunc virum, A. 719. — virum bonum video, Eu. 917. — tractabat virum, Hea. 366. — virum opperibor, Hea. 619. — virum te judico, Ad. 566. — num quidam accusat virum, He. 267. — tun' virum me, deputas? Non ducerem virum satis firmum, He. 524, 556. — quæreret alium virum, Ph. 297. — at quem virum! Ph. 367. — virum tue natam vellem. Virum exire video, Ph. 794, 791. — bone vir, A. 617, 848; Eu. 849; Ad. 558, 559. — mi vir, Hea. 622; 1007, 1016, 1050; He. 235; Ph. 990, 1001. — o vir optime! Ad. 988. — cum uno ætatem agere viro,

Hea. 392. — esse ex alio viro, Ad. 661. — vitam exigit cum eo viro, He. 491. — a viro segregata, He. 790. — an quia non delinquunt viri? He. 663. — viris esse advorsas, He. 202. — invias viris, He. 274.

Virgo; una parva virgo, A. 926. — neque virgo est usquam. Haud similia virgo est. Virgo, cnja est? Eu. 293, 313, 321. — dono data virgo. Virgo in conclavi sedet. Accessitur virgo, Eu. 565, 583, 592. — virgo lacrimat, Eu. 659; Eu. 819, 828. — virgo vero! Eu. 907. — virgo grvida. Ipsa virgo, Ad. 475, 480. — virgo est cum matre. Virgo orba patre, Ad. 654. — virgo nihil habet. Huc transferetur virgo, Ad. 732. — virgo ab se integra, He. 145. — virgo egregia. Virgo pulchra! Ph. 100, 104. — causa virginis feci, Eu. 202. — frater virginis, Eu. 617. — nescis de vitio virginis, Eu. 721. — ad matrem virginis venit. Mater virginis est, Ad. 472, 479. — ad matrem virginis eas, Ad. 600. — amicum me assumulabo virginis, Ph. 128. — non manebat virginis negligentiam, Ph. 569. — faveo virgini, Eu. 915. — utile virgini est, He. 151. — vitium oblatum virgini, He. 383. — ipse eripuit vi virginis anulum, He. 574. — illam vidi virginem, A. 429. — forma videt honesta. Ad virginem animum adjecit, Eu. 122, 143. — ducit secum una virginem, Eu. 229. — respicio ad virginem. Comitæ secuti virginem, Eu. 342, 346. — curate virginem, Eu. 505. — commendat virginem. Somnus virginem opprimit, Eu. 577, 601. — ludificatus est virginem. Virginem vitiaui. Neque commissem virgi-

nem, Eu. 645, 654, 667. — certum est, virginem vitiatam esse, Eu. 703. — parvam virginem amisisse, Eu. 765. — virginem eripiam. Do istam virginem, Eu. 773, 791. — virginem vitare, Eu. 856. — virginem confeci, Eu. 926. — virginem scis civem? Eu. 950. — Rufamne illam virginem? Hea. 1063. — virginem vitiauit, Ad. 467. — virginem secum avehat! An sedere oportuit domi virginem tam grandem. Virginem vitiaui, Ad. 658, 677, 690. — peccatum in virginem est. Virginem despondi, Ad. 729, 738. — mox virginem arcesant, Ad. 893. — virginem non attigit, Hea. 136. — vidi virginem miseram. Indotatam virginem daret, Ph. 95, 120. — nuptum virgineum locavi, Ph. 751. — de istac rogas virgine? Eu. 720. — de virgine istac, Eu. 867. — pro virgine dari nuptum, Ad. 347. — cum virgine nna adolescens cubuerit, Hea. 138.

Virilis; animo virili presentique ut ais, para, Ph. 956.

Virtus; virtus tua facit, ut, Hea. 56. — nunquam virtus superet tua, Ad. 258. — actoris virtus, Ph. 34. — imperatoris virtutem noveram, Eu. 777. — hæc sunt ad virtutem omnia, Hea. 207. — homo antiqua virtute, Ad. 443. — colaudavi secundum virtutes tuas, Eu. 1089. — virtutes narro, Ad. 538. — ornatus ex virtutibus, Ad. 177.

Vis; vis, egestas, Ad. 304. — vis est hæc quidem, Ad. 947. — ni vis boni in ipsa inesset forma, Ph. 107. — vim ut queas ferre, A. 278. — timeo, ne faciat vim Thaidi, Eu. 616. — si vim faciet, Eu. 767. — noveram vim militum. Ne vim

facias, Eu. 777, 806. — ne vim fieri sinat, Eu. 962. — vim in me habeam, Hea. 710. — per vim vitium obtulerat, Ad. 309. — lacrymula, quam vix vi expresserit, Eu. 68. — hanc fac tradas, Eu. 319. — miles vi ereptum venit, Eu. 751. — sine vi faciat. Nisi si mavis eripi, Eu. 789, 795. — tractare vi, Hea. 101. — vi quod sit, Ad. 67. — summa vi defendam, Ad. 494. — vi corpori cogere, Hea. 268. — ipse eripit vi, Hea. 574. — vi compressisse, Hea. 829. — vi coactum te esse, invitum, lege, iudicio, Ph. 214.

Viso; id viso, tunc, an illi insant, A. 536. — si frater redierit, viso, Ad. 551. — ego hanc visam, A. 709. — idque adeo visam, Eu. 545. — visam domum, Eu. 1041. — visam, si domi est, Hea. 170. — nunc ad eam visam. Non visam uxorem Pamphili, Hea. 339, 341. — Demiphonem visam, Ph. 898. — vise, non sit, Eu. 663. — vise, redieritne jam, Ph. 445. — non visas? visendi causa, Hea. 342. — nostra it visere, Hea. 189. — voltisne eamvis visere? Ph. 102. — nemo voluit visentem admittere, Hea. 237.

Vita; in dubio vita est, A. 348. — ne hoc gaudium contaminet vita, Eu. 552. — vita est eadem, ac fuit, Hea. 265. — si displicebit vita, Hea. 974. — gnate vita in dubium veniet, Ad. 341. — ita vita est hominum, Ad. 743. — vita invisita, Ad. 994. — quæ post hæc futura est vita, Hea. 405. — vita expetenda, Ph. 164, 202. — cui opere vita erat, Ph. 363. — vita ut in tuto foret, Ph. 733. — habere vitæ modum, A. 95. — res dedit vitæ consuetudinem, Hea.

283. — spem vitæ dare, Hea. 636. — vitæ qui auxilium tulit, quid? A. 142. — ejus vitam timeo, A. 210. — gnati vitam cognosces. Sapienter vitam instituit. Vitam duriter agebat, A. 49, 67, 74. — hæc dies aliam vitam affert, A. 189. — omnem vitam credidit, A. 272. — illusi vitam filie, A. 823. — Deorum vitam sempiternam arbitrator, A. 961. — vitam illam colet inopem, Hea. 136. — vitam suam, te absente, exegerit, Hea. 280. — vitam tuam considero, Hea. 385. — prius proditurum te tuam vitam, Hea. 479. — Deorum vitam apti sumus, Hea. 693. — elementem vitam secutus sum. Ruri agere vitam, Ad. 42, 45. — nostrarum vitam omnium? Ad. 322. — perdia vitam tuam, Ad. 411. — hæcne vitam? Ad. 762. — bene subducta ratione ad vitam. Ego vitem duram mitto. Egit vitam in otio. Contrivi in querendo vitam, Ad. 859, 863, 867, 873. — quo quisque pacto vitam exigit? He. 216. — vitam perdere, He. 282. — reliquam vitam exigit, He. 490. — in eandem vitam revolutum, He. 691. — vobis commendo vitam meam, Ph. 218. — vitam tuam tutandam alii dedit, Ph. 466. — in vita utile, A. 61. — in mea vita tu tibi laudem in quesitum, Hea. 315. — ulla me ego rem unquam in vita mea volui? Hea. 1008. — alienum a vita mea, Ad. 948. — non fieri ex vera vita, Ad. 992. — quem ego viderim in vita optimum, Ph. 367. — inspicere in vitas, Ad. 416.

Vitio, vitias; virginem vitiasit, Ad. 690. — virginem vitiasit, Eu. 654. — eam vitiasit, Eu. 952. — filiam vitiasit, Ad. 468. — virginem

vitare eivem, Eu. 854. — virginem vitiatam esse, Eu. 703.

Vitium; vitium oblatum est, Ad. 297. — vitium commune omnium est, Ad. 957. — novum intervenit vitium, He. 2. — illud mihi vitium est maximum, He. 112. — vitium est oblatum virgini olim, He. 383. — illi nihil vitii est relictum, Hea. 1023. — cui tu vitii dicas vitii, He. 154. — aliud vitii, He. 270. — quam rem vitio deus, A. 8. — vitio duci, Ad. 5. — vitio datur, Ad. 419. — vitium obtulerat, Ad. 309. — vitium sequebatur, He. 542. — de vitio virginis, Eu. 721. — in amore vitia, Eu. 59. — sine vitiiis, Hea. 30.

Vitupero; vituperant factum, A. 25. — multimodis vituperandos, Ph. 465.

Vivo; si vivo, A. 868; Eu. 989; Hea. 919, 951. — illius opera nunc vivo, Ad. 262. — cum illa libenter vivo, Eu. 1073. — si tecum vivo, Eu. 410. — ea si vivo, Eu. 526. — equis me vivo hodie fortunatio? Eu. 103. — valet, atque vivo, Hea. 430. — vivitne illa? Hea. 660. — vivuntne? Vivit gnata, Ph. 748. — desertæ vivimus, Hea. 391. — vitam doram vixi usque ad hunc, Ad. 863. — sibi vixit, Ad. 869. — dum vixit. Vixit, dum vixit, bene, He. 460, 461. — aut vivam, aut moriar, Ph. 483. — dum vivas, Ad. 685. — ut eum illa vivas, He. 694. — vivat eum illa, A. 891. — nemo est hominum, qui vivat, minus, Eu. 756. — dum vivat modo, Hea. 641. — quicum vivat, Ad. 478. — illum, ut vivat, optant, Ad. 878. — ut te vivat nusquam quisquam blandior, He. 862. — ut sit, qui vivat, Ph. 769. — dum vivat, Ph.

1029. — omnium qui vivant ornatissimel Ph. 852. — meo vivere modo, A. 153. — pauper vivere, A. 800. — sibi vivere, Eu. 481. — scio me vivere, Eu. 717. — ex illius more vivere, Hea. 203. — sit snave vivere, Hea. 482. — discite, quid sit vivere. Modo liceat vivere, Hea. 973, 983. — vivere libet, Ad. 446. — in qua civitate arbitrare vivere? Ad. 689. — nullam credo mulierem me miserorem vivere, He. 568. — liberius videndi potestas. Alio more vivendum est, A. 52, 152. — jurabat se unum nunquam victurum diem, Ad. 333. — non vere vivitur, Hea. 154.

Vivus, a, um; vivus perco, Eu. 73. — si me vivum vis, Hea. 1053. — illum vivum vellem, He. 464. — vivo patre, Hea. 103. — te vivo, Ph. 303. — illa viva, He. 62. — hac viva, He. 99.

Vix, a, um; vix drachmis decem, A. 452. — vix tandem sensi, A. 471. — vix id exoro, A. 593. — vix sum apud me, A. 939. — vix vi expresserit, Eu. 68. — tres minae vix, Eu. 472. — vix elocuta est hoc, Eu. 599. — vix me contineo, Eu. 858. — mdes nostrae vix capient, Hea. 254. — vix suffero, Hea. 400. — decem dierum vix familia, Hea. 910. — vix humane patitur, Ad. 146. — vix snm compos animi, Ad. 311. — vix sedatum satis est, A. 778. — vix steti, He. 15. — vix me abstraxi, vixque huc contuleram, He. 297, 298. — vix contineor, He. 615. — vix de demenso suo comparavit, Ph. 43. — vix tandem, Ph. 234. — vix dnm dimidium dixeram, Ph. 593.

Vocabulum; disciplinae vocabula, Eu. 264.

Voco; me ad cenam voca, Nau. Pol vero voco, Ph. 1052, 1053. — jam ferme moriens me vocat, A. 284. — ad cenam vocant, Eu. 259. Epidicazomenon quam vocant Comœdiam Græci, Ph. 26. — quem ad cenam vocabo? A. 454. — spatium vocandi, Ph. 701. — jam lepidus vocor, Ad. 915. — qui vocare? Ad. 895. — Gnathonici vocentur, Eu. 264.

Volo, are; volo, He. 438.

Volo, vis, vult; paucis te volo. Siu eveniat, quod volo, A. 29, 165. — nihil volo aliud, A. 307. — vos volo, A. 346, 389. — ducas volo, A. 419. — a me opinionem hanc tuam esse ego amotam volo, A. 511. — ita volo, A. 551. — de te sanam supplicium, ut volo, A. 624. — poterit fieri, volo, A. 701. — pervenire, quo volo, Eu. 124. — quam volo imperabo, Eu. 492. — consilium volo capere, Eu. 614. — volo ego adesse hic advocatos, Eu. 763. — in eam partem volo, Eu. 875. — vos oratos volo, ne, Hea. 26. — ego te meum esse dici tantisper volo, Hea. 106, 162. — quid nunc facere te volo? Hea. 494. — plus spei video, quam volo, Hea. 659. — volo te dare operam; conficiam quod volo, Hea. 789, 803. — si quid me voles. Mx. Sane volo, Hea. 873. — quid hoc, quod volo, Hea. 936. — tibi bene ex animo volo, Hea. 961. — quod peto et volo, Hea. 1029. — habeo propemodum, quam volo. Syro ignoscas volo, Hea. 1067, 1068. — ita, ut volo, est. Volo scire, Ad. 140, 155. — hem! sic volo. Istuc volo ipsum experiri, Ad. 170, 173. — scire equidem volo, Ad. 557. — hoc confit, quod volo, Ad. 950. — ma-

xume volo, doque operam, ut, He. 396. — esse inter nos affinitatem volo. Manere affinitatem volo, si, He. 636, 723. — quid volo potius? He. 753. — commonstrarier mihi istum volo, Ph. 306. — volo ipsius voluntate fieri, ne, Ph. 724. — factum volo. Nescire hoc volo. Ne filii resciscant, volo, Ph. 786, 808, 818. — nolo, volo: volo, nolo rursum, Ph. 949. — vis me loqui? A. 195. — quoniam non potest id fieri, quod vis, id velis, quod possit, A. 306. — verum vis dicam? A. 709. — quid vis? A. 763, 863; Eu. 217. — vis me uxorem ducere? A. 900. — taceri si vis. Facieodum est, quod vis. Numquid vis aliud? Eu. 106, 186, 191. — num quem evocari vis? Eu. 283. — ubi vis. Eu. 460, 464. — quid tibi vis? Eu. 559; Eu. 797, 803, 813. — si vis. Viv' interea, Eu. 890, 893. — quid tibi vis? Eu. 1006. — quid vis faciam? Thraso! ubi vis, accede, Eu. 1053, 1087. — quid vis tibi? Scire hoc vis? Hea. 61. — vis amare: vis potiri: vis, quod des illi, effici: tamen esse in potiendo periculum non vis, Hea. 322, 323. — quid aliud tibi vis? Concaluit: quid vis? Hea. 331, 349. — vin' tu auscultare? Abi quo vis, Hea. 585, 588. — vin' me istuc tibi credere? Hea. 624. — quid igitur dicam tibi vis? Hea. 818. — cedo, quid vis? Hea. 846. — si me vis salvum esse. Itane vis? Hea. 949, 949. — si scire vis, Hea. 1035. — si me vivum vis, Hea. 1053. — unum vis curem, Ad. 139. — si vis, nunc jam. Jamne me vis dicere; utrum vis, Ad. 185, 187, 196. — numquid vis? Ad. 248, 433, 792. — vin' tu auscultare? Ad. 970.

— vin' tu hoc fieri? Siquidem tu vis, Ad. 974, 975. — si perpetuam vis affinitatem hanc. Sed numquid vis? He. 252, 272. — si vis vero exsequi, He. 306. — quid vis dicam? He. 436. — si cetera sunt ita, ut vis, He. 604. — quid vis, Pamphile? He. 613, 615. — visne adesce? He. 725. — quid vis? He. 753. — vis ergo eam? He. 788. — numquid aliud me vis? Ph. 151. — quid vis? Ph. 322. — mene vis? Numquid nos vis? Ph. 448, 458. — vin' scire? Vin' me hoc credere? vin' satis quersitum mihi istuc esse? Ph. 806, 809, 810. — si vis uxorem dare. Quid vis tibi? Ph. 923, 945. — quid vis amplius? Vin' primum hodie facere? Ph. 1034, 1051. — quid hic volt? A. 184. — quid volt pater? A. 376. — quid volt veterator? A. 458. — quis me volt? A. 874. — quæ volt, dicere, quæ non volt, audiet, A. 922. — dicat quod volt, Eu. 529. — facere te hoc vult, Hea. 164. — non vult te scire. Dare, quod volt, Hea. 433, 497. — quid volt sibi? Te volt: videas, quid velit. Ita ut volt, Hea. 615, 619, 666. — frugalior quam volt, Hea. 681. — quis me volt? Hea. 743. — hanc uxorem volt, Hea. 847. — immo, utrum volt, Hea. 1060. — ioiqua me non volt loqui, Ad. 188. — ut quisque suum volt esse. Quando, ita volt frater, Ad. 400, 438. — quid volt? Ad. 558. — quandoquidem hic volt, Ad. 960. — hic volt fieri, Ad. 974. — ille ipse non volt, He. 560. — si volt Demipho dare, Ph. 655. — obtigisse, quod volt, Ph. 819. — quidam hic sibi volt? Ph. 842. — ut sciret hæc, quæ volumus, A. 794. — ut volumus, non licet, A. 806. — dare huic quæ volumus

Eu. 467. — ita ut volumus, Ad. 831. — quo nos volumus. Ducat, quam volumus, Ph. 640, 670. — si vos voltis perhiberi probos, Ad. 506. — si vos istuc voltis, Ad. 949. — si id voltis potius, Ad. 997. — voltisne vivere? Ph. 102. — ubi voltis, Ph. 906. — inter nos discidium volunt, A. 698. — primos se omnium rerum volunt, Eu. 248. — qui mihi male volunt, Eu. 655. — quid ego te volebam? Eu. 338. — video cecos quos volebam, Hea. 256. — quicum volebam, atque ut volebam, Ph. 758. — requiescere ubi volebat, Eu. 405. — oblitus hodie, ac volui, dicere, A. 843. — quid aliud volui dicere? Eu. 504. — pater adest, quem volui, Hea. 179. — ullamue ego rem unquam volui, qui? Hea. 1009. — noudum dixi, quod volui, He. 745. — ipse est, quem volui, Ph. 196. — ut volui uxorem ducere, Ph. 650. — quam joco rem voluisti a me tandem? Eu. 180. — quid voluisti? cogita, Hea. 638. — ita ut voluisti, Ph. 169. — quid me in hac re facere voluisti tibi? Ph. 291. — sese in ignem injicere voluit, A. 140. — voluit, uos duci falso gaudio, A. 180. — vigilans voluit, A. 974. — voluit facere contra, Eu. 624. — hoc voluit Deus, Eu. 874. — oratorem voluit esse me, Hea. 11. — nunquam mihi ipse voluit credere, Ad. 644. — nemo voluit admittere, He. 237; He. 329. — puerum voluit extinguere, He. 749. — hic respondere voluit, Ph. 20. — istuc volueram, Hea. 867. — ubi voles, arcesse, A. 850. — facturam quæ voles, A. 978. — ubi tu voles, Eu. 484. — si voles, lavato, Eu. 596. — nequicquam voles, Hea. 344. — voles patrem exorare,

ut, Hea. 705. — si voles, desponsam esse dieito. Si quid me voles, Hea. 866, 873. — si voles cogitare, Ad. 821. — utere ut voles, He. 764. — faciet, ut voles. Quæ voles, faciamque, et dicam, Ph. 946, 953. — ah! volet, certo scio, Eu. 888. — quodcumque inciderit in mentem, volet, Hea. 484. — si me affinem volet, Ph. 581. — Phormionem, qui volet, læcессito, Ph. 1026. — quid facere in hac re te velim, A. 50. — quid ego te velim, A. 537. — numquid vis aliud? Eu. 191. — fieri neque velim, Eu. 957. — arbitrari, quod res est, velim, Eu. 978. — vos credere velim, Eu. 1068. — ita se defatigent, velim, ut, Ad. 521. — velim me promerentem ames, Ad. 685. — memorare hic velim: te velim resciscere, He. 471, 473. — velim quidem herele, He. 784. — quid velim attendite, Ph. 25. — te visum aut auditum velim? Ph. 432. — ea velim facias, Ph. 449. — ita velim, mihi dici velim, Ph. 854. — expecto quid velis. Quid est, quod me velis? A. 34, 45. — id velis, quod possit, A. 307. — loquere, quid velis, A. 538; Hea. 622. — volunt, ubi velis, Eu. 812. — facile pellas, ubi velis, Eu. 1079. — quo velis in tempore, Hea. 721. — quum velis, Hea. 1019. — si quid recte curatum velis, Ad. 373. — ut tu illam salvam magis velis, He. 259. — potestas consulendi, quid velis, Ph. 174. — dio, quid velis dari tibi in manum, Ph. 632. — si quid velis, huic mandes, Ph. 687, 688. — sin est, ut velis manere, Ph. 924. — quum velit tibi jure irasci, A. 395. — quid sibi Eunuchus velit, Eu. 45. — rogo, numquid velit? Eu.

341. — quin gnatum velit ducere uxorem, He. 240. — adibo, si quid velit, He. 429. — si est, ut velit reducere uxorem, renuntiet velitne, an non, He. 501, 509, 558. — qui nobis maledictum velit, Ho. 590. — quin, quod suspicor, sit, quod velit, He. 728. — si uxorem velit, Ph. 115. — qui mihi consultum optime velit esse, Ph. 153. — turbent porro, quam velint, He. 634; A. 327. — quum minime vellem, Eu. 333. — videre nimium vellem, Eu. 597. — quod magis velleu evenisse, En. 1001. — quam vellem Menedemum iuvitatum, Hea. 185. — vellem hercle factum, Hea. 815. — rogasse vellem, Hea. 980. — quam vellem operam dari, Ad. 534. — illum vivum et salvum vellem. Sæpe, quod vellem, meritum scio, He. 464, 487. — vellem quidem, Ph. 257. — virum me natam vellem, Ph. 791. — si ex me illa liberos vellet sibi, He. 655. — si omnes hunc conjectum in nuptias inimici vellet, A. 669. — obsequi quæ vellet, Ph. 79. — celare volueris partum. Quo pacto factum volueris, He. 530, 546. — quantum is voluerit, Ph. 721. — voluissem operam sumere, He. 25. — si meum imperium exsequi voluisses, Hea. 635. — velle in ea re ostendi, A. 198. — patri dic velle, A. 395. — nisi sciret eadem hæc velle? A. 599. — negabon' velle me? A. 613. — velle se illam mihi dare. Porro Eunuchum dixi velle te, En. 141, 167. — rem seriam velle agere, Eu. 514. — gratiam quam video velle, En. 557. — id sapere est, velle te id, quod, Hea. 324. — illam te amare et velle uxorem. Velle id assimularier, Hea.

708, 716. — aiant velle uxorem, Hea. 855. — dixit velle uxorem ducere, Ad. 152. — non ostendam me id velle, Ad. 365. — video ex animo factum velle, Ad. 923. — presidium velle, He. 119. — si est ut dicat velle se, He. 558. — de ejus consilio velle facere, Ph. 481. — satietatem amoris velle sumere, Ph. 833. — id vos velle animadvorteram, Ph. 908.

Voluntas; voluntas vostra, Ph. 30. — præter voluntatem patris, A. 882. — coactus tua voluntate es, A. 659. — dictus filius tuus tua voluntate, Hea. 1027. — id voluntate impetret, Ad. 431. — volo ipsius quoque voluntate hoc fieri, ne, Ph. 724. — ut sua voluntate faciat, Ph. 784.

Volupe; bene factum, et volup' est, He. 858. — venire salvom volupe est, Ph. 609.

Voluptas; nihil voluptatis ferunt, He. 593. — voluptati obstare, A. 946. — non voluptati tibi esse, Hea. 71. — ego voluptati tibi fuerim, Hea. 1026. — voluptati obsequens fuit, He. 459. — ut voluptati obitus siet, He. 860. — voluptatem magnam nuntias, Hea. 184. — quam minimo pretio voluptatem suam expleat, He. 69. — ulla voluptate hic frui, Hea. 149. — voluptates eorum propriæ sunt, A. 962. — o mearum voluptatum omnium inventor! Eu. 1033.

Volvo; satis diu hoc jam saxum volvo, Eu. 1084.

Voro; ex jure hesterno panem atrum vorcut, Eu. 938.

Vortere, — *Vorsura*. — *Vaster*. Vide, in *Vertere*, *Versura*, *Vaster*.

Voreo; rovisse hunc dicam, si, He. 434.

Vox; vox visa est Philumenæ, He. 318. — audire vocem visa sum, Eu. 454. — audivisse vocem pueri, He. 517. — neque voce alia, se rea monebat, He. 375. — voce est opus, Ph. 984.

Fulgo; vulgo quod dici solet, A. 427. — vulgo audio dici. Victum vulgo querere, Hea. 421, 447. — vulgo faciunt, Hea. 959.

Fulgus; quod vulgus servorum solet, A. 584. — volgus quis abs se

segregant, Hea. 386. — volgus mulierum, He. 600.

Fulus; abstergerem vulnera, Eu. 778.

Fultus; voltus novus, Ph. 889. — voltum earum sensi immutari omnium, He. 369. — voltum contemplamini, Ph. 210. — vultu adeo modesto, A. 119. — at vero vultu, A. 841. — tristis severitas inest in vultu, A. 859. — voltus quoque hominum fingit scelus, Hea. 888.

FINIS INDICIS

ET SECUNDÆ PARTIS HUIUS POSTERIORIS VOLUMINIS.

